

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΝΘ'

Τρίτη 21 Ιουνίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας της Βουλευτή κ. Ν. Μπακογιάννη, σελ. 12454
2. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:
Συζήτηση και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, σελ. 12393 - 12508
3. Συλλυπητήρια αναφορά για το θάνατο του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος Άγγελου Τζέκη, σελ. 12396, 12397, 12398, 12399, 12405, 12407, 12408, 12413, 12417, 12422, 12424, 12427, 12428, 12429, 12432, 12433, 12434, 12435, 12436, 12437, 12439, 12440, 12443, 12445, 12446, 12447, 12449, 12450, 12453, 12455, 12459, 12469, 12474
4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 12411, 12462, 12464, 12467, 12482
5. Ανακοινώνεται ότι τα Σωματεία Εργαζομένων Ελληνικών Αμυντικών Συστημάτων ΑΕΒΕ (ΕΒΟ-ΠΥΡΚΑΛ) καταθέτουν ψήφισμα με το οποίο εκφράζουν την αντίθεσή τους στην ιδιωτικοποίηση της ΕΒΟ-ΠΥΡΚΑΛ και δηλώνουν ότι θα συνεχίσουν τον αγώνα για τη διάσωση της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας, σελ. 12413
6. Ορκωμοσία του Βουλευτή κ. Θ. Ιγνατιάδη σε αντικατάσταση του Άγγελου Τζέκη που απεβίωσε, σελ. 12449
7. Αποχώρηση των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας από τη συζήτηση της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης και επιστροφή αυτών, σελ. 12482, 12483
8. Ονομαστική ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση, σελ. 12488, 12505 - 12508
9. Επιστολικές ψήφοι επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση, σελ. 12488 - 12504

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 12393
ΑΓΑΤΣΑ Α. , σελ. 12411
ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ Γ. , σελ. 12422
ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ Δ. , σελ. 12452
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 12464, 12466, 12467, 12482, 12483
ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ Ο. , σελ. 12406
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. , σελ. 12398
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ. , σελ. 12401
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 12454
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 12405
ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 12441
ΔΙΩΤΗ Η. , σελ. 12414
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π. , σελ. 12458, 12459
ΖΗΣΗ Ρ. , σελ. 12443
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 12468
ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ. , σελ. 12412

ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Σ. , σελ. 12434
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ. , σελ. 12444
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. , σελ. 12421, 12472, 12482
ΚΑΡΥΔΗΣ Δ. , σελ. 12427
ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ Γ. , σελ. 12436, 12437
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 12435
ΚΑΤΣΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 12437
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 12433, 12434
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. , σελ. 12394
ΚΟΛΛΙΑΣ Κ. , σελ. 12469, 12470
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 12417
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ. , σελ. 12470
ΚΟΝΤΟΣ Α. , σελ. 12446
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 12404, 12405
ΚΟΥΣΕΛΑΣ Δ. , σελ. 12453
ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 12415, 12417
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 12447
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Ε. , σελ. 12427
ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ Σ. , σελ. 12462, 12463
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 12408
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. , σελ. 12440
ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ Δ. , σελ. 12407
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 12455, 12456
ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ Χ. , σελ. 12445
ΜΕΛΑΣ Π. , σελ. 12395
ΜΙΧΟΥ Μ. , σελ. 12413
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. , σελ. 12432, 12433
ΜΠΑΤΖΕΛΗ Α. , σελ. 12399, 12400
ΝΤΑΛΑΡΑ Α. , σελ. 12396
ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 12448
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Π. , σελ. 12409, 12411
ΠΑΓΚΑΛΟΣ Θ. , σελ. 12480, 12481
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 12428
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Μ. , σελ. 12424, 12425, 12426
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. , σελ. 12459, 12462
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. , σελ. 12482, 12484, 12485, 12486
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. , σελ. 12474, 12475, 12476, 12477, 12485
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. , σελ. 12475, 12476, 12481, 12482
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. , σελ. 12400
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 12442
ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ Ι. , σελ. 12450
ΡΕΠΠΑΣ Δ. , σελ. 12438
ΡΟΜΠΟΠΟΥΛΟΣ Θ. , σελ. 12469
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 12411
ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ Ν. , σελ. 12441
ΣΑΜΑΡΑΣ Α. , σελ. 12477, 12484, 12486
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ. , σελ. 12429
ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 12449
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 12397
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 12457, 12458, 12468, 12481
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 12423
ΤΖΑΚΡΗ Θ. , σελ. 12397
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. , σελ. 12403
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 12471, 12472
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. , σελ. 12459
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 12406

ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ Α. ,	σελ. 12439, 12440
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 12421, 12422
ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ Μ. ,	σελ. 12419

**Β. Επί της συλλυπητήριας αναφοράς για το θάνατο του
Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος Άγγελου Τζέκη:**

ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ Γ. ,	σελ. 12422
ΑΡΓΥΡΗΣ Ε. ,	σελ. 12432
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. ,	σελ. 12398
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. ,	σελ. 12405
ΖΗΣΗ Ρ. ,	σελ. 12443
ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Σ. ,	σελ. 12434
ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ Γ. ,	σελ. 12436
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ. ,	σελ. 12435
ΚΑΤΣΟΥΡΑΣ Χ. ,	σελ. 12437
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,	σελ. 12433
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. ,	σελ. 12417
ΚΟΝΤΟΣ Α. ,	σελ. 12446
ΚΟΥΣΕΛΑΣ Δ. ,	σελ. 12453
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. ,	σελ. 12447
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Ε. ,	σελ. 12427
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 12408
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. ,	σελ. 12440
ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ Δ. ,	σελ. 12407
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 12455
ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ Χ. ,	σελ. 12445
ΜΙΧΟΥ Μ. ,	σελ. 12413
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. ,	σελ. 12432
ΜΠΑΤΖΕΛΗ Α. ,	σελ. 12399
ΝΙΩΤΗΣ Γ. ,	σελ. 12474
ΝΤΑΛΑΡΑ Ά. ,	σελ. 12396
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 12428
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Μ. ,	σελ. 12424
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. ,	σελ. 12459
ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ Ι. ,	σελ. 12450
ΡΟΜΠΟΠΟΥΛΟΣ Θ. ,	σελ. 12469
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ. ,	σελ. 12429
ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 12449
ΤΖΑΚΡΗ Θ. ,	σελ. 12397
ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ Α. ,	σελ. 12439

Γ. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΖΗΣΗ Ρ. ,	σελ. 12411
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. ,	σελ. 12462, 12464, 12467, 12482
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ. 12411
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. ,	σελ. 12467

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΝΘ'

Τρίτη 21 Ιουνίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 21 Ιουνίου 2011, ημέρα Τρίτη και ώρα 10.09' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΥΡΩΝΑ ΠΟΛΥΔΩΡΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συνέχιση της συζήτησης και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στην Α' Αθηνών, κ. Δημήτρης Αβραμόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση που είναι σε εξέλιξη στη Βουλή για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, γίνεται σε μια στιγμή που η ατελέσφορη και η αδιέξοδη πολιτική της Κυβέρνησης έχει εντείνει την απόγνωση στην ελληνική κοινωνία, έχει βαθύνει την ανασφάλεια και τη φοβία, έχει αποσαθρώσει την αγορά και τέλος, έχει εκθέσει διεθνώς τη χώρα.

Αυτό άραγε χρειαζόταν σήμερα η Ελλάδα, να επιβεβαιωθεί δηλαδή η εμπιστοσύνη του ΠΑΣΟΚ στον εαυτό του; Αυτοί που είχαν την ιδέα γι' αυτήν τη συζήτηση δεν κυκλοφορούν ανάμεσα στους πολίτες; Δεν είναι οι ίδιοι πολίτες αυτής της χώρας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σημειώνεται αναντιστοιχία σε μεγάλο βαθμό ανάμεσα στο τι συζητάμε εδώ και στο τι συζητούν οι Έλληνες έξω από αυτήν την Αίθουσα. Αυτό που θέλουν να δουν είναι αν έστω και τη δωδεκάτη, στα πρόθυρα δηλαδή μιας εθνικής κατάρρευσης, οι πολιτικές δυνάμεις μπορούν να συνεννοηθούν και να καταρτίσουν ένα εθνικό σχέδιο, για να ανοίξει και πάλι ο δρόμος και ο ορίζοντας της προοπτικής.

Η σημερινή συζήτηση έρχεται σε μια στιγμή που η Ελλάδα διεθνώς βρίσκεται στο ναδίρ της αξιοπιστίας και της εικόνας της, με επιπτώσεις στις διεθνείς σχέσεις της, στο διεθνές κύρος και στην εξωτερική της πολιτική.

Ποιός δεν θα ήθελε στην Ελλάδα και στο εξωτερικό μια τίμια και βιώσιμη δανειακή συμφωνία που να είναι προς το συμφέρον και των δύο πλευρών; Κανένας.

Ποιός δεν αναγνωρίζει την ανάγκη της Ελλάδος να εξέλθει το ταχύτερο δυνατόν από την κρίση και της Ευρώπης, να εξασφαλίσει την κοινοτική συνοχή της, όσο και αν έχει διαρραγεί το τελευταίο διάστημα και να συνεχίσει να αποτελεί χώρο αναφοράς,

σταθερότητας και κανόνων υγιούς ανταγωνισμού, ανάπτυξης και δημοκρατίας; Κανένας.

Πριν από λίγες ημέρες η Νέα Δημοκρατία και ο Αντώνης Σαμαράς, όχι μόνο ανταποκρίθηκαν στην πρόταση-πρόσκληση του Πρωθυπουργού, αλλά πήγαν ακόμα πάρα πέρα, προτείνοντας ένα πλαίσιο βασικών αρχών για να οδηγηθούμε, επιτέλους, στην εθνική συνεννόηση και συναίνεση. Το τι έγινε το γνωρίζουμε. Το τι δεν έγινε, όμως, είναι αυτό που σήμερα οδηγεί την ελληνική κοινωνία στο να στέκεται με αυστηρότητα και κριτική απέναντί μας.

Πολλή συζήτηση έχει γίνει -και συνεχίζεται- τα τελευταία χρόνια για το πώς εκφυλίστηκε το μεταπολιτευτικό πολιτικό μας σύστημα και τις ευθύνες γι' αυτό τις μοιραζόμαστε όλες οι πολιτικές δυνάμεις. Αυτή είναι μια παραδοχή ειλικρίνειας που κάποτε πρέπει να την κάνουμε για να βρούμε ένα καταρχήν σημείο συνεννόησης.

Και παλαιότερα, όμως, για να θυμηθούμε την πρόσφατη ιστορία μας και με εξαίρεση την περίοδο του Κωνσταντίνου Καραμανλή, χάρη στην ενόραση και την πολιτική του οποίου η Ελλάδα έγινε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η χώρα μας βρέθηκε στο επίκεντρο αμφισβητήσεων και κριτικής.

Από την ένταξή μας και μετά, μέχρι την ενσωμάτωσή μας στο μηχανισμό του ευρώ, αλλά και αργότερα από τα Μεσογειακά Προγράμματα το '85, στα Πακέτα Ντελόρ, στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και στο ΕΣΠΑ, στο Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς, η Ελλάδα κινείται, αγνοώντας βασικές της υποχρεώσεις. Είναι μια περίοδος που θα μπορούσαμε να είχαμε μετατρέψει την Ελλάδα σε μια πραγματική ευρωπαϊκή χώρα, με συνειδητό τον ευρωπαϊκό μας προσανατολισμό.

Σήμερα, το πρόβλημα, βαθιά πολιτικό και κοινωνικό, εμφανίζεται από την Κυβέρνηση να περιορίζεται στην οικονομία. Όμως, και σε αυτόν τον τομέα η Ελλάδα είχε τις παλινδρομήσεις της, που χαρακτηρίστηκαν από έλλειμμα ευθύνης και εθνικής συνεννόησης.

Σήμερα, στο παρά πέντε, με χιλιάδες ελληνικές οικογένειες να αντιμετωπίζουν το φάσμα της φτώχειας και το εθνικό μας κύρος έρμαιο στα χείλη και την πένα του κάθε γραφειοκράτη κερδοσκόπου, η Κυβέρνηση ανακαλύπτει και απορρίπτει συγχρόνως το δρόμο της συναίνεσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντί να συζητάμε σήμερα για το ψευδεπίγραφο δίλημμα «ναι ή όχι στην Κυβέρνηση», θα έπρεπε να συζητάμε ειλικρινά, καλόπιστα και με εθνική ευαισθησία για το πώς μπορούμε να βρούμε τρόπους συνεννόησης, για να προχωρήσουμε ενωμένοι μπροστά.

Εδώ και ενάμιση χρόνο, στην Αίθουσα αυτήν, καθημερινά διαίρεται και διχάζεται η πολιτική τάξη της χώρας. Αυτό το παρακο-

λουθεί με απογοήτευση, οργή και αγανάκτηση η ελληνική κοινωνία. Δεν κυριάρχησαν οι φωνές της σύνεσης, αλλά οι κραυγές του λαϊκισμού. Και αυτή είναι η μεγάλη ευθύνη της Κυβέρνησης, γιατί ακριβώς η Κυβέρνηση, δηλαδή η εκτελεστική εξουσία, είναι αυτή που έχει την πολιτική πρωτοβουλία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, χάσαμε δεκαοκτώ μήνες πολύτιμου πολιτικού χρόνου με ευθύνη σας, για να οδηγηθούμε σήμερα σε ένα επικίνδυνο για την πατρίδα αδιέξοδο. Πόσο διαφορετικά θα είχαν εξελιχθεί τα πράγματα, εάν η Κυβέρνηση, που έχει και την πολιτική πρωτοβουλία των κινήσεων, αντί να επιλέξει το δρόμο της διαίρεσης, της άσκοπης αντιπαράθεσης, του σκληρού καταγγελτικού λόγου, είχε ακολουθήσει από την αρχή το δρόμο της εθνικής συνεννόησης; Σήμερα, η χώρα μας θα είχε κάνει βήματα μπροστά, η αγορά θα αισιοδοξούσε, η κοινωνία θα ήλπιζε και η διεθνής κοινότητα θα μας έβλεπε με εκτίμηση. Δυστυχώς, συνέβη το αντίθετο. Χάσαμε χρόνο, ενέργεια, προσανατολισμό και κύρος.

Η Νέα Δημοκρατία έδωσε από την πρώτη κιόλας στιγμή το στίγμα της εθνικής και της πολιτικής ευθύνης με τη στήριξη της στήρας, αλλά και πολλών κυβερνητικών επιλογών. Αυτό δεν εκτιμήθηκε και δεν αξιοποιήθηκε, γιατί κυριάρχησαν η αμετροέπεια, η αλαζονεία και ο κομματικός πατριωτισμός του ΠΑΣΟΚ. Σήμερα, που το κόμμα της Συμπόλιτευσης φυλλορροεί και διχάζεται, θα περίμενε κανείς να προταχθεί η σωτηρία της Ελλάδας, αλλά, όπως διαπιστώνουμε, προτάθηκε η έστω πρόσκαιρη με ένα φιλή ζωής ολίγων μηνών σωτηρία του κόμματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφος εμπιστοσύνης δεν δίδεται πλέον στη Βουλή. Αυτή είναι η τυπική διαδικασία. Η πραγματική ψήφος εμπιστοσύνης δίδεται από την κοινωνία και οι εκλογές σε αυτό αποβλέπουν. Κανείς δεν τις ήθελε, όλοι τις αφορίζαν, αλλά τελικά είναι η μόνη λύση, που επειδή ακριβώς θα εκπορευθεί από τους Έλληνες πολίτες, από την ελληνική κοινωνία, θα είναι ξεκάθαρη, αυθεντική και λογική. Θα είναι οι εκλογές αυτές που θα αποκαταστήσουν την πολιτική μας ισορροπία και θα ανοίξουν το δρόμο στις δυνάμεις, που και τη γνώση και τη θέληση έχουν να συγκρουστούν ανοιχτά με τα πραγματικά προβλήματα, να αποκαταστήσουν την κοινωνική συνοχή και την αξιοπιστία της χώρας, να εμπδώσουν την κοινωνική σταθερότητα που διασαλεύεται, να ισχυροποιήσουν τους δημοκρατικούς θεσμούς και να βάσουν τα θεμέλια για τη νέα αρχιτεκτονική της ελληνικής πολιτείας, για τη νέα Ελλάδα.

Η Νέα Δημοκρατία, με στρατηγική, σχέδιο για το νοικοκύρεμα των δημοσιονομικών και πάνω απ' όλα, με αίσθημα εθνικής ευθύνης, είναι έτοιμη να ανταποκριθεί σε αυτήν την αποστολή, καλλιεργώντας κλίμα εθνικής συνεννόησης, έτσι ώστε να δημιουργηθεί ένα ισχυρό εθνικό μέτωπο για την αντιμετώπιση της κρίσης, δίδοντας και πάλι στους Έλληνες πολίτες αίσθημα σιγουριάς και αυτοπεποίθησης και αποκαθιστώντας τη θέση κύρους της χώρας μας στην Ευρώπη και στον κόσμο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Αβραμόπουλο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Παρακαλείται ο Βουλευτής Ευβοίας του ΠΑΣΟΚ κ. Συμεών Κεδίκογλου να προσέλθει στο Βήμα και να λάβει το λόγο.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αναφερόμαστε όλοι στην κρισιμότητα των στιγμών. Οι στιγμές είναι, πράγματι, πρωτόγνωρες και γι' αυτόν το λόγο απαιτούν και ψυχραιμία και υπευθυνότητα από όλους μας. Το δίλημμα, όμως, που πρέπει κυρίως να μπαίνει, είναι εάν τελικά θέλουμε ένα κράτος σύγχρονο και ευρωπαϊκό ή εάν θέλουμε ένα απομονωμένο κράτος των Βαλκανίων. Εάν τα δούμε όλα υπό αυτό το πρίσμα, τότε πιστεύω ότι οι απαντήσεις θα είναι πιο απλές και πιο ξεκάθαρες.

Πράγματι, η πίεση προς εμάς τους Βουλευτές είναι μεγάλη αυτό το διάστημα. Εν πολλοίς, ακούμε και άδικα συνθήματα για εμάς τους πρωτοεκλεγμένους Βουλευτές. Ακούω το σύνθημα «κλέφτες» που με εξοργίζει, όπως φαντάζομαι και πολλούς συ-

ναδέλφους, καθώς δεν σήκωνα μύγα στο σπαθί μου για ηθικά ζητήματα. Όμως, η δική μας γενιά θα αναλάβει τις ευθύνες αυτές που δεν πήραν κάποιοι που πρωταγωνίστησαν στη Μεταπολίτευση και που τώρα ρίχνουν το ανάθεμα. Το πότε πολιτεύεσαι δεν το διαλέγεις. Δεν διαλέγεις την εποχή, την συνδιαμορφώσεις όμως. Καθώς ζούμε σε ιστορικές και κρίσιμες στιγμές, όποιος δεν αντέχει την πίεση των ευθυνών το καλύτερο που έχει να κάνει είναι να αποχωρήσει και να πάει στο σπίτι του.

«Έγιναν λάθη σε αυτούς τους είκοσι μήνες;», θα ρωτήσει κάποιος. Προφανώς, έγιναν και λάθη. Δεν χτυπήσαμε όσο γρήγορα θα έπρεπε τη φοροδιαφυγή, προχωρήσαμε σε οριζόντιες και όχι στοχευμένες περικοπές, υπό το κράτος της πίεσης. Υπήρξαν νόμοι που άργησαν στην εφαρμογή τους. Δυσφημήσαμε και εμείς ενδοχομένως το μνημόνιο και την «κακή τρόικα» που μας επέβαλαν κάποια μέτρα, αλλά για πρώτη φορά γίνεται επιτέλους μια προσπάθεια από μια Κυβέρνηση να βάλει τάξη στα κακώς κείμενα δεκαετιών σε σύντομο χρονικό διάστημα. Και αυτό, προφανώς, προκαλεί αντιδράσεις. Κάποιοι ξεβολεύονται. Θα έπρεπε, όμως, ίσως να εξηγήσουμε στον πολίτη νωρίτερα και πιο καθαρά το διακύβευμα για τη χώρα.

Καθυστερήσεις και αστοχίες, λοιπόν, έγιναν. Ωστόσο, εγώ πάντα θυμάμαι ότι επιθυμούσαμε μια κυβέρνηση που να μην σκέπτεται το πολιτικό κόστος. Αυτό βλέπουμε σήμερα. Είναι πιθανό να έχει συνέπειες στο μελλοντικό εκλογικό αποτέλεσμα; Ίσως, αλλά επί του παρόντος η ευθύνη για τη σωτηρία της χώρας προσηρνά και εμάς και τα κόμματα, τους πάντες.

Το μνημόνιο, εάν θέλετε, έδωσε το χρονικό περιθώριο για να κάνουμε τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις, αλλά από μόνο του φυσικά δεν αρκεί. Θα πρέπει να ενταχθεί σε ένα ευρύτερο πλαίσιο εκσυγχρονισμού του πολιτικού συστήματος, ανασυγκρότησης της χώρας και ενός νέου αναπτυξιακού μοντέλου.

Όμως, δεν χρειάζοταν το μνημόνιο, για να καταλάβουμε ότι πρέπει επιτέλους να έχουμε πλεονασματικούς προϋπολογισμούς, να μειώσουμε τις σπατάλες, τη γραφειοκρατία στο δημόσιο, να αξιοποιήσουμε την ακίνητη περιουσία, να κλείσουμε τους άχρηστους οργανισμούς. Για όλα αυτά δεν χρειαζόταν το μνημόνιο.

Αφήνοντας, λοιπόν, τις θεωρητικές συζητήσεις για το χρέος, τις θεωρίες συνωμοσίας, που τελευταία βρίσκουν γόνιμο έδαφος, τη θεωρία ότι οι Ευρωπαίοι θα μας σώσουν έτσι κι αλλιώς, ας μην αποπροσανατολιζόμαστε από το βασικό στόχο και ας πούμε ότι χωρίς δουλειά, χωρίς κόπο και υπερπροσπάθεια, η χώρα δεν σώζεται. Σε εμάς απομένει να παλεύουμε, ώστε αυτές οι θυσίες του ελληνικού λαού να πίνουν πραγματικά τόπο και να γίνονται υπό το κράτος κοινωνικής δικαιοσύνης. Ξέρω ότι τώρα ο θυμός και ο λαϊκισμός επικρατούν της λογικής και πολλά απ' όσα λέμε φαίνονται περίεργα, φαίνονται παράξενα. Ελπίζω, όμως, ότι τελικά η ευθύνη θα επικρατήσει.

Τι δεν ακούσαμε και τι δεν ακούμε αυτές τις ημέρες. Θα τα βλέπει ο ιστορικός του μέλλοντος και θα απορεί πραγματικά. Ό, τι πιο ανορθολογικό, ό, τι πιο ανισόροπο, συνωμοσιολογικό κυκλοφορούσε σε μεταμεσονύκτιες τηλεοπτικές εκπομπές. Έγιναν μέρους του πολιτικού λόγου, του δημόσιου λόγου. Μάλιστα, πολλά από αυτά θεωρούνται και θέσφατα. Η έγκριτη 'ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ' μόλις προχθές ανέφερε αυτούς τους δέκα αστεικούς μύθους, τους οποίους όλοι αναφέρουν: Από τα λεφτά που θα παίρναμε από την Κίνα, από τη Ρωσία, για τα πετρέλαια που θα μας δίνε ο Τσάβες -θα έπρεπε να έχουμε λίγο χρόνο για να τα καταρρίψουμε ένα προς ένα- μέχρι το ότι θα μπορούσαμε να είχαμε δανειστεί φθηνά στο τέλος του 2009, ότι μας δανείζουν με ληστρικά επιτόκια, ξεχνώντας ότι τότε κανένας δεν μας δάνειζε, ότι οι σημερινοί δανειστές μας είναι συνυπεύθυνοι κι έχουν ήδη πάρει τα χρήματά τους με το παραπάνω, ακριβώς γιατί εμείς αγοράζουμε γερμανικά προϊόντα, λες και μας ανάγκαζε κάποιος να το κάνουμε αυτό, ότι τελικά καλύτερα να πτωχεύσουμε και να γυρίσουμε στη δραχμή, ξεχνώντας τις επιπτώσεις κυρίως για τα χαμηλά εισοδήματα, γιατί αυτοί θα υπέφεραν σε κάτι τέτοιο. Η σημερινή κατάσταση, όσο δύσκολη κι αν είναι, θα έμοιαζε με παράδεισο μπροστά στην κόλαση που θα γινόταν σε μία τέτοια περίπτωση, την οποία ούτε καν θα έπρεπε να σκεφτόμασταν.

Ακούσαμε οτιδήποτε, αρκεί να μην αντιμετωπίσουμε τη

σκληρή πραγματικότητα, ότι πρέπει να δουλέψουμε, να παράγουμε, να αλλάξουμε τα πάντα. Μέχρι και προδότες μας είπαν κάποιους, λες και δεν ήταν προδότες όλοι αυτοί που συσώρευσαν το χρέος σε αυτά τα ύψη όλα τα προηγούμενα χρόνια. Μέχρι και μόδα με εξώδικα βλέπω, λες και με νομικίστικους τρόπους μπορείς να λύσεις τα μεγάλα πολιτικά προβλήματα. Και βλέπω και κάποιους συνταγματολόγους και πανεπιστημιακούς, έγκριτους κατά τα άλλα, που όλα τα προηγούμενα χρόνια δεν μιλούσαν για την κατάσταση των ελληνικών πανεπιστημίων και για την ελληνική κοινωνία και τώρα βρήκαν λόγους να ξεσηκωθούν. Ας είναι.

Θα πω δύο λόγια, γιατί γίνεται κουβέντα για τους αγανακτισμένους. Ο Αριστοτέλης έλεγε ότι ο καθένας μπορεί να θυμώσει. Είναι εύκολο. Αλλά, το να θυμώσεις με το σωστό άνθρωπο, στο σωστό βαθμό, για το σωστό λόγο, τη σωστή στιγμή και με το σωστό τρόπο, αυτό δεν είναι καθόλου εύκολο. Η αγανάκτηση σήμερα είναι μάλλον ετεροχρονισμένη. Θα την προτιμούσα -και μακάρι να είχε ξεσπάσει- κάποια χρόνια νωρίτερα, όταν δανειζόμασταν αβέρτα, όταν ξοδεύαμε χρήματα για ρουσφέτια και πελατειακό κράτος. Εκεί έξω συμβαίνουν πράγματα πολύ διαφορετικά απ' όσα έχουν στο μυαλό τους πολλοί του παλαιού κομματικού συστήματος και καλό θα είναι να μην τους ερμηνεύουμε ούτε καν να τους υιοθετούμε, όπως βλέπω ότι γίνεται και μία φορά από το ΣΥΡΙΖΑ. Άλλωστε, ένα τελευταίο τους ψήφισμα έλεγε να φύγει η Κυβέρνηση, να φύγει η τρόικα, να φύγει και το χρέος. Και αν τα δύο πρώτα μπορούμε να τα συζητήσουμε, το χρέος δυστυχώς δεν φεύγει με μία επίκληση. Ας υπάρξει υπευθυνότητα.

Τα κόμματα της Αντιπολίτευσης ζητάνε εκλογές. Όμως, σε τι θα άλλαζε πράγματι η κατάσταση από το να έχουμε τα ίδια προβλήματα, ξεκινώντας από διαφορετική αφετηρία, χειρότερη αυτή τη φορά; Η κριτική στη Νέα Δημοκρατία είναι ότι πόνταρε στην αποτυχία της χώρας. Δεν κατάλαβε, όμως, ότι η αποτυχία της Κυβέρνησης είναι και αποτυχία της χώρας τη συγκεκριμένη στιγμή. Και δεν αρκεί μόνο να κυβερνήσετε, αλλά ποια χώρα θα κληθείτε να κυβερνήσετε. Η επαναδιαπραγμάτευση είναι ανέφικτη από μηδενική βάση. Το έχουν πει όλοι. Το τελευταίο δε επιχείρημα, όταν όλο το Λαϊκό Κόμμα απέρριψε τις προτάσεις σας, ότι αυτό οφείλεται σε προπαγάνδα του ΠΑΣΟΚ, νομίζω ότι πρέπει να το αφήσω ασχολίαστο.

Κλείνοντας λέω σχηματικά ότι υπάρχουν δύο κόσμοι, δύο Ελλάδες και οι δύο αγανακτισμένες: Η μία θέλει να μείνουν τα πράγματα όπως ήταν μέχρι το 2009. Θέλει, δηλαδή, το ευρύτερο δημόσιο να καταναλώνει κάθε χρόνο 25 δισεκατομμύρια περισσότερα απ' όσα εισπράττει. Και υπάρχουν και οι άλλοι, οι εργαζόμενοι, οι επιστήμονες, οι επαγγελματίες, που πληρώνουν φόρους, χωρίς κρατική ανταπόδοση υπηρεσιών ποιότητας, που πληρώνουν υπέρογκες ασφαλιστικές εισφορές σε ταμεία χρεοκοπημένα, αυτοί που θέλουν να αλλάξουν όλα όσα βαραίνουν αυτή τη χώρα.

Τις τελευταίες ημέρες διαδραματίζονται μάχες οπισθοφυλακής, για να μην χαθούν κεκτημένα. Είναι ίσως η πρώτη φορά που πρέπει να δούμε, χωρίς αυταπάτες, την πραγματικότητα. Ζούμε το τέλος του παιχνιδιού, όπως παίχτηκε ως σήμερα, που τελείωσε απότομα και αφήνει πίσω του και οργή και νοσταλγία. Υπάρχει, όμως, η φυγή προς το μέλλον και η φυγή προς το παρελθόν. Ας αναρωτηθούμε τι θα συνέβαινε, αν ξαφνικά μέσα σε ένα θάύμα έλεγε ο Πρωθυπουργός να αφήσουμε τα πράγματα όπως ήταν δύο χρόνια πριν. Αναρωτιέμαι τότε: Οι διαμαρτυρίες θα σταματούσαν; Ας διαλέξουμε, λοιπόν, με ποια Ελλάδα είμαστε: του παρελθόντος ή του μέλλοντος; Σε κάθε περίπτωση, όμως, δεν μπορούμε να σιωπούμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, κύριε Κεδίκογλου.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Μελάς, Βουλευτής Πειραιώς της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι. Είναι γεγονός ότι η οικονομία της χώρας διέρχεται μία πολύ κρίσιμη περίοδο. Διέρχεται μία

στενωπό και κανείς δεν βλέπει φως στο τούνελ. Αυτό οφείλεται στην οικονομική πολιτική που ακολούθησε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. «Λεφτά υπάρχουν» έλεγε ο κ. Παπανδρέου πριν τις εκλογές, αλλά αφού ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας, την οδήγησε χωρίς αντίρρηση, χωρίς καμμία διαπραγμάτευση, στην υποταγή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και στην υπογραφή του μνημονίου, το οποίο δυστυχώς πάει να γίνει μνημόσυνο για την ελληνική οικονομία.

Κύριοι της Κυβέρνησης, ακολουθήσατε μία πολιτική κυριολεκτικά αλλοπρόσαλλη. Από τη μία κόψατε μισθούς και συντάξεις και από την άλλη αυξήσατε το ΦΠΑ, βάζοντας διπλή θηλιά στο λαϊκό των μικρομεσαίων οικονομικά και των οικονομικά αδυνάτων. Με την πολιτική αυτή προκαλέσατε καθίζηση στην αγορά, με αποτέλεσμα να κλείσουν χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις και μαγαζιά και να αυξηθούν κατά δεκάδες χιλιάδες οι άνεργοι. Αυτό κόστισε στο δημόσιο ταμείο γύρω στα 6 δισεκατομμύρια ευρώ το 2010, διότι κάθε απολυόμενος από τον ιδιωτικό τομέα στοιχίζει γύρω στα χίλια ευρώ το μήνα στην εθνική οικονομία.

Η Νέα Δημοκρατία ακολούθησε σοβαρή και υπεύθυνη πολιτική στάση με μοναδικό γνώμονα το εθνικό συμφέρον, το καλό του ελληνικού λαού, για να βγει η Ελλάδα όσο το δυνατόν πιο ανώδυνη από αυτή την οικονομική κρίση. Τέτοια υπεύθυνη πολιτική στάση ποτέ δεν ακολούθησε το ΠΑΣΟΚ, όταν εμείς ήμασταν κυβέρνηση. Καταψηφίσαμε φυσικά το μνημόνιο, γιατί η εφαρμογή του είναι μία καταπίεση του ελληνικού λαού, χωρίς αποτελέσματα. Ψηφίσαμε, όμως, αρκετά νομοσχέδια που ήταν προς τη σωστή κατεύθυνση.

Η Νέα Δημοκρατία προ έτους είχε καταθέσει συγκεκριμένα μέτρα για την τόνωση της οικονομίας, αλλά και πρόσφατα ο Πρόεδρος μας, ο Αντώνης Σαμαράς, κατέθεσε ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα στο Ζάππειο, το λεγόμενο Ζάππειο 2, με στόχο να δει ο ελληνικός λαός μια ανακούφιση και να βγει πιο γρήγορα από αυτή την κρίση. Το ΠΑΣΟΚ με μισόλογα σε άλλα λέει «ναι» και σε άλλα δεν συμφωνεί. Το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας είναι κοστολογημένο και ολοκληρωμένο και δίνει λύση στη σημερινή βαριά κατάσταση. Είναι ένα πρόγραμμα που προτείνει μείωση των φορολογικών συντελεστών, μείωση του ΦΠΑ για να πειστούν ξένοι και εγχώριοι επενδυτές να επενδύσουν στη χώρα μας, ώστε να έχουμε ανάπτυξη. Προτείνουμε την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της μαύρης εργασίας, αλλά και την τόνωση της οικοδομής, αφού πίσω από την οικοδομή βρίσκονται δεκάδες επαγγέλματα που ζουν από αυτή. Προτείνουμε τη νομιμοποίηση των αυθαιρέτων, την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, αποκρατικοποιήσεις και πάρα πολλά άλλα.

Το ΠΑΣΟΚ τώρα σκέφθηκε τις αποκρατικοποιήσεις; Όταν μετά τις εκλογές του 2007 η Νέα Δημοκρατία προέβη στην αποκρατικοποίηση των Ολυμπιακών Αερογραμμών, το ΠΑΣΟΚ ήταν κάθετα αντίθετο.

Γι' αυτό σας είπα πριν, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, ότι ποτέ δεν συμφωνήσατε σε σωστή δική μας πολιτική τακτική. Δεν πιστεύω πως τότε δεν αντιλαμβανόσασταν την ανάγκη της αποκρατικοποίησης των Ολυμπιακών Αερογραμμών, όπου 1 εκατομμύριο ευρώ την ημέρα έφευγε από το δημόσιο ταμείο και πήγαινε στο ταμείο της Ολυμπιακής.

Ακόμη, ο Πρόεδρος μας συμφώνησε και σε ενδεχόμενο συναίνεσης, κάτι που με ένα διαφορετικό τρόπο είχα πει κι εγώ από το Βήμα αυτό, το Δεκέμβριο, μιλώντας για τον προϋπολογισμό. Είχα πει τότε ότι η οικονομία μας βρίσκεται στην εντατική. Άρα όπως γίνεται ένα συμβούλιο γιατρών-καθηγητών για τη σωτηρία του αρρώστου, έτσι και τώρα όσα κόμματα βάζουν πάνω απ' όλα την Ελλάδα, να καταθέσουν τις καλύτερες απόψεις και να γίνει σύνθεση των απόψεων για τη σωτηρία της χώρας.

Η Νέα Δημοκρατία το έπραξε αυτό. Κατέθεσε τις καλύτερες απόψεις. Και ο Πρόεδρος μας δέχθηκε, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, τη συναίνεση. Ο κ. Παπανδρέου στην αρχή συμφώνησε. Στη συνέχεια, όμως, έκανε πίσω, ίσως διότι πείστηκε από το περιβάλλον του, οικογενειακό ή φιλικό ή διότι δεν θέλει να αποχωριστεί την καρέκλα του Πρωθυπουργού. Σε αυτές τις δύσκολες στιγμές, όμως -το τονίζω, όπως το έχω ξανατονίσει- πρέπει πάνω απ' όλα, πάνω από πρόσωπα, πάνω από κόμματα, πάνω από καρέκλες να βάλουμε τη σωτηρία της χώρας, τη σω-

τηρία του ελληνικού λαού. Δεν είναι δυνατόν, μετά από τα σκληρά μέτρα του μνημονίου, να θέλει να επιβάλει η Κυβέρνηση ακόμη σκληρότερα με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Δεν αντιλαμβάνεται την οργή και την αγανάκτηση του ελληνικού λαού, που εκφράζεται καθημερινά με τις συγκεντρώσεις; Δεν αντιλαμβάνεται ότι η χώρα θα υποστεί ολοκληρωμένη νέκρωση και οι χιλιάδες άνεργοι θα συνεχίσουν να αυξάνονται;

Δεν αντιλαμβάνεται ότι δεν θα υπάρξει καμμία ανάπτυξη με τα μέτρα αυτά; Ο ανασχηματισμός δεν ξέρω αν δώσει κάποια τόνωση στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Σίγουρα, όμως, δεν θα δώσει τόνωση στον ελληνικό λαό. Αντιθέτως, πιστεύω ότι θα δημιουργήσει χειρότερη κατάσταση με τη ψήφιση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος. Γι' αυτό δεν δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Ακούμε καθημερινά νέα παιδιά άνεργα, που αναγκάζονται να φύγουν στο εξωτερικό. Αν φύγουν αυτά τα παιδιά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα του μέλλοντος ποια θα είναι; Θα είναι η χώρα των λαθρομεταναστών και των μεταναστών; Δεν πρέπει με τίποτα να οδηγήσουμε τη χώρα σ' αυτήν την κατάσταση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνοντας, θέλω να τονίσω ότι όλοι, μα όλοι και κυρίως η Κυβέρνηση θα πρέπει να λειτουργεί σοβαρά, υπεύθυνα και αποτελεσματικά για τη χώρα μας. Η Νέα Δημοκρατία το έπραξε και το πράττει αυτό, για να οδηγήσουμε την Ελλάδα σε ένα καλύτερο δρόμο, για να αποκαταστήσουμε την τιμή και την αξιοπρέπεια του πολιτικού συστήματος. Έτσι θα δώσουμε ελπίδα και προοπτική στον ελληνικό λαό, έτσι θα δώσουμε ένα όραμα σε μας και στα παιδιά μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μελά.

Παρακαλείται η συνάδελφος κ. Άννα Νταλάρα, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ της Β' Αθηνών, να λάβει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΝΤΑΛΑΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, πρώτα από όλα δυο λόγια για αυτά τα λουλούδια που είναι εκεί, για τον Άγγελο Τζέκη που στη βραχεία ζωή του δεν κατασπατάλησε –αυτό είναι σαφές– ούτε ελάχιστο χρόνο για κοινωνική ανέλιξη ή οποιαδήποτε υλική απολαβή.

Τα ταπεινά μου συλλυπητήρια στους συντρόφους του και στην οικογένειά του.

Μας βαραίνει όλους η ευθύνη για τις επιλογές που θα κάνουμε αυτήν τη στιγμή, τις αρνήσεις ή τις καταφάσεις, τις αποφάσεις που θα πάρουμε για να οδηγήσουμε τη χώρα με ασφάλεια έξω από τους κλυδωνισμούς –και στο μέτρο που μπορούμε– που προκαλεί η ηθική και η οικονομική κρίση.

Αναμφισβήτητα δεν συγχωρούνται αδράνειας και αυτό, γιατί όλα κρέμονται σε μια κλωστή. Οποιαδήποτε αστοχία μπορεί να οδηγήσει σε χρεοκοπία και σε καταστάσεις πολύ δυσάρεστες, ιδιαίτερα για τους μη προνομιούχους. Και το τονίζω αυτό, γιατί συχνά ακούω τα σενάρια χρεοκοπίας, την επιστροφή στη δραχμή και άλλα σχετικά.

Είναι βέβαιο ότι ένα τέτοιο γεγονός, μια τέτοια εκδοχή θα σημαίνει με τον πιο έντονο τρόπο τη βίαιη αναδιανομή εισοδήματος για τους πλέον ισχυρούς εντός και εκτός Ελλάδας. Είναι αυτό που δεν συνειδητοποιούμε.

Το 2011 δεν είναι το '32, όταν τότε οδηγηθήκαμε εκτός του χρυσού κανόνα και καλώς κάναμε –και τη στάση πληρωμών. Γι' αυτό με κάθε τρόπο και με κάθε κόστος πρέπει να πείσουμε την κοινωνία ότι αξίζει τον κόπο να προσπαθήσουμε, αλλά κυρίως την Ευρώπη ότι πρέπει να ξυπνήσει από τον αυτιστικό λήθαργό της. Πρόκειται για ένα δύσκολο διμέτωπο αγώνα. Έχουμε να κάνουμε με μια Ευρώπη αδύναμη πολιτικά που πελαγοδρομεί, κινδυνεύει να χάσει το παιχνίδι, αδυνατώντας να διαχειριστεί την κρίση των τραπεζών και ζητώντας ουσιαστικά, τί; Να πληρώσουν οι πολίτες τα σπασμένα, χωρίς να δίνει αναπτυξιακή διέξοδο. Και η μόνη μας παρηγοριά είναι ότι αυτό δεν γίνεται μόνο εδώ, γίνεται σε όλη την Ευρώπη.

Από την άλλη μεριά έχουμε ένα δύσπιστο κοινωνικό σώμα που

συχνά λόγω της σύγχυσης που έχουμε προκαλέσει, οδηγείται σε σπασμωδικές και καμιά φορά δυσνόητες, άδικες και ανορθολογικές συμπεριφορές. Όμως αυτοί είναι οι τελευταίοι που φτάνει, γιατί για χρόνια τους χαϊδεύαμε τα αφτιά.

Την ίδια ώρα το πολιτικό σύστημα έχει από πολλές δεκαετίες αποικιστεί από τα διαπλεκόμενα συμφέροντα, τα οποία στην περίπτωση της Ελλάδας δεν είναι μόνο ανεπτυγμένα, εκτός Δημόσιας Διοίκησης και επιχειρούν να την καθορίσουν, αλλά πολλές φορές εδρεύουν εντός αυτής και είναι σύμφυτα με αυτή. Γι' αυτό στο πεδίο αυτό χρειάζονται άμεσες παρεμβάσεις, όπως είναι ο περιορισμός του εύρους των εκλογικών περιφερειών, η κατάργηση ή ο περιορισμός του σταυρού προτίμησης, δηλαδή λιγότερο πολιτικό χρήμα.

Δεύτερον, πρέπει να φροντίσουμε ένα δεσμευτικό χρονικό πλαίσιο για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, για την αλλαγή των θεμάτων περί ευθύνης Υπουργών.

Τρίτον και σπουδαιότερο, ανάθεση σε ομάδες ειδικών να έχουν και τον έλεγχο των οικονομικών, όπως άσκησαν δημόσιο λειτουργήμα ή διαχειρίστηκαν χρήμα τα τελευταία χρόνια.

Πιστή τήρηση του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής, ξεκαθάρισμα του τοπίου στα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης, με τη διαδικασία αδειοδότησης. Κάποτε πρέπει να γίνει και αυτό, ώστε να σταλεί το μήνυμα ότι η πολιτική εξουσία δεν έχει απόγαινες διαδρομές ή δεν υποκύπτει σε λογής-λογής συμφέροντα. Υλοποίηση του σχεδίου για σταδιακές αλλαγές στη Δημόσια Διοίκηση. Άλλωστε η Δημόσια Διοίκηση –το γνωρίζουν οι περισσότεροι συνάδελφοι εδώ, είναι παλιά ιστορία– είναι κατακερματισμένη σε Υπουργεία στην καλύτερη περίπτωση και συνήθως σε υπηρεσίες –να πω το λιγότερο– χωρίς επαγγελματική εκπαίδευση και εξειδίκευση, χωρίς σπονδυλική στήλη, χωρίς δυνατότητα εκτέλεσης πολιτικών, χωρίς περιγραφές θέσεων και συνεπώς, χωρίς λογοδοσία υπηρεσιακή και το περισσότερο κοινωνική. Γι' αυτό χρειάζεται μια αναδιάρθρωση εκ βάθρων της δημόσιας διοίκησης, να απεικονίσουμε όλες τις δράσεις της και να τις χωρίσουμε κυρίως σε επιτελικές και εκτελεστικές. Να μείνουν οι επιτελικές στην κεντρική διοίκηση και να αποκεντρωθούν στην αυτοδιοίκηση όλες οι εκτελεστικές, για να έρθει το κράτος κοντά στην κοινωνία, να προτυποποιήσουμε και να συντονίσουμε κεντρικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Όλο αυτό βέβαια το σχέδιο θα έχει και ενδιάμεσους συγκεκριμένους σταθμούς και στόχους, η επίτευξη των οποίων θα ανταμείβει την κοινωνία και τους εργαζόμενους που πρέπει να βλέπουν ένα ορατό μέλλον. Στο πλαίσιο αυτό είναι ιστορικού χαρακτήρα η πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος για σειρά αλλαγών στο Σύνταγμα.

Πρέπει να εξαντλήσουμε κάθε περιθώριο για δίκαιη κατανομή των βαρών και πάταξη της φοροδιαφυγής. Αυτό είναι το μεγαλύτερο εχέγγυο για την αποκατάσταση της αξιοπιστίας του πολιτικού μας συστήματος.

Παράλληλα σε ευρωπαϊκό επίπεδο πρέπει να διαπραγματευτούμε σκληρά. Τα πράγματα δεν είναι στατικά. Σε μια αδύναμη πολιτικά Ευρώπη, με ένα τεκμηριωμένο λόγο μπορούμε να πετύχουμε πράγματα. Γι' αυτό, ας εξηγήσουμε ότι η υπέρμετρη επιβάρυνση των ιδίων κοινωνικών στρωμάτων είναι αδιέξοδη. Επίσης, όπως είπε χθες ο κ. Γιούνκερ, η υλοποίηση της χρηματοδότησης από το ΕΣΠΑ μπορεί να τα καταφέρουμε να γίνει χωρίς εθνική συμμετοχή, γιατί δεν έχουμε τη δυνατότητα της εθνικής συμμετοχής. Μπορούμε να εμπλέξουμε την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων για χρηματοδότηση για αναπτυξιακά έργα. Προτάσεις υπάρχουν. Σημασία έχει να τις υλοποιήσουμε. Σημασία έχει να δουλέψουμε με περισσή ταπεινοφροσύνη, χωρίς προσωπικές πολιτικές, βάζοντας το κεφάλι κάτω, με ταπεινότητα, γιατί όλα έχουν αλλάξει, συνάδελφοι και συναδέλφισσες και τίποτα δεν είναι όπως παλιά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Νταλάρα.

Παρακαλείται ο συνάδελφος κ. Χρήστος Σταϊκούρας, Βουλευ-

τής της Νέας Δημοκρατίας από το Νομό της Φθιώτιδας, να λάβει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση ύστερα από σειρά λανθασμένων επιλογών και χειρισμών και συναφών παλινωδιών, μεταξύ εκβιαστικών διλημάτων και εκκλήσεων για συναίνεση έφτασε μπροστά σε αδιέξοδο. Προσωρινή διέξοδος διαφυγής ή αναζήτηση της εμπιστοσύνης στη Βουλή; Οι ευθύνες της, όμως, για τις οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις είναι βαρύτερες. Η Κυβέρνηση παρέλαβε τη χώρα με πρόβλημα ελλείμματος και χρέους και σε είκοσι μήνες τη μετέτρεψε σε συνολική κρίση της οικονομίας, της κοινωνίας, της πολιτικής.

Η ηγεσία της επί μεγάλο χρονικό διάστημα αναφερόταν απαξιωτικά για τη χώρα και την αξιοπιστία της. Δεν απορρόφησε έγκαιρα μεγαλύτερο μέρος των διαθέσιμων κεφαλαίων. Έστειλε λανθασμένα μηνύματα στις αγορές. Άργησε να λάβει δύσκολα, αλλά αναγκαία μέτρα. Πορευόταν για μεγάλο χρονικό διάστημα, δέσμια συνειδητά ή ασυνείδητα της προεκλογικής ρήσης «λεφτά υπάρχουν». Έτσι κατέφυγε στο μηχανισμό στήριξης και στην υπογραφή του μνημονίου, χωρίς καμμία διαπραγμάτευση του περιεχομένου του. Στα τυφλά, όπως έχει σημειώσει ο κ. Πεπελάσης. Τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής σήμερα είναι ορατά και αδιαμφισβήτητα. Η οικονομία πορεύεται σε μακρά έρημο. Η ύφεση είναι βαθιά και παρατεταμένη. Το εσωτερικό χρέος δημιουργεί ασφυξία. Τα λουκέτα στην αγορά πολλαπλασιάζονται. Η ανεργία έχει αυξηθεί δραματικά. Η φτώχεια διευρύνεται. Ο κοινωνικός ιστός αποδιοργανώνεται. Η ψυχολογία και οι προσδοκίες επενδυτών και καταναλωτών έχουν καταρρεύσει.

Η διαρθρωτική παραγωγικότητα συρρικνώνεται. Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας επιδεινώνεται. Τα κεφάλαια, επιχειρηματικά και ανθρώπινα, πετούν για το εξωτερικό. Το κόστος δανεισμού έχει διευρυνθεί. Οι δημοσιονομικοί στόχοι δεν επιτυγχάνονται. Σύμφωνα με την πορεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού που ανακοινώθηκε χθες, τα έσοδα καταρρέουν, οι πρωτογενείς δαπάνες διαγράφονται, το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων βουλιάζει, το έλλειμμα διευρύνεται.

Ενδεικτικά, το πρώτο πεντάμηνο του έτους τα έσοδα μειώνονται κατά 7,1%, έναντι στόχου για αύξηση κατά 8,5%. Το έλλειμμα αυξάνει κατά 12,7% έναντι στόχου για μείωση κατά 3,9%. Και αν αφήσετε έξω το μαξιλαράκι, το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, το έλλειμμα του τακτικού προϋπολογισμού αυξάνει κατά 49% το πρώτο πεντάμηνο του έτους. Πρόκειται για το απόλυτο ναυάγιο της οικονομικής πολιτικής, για πραγματικό δημοσιονομικό εκτροχιασμό, εκτροχιασμό που επιβάλλει πρόσθετα μέτρα για φέτος ύψους 6,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, ανεβάζοντας το συνολικό λογαριασμό για το 2011 στα 21 δισεκατομμύρια ευρώ, περισσότερα από τα διπλάσια που έλεγε το μνημόνιο πριν από ένα χρόνο. Επιβεβαιώνεται έτσι ότι το θεραπευτικό σχήμα που έχει τεθεί σε εφαρμογή δεν είναι το κατάλληλο. Αποδεικνύεται έτσι ότι η Κυβέρνηση έχει πάρει διαζύγιο με το χρόνο και την πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο αποτελεί την πιο έμπρακτη απόδειξη αποτυχίας του θεραπευτικού σχήματος, γιατί καταδεικνύει ότι χωρίς τη λήψη επιπρόσθετων μέτρων τα ελλείμματα θα διατηρούνταν εκεί κολλημένα στο 10,5% με 14,5% μέχρι το 2015 και το χρέος θα έφθανε στο 200% του ΑΕΠ το 2015. Αλλά και γιατί εδράζεται σε υπεραισιόδοξες εκτιμήσεις ενσωματώνει αντιφάσεις, περικλείει ασάφειες και αοριστίες, συνιστά εμμονή στην ίδια λανθασμένη συνταγή παρά τα όλο και ισχυρότερα αποτελέσματα. Είναι, όμως, και κοινωνικά άδικο και οικονομικά αναποτελεσματικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία όλο αυτό το χρονικό διάστημα παρά τις διαφωνίες με τις επιλογές της Κυβέρνησης, το μείγμα της εφαρμοζόμενης πολιτικής, τους χειρισμούς και την επισήμανση για την αναποτελεσματικότητά της, τήρησε στάση δημιουργικής ευθύνης. Δεν άσκησε δομική αντιπολίτευση. Δεν πόνταρε στη χρεοκοπία της χώρας, όπως είπε κάποιος συνάδελφος. Δεν είπε «όχι σε όλα», όπως μονότονα έκανε ως αντιπολίτευση το ΠΑΣΟΚ. Στήριξε θεσμικές αλλαγές, τις οποίες αξιολόγησε ως θετικές για τη χώρα. Στήριξε και στηρίζει στοχευμένα ό,τι θεωρεί ωφέλιμο για τη χώρα.

Δεν επιθυμεί να μιμηθεί το ΠΑΣΟΚ το οποίο ως Αξiomατική Αντιπολίτευση τορπίλιζε κάθε πρωτοβουλία της τότε κυβέρνησης και ως Κυβέρνηση επιδόθηκε σε πρωτόγνωρη καταστροφική των πολιτικών του αντιπάλων.

Δεν επιθυμεί να μιμηθεί το ΠΑΣΟΚ το οποίο αν και έχει το μεγαλύτερο μέρος ευθύνης για τα προβλήματα της χώρας, με περυσή αλαζονεία έναντι των άλλων πολιτικών δυνάμεων, παριστάνει τον εισαγγελέα και το φακίρη. Όμως τα παραμύθια αποκαλύπτονται. Έχω τονίσει και άλλη φορά ότι την ιστορία της χώρας θα την γράψουμε όλοι μαζί, δεν θα την γράψει μόνο του το ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα το ζητούμενο για τη χώρα μας είναι μακριά από αγκυλώσεις, από μυωπικές προσεγγίσεις και από ρητορικά σχήματα με διορατικότητα, με επιμονή, με νηφαλιότητα, με αποφασιστικότητα, σε συνεργασία με τους εταίρους μας να αναζητήσουμε το βέλτιστο οδικό χάρτη εξόδου από την κρίση. Εμείς να εντείνουμε τις προσπάθειες σφυρηλάτησης της αναγκαίας εθνικής συνεννόησης για δημοσιονομική εξυγίανση και πειθαρχία, για αύξηση της παραγωγής και για βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, προσανατολισμένη στην άμεση επανεκκίνηση της οικονομίας και οι εταίροι μας να εφαρμόσουν πρακτικές κοινωνικής αλληλεγγύης. Είναι, όμως, λυπηρό που σε αυτή τη φάση η Κυβέρνηση ουσιαστικά εφαρμόζει λεόντειες πρακτικές. Είναι κατώτερη των αναγκών της πατρίδας.

Η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να δώσει εμπιστοσύνη σε αυτήν την Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Σταϊκούρα.

Παρακαλείται η κ. Θεοδώρα Τζάκρη, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ του Νομού Πέλλης, να λάβει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρωτίστως θα ήθελα να εκφράσω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια και την οδύνη μου για τον απροσδόκητο χαμό του αγαπητού φίλου Άγγελου Τζέκη στην οικογένειά του. Να paw βεβαίως εδώ ότι δεν θα τον ξεχάσουμε ποτέ και θα τον θυμόμαστε για πάντα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε εδώ προκειμένου να συζητήσουμε για το σήμερα και το αύριο της χώρας μας, να αποφασίσουμε, εάν θέλουμε να προχωρήσουμε μπροστά ή εάν θα μείνουμε να μοιρολατρούμε. Θα δίνουμε μία μάχη εντυπώσεων ανατρέχοντας στο παρελθόν, όπως έκανε προηγουμένως ο κ. Σταϊκούρας, για να δούμε ποιος φέρει το μεγαλύτερο βάρος της ευθύνης για την κατάσταση που βιώνουμε, όταν ο χρόνος σήμερα δεν είναι σύμμαχος, αλλά εχθρός.

Αγαπητές φίλες και φίλοι, η παρούσα οικονομική κρίση ανέδειξε περίτρανα όλες τις παθογένειες του τόπου μας, της χώρας μας, της πατρίδας μας, τα ελλείμματα του πολιτικού μας συστήματος, το στρεβλό μοντέλο ανάπτυξης, την αναπαράξια μιας υγιούς σχέσης μεταξύ κράτους και πολίτη και όλες τις στρεβλές νοοτροπίες με τις οποίες ανατράφηκαν επί χρόνια γενιές και γενιές. Και όλα αυτά βέβαια δεν βρίσκονται απομονωμένα το ένα από το άλλο. Έχουν μπλέξει για τα καλά τις ρίζες τους, καθιστώντας την προσπάθεια απαλλαγής που καταβάλλουμε σήμερα ιδιαίτερα επώδυνη και ιδιαίτερα δύσκολη.

Το ΠΑΣΟΚ ανέλαβε το 2009 τη διακυβέρνηση της χώρας σε μία δύσκολη οικονομική περίοδο, με την απερχόμενη κυβέρνηση να μας έχει παραδώσει τη σκυτάλη μην έχοντας καταβάλλει τα προηγούμενα χρόνια καμμία προσπάθεια για να ξεκινήσει έστω την προσπάθεια κάποιου νοικοκυρέματος. Έβλεπαν το τρένο να εκτροχιάζεται και αντί να αγωνιστούν για να το επαναφέρουν πάλι σε τροχιά, το άφησαν να γκρεμιστεί, αποποιούμενοι σήμερα των ευθυνών τους και αρνούμενοι να υιοθετήσουν μία υπεύθυνη πολιτική στάση που θα συνδράμει στη γρηγορότερη έξοδο μας από το τούνελ στο οποίο βρίσκεται σήμερα η χώρα μας.

Η υπευθυνότητα και η σοβαρότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποδεικνύεται στα δύσκολα και η σημερινή κατάσταση αποτελεί για όλους μας μία εξαιρετική ευκαιρία, για να μπορέσουμε να την αποδείξουμε. Όταν η Κυβέρνησή μας ανέλαβε τα ηνία της διακυβέρνησης, κλήθηκε να διαχειριστεί με τον καλύτερο δυνατό

τρόπο την παρούσα δύσκολη οικονομική συγκυρία και παράλληλα να προωθήσει με ταχύτητα και σε βάθος πολιτικές αποφάσεις για διαρθρωτικές και αναπτυξιακές πολιτικές με σκοπό μια συνολική και ουσιαστική αλλαγή στον τρόπο και τη δομή λειτουργίας του ίδιου του κράτους.

Είκοσι μήνες, λοιπόν, παρά τον πόλεμο που δεχθήκαμε και δεχόμαστε στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, παρά το δυσμενέστατο κλίμα που δημιουργήσαν όλοι αυτοί που ποντάρουν στη χρεοκοπία μας, κινήθηκαν αταλάντευτοι στην κατεύθυνση την οποία είχαμε χαράξει, αυτήν της αλλαγής προοπτικής για τη χώρα, της ανάδειξης και αξιοποίησης των συγκριτικών της πλεονεκτημάτων, της δημιουργίας ενός σύγχρονου και αποτελεσματικού κράτους που θα παράγει και ασκεί δημόσιες πολιτικές, ενός κράτους που θα διαμορφώνει καλές πρακτικές, που θα εξασφαλίζει την ανάπτυξη της χώρας και θα παρέχει υψηλού επιπέδου υπηρεσίες σε όλους αδιακρίτως τους πολίτες μέσα από λειτουργικές δομές, από σύγχρονους θεσμούς και μοναδικό κριτήριο την αξιοκρατία, την ισονομία και την ισοπολιτεία.

Δεν μείναμε μόνο στις προθέσεις, δεν μείναμε μόνο στα λόγια, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δύο χρόνια σχεδόν εργαζόμαστε προκειμένου να πετύχουμε το αυτονόητο, ένα κράτος που ανταποκρίνεται στις ανάγκες του πολίτη, που είναι φιλικό προς αυτόν, που σέβεται τον μόχθο του, τις οικονομίες του, που του επιτρέπει να στηρίζει τα όνειρα και τις φιλοδοξίες του. Για να το πετύχαμε αυτό, πραγματοποιούμε καινοτόμες και πολυεπίπεδες μεταρρυθμίσεις οι οποίες αλλάζουν ριζικά τη φυσιογνωμία του κράτους. Και μέσα από αυτήν την αλλαγή προκύπτουν απτά και σαφή οφέλη τόσο για τον ίδιο το διοικητικό μηχανισμό όσο και για τον ίδιο τον πολίτη: Οικονομία σε πόρους και σε ανθρώπινο δυναμικό, εξορθολογισμό των δαπανών του κράτους, αποκέντρωση λειτουργιών, στέρεες και υγιείς βάσεις για μία οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη.

Μέσα σε είκοσι μήνες πραγματοποιήσαμε ό,τι δεν έκανε οποιαδήποτε κυβέρνηση στο παρελθόν: Παρεμβάσεις στην τοπική αυτοδιοίκηση και βεβαίως στις προαγωγές και στις προσλήψεις στο δημόσιο, παρεμβάσεις στο ασφαλιστικό, στον εξορθολογισμό των δαπανών του κράτους και στη μείωσή τους, στο καινούργιο φορολογικό σύστημα, στην ηλεκτρονική συνταγογράφηση, στον εξορθολογισμό των δαπανών στη δημόσια υγεία και, βεβαίως, παρεμβάσεις για την αδειοδότηση των επιχειρήσεων.

Σας ανέφερα μόνο κάποια ενδεικτικά παραδείγματα μίας ριζικής αλλαγής των όσων γνωρίσαμε και βιώναμε μέχρι πρόσφατα στη σχέση μας με το κράτος. Και σας αναφέρω ένα μόνο νούμερο χαρακτηριστικό του νοικοκυρέματος που έχει αρχίσει το κράτος. Θα σας πω αυτό που προκύπτει από την υλοποίηση του προγράμματος «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗΣ», του νέου μοντέλου δηλαδή της αυτοδιοίκησης και της αποκεντρωμένης διοίκησης. Εξοικονομούμε ετησίως 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ στην υλοποίηση της μεγάλης αυτής μεταρρύθμισης στην τοπική αυτοδιοίκηση, χωρίς να υφίσταται κανένα απολύτως πρόβλημα στην υποχρηματοδότηση των δήμων και των περιφερειών και με τα οφέλη που προκύπτουν απ' αυτήν τη μεταρρύθμιση να είναι εξίσου σημαντικά και ως προς τις παρεχόμενες υπηρεσίες προς τους πολίτες.

Όλες αυτές, λοιπόν, οι μεγάλες αλλαγές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν εκμηδενίζονται λόγω της παρούσας δημοσιονομικής κρίσης. Αντιθέτως, αποκτούν, θα έλεγα, μια ακόμη μεγαλύτερη αξία καθώς χτυπούν τη ρίζα του προβλήματος. Θα αδικούσαμε τις προσπάθειες που καταβάλει σήμερα ο Έλληνας φορολογούμενος, αν δεν οικοδομούσαμε μια διαφορετική σχέση του πολίτη με το κράτος, μια συμμαχία δυνάμεων με μοναδική σημαία την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

Η ιστορία των αλλαγών που πραγματοποιούμε δεν έχει ακόμα τελειώσει. Βρίσκεται ακόμα σε εξέλιξη και έχουμε μπροστά μας μακρύ και δύσκολο δρόμο, ομολογουμένως, να διανύσουμε. Και βέβαια υπάρχουν εμπόδια, γιατί κάθε διαδικασία αλλαγής και μετάβασης δεν είναι εύκολη. Οι άνθρωποι που ασκούν τη διοίκηση, είχαν μάθει σε ένα διαφορετικό σύστημα, που δεν συμπεριφερόταν με τις εξελίξεις, που δεν ήταν ανταγωνιστικό, δεν υπήρχαν στόχοι, δεν ετίθετο μια συγκεκριμένη στρατηγική. Η γραφειοκρατία αποτελούσε απόδειξη μιας ανασφάλειας και όχι της εύρυθμης

λειτουργίας του κράτους. Και βέβαια υπήρχε και ένα πολιτικό σύστημα, που για δεκαετίες ασκούσε την πολιτική με γνώμονα το προσωπικό του συμφέρον αποκλειστικά και όχι την εξυπηρέτηση του συλλογικού συμφέροντος, πολιτικοί που χρησιμοποιούσαν την αδιαφάνεια για να χτυπήσουν την αξιοκρατία, που λειτουργούσαν με μία πελατειακή λογική, προκειμένου να εξασφαλίσουν απλά και μόνο την επανεκλογή τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ιδιαίτερη αναφορά θα πρέπει να γίνει στην κατάσταση που βιώνει σήμερα η ελληνική κοινωνία, που αυτήν τη στιγμή δοκιμάζεται με μέτρα σκληρά και συχνά άδικα. Αντιλαμβανόμαστε την αγωνία του Έλληνα πολίτη για το αύριο το δικό του και των μέλλον των παιδιών του, την ανασφάλεια, που έχει γίνει το μαξιλάρι του. Δεν μπορούμε, όμως, να τον αδικούμε, όταν διαμαρτύρεται και όταν αγανακτεί. Αυτόν, όμως, τον συνειδητοποιημένο πολίτη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον θέλουμε σύμμαχό μας στην προσπάθεια που καταβάλλουμε να αλλάξουμε όλα όσα μας στεναχωρούν, μας πληγώνουν και μας απαξιώνουν, όλα όσα υποθηκεύουν το μέλλον μας. Τους θέλουμε αρωγούς στην προσπάθεια να αλλάξουμε νοοτροπίες, να θέσουμε σταθερές αρχές και αξίες που θα αφορούν σε όλους αδιακρίτως τους Έλληνες πολίτες, να οικοδομήσουμε μία σύγχρονη, ανταγωνιστική και κοινωνικά δίκαιη Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καμμία λύση δεν μπορεί να προκύψει από τη μία μέρα στην άλλη. Μια κρατική μηχανή, στην κατάσταση την οποία την παραλάβαμε, δεν μπορεί να λειτουργήσει εύρυθμα μόνο με τα λόγια, με τις αγαθές προθέσεις. Απαιτείται επιμονή, καινοτόμα προσέγγιση και δουλειά, απόλυτη αφοσίωση στους θεμιτούς στόχους, πολιτική και κοινωνική συστράτευση, παραγωγική αναδιάρθρωση και το κυριότερο εθνική ενότητα.

Εμείς δε φοβόμαστε να αναγνωρίσουμε τα λάθη μας, δεν κρυβόμαστε, δεν παραδινόμαστε αμαχητί. Αντιθέτως, μέσα από διορθωτικές κινήσεις, συνεχίζουμε να δίνουμε έναν καθημερινό αγώνα, προκειμένου να πιάσουν τόπο οι θυσίες των Ελλήνων πολιτών, προκειμένου να μη ζήσει ούτε αυτή, αλλά ούτε και η επόμενη γενιά την εξαθλίωση μιας χρεοκοπίας. Η επιλογή που έχουμε μπροστά μας δεν θα μπορούσε να είναι πιο ξεκάθαρη, είτε δίνουμε τη μάχη μέχρι τέλους, χωρίς δεύτερες σκέψεις είτε υποχωρούμε μπροστά στο πολιτικό κόστος, υιοθετούμε τη λογική των εύκολων λόγων και του λαϊκισμού και περνούμε στην ιστορία ως αυτοί που οδήγησαν τη χώρα στο γκρεμό, γιατί ακριβώς δεν τόλμησαν να σηκώσουν το βάρος της ιστορίας και να πραγματοποιήσουν τις αλλαγές που έχει ανάγκη η χώρα και η πατρίδα μας.

Το στοίχημα που καλούμαστε σήμερα αφορά το μέλλον της χώρας μας. Η λογική «ο θάνατός σου, η ζωή μου» δεν μπορεί να εφαρμοστεί. Όλες οι πολιτικές δυνάμεις αυτού του τύπου, όλες οι κοινωνικές και παραγωγικές δυνάμεις θα πρέπει να συνασπιστούν, ώστε να δώσουμε το συντομότερο και με τον καλύτερο τρόπο τέλος στη δοκιμασία που υφίσταται σήμερα η χώρα. Δεν θα πρέπει να τα παρατήσουμε στα μέσα της διαδρομής. Αντιθέτως, θα πρέπει να δώσουμε ενωμένοι τις τελευταίες μεγάλες μάχες, ώστε να κληροδοτήσουμε στα παιδιά μας μια δυνατή και αξιόπιστη Ελλάδα, μια αισιοδοξία για το μέλλον της και προοπτική.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Τζάκρη.

Παρακαλείται ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Κυκλάδων, κ. Ιωάννης Βρούτσης, να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Βρούτση, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Πριν ξεκινήσω, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω κι εγώ να καταθέσω τα θερμά μου συλλυπητήρια για τον εκλεκτό συνάδελφο τον Άγγελο Τζέκη προς την οικογένειά του και προς το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητούμε, σύμφωνα με το άρθρο 84 του Συντάγματος και το άρθρο 141 του Κανονισμού της Βουλής, πρόταση εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση. Ουσιαστικά αν ανατρέξει κανένας στα Πρακτικά της Βουλής, όχι στο πρόσφατο, αλλά και στο απόμακρο παρελθόν, θα κάνει μία

διαπίστωση πρωτόγνωρη, ότι αυτή η διαδικασία δεν έχει ξαναγίνει ποτέ στο παρελθόν. Δηλαδή, διαδικασία που να έρχεται κυβέρνηση μετά από τον ανασχηματισμό και να ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης για τον ανασχηματισμό που είναι αναφαίρετο δικαίωμα του Πρωθυπουργού.

Σ' ελεύθερη πολιτική μετάφραση αυτό ισοδυναμεί με πρόταση μομφής που έκανε η Κυβέρνηση στον εαυτό της. Και σε μια ακόμα πιο βαθύτερη πολιτική ανάλυση, πολύ απλά θα βγάλει κανείς το συμπέρασμα –αυτό είναι που οι πολίτες βλέπουν και μειδιάζουν απέναντι στην αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος- ότι πρόκειται για ακόμη μία φορά για ένα πολιτικό παιχνίδι, επικοινωνιακό, πολιτικό τερτίπι της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Ζητάτε με λίγα λόγια να συναινέσουμε και να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης όχι στην κυβέρνηση που πήγε να δημιουργηθεί, στην κυβέρνηση της εθνικής σωτηρίας, που μπορεί να ήμασταν σε μία άλλη διαδικασία σήμερα εδώ και να ομονοούσαν οι πολιτικές δυνάμεις, τα δύο μεγάλα κόμματα, αλλά έρχεστε και ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης σε μία συγκυβέρνηση εσωκομματική, Παπανδρέου-Βενιζέλου. Εκεί ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης, κύριοι της Κυβέρνησης.

Ουσιαστικά κάνετε και ένα εσωτερικό πολιτικό παιχνίδι, το οποίο μεταφέρετε εκτός της Κοινοβουλευτικής σας Ομάδας μέσα στα έδρανα της Βουλής, για να σφυρηλατήσετε ακόμα περισσότερο την ενότητα στο κόμμα σας.

Ακόμα κάτι, το οποίο πραγματικά εγώ το ερμηνεύω ως εξής: Επειδή το ζήτημα της κυβέρνησης και της σύστασής της είναι καθαρά θέμα Πρωθυπουργού, αναζητάτε έγκριση και ψήφο εμπιστοσύνης στην οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης.

Ακούστε, λοιπόν. Μέσα από αυτήν τη διαδικασία υπήρξε και κάτι, το οποίο εκτός από την απόλυτη περιγραφή των πολιτικών γεγονότων, όπως περιγράφηκαν και από τον κ. Παπανδρέου και από τον κ. Αντώνη Σαμαρά –και στη θέση και στην πρόταση και στις απόψεις του Αντώνη Σαμαρά δεν υπήρξε διάφευση- δηλαδή ποιος ήταν ο υπεύθυνος, ο οποίος κλώτσησε την ιστορική εκείνη στιγμή τη συναίνεση, έθεσε ένα ερώτημα ο Αντώνης Σαμαράς, στο οποίο δεν πήρε απάντηση. Ζήτησε στην πρωτομλία του από τον κ. Παπανδρέου, εδώ ενώπιον της Βουλής, της Εθνικής Αντιπροσωπείας, ενώπιον του ελληνικού λαού, να υποδείξει μόνο ένα νούμερο, βάσει του οποίου να αποδεικνύεται ότι κάτι πάει καλά. Απάντηση δεν πήρε. Ο κ. Παπανδρέου και οι Υπουργοί, μέχρι στιγμής, απέφυγαν να απαντήσουν στο θεμελιακό και σημαντικό αυτό ερώτημα του Αντώνη Σαμαρά.

Γι' αυτό, λοιπόν, δρώμαι της ευκαιρίας να σας κάνω μια μικρή αναφορά για τους πιο κρίσιμους οικονομικούς δείκτες της εθνικής οικονομίας και πού βρίσκονται. Ακούστε.

Η ύφεση στο τρίτο τρίμηνο του 2009 ήταν στο -3,5%. Στο πρώτο τρίμηνο του 2011 ήταν στο -5,5%. Οικονομικός μακροχρόνιος παγετώνας.

Το ΑΕΠ από 44,6 δισεκατομμύρια ευρώ το 2009, υποχώρησε στο 41,6 δισεκατομμύρια ευρώ, τώρα, στο πρώτο τρίμηνο του 2011.

Η ανεργία από 9,1% το Σεπτέμβριο του 2009 τετρακόσιες πενήντα έξι χιλιάδες άνεργους, ανέβηκε το Μάρτιο του 2011 στο 16,2%, δηλαδή στους οκτακόσιους δώδεκα χιλιάδες άνεργους.

Ο κλάδος της οικοδομής –μετράμε σε εκατομμύρια σε όγκο- από 3,8 εκατομμύρια κυβικά μειώθηκε στο 1,4 εκατομμύρια κυβικά. Η οικοδομική δραστηριότητα κατέρρευσε.

Το χρέος στις 30/9/2009 ήταν στο 127% του ΑΕΠ, δηλαδή 298 δισεκατομμύρια ευρώ και σήμερα, είναι στο 155% του ΑΕΠ, ήτοι 355 δισεκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, μέσα σε δεκαοκτώ μήνες ανέβηκε 57 δισεκατομμύρια ευρώ ή περίπου τόσο, ένα μεγάλο ποσοστό.

Όσον αφορά το ΕΣΠΑ, η απορροφητικότητα του από την πέμπτη θέση που ήμασταν το Σεπτέμβριο του 2009, έφτασε στη δέκατη τρίτη θέση τώρα το Μάρτιο του 2011.

Ο δείκτης ανταγωνιστικότητας κατέρρευσε κατά δέκα ολόκληρες ποσοστιαίες μονάδες και από τις πενήντα επτά χώρες που μετρείται η ανταγωνιστικότητα, εμείς έχουμε καταλήξει στην πενήντη έκτη.

Όσον αφορά στο εσωτερικό χρέος ανακοινώθηκαν χτες τα αποτελέσματα. Το εσωτερικό χρέος της Ελλάδος είναι σήμερα

6,1 δισεκατομμύρια ευρώ, που ουσιαστικά ισοδυναμεί με μια άτυπη παύση πληρωμών, ενώ το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων από μια οριακή αύξηση που είχε προβλεφθεί 0,6%, έχει μειωθεί κατά 47,3%, που αυτό ισοδυναμεί με πάγωμα στα δημόσια έργα και από την άλλη μεριά με τη λογιστική εκείνη αλχημεία, για να καλυτερεύσετε το δείκτη του ελλείμματος.

Και τώρα πάμε στον κρίσιμο δείκτη των εσόδων που ανακοινώθηκε χτες. Η μαύρη τρύπα των εσόδων έφθασε τα 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή από 1,4 δισεκατομμύρια ευρώ υστέρησης, δηλαδή λιγότερα έσοδα από το 2010 και 2,16 δισεκατομμύρια σε σχέση με το στόχο 8,5%.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάσταση είναι τραγική. Ζητάτε τώρα από την Εθνική Αντιπροσωπεία να εγκρίνουμε την οικονομική πολιτική που έχει αυτή τη μορφή. Ούτε ένας οικονομικός δείκτης δεν έχει επιβεβαιωθεί. Και συμπληρώνω το εξής: Σίγουρα κανείς δεν επιχαιρεί γι' αυτήν την οικονομική κατάσταση, για τον εκτροχιασμό των οικονομικών δεικτών. Και πρώτα και κύρια δεν επιχαιρεί η Νέα Δημοκρατία. Γι' αυτό ακριβώς με την εθνική συμπεριφορά μας καταθέσαμε την εναλλακτική εκείνη πρόταση που μπορεί να δώσει προοπτική και αισιοδοξία στα οικονομικά πράγματα του τόπου μας, να ατενίσουμε την έξοδο από την κρίση με αισιοδοξία.

Γιατί μη γελιέστε, αν σήμερα ο κόσμος είναι απέναντι στην πλατεία Συντάγματος, είναι γιατί ενώ έδειξε μία μεγάλη υπομονή και καρτερικότητα στο μνημόνιο, στην πρώτη σας προσπάθεια και προσέγγιση της οικονομικής σας πολιτικής, είδε δυστυχώς τις θυσίες του και τους κόπους του να πηγαίνουν χαμένοι. Γι' αυτό ακριβώς αντέδρασε. Γιατί δεν βλέπει την προοπτική.

Θα έχουμε το χρόνο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να συζητήσουμε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα το οποίο έρχεται στο τέλος της εβδομάδας ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας. Μόνο κάτι το οποίο κατά το διάστημα της συζήτησής του μεσοπρόθεσμου προγράμματος δεν πήρε απάντηση στην επιτροπή, το ξαναθέτω ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας, κυρίως προς τους Βουλευτές της Κυβέρνησης, για να τους προβληματίσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις 2 Μαΐου αυτού του έτους η Κυβέρνηση έκανε με πανηγυρικό τρόπο την ανάδειξη της «μάχης κατά της φοροδιαφυγής», ενός προγράμματος με στοχευμένες δράσεις που είχε συγκεκριμένες ποσοτικοποιημένες δράσεις ύψους 11,8 δισεκατομμυρίων ευρώ: 1,5 δισεκατομμύρια για το 2011, 4,4 δισεκατομμύρια για το 2012 και 5,9 δισεκατομμύρια για το 2013. Εάν θεωρητικά τα 11,8 δισεκατομμύρια τα οποία θριαμβολογώντας ανακηρύσσετε στις 2 Μαΐου ήταν πραγματικά νούμερα, τότε μέσα στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα των 28 δισεκατομμυρίων δεν χρειαζόταν να βάλετε ούτε ένα μέτρο κοινωνικής παρέμβασης ούτε ένα μέτρο φοροεπιδρομής από αυτά τα οποία φέρνετε.

Ερώτηση: Ποιος λέει ψέματα; Ποιος υποκρίνεται; Τα 11,8 δισεκατομμύρια δηλαδή δεν έχουν περιεχόμενο; Δεν αντιπροσωπεύουν την αλήθεια που διακηρύσσετε στις 2 Μαΐου;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά και άλλα πολλά θα πούμε. Πάντως, η κατάσταση στην οικονομία είναι τραγική και όπως περιέγραφα λίγο πριν ούτε ένας οικονομικός δείκτης δυστυχώς – και το εννοούμε στη Νέα Δημοκρατία- δεν επαληθεύεται. Γι' αυτό δεν μπορούμε να στηρίξουμε και να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Βρούτση.

Παρακαλείται η κ. Αικατερίνη Μπατζελή, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ Φθιώτιδας, να προσέλθει στο Βήμα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΠΑΤΖΕΛΗ: Καλημέρα, Άγγελε! Τα θερμά μου συλλυπητήρια στην οικογένεια του κ. Τζέκη.

Κύριε Πρόεδρε, είναι εντυπωσιακό και ταυτόχρονα οξύμωρο το γεγονός ότι σε μια περίοδο που διακυβεύεται τόσο το ενοποιημένο μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και η ολοκλήρωσή της ως ενός ισχυρού αναπτυξιακού πόλου, αλλά και σε μια περίοδο που εξελίσσονται σενάρια οικονομικής επιβίωσης της χώρας μας, τα πολιτικά κόμματα και κυρίως το κόμμα της Αξιατικής Αντιπολίτευσης αναλώνεται σε «παλαιοκομματικού

τύπου πολιτικές αντιπαράθεσεις και επικοινωνιακού τύπου φυγομαχίες».

Η Νέα Δημοκρατία στη σημερινή κρίσιμη φάση αυτό που με απόλυτη σαφήνεια επιδιώκει είναι να συνθέσει το παζλ της ισχυροποίησης και μόνο του Αρχηγού της στην Κοινοβουλευτική Ομάδα αλλά και στην κοινοβουλευτική της βάση. Με την τακτική σας αυτή, όμως, παραμένετε δέσμιοι των πρακτικών της παραδοσιακής ελληνικής Δεξιάς με εθνικοκεντρικά χαρακτηριστικά, η οποία δυστυχώς για σας δεν βρίσκει πολιτική και ιδεολογική ανταπόκριση ούτε στους κόλπους της ευρωπαϊκής Δεξιάς και της Χριστιανοδημοκρατίας.

Έχετε αναρωτηθεί ότι μπορείτε να ξεκοπείτε ακόμα και τις επόμενες μέρες από αυτό το Χριστιανοδημοκρατικό Ευρωπαϊκό Κόμμα; Έχετε αναρωτηθεί τι θα γίνει στο μέλλον στα ζητήματα εθνικής σημασίας όπως άλλωστε τα έχετε αντιμετωπίσει με εθνικοκεντρικό προσανατολισμό τα προηγούμενα χρόνια; Παραμένετε εγκλωβισμένοι ή δηλώνετε εξαπατημένοι, γιατί ενώ ο Πρωθυπουργός ζητά τη συναίνεσή σας για την από κοινού διακυβέρνηση της χώρας, ταυτόχρονα σας εκθέτει σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Ρίχνετε τα βάρη της ευρωπαϊκής σας πολιτικής αδυναμίας και αναξιοπιστίας ως προς τις πολιτικές σας θέσεις στο ίδιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Εκφράζετε στην ουσία τη «φοβία» σας να αντιμετωπίσετε τις οργανωμένες παρεμβάσεις των ομοϊδεατών σας σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Κύριοι, καθήκον όλων μας είναι η διαφύλαξη της εθνικής αξιοπιστίας. Η σταδιακή μετάλλαξη του πολιτικού μας συστήματος με την ενεργή συμμετοχή της ίδιας της κοινωνίας. Είναι καθήκον των καιρών να αποδείξουμε την αξιοπιστία μας και τη φερεγγυότητά μας ως σοβαροί διαχειριστές της σημερινής κρίσης μαζί με τους Ευρωπαίους εταίρους μας. Η απομόνωση, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν βοηθά τη χώρα, την Ευρώπη και την εξεύρεση βιώσιμης λύσης.

Την περίοδο που οι Ευρωπαίοι προσπαθούν με τις πολιτικές τους –συμφωνούμε ή διαφωνούμε επί της ουσίας σε πολλά ζητήματα– να βρουν λύσεις για την έξοδο από την κρίση χωρίς να καταστραφούν τα κράτη και τα τραπεζικά συστήματα, κατανοούν ότι ο μόνος αξιόπιστος συνομιλητής είναι η Κυβέρνησή μας, η οποία μάχεται για την οικονομική σταθερότητα της χώρας σε μακροχρόνια βάση, αποτρέπει τον απομονωτισμό της χώρας και καταβάλλει προσπάθειες για την ένταξή της σε μια γενικότερη επίλυση της κρίσης εντός της Ευρωζώνης, ενώ ταυτόχρονα αγωνιά για την ενεργοποίηση όλων των δημοκρατικών πολιτικών δυνάμεων ώστε να δημιουργηθεί ένας καινούργιος τρόπος πολιτικής, αλλά και κοινωνικής συνεργασίας.

Κύριοι συνάδελφοι, η συναινετική πρωτοβουλία και η συνεχιζόμενη προσπάθεια της Κυβέρνησης για διευρυμένη πολιτική συνεργασία, η προώθηση ανοιχτού πολιτικού διαλόγου για θέματα οικονομίας που ήδη έχει ανοίξει με μία πρωτοφανή διάσταση, η ενεργοποίηση του επιστημονικού προσωπικού θα είναι μία άοκνη προσπάθεια εκ μέρους μας και δεν θα εμποδιστεί από κανένα επικοινωνιακό τετρίπι και από καμία πολιτική «παιδική φοβία».

Η ωριμότητα ενός πολιτικού συστήματος κρίνεται από την ωριμότητα της πολιτικής ηγεσίας. Η ωριμότητα της ανασύνταξης του πολιτικού συστήματος εξαρτάται από την ωριμότητα των κοινοβουλευτικών διεργασιών. Η ωριμότητα της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας εξαρτάται πλήρως από τις ριζοσπαστικές αντιλήψεις αλλά και από την ωριμότητα της ίδιας της κοινωνίας για να τις προωθήσει άμεσα.

Κύριοι, σήμερα δεν έχουμε μία κοινωνική διαμάχη μεταξύ αντιθέτων κοινωνικών ομάδων που η κάθε μία ξεχωριστά μάχεται για την οικειοποίηση ή την απεμπλοκή της από τις πολιτικές και από τα αποτελέσματα που απορρέουν από την οικονομική κρίση. Η διαμάχη σήμερα βρίσκεται μεταξύ του χρηματοπιστωτικού συστήματος και των ιδίων των κρατών. Εκεί όλες οι πολιτικές δυνάμεις θα πρέπει να είναι ενωμένες. Και σε αυτήν τη σύγκρουση, η οποία είναι ιδιαίτερα πολύπλοκη και πλάσματική, εφόσον μεσολαβούν οι οίκοι αξιολόγησης, το ευρώ δυστυχώς φαίνεται ότι δεν έχει ξεπεράσει τον κίνδυνο της αποδόμησής του ως ισχυρού νομίσματος.

Το ενδεχόμενο μίας νέας κρίσης του ευρώ δεν θα μπορούσε να αποκλεισθεί, εφ' όσον δεν έχει λήξει η σύγκρουση μεταξύ της

Ανατολής και της Δύσης, μεταξύ των αναδυόμενων οικονομιών της Ανατολής και των ώριμων οικονομιών της Ευρώπης και των ΗΠΑ. Στη διεργασία αυτή η ελληνική Κυβέρνηση έχει αρχίσει από πολύ νωρίς την επαναδιαπραγμάτευση για τους όρους της νέας δανειοδότησης ή το μέλλον της χώρας μας εν όψει και της τελικής ένταξης στο μόνιμο ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, λίγο την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ναι, ναι.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΠΑΤΖΕΛΗ: Ευχαριστώ.

Δεν περιμέναμε την «άδεια» της Νέας Δημοκρατίας ούτε αφεθήκαμε στο να παρακολουθούμε εξ αποστάσεως, όπως κάνετε, το πολύπλοκο αυτό ευρωπαϊκό και οικονομικό γίνεσθαι. Συμμετέχουμε ενεργά και ουσιαστικά, διότι το «ελληνικό ζήτημα» τουλάχιστον ως προς τη γένεσή του δεν φοράει ελληνική φανέλα, αλλά ευρωπαϊκή. Στη νέα αρχιτεκτονική της Ένωσης, αλλά και στην αλλαγή του οικονομικού μοντέλου ανάπτυξης της χώρας μας θα απαιτηθούν αλλαγές ριζικές στο κόστος εργασίας, της απόδοσης των κεφαλαίων, της μείωσης της σπατάλης, της μεταφοράς πόρων από το δημόσιο τομέα σε αναπτυξιακές πρωτοβουλίες, αλλά και της φορολογικής σύγκλησης. Οφείλουμε να «στάσουμε» τη φούσκα της πλασματικής ανάπτυξης, του πλαστικού χρήματος, της πλασματικής στήριξης των εισοδημάτων των νοικοκυριών, αλλά και της πραγματικής παραοικονομίας, για την οποία είμαστε όλοι συνυπεύθυνοι.

Κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι, ας μη λαϊκίζουμε, όταν πρέπει να καταργηθούν πελατειακά προνόμια και να «χτυπηθούν» οι ανισότητες και οι αδικίες ενός κρατικοδίαιτου οικονομικού συστήματος. Η Κυβέρνηση αυτήν τη στιγμή δίνει σκληρές μάχες. Διαπραγματεύεται την απελευθέρωση των κοινοτικών πόρων του ΕΣΠΑ, οι οποίοι μέχρι τώρα είναι εγκλωβισμένοι λόγω της ανάγκης εθνικής συμμετοχής. Διεκδικεί την επανεκκίνηση ενός αναπτυξιακού ευρωομολόγου για τη χρηματοδότηση έργων υποδομών. Προωθεί την εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας, αλλά και των επιχειρήσεων με τη χρηματοδότηση και τη μείωση των γραφειοκρατικών διαδικασιών. Διαπραγματεύεται την επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας διά μέσου του μεσοπρόθεσμου προγράμματος, το οποίο είναι και υποχρεωτικό για όλα τα κράτη-μέλη. Δεν αποτελεί μόνο φαινόμενο ή λογική της ελληνικής Κυβέρνησης.

Κλείνοντας, σχετικά με τους συναδέλφους οι οποίοι επιθυμούν να γίνουν εκλογές, θα ήθελα να θέσω δύο-τρία ερωτήματα: Θεωρείτε ότι το νέο κοινοβουλευτικό Σώμα θα μπορεί να αλλάξει ριζικά το σύνολο των πολιτικών αυτών εφ' όσον εντάσσονται σε μία ευρωπαϊκή πολιτική; Το νέο πολιτικό σύστημα, η νέα κυβέρνηση θα είναι πιο σταθερή από τη σημερινή; Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, είστε έτοιμοι μαζί με όλα τα πολιτικά κόμματα που θα χρειαστεί πιθανά να συμμετάσχουν σε μία συναινετική κυβέρνηση μετά τις εκλογές να υποχωρήσετε στις βασικές πολιτικές και κοινοτικές σας δεσμεύσεις; Διαφορετικά οδηγείτε τον τόπο και πάλι σε ένα αδιέξοδο με επικοινωνιακό πολιτικό διάλογο. Δικός μας στόχος ως πολιτικό κόμμα είναι να αποκτήσουμε συναίνεση με την ίδια την κοινωνία.

Κύριε Πρόεδρε, οι ευθύνες είναι πολύ μεγάλες, ιστορικές. Κρινόμαστε. Το ΠΑΣΟΚ έχει γράψει την ιστορία σε αυτόν τον τόπο και η Νέα Δημοκρατία με τον κ. Σαμαρά θα γράψει τη δική της ιστορία. Για το λόγο αυτό δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και στον Πρωθυπουργό Γιώργο Παπανδρέου. Πρόκειται για μία ψήφο εμπιστοσύνης για το ίδιο το μέλλον της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Μπατζελή.

Παρακαλείται ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης, Βουλευτής του ΛΑΟΣ της Α' Αθηνών, να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Πλεύρη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πραγματικά, κύριοι συνάδελφοι, διανύουμε ιστορικές στιγμές και από αυτό εδώ το Βήμα θα πρέπει χωρίς να υπολογίζουμε το πολιτικό κόστος να λέμε την πραγματικότητα στο λαό. Και μην

πιστεύετε ότι χαϊδεύοντας την πλατεία θα την εξευμενίσουμε. Αυτό το πράγμα κάνατε τα δύο μεγάλα κόμματα τριάντα επτά χρόνια. Χαϊδεύατε τους πάντες. Αναπτύξατε ένα πελατειακό κράτος, δίνατε αυξήσεις, δώσατε περισσότερες αυξήσεις απ' ό,τι έδωσε η Γερμανία την τελευταία δεκαετία, που η Γερμανία έχει ανάπτυξη, γιατί θέλατε να έχετε την κομματική σας πελατεία.

Άκουσα να λέει η προλαλήσασα για τα εθνικά αντανάκλαστικά τα οποία υπάρχουν, διαβάζοντας, όμως, το «SPIEGEL» με προσοχή θα δείτε ότι ουσιαστικά τι λέει; Λέει κατά πόσο η Ελλάδα και η Πορτογαλία μπαίνοντας στο ευρώ είχαν ανταγωνιστική ικανότητα. Τέτοιο πράγμα δεν υπήρξε και το έλλειμμα στο ισοζύγιο το καλύπταμε με δανεισμό και φτάσαμε σε αυτήν την κατάσταση. Διότι ουσιαστικά ο κ. Σημίτης όταν έβαζε τη χώρα στο ευρώ, στην ΟΝΕ, ήξερε ότι δεν ήταν έτοιμη αυτή η χώρα. Εκείνη τη χρονική στιγμή πραγματικά θα ήταν προτιμότερο να μην είχαμε μπει στο ευρώ. Αυτό είναι μία πραγματικότητα. Όπως όμως τότε, ίσως ήταν προτιμότερο να μην μπούμε στο ευρώ, τώρα θα ήταν καταστροφικό να βγούμε. Και, κύριοι συνάδελφοι, να καταλάβουμε κάτι. Όσο επικίνδυνο είναι να βγαίνει κάποιος τώρα και να λέει ότι θα πτωχεύσουμε ή θα βγούμε από το ευρώ και θα πάμε στη δραχμή, άλλο τόσο επικίνδυνο είναι αυτό που συχνά ακούμε, ότι η Ευρώπη δεν θα μας αφήσει ποτέ να χρεοκοπήσουμε. Μην νομίζουμε δηλαδή ότι εάν εδώ δεν κάνουμε τίποτα και συνεχίσουμε στην ίδια ρότα, πάντα θα βρίσκονται κάποια πακέτα διάσωσης.

Ξέρετε τι γίνεται; Αναπτύσσεται ένα λαϊκισμός και αυτήν τη στιγμή υπάρχουν δύο κυρίαρχες τάσεις στην Ευρώπη: Η μία τάση λέει ότι πρέπει να στηριχθεί αυτή η Ευρωπαϊκή Ένωση, πρέπει να στηριχθεί το ευρώ, μία δύσκολη στάση, μια στάση που δεν αρέσει στους λαούς εκατέρωθεν, διότι αυτοί που στηρίζουν πρέπει να δίνουν χρήματα, οι ισχυρές χώρες. Αυτοί δε που στηρίζονται πρέπει να αποδεχθούν ότι θα κάνουν διαρθρωτικές αλλαγές και ότι θα έχουν μείωση στην ποιότητα ζωής, άρα δεν είναι το ωραίο. Και υπάρχει και η ωραία θέση που σου λέει για τους μεν ισχυρούς «δεν με νοιάζει η Ελλάδα, δεν με νοιάζει η Πορτογαλία, να μην στηριχθούν», χωρίς αυτή η θέση να υπολογίζει τις συνέπειες για την Ευρώπη, για τον δε εγχώριο εδώ πληθυσμό είναι η θέση «δεν πληρώνουμε τίποτα, δεν χρωστάμε τίποτα», χωρίς να υπολογίζουν τι συνεπάγεται η δραχμή την επόμενη μέρα.

Και ποιο είναι το αστείο; Ότι αυτοί που κατηγορούν το «SPIEGEL» λόγω χάριν -που βέβαια δεν θα μπορούσα να πω ότι είναι στη λαϊκιστική προσέγγιση, άσχετα από το πρωτοσέλιδο, γιατί έχει σοβαρά άρθρα, όσοι κατηγορούν το «SPIEGEL» - τη «FINANCIAL TIMES», όταν καμιά φορά βάζουν την Ακρόπολη να πωλείται, κατά την ίδια λογική είναι οι ίδιοι δημοσιογράφοι εδώ που κάνουν το ίδιο. Οι θέσεις τους είναι κοινές. Οι θέσεις όλων αυτών που λένε στο «SPIEGEL» ότι «πρέπει να αφήσετε την Ελλάδα και να μην τη στηρίζετε» στην κοινή αναφορά έχουν την ίδια θέση με τους δημοσιογράφους στα πρωινά που βγαίνουν και λένε: «Δεν θέλουμε καμμία βοήθεια, δεν θέλουμε τίποτα, να σηκωθούν να φύγουν οι ξένοι, να κάνουμε τη δική μας πολιτική». Το ίδιο πράγμα λένε ουσιαστικά, τον ίδιο λαϊκισμό κάνουν. Απλώς τα μεν μέσα του Βορρά λένε «να μη βοηθάμε τους τεμπέληδες τους Έλληνες», ο λαϊκισμός αυτός, τα δε μέσα εδώ πέρα σου λένε «οι άτιμοι, ο γερμανικός λαός, ο γαλλικός, οι δανειστές, να μην τους πληρώσουμε τίποτα». Στη βάση τους, όμως, λένε το ίδιο πράγμα. Και οι δρόμοι είναι συγκεκριμένοι, κύριοι συνάδελφοι. Ή θα έχουμε έναν προγραμματισμό στην Ευρώπη με διαπραγμάτευση, με όσο μπορούμε να το πάμε πιο δυνατά, αλλά αυτός είναι ο δρόμος, τον αντιλαμβανόμαστε, ή διαφορετικά ο δρόμος είναι ο άλλος, ο εύκολος όπως ακούγεται και ο πολύ δύσκολος να υλοποιηθεί.

Και ξέρετε τι λέει ουσιαστικά το «SPIEGEL»; Λέει το εξής: «Δεν υπάρχει πρόβλημα». Το ίδιο το «SPIEGEL» χαϊδεύει την Πλατεία Συντάγματος, γιατί λέει: «Αυτό που δεν θα κάνει η κυβέρνηση της Γερμανίας, που θέλει σώνει και καλά να βοηθήσει την Ελλάδα, ας ελπίσουμε ότι θα το κάνει ο λαός της Αθήνας, να πιέσει τόσο πολύ τα πράγματα, να καταρρεύσει το σύστημα, να πούμε “δεν θέλουμε τα χρήματα”, “δεν θέλουμε διαρθρωτικές αλλαγές” και άρα αυτό που δεν κάνει η Γερμανία, να το πετύχει ο ελληνικός λαός, να φύγει από το ευρώ, να πτωχεύσει, δεν μας ενδια-

φέρει, αλλά θα σωθούμε εμείς». Δηλαδή, ουσιαστικά αυτοί που κατηγορούν το «SPIEGEL» στα πρωινάδικα, θα πρέπει να ξέρουν ότι ταυτίζεται απόλυτα με το αίτημα της πλατείας και παρακαλεί ουσιαστικά τον ελληνικό λαό. Και καλεί μάλιστα και το γερμανικό λαό, εάν δεν το πετύχει ο ελληνικός λαός, «Όταν θα έρθει η ώρα να δώσουμε χρήματα, να κάνουμε το ίδιο στο Βερολίνο».

Συνεπώς, πρέπει να λέμε αλήθειες στον κόσμο. Τα πράγματα δεν είναι εύκολα.

Ερχόμαστε τώρα σ' αυτήν εδώ την Κυβέρνηση. Είναι ικανή αυτή η Κυβέρνηση να βγάλει τη χώρα από την κρίση; Προφανώς, όχι. Είναι ανίκανη σ' όλα τα επίπεδα της. Θα μπορούσα να κάνω μία παρελθοντολογία. Σε όλα τα δεινά αυτού εδώ του τόπου έχει συμμετοχή το ΠΑΣΟΚ. Στο πελατειακό κράτος δεν έχει το ΠΑΣΟΚ τη συμμετοχή του;

Είναι και το γεγονός, κύριοι συνάδελφοι, ότι τους τελευταίους δεκαοκτώ μήνες που έχετε την εξουσία δεν κάνατε καμμία διαρθρωτική αλλαγή; Πείτε μου μία διαρθρωτική αλλαγή. Όχι το κόψιμο των μισθών και των συντάξεων, αλλά διαρθρωτική αλλαγή. Τι πουλήσατε σε δεκαοκτώ μήνες, κύριοι συνάδελφοι; Λέτε για αποκρατικοποιήσεις. Πείτε ένα πράγμα που πουλήσατε. Κι εδώ έχει δίκιο η Νέα Δημοκρατία. Γιατί πολλοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ δεν ήταν το 2007-2009. Πωλούνταν η «Ολυμπιακή»; Πωλούνταν το ΠΑΣΟΚ! Πωλούνταν ο ΟΤΕ; Έλεγε: «Ειδικό Δικαστήριο θα κάνουμε όταν έρθουμε στα πράγματα».

Πείτε μου σε δεκαοκτώ μήνες τι αποκρατικοποιήσεις κάνατε. Όταν λοιπόν επί δεκαοκτώ μήνες χωρίς το πιστόλι στον κρόταφο δεν μπορέσατε να προχωρήσετε τίποτα θέλετε να μας πείτε τώρα ότι μπορείτε να κάνετε κάτι; Με ποιους να τσακωθείτε; Με αυτούς που σας έχουν βγάλει Βουλευτές; Με αυτούς που χαϊδεύατε προεκλογικά; Με τους συνδικαλιστές; Με το βαθύ «πράσινο», κλαδικό ΠΑΣΟΚ; Δεν έχετε την ικανότητα κι επειδή ακριβώς δεν έχετε την ικανότητα, είστε και επικίνδυνοι να κάνετε την οποιανδήποτε αποκρατικοποίηση. Διότι επειδή δεν την πιστεύετε στην βάση της, θα την κάνετε με τέτοιο τρόπο που θα είναι εις βάρος του ελληνικού λαού.

Συνεπώς, πρέπει να πάμε σε εκλογές. Και όσον αφορά αυτό που είπε η κ. Μπατζελή, αν αυτό που θα προκύψει θα είναι πιο ισχυρό, θα απαντήσω ότι είναι βέβαιο ότι αυτό το οποίο υπάρχει τώρα είναι το πιο αστείο που έχουμε δει: Πρωθυπουργό να παραιτείται και με Πρόεδρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μιλάνε στα τηλέφωνα και να μην μπορούν να συναντηθούν. Οτιδήποτε και να προκύψει θα είναι σίγουρα καλύτερο απ' αυτό το ανίκανο που υπάρχει.

Συνεπώς, δεν μπορεί κανένας ο οποίος πιστεύει στη σωτηρία της πατρίδας να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης σ' αυτή την ανίκανη Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Πλεώρη.

Το λόγο έχει η Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Φώφη Γεννηματά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η κρίση στη χώρα μας δεν είναι το «ελληνικό πρόβλημα», όπως κάποιοι θέλουν να το παρουσιάσουν. Κι αυτοί που το επιχειρούν αυτό στερούν σημαντικά επιχειρήματα από τις διεκδικήσεις και τη διαπραγματευτική ισχύ της Ελλάδας. Η κρίση στην Ελλάδα είναι μέρος του ευρωπαϊκού προβλήματος, το οποίο δεν απαιτεί απλώς αλληλεγγύη, αλλά κυρίως αποφασιστικότητα, για να μπορέσει επιτέλους η Ευρώπη να προχωρήσει δυναμικά στην κατεύθυνση της πολιτικής ενοποίησης, να θεσπιστεί το ευρωμόλογο, να στεριώσουν επιτέλους τα θεμέλια αυτού του οικοδομήματος. Κι αυτό, όπως αντιλαμβάνεστε, ξεπερνά τις δυνατότητες μίας χώρας. Η λύση στα προβλήματα που αναζητούμε είναι λύση κατά κύριο λόγο ευρωπαϊκών αποφάσεων, είναι υπόθεση ευρωπαϊκής πολιτικής βούλησης, είναι υπόθεση ευρωπαϊκής προοπτικής. Η Ελλάδα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν θα γίνει η Σπιναλόγκα της Ευρώπης! Μπορεί όμως να γίνει καταλύτης για τις εξελίξεις που απαιτούν σήμερα οι λαοί της Ευρώπης.

Θα πρέπει όμως ταυτόχρονα οι εταίροι μας να κατανοήσουν και τα όρια της αντοχής της ελληνικής κοινωνίας. Η Ελλάδα μπορεί να βγει από την κρίση με μία σημαντική προϋπόθεση, ότι η προσπάθεια της ανασυγκρότησης θα γίνει εθνική προσπάθεια. Χωρίς τους πολίτες αυτής της χώρας πολύ απλά δεν μπορούμε να προχωρήσουμε. Αυτό το γνωρίζουμε και πιστεύω ότι έχει γίνει πλέον κατανοητό και από τους υπόλοιπους εταίρους και υπάρχει αλλαγή στάσης τα τελευταία εικοσιτετράωρα. Αναγνωρίζεται η ελληνική προσπάθεια, καθώς όσα πέτυχε η Ελλάδα μέσα σ' ένα χρόνο, κυρίως με τη μείωση του ελλείμματος, δεν τα έχει πετύχει καμία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέχρι σήμερα. Αναγνωρίζεται ότι για να μπορέσει η Ελλάδα να βγει από την κρίση χρειάζεται πολιτική σταθερότητα και αυτή τη σταθερότητα μπορεί να την εξασφαλίσει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, την οποία στηρίζουν σήμερα κι όλοι οι Ευρωπαίοι ηγέτες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Θα πρέπει όμως να αναγνωρίσουμε και το σημαντικό ρόλο που παίζει στις εξελίξεις η διπλωματία των πολιτών. Οι συγκεντρώσεις των πολιτών, των λεγόμενων «Αγανακτισμένων», στέλλουν κι αυτές το δικό τους μήνυμα στους Ευρωπαίους εταίρους. Βεβαίως, θέλω να πω στο σημείο αυτό πως είναι ένα πράγμα το να εκδηλώνει κανείς την αγωνία, την αγανάκτηση, την ανασφάλειά του, το φόβο του -και δικαίως- κι είναι άλλο πράγμα το να φθάνει στην απαξίωση, στο μηδενισμό, στην ισοπέδωση, και κυρίως στην απαξίωση των Βουλευτών, της πολιτικής, του Κοινοβουλίου μας. Γιατί πιστεύω βαθιά, σ' αυτές τις κρίσιμες ώρες, ότι μόνο η πολιτική, οι πολιτικοί και η δημοκρατία μας μπορούν να οδηγήσουν με ασφάλεια τη χώρα στην έξοδο απ' αυτήν την κρίση.

Μας λένε κάποιοι ότι εγκαταλείψαμε θέσεις και αρχές. Όμως σ' αυτήν την κρίσιμη στιγμή, σ' αυτήν τη συγκυρία δίνουμε όχι απλώς μία μάχη, αλλά έχουμε πόλεμο. Κι εγώ πραγματικά πιστεύω ότι την ώρα που έχεις πόλεμο, που αγωνίζεσαι έτσι, δεν είναι η ώρα για να πας σε εκλογές. Αυτήν την ώρα θα πρέπει να αναρωτηθούμε τι είναι σήμερα προοδευτικό και τι όχι. Η αγωνία όλων μας στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι αυτό που ζούμε σήμερα να είναι ένα μεταβατικό στάδιο, να μην παγιωθούν αυτές οι καταστάσεις κι αυτές οι αδικίες για τον ελληνικό λαό. Και όσο κι αν φαίνεται ωμό, ο κίνδυνος της χρεοκοπίας αποτελεί για μας τη σύγχρονη διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στην πρόοδο και στη συντήρηση. Γι' αυτό είπαμε «ναι» στο μνημόνιο, γι' αυτό λέμε «ναι» στο μεσοπρόθεσμο. Γι' αυτό επιμένουμε ότι η έξοδος από το ευρώ είναι μια προοπτική απολύτως καταστροφική.

Κυρίες και κύριοι, η Κυβέρνηση δεν φυγομαχεί. Όταν η Νέα Δημοκρατία εγκατέλειπε το καράβι εμείς ήμασταν εκεί και συνεχίζουμε και σηκώνουμε αυτό το σταυρό. Και όσο κι αν δεν μου αρέσει καθόλου να στρέφω τους προβολείς στο παρελθόν και να κοιτώ προς τα πίσω, θα πρέπει εδώ να ομολογήσουμε ότι ο κ. Σαμαράς υπήρξε μέλος αυτής της κυβέρνησης. Υπηρέτησε την πολιτική που μας οδήγησε στα σημερινά αδιέξοδα. Κανείς δεν τον εμπόδισε να εκφράσει την αντίρρησή του, να καταθέσει διαφορετικές προτάσεις τότε. Δεν το έπραξε. Επέλεξε το δρόμο της σιωπής, της ανοχής, της συμμετοχής και επομένως της ευθύνης.

Στο πρόσφατο ταξίδι του ο κ. Σαμαράς είχε την ευκαιρία να αντιμετωπίσει και τις αντιδράσεις των ηγετών του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, οι οποίοι του ζήτησαν το αυτονόητο: να στηρίξει τις προσπάθειες που κάνουν οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις για να σώσουν την Ελλάδα. Προσπαθούν να μας σώσουν από πνιγμό κι εσείς τους λέτε «μην μας τραβάτε από τα μαλλιά». Το ελάχιστο που πρέπει να κάνει σήμερα η Νέα Δημοκρατία, αναγνωρίζοντας τις μεγάλες ευθύνες της για την κατάσταση που έχει φθάσει ο τόπος, είναι το να συναινέσει στις προσπάθειες που κάνουν η Κυβέρνηση κι όλη η Ευρώπη, για να σωθεί η οικονομία μας. Ας πάψει πια να αντιμετωπίζει αυτές τις κρίσιμες στιγμές με μικροκομματικές λογικές του παρελθόντος. Κανείς δεν κέρδισε επενδύοντας στο φόβο, κανείς δεν κέρδισε επενδύοντας στο χτες. Και πολύ περισσότερο απ' αυτήν την πρακτική δεν μπορεί να κερδίσει η Ελλάδα. Είναι, λοιπόν, υπεύθυνη στάση, μοναδική στάση ευθύνης η συμμόρφωση, η συστράτευση, η συνεννόηση των πολιτικών δυνάμεων σ' αυτόν τον αγώνα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Ελλάδα χρειάζεται μία ανάσα. Η Ελλάδα χρειάζεται τη βοήθεια. Χρειάζεται ανάπτυξη και αναπτυξιακό πακέτο. Χρειάζεται να προχωρήσουν τα έργα του ΕΣΠΑ, χωρίς να χρειάζεται να δώσουμε εμείς τη δική μας συμμετοχή, που γνωρίζετε ότι δεν την έχουμε.

Η Ελλάδα χρειάζεται να ξεφύγει απ' αυτό το διαρκές άγχος και την αβεβαιότητα που φέρνει η έλλειψη της ρευστότητας. Γι' αυτό είναι απαραίτητο να εξασφαλίσουμε την πέμπτη δόση, να εγκριθεί το μεσοπρόθεσμο, που είναι ένας πολυετής προϋπολογισμός, δεσμεύσεις σε αριθμητικούς στόχους, και να διαμορφώσουμε τις συνθήκες που θα οδηγήσουν στη βιωσιμότητα του χρέους, που θα μας κάνουν έτσι να δούμε το φως στην άκρη του τούνελ.

Είναι ένα σχέδιο με αρχή, μέση και τέλος, ένα σχέδιο που θα δώσει τέλος στις θεωρίες συνωμοσίας και θα συσπειρώσει τους πολίτες, ένα σχέδιο που θα κριθεί φυσικά από την αποτελεσματικότητά του, αποτελεσματικότητα, που για εμένα έχει άμεση σχέση με τη δίκαιη -όσο αυτό είναι δυνατό λόγω των συνθηκών- κατανομή των βαρών, ένα εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης που θα μπορέσει να γίνει ένα καθημερινό, συγκεκριμένο, σύγχρονο μέσο πολιτικών δυνάμεων, αλλά και των πολιτών.

Στην προσπάθειά μας αυτή σημαντικό ρόλο παίζει η παιδεία. Η γνώση δεν είναι απλά δύναμη. Αυτή την ώρα η γνώση μπορεί να είναι αντίδοτο στην κρίση, είναι η κρίσιμη δύναμη. Η παιδεία μπορεί να γίνει ένα καθημερινό, συγκεκριμένο, σύγχρονο μέσο ατομικής και εθνικής ανάκαμψης.

Στο Υπουργείο Παιδείας γίνεται μια συστηματική προσπάθεια, μια προσπάθεια για ένα άλμα προς τα εμπρός. Πάνω από εννιάκοσια ολοήμερα σχολεία με πλήρως αναθεωρημένο πρόγραμμα λειτουργούν σε ολόκληρη την Ελλάδα. Το νέο λύκειο το προχωρούμε με μια νέα λογική, την ανάπτυξη της κριτικής σκέψης των παιδιών και το τέλος της αποστήθισης. Ο διάλογος για την ανώτατη εκπαίδευση έχει ήδη ξεκινήσει, μια ανώτατη εκπαίδευση που πρέπει να εμπνέει σεβασμό, κύρος, με αξιοπιστία, λογοδοσία, εξωστρέφεια, αξιολόγηση. Το νέο θεσμικό πλαίσιο προχωρά, για τη διδασκαλία της ελληνόγλωσσας εκπαίδευσης στη διασπορά, μακριά από πελατειακές λογικές, που εξέθεσαν τη χώρα μας και στο εξωτερικό.

Θα ήθελα, όμως, να κάνω μια ειδική αναφορά στις Ζώνες Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας, ένα νέο πρόγραμμα, ένα νέο σχέδιο που προσπαθούμε να εφαρμόσουμε στο χώρο της εκπαίδευσης. Και αυτό γιατί πιστεύω ότι είναι ένα σημαντικό εργαλείο για την αντιμετώπιση όχι μόνο εκπαιδευτικών, αλλά και κοινωνικών ανισοτήτων. Ξεκινούμε αυτήν την προσπάθεια πιλοτικά σε πέντε περιοχές της Αττικής, σε περιοχές με σύνθετα κοινωνικοοικονομικά προβλήματα. Και προφανώς, δεν προσπαθούμε απλώς να αντιμετωπίσουμε τα εκπαιδευτικά προβλήματα, αλλά να ενισχύσουμε τη κοινωνική συνοχή μέσα από τη συνεργασία όλων των συναρμόδιων Υπουργείων, της τοπικής αυτοδιοίκησης, των μη κυβερνητικών οργανώσεων και βεβαίως, όλων των εργαζομένων που έχουμε στα χέρια μας μέσα σε αυτήν την εκπαιδευτική διαδικασία και προσπάθεια, από τις τάξεις υποδοχής και τα φροντιστηριακά τμήματα, μέχρι κοινωνικούς λειτουργούς και ψυχολόγους.

Μέσα σε αυτό το σύνολο των παρεμβάσεων και των προσπαθειών για πρώτη φορά στην Ελλάδα τόσο οργανωμένα έχει θέση η διά βίου μάθηση. Για πρώτη φορά μέσα από ένα εθνικό πρόγραμμα για τη διά βίου μάθηση κατευθύνονται πολύ σημαντικοί πόροι σε προγράμματα και όχι σε μελέτες. Ξεκινούν σημαντικά προγράμματα τη λειτουργία τους από αυτό το Σεπτέμβριο, τις επόμενες ημέρες θα είναι ήδη στο site του Υπουργείου μας. Ενδεικτικά αναφέρω κάποια που θεωρώ πολύ σημαντικά γιατί σχετίζονται και με τη σύνδεση της εκπαίδευσης με την απασχόληση, αλλά και με την αντιμετώπιση του κοινωνικού αποκλεισμού: Πενήντα πέντε χιλιάδες νέοι άνθρωποι θα μπορούν να έχουν κοινό για αρχική επαγγελματική κατάρτιση, δηλαδή να επιλέξουν το δημόσιο ή ιδιωτικό ινστιτούτο επαγγελματικής κατάρτισης που επιθυμούν, με βάση οικονομικά και κοινωνικά κριτήρια, αλλά και με βάση τους κεντρικούς αναπτυξιακούς στόχους της χώρας. Πάνω από διακόσιες χιλιάδες εκπαιδευόμενοι θα έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης σε προγράμματα, που θα υλοποιήσουν αυτήν

τη φορά οι καλλικρατικοί δήμοι, η αποκέντρωση όλης αυτής της προσπάθειας εκεί κοντά στον πολίτη, στο ανοικτό σχολείο που το πρωί μπορεί να διδάσκει το μαθητή και το απόγευμα τον ενήλικα.

Δίνουμε τη μάχη για την εκπαίδευση, για τη γνώση των ενηλίκων, αλλά ταυτόχρονα με εφόδια στους ανθρώπους αυτούς που μπορούν να τους φανούν τόσο χρήσιμα στις δύσκολες στιγμές που περνούν. Δεκαεπτά χιλιάδες απόφοιτοι Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της χώρας μπορούν να επιμορφωθούν και να επικαιροποιήσουν τις γνώσεις τους, να συμπληρώσουν τις δεξιότητές τους σύμφωνα με τις πρόσφατες εξελίξεις στην επιστήμη και στην τεχνολογία. Πενήντα οκτώ σχολεία δεύτερης ευκαιρίας με τριάντα πέντε τμήματα εκτός έδρας. Συγκεκριμένα ο αριθμός των εκπαιδευόμενων προβλέπεται να ανέλθει στις δεκατρείς χιλιάδες, για τα δυο επόμενα έτη. Εκατόν είκοσι τρεις χιλιάδες εκπαιδευόμενοι με προγράμματα εξ αποστάσεως, που θα είναι έτοιμο το πρόγραμμα τους αμέσως επόμενους μήνες.

Και τέλος εντός των ημερών θα κατατεθεί προς έγκριση το Πρόγραμμα «Εισιτήριο στην Απασχόληση» ένα πρόγραμμα που θεωρούμε πάρα πολύ σημαντικό γιατί αφορά την ένταξη των νέων ανθρώπων στην αγορά εργασίας, αντιμετωπίζει ένα από τα πιο σημαντικά προβλήματα, την έλλειψη εμπειρίας και μέσα από την απόκτηση γνώσεων, δεξιοτήτων και υλοποίηση πρακτικής άσκησης μέσα στις επιχειρήσεις, θα δοθεί η δυνατότητα για πρόσληψη σημαντικού αριθμού των εκπαιδευόμενων από τις επιχειρήσεις αυτές αμέσως μετά τη λήξη του προγράμματος κατάρτισης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ζούμε μια από τις πιο κρίσιμες στιγμές της ιστορίας μας. Ο Πρωθυπουργός λαμβάνει τα μηνύματα και από τους εταίρους μας και από τις αγορές και φυσικά καθημερινά από τους πολίτες, που είτε βρίσκονται στις πλατείες είτε αισθάνονται εγκλωβισμένοι και πνιγμένοι μέσα στα προβλήματα είτε απλώς περιμένουν με αγωνία τις αποφάσεις και τις εξελίξεις. Το πρόβλημα για την ελληνική κοινωνία δεν είναι οι αγανακτισμένοι πολίτες στις πλατείες. Το πρόβλημα είναι, να μην αυξηθούν οι απελπισμένοι πολίτες στην Ελλάδα. Χρέος της Κυβέρνησής μας είναι να ανατρέψει αυτό το κλίμα, να δουλέψει προσληψμένη στους στόχους της, να αγωνιστεί για τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα. Και θα το κάνουμε!

Στην Ελλάδα το πολιτικό σύστημα δεν κρίνεται από το εφίμερο, δεν κρίνεται από την εντύπωση της στιγμής, δεν κρίνεται από το πόσο κάποιος προσπαθεί να χαϊδέψει τους πολίτες σήμερα. Και δεν πιστεύω ότι κρινόμαστε και από τα λάθη του παρελθόντος. Εξάλλου, δεν θα ήταν δίκαιο αυτό γιατί πολλοί από εμάς και λόγω ηλικίας, δεν μπορούμε να έχουμε καμία απολύτως ευθύνη. Κρινόμαστε όμως όλοι εμείς σήμερα από τα αποτελέσματα που θα έχει αυτή μας η προσπάθεια. Κρινόμαστε για το κατά πόσο θα μπορέσουμε να διαφυλάξουμε την ψυχή μας.

Η ψυχή της Ελλάδας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν είναι άλλη από την ίδια τη δημοκρατία. Γι' αυτό χρειάζεται η συνάντηση της ελληνικής κοινωνίας και η συνεννόηση όλων των πολιτικών δυνάμεων, γιατί η χώρα σε αυτή τη συγκυρία έχει ανάγκη από ένα σχέδιο που θα ξεπερνά την εμβέλεια ενός κόμματος αλλά και τη διάρκεια μιας κυβερνητικής θητείας. Ο δρόμος είναι σκληρός, είναι μονόδρομος, αλλά είναι για όλους και οδηγεί στην έξοδο από την κρίση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την Αναπληρωτή Υπουργό Παιδείας κ. Φώφη Γεννηματά.

Παρακαλώ τον κ. Κωνσταντίνο Τσιάρα, Βουλευτή Καρδίτσας της Νέας Δημοκρατίας, να λάβει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρία Γεννηματά, σωστά είπατε ότι κρινόμαστε όλοι. Προφανώς δεν κρινόμαστε για το απώτερο παρελθόν, σίγουρα, όμως, κρινόμαστε για το πρόσφατο παρελθόν μας. Και επειδή η συγκεκριμένη αναφορά μπορεί να σηματοδοτεί το τελευταίο εικοσάμηνο, εύκολα μπορεί κανείς να κατανοήσει ποια μπορεί να είναι η αίσθηση των Ελλήνων πολιτών απέναντι σε αυτόν την Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εβδομάδα που πέρασε ήταν

πρωτόγνωρη για το πολιτικό σκηνικό των τελευταίων δεκαετιών. Μια κυβέρνηση έφτασε στο όριο της παραίτησής της, ένας Πρωθυπουργός παραιτήθηκε για ένα ικανό χρονικό διάστημα έξι, επτά ωρών και στο τέλος, υπαναχωρώντας σε αρχικές του συμφωνίες κατάφερε να «επανενοώσει» το κόμμα του, την παράταξη του, προκειμένου να μείνει στην Κυβέρνηση.

Τι αισθάνονται άραγε οι Έλληνες πολίτες; Πώς μπορεί να αντιμετωπίσουν όλη αυτήν την πραγματικότητα μέσα από το γενικότερο πρόβλημα που όλοι μας έχουμε παρατηρήσει και αφορά τη συνεχιζόμενη απαξίωση του πολιτικού συστήματος; Είμαστε άραγε όλοι μας αρκετά συνεπείς απέναντί τους, απέναντι σε αυτά τα οποία υποτίθεται ότι όλοι μας υιοθετούσαμε σε κάθε προεκλογική περίοδο ή στην αρχή αυτής της πολιτικής μας διαδρομής, ώστε με παρρησία να σταθούμε απέναντί τους και να τους πούμε ότι αυτό που κάνουμε ενδεχομένως είναι σωστό ή θα καταλήξει σε κάποιο ουσιαστικό αποτέλεσμα;

Κύριοι συνάδελφοι της Συμπόλιτευσης, η συγκεκριμένη αν θέλετε, δική μου ομιλία πρέπει να απευθύνεται μόνο σε εσάς. Είναι ή δεν είναι ομολογία αποτυχίας ή αλλαγή στάσης της Κυβέρνησης, όταν ένα χρόνο πριν μας έλεγε ότι μέσα από τις θυσίες των Ελλήνων πολιτών, που αφορούσαν το λεγόμενο μνημόνιο, θα επιτυχάναμε πράγματα και θα άλλαζε η ζωή τους προς το καλύτερο;

Αλήθεια, καταγράφει κανείς πού βρίσκεται η δημόσια υγεία αυτήν τη στιγμή που μιλάμε; Νοσοκομεία αποδιοργανωμένα, χειρουργικές επεμβάσεις που δεν γίνονται, ιατροί και εργαζόμενοι που καθημερινά κάνουν στάσεις εργασίας, γιατί η πολιτεία δεν είναι συνεπής απέναντί τους- και βεβαίως ορδές μεταναστών, οι οποίοι προσέρχονται στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, ούτως ώστε να λάβουν τις απαραίτητες φροντίδες και οι οποίοι με το δικό τους τρόπο επιβαρύνουν εξίσου σημαντικά το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Ο μεταναστευτικός νόμος του κ. Παπανδρέου δεν δημιούργησε μόνο τις ευνοϊκές προϋποθέσεις, ώστε πολλοί λαθρομετανάστες να βρεθούν στην Ελλάδα αναζητώντας μια νέα γη και μια νέα πατρίδα, αλλά επιβάρυνε δραματικά και τα δημοσιονομικά της χώρας, κυρίως μέσω της κρίσης του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Η παιδεία, στην οποία αναφέρθηκε η κ. Γεννηματά –που δεν είναι εδω αυτή τη στιγμή- ξέρε κανείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πού βρίσκεται; Είναι ευχαριστημένοι οι πολίτες από αυτά τα γεγονότα που λαμβάνουν χώρα στο ιδιαίτερο και συγκεκριμένο τομέα της παιδείας; Σχολεία καταργούνται το ένα μετά το άλλο, τμήματα πανεπιστημίων ή τμήματα ΤΕΙ αναστέλλουν «προσωρινά» –εντός εισαγωγικών- τη λειτουργία τους και βεβαίως τόσο οι μαθητές όσο και οι γονείς –πολύ περισσότερο όλος ο εκπαιδευτικός κόσμος- βρίσκονται σε ένα μόνιμο ερωτηματικό σχετικά με το ποιο μπορεί να είναι το μέλλον τους.

Η ασφάλεια του πολίτη; Στο ναδίρ! Ξέρετε κανέναν Έλληνα πολίτη, ιδιαίτερα Αθηναίο, που να αισθάνεται ασφαλής ή έστω ελάχιστα ικανοποιημένος από τον τρόπο που έχει λειτουργήσει η πολιτική εξουσία, η σημερινή Κυβέρνηση, απέναντί του τους τελευταίους είκοσι μήνες;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι ξέρουμε ότι η πραγματικότητα δεν είναι καλή. Το ζήτημα είναι τι κάνουμε ως πολιτικό σύστημα, κατ' αρχάς για να ανακτήσουμε την αξιοπιστία μας και βεβαίως, σε δεύτερο λόγο, για να πείσουμε τους πολίτες ότι οι όποιες επιλογές μας μπορούν πραγματικά μέσα από στόχευση να έχουν αποτέλεσμα.

Μιλάμε τόσο καιρό –και περισσότερο το αναφέρουμε ως όρο για την ανάπτυξη. Αλήθεια, έχει προσδιορίσει η σημερινή Κυβέρνηση –αν και η σημερινή Κυβέρνηση μάλλον δεν έχει καμμία σχέση με στρατηγικές ή πολιτικές ανάπτυξης- το μοντέλο της ανάπτυξης για την Ελλάδα; Μέσα από όλα αυτά που συμβαίνουν, με τη σωρεία μέτρων και τις αναριθμητές θυσίες, στις οποίες καλούνται οι Έλληνες πολίτες να υποβληθούν, άραγε βλέπουν φως στο βάθος του τούνελ;

Υπάρχει περίπτωση να αλλάξει αυτή η κακή πραγματικότητα γι' αυτούς σε ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα; Δεν αντιλαμβάνεστε ότι αυτό το οποίο απουσιάζει από όλο αυτό το δεύτερο πακέτο μέτρων, το λεγόμενο «μεσοπρόθεσμο», είναι η συγκεκρι-

μένη προοπτική να ξεφύγουμε από αυτήν τη στενωπή;

Όμως, όλα αυτά έχουν να κάνουν με μια συγκεκριμένη λογική που το τελευταίο χρονικό διάστημα όχι μόνο υιοθέτησε, αλλά υπερθεμάτισε η κυβερνητική πλειοψηφία, η οποία δυστυχώς το μόνο το οποίο πέτυχε ήταν να αυξήσει την αναξιοπιστία της πολιτικής στα μάτια των πολιτών και της κοινωνίας. Άραγε, υπάρχει υπεύθυνη Κυβέρνηση μέσα από τέτοιου είδους επιλογές; Προφανώς, δεν υπάρχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Αν με ρωτούσατε την άποψή μου πριν από λίγο καιρό για το αν θα έπρεπε να γίνουν εκλογές, θα σας έλεγα ευθαρσώς ότι δεν έπρεπε να γίνουν, κυρίες για λόγους που αφορούν τη συνέχεια της πατρίδας μας και την επιβίωση της εθνικής μας οικονομίας.

Όμως, με έναν Πρωθυπουργό που παραιτείται, με μια Κυβέρνηση που παραπαίει και με μια λογική που τελικά επικρατεί, όπως σωστά είπε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, «όχι για να σώσουμε την πατρίδα, αλλά να σώσουμε την παράταξη του ΠΑΣΟΚ», αντιλαμβάνεστε ότι κανείς μας δεν θα μπορούσε ποτέ να είναι σύμφωνος.

Επειδή ουσιαστικά όλα αυτά γίνονται και απουσιάζει το πλέον κρίσιμο μέγεθος, αυτό που συνηθίζω να επαναλαμβάνω από αυτό το Βήμα, που είναι το παιδαγωγικό μήνυμα από την πλευρά της πολιτικής προς την κοινωνία, πρέπει κάποια στιγμή να αλλάξουμε τον εαυτό μας και πρέπει να το καταλάβουμε.

Η ιστορική ευκαιρία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χάθηκε. Χάθηκε την προηγούμενη Τετάρτη, όταν μια κυβέρνηση συνεργασίας απαλλαγμένη από λογικές πολιτικού κόστους θα μπορούσε να σηματοδοτήσει διαφορετικές εξελίξεις και για την πολιτική και για την κοινωνία και για την πατρίδα μας. Δυστυχώς, αυτό δεν έγινε.

Θα έλεγα ότι συνήθως είναι κοινοβουλευτική πρακτική να αρνούνται οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης την ψήφο εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση. Όπως καταλαβαίνετε, αυτή τη φορά η άρνηση της ψήφου εμπιστοσύνης δεν γίνεται για πρακτικούς κοινοβουλευτικούς λόγους, αλλά για λόγους απολύτως συνειδητούς.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Τσιάρρα.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Αιτωλοακαρνανίας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, όταν η κοινωνία βρίσκεται στους δρόμους, όταν το πολιτικό σύστημα αδυνατεί να περιορίσει το «τέρας» της φοροδιαφυγής και να συγκρουστεί με τη γραφειοκρατία που δημιουργεί τέλμα στις επενδύσεις, όταν υπάρχουν φαινόμενα εκτροπής που έχουμε ζήσει σε ό,τι αφορά τις δημόσιες δαπάνες, το χώρο του φαρμάκου, τη φοροδιαφυγή όπου οι άμεσοι φόροι καλύπτουν μόνο το 6% του ΑΕΠ στην Ελλάδα –όταν το μέσο ποσοστό στην Ευρώπη είναι στο 12,5%– όταν η «HOCHTIEF» λέγεται ότι χρωστά 500 εκατομμύρια ευρώ και το πολιτικό σύστημα αδυνατεί να αντιμετωπίσει αυτού του είδους τα φαινόμενα, όταν, κυρία Πρόεδρε, η ΔΟΥ των ιδιωτικών πολυτελών σκαφών παραμένει ακόμα χωρίς μηχανογράφηση, όταν –όσον αφορά τη δημόσια περιουσία– έχουμε αυτή τη στιγμή σαράντα χιλιάδες πρωτόκολλα αποβολής και είναι ανίκανο το κράτος να υπερασπιστεί τη δημόσια περιουσία του, όταν ακόμα οι υπηρεσίες της Κτηματικής Εταιρείας του Δημοσίου στεγάζονται σε ιδιωτικά κτήρια πληρώνοντας 700.000 ευρώ το χρόνο, τι κάνουμε;

Αντί να έρθουμε εδώ και να βρούμε έναν κοινό τόπο για το πώς θα αντιμετωπίσουμε όλα αυτά τα φαινόμενα που απειλούν την ίδια την κοινωνία, την κοινωνική συνοχή αλλά και την κοινωνική γαλήνη, περί άλλων τυρβάζουμε. Αντί, δηλαδή, να βρούμε έναν κοινό τόπο για μια εθνική ομοπραξία, όπου θα μπορούσαμε συλλογικά, ξεπερνώντας τον εαυτό μας, να αντιμετωπίσουμε αυτά τα ζητήματα, για τα οποία μας έστειλε εδώ ο ελληνικός λαός, περί άλλων τυρβάζουμε, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πολιτικό σύστημα φαίνεται ότι σε μεγάλο βαθμό έχει ολοκληρώσει τον κύκλο του. Θα πρέπει, λοιπόν, να διαγνώσουμε σωστά αυτό που σήμερα συντελείται μέσα στην ελληνική κοινωνία, να υπερβούμε τον κακό μας

εαυτό, να δώσουμε ένα νέο όραμα και μια νέα ελπίδα στην κοινωνία. Αυτό το πολιτικό σύστημα θέλει αλλαγές.

Πρέπει, λοιπόν, να συζητήσουμε πώς θα είναι η επόμενη Βουλή. Θα είναι αναθεωρητική ή συντακτική; Θα τολμήσουμε να προχωρήσουμε ακόμα και σε αλλαγή του πολιτεύματος για να πάμε σε Προεδρική Δημοκρατία, όπου ο Βουλευτής υπουργοποιούμενος θα χάνει την ιδιότητα του Βουλευτή και δεν θα μπορεί να είναι Βουλευτής στις αμέσως επόμενες εκλογές; Θα καταργήσουμε το άρθρο 86 του Συντάγματος που δίνει αυτήν την περιφέρεια και περιέργη ασυλία στους Βουλευτές;

Πρέπει να εμπεδώσουμε, στα πλαίσια του Συντάγματος, την εσωκομματική δημοκρατία, για να απελευθερώσουμε δυνάμεις της κοινωνίας που θέλουν να αιμοδοτήσουν το πολιτικό σύστημα και τρομοκρατούνται στη λογική της ανανέωσης της «φασκιάς» που επιτελείται τα τελευταία χρόνια από τις ηγεσίες των κομμάτων.

Πρέπει, επίσης, να προχωρήσουμε στην αναβάθμιση του Κοινοβουλίου και επιτέλους να τολμήσουμε οι ψηφοφορίες επί των νομοσχεδίων να γίνονται δια των παρόντων Βουλευτών.

Με τέτοιου είδους παρεμβάσεις και με μια σειρά άλλων ενεργειών μπορούμε πραγματικά να επεμβούμε ριζοσπαστικά, για να δώσουμε μια νέα προοπτική στους νέους και εκείνοι αντί να διαμαρτύρονται αρνητικά, να συμμετέχουν σε μια νέα προσπάθεια αναγέννησης του τόπου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν εμείς εδώ τυρβάζουμε περί άλλων, στις πλατείες ακούγεται ένα σύνθημα: «Δεν έχω να χάσω τίποτα και ως εκ τούτου θα αντιδράσω, όπως αντιλαμβάνομαι εγώ». Ξέρετε τι σημαίνει αυτό;

Το έχουμε διαβάσει καλά, πολιτικά και κοινωνιολογικά αυτό το σύνθημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να μπορέσουμε, πραγματικά, να πάμε στο συμπέρασμα που είναι απαραίτητο για να δούμε ποια θα είναι η στάση, η συμπεριφορά μας και οι αποφάσεις μας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση ζητάει σήμερα ψήφο εμπιστοσύνης. Προσωπικά θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης, αλλά όχι λευκή επιταγή.

Η Κυβέρνηση οφείλει να μετατρέψει την ώρα σε μέρα και τη μέρα σε μήνα αν θέλει να κερδίσει τον χαμένο χρόνο, αν θέλει να αξιοποιήσει ό,τι υπόλοιπο πολιτικό κεφάλαιο έχει μείνει. Θα πρέπει, λοιπόν, να αυτοδεσμευτεί με συγκεκριμένο τρόπο για μια σειρά ζητήματα που αγγίζουν την κοινωνία, να πει συγκεκριμένα πότε θα δημοσιοποιηθούν τα ονόματα Ελλήνων που μετέφεραν τα χρήματά τους στο εξωτερικό και πότε θα ελεγχθεί το «πόθεν έσχες» των χρημάτων αυτών, να μας πει με συγκεκριμένο τρόπο στο τέλος του χρόνου σε τι ποσοστό θα φτάσει το ΑΕΠ των άμεσων φόρων για να αποκατασταθεί, επιτέλους, το αίσθημα της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Ο κόσμος πρωτίστως δεν διαμαρτύρεται για την ανέχειά του, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ο κόσμος διαμαρτύρεται γιατί το πολιτικό σύστημα τα τελευταία χρόνια δεν μπόρεσε να εμπεδώσει το αίσθημα της κοινωνικής δικαιοσύνης, ότι τα βάρη κατανέμονται δικαίως και αναλογικά με τις δυνατότητες που διαθέτει ο καθένας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να πυροδοτήσουμε το χώρο της οικοδομικής δραστηριότητας που απασχολεί πάνω από 700.000 ανθρώπους. Επιτέλους, να αναστείλουμε το «πόθεν έσχες» στην ιδιωτική κατασκευή για πέντε χρόνια για να πυροδοτήσουμε αυτόν το χώρο. Να αναστείλουμε για ένα χρόνο το «πόθεν έσχες» για χρήματα που θα έρθουν από το εξωτερικό και θα επενδυθούν, όμως, σε ακίνητα και όχι να τα φέρουν στις τράπεζες για να τα ξαναγυρίσουν πίσω.

Μπορούμε, λοιπόν, να αντιμετωπίσουμε μια σειρά ζητημάτων που έχουν να κάνουν με τη νέα φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό, γιατί σήμερα τα συσσίτια διευρύνονται, σήμερα κόβεται το ρεύμα σε χιλιάδες ανθρώπους από τη ΔΕΗ, σήμερα πάρα πολλοί άνθρωποι αντιμετωπίζουν το φάσμα της πείνας και της ανασφάλειας.

Θα πρέπει, λοιπόν, η Κυβέρνηση και το πολιτικό σύστημα, αν θέλει να συνεισφέρει αυτήν τη στιγμή σε κάτι που είναι πάρα πολύ σημαντικό και αφορά το μέλλον του τόπου, να συγκροτήσουμε την κοινωνική άμυνα της κοινωνίας μέσα από ένα ελάχιστο

στο εγγυημένο εισόδημα, που θα αγγίξει κάθε αγανακτισμένο, εξαθλιωμένο και απελπισμένο πολίτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, κύριε συναδέλφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κλείνω, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φίλοι όλοι όσοι εκπροσωπούν σήμερα το πολιτικό σύστημα, φίλητη η Κυβέρνηση, φιλάτη, όμως, η πατρίδα και η κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Κερκύρας της Νέας Δημοκρατίας, κ. Νικόλαος Δένδιας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα, κατ' αρχάς και εγώ να διατυπώσω τα πιο θερμά μου συλλυπητήρια στην οικογένεια του εκλιπόντος συναδέλφου, του κ. Τζέκη, αλλά και προς το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος.

Από εκεί και πέρα, νομίζω ότι οι συνθήκες που υπάρχουν αυτήν τη στιγμή στη χώρα με αποτρέπουν από το να κάνω μια ομιλία στενού κομματικού χαρακτήρα σε υψηλούς τόνους.

Νομίζω ότι οποιοσδήποτε προερχόμενος από τη Νέα Δημοκρατία και ανεβαίνοντας σ' αυτό το Βήμα θα είχε πάρα-πάρα πολλά πράγματα να πει εις βάρος της Κυβέρνησης. Θα μπορούσε να ανατρέξει στο τα «λεφτά υπάρχουν». Θα μπορούσε να ανατρέξει στη μακρά απραξία της κυβερνητικής παράταξης, ενθυμούμενος μάλιστα τη συζήτηση στον προϋπολογισμό του 2010, το τέλος του '09, όταν από αυτό το Βήμα ο Πρόεδρος μας ο Αντώνης Σαμαράς, διατύπωνε έκκληση προς τον Πρωθυπουργό να κινηθεί, να λάβει μέτρα πριν να είναι αργά. Θα μπορούσαμε να θυμηθούμε την καταστροφάντηση της χώρας στην Ευρώπη. Θα μπορούσαμε να θυμηθούμε την υπογραφή του μνημονίου, χωρίς την παραμικρή συνεννόηση με την Αντιπολίτευση. Θα μπορούσαμε να θυμηθούμε τις εξεταστικές. Θα μπορούσαμε να θυμηθούμε τα δέκα ατελέσφορα φορολογικά νομοθετήματα. Θα μπορούσαμε να θυμηθούμε δεκάδες πράγματα.

Δεν έχει σημασία. Ούτως ή άλλως η κορύφωση από την πλευρά της Κυβέρνησης, ήταν αυτά τα οποία συνέβησαν την προηγούμενη Τετάρτη, όταν η χώρα έχασε μια ιστορική ευκαιρία, όταν εξαιτίας των χειρισμών του Πρωθυπουργού, η χώρα έχασε την ευκαιρία να έχει μια κυβέρνηση ευρύτερης συνεννόησης και συναίνεσης, η οποία θα μπορούσε να σταθεί και να αντιμετωπίσει τα προβλήματα του τόπου.

Εδώ, όμως, το να ασκήσουμε κριτική στην Κυβέρνηση, αν θέλετε, δεν είναι το κρίσιμο και δεν είναι το χρήσιμο. Το διακύβευμα σ' αυτήν τη φάση είναι κατά πολύ υψηλότερο. Γιατί; Διότι για πρώτη φορά είναι δυνατόν να αρθεί όλο το σύνολο εγγυήσεων με το οποίο έχει προικιστεί η χώρα απ' όταν ο τότε Πρωθυπουργός και κατόπιν Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, την έβαλε στον ασφαλή λιμένα της τότε ΕΟΚ, της νυν Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η χώρα βρίσκεται σε μια κρίσιμωτατη φάση.

Θα μπορούσε, επίσης, κανείς να αναλωθεί σε μια συζήτηση του «τις πταίει» για το ότι η χώρα βρίσκεται σήμερα εδώ. Νομίζω ότι και σ' αυτά, κατ' αρχάς, ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Σαμαράς, αναλύοντας τα θέματα της φερόμενης αύξησης του χρέους επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας, έδωσε πειστικότερες απαντήσεις.

Θα μου επιτρέψετε μόνο να πω δύο πραγματάκια, όσον αφορά τη στάση της ευρύτερης Αριστεράς. Και αναφέρομαι στο εξής: Η Αριστερά εμφανίζεται και σ' αυτήν την Αίθουσα και εκτός αυτής και ισχυρίζεται ότι η ίδια είναι απολύτως ανεύθυνη για όσα έγιναν στην Ελλάδα όλα αυτά τα χρόνια.

Αυτό δεν είναι καθόλου αλήθεια. Η Αριστερά, η ευρύτερη αριστερά -δεν έχει έννοια να κατονομάσω κόμματα, παρατάξεις ή άτομα- είχε καθοριστική επιρροή στο τι συνέβη στην Ελλάδα από το 1974 και μετά. Κατ' αρχάς, σε επίπεδο ιδεολογικό, σε επίπεδο ιδεολογήματος, η Αριστερά, από το '74 και μετά υπήρξε στη χώρα αυτή η κυρίαρχη δύναμη. Αλλά και σε επίπεδο διαχείρισης και σε επίπεδο νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και σε επίπεδο πνευματικών ιδρυμάτων και σε επίπεδο τοπικής αυτοδιοίκησης, η Αριστερά είχε καθοριστική συμμετοχή. Άρα, ο

ισχυρισμός περί πλήρους ανευθυνότητας, νομίζω ότι δεν αντέχει σε κριτική.

Το θέμα, λοιπόν, δεν είναι «τις πταίει», το θέμα είναι «τι πταίει». Ο κύριος Πρωθυπουργός, μιλώντας εδώ, ανέλυσε διάφορα. Μίλησε για τη φοροδιαφυγή, μίλησε για την εισφοροδιαφυγή, μας έκανε μια ανάλυση για τους φορολογικούς παραδείσους. Και αυτοί του έφταιγαν για την κατάσταση της Ελλάδας. Μάλιστα, τα συνυπογράφουμε όλα. Το θέμα είναι, όμως, ποιο είναι το κύριο που φταίει για την κατάσταση της Ελλάδος σήμερα.

Νομίζω σ' αυτό η απάντηση είναι μια. Ο ευρύτερος δημόσιος τομέας. Μπορεί να υπάρχουν πολλά άλλα, δεκάδες άλλα, αλλά το ένα, το κύριο, αυτό που οι Αγγλοσάξονες θα έλεγαν «the cardinal» είναι ο ευρύτερος δημόσιος τομέας, ο οποίος λειτουργεί με δύο τρόπους: Από τη μια απορροφά συνεχώς αυξανόμενους πόρους και από την άλλη, επιδρώντας στον ιδιωτικό τομέα, πνίγει και την παραγωγικότητα του και την ανταγωνιστικότητά του.

Ποια είναι η λύση; Η άμεση, δραματική συρρίκνωση του δημοσίου τομέα. Αυτό που δεν έχει γίνει τους τελευταίους είκοσι μήνες στην Ελλάδα. Οι αποκρατικοποιήσεις, η εκποίηση της δημόσιας περιουσίας, η σκληρή γλώσσα στα συνδικάτα. Αυτά τα οποία με περισσή γενναιότητα και -αν θέλετε- και με σημαντικό πολιτικό κόστος συνέστησε από αυτό το Βήμα, επανειλημμένα, ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, αυτό το οποίο δεν είχε καθήκον να κάνει ως Αρχηγός της Αντιπολίτευσης, αλλά είχε καθήκον να κάνει ως Έλληνας πατριώτης σ' αυτήν τη δύσκολη στιγμή.

Επίσης, προτείναμε και μέτρα απέναντι σ' αυτό, τη μείωση των φορολογικών συντελεστών για να αντιμετωπιστεί η βαθιά ύφεση της οικονομίας.

Καλούμαστε, λοιπόν, εδώ, εν όψει της ψήφου εμπιστοσύνης, να πούμε: Μπορεί να τα κάνει αυτά αυτή η Κυβέρνηση; Η απάντηση είναι: Όχι. Όχι, γιατί;

Γιατί ο ευρύτερος δημόσιος τομέας είναι το πνευματικό και φυσικό «παιδί» του ιστορικού ΠΑΣΟΚ. Είναι το ίδιο το «βαθύ» ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό και ενώ επί είκοσι μήνες οι μισθωτοί «σφαγιάζονται», των συνταξιούχων και των χαμηλοσυνταξιούχων οι συντάξεις περιορίζονται, οι επιχειρήσεις οδηγούνται στο κλείσιμο, οι φορολογικοί συντελεστές αυξάνονται, η ανεργία καλπάζει, όμως, ένα πράγμα δεν έχει γίνει: Ούτε μια αποκρατικοποίηση, ούτε κλείσιμο μιας ΔΕΚΟ. Διότι εκεί κρύβεται και υπάρχει το «βαθύ» ΠΑΣΟΚ. Δεν μπορούμε, λοιπόν, να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σ' αυτήν την Κυβέρνηση.

Από την άλλη, θα έπρεπε κανείς, τελειώνοντας, να πει δύο κουβέντες για αυτά τα οποία ο κύριος Πρωθυπουργός ξεκίνησε να λέει με τρόπο μη σαφή -νομίζω- για τα θέματα των δημοψηφισμάτων. Τα περί δημοψηφίσματος και οι προϋποθέσεις δημοψηφίσματος ορίζονται σαφέστατα στο ισχύον Σύνταγμα, στο άρθρο 44. Από αυτά που άκουσα να λέει ο κύριος Πρωθυπουργός -εκτός αν έχει μια άλλη ατζέντα την οποία δεν θέλησε να μας αποκαλύψει- δεν συντρέχει λόγος δημοψηφίσματος. Τον παραπέμπω δε, με όλο το σεβασμό στο σχετικό βιβλίο του κ. Βενιζέλου, του νυν δεύτερου Αντιπροέδρου της Κυβερνήσεως, στην έκδοση του 2008 που με επάρκεια λέει το πότε και πώς προκηρύσσεται δημοψήφισμα και προτείνει και ορισμό για τα κρίσιμα εθνικά θέματα και γενικά κάνει μια επαρκή ανάλυση του θέματος.

Νομίζω ότι εδώ είναι ίσως εύστοχη η άποψη του Γκράμσι την οποία ακούω να επαναλαμβάνεται τον τελευταίο καιρό. «Το παλιό δεν έχει πεθάνει, το καινούργιο δε, δεν έχει γεννηθεί και ζούμε στις εποχές των τεράτων».

Θα παρακαλέσω, λοιπόν, την Κυβέρνηση να μη βοηθάει τις τερατογενέσεις. Διότι τερατογενέσεις όπως δημοψηφίσματα άνευ ουσίας και πέραν του γράμματος και του πνεύματος του ισχύοντος Συντάγματος στην πραγματικότητα οδηγούν σε ανάγκη εφαρμογής του άρθρου 120 του ισχύοντος Συντάγματος παράγραφος 4, του παλιά γνωστού ως 1-1-4 που λέει ότι η τήρηση του παρόντος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων. Και προσθέτει το νυν άρθρο 120 «υποχρεωμένων και δικαιωμένων».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Δένδια.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Μεσσηνίας του ΠΑΣΟΚ κ. Οδυσ-

σέας Βουδούρης.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα καλούμαστε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στη νέα Κυβέρνηση. Βέβαια, οι ειδικές παρούσες περιστάσεις δίνουν σε αυτήν την ψηφοφορία μια ιστορική σημασία όπου ο κάθε Βουλευτής προσωπικά θα αναλάβει την ευθύνη του. Είναι λοιπόν, απαραίτητο να εξηγήσει ο καθένας από εμάς το γιατί της ψήφου του.

Προσωπικά ανήκω σε αυτούς που στρατεύτηκαν στη μάχη για τη μεγάλη πολιτική ανατροπή στη χώρα μας το 2004 με το σύνθημα «Γιώργο, άλλαξε τα όλα», όχι γιατί πίστευα ότι θα τα αλλάξουμε όλα επειδή έτσι το έλεγε ένα σύνθημα βέβαια, αλλά διότι πίστευα και πιστεύω ότι κάτι βαθύ και ριζικό πρέπει επιτέλους να αλλάξει σε αυτήν τη χώρα.

Δεν έχω κομματικές περγαμνές. Σέβομαι αυτούς που τις έχουν. Παλεύω όμως για μια αλλαγή, όπου η άσκηση της πολιτικής δεν θα είναι το προνόμιο μιας επαγγελματικής πολιτικής τάξης. Παλεύω για μια αλλαγή, όπου στην άσκηση της εξουσίας θα συμμετέχουν και εθελοντές πολιτικοί, πολιτικοί που είναι πρώτα απ' όλα ενεργοί πολίτες.

Αυτή ήταν και η επιδίωξή μου, όταν ανέλαβα επικεφαλής της κίνησης του κινήματος «Κάθε μέρα πολίτης» το 2005. Ήταν μια πρωτοβουλία του Γιώργου Παπανδρέου για να προωθήσουμε ακριβώς αυτό το οποίο σήμερα ζητούν οι λεγόμενοι «αγανακτισμένοι», μια άλλη μορφή δημοκρατίας πιο άμεση πιο συμμετοχική.

Η αλήθεια είναι ότι δεν πετύχαμε τότε. Ίσως δεν ήταν ώριμη η κοινωνία, ίσως δεν ήμασταν έτοιμοι εμείς, ίσως εγώ προσωπικά έκανα λάθη. Πόσο δίκιο όμως, είχαμε για την ανάγκη να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι και πόσο προστά θα ήμασταν σήμερα αν είχαμε επιμείνει και αν είχαμε επιτύχει. Διότι, ποιο είναι σήμερα το κομβικό στοιχείο της επιτυχίας; Η συναίνεση, βέβαια. Δεν μιλάω για τη συναίνεση σε επίπεδο κομματικών επιτελείων. Διότι σήμερα δυστυχώς όλα τα κόμματα είναι απαξιωμένα. Και είναι αμφίβολο, αν η συνύπαρξή τους σε ένα κοινό κυβερνητικό σχήμα θα μπορούσε να παράξει αξιοπιστία.

Ακούσαμε τον κ. Σαμαρά να προσπαθεί να αποποιηθεί την ευθύνη του για την αποτυχία της διαπραγμάτευσης. Με μεγάλη δυσκολία όμως, κατάφερε να κρύψει την ανακούφιση του, μια υποβόσ库σα ανακούφιση που έλεγε «Ευτυχώς, η συναίνεση απέτυχε». Διότι όλη η στρατηγική του κ. Σαμαρά βασίζεται σε ένα στοίχημα: Στην κατάρρευση της Κυβέρνησης για να έρθει πάλι στην εξουσία η Νέα Δημοκρατία ως μονοκομματική κυβέρνηση, αγνοώντας βέβαια, το εθνικό συμφέρον.

Ο κ. Σαμαράς έπεσε και σε άλλες αντιφάσεις. Απέρριψε το δημοψήφισμα δήθεν ως διχαστικό. Μα, πιο δημοψήφισμα δεν είναι διχαστικό; Εκτός βέβαια από εκείνο για το οποίο έχουμε εκ των προτέρων αποφασίσει ότι θα ψηφίσουμε όλοι το ίδιο πράγμα. Σε αυτήν την περίπτωση, βέβαια, γιατί να κάνουμε δημοψήφισμα; Αν είναι διχαστικό ένα δημοψήφισμα, πώς δεν είναι διχαστικές οι εκλογές, που ο κ. Σαμαράς προτάσσει εδώ και τώρα;

Αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύω ότι κάναμε λάθος και πρέπει να το παραδεχτούμε. Κάναμε λάθος, όχι επειδή επιδιώξαμε τη συναίνεση, αλλά επειδή πιστέψαμε ότι θα μπορούσε να την αποδεχθεί η Νέα Δημοκρατία, όσοι τουλάχιστον από εμάς το πίστεψαν. Λάθος κάναμε, διότι με τον τρόπο αυτό δώσαμε στον κ. Σαμαρά ένα πολιτικό βάρος, το οποίο δεν έχει στην πραγματικότητα.

Η συναίνεση που μας χρειάζεται είναι συναίνεση με την κοινωνία. Αυτή η συναίνεση επιδιώκεται με δύο τρόπους: Πρώτος τρόπος, ένας ανασχηματισμός κοινωνικού ανοίγματος. Αυτό δεν έγινε. Έχω πει την άποψή μου γι' αυτό και δεν έχει νόημα να επανέλθω. Μας απομένει, λοιπόν, ο δεύτερος τρόπος, που είναι και ο σημαντικότερος, το περιεχόμενο της πολιτικής μας.

Βάζουμε στόχους: Ανάπτυξη 10% μέχρι το 2015. Πρωτογενές πλεόνασμα το 2012. Μείωση του χρέους κατά δέκα τέσσερις μονάδες. Αυτοί είναι φιλόδοξοι και σωστοί στόχοι. Με ποιο κοινωνικό κόστος, όμως. Πρέπει να διασφαλίσουμε την ελληνική κοινωνία, ότι αυτοί οι στόχοι θα επιτευχθούν με όρους δικαιοσύνης και προστασίας των οικονομικά ασθενέστερων.

Παράλληλα, δηλαδή με την εφαρμογή του μνημονίου απαιτεί-

ται, λοιπόν, να συνάψουμε και ένα κοινωνικό συμβόλαιο με τον ελληνικό λαό, ένα συμβόλαιο το οποίο με συγκεκριμένους δεσμεύσεις θα δεσμεύει την Κυβέρνηση απέναντι στον ελληνικό λαό, όπως έχει δεσμευθεί απέναντι στους διεθνείς οικονομικούς εταίρους. Πρέπει να δεσμευθούμε ότι η ανεργία θα συγκρατηθεί σε συγκεκριμένα πλαίσια, ότι τα μέτρα τα οποία θα πρέπει να πάρουμε, δεν θα επιβαρύνουν ούτε κατά ένα ευρώ τους πολίτες, οι οποίοι ήδη βρίσκονται σύμφωνα με τα στοιχεία της EUROSTAT στα όρια της φτώχειας. Το κοινωνικό συμβόλαιο πρέπει να είναι δέσμευση όχι απλώς για τα μέτρα τα οποία θα πάρουμε, αλλά κυρίως για τα αποτελέσματά τους. Τότε θα γίνει ένα συμβόλαιο συναίνεσης με την κοινωνία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αναφορά μου στο ΠΑΣΟΚ ήταν και είναι οι ιδέες και οι θέσεις του Γιώργου Παπανδρέου. Ο δρόμος, όμως, από το 2004 αποδείχθηκε πιο περίπλοκος από ότι πιστέψαμε, όπως και αυτός του Ομηρικού Οδυσσέα. Επειδή όμως υπάρχει Ιθάκη και επειδή πάντα έχω εμπιστοσύνη στη βούληση και στη ειλικρίνεια του Πρωθυπουργού δηλώνω ότι δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση την οποία όρισε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Βουδούρη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Λαρίσης κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί μήνες η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί τη συναίνεση ως άλλοθι για την ανεπάρκειά της. Νομίζω ότι την εβδομάδα που πέρασε όλοι σε αυτή την Αίθουσα και ο ελληνικός λαός μπορούσαμε να αντιληφθούμε ποιος εννοεί στην πράξη τη συναίνεση και ποιος μένει σε λεκτικούς ακροβατισμούς. Ο Πρωθυπουργός είναι αυτός που τορπίλισε το εγχείρημα της κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας, που φάνηκε ότι μπορούσε να υπάρξει ως πραγματικότητα στα μέσα της προηγούμενης εβδομάδας.

Αφού λοιπόν, μας τελείωσε η συναίνεση ανακάλυψε η Κυβέρνηση ένα άλλο πυροτέχνημα το οποίο το χρησιμοποιεί ως άλλοθι για την αναποτελεσματικότητα και την αναποφασιστικότητά της. Αναφέρομαι στο δημοψήφισμα. Ακούσαμε τον Πρωθυπουργό να θέτει μια σειρά από ζητήματα, που έχουν να κάνουν με τη συστηματική αναθεώρηση, με το πολιτικό χρήμα, ζητήματα που έχουν να κάνουν με τον αριθμό των Βουλευτών, θέματα που ετέθησαν όμως, από τα προεκλογικά μπαλκόνια από το κυβερνητικό κόμμα στις προηγούμενες εκλογές. Τι εμπόδιζε την Κυβέρνηση στους είκοσι αυτούς μήνες που βρίσκεται στην εξουσία να τα υλοποιήσει. Φοβούμαι ότι για ακόμη μια φορά το δημοψήφισμα χρησιμοποιείται ως άλλοθι για την αναποφασιστικότητα και αναποτελεσματικότητα αυτής της Κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διάχυτη νομίζω είναι η αίσθηση ότι η σημερινή διαδικασία για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην ανασχηματισμένη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν αποτελεί παρά μια ακόμη πράξη σε μια κωμικοτραγική και αποτυχημένη παράσταση.

Κυρίες Υπουργέ, παρά τις απέλπιδες προσπάθειες να δημιουργηθεί κλίμα τεχνητής αισιοδοξίας, μια ψευδαίσθηση επανεκκίνησης, μηδενισμού του κοντέρ, η οικτρή πραγματικότητα σας διαψεύδει ολοκληρωτικά και αυτό θα φανεί πολύ περισσότερο τις επόμενες ημέρες. Μην αυταπατάσθε, δεν μπορείτε να παραπλανήσετε πλέον τους πολίτες. Έχουν όλοι καταλάβει και μάλιστα με οδυνηρό τρόπο το απόλυτο αδιέξοδο στο οποίο οδηγήσατε την ελληνική κοινωνία και οικονομία. Σε μόλις είκοσι μήνες διακυβέρνησης δημιουργήσατε ένα πρωτοφανές κλίμα αστάθειας, καθολικής κατάθλιψης, γενικευμένης ανασφάλειας.

Κοινή είναι η αίσθηση ότι τίποτα δεν λειτουργεί, τίποτα δεν πάει καλά. Όλοι οι στόχοι, που εσείς βάζετε κάθε φορά με τον ίδιο πάντα στομφώδη τρόπο, διαψεύδονται και καταρρέουν. Η λέξη ελπίδα έχει χαθεί από το λεξιλόγιο του Έλληνα και την ευθύνη την έχετε εσείς. Την έχετε, γιατί από την πρώτη στιγμή που πήρατε την εξουσία και ενώ γνωρίζατε το πρόβλημα του χρέους, με τους ερασιτεχνισμούς, την αβελτηρία σας, τις άστοχες δηλώσεις στα ατέλειωτα ταξίδια του Πρωθυπουργού, το μετατρέψατε

σε κρίση δανεισμού.

Έχετε εσείς την ευθύνη που υπογράψατε ένα μνημόνιο που δεν διαπραγματευθήκατε, με όρους επαχθείς και λανθασμένους και προχωρήσατε αλαζονικά, γιατί αρνιόσασταν να ακούσετε τις φωνές της κριτικής από την Αντιπολίτευση, με το πιστόλι στον κρόταφο της κοινωνίας.

Έχετε την ευθύνη, γιατί πήρατε μέτρα άδικα και αντικοινωνικά. Πλήξατε με τις περικοπές των μισθών και των συντάξεων και τους αλληπάλληλους φόρους τους αδύναμους, εσείς, οι δήθεν σοσιαλιστές, και χτυπήσατε την αγορά, εξοντώνοντας κάθε παραγωγική δραστηριότητα, κυνηγώντας κάθε τίμιο επαγγελματία, γιατί δεν μπορούσατε να περιστείτε τη φοροδιαφυγή.

Έχετε ευθύνη, γιατί δεν κάνατε τίποτα για να περικόψετε τις σπατάλες του κράτους. Περιοριστήκατε μόνο στη στάση πληρωμών του κράτους προς τους ιδιώτες και δεν κάνατε μεταρρυθμίσεις, γιατί φοβηθήκατε τους συνδικαλιστές σας, που εσείς εκθρέψατε, αυτούς που σας στηρίξαν για να πάρετε την εξουσία.

Έχετε ευθύνη, διότι δημιουργήσατε στην κοινωνία ένα πρωτοφανές κύμα αγανάκτησης και έλλειψης εμπιστοσύνης στο πολιτικό σύστημα. Στείλατε τον κόσμο στις πλατείες να διαμαρτύρεται δικαίως ότι τον εξοντώνετε, ότι τον κάνετε ξένο στον ίδιο του τον τόπο, ότι του στερείτε το αύριο.

Έχετε ευθύνη, γιατί αφού αποτύχατε παταγωδώς με το μνημόνιο -και αυτό το παραδέχονται πλέον όλοι, οι Βουλευτές σας που το ψήφισαν, τα εξαπτέρυγα που το στηρίξαν, οι Υπουργοί σας, πρώην και νυν, που το εφάρμοσαν, οι εμπνευστές του- έρχεστε τώρα και φέρνετε ένα μνημόνιο με την ίδια αποτυχημένη συνταγή, με τα ίδια υλικά, με την ίδια αβέβαιη έκβαση.

Απέναντι στη γενικευμένη κατακραυγή, στην απόλυτη απαξίωσή σας και στην εσωκομματική σας ανταρσία πώς αντιδράσατε; Μήπως αποφασίσατε να αλλάξετε πολιτική; Μήπως τολμήσατε να προχωρήσετε σε μία κυβέρνηση εθνικής συνεννόησης, με στόχο να αλλάξουμε τους όρους του μνημονίου και του μεσοπρόθεσμου; Τίποτα από όλα αυτά. Οι δήθεν εκκλήσεις για συναίνεση ήταν απλά πομπόφυλλες, τα γνωστά σας επικοινωνιακά πυροτεχνήματα. Στην κρίσιμη στιγμή επικράτησε το μικροκομματικό ένστικτο του γαντζώματος στην εξουσία. Το παλιό γνώριμο ΠΑΣΟΚ είναι και πάλι εδώ, χωρίς αυτήν τη φορά κάποιους από τους «κηπουρούς», κατά τα λεγόμενα ενός πρώην Βουλευτού σας ή υποβαθμισμένου σε άλλες θέσεις. Όμως, έχουμε πλέον και έναν Πρωθυπουργό με μειωμένη ισχύ, εγκλωβισμένο σε καθεστώς συγκυβέρνησης με τους φιλόδοξους δελφίνους του κόμματός του, οι οποίοι αντέδρασαν στην είδηση ότι είχε υποβάλει την παραίτησή του στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να απαντήσουμε στο κρίσιμο ερώτημα: Στις δραματικές στιγμές που περνάει η χώρα, στην άκρη του χάους, με την απειλή της κατάρρευσης της κοινωνικής συνοχής, η λύση είναι μια αλλαγή Κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ με τις ίδιες αδιέξοδες και αναποτελεσματικές πολιτικές; Αυτό είναι που ζητάει η κοινωνία; Αυτό είναι που στερείται η χειμαζόμενη οικονομία; Μπορεί το κλίμα εμπιστοσύνης στην κοινωνία και στους πολίτες να αποκατασταθεί από μία Κυβέρνηση απότοκο εσωκομματικών ισορροπιών και ιδιότυπων εκβιασμών;

Η απάντηση, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μπορεί παρά να είναι μία. Όχι, σε καμία περίπτωση δεν είναι αυτό που έχει ανάγκη ο τόπος. Η ανακύκλωση των λανθασμένων επιλογών καταλήγει πάντοτε σε λάθος. Η λύση είναι η δημιουργία των προϋποθέσεων για ουσιαστική επανεκκίνηση της οικονομίας και της παραγωγικότητας. Η λύση βρίσκεται στην αξιοποίηση του πολύτιμου ανθρώπινου δυναμικού της χώρας, στην αποκατάσταση της αξιοπιστίας των θεσμών και του πολιτικού συστήματος, στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης της αγοράς, στην επαναφορά της αισιοδοξίας και της ελπίδας στις ζωές των πολιτών. Μπορεί να τα προσφέρει όλα αυτά το νέο κυβερνητικό σχήμα, στο οποίο σήμερα καλούμαστε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης; Όχι και γι' αυτό εδώ που φθάσαμε η λύση είναι η προσφυγή στη λαϊκή επιθυμηγορία. Μόνο οι εκλογές μπορούν να δώσουν διέξοδο στο πολιτικό πρόβλημα της χώρας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Χαράκοπουλο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Β' Πειραιά του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Δημήτριος Λιντζέρης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω και εγώ να εκφράσω τη βαθιά μου λύπη για την αδόκητη απουσία του συναδέλφου μας, Βουλευτή Τζέκη, και να εκφράσω τα συλλυπητήριά μου προς την οικογένειά του και το ΚΚΕ. Αναμφίβολα, το ήθος και η αγωνιστικότητα του θα λείψουν απ' αυτήν την Αίθουσα.

Επιθυμώ, ακόμα, να εκφράσω τη λύπη μου και για την οικειοθελή απουσία δύο εκλεκτών συναδέλφων, δύο τέως Υφυπουργών, με σημαντική πολιτική παρουσία ποιότητας, του κ. Φλωρίδη και του κ. Νασιώκα. Αυτή η οικειοθελής απουσία, αυτή η προσωπική στάση παραίτησης από το βουλευτικό αξίωμα καθυβρίστηκε δημόσια, λοιδορήθηκε, συσχετίστηκε ανιστόρητα με γεγονότα του '65.

Οφείλω να πω πως οι κατέχοντες δημόσια αξιώματα πρέπει να διακρίνονται πρωτίστως από το ήθος να υπηρετούν αρχές και αξίες. Οι λόγοι και οι πράξεις τους πρέπει να αποτελούν για την κοινωνία παράδειγμα προς μίμηση, γιατί η άσκηση της πολιτικής οφείλει να έχει και μια παιδαγωγική διάσταση. Ο πολιτικός κανιβαλισμός και η αλλαγή της σημασίας των λέξεων είναι μερικά απ' αυτά που οδήγησαν και οδηγούν τους θεσμούς και το Κοινοβούλιο σε απαξία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί πλέον κοινή αποδοχή ότι η χώρα μας αντιμετωπίζει τη μεγαλύτερη οικονομική κρίση. Ο εφιάλτης της χρεοκοπίας είναι υπαρκτός και θέτει μία σειρά από καίρια ζητήματα, όπως κατά πόσο έχουμε τη δυνατότητα να ανακόψουμε αυτήν την καθοδική πορεία και να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις ανάκαμψης. Πρέπει, λοιπόν, να πούμε καθαρά «όχι» σε ένα μοντέλο κρατικοδίαιτο, που στηρίζεται στη διάγκωση των ελλειμμάτων, στην αύξηση του χρέους, στην υποτίμηση των μακροοικονομικών προοπτικών και δημοσιονομικών αναγκών, που αδιαφορεί πλήρως για την αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας, που παρακολουθεί παθητικά την ύπαιθρο να αδειάζει, την υπογεννητικότητα να καλπάζει, την πρωτογενή παραγωγή να πλέει τα λούστια, την Ελλάδα να μετατρέπεται σε χώρα συνταξιούχων, να καταναλώνει περισσότερα από όσα παράγει.

Το ΠΑΣΟΚ και ο Γιώργος Παπανδρέου ανέλαβαν πριν από είκοσι μήνες, μετά την άτακτη υποχώρηση της Νέας Δημοκρατίας, να φέρουν σε πέρας ένα τιτάνιο έργο. Ανέλαβε τη διακυβέρνηση, ενώ σοβούσε μια βαθιά οικονομική, ηθική και πολιτισμική κρίση. Ομολογουμένως, καταβλήθηκαν προσπάθειες, έγιναν σημαντικά βήματα. Όμως, βρισκόμαστε σε μια πραγματικότητα. Οι στόχοι δεν επετεύχθησαν. Προστέθηκε, ακόμα, η διατάραξη των σχέσεων μας με την κοινωνία και τους εργαζόμενους.

Κυρίες και κύριοι, η κοινωνική δυσανεμία, που έχει πάρει χαρακτηριστικά οργής, μας υποδεικνύει ότι η διακυβέρνησή μας αντιμετώπισε μία κρίση πολιτικής απονομιμοποίησης. Το μείζον αυτό πρόβλημα οφείλουμε να διαχειριστούμε όλοι και προπάντων η νέα Κυβέρνηση. Υπάρχει ανάγκη να αντιμετωπιστεί αυτή η οξεία οικονομική κρίση με πνεύμα συνεννόησης, συνεργασίας, κοινών παραδοχών από όλες τις πολιτικές δυνάμεις και είναι παράδοξο ότι η Νέα Δημοκρατία αρνείται το αυτονόητο, την ανάγκη συνδιαμόρφωσης ενός κοινού πλαισίου στόχων και προτεραιοτήτων, προκειμένου να αποτραπεί η χρεοκοπία και να μπορέσουμε να δώσουμε μία ανάσα ζωής στη χειμαζόμενη οικονομία και ελπίδα στην ελληνική κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι, ο ανασχηματισμός και ιδιαίτερα το νέο οικονομικό επιτελείο έχει ήδη αναθερμάνει την εμπιστοσύνη των Ευρωπαίων εταίρων, των δανειστών, των αγορών, των δυνάμεων της παραγωγής, των εργαζομένων. Έδωσε νέες ελπίδες στο λαό, αναπτέρωσε τις προσδοκίες του. Θεωρώ άκρως απαραίτητο η νέα Κυβέρνηση να λειτουργήσει ως κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, ως κυβέρνηση έκτακτης ανάγκης. Θεωρώ άκρως σημαντική την κατεύθυνση του Πρωθυπουργού ότι η αναζήτηση συνεργασίας και συναίνεσεων πρέπει να είναι διαρκής. Το εγχείρημα που καλείται να διαχειριστεί είναι αναμφίβολα δύ-

σκολο. Τα περιθώρια αναπροσανατολισμού μικρά. Όμως, ακόμα και οι υποτιθέμενοι άκαμπτοι όροι σπάνε υπό την πίεση των αναγκών της κρίσης, αρκεί να διαπραγματευθούμε με γνώση και αποφασιστικότητα. Από την κατάρρευση της χώρας άλλωστε, δεν έχουμε να χάσουμε μόνο εμείς. Και αυτό είναι γνωστό.

Κυρίες και κύριοι, είναι απαραίτητο να αλλάξει το κλίμα, να δημιουργηθούν προϋποθέσεις βελτίωσης των δημοσιονομικών όρων, να αναζητηθούν όλες εκείνες οι τονωτικές ενέσεις που έχει ανάγκη σ' αυτή την κρίσιμη φάση η οικονομία, η επιχειρηματικότητα, η αγορά. Να στοχεύσουμε, επιτέλους, στην ανάπτυξη. Να πάψουν ο φόβος, η ανασφάλεια και η αβεβαιότητα να είναι σύντροφοι των πολιτών. Να πεισθούν ότι οι θυσίες τους θα πιάσουν τόπο. Και ότι, πράγματι, υπάρχει φως στη βάση του τούνελ.

Ο νέος Υπουργός Οικονομικών, ο κ. Ευάγγελος Βενιζέλος, σωστά τόνισε ότι άφησε την άμυνα και ήρθε στον πραγματικό πόλεμο. Ένας πόλεμος, βέβαια, έχει πολλές μάχες. Υποχωρείς, προελαύνεις, καμιά φορά βρίσκεις και ανέλπιστους συμμάχους. Σημασία έχει να κερδίσεις τον πόλεμο, που είναι η σωτηρία της πατρίδας με όρους προάσπισης της δημοκρατίας, που είναι η εξασφάλιση του μέλλοντος του λαού μας.

Κυρίες και κύριοι, η νέα Κυβέρνηση γνωρίζει ότι δεν έχει αποθέματα ανοχής. Οφείλει να ξεκινήσει έναν τιτάνο αγώνα, κερδίζοντας μέρα με τη μέρα την κλονισμένη εμπιστοσύνη των πολιτών, βοηθώντας τους να ανακτήσουν τη χαμένη τους αξιοπρέπεια. Ο λαός μας αναμένει, προσδοκά και ελπίζει. Τα πανό, που απέναντί μας, εδώ, στη Βουλή, γράφουν «Φοβάμαι την πεΐνα», οφείλουν να μας προβληματίσουν.

Δεν μπορούμε να αποτύχουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Λιττζέρη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ο Άγγελος νομίζω ότι δεν έφυγε. Ο Άγγελος Τζέκης θα συνεχίσει να είναι ανάμεσά μας με το πείσμα, τη συνέπεια, την αγωνιστικότητα και το ήθος του. Και θα είναι ανάμεσά μας, για να μας δείχνει ότι γι' αυτή τη χώρα, αλλά και για αυτή τη Βουλή, υπάρχει, ότι θα αντιδράσετε απέναντι σε αυτό το μονοδρομημένο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι αυτόν τον άλλο δρόμο τον βροντοφωνάζει σήμερα όλη η Ελλάδα. Όλη η Ελλάδα έχει υιοθετήσει –και η κάτω Βουλή βεβαίως– ένα μεγάλο σύνθημα: «Δεν χρωστάμε, δεν πουλάμε, δεν πληρώνουμε». Ξέρω, βεβαίως, ότι θα αντιδράσετε απέναντι σε αυτό το σύνθημα. Αλλά η αντίδρασή σας το μόνο που θα δείξει είναι τη χαώδη απόσταση που χωρίζει πλέον την Κυβέρνηση και το κατεστημένο πολιτικό σύστημα από την κοινωνία. Αλλού είναι πλέον η κοινωνία και αλλού το αστικό πολιτικό κατεστημένο και πολύ περισσότερο η Κυβέρνησή σας. Χαώδης η διαφορά. Και η σύγκρουση είναι αναπόφευκτη. Ένα μεγάλο λαϊκό κίνημα ήδη είναι στο προσκήνιο. Ήδη οι πολίτες βρίσκονται στους δρόμους. Αυτοί θα καθορίσουν πλέον το μέλλον της χώρας μας.

Ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης, αλλά η κοινωνία ήδη σας έχει κάνει παρελθόν. Η κοινωνία δεν σας εμπιστεύεται. Η κοινωνία σας απορρίπτει. Η κοινωνία θέλει να ζήσει. Η κοινωνία θέλει ελπίδα, θέλει προοπτική, θέλει μέλλον. Όλα αυτά, τα οποία κόβει η πολιτική σας.

Βλέπω μία αντιπαράθεση σ' αυτήν την Αίθουσα ανάμεσα σε συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ και απορώ. Σήμερα ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης η Κυβέρνηση Γιώργου Παπανδρέου ή Γιώργου Παπανδρέου-Βενιζέλου, όπως λένε άλλοι. Δεν έχει σημασία. Ζητάει, λοιπόν, αυτή η Κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου ψήφο εμπιστοσύνης. Αν είχε επιτύχει ο σχεδιασμός του Γιώργου Παπανδρέου, σήμερα δεν θα ζητούσε ψήφο εμπιστοσύνης η κυβέρνηση Γιώργου Παπανδρέου-Βενιζέλου. Θα ζητούσε ψήφο εμπιστοσύνης η Κυβέρνηση Γιώργου Παπανδρέου-Σαμαρά, η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-Νέας Δημοκρατίας.

Προς τι, λοιπόν, το μίσος και ο αλληλοσπαραγμός ανάμεσά σας, κυρίες και κύριοι; Γιατί; Μήπως χάλασε αυτή η κυβέρνηση για λόγους ουσίας; Υπήρξαν, δηλαδή, αυτές οι μειζονες πολιτι-

κές διαφορές, οι οποίες δυνάμιτσαν αυτή την προσπάθεια; Αυτές ήταν οι πολιτικές διαφορές; Εγώ, απ' ό, τι έχω καταλάβει και από τις δύο πλευρές, προσωπικές και κομματικές ιδιοτέλειες χάλασαν το συνοικέσιο. Προσωπικές και κομματικές ιδιοτέλειες. Δεν παίρνω ποια πλευρά είχε δίκιο σε αυτές τις ιδιοτέλειες και τις μικροπρέπειες. Πάντως, όμως, αυτές ομολογείτε ευθέως ότι χάλασαν τον αρραβώνα ή μπορεί και το γάμο. Επομένως, γιατί διαφωνείτε μεταξύ σας; Και γιατί ταλαιπωρείτε τον κόσμο;

Σήμερα, δυστυχώς για τη χώρα, ΠΑΣΟΚ-Νέα Δημοκρατία-ΛΑΟΣ έχουν πολιτικές που μοιάζουν ως μια σταγόνα νερού και οδηγούν τη χώρα στην απόλυτη καταστροφή, την οποία βλέπετε μπροστά σας. Έχουμε σήμερα μία Κυβέρνηση, η οποία είναι μία Κυβέρνηση της νεοαποικιακής παράδοσης της χώρας. Αυτό είναι. Έχουμε μία Κυβέρνηση της τρόικας, μια Κυβέρνηση ξεπουλήματος της Ελλάδας - δυστυχώς, αυτή είναι η πραγματικότητα- μια Κυβέρνηση κοινωνικής λεηλασίας και κοινωνικής κατεδάφισης, μια Κυβέρνηση που εφαρμόζει τώρα ένα μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα απολύτου αδιεξόδου. Ο προϋπολογισμός σας κατέρρευσε κι έπεσε έξω εντελώς. Απέναντι στους στόχους σας κατέρρευσε. Έρχεστε και λέτε τώρα, πέραν των άλλων, ότι «θα βάλουμε πρόσθετα μέτρα 6,4 δισεκατομμύρια». Έλεος! Πώς θα μαζετούν αυτά τα χρήματα μέσα σε ένα εξάμηνο; Μόνο με ένα θαύμα μπορεί να πιστέψει κανείς ότι θα γίνει αυτό.

Εν πάση περιπτώσει, λέτε ότι «θα βάλουμε πρόσθετα μέτρα 6,4 δισεκατομμύρια για να πιάσουμε τους στόχους». Δεν θα πιάσετε τίποτα, λοιπόν. Μέχρι το τέλος του χρόνου θα χρειάζεστε κι άλλα, πρόσθετα μέτρα, για να πιάσετε αυτούς τους υποτιθέμενους στόχους, σε ένα απίστευτο φαύλο κύκλο που έχει αρχή και δεν έχει τέλος. Και όλα αυτά, για να εξυπηρετήσετε ένα και μόνο πράγμα: Την προσπάθεια των τραπεζών να μεταφέρουν το χρέος από τις δικές τους πλάτες στα κράτη και με βάση την αποικιακή δανειακή σύμβαση τα κράτη να σας έχουν στο χέρι και να σας οδηγήσουν σε πτώχευση, η οποία επί έναν αιώνα θα έχει καταδικάσει τη χώρα.

Είναι τώρα ο νέος Υπουργός Οικονομίας και ο κ. Παπανδρέου στις Βρυξέλλες, στο Λουξεμβούργο, κλπ και προσπαθούν να πάρουν την πέμπτη δόση. Κι έρχονται εδώ πέρα και μας κουνάνε το χέρι διάφοροι από τα κυβερνητικά έδρανα και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός και μας λέει: «Τι λέτε εσείς; Να μην πάρουμε την πέμπτη δόση; Έχει άλλη λύση η Ελλάδα;». Βεβαίως να μην πάρετε την πέμπτη δόση με αυτούς τους όρους. Βεβαίως να πείτε ένα μεγάλο «όχι, ευχαριστώ». Και βεβαίως δεν πρέπει να τρομοκρατείτε τον ελληνικό λαό, διότι αυτό αφαιρεί και κάθε διαπραγματευτική θέση της Κυβέρνησης, πέραν των υπολοίπων -αν θέλει να διαπραγματευθεί βεβαίως- το να τρομοκρατείτε τον ελληνικό λαό, λέγοντας ότι «αν δεν πάρουμε την πέμπτη δόση, δεν θα έχουμε να δώσουμε μισθούς και συντάξεις».

Δεν σας δίνουν οι ληστές-αποικιοκράτες, κυρίαρχοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κυρίως ο γερμανικός-γαλλικός άξονας τα λεφτά, κυρίες και κύριοι, για να δίνετε μισθούς και συντάξεις εδώ στην Ελλάδα. Τα λεφτά σας τα δίνουν για 1 μόνο λόγο: Για να πληρώνετε κανονικά τους τόκους και τα χρεολύσια, να πληρώνετε τους τοκογλύφους, να πληρώνετε το χρηματιστικό κεφάλαιο. Ούτε ένα ευρώ παραπάνω δεν υπάρχει από τα λεφτά της τρόικας για μισθούς ή συντάξεις ή λειτουργικές δαπάνες του δημοσίου. Αυτά δίνονται κυρίως με τη φορολογία του ελληνικού λαού.

Γιατί λέτε ψέματα, λοιπόν και τρομοκρατείτε τον ελληνικό λαό; Και γιατί λέτε ότι θα αφανιστεί η χώρα, αν δεν πάρουμε την πέμπτη δόση; Από πού κι ως πού θα αφανιστεί μια χώρα, που τη λεηλατείτε και την αφανίζετε με την πρώτη, τη δεύτερη, την τρίτη, την τέταρτη, την πέμπτη, την εκατοστή, τη διακοσιοστή – δεν ξέρω πού θα φτάσετε- δόση; Γιατί το λέτε αυτό;

Διαβάστε την «ΗΜΕΡΗΣΙΑ» σήμερα. Πρώτος τίτλος: «Αρμαγεδών». Ένα τρισεκατομμύριο η καταστροφή για τις τράπεζες». Ένα τρισεκατομμύριο.

Την πέμπτη δόση θα σας τη δώσουν, παρακαλώντας. Με το ζόρι θα σας τη δίνουν. Και να μην τη θέλετε, θα σας πουν, πάρτε τη παρακαλώ, γιατί η εναλλακτική λύση που έχουν, είναι να διαλυθούν οι τράπεζές τους, να διαλυθεί η Ευρωζώνη, να καταστραφεί το δολάριο και όπως είπε και ο κ. Γκρίσπαν -όχι εγώ- να πάνε

σε ύφεση οι Ηνωμένες Πολιτείες. Επομένως, υπάρχει εναλλακτικός δρόμος. Να επαναδιαπραγματευθείτε το χρέος, το οποίο δεν είναι πλέον βιώσιμο και δεν μπορεί να αποπληρωθεί. Να επαναδιαπραγματευθείτε, για να διαγραφεί, όπως έχει γίνει σε πάμπολλες χώρες, όπως έχει γίνει και σε αυτούς, οι οποίοι μας απειλούν και μας εκβιάζουν τώρα. Να διαγραφεί ένα πολύ μεγάλο μέρος του χρέους. Εμείς λέμε το μεγαλύτερο μέρος του χρέους. Να επαναδιαπραγματευθείτε και εάν η επαναδιαπραγμάτευση αυτή, υπό την απειλή, βεβαίως, των συνεπειών που θα έχουν, δεν ευδοκλήσει -παρ' ελπίδα, γιατί εγώ θεωρώ την πιθανότερη εξέλιξη- υπάρχει άλλος δρόμος για την Ελλάδα, αλλά δεν υπάρχει άλλος δρόμος γι' αυτούς. Και αυτός ο άλλος δρόμος θα έχει προσωρινές δυσκολίες, φυσικά, αλλά οι δυσκολίες είναι αντιμετωπίσιμες, θα είναι βραχυπρόθεσμες και θα υπάρχει ελπιδοφόρα αναπτυξιακή, παραγωγική και κοινωνική προοπτική, όπως έγινε και σε μία σειρά άλλες χώρες. Πολύ περισσότερο, βεβαίως, εάν η Ελλάδα με μία συμπαράταξη Αριστερά τότε, ακολουθηθεί μία νέα προοδευτική και σοσιαλιστική πορεία για τη χώρα.

Υπάρχει δυνατότητα αυτήν την ώρα να αναληφθεί μία μεγάλη πρωτοβουλία, αλλά όχι από εσάς. Εσείς, η μόνη πρωτοβουλία που έχετε πάρει έως τώρα, είναι η καταστροφή και η τελευταία είναι ακόμη καταστρεπτικότερη για τη χώρα. Μία μεγάλη πρωτοβουλία συμπαράταξης των δυνάμεων της Αριστεράς, για να ανοίξει ένας καινούργιος δρόμος για τη χώρα και αυτή είναι η κατάλληλη στιγμή. Αυτήν την ώρα υπάρχει μία δυνατότητα και μία ευκαιρία για τη διάσωση και την αναγέννηση της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη.

Καλείται να λάβει το λόγο ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Παντελής Οικονόμου.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ευχαριστώ και εσάς για τις ευχές για μία ακόμη φορά και υπόσχομαι επίσης για μία ακόμη φορά ότι θα κάνω ό,τι περνάει από το χέρι μου για να πιάσουν τόπο.

Κυρίες Λαφαζάνη, σας άκουσα με μεγάλη προσοχή -συνάδελφοι στην Αίθουσα και στη μαθηματική επιστήμη- και θα ακολουθήσω έναν ανάλογο τρόπο σκέψης με τον δικό σας, μαθηματικό δηλαδή, και επειδή η Τρόικα είναι εδώ αυτήν τη στιγμή και θα έχω την τύχη ή ατυχία -όπως θέλετε πείτε το- να τη συναντήσω τώρα, πρέπει να σας πω ότι δεν με πείσατε. Δεν θα τους πω ότι δεν θα ζητήσουμε την πέμπτη δόση, ότι δεν τη θέλουμε. Δεν θέλω να σας πω ψέματα, είμαστε και φίλοι, το ξέρετε. Δεν μπορώ να πω αυτό που είπατε. Όπως, επίσης, δεν μπορώ να τους πω ότι δεν με ενδιαφέρει το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Και να σας πω και κάτι άλλο; Υπάρχουν και ρίσκα που πρέπει να τα αναλαμβάνουμε στην πολιτική. Αλλά, τα ρίσκα και το μέγεθός τους πρέπει να είναι ανάλογα και με τη ζημία που μπορεί να προκύψει. Σέβομαι το σκεπτικό σας ότι είναι βέβαιον ότι θα μας τα έδιναν. Αλλά, ως μαθηματικός σας ρωτώ, το εξής: Εάν είναι τόσο βέβαιο ότι θα μας τα έδιναν, γιατί δεν το έχουν κάνει ήδη στην ώρα τους και το καθυστερούν;

Πιστέψτε με, σας το λέω με πάσα ειλικρίνεια, δεν είναι τόσο απλά τα πράγματα όσο τα περιγράφετε. Μακάρι να ήταν και μακάρι να μπορούσαμε να τα αντιμετωπίσουμε με τον αυτόν τρόπο.

Εγώ έχω να σας πω -οφείλω να σας το πω αυτό από την αρχή- ότι έχω μία συκρατημένη αισιοδοξία για τις εξελίξεις. Δεν ζω σε άλλο τόπο. Αντιθέτως, έχω την ευτυχία ή τη δυστυχία και το γραφείο μου και το καινούργιο γραφείο που έχω τώρα και η Βουλή να είναι όλα εδώ στο κέντρο. Βλέπω, δηλαδή, και τη δυσκολία του κόσμου και την απορία των πιο νέων, πώς τα καταφέραμε και τα κάναμε έτσι, και βέβαια και τον φόβο που γεννά όλη αυτή η σύγχυση και κρύβει και τη διέξοδο από τη δυσκολία. Γιατί εάν είμαστε σε σύγχυση δεν βλέπουμε και το πώς θα βγούμε από τα δύσκολα. Και βλέπω επίσης και μία απογοήτευση για το γεγονός -είναι αυταπόδεικτο πια- ότι εδώ και χρόνια αρμενίζαμε λάθος, αμέριμνοι. Αλλά, είμαι αισιόδοξος, γιατί έχουμε αίσθηση της πραγματικότητας όλο και περισσότεροι και δεύτερον, επειδή γί-

νεται σοβαρή προσπάθεια για να αλλάξουμε αυτή την κακή πραγματικότητα.

Βέβαια, το κακό είναι πολύ ανθεκτικό, αρνείται να φύγει. Παραδείγματος χάριν, έχουμε τώρα την υπεραπλούστευση. Ξέρετε, τα μίντια, αυτά τα παγκόσμια, η μάλιστα η ανεξέλεγκτη έχει δημιουργήσει τη λογική της υπεραπλούστευσης. Όλα είναι πάρα πολύ απλά. Και βέβαια, η καθημερινότητα όταν σε πιέζει, γυρίζεις το βράδυ πτώμα, κάθεσαι βλέπεις το δελτίο ειδήσεων και λες, «πάει τελείωσε, έτσι πρέπει να μιλάμε και έτσι πρέπει να σκεφτόμαστε», με αποτέλεσμα να πηγαίνουμε στην καταστροφή. Ό,τι πάει κόντρα στο ρεύμα, περίπου απαγορεύεται. Αλλά, αυτό που πάει κόντρα στο ρεύμα, όταν το ρεύμα πηγαίνει όπως πήγαινε μέχρι τώρα, δηλαδή στην καταστροφή, είναι αυτό που θα μας σώσει και πρέπει να πάμε κόντρα στο ρεύμα, αλλά πρέπει να πάμε κόντρα και στην τηλεόραση, κόντρα και στη λογική της τηλεόρασης, σε αυτά που γράφουν οι εφημερίδες, στα πρωτοσέλιδα και η πολιτική πρέπει να ξεκινάει από εκεί και να πηγαίνει κάπου αλλού, να μη μένει σε αυτά.

Κοιτάξτε μία απλούστευση, παραδείγματος χάριν. Ο ισχυρισμός ότι όσοι ψηφίσαμε το μνημόνιο -στους οποίους συμπεριλαμβάνομαι και εγώ, να το υπενθυμίσω αυτό- το αγαπούσαμε το μνημόνιο, μας άρεσε. Γιατί δεν το είχαμε περιγράψει και προεκλογικά εάν μας άρεσε τόσο πολύ το μνημόνιο; Κάτι άλλο πολύ χειρότερο. Σε όσους δεν αρέσει, υποχρεωτικά έπρεπε να το καταψηφίσετε. Κοιτάξτε, αυτοί οι φονταμενταλισμοί δεν είναι απλώς αντιδημοκρατικοί, δεν περνάνε. Είναι επικίνδυνη διολίσθηση σε λογικές που πλησιάζουν τα όρια του φασισμού. Θα σκεφτόμαστε ελεύθερα και θα συμπεριφερόμαστε, όπως πιστεύουμε ότι επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον, όπως το καταλαβαίνει ο καθένας. Γιατί, εάν στερήσουμε από οποιονδήποτε πολίτη, πολύ περισσότερο από εκπρόσωπο πολιτών, όπως είναι ο Βουλευτής, να σκέφτεται ελεύθερα, ξεχάστε τη δημοκρατία.

Αλλά θέλω να σας πω τι θα γινόταν εάν δεν είχε ψηφισθεί το μνημόνιο, για να έρθουμε και στα πιο καινούργια. Τότε, όχι τώρα που ακούω και τη λύση να γίνει στάση πληρωμών, να κάνουμε αναδιαπραγμάτευση, τότε θα γίνει, πώς θα γίνει κ.λπ. Δεν έχει σημασία, αλλά θα το δούμε τότε.

Τότε η μόνη εναλλακτική ήταν αυτή που απέφυγε η Νέα Δημοκρατία που έκανε εκλογές, δηλαδή να γίνει στάση πληρωμών. Έ, αυτό δεν το θέλω προσωπικά και νομίζω ότι όσοι υπερψηφίσαμε τότε το μνημόνιο δεν θέλουμε να γίνει στάση πληρωμών.

Το μάρμαρο στη στάση πληρωμών θα το πληρώσουν οι πολλοί και αδύναμοι, δεν θα το πληρώσουν αυτοί που έβγαλαν τα λεφτά τους έξω και από αυτά που έχουν βγάλει παίζουν υπέρ της χρεοκοπίας της χώρας και περιμένουν μήπως και συμβεί αυτό που παίζουν, μήπως και επιβεβαιωθεί στα πράγματα να ξαναφέρουν τα λεφτά μέσα και να πάρουν τα σπίτια μας για έναν τενεκέ λάδι. Δεν γίνεται αυτό το πράγμα. Αυτό πρέπει να αποτραπεί πάση θυσία. Και είναι πάρα πολύ συγκεκριμένα και απλά τα πράγματα.

Επίσης, να τελειώσω και με κάτι άλλο. Το μνημόνιο απέτυχε. Δεν έφερε ανάπτυξη. Γι' αυτόν το λόγο απέτυχε. Ποιος ισχυρίστηκε ποτέ ότι το μνημόνιο έγινε για να φέρει ανάπτυξη; Θα το είχε εφεύρει όλη η ανθρωπότητα πολύ πριν. Βάζουμε έναν άλλον στόχο, δεν τον πιάσαμε αυτόν το στόχο, άρα «απέτυχε το μνημόνιο». Το μνημόνιο έγινε για έναν και μόνο λόγο. Για να δανειστούμε λεφτά, γιατί δεν μπορούσαμε να βρούμε πουθενά αλλού. Θέλετε να μιλάμε μεταξύ μας καθαρά και τίμια ή να κάνουμε παιχνίδια; Η κατάσταση δεν επιτρέπει παιχνίδια. Όσο πονάτε εσείς για το μνημόνιο, επιτρέψτε μου να πω ότι το ίδιο πονάμε και εμείς. Αλλά, μην προσποιείστε ότι πονάτε παραπάνω. Κι επειδή πονάτε παραπάνω, λέτε κάτι άλλο. Τι είναι το κάτι άλλο θα το βρούμε αργότερα ή θα το παίξουμε στα ζάρια. Αυτό δεν σημαίνει ότι όλα έγιναν καλά μέχρι τώρα, για να είμαστε και εξηγημένοι μεταξύ μας. Αλλά άλλο αυτό και άλλο αυτή η προσχώρηση στην κοινότητα και κοινότυπη γλώσσα της παγκοσμιοποίησης, η οποία οδηγεί στην παραμονή και στην αθλιότητα που υπάρχει μέχρι σήμερα. Από αυτό πρέπει να φύγουμε. Πρέπει να μιλάμε και να σκεφτόμαστε διαφορετικά, αλλιώς δεν θα φύγουμε από τα δύσκολα.

Σε ό,τι αφορά τουλάχιστον τα δικά μας, η Κυβέρνηση ζητά την ψήφο εμπιστοσύνης του Σώματος. Σε ό,τι αφορά τα οικονομικά, θα μείνω στα δικά μου, για δύο πολύ συγκεκριμένα πράγματα.

Πρώτον, πρέπει να διασφαλίσουμε τη συνέχεια της χρηματοδότησης της χώρας. Αυτό είναι το υπ' αριθμόν ένα. Και το δεύτερο, πρέπει –και δεν φτάνει εδώ το μνημόνιο, το ξέρετε πολύ καλά, το μνημόνιο τελειώνει κάποια στιγμή– να το εξασφαλίσουμε, και κατά τη διάρκεια του μνημονίου, και μετά. Τρίτον πρέπει να βρούμε και λεφτά για να φτιαχτούν δουλειές για τον κόσμο, γιατί ο κόσμος δεν έχει δουλειά. Γιατί αν δεν φτιαχτούν δουλειές, δεν θα αυξηθεί και ο πλούτος της χώρας. Κάπως έτσι το βλέπουμε. Και βέβαια, εάν τα πετύχουμε αυτά, τότε θα αποκατασθεί και η δυνατότητά μας να αποφασίζουμε ότι θέλουμε μόνοι μας και να διώξουμε και την τρόικα και όποιον θέλετε. Βεβαίως, αμέσως θα τη διώξουμε. Εάν δεν την έχουμε ανάγκη, έχουμε κανένα λόγο να την έχουμε εδώ; Αυτή την αποστολή θέλουμε να φέρουμε σε πέρας και γι' αυτήν την αποστολή ζητήσαμε συναίνεση. Δεν δόθηκε; Θα το κάνουμε μόνοι μας. Δεν θα κάνουμε πίσω σ' αυτό.

Απ' όλα αυτά που σας είπα τώρα, δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να διδαχθούμε από τη χρονιά που πέρασε, η οποία ήταν δύσκολη για τον ελληνικό λαό. Και τα μηνύματα τα οποία στέλνει είναι άξια προσοχής. Δεν μπορούμε να τα πετάμε. Σ' αυτό συμφωνώ απόλυτα. Και τα μηνύματα αυτά συμβάλλουν αποφασιστικά στο να κατανοήσουμε τι δυσκολεύει τον κόσμο σήμερα, για να δούμε πώς θα το αντιμετωπίσουμε.

Προσωπικά θέλω να σας διαβεβαιώσω πως σε ό,τι με αφορά, το δικό μου μέλημα είναι να κάνω ό,τι μπορώ, ώστε να φέρουμε τα οικονομικά του κράτους εκεί που πρέπει με τον πιο δίκαιο δυνατό τρόπο. Χρειαζόμαστε, λοιπόν, έσοδα τώρα, όχι έσοδα γενικώς, γιατί χωρίς τα δικά μας λεφτά, όλες οι θυσίες θα πάνε χαμένες. Θα καλύπτουμε τα λεφτά που δεν έχουμε με δάνεια και τα πληρώνουμε και τόκο. Αυτό πρέπει να σταματήσει. Δεν μπορεί να συνεχιστεί. Βεβαίως υπάρχουν και μεγάλες εξελίξεις που έρχονται. Είναι η Σύνοδος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, το οποίο συζητάμε και διαμορφώνεται και τροποποιείται συνεχώς από τη συζήτηση στη Βουλή –όπως ξέρετε πολύ καλά, έρχεται και η δεύτερη άγνοια– αλλά τίποτα από όλα αυτά δεν μας εμποδίζει να σκεφτόμαστε δημιουργικά και ελεύθερα. Αυτά οριοθετούν το πλαίσιο της σκέψης μας, δεν το καθορίζουν. Ούτε πρέπει να μας δεσμεύουν και να λέμε τα ίδια και τα ίδια. Πρέπει να σκεφθούμε ελεύθερα και δημιουργικά. Αν τα καταφέρουμε, κάτι θα κάνουμε.

Η πρόσκληση, λοιπόν, την οποία απευθύνω σε δημιουργική σκέψη, αφορά σε όλους στην Αίθουσα και έξω από την Αίθουσα και η δική μου υποχρέωση είναι οτιδήποτε δημιουργικό κατατίθεται όχι απλώς να το λαμβάνω σοβαρά υπ' όψιν, αλλά –γιατί όχι– και να το υιοθετώ.

Η αλήθεια είναι ότι καλούμαστε να λύσουμε ένα γόρδιο δεσμό. Πρέπει να φέρουμε αποτέλεσμα μέσα στις γνωστές περίπλοκες συνθήκες σε χρόνο μηδέν. Δυστυχώς όμως τα πράγματα έχουν έτσι. Δεν προετοιμαζόμαστε να δώσουμε μία μάχη, είμαστε πάνω στη μάχη και μας λείπουν βασικά εφόδια. Η μάχη όμως πρέπει να δοθεί, αλλιώς θα χάσουμε. Είναι τόσο απλό, όσο σας το λέω.

Θα υπάρξουν, λοιπόν, πολλές πρωτοβουλίες τις επόμενες ημέρες και τις επόμενες εβδομάδες, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι ο χρόνος αυτός πρέπει να είναι και χρόνος αναμονής. Δεν περιμένουμε τις πρωτοβουλίες. Πρέπει να κάνουμε πράγματα τώρα.

Παραδείγματος χάριν σας διαβεβαιώ ότι θα συνεκτιμήσουμε πολύ σοβαρά την υπεύθυνη στάση όποιου αποφασίσει τα λεφτά που έβγαλε έξω να τα φέρει πίσω τώρα. Δεν χρειάζεται να πάρουμε κανένα μέτρο. Όποιος συναισθανθεί ότι αυτό που έκανε ήταν αντεθνικό και αντιπατριωτικό θα εκτιμηθεί. Δεν θα έχει την ίδια μεταχείριση με αυτόν που εξακολουθεί και τα κρατάει έξω, κάθεται και περιμένει και παίζει υπέρ της χρεοκοπίας της χώρας. Δεν θα έχει την ίδια αντιμετώπιση. Βέβαια η πραγματικότητα τώρα είναι ότι η μόνη πραγματική πηγή εσόδων είναι αυτό που λέγεται πάταξη της φοροδιαφυγής. Δεν υπάρχει τίποτα άλλο. Αυτοί που πληρώνουν δεν έχουν να πληρώσουν πολλά ακόμα, για να είμαστε και ειλικρινείς μεταξύ μας.

Εδώ, οφείλω να ευχαριστήσω τον προκάτοχό μου το Δημήτρη Κουσελά, ο οποίος έχει κάνει μία πολύ σοβαρή προεργασία, τα αποτελέσματα της οποίας ευελπιστώ να δρέψουμε όλοι εμείς εκ των υστέρων, αλλά θα οφείλονται στη δική του δουλειά. Θα ανα-

φέρω τρία σημεία μόνο.

Το πρώτο, είναι η δημοσιοποίηση ονομάτων για περιπτώσεις βεβαιωμένης φοροδιαφυγής μεγάλου ύψους, καθώς και τα ονόματα οφειλετών προς το δημόσιο με ληξιπρόθεσμα χρέη. Προσοχή. Η ποινή της δημοσιοποίησης –γιατί ποινή είναι– επιβάλλεται πρώτον, για να αυξήσουμε τα έσοδα και δεύτερον, ασφαλώς όχι για να διαπομπεύσουμε φουκαράδες. Αυτά για να έχουμε και μία αίσθηση των μέτρων. Δεν είναι για κουτσομπολιό. Δεν είναι για να προσθέσουμε μία ειδησούλα ακόμα στα δελτία των ειδήσεων, είναι για να γίνεται δουλειά συγκεκριμένη.

Το δεύτερο σημείο που είχε δουλέψει ο κ. Κουσελάς, ήταν ο έλεγχος των φορολογουμένων που έβγαλαν τα λεφτά τους έξω. Έχει γίνει καλή και αρκετή προεργασία. Άλλη θα είναι η αντιμετώπιση αυτών που θα φέρουν τα λεφτά και άλλη αυτών που δεν θα τα φέρουν, διότι εδώ υπάρχουν αδικήματα, τα οποία ξεκινάνε από απόκρυψη εισοδήματος και φθάνουν και μέχρι ξέπλυμα μαύρου χρήματος. Δεν μπορούν να μείνουν έτσι όλα αυτά.

Και το τρίτο σημείο, που έχει δουλέψει ο προκάτοχός μου και οφείλω να το πω, είναι ο Κώδικας Βιβλίων και Στοιχείων, ο οποίος σήμερα λειτουργεί εις βάρος των επαγγελματιών. Κάποια στιγμή αυτό πρέπει να αλλάξει. Δεν μπορεί να συνεχιστεί, τουλάχιστον με αυτήν τη μορφή και η αξιοποίησή του και η χρησιμοποίησή του να γίνεται μ' αυτόν τον τρόπο. Αυτά θα αλλάξουν. Έχει γίνει, όμως, σοβαρή προεργασία για να μπορούμε να το λέμε αυτό.

Για το θέμα των απαιτήσεων του δημοσίου, υπάρχει κάτι το οποίο θέλω να σας πω. Το Υπουργείο δουλεύει πολύ καλά στο να καταγράφει απαιτήσεις. Δηλαδή οι απαιτήσεις πάνε πολύ καλά, λεφτά δεν υπάρχουν. Δηλαδή αν ένα Υπουργείο είναι καλό στο να καταγράφει απαιτήσεις, δεν κάνει πράξεις. Αυτό, λοιπόν, πρέπει να το διορθώσουμε. Οι παραδοσιακές δομές του Υπουργείου από τις ΔΟΥ και τα τελωνεία, τα κληροδοτήματα, μέχρι και το ΣΔΟΕ πρέπει να προσανατολιστούν στο να εξυπηρετήσουν αυτήν την ανάγκη. Θέλουμε λεφτά τώρα. Δεν θέλουμε απλώς να καταγράφουμε ότι κάποιος μας χρωστάει, θα δούμε τι θα γίνει και να μπλέκουμε μετά τότε τα τελειώσει το δικαστήριο και να υπάρχει και πηγή διαφθοράς σε αυτήν την καθυστέρηση.

Προσωπικά εγώ, λοιπόν, σας λέω ότι τις επόμενες ημέρες θα βλέπω τους εργαζόμενους στο Υπουργείο, εκεί που δουλεύουν και όχι σε συσκέψεις στο Υπουργείο και η πεποίθησή μου είναι ότι είναι το κατ' εξοχήν Υπουργείο που δεν είναι Υπουργείο γραφείων, είναι Υπουργείο πεζοδρομίου, εκεί που οι άνθρωποι δουλεύουν. Εκεί θα με βρίσκετε εκτός από τις ώρες που θα είμαι εδώ και κάποιες ώρες που θα σας πω μετά, τι θα σας προτείνω να κάνουμε μαζί.

Επιπλέον αυτών, εγώ θα ήθελα να σταθείτε λίγο στην ομιλία μου στις 16 Μαΐου, στη συζήτηση για το φορολογικό νομοσχέδιο που ψηφίστηκε, το οποίο και υπερψήφισα, ασκώντας κριτική σε επιμέρους διατάξεις του. Οι τότε θέσεις μου ισχύουν και σήμερα στο ακέραιο και είναι οι εξής:

Θέλουμε επιλογές για να σηματοδοτήσουμε μία σοβαρή αλλαγή στη σχέση του φορολογούμενου με το κράτος. Δηλαδή θέλουμε ένα κράτος που να είναι καπετάνιος στην υπόθεση και όχι να κωπηλατεί και μερικοί από τους κωπηλάτες να λουφάρουν κιόλας. Δεν γίνεται δουλειά έτσι. Θέλουμε να κάνουμε κάτι διαφορετικό. Για να γίνει αυτό θα πρέπει όλοι, και πολίτες και φορολογούμενοι και φορολογική αρχή να δουλεύουμε πάνω σε ένα δημιουργικό μείγμα εκλογίκευσης απλότητας και καθαρότητας. Αυτό το περίπλοκο σύστημα που κανένας δεν ξέρει τι έχει υποχρέωση να κάνει από το νόμο και τι μπορεί να μην κάνει είναι απολύτως αδικαιολόγητο και είναι πηγή διαφθοράς. Πρέπει να αντιμετωπισθεί.

Να φύγουμε τώρα από τα στενά οικονομικά και να πλησιάσω και προς το κλείσιμο. Εδώ δεν συζητάμε στενά οικονομική πολιτική και δεν συζητάμε και το μεσοπρόθεσμο, για τον πολύ απλό λόγο ότι θα το συζητήσουμε. Μέσα στην εβδομάδα είναι η δεύτερη ανάγνωση και εν συνεχεία θα πάρει το δρόμο του. Εδώ συζητάμε για ψήφο εμπιστοσύνης. Εδώ πρέπει να συζητήσουμε κάτι. Ακούω ότι ορισμένες δυνάμεις εδώ στην Αίθουσα ζητούν εκλογές. Αποδείχτηκε από τις διεργασίες της τελευταίας εβδομάδας –και αυτό έχει σημασία για τις προγραμματικές δηλώσεις, γι' αυτό που γίνεται, όχι ως καταγραφή της ιστορίας– ότι δεν

υπάρχει δυνατότητα συγκρότησης άλλου σχήματος. Αν υπήρχε θα είχε γίνει. Υπάρχουν αρνήσεις. Δεν θα μείνω εγώ στο ποιος φταίει. Γι' αυτά θα αποφανθούν οι ιστορικοί του μέλλοντος, οι πιο αρμόδιοι από μένα εν πάση περιπτώσει. Αυτός που προτείνει εκλογές, λοιπόν, τι ακριβώς προτείνει; Εδώ απευθύνομαι στους αγαπητούς συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας. Εκλογές που ζητάτε τώρα, σημαίνει ακύρωση του χρονοδιαγράμματος για την πέμπτη δόση και για το μεσοπρόθεσμο. Σημαίνει ότι ενώ εμείς θα κάνουμε διαξιφισμούς στα μπαλκόνια, η χώρα θα καταρρέει.

Έχω μία εύλογη απορία, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Μήπως σας έμεινε απωθημένο αυτό που δεν πετύχατε το 2009 γιατί κάνατε εκλογές, να το κάνετε τώρα, να καταρρεύσει η χώρα; Αυτό θέλετε;

Επειδή εγώ αυτό δεν το θέλω και δεν μπορώ να συμπλεύσω μαζί σας σ' αυτό, σας ζητώ να δώσετε με όλη σας τη δύναμη ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και εδώ θα είμαστε να συζητήσουμε και το μεσοπρόθεσμο. Να είστε καλά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Οικονομικών κ. Παντελή Οικονόμου.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστερίος Ροντούλης για μία παρέμβαση.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ -αναφέρομαι στον κ. Οικονόμου- θα σας κάνω μία πολύ μεγάλη χάρη. Δεν θα σταθώ σε καμμία προγενέστερη ομιλία σας. Γιατί εάν σταθώ, τότε θα πρέπει να σας θυμίσω ότι από διαπρύσιος κήρυκας του αντιμνημονιακού αγώνα, είστε υποχρεωμένος να μετουσιωθείτε σε εφαρμοστή, σε υλοποιητή του μεσοπρόθεσμου προγράμματος, του εφαρμοστικού ή των εφαρμοστικών νόμων που θα έρθουν και μίας νέας δανειακής συμβάσεως. Άρα, καλύτερα να διαγράψετε, όπως και κάνατε, το παρελθόν. Αφήστε το καλύτερα και μη μας παραπέμπετε σε προγενέστερες θέσεις ομιλίας και απόψεις σας. Καλύτερο για σας είναι να μείνει στη λήθη.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Όπως διατάξετε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα μου απαντήσετε, κύριε Υπουργέ. Να μάθετε να ούκονε.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Δεν θα σας κάνω τη χάρη να σας απαντήσω.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Έρχομαι τώρα όμως στο πλέον σοβαρό για εμάς, κυρία Πρόεδρε. Το πλέον σοβαρό για μας, το λέω αυτό για να το ακούσουν και οι συνάδελφοι, είναι το εξής.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να καταλάβουμε ότι η βαρύτητα κακώς δίδεται στο μεσοπρόθεσμο. Κακώς το μεσοπρόθεσμο δείχνει τις γενικές κατευθύνσεις μιας ακολουθούμενης πολιτικής. Αν θέλετε, το μεσοπρόθεσμο δείχνει την κεντρική στοχοθεσία της Κυβέρνησης. Το ουσιαστικό, το πραγματιστικό, αυτό που θα αντιμετωπίσει στην καθημερινότητά του ο πολίτης δεν είναι το μεσοπρόθεσμο, είναι οι εφαρμοστικοί νόμοι του μεσοπρόθεσμου, η εξειδίκευση, δηλαδή του μεσοπρόθεσμου προγράμματος.

Εδώ πέρα, εγώ περιμένω από τον κ. Οικονόμου να δώσει σαφείς απαντήσεις σε κρίσιμα ερωτήματα.

Ερώτημα πρώτο. Μιλάμε για έναν εφαρμοστικό νόμο ή για πολλούς εφαρμοστικούς νόμους; Μέχρι τώρα η Κυβέρνηση έκανε λόγο για πολλούς εφαρμοστικούς νόμους που θα εξειδικεύουν το μεσοπρόθεσμο. Τώρα βλέπουμε να έχει μεταβληθεί η γραμμή. Η γραμμή τώρα είναι ένας εφαρμοστικός νόμος. Εδώ πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε αυτό. Είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Το δεύτερο σημαντικό, κυρία Πρόεδρε, είναι το εξής: Εάν υπάρξει αυτός ο ένας τελικά εφαρμοστικός νόμος, με ποια διαδικασία θα ψηφιστεί; Μήπως θα ψηφιστεί με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, δηλαδή θα έρθουμε εδώ μέσα στη Βουλή και σε έξι, οκτώ, δέκα ώρες θα έχουμε τελειώσει με τον περίφημο εφαρμοστικό νόμο;

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι πρόκειται για δύο κρίσιμα ερωτήματα, τη στιγμή που η ίδια η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ διαβεβαιώνει ότι δεν θα ξαναέρθει στη Βουλή νομοσχέδιο και μάλιστα, τόσο σημαντικό με τη διαδικασία του κατεπείγοντος.

Να απαντήσετε, λοιπόν, κύριε Οικονόμου: Ένας ή πολλοί εφαρμοστικοί νόμοι; Και αυτός ο ένας εφαρμοστικός νόμος, εάν υπάρξει, με ποια διαδικασία θα έρθει; Του κατεπείγοντος; Ναι ή όχι; Αυτά περιμέναμε να ακούσουμε σήμερα από την ομιλία σας. Δεν περιμέναμε να μας παραπέμψετε σε προγενέστερες ομιλίες σας.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΛΑΟΣ, τον κ. Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν θα απαντήσει ο Υπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Δεν έχουμε διαδικασία αυτήν την ώρα, κύριε Ροντούλη...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Έκανε παρέμβαση. Δεν θα απαντήσει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Ροντούλη, σας παρακαλώ. Σεβαστείτε λίγο ότι πρέπει να μιλήσουν...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θέλω να απαντήσει τώρα, γιατί όταν μιλούσα έκανε παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας άκουσε προσεκτικά ο κύριος Υπουργός.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Με άκουσε, αλλά δεν βλέπω να απαντάει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Στη διαδικασία κοινοβουλευτικού ελέγχου, μπορούν να δοθούν απαντήσεις.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Το κάνετε γαργάρα τώρα, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας παρακαλώ, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Παρενέβη, όμως, κατά τη διάρκεια της ομιλίας μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας παρακαλώ, κύριε Ροντούλη!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας σέβομαι πάρα πολύ, κυρία Πρόεδρε, γι' αυτό σταματώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστώ, κύριε Ροντούλη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Βοιωτίας κ. Αριάδνη Αγάτσα.

ΑΡΙΑΔΝΗ ΑΓΑΤΣΑ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το βασικό διακύβευμα της συζήτησης που διεξάγουμε στη Βουλή των Ελλήνων αυτό το τριήμερο, πάνω και πέρα από την ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνησή μας, είναι και πρέπει πάντα να είναι ο τρόπος που συγκεκριμένα θα απαντήσουμε στην αγωνία του ελληνικού λαού, αγωνία που κορυφώνεται μήνες τώρα, σε μία περίοδο που αναγκαστήκαμε να πάρουμε μέτρα πρωτόγνωρα, σκληρά και άδικα πολλές φορές.

Ακόμα, όμως, και οι πιο σκληροί επικριτές της οικονομικής μας πολιτικής παραδέχονται ότι κληθήκαμε να διαχειριστούμε το απόλυτο χάος. Το αποτέλεσμα ήταν ότι έπρεπε σε σύντομο χρονικό διάστημα να πάρουμε αποφάσεις κρίσιμες, κάτω από την αφόρητη πίεση του κινδύνου της χρεοκοπίας, που ήταν περισσότερο πιθανή παρά ποτέ. Αρκετά μπορεί να καταλογίσει κανείς στην απελθούσα ηγεσία του Υπουργείου των Οικονομικών, σκληρή κριτική μπορεί να ασκήσει, λάθη παραλείψεις, αδικίες και αστοχίες να καταλογίσει. Και το κάναμε και οι Βουλευτές στην ειδική συνεδρίαση, κριτική που λειτούργησε προς όφελος του λαού.

Ένα, όμως, πρέπει να αναγνωρίσουμε. Το ελληνικό κράτος παραμένει σε λειτουργία, η χρεοκοπία έχει αποφευχθεί και η έξοδος από την κρίση αποτελεί στόχο δύσκολο, αλλά πάντως εφικτό. Η αλήθεια είναι ότι πληρώνουμε λάθη, παραλείψεις, αστοχίες και επιπολαιότητες των τελευταίων τριών τουλάχιστον δεκαετιών. Η απόδοση των ευθυνών έχει ήδη γίνει από τον ελληνικό λαό και η ιστορία θα κατανείμι με ακρίβεια το βάρος αυτών των ευθυνών όπου πρέπει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δική μας δουλειά αυτήν τη στιγμή είναι να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις προς την κατεύθυνση της δίκαιης κατανομής της τσιτάνας προσπάθειας. Θεωρούμε ότι οι πιο αδύναμοι οικονομικά συνάνθρωποί μας όχι μόνο δεν αντέχουν περαιτέρω συρρίκνωση του εισοδήματός

τους, αλλά αντιθέτως έχουν άμεση, επιτακτική ανάγκη στήριξης και βοήθειας, γιατί είναι, πραγματικά, σε απόγνωση.

Ο πρώτος και ο πιο επείγων στόχος των παρεμβάσεων, που ασφαλώς θα γίνουν από το νέο οικονομικό επιτελείο, πρέπει να είναι η υλοποίηση του δόγματος 2 προς 3 περιορισμός δαπανών και 1 προς 3 αύξηση εσόδων. Έτσι θα αποφευχθεί η περαιτέρω αφαίμαξη των χαμηλών εισοδημάτων, μέσω της αναποτελεσματικής οριζόντιας φορολόγησης, αλλά και θα καταπολεμηθεί η βασική αιτία του δημοσιονομικού μας εκτροχιασμού, που είναι οι αλόγιστες σπατάλες του κράτους.

Είναι λάθος να πιστεύουμε ότι η ενίσχυση του κοινωνικού κράτους σημαίνει αύξηση των κρατικών δαπανών και διεύρυνση των ελλειμμάτων. Το αποφασιστικό χτύπημα στη φοροδιαφυγή, αλλά και η αναδιοργάνωση και ο εκσυγχρονισμός των κρατικών υπηρεσιών θα αποτελέσουν κρίσιμη παρέμβαση στην κατεύθυνση της αναδιανομής των φορολογικών βαρών και στην ανακούφιση τελικά των ασθενέστερων ομάδων του πληθυσμού, που τόσο υποφέρουν.

Ακούσαμε με προσοχή την ομιλία του Πρωθυπουργού και νομίζω ότι όλοι συμμεριστηκαμε την αγωνία του για τον τόπο και τους πολίτες που τόσο περήφανα, αλλά και με τόση αξιοπρέπεια υπομένουν αυτές τις θυσίες. Εύχομαι οι προσπάθειές μας για την επίτευξη της τόσο απαραίτητης συναίνεσης και συστράτευσης όσο δυνατόν περισσότερων πολιτικών δυνάμεων σε αυτήν τη μάχη που δίνουμε, να πετύχουν. Μακάρι όλοι να αντιληφθούν ότι ενωμένοι και όχι διχασμένοι μπορούμε να βγούμε από την περιδίηση και να αντιμετωπίσουμε πιο αποτελεσματικά τις επιθέσεις που δεχόμαστε από συγκεκριμένα κέντρα, αλλά και από τη σύγχρονη μάλιστα της διεθνούς χρεοκοπίας.

Καταλαβαίνει κανείς την απορία και το σκεπτικισμό των Ευρωπαίων εταίρων, οι οποίοι ζητούν από τους δικούς τους φορολογούμενους πολίτες να στηρίξουν με δανεικά και όχι με ελεημοσύνη τη δική μας προσπάθεια, όταν εμείς οι ίδιοι δείχνουμε με μικροπολιτική ανοησία, θα έλεγα, ότι δεν κατανοούμε ούτε το μέγεθος του προβλήματος ούτε, πολύ περισσότερο, την ανάγκη συνεργασίας όλων των πολιτικών δυνάμεων στην αντιμετώπισή του. Η διγλωσσία στο εσωτερικό και στο εξωτερικό ίσως εξυπηρετούσε κομματικούς σχεδιασμούς άλλων εποχών, αλλά στις σημερινές συνθήκες απογυμνώνει την επιχειρηματολογία μας και αποδυναμώνει τελικά την κοινή μας προσπάθεια.

Κανείς μας δεν είναι ευτυχής όταν πολιτεύεται σε τέτοιες συνθήκες αγανάκτησης και οργής των πολιτών. Πολλοί από εμάς, ιδίως οι νεότεροι, έχουμε έντονο το αίσθημα της πικρίας για τις επιθέσεις που αδιακρίτως δεχόμαστε από πολίτες που αισθάνονται θυμό, απογοήτευση, απόγνωση. Οφείλουμε όμως και να τους καταλάβουμε, αλλά και να συνεχίσουμε να παλεύουμε αδιάκοπα, για να στηρίξουμε αυτήν την προσπάθεια, που στόχο έχει όχι την προσωπική μας δικαίωση, αλλά τη δικαίωση των κόπων αυτού του λαού που αισθάνεται προδομένος και εξαπατημένος. Μόνο τότε θα μπορούμε να αντικρίσουμε κατάματα τους πολίτες που μας εμπιστεύτηκαν και να ζητήσουμε να μας βοηθήσουν να ξαναβάλουμε τον τόπο σε μία πορεία ανάπτυξης, κοινωνικής ευμερίας και δικαιοσύνης.

Προς αυτήν την κατεύθυνση πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι κινείται η φιλοσοφία του Πρωθυπουργού και έτσι είμαι βέβαιη ότι θα πορευτεί η νέα Κυβέρνηση, μία Κυβέρνηση που καλείται να συνεχίσει το έργο της προηγούμενης, να διορθώσει λάθη και παραλείψεις, να επιταχύνει τις διαρθρωτικές αλλαγές που τόσο έχει ανάγκη ο τόπος, αλλά κυρίως να ακούσει τη φωνή των ανθρωπών και της κοινωνίας που ζητούν περισσότερη δικαιοσύνη στην κατανομή των βαρών.

Δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, ψήφο εμπιστοσύνης στο Γιώργο Παπανδρέου, ψήφο εμπιστοσύνης στον ελληνικό λαό που παλεύει με σθένος και αξιοπρέπεια να ξεπεράσει αυτήν τη δύσκολη περίοδο και να κερδίσει την αναγνώριση και το σεβασμό όλου του κόσμου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Αγάτσα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταύρος Καλαφάτης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία εικοσιπεντάωρα είμαστε μάρτυρες πρωτοφανών γεγονότων με εμπνευστή, αλλά και πρωταγωνιστή τον ίδιο τον Πρωθυπουργό της χώρας, εκείνον δηλαδή από τον οποίο προσδοκά όλο το έθνος να δώσει λύσεις σε αδιέξοδα, στα οποία εν πολλοίς ο ίδιος οδήγησε τη χώρα. Ήταν αποκαλυπτικά τα όσα διαδραματίστηκαν εδώ στο Κοινοβούλιο λίγες μέρες πριν, όταν ο ίδιος ο Πρωθυπουργός παραδέχθηκε ότι δήλωσε αδυναμία να σηκώσει στις πλάτες του μόνος του το βάρος της διακυβέρνησης της χώρας και όλη η χώρα έζησε εκείνον τον τραγέλαφο του «φεύγω-μένω» διανθισμένο και επιβαρυνμένο ακόμα περισσότερο με την αχαρκτήριστη, πραγματικά, αιτιολόγησή του, για να φθάσουμε λίγες ώρες αργότερα στον περιφημο ανασχηματισμό, τη λύση της τεχνητής αναπνοής που επέλεξε ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, ώστε να αποδειχθεί πιο καθαρά από κάθε άλλη φορά ότι ο Πρωθυπουργός από τη συναίνεση που υποτίθεται ότι επιδίωκε με τη Νέα Δημοκρατία, επέλεξε τελικά τη συναίνεση με το κόμμα του, φθάνοντας από τη συγκυβέρνηση με άλλες πολιτικές δυνάμεις για να σωθεί η χώρα, όπως ήταν υποτίθεται η στόχευση, σε μία συγκυβέρνηση με το παλιό καλό ΠΑΣΟΚ για να σωθεί ο ίδιος.

Και όμως απέναντί του είχε και συνεχίζει να έχει μια υπεύθυνη Αξωματική Αντιπολίτευση, τη Νέα Δημοκρατία που με επικεφαλής τον Πρόεδρό της Αντώνη Σαμαρά τιμά το ρόλο της και επιμένει δημοκρατικά, ρεαλιστικά, επιμένει εθνικά, δίχως συνθήματα και λαϊκισμούς, με υπευθυνότητα, ρεαλισμό και συγκεκριμένες προτάσεις. Και αυτό γίνεται από την πρώτη στιγμή με τα είκοσι τρία μέτρα, το Ζάππειο 1, το Ζάππειο 2 μέχρι και σήμερα με την παρότρυνση για αξιοποίηση των ευκαιριών της Τράπεζας Επενδύσεων, την ταχεία εμπροσθοβαρή απορρόφηση του ΕΣΠΑ, την προώθηση των συμβάσεων παραχώρησης και άλλα.

Και όμως, κύριοι Υπουργοί, εσείς, η Κυβέρνησή σας, επιλέξατε τους τελευταίους μήνες είτε να ακυρώσετε είτε να παγώσετε είτε ακόμα και να απαξιώσετε ό,τι καλό έγινε για τη χώρα τα προηγούμενα χρόνια και το κάνατε σχεδόν σε όλους τους τομείς, ακόμα και στους πιο νευραλγικούς, όπως είναι ο χώρος της ενέργειας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα των όσων λέω αποτελούν οι μεγάλες διεθνείς ενεργειακές συμφωνίες που είχε προωθήσει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, σημαντικές για την πατρίδα μας πρωτοβουλίες, όπως η συμφωνία κατασκευής του πετρελαιοαγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, η ολοκλήρωση της κατασκευής του ελληνοτουρκικού αγωγού φυσικού αερίου, η διακρατική συμφωνία για τον ελληνοϊταλικό αγωγό φυσικού αερίου με τη συμμετοχή και της Τουρκίας. Ειδικά σε μια περίοδο που ο ρόλος της χώρας στον ενεργειακό χάρτη της Μεσογείου καθίσταται ιδιαίτερα σημαντικός, δεδομένων των κοινωνικών αναταραχών και των ανεξέλεγκτων εχθροπραξιών, που εκτυλίσσονται στη Μέση Ανατολή και τη Βόρεια Αφρική, τα παραπάνω επιτεύγματα αποκτούν ακόμα μεγαλύτερη σημασία.

Εσείς, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, τι κάνατε; Να σας πω ενώ τι κάνατε. Προεκλογικά αμφισβητήσατε τις συμφωνίες αυτές, μετεκλογικά τις υιοθετήσατε με αστερίσκους και σήμερα τις έχετε οδηγήσει σε αδράνεια, αφήνοντάς τις στην τύχη τους με ορατό κίνδυνο να ματαιωθούν τα σχετικά έργα. Η χώρα μας, όμως, ειδικά σήμερα δεν έχει την πολυτέλεια να αφήνει ανεκμετάλλευτα γεωστρατηγικά πλεονεκτήματα, τα οποία και στο μέλλον θα τις εξασφαλίζουν σημαντικά οικονομικά και γεωπολιτικά οφέλη, οφέλη που μπορούν να κατοχυρωθούν, τόσο μέσα από τη συνέχιση της διπλωματίας των αγωγών, όσο και από τη διευθέτηση των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών με την Κύπρο, την Αίγυπτο, την Τουρκία, αλλά ακόμα και με την Αλβανία με την άσκηση του σχετικού δικαιώματος από την πλευρά της Ελλάδος που εσείς όμως πεισματικά αρνείστε.

Και σε άλλα σημεία, όμως, του ενεργειακού πεδίου οι αποδόσεις σας είναι απογοητευτικές, δραματικές. Στην περαιτέρω απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας, στο άνοιγμα της σχετικής αγοράς και στην περαιτέρω ιδιωτικοποίηση των δημοσίων επιχειρήσεων υπάρχει είτε τραγική κωλυσιεργία είτε λάθος σχεδιασμός, πρωτοβουλίες που αποτελούν κορυφαίο στοίχημα για την πατρίδα και που εκτός των άλλων έχουν άμεση σχέση με τους Έλληνες πολίτες καταναλωτές. Ωστόσο οι έντονες διαφωνίες

που αντιμετωπίζει το ΠΑΣΟΚ στο εσωτερικό του, η αδυναμία επιλογής μιας ξεκάθαρης λύσης από την πλευρά της Κυβέρνησης στο να μην επιτρέψει τη λειτουργία οποιουδήποτε μονοπωλίου στην αγορά και η σφοδρή αντιπαράθεση του ΠΑΣΟΚ με τα ίδια του τα σπλάχνα στο συνδικαλιστικό χώρο τείνουν να μετατρέψουν το στοίχημα σε πρόβλημα.

Και προφανώς, κύριε Υπουργέ του ΠΑΣΟΚ, είναι πολύ δύσκολο να καταλάβετε ή δεν θέλετε να καταλάβετε ότι στο πλαίσιο μιας, πραγματικά, απελευθερωμένης αγοράς ηλεκτρισμού το ζήτημα ειδικότερα της αποκρατικοποίησης της ΔΕΗ σαφώς και δεν πρέπει να έχει μόνο εισπρακτική, αλλά κυρίως αναπτυξιακή στόχευση. Με απλά λόγια η περαιτέρω ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ δεν είναι απλά η πώληση ενός μετοχικού πακέτου, αλλά μια διαδικασία που περνά μέσα από την απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρισμού σε συνδυασμό με την αναδιάρθρωση της επιχείρησης, ώστε να καταστεί και αυτή ένας ισχυρός παίκτης στο πεδίο του ελεύθερου ανταγωνισμού.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, και με τις απεργιακές κινητοποιήσεις να βρίσκονται σε εξέλιξη, για μας στη Νέα Δημοκρατία τα πράγματα είναι ξεκάθαρα. Η Κυβέρνηση, το ΠΑΣΟΚ και οι συνδικαλιστές της ΔΕΗ πρέπει πρώτα απ' όλα να σκεφθούν τον πολίτη. Δεν μπορεί καμμία συντεχνία να βυθίζει τη χώρα στο σκοτάδι. Δεν μπορεί στις δύσκολες αυτές ώρες να μένουν χωρίς ρεύμα ο Έλληνας επιχειρηματίας και το ελληνικό νοικοκυριό και δεν μπορεί καμμία κυβέρνηση να στρέφει τη μια κοινωνική ομάδα εναντίον της άλλης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Αλλά ακόμα και στην πράσινη ενέργεια τα πράγματα είναι απογοητευτικά. Στις ΑΠΕ που και εμείς στηρίζουμε και φέρουμε σε εφαρμογή το θεσμικό πλαίσιο, και εκεί βλέπουμε ότι μονάχα συνθηματολογικά και επιδερμικά κινείται όλους αυτούς τους τελευταίους μήνες η Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα από την ανεπάρκεια των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ πρέπει να αναλογιστούμε την επάρκεια του πολιτικού μας συστήματος, τη δυνατότητα όλων μας να κάνουμε τη δική μας υπέρβαση και να αποδράσουμε όσοι από εμάς έχουμε εγκλωβιστεί σε έναν κόσμο διαφορετικό από αυτόν που ζει η κοινωνία. Πρέπει να νιώσουμε, κύριοι συνάδελφοι, να καταλάβουμε στο πετσί μας τι ακριβώς συμβαίνει γύρω μας. Όλοι μας, να αντιληφθούμε ότι στις μέρες μας γεννιέται μια νέα πραγματικότητα με κυρίαρχο στοιχείο μία διαφορετική πρωτόγνωρη συλλογικότητα, να αισθανθούμε την αγωνία των συμπολιτών μας, όπως και αν αυτή εκφράζεται και να συνειδητοποιήσουμε ότι το ζητούμενο για εκείνους δεν είναι ούτε οι κραυγές ούτε οι αποδοκιμασίες. Μέσα από την οργή τους, την αγανάκτηση, την απογοήτευσή τους εκείνο που αποζητούν είναι η ελπίδα, η γνώση στο τέλος-τέλος του τι πρόκειται να γίνει, με ποιον τρόπο θα προχωρήσει η ζωή τους, πώς θα μπορέσουν με τα νέα δεδομένα να δώσουν λίγο φως στο αύριο των παιδιών τους. Οφείλουμε να σκύψουμε και να ακούσουμε μιλώντας από την πλευρά μας μόνο μία γλώσσα, τη γλώσσα της αλήθειας.

Και κάτι ακόμα, κύριοι συνάδελφοι. Για μας το στοίχημα είναι διπλό. Όχι μόνο να σώσουμε τη χώρα, αλλά και να ξαναφτιάξουμε τη χώρα, να χτίσουμε τη νέα Ελλάδα, να οικοδομήσουμε ένα υγιές, παραγωγικό, ανταγωνιστικό, αναπτυξιακό μοντέλο, να δώσουμε όσες πιο πολλές ευκαιρίες σε όσο περισσότερους συμπολίτες μας, να εδραιώσουμε στην πράξη τη δικαιοσύνη, την αξιοκρατία, την ανταμοιβή της δημιουργικότητας, να γνωρίζει αυτός που προσπαθεί και το αξίζει ότι θα δικαιώνεται, να καταρτίσουμε τη λογική της επιβράβευσης της ήσυχος προσπάθειας, να ξαναφτιάξουμε τη χώρα, κύριοι συνάδελφοι. Σε αυτήν τη διπλή πρόκληση η νέα Κυβέρνηση που γεννήθηκε από την αγωνία του Πρωθυπουργού για τη σωτηρία του ΠΑΣΟΚ και όχι για τη σωτηρία της χώρας είναι προφανές ότι δεν μπορεί να ανταποκριθεί και γι' αυτό η Κυβέρνηση δεν μπορεί να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Σταύρο Καραφάτη από τη Νέα Δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω στο

Σώμα ότι τα Σωματεία Εργαζομένων Ελληνικών Αμυντικών Συστημάτων ΑΕΒΕ (ΕΒΟ- ΠΥΡΚΑΛ) καταθέτουν ψήφισμα με το οποίο εκφράζουν την αντίθεσή τους στην ιδιωτικοποίηση της ΕΒΟ - ΠΥΡΚΑΛ και δηλώνουν ότι θα συνεχίσουν τον αγώνα για τη διάσωση της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας.

Το ψήφισμα κατατίθεται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Το προαναφερθέν ψήφισμα κατατίθεται για τα Πρακτικά και βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το λόγο έχει η κ. Μαρία Μίχου, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Πιερίας και ακολουθεί η κ. Διώτη.

ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν ξεκινήσω την ομιλία μου επιτρέψτε μου να εκφράσω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια για τον απροσδόκητο χαμό του αξιόλογου συναδέλφου Άγγελου Τζέκη. Θα θυμάμαι πάντα το ήθος, την αξιοπρεπή παρουσία του και τη μαχητικότητά του.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και ενάμιση χρόνο η Κυβέρνηση προσπαθεί να δώσει λύσεις που θα μας βγάλουν από τα αδιέξοδα, στα οποία είμαστε εγκλωβισμένοι. Στην προσπάθεια αυτή πολλοί ξεχνούν ότι η αιτία του προβλήματος δεν είναι η πρόσφατη κρίση του δανεισμού. Αυτή είναι το αποτέλεσμα. Είναι οι δομικές αδυναμίες της ελληνικής οικονομίας και πάνω απ' όλα η κρίση αξιών που μαστίζει εδώ και δεκαετίες τη χώρα μας.

Αυτό σημαίνει ότι οι λύσεις δεν μπορεί να είναι αποτέλεσμα αριθμητικών υπολογισμών. Χρειάζεται να αλλάξουμε ριζικά τον τρόπο που λειτουργούμε ως άτομα και ως μέλη αυτής της κοινωνίας. Αν θέλουμε, πραγματικά, να αλλάξουμε την πορεία της χώρας, πρέπει να βάλουμε το εμάς πάνω από το εγώ. Και επιτρέψτε μου να αναφέρω εδώ μια φράση του Ευρωβουλευτή Ντανιέλ κον Μπεντίτ, ενός φιλέλληνα που πολλές φορές πήρε τη θέση μας και υπερασπίστηκε την Ελλάδα. Είπε να πάψουμε ως Έλληνες να είμαστε ο καθένας για τον εαυτόν μας, για την πάρτη μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πρόσφατες πολιτικές εξελίξεις μας έδειξαν όμως ότι θα χρειαστούμε πολύ χρόνο μέχρι να το πετύχουμε. Δυστυχώς, το πολιτικό σύστημα για ακόμη μια φορά είναι ένα βήμα πίσω από την κοινωνία, μια κοινωνία που ζητά το αυτονόητο: συναίνεση και κοινή προσπάθεια για τη σωτηρία της χώρας. Η Αντιπολίτευση όμως φαίνεται ότι δεν είναι έτοιμη ακόμα να ξεπεράσει τις αγκυλώσεις της. Δεν είναι έτοιμη να ξεφύγει από το καταστροφικό παιχνίδι της κομματικής τακτικής, αυτό που ευθύνεται για πολλά από τα σημερινά δεινά. Πώς να το καταλάβει βέβαια, αφού είναι σαφές ότι δεν έχει αντιληφθεί την κρισιμότητα των στιγμών ότι η χώρα δίνει την πιο σκληρή μάχη επιβίωσής της, ότι οι πολίτες περιμένουν από το πολιτικό σύστημα να ενώσει τις δυνάμεις για το καλό του τόπου; Χωρίς, λοιπόν, να υπολογίσουν τις συνέπειες επέλεξαν να επενδύσουν σε μια οικονομική και πολιτική κρίση, για να ενισχύσουν την πολιτική τους θέση την επόμενη μέρα. Προσπαθούν μάλιστα να πείσουν τον ελληνικό λαό ότι για τη σημερινή κατάσταση ευθύνεται η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Όμως, η αλήθεια δεν αλλάζει, όσο και αν προσπαθούν κάποιοι να τη διαστρεβλώσουν. Κανείς δεν ξεχνά ότι η προηγούμενη κυβέρνηση παρέδωσε μια χώρα με μηδενική αξιοπιστία, μια χώρα που στήριζε τη δυνατότητα του δανεισμού της σε πλασματικά στοιχεία, μια χώρα στην οποία η αξιοκρατία και η διαφάνεια ήταν μόνο στα χαρτιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς δεν θα μπορούμε σ' αυτό το παιχνίδι. Ο ελληνικός λαός μας εμπιστεύτηκε για να λύσουμε τα προβλήματά του και όχι τα δικά μας. Προβλήματα τα οποία για χρόνια έμπαιναν κάτω από το χαλί, τώρα όμως βγήκαν στην επιφάνεια με τον πιο δραματικό τρόπο. Ο Πρωθυπουργός, οι Υπουργοί, αλλά και η Κοινοβουλευτική Ομάδα, απέδειξαν για ακόμη μια φορά ότι είναι διαρκώς παρόντες. Δεν φυγομαχούν, δεν αφήνουν τη χώρα στα δύσκολα. Εδώ και είκοσι μήνες η Κυβέρνηση έχει αποφασίσει να κάνει μια μεγάλη προσπάθεια να αλλάξουν τα κακώς κείμενα, χωρίς να υπολογίζει το πολιτικό κόστος. Έχουμε επιλέξει να είμαστε χρήσιμοι και όχι πρόσκαιρα αρεστοί. Σημασία δεν έχουν πλέον οι θεωρητικές τοποθετήσεις και τα ευχολόγια. Μπροστά μας έχουμε μια αμελίκτη πραγματι-

κότητα που απαιτεί ριζοσπαστικές προτάσεις και λύσεις, λύσεις που ξεβολεύουν όσους ζουν σε βάρος των πολλών, όσους λυμαινούνται τους κόπους μιας ολόκληρης κοινωνίας και τις ελπίδες της νέας γενιάς που αντιμετωπίζει τη μεγαλύτερη ανεργία και είναι το μεγαλύτερο κοινωνικό πρόβλημα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε.

Εδώ και ενάμιση χρόνο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υλοποιήσαμε μεταρρυθμίσεις που δεν έγιναν εδώ και δεκαετίες: Έλεγχος της φαρμακευτικής δαπάνης. Ανάρτηση όλων των αποφάσεων στο διαδίκτυο. Αλλαγές στη δικαιοσύνη, στη Δημόσια Διοίκηση, στις Ένοπλες Δυνάμεις. Προσπάθεια καταπολέμησης της γραφειοκρατίας με τη δημιουργία υπηρεσιών μιας στάσης. «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ». Αυτές είναι μόνο μερικές από τις μεταρρυθμίσεις που επιχειρήσαμε αυτό το διάστημα. Αυτό που μένει τώρα είναι να συνεχίσουμε ταχύτερα και πιο αποτελεσματικά, εφ' όσον έχουμε μάθει πλέον και από τα λάθη μας, για να είμαστε πιο αποτελεσματικοί. Ήδη, τα πρώτα θετικά μηνύματα έρχονται από το εξωτερικό. Οι Ευρωπαίοι εταίροι μας, που είναι πλέον και δανειστές μας, έδειξαν ότι αντιλαμβάνονται την ανάγκη ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας. Με χθεσινές δηλώσεις του ο Πρόεδρος του Eurogroup Ζαν Κλοντ Γιούνγκερ πρότεινε την υλοποίηση των συγχρηματοδοτούμενων έργων στη χώρα μας αποκλειστικά από ευρωπαϊκούς πόρους. Είναι μια πρόταση που είχε καταθέσει το ΠΑΣΟΚ το 2008 και συνεχίσαμε να την υποστηρίζουμε με κάθε τρόπο. Αν αυτό γίνει τελικά πράξη -και πιστεύουμε ότι θα γίνει- θα απελευθερωθούν πόροι περίπου 20 δισεκατομμύρια ευρώ από το ΕΣΠΑ. Πρόκειται για ένα πολύ μεγάλο ποσό, αν αναλογιστούμε ότι οι δημόσιες δαπάνες για επενδύσεις φέτος φτάνουν περίπου τα 8,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Η εξέλιξη αυτή, όμως, κάνει πιο επιτακτική την ανάγκη για τρεις ουσιαστικές αλλαγές: Πρώτον, η ουσιαστική απλοποίηση της φορολογικής νομοθεσίας. Δεύτερον, η ουσιαστική αντιμετώπιση της γραφειοκρατίας. Τρίτον, η ταχύτατη απονομή της δικαιοσύνης, ώστε να δημιουργηθεί τελικά ένα κράτος συνεπές, οργανωμένο και με τάξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας, θέλω να δώσω και εγώ με τη σειρά μου ψήφο εμπιστοσύνης στη νέα Κυβέρνηση και πιστεύω ότι στο τέλος του δρόμου οι προσπάθειές μας θα αποδώσουν καρπούς και η χώρα θα βγει πιο δυνατή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τη συνάδελφο κ. Μαρία Μίχου από το ΠΑΣΟΚ.

Ακολουθεί η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ από τη Θεσσαλία κ. Ηρώ Διώτη.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι και αγαπητές συναδέλφισσες, δεν είμαστε οι μόνοι άναυδοι εδώ μέσα με το επίπεδο που διεξάγεται πολλές φορές η συζήτηση στο Κοινοβούλιο, πράγμα που επαναλήφθηκε άλλη μια φορά την Κυριακή με τον κ. Παπανδρέου, τον κ. Σαμαρά και τον κ. Καρατζαφέρη, αλλά και χθες και σήμερα από διάφορους κυβερνητικούς και μη Βουλευτές. Θέατρο κακής ποιότητας θα το χαρακτηρίζαμε, ανεπίτρεπτο όμως για τις συγκεκριμένες στιγμές που ζούμε.

Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός ότι τα αίτια των προβλημάτων μας είναι βαθύτερα, έχουν ιδεολογικό χαρακτήρα και τα γνωρίζει. Έτσι είπε. Τι γνωρίζει, λοιπόν; Διαβάζω τα λόγια του: Ότι η βάση του προβλήματος είναι η ανισότητα στην κοινωνία μας, η άνιση δηλαδή διαχείριση του πλούτου, άνιση κατανομή εξουσίας, άνιση κατανομή βαρών και καρπών της ανάπτυξης, άνιση, κακή, ιδιοτελής διαχείριση του δημόσιου πλούτου. Άρα, γνωρίζετε και πώς να διορθώσετε το πρόβλημα, έτσι δεν είναι; Πάρτε, λοιπόν, τα χρήματα από τους πλούσιους, τις μεγάλες επιχειρήσεις και τις τράπεζες και δώστε τα στους φτωχούς που παράγουν τον πλούτο για να τον παίρνουν άλλοι. Από το κεφάλαιο στην εργασία, αν θέλετε, αλλιώς. Και μην έρχεστε με τα μνημόνια και τα μεσοπρόθεσμα για να δικαιωνίσετε μια αδικία που εσείς δήθεν διαπιστώνετε. Φυσικά και δεν έχετε τέτοιο σκοπό, γιατί ο ρόλος σας είναι να διαφυλάξετε αυτήν την άνιση κατανομή του πλούτου και την ιδιοτελή διαχείριση του δημόσιου πλούτου και την ανισότητα στην κοινωνία και είστε αποφασισμένοι να το κάνετε με

κάθε τρόπο.

Τις τελευταίες μέρες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα στην απόλυτη κρίση και την απόλυτη επίθεση στους εργαζόμενους και στην κοινωνία είχαμε ένα πολύ αισιόδοξο μήνυμα από τη μια και μια απόπειρα εμπαιγμού από την άλλη. Το αισιόδοξο μήνυμα είναι η συμμετοχή της κοινωνίας εν σώματι σε πλατείες και δρόμους ενάντια σε όλα αυτά τα σχέδια και τα μέτρα της Κυβέρνησης και των συμμάχων της, συμμετοχή που ανατρέπει μια γενικότερη καθεστηκυία τάξη, αυτή της απάθειας, της ιδιώτευσης, της αποπάτητης για προσωπική ανέλιξη, του νεοφιλελευθερισμού δηλαδή, συμμετοχή που αποφάσισε επίσης ότι σας δίνει ψήφο μη εμπιστοσύνης.

Η Κυβέρνηση βέβαια περί άλλων τυρβάζει. Τυρβάζει για το πώς θα συνεχίσει στερώντας το εισόδημα των εργαζόμενων ανθρώπων, δημιουργώντας στρατιές ανέργων, λεηλατώντας το δημόσιο πλούτο και τη δημόσια περιουσία με έναν τρόπο σαν να μοιράζει το εξ αδιαίρετο χωράφι του παππού της. Σε όλα αυτά βέβαια προστίθεται και η αποκάλυψη που όλοι γνωρίζαμε ότι και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, προκειμένου να κυβερνήσει, δεν έχει κανένα πρόβλημα με το μνημόνιο και την πολιτική αυτή. Επιπλέον, το μόνο που έχουν να πουν κάποιοι που δεν έχουν πολιτική, ακριβώς επειδή δεν την έχουν, είναι να κατασκευάζουν ενόχους για να ρίξουν κάπου τα βάρη και για να μην τα ρίξουν εκεί που πρέπει. Γι' αυτό και ο κ. Καρατζαφέρης συνεχώς μας λέει για τους κακούς μετανάστες που φταίνε και για το έθνος που πρέπει να βαδίζει μαζί με κυβέρνηση εθνικής ενότητας, για να περάσει το μνημόνιο βεβαίως. Και όλοι τους πλειοδοτούν σε πατριωτισμό.

Πρώτο πράγμα που όλοι και όλες ξέρουμε, είναι ποιοι υπερασπίστηκαν αυτόν τον τόπο, όταν κάποτε χρειάστηκε. Ιστορία γνωρίζουμε, άρα στο κενό πέφτουν αυτές οι πλειοδοσίες. Δεύτερο πράγμα είναι όλη αυτή η φιλολογία περί εθνικής συναίνεσης, εθνικής κυβέρνησης, έθνος κ.λπ. Σ' αυτό απαντάμε ότι δεν υπάρχει καμμία συναίνεση στην πολιτική αυτή, ούτε εθνική ούτε άλλη. Και επίσης να πούμε το αυτονόητο, ότι στο έθνος δεν έχουν όλοι τις ίδιες ευθύνες ούτε τα ίδια συμφέροντα, αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι. Στο έθνος αυτό, άλλοι κατασπατάλησαν το δημόσιο πλούτο για ίδια οφέλη και άλλοι καλούνται να πληρώσουν το λογαριασμό. Στο έθνος αυτό, άλλοι έχουν συμφέροντα κερδοφορίας από τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων που φέρνει το μνημόνιο και άλλοι είναι αυτοί που τα υφίστανται. Άλλα τα συμφέροντα των εχόντων, άλλα των εργαζομένων. Άλλα αυτής της Κυβέρνησης, άλλα της κοινωνίας. Και τι να κάνουμε δηλαδή για αυτό;

Αγαπητοί κύριοι Υπουργοί, θα ήμασταν ανάξιοι των καιρών και του ρόλου της Αριστεράς και θα ήταν για πέταμα οι αξίες μας και η αξιοπρέπεία μας, αν εσείς, όπως ειπώθηκε χθες από ένα συνάδελφό σας, μας θεωρούσατε ελπιδοφόρους, γιατί αυτό θα σήμαινε συναίνεση με την πολιτική σας και μια κάποια ομοιότητα μεταξύ μας, πράγμα που θα απευχόμουν έντονα. Όσο και αν γίνεστε πολλές φορές φαιδρείς, η απελπισία της Κυβέρνησής σας είναι κατανοητή και γι' αυτό νιώθουμε και μια κάποια συμπάθεια. Τα περί ναζί και Χίτλερ που ειπώθηκαν χθες και τις ιστορίες που είπατε τζάμπα είναι εξ άλλου και σας τα αντιγυρίζουμε. Ο κόσμος γελάει με αυτά που λέτε και με τις ομιλίες πολλών από σας αποδείξατε ότι υπάρχουν και πολλοί καλοί μαθητές του γκεμπελισμού.

Η απόπειρα εμπαιγμού, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, για την οποία σας μίλησα πριν, είναι ο ανασχηματισμός και ό,τι προηγήθηκε. Η, ας πούμε, καινούργια Κυβέρνηση παραμένει μια κυβέρνηση βαθιά μνημονιακή και βαθιά νεοφιλελεύθερη. Για τους μόνους που έχει μια σημασία ο ανασχηματισμός είναι για το ίδιο το ΠΑΣΟΚ και τα εσωκομματικά παιχνίδια, που δεν θα ενδιέφεραν κανέναν αν δεν είχαν στοιχίσει τόσο και τόσο σ' αυτόν τον τόπο όπου το «πράσινο» σύστημα εξουσίας, με εναλλαγές με το «μπλε», λεηλάτησε τη χώρα και την κοινωνία όλα αυτά τα χρόνια και τώρα δανείζεται για να πληρώσει τα χρέη του και στέλνει το λογαριασμό στο σπίτι του κάθε Έλληνα πολίτη.

Το άμεσο σχέδιο της ληστείας λέγεται «μεσοπρόθεσμο» και σημαίνει κι άλλα μέτρα, αποκρατικοποιήσεις, ξεπούλημα, πτώχευση για την κοινωνία. Σημαίνει μια χώρα διαλυμένη και καθη-

μαγμένη σε πολύ λίγο καιρό από τώρα, αν η Κυβέρνηση το θέσει σε εφαρμογή.

Εμείς λέμε στην καινούργια αυτή Κυβέρνηση ότι δεν θα το θέσετε σε εφαρμογή, ακόμη και αν το ψηφίσετε, διότι αυτή η κοινωνία δεν είναι αυτόχειρας. Μπορείτε να συνεχίσετε, κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, την πορεία σας ερήμην της ελληνικής κοινωνίας και του ελληνικού λαού και ποιος ξέρει; Ίσως να γίνει το θαύμα και να αποδειχθεί πως σε μια χώρα όπου κανείς δεν σας θέλει με αυτήν την πολιτική, εσείς θα μπορείτε να μειώσετε.

Ένα τελευταίο κομμάτι όπου θέλω να αναφερθώ είναι το εξής. Κάποιες λεπτομέρειες γι' αυτόν τον ανασχηματισμό έχουν τη σημασία τους γιατί δείχνουν ακόμη περισσότερο τη σκληρυνση της νεοφιλελεύθερης γραμμής σε όλα τα επίπεδα και ταυτόχρονα αποκαλύπτουν μια άλλη απάτη. Η απάτη είναι η «πράσινη» ανάπτυξη, μια από τις δικές σας «σημαίες». Εδώ είναι αυτό που λέμε «ουδέν σχόλιο», κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, για την επιλογή του Υπουργού Περιβάλλοντος. Η κ. Μπιρμπίλη προσπάθησε σε κάποια πράγματα. Δεν μπόρεσε στα περισσότερα, διότι άλλα ήθελε πραγματικά η Κυβέρνηση και τώρα μπαίνει οριστικό τέλος στη λεγόμενη «πράσινη» πολιτική, που βεβαίως από την αρχή δεν ήταν επιλογή.

Εν κατακλείδι, δεν νομίζω ότι χρειάζεται να πούμε ότι από την Αριστερά δεν παίρνετε ψήφο εμπιστοσύνης. Όμως αν κάνετε τον κόπο και κοιτάξετε έξω, θα καταλάβετε ότι δεν παίρνετε ούτε από την κοινωνία. Θα σας προτείνουμε λοιπόν να προσφύγετε στο λαό και να τον αφήσετε να μιλήσει. Οι μεγάλες αλλαγές γίνονται όταν η κοινωνία κι ο κόσμος το αποφασίσει και νομίζουμε ότι είναι σε πολύ καλό δρόμο.

Οι ποιητές μπορεί να έχουν σωπάσει, αγαπητοί συνάδελφοι, σ' αυτούς τους περιεργούς καιρούς, αλλά κάποτε μιλούσαν. Ο Ελύτης στο «Προφητικόν» έλεγε: «Εξόριστε ποιητή, στον αιώνα σου λέγε τι βλέπεις». Και απαντούσε: «βλέπω τα πελέκια στον αέρα σκίζοντας προτομές αυτοκρατόρων και στρατηγών».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε την κ. Ηρώ Διώτη.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κ. Γεώργιος Κουτρογιάννης, για δεκαέξι λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τα προβλήματα της κοινωνίας είναι προβλήματα της Κυβέρνησης. Δεν είναι άλλα τα προβλήματα της Κυβέρνησης κι άλλα τα προβλήματα της κοινωνίας. Η χώρα βρίσκεται αντιμέτωπη με πρωτόγνωρα προβλήματα σε πρωτόγνωρες συνθήκες για όλους μας, προβλήματα και συνθήκες που διαμορφώθηκαν όχι μόνο από την κρίση αλλά, όπως όλοι έχουμε παραδεχθεί, από σειρά λαθών, παραλείψεων αλλά κυρίως ανεύθυνων επιλογών, που είχαν ως κύριο χαρακτηριστικό την κοντόφθαλμη και ευκαιριακή πολιτική προσέγγιση για σοβαρά ζητήματα που αφορούν στην πορεία της χώρας.

Δεν επιθυμώ να αναλώσω το χρόνο μου στο χθες, στις ευθύνες που ασφαλώς υπάρχουν, σε πρακτικές και αντιλήψεις του πολιτικού συστήματος που μας οδήγησαν στη σημερινή κρίση. Είμαι από εκείνους που πιστεύουν ότι η οικονομική κρίση είναι αποτέλεσμα μιας βαθύτερης κρίσης που κυριάρχησε στη μεταπολιτευτική Ελλάδα: κρίση ηθικής, κρίση αρχών και αξιών, κρίση θεσμών, κρίση που απλώθηκε επικίνδυνα σε ένταση και έκταση. Επομένως, θεωρώ ότι θα είχαμε αποτύχει αν σήμερα ακολουθούσαμε μία πολιτική που είχε ως αποκλειστικό θέμα τη δημοσιονομική προσαρμογή της χώρας και όχι το σύνολο των αλλαγών που πρέπει να γίνουν σ' αυτήν τη χώρα, έτσι ώστε να χαράξουμε μια νέα πορεία. Το ζητούμενο είναι οι βαθιές αλλαγές που δεν έγιναν για πολλά χρόνια και πρέπει να γίνουν σήμερα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα.

Ο Πρωθυπουργός κ. Γιώργος Παπανδρέου με τίμησε με την εμπιστοσύνη του και μου ανέθεσε τα καθήκοντα του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Πρόκειται, όπως γνωρίζετε, για το Υπουργείο που υποδέχεται τα προβλήματα των πιο ευπαθών ομάδων του πληθυσμού, με ένα πολύ δύσκολο έργο που

έχει πολλαπλασιαστεί λόγω της κρίσης.

Είναι οι εκατοντάδες χιλιάδες των ανέργων, που πρέπει όχι μόνο να επιδοτήσουμε και να ενισχύσουμε αλλά να βρούμε και τρόπους επανένταξης στην αγορά εργασίας.

Είναι οι χιλιάδες των εργαζομένων, που απασχολούνται χωρίς ασφάλιση σε καθεστώς «μαύρης» εργασίας, χωρίς ουσιαστικά να έχουν δικαιώματα, και άλλοι οι οποίοι υποχρεώνονται να δουλέψουν για λίγες ημέρες την εβδομάδα ή για λίγες ώρες την ημέρα.

Είναι πάνω από δυόμισι εκατομμύρια συνταξιούχοι, για τους οποίους πρέπει να εξασφαλίσουμε τις συντάξεις και τις άλλες παροχές, χωρίς την παραμικρή καθυστέρηση.

Είναι το σύνολο του πληθυσμού της χώρας που θέλει -και δικαιολογημένα- να έχει εύκολη και γρήγορη πρόσβαση στο γιατρό, στο φάρμακο, στις εξετάσεις, στο νοσοκομείο.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η αύξηση της ανεργίας κατά μία ποσοστιαία μονάδα κοστίζει στα ταμεία 320.000.000 ευρώ το χρόνο. Η μείωση των μισθών κατά 1% κοστίζει επίσης 150.000.000 ευρώ το χρόνο. Αυτό σημαίνει ότι η αύξηση της ανεργίας κατά τέσσερις ποσοστιαίες μονάδες και η μείωση κατά 5% των αποδοχών δημιουργεί απώλειες στο σύστημα, για το 2011, 2 δισεκατομμυρίων ευρώ, τις οποίες πρέπει να καλύψουμε με νέα μέτρα. Ο ρόλος βέβαια του Υπουργού Εργασίας, κάθε Υπουργού και κάθε πολιτικής ηγεσίας, δεν είναι να απαριθμεί τα προβλήματα, αλλά να δίνει λύσεις.

Από την Κυριακή και μέχρι αργά το βράδυ σήμερα, συζητούμε το θέμα της ψήφου εμπιστοσύνης και ζητούμε ψήφο εμπιστοσύνης για την Κυβέρνηση, για να συνεχίσει το έργο της. Έχουν θεθεί τις ημέρες αυτές, κι όχι μόνο, κρίσιμα ερωτήματα που πιστεύω ότι πρέπει να απαντηθούν σ' αυτήν την κορυφαία διαδιάσφα.

Ερώτημα πρώτο: Είναι και πόσο αναγκαία και κρίσιμη, θα έλεγα, η συνέχιση της δανειοδότησης από την πλευρά του μηχανισμού στήριξης, που συνδέεται και με την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος;

Ερώτημα δεύτερο: Υπάρχει διαπραγμάτευση με την τρόικα και γενικότερα με τους εταίρους μας; Πολλοί μιλούν για επαναδιαπραγμάτευση και άλλοι θεωρούν ότι όλα έρχονται έτοιμα από τους Ευρωπαίους εταίρους μας κι εμείς απλώς συνυπογράφουμε και τα ψηφίζουμε.

Ερώτημα τρίτο: Πετύχαμε ή όχι τους στόχους που είχαμε θέσει εδώ κι έναν χρόνο στο πλαίσιο του μνημονίου και όχι μόνο; Έπιασαν τόπο οι θυσιές των πολιτών ή ξεκινάμε από την αρχή, στη βάση μιας αποτυχημένης προσπάθειας;

Ερώτημα τέταρτο: Κατανέμονται δίκαια τα βάρη αυτής της προσπάθειας ή πληρώνουν οι ίδιοι κι οι ίδιοι, δηλαδή τα μόνιμα εδώ και χρόνια «υποζύγια» στη στήριξη του προϋπολογισμού;

Ερώτημα πέμπτο: Υπάρχει ελπίδα; Υπάρχει φως στο τούνελ; Ποια είναι η επόμενη ημέρα; Με ποιο σχέδιο και με ποιο χρονοδιάγραμμα;

Σ' αυτά τα κρίσιμα ερωτήματα θα προσπαθήσω στο σύντομο χρόνο που έχω να απαντήσω από την πλευρά του Υπουργείου Εργασίας, με βάση το αντικείμενο που έχει το Υπουργείο Εργασίας, το οποίο ανέλαβε το 2010 να μειώσει το έλλειμμα, στο πλαίσιο του Προγράμματος Σταθερότητας και Ανάπτυξης, κατά 4 δισεκατομμύρια ευρώ. Είναι ένα Υπουργείο που έχει αναλάβει στο πλαίσιο του μεσοπρόθεσμου προγράμματος να εξασφαλίσει μέχρι το 2015 ένα πλεόνασμα που θα συμβάλει στη μείωση του ελλείμματος κατά 7 περίπου δισεκατομμύρια ευρώ.

Έρχομαι, λοιπόν, και απαντώ στα ερωτήματα ένα προς ένα, ξεκινώντας από το πρώτο.

Πόσο αναγκαία είναι η συνέχιση της χρηματοδότησης από την πλευρά του μηχανισμού στήριξης; Οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης και το δημόσιο για να καταβάλλουν συντάξεις για το έτος 2011 σε δύο εκατομμύρια εξακόσιες εξήντα οκτώ χιλιάδες επτακόσιους πενήντα συνταξιούχους -τόσοι είναι οι συνταξιούχοι στη χώρα μας- χρειάζονται 32 δισεκατομμύρια ευρώ. Από αυτά τα 32 δισεκατομμύρια ευρώ 17 δισεκατομμύρια είναι εκείνα που προέρχονται από εισφορές και τα υπόλοιπα 15 δισεκατομμύρια ευρώ προέρχονται από κρατική χρηματοδότηση. Αυτό σημαίνει ότι κάθε μήνα ανελλιπώς το Υπουργείο Οικονομικών πρέπει να κα-

ταβάλλει 1,25 δισεκατομμύρια ευρώ στα ταμεία. Επομένως, οποιαδήποτε αδυναμία του δημοσίου να ανταποκριθεί σ' αυτές τις υποχρεώσεις σημαίνει αδυναμία των ταμείων να καταβάλλουν το 47% περίπου της σύνταξης. Βέβαια για ορισμένα ταμεία, όπως ο ΟΓΑ, σημαίνει αδυναμία να καταβάλλουν το 80% της σύνταξης.

Ερώτημα δεύτερο: Υπάρχει διαπραγμάτευση; Ενδεικτικά θα αναφέρω ότι εάν δεν υπήρχε, και μάλιστα σκληρή διαπραγμάτευση με επιχειρήματα κι όχι με παλικάρισμούς, σ' αυτή την περίπτωση και σε σχέση με τα θέματα του Υπουργείου Εργασίας, δεν θα υπήρχε ο δέκατος τρίτος ή ο δέκατος τέταρτος μισθός στον ιδιωτικό τομέα. Οι επιχειρησιακές συμβάσεις θα μπορούσαν να υπογράφονται με αποδοχές κάτω από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Οι κύριες συντάξεις θα ήταν ενδεχόμενα μέχρι 40% χαμηλότερες, τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης θα ήταν στο εξηκοστό έβδομο έτος της ηλικίας και συντάξεις χηρείας δεν θα υπήρχαν κάτω από το εξηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας, με ό,τι σημαίνει αυτό γι' αυτούς που έχουν χάσει το σύζυγο, τη σύζυγο.

Πετύχαμε και ποιους στόχους; Αυτό είναι το βασικό δεύτερο ερώτημα.

Όπως είπα και πριν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2010 το Υπουργείο είχε αναλάβει την υποχρέωση να μειώσει το έλλειμμα κατά τέσσερα δισεκατομμύρια ευρώ. Κατάφερε να μειώσει το έλλειμμα αυτό κατά 3,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Πώς μειώθηκε αυτό το έλλειμμα; Μειώθηκε με την μείωση των συντάξεων; Ένα μέρος, ναι, είναι και αυτό. Αλλά από τη μείωση των δώρων στις συντάξεις το έλλειμμα μειώθηκε κατά 1,045 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή ένα δισεκατομμύριο σαράντα πέντε εκατομμύρια ευρώ. Τα υπόλοιπα μέχρι τα 3,3 δισεκατομμύρια ευρώ προέκυψαν από τη μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης και της δαπάνης υγείας, ποσό 1 δισεκατομμύριο εβδομήντα επτά εκατομμύρια για το 2010, από τη μείωση διαφόρων άλλων δαπανών, κυρίως λειτουργικών, ύψους διακοσίων ογδόντα εκατομμυρίων ευρώ και από την αύξηση των εσόδων κατά επτακόσια πενήντα έξι εκατομμυρίων ευρώ σε πολύ δύσκολες συνθήκες. Η αύξηση αυτή, προέκυψε από τον έλεγχο της φοροδιαφυγής αλλά και από την είσπραξη οφειλών παλαιότερων ετών, μέσα σε συνθήκες δύσκολες και για την αγορά και για τη λειτουργία των ταμείων, όπου το προσωπικό είχε μειωθεί κατά τεσσαράμισι χιλιάδες άτομα, αφού είχαν λήξει συμβάσεις, τα Προγράμματα «STAGE» και είχαν συνταξιοδοτηθεί ένας μεγάλος αριθμός υπαλλήλων από τον συγκεκριμένο χώρο.

Πόσο δίκαια κατανέμονται τα βάρη; Είναι προφανές ότι τα μέτρα είναι επώδυνα. Κανένας δεν μπορεί να ισχυριστεί το αντίθετο. Θέλω, όμως, να δώσω κάποια συνοπτικά στοιχεία που αφορούν τις συντάξεις και τις επιλογές που έχει κάνει το Υπουργείο Εργασίας στο πλαίσιο του μεσοπρόθεσμου, για να διαπιστωθεί ότι οι επιλογές μας ήταν να μη θιγούν οι χαμηλοσυνταξιούχοι, να μη θιγούν εκείνοι που έχουν τα χαμηλότερα εισοδήματα.

Από τα 6,7 δισεκατομμύρια ευρώ, που είναι ο στόχος μεταξύ 2012-2015, τα 3,2 δισεκατομμύρια ευρώ αφορούν σε αύξηση εσόδων με βασικό μέτρο τον έλεγχο της φοροδιαφυγής και της αδήλωτης εργασίας και τα υπόλοιπα 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ αφορούν σε μείωση των δαπανών.

Βασικός στόχος σε σχέση με την εισφοροδιαφυγή, είναι να περιοριστεί η ανασφάλιστη εργασία μέσα και από την ενοποίηση των μηχανισμών από το 26%, που ήταν στο τέλος του 2010, στο 16% μέχρι το 2015. Ήδη το 2011, φαίνεται να έχει μειωθεί κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες, δηλαδή κινούμαστε στο επίπεδο του 23%.

Η προσπάθεια σε ό,τι αφορά τις δαπάνες, εστιάζεται κυρίως στο φάρμακο και τις άλλες παροχές υγείας. Στόχος μας μέχρι το τέλος του 2013 και όχι του 2015, είναι να έχουμε φτάσει τη δαπάνη για το φάρμακο στο 1,1% του ΑΕΠ. Ήδη οι δαπάνες του πρώτου εξαμήνου τρέχουν με μείωση 30% σε σχέση με τους αντίστοιχους μήνες του 2010.

Σε ό,τι αφορά τις συντάξεις, δεν υπάρχει μείωση στις κύριες συντάξεις που είναι σε επίπεδο κάτω από τα 1700 ευρώ. Υπάρχει η μείωση των επικουρικών συντάξεων, προκειμένου να διασφαλιστούν οι συντάξεις αυτές και μετά το 2015. Εάν αφήσουμε το σημερινό έλλειμμα των επτακοσίων σαράντα εκατομμυρίων

ευρώ το χρόνο να εξανεμίσει τα όποια αποθεματικά υπάρχουν στα επικουρικά ταμεία, θα οδηγηθούμε μετά το 2015 σε αναγκαστική μείωση των επικουρικών συντάξεων κατά 50%. Και αυτό είναι άδικο και για τους σημερινούς συνταξιούχους και για τις επόμενες γενιές. Θα ήταν ανεύθυνο επομένως εκ μέρους μας να κρύψουμε το πρόβλημα και να αφήσουμε για τους επόμενους να ρυθμίσουν τόσο σοβαρά θέματα, που αφορούν και τους σημερινούς αλλά και τους επόμενους συνταξιούχους. Υπάρχει ο εξορρολογισμός στις επικουρικές συντάξεις, που είναι αναγκαίος, που γίνονται βήματα τα προηγούμενα χρόνια, ωστόσο είμαστε πολύ μακριά ακόμη από τον μέσο ευρωπαϊκό επίπεδο.

Ποιος είναι ο στόχος; Ο στόχος δεν είναι να αδικήσουμε αυτόν που είναι πραγματικά ανάπηρος. Εκεί χρωστάμε στον πραγματικά ανάπηρο πολλά και πρέπει να βελτιώσουμε την κατάσταση και σε σχέση με τις συντάξεις και με τις άλλες παροχές. Όμως, δεν μπορεί να διατηρηθεί ένα καθεστώς με το οποίο έχουμε στην Αθήνα 8,5% του συνόλου των συντάξεων σε αναπηρικές συντάξεις και σε κάποιους νομούς το ποσοστό αυτό να είναι πάνω από 20% και είναι πάντως διπλάσιο από το μέσο ευρωπαϊκό επίπεδο.

Έτσι, λοιπόν, προχωρούμε από τώρα και μέχρι το 2020, με ενδιάμεσο σταθμό το 2015, στον εξορρολογισμό του συστήματος απονομής των αναπηρικών συντάξεων, στο Ενιαίο Κέντρο Ελέγχου και Πιστοποίησης της Αναπηρίας, έτσι ώστε να κρίνονται όλοι οι Έλληνες ισότιμα, να έχουμε αποτέλεσμα, να έχουμε δίκαιο σύστημα και βέβαια να φτάσουμε στο μέσο ευρωπαϊκό επίπεδο.

Υπάρχει ελπίδα; Υπάρχει προοπτική; Αυτό ρωτάει ο κάθε πολίτης. Υπάρχει προοπτική. Μπορούμε να τα καταφέρουμε με μια προϋπόθεση, να προχωρήσουμε με τις μεγαλύτερες δυνατότες ταχύτητες στις αλλαγές που δεν έγιναν για πολλά χρόνια και πρέπει τώρα να γίνουν. Δεν είναι κάτι ιδιαίτερα εύκολο, γιατί υπάρχουν αντιλήψεις και πρακτικές πολλών ετών, που δεν μπορούν να ανατραπούν από τη μία μέρα στην άλλη. Πρέπει, όμως, να υπερβούμε –και αυτό κάνουμε– με σύγχρονα μέσα και εργαλεία, με σύγχρονες μεθόδους, όλα αυτά τα εμπόδια που κρατούν τη χώρα δεμένη στα γρανάζια της γραφειοκρατίας και της αναποτελεσματικότητας. Είναι μία γραφειοκρατία που ταλαιπωρεί τους πολίτες αλλά και εκείνους που υπηρετούν στη διοίκηση και στις κρατικές υπηρεσίες.

Είναι προφανές ότι στον τομέα αυτό δεν πετύχαμε τους στόχους που όλοι θα θέλαμε, άρα εδώ χρειάζεται μεγαλύτερη προσπάθεια και πρέπει να το αναγνωρίσουμε.

Η ηλεκτρονική διακυβέρνηση αποτελεί πρώτη προτεραιότητα της Κυβέρνησης, μεγαλύτερη διαφάνεια, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα. Είναι πολλά από αυτά που σε άλλες χώρες θεωρούνται αυτονόητα, στην Ελλάδα όμως του εικοστού πρώτου αιώνα παραμένουν ζητούμενα και πρέπει όλα αυτά να γίνουν σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Δύο λεπτά θα χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ξεκινήσαμε πριν από ένα χρόνο την ηλεκτρονική σάρωση των συνταγών και στη συνέχεια την ηλεκτρονική συνταγογράφηση. Παρά τις δυσκολίες το μέτρο αποδίδει σημαντικά και σε συνδυασμό με την μεσοσταθμική μείωση της τιμής του φαρμάκου κατά 16% οδηγηθήκαμε σε μείωση της δαπάνης στο φάρμακο, όπως προανέφερα, κατά 30%.

Μέσα από τη διασταύρωση των στοιχείων που αφορούν υλικά και θεραπευτικά μέσα οδηγηθήκαμε στη μείωση πολλών υλικών, εκατοντάδων υλικών, μέχρι και 60% και συνεχίζουμε την προσπάθεια γιατί υπάρχουν ακόμα περιθώρια.

Η σύσταση και λειτουργία του ΕΟΠΥΥ, που αποτελεί τομή για το ασφαλιστικό σύστημα, θα βοηθήσει σημαντικά για τον περιορισμό παραπέρα αυτών των δαπανών.

Χρειάστηκε να περάσουν τριάντα χρόνια σε αυτήν την χώρα για να καταλάβουμε ότι το ΙΚΑ δεν μπορεί να έχει νοσοκομεία, αλλά τα νοσοκομεία πρέπει να τα εποπτεύει το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Και αυτό έγινε την 1η Ιουνίου με τη μεταφορά των νοσοκομείων του ΙΚΑ στο ΕΣΥ.

Χρειάστηκε να περάσουν τριάντα χρόνια για να καταλάβουμε ότι χρειάζεται να δημιουργήσουμε ενιαία δομή πρωτοβάθμιας

φροντίδας υγείας και αυτό γίνεται σήμερα και ολοκληρώνεται εντός του 2011.

Ακούγαμε για πολλά χρόνια για αναπηρικές συντάξεις μαϊμούδες, για πεθαμένους που έπαιρναν συντάξεις. Δημιουργήσαμε το Κέντρο Ελέγχου Πληρωμής των Συντάξεων που λειτουργεί από τον Οκτώβρη και κάνουμε την απογραφή για όλους τους συνταξιούχους. Στα τρία ταμεία που κάναμε την απογραφή, στον ΟΑΕΕ, σ' ένα μέρος του δημοσίου και στον ΟΓΑ, για δεκαοκτώ χιλιάδες συνταξιούχους έχει διακοπεί η σύνταξη, γιατί πήγαινε σε δικαιούχους που δεν έπρεπε να παίρνουν σύνταξη. Προφανώς πρόκειται για συντάξεις πεθαμένων, που τα προηγούμενα χρόνια απλώς το διαπιστώναμε, τώρα όμως το κάναμε πράξη. Όταν ολοκληρωθεί αυτός ο έλεγχος και στο ΙΚΑ και στο δημόσιο, φαίνεται ότι πάνω από σαράντα χιλιάδες θα είναι εκείνες οι συντάξεις που θα διακοπουν. Αυτό σημαίνει εξοικονόμηση σημαντικών πόρων μέσα από εξορθολογισμό και εκσυγχρονισμό της λειτουργίας του συστήματος.

Η εφαρμογή των νόμων που ψηφίσαμε το προηγούμενο διάστημα, η προώθηση των νέων νόμων, που είναι το ΣΕΠΕ (Σύμβαση Επιθεώρησης Εργασίας), η κοινωνική οικονομία, είναι οι προτεραιότητες του Υπουργείου.

Όμως, στις πολύ δύσκολες συνθήκες που βιώνουν οι πολίτες, η Κυβέρνηση συνολικά, πέρα από την προσπάθεια για τη δημοσιονομική εξυγίανση, την ανάπτυξη και την αποτελεσματική οργάνωση του κράτους, έχει ως βασική προτεραιότητα την εφαρμογή πολιτικών για την ανακούφιση των ανέργων και άλλων ευπαθών ομάδων.

Πολύ συνοπτικά και περιληπτικά θα αναφερθώ σε αυτές τις δυο κατηγορίες. Γνωρίζουμε ότι η διατήρηση θέσεων εργασίας, κυρίως όμως η δημιουργία νέων θέσεων, περνά μέσα από την ανάπτυξη και μέσα από τις επενδύσεις. Αυτά απαιτούν περισσότερο χρόνο.

Γνωρίζουμε ότι τα προγράμματα του ΟΑΕΔ δεν μπορούν να λύσουν το πρόβλημα. Όμως, τα προγράμματα του ΟΑΕΔ που εφαρμόσαμε μέχρι τώρα, με την κ. Κατσέλη που έτρεξε από νομό σε νομό και σε κάθε γωνιά της Ελλάδας, είχαν ως αποτέλεσμα να περιοριστεί η αύξηση της ανεργίας κατά τρεις έως τέσσερις ποσοστιαίες μονάδες. Δεν λύσαμε το πρόβλημα, ωστόσο καταφέραμε να συγκρατήσουμε την αύξηση της ανεργίας.

Ο Πρωθυπουργός στο πρώτο Υπουργικό Συμβούλιο με τη νέα σύνθεση, στην ειδική συνεδρίαση του Υπουργικού Συμβουλίου με θέμα την ανεργία, ανακοίνωσε τη διάθεση περισσότερων πόρων, έτσι ώστε να διατηρήσουμε περισσότερες θέσεις εργασίας αυτή την πολύ κρίσιμη περίοδο και βέβαια από κάθε Υπουργείο να ενοποιήσουμε όλα αυτά τα μέτρα, τα οποία χρειάζεται η χώρα, για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε το μεγαλύτερο κοινωνικό πρόβλημα που είναι η ανεργία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε λίγα λεπτά.

Δημιουργούμε το Πρόγραμμα Κοινωφελούς Εργασίας. Ξεκίνησαν και θα υλοποιηθούν από το Σεπτέμβριο τα ΤΟΠΣΑ, τα τοπικά προγράμματα με στοχευμένες πολιτικές για κάθε περιοχή, όπως είπα, θα υπάρξουν και νέοι πόροι για την ανεργία, γιατί αυτό είναι εντελώς απαραίτητο.

Τέλος, υπάρχουν ομάδες του πληθυσμού που πλήττονται περισσότερο αυτήν τη στιγμή από την κρίση και πρέπει και εκεί να εξαντλήσουμε τα περιθώρια. Δεν είναι μεγάλα, αλλά πρέπει να εξαντλήσουμε τα περιθώρια, έτσι ώστε να υπάρξει ανακούφιση σε αυτές τις ευπαθείς ομάδες.

Έτσι, λοιπόν, μαζί με το συναρμόδιο Υπουργείο, το Υπουργείο Οικονομικών, προωθούμε ρύθμιση για τη διεύρυνση του αριθμού των δικαιούχων του ΕΚΑΣ, προκειμένου να ενισχυθούν χαμηλοσυνταξιούχοι που δεν έχουν σχετικά μεγάλα εισοδήματα.

Προωθούμε τη ρύθμιση που είναι στο νομοσχέδιο του ΣΕΠΠΕ για την πλήρη ασφαλιστική κάλυψη και για παροχές υγείας όλων των ανέργων μισθωτών ή ελεύθερων επαγγελματιών που έχουν διακόψει την επαγγελματική τους δραστηριότητα, για την πλήρη ασφαλιστική κάλυψη των εργαζομένων, οι οποίοι δεν κατάφεραν να συμπληρώσουν τα ογδόντα έτη που απαιτούνται για το 2010, για τη βελτίωση των παροχών σε είδος για κατηγορίες ανα-

πήρων. Γνωρίζουμε ότι αυτά είναι λίγα, είναι όμως αυτά που μπορούμε να κάνουμε αυτήν τη δύσκολη περίοδο.

Τέλος, θεωρώ ιδιαίτερα ουσιαστική –και με αυτό κλείνω, κύριε Πρόεδρε– τη σημασία που έχει για όλη την Κυβέρνηση, για όλη την προσπάθεια που κάνει η χώρα, αλλά και το Υπουργείο Εργασίας, η συνεννόηση σε όλα τα επίπεδα. Με την κ. Κατσέλη είχαμε κάνει πράξη αυτή τη συνεννόηση με τους κοινωνικούς εταίρους.

Δεν είναι υποχρεωτικό να συμφωνήσουμε σε όλα. Όμως, η επίτευξη συμφωνιών μεταξύ των κοινωνικών εταίρων –τις οποίες θα συνεχίσουμε και θα ενθαρρύνουμε και θα ενισχύσουμε– αποτελούν σημαντικό παράγοντα εξόδου της χώρας από την κρίση, αποτελούν σημαντικό παράγοντα για την τήρηση του νομοθετικού πλαισίου για τη δημιουργία νέων κανόνων στην αγορά εργασίας που είναι κάτι το απαραίτητο σε συνθήκες κρίσης.

Θεωρούμε, ωστόσο, ότι υπάρχουν και άλλα περιθώρια. Δεν επιδιώκουμε την κατάργηση ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Τελειώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Δεν καταργούμε την πάλη των τάξεων που είναι στοιχείο της δημοκρατίας, αλλά πιστεύω ότι υπάρχουν τεράστια περιθώρια για συνεννόηση. Μπορούμε να αφήσουμε πίσω μας πρακτικές και συμπεριφορές που μας καθήλωσαν. Μπορούμε να οικοδομήσουμε μια νέα σχέση εμπιστοσύνης με την κοινωνία.

Έχω –και αυτό αν θέλετε είναι ένα προσωπικό στοιχείο– πλήρη επίγνωση της μεγάλης δυσκολίας του έργου που αναλαμβάνω και εγώ και ο συνάδελφός μου, ο Υφυπουργός Γιάννης Κουτσούκος. Έχω πλήρη συνείδηση του βάρους και της ευθύνης αντικαθιστώντας, στη θέση του Υπουργού Εργασίας, μια πολιτικό του μεγέθους της Λούκας Κατσέλη.

Εκείνο για το οποίο μπορώ να σας διαβεβαιώσω είναι ότι θα συνεχίσω να δίνω τον καλύτερο μου εαυτό, για να μπορέσουμε να πετύχουμε τους στόχους και στο Υπουργείο Εργασίας και στην Κυβέρνηση συνολικά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον Υπουργό κ. Γεώργιο Κουτρούμάνη.

Το λόγο έχει τώρα η συνάδελφος κ. Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Σερρών και θα ακολουθήσει ο κ. Γεώργιος Αρβανιτίδης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στη Β' Θεσσαλονίκης. Αυτό γίνεται, για να υπάρχει εναλλαγή των κομματικών δυνάμεων στο Βήμα.

Ορίστε, κυρία Κόλλια-Τσαρουχά, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα, πριν αρχίσω τη μικρή μου τοποθέτηση, να συλλυπηθώ την οικογένεια του Άγγελου Τζέκη και το κόμμα του. Υπήρξε ένας καλός φίλος Μακεδόνας και λυπάμαι πολύ που έφυγε τόσο πρόωρα και αναπάντεχα από κοντά μας.

Κύριε Πρόεδρε, «η Κυβέρνηση ανασχηματίστηκε. Παραμένει η αδιέξοδη πολιτική της, η επίθεση απέναντι στην παραγωγική Ελλάδα και στους εργαζόμενους, η ανασφάλεια του Έλληνα πολίτη και μαζί παραμένουν τα αδιέξοδα, η ακρίβεια, η ανεργία, η αδιαφάνεια, η αсуδοσία, η νέα φτώχεια, η έλλειψη προοπτικής. Η ανασχηματισμένη και η ανακυκλωμένη Κυβέρνηση δεν δίνει νέα ελπίδα. Με αυτό τον ανασχηματισμό, για την Κυβέρνηση έχει αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση».

Αυτά τα λόγια έλεγε ο Αρχηγός της τότε αξιωματικής αντιπολίτευσης, κ. Γεώργιος Παπανδρέου, στον ανασχηματισμό του Κώστα Καραμανλή. Πόσο τραγικά και μοιραία ταιριάζουν αυτά τα λόγια σήμερα!

Είδате ποτέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον κ. Καραμανλή ως Αντιπολίτευση, τον κ. Σαμαρά σήμερα, να συμμετέχουν σε πορείες - διαμαρτυρίες για το ασφαλιστικό, να κατεβαίνουν σε λιμάνια να υποδεχθούν τους αγρότες από την Κρήτη, να επαναστατούν για το δήθεν ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, του νερού, των λιμανιών της χώρας; Είδετε ποτέ τη Νέα Δημοκρατία να αναμοχλεύει το μίσος και την έχθρα στη χώρα, όταν για δεκαετίες το ΠΑΣΟΚ φώναζε «ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά»;

Δεν είναι όλοι οι πολιτικοί το ίδιο. Δεν είναι το ίδιο, όταν ο Κα-

ραμανλής έβαζε το βέτο στο Βουκουρέστι, σχεδίαζε ανοίγματα σε χώρες, όπως η Κίνα και η Ρωσία. Δεν είναι το ίδιο ο Σαμαράς όταν, αντί να βγάλει τον κόσμο στους δρόμους, επέλεξε να παρουσάσει με υπευθυνότητα τις θέσεις μας στο Ζάππειο.

Όσα ζήσαμε την προηγούμενη εβδομάδα συνθέτουν ένα έργο πολιτικού σουρεαλισμού με πρωταγωνιστές τον κ. Παπανδρέου κι' εσάς, κύριοι του ΠΑΣΟΚ. Κύριε Παπανδρέου, τώρα σε κάθε φράση σας έχετε τη «συνεννόηση». Εξηγήστε μας. Γιατί πριν την υπογραφή του μνημονίου δεν ζητήσατε σύγκληση του Συμβουλίου των Αρχηγών και δεν ενημερώσατε τους Αρχηγούς των κομμάτων; Μα, ποτέ δεν είχατε κουλτούρα συνεννόησης.

Θέλετε πραγματικά συνεννόηση; Δεχθείτε στην ψήφιση για το μεσοπρόθεσμο την κατ' άρθρον συναίνεση, γιατί με αυτόν τον τρόπο θα μεταφέρετε τη θέση μας στην Ευρώπη ότι υπάρχει ισχυρή απαίτηση εδώ για επαναδιαπραγμάτευση του μνημονίου.

Όταν, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, νιώθατε να φεύγει η γη κάτω από τα πόδια σας και η δικαιοσύνη άγγιζε κορυφαία στελέχη σας, τότε επιλέγατε την αλλαγή του νόμου περί ευθύνες Υπουργών, επιλέγατε την αλλαγή του εκλογικού νόμου, ώστε να προκληθεί χάος και να σταθεί αδύνατον να κυβερνήσουν οι επόμενοι. Αυτό δεν το ζήσαμε τόσα χρόνια; Η ιστορία επαναλαμβάνεται, αλλά τώρα με τη μορφή φάρσας.

Περιμένουμε να καταθέσετε νέο εκλογικό νόμο. Μη ζητάτε συναίνεση στη φτώχεια και την εθνική ταπείνωση, γιατί η απάντησή μας είναι «όχι». Μας εξηγήσατε γιατί το πρώτο μνημόνιο που προσέβλεπε οριζόντιες περικοπές δαπανών και φορολογικές επιδρομές –αυτά που ήδη δεν αποδίδουν, ενώ φέρουν τα αντίθετα από τα επιδιωκόμενα– απέτυχε οικτρά;

Προαπαιτούμενο της επανεκκίνησης της οικονομίας είναι η επαναδιαπραγμάτευση. Στο Ζάππειο σας προτείναμε εναλλακτικό σχέδιο εξόδου με φιλελεύθερα στοιχεία και πραγματισμό. Μας αγνοήσατε, διαστρεβλώσατε τις προτάσεις μας. Σας είπαμε ότι δεν οδηγεί πουθενά και ότι το χρέος και η ανεργία θα οδηγήσουν σε δυσθεώρητα ύψη. Μας χαρακτηρίσατε «μαθητευόμενους μάγους». Προτείναμε μέτρα. Ούτε καταδεχθήκατε να τα μελετήσετε, κατηγορώντας μας ως λαϊκιστές. Σήμερα τα υιοθετείτε.

Σας παρουσιάσαμε πρόσφατα το Ζάππειο 2 και τώρα αντιληφθήκατε ότι το μνημόνιο, που αδιάβαστοι υπογράψατε, δεν οδηγεί πουθενά. Μάρτυράς μας ο ελληνικός λαός, κύριοι. Σε λίγο εσείς, οι μέχρι χθες αρνούμενοι, θα ηγηθείτε προσπάθειας για την επαναδιαπραγμάτευση. Τότε όμως δεν θα υπάρχει η Ελλάδα που ξέρουμε, τότε θα είναι λίγο πριν τις εκλογές. Απλά τότε θα σας έχουν ξεπεράσει τα γεγονότα.

Το μνημόνιο απέτυχε, το ομολογείτε και εσείς. Επιμένοντας η Κυβέρνηση, για λόγους ιδεολογικούς αλλά και πολιτικού κόστους, δεν περιέκοψε δημόσιες δαπάνες καταργώντας φορείς και κρατικές υπηρεσίες. Επέλεξε την εξοντωτική φορολογία, δημιουργώντας ουσιαστικά την ατομική ιδιοκτησία και συνθλίβοντας με κεφαλτικό φόρο τα εισοδήματα και έτσι οδηγείτε την αγορά και τους πολίτες στον οριστικό οικονομικό θάνατο.

Δίχως αγορά, με το κράτος διογκωμένο και γραφειοκρατία πανίσχυρη από πού θα έρθει η ανάπτυξη; Πόσες χιλιάδες ανέργους θέλετε ακόμα για να αντιληφθείτε ότι η φοροεπιδρομή σας δεν οδηγεί πουθενά;

Δεν μας πείθετε, κύριε Υπουργέ της Εργασίας. Η αύξηση της φορολογίας οδηγεί στην αύξηση της παραοικονομίας. Έλεος!

Άνθρωποι της αγοράς, ειδικοί επιστήμονες, επισημαίνουν ότι με την οικονομία σε κρίση αποφεύγεται η αύξηση της φορολογίας, γιατί δεν αυξάνονται τα έσοδα, ενώ πληγνύεται αυτή η ανάπτυξη.

Ο ελληνικός λαός κάνει θυσίες, μα δεν πιάνουν τόπο. Τα στοιχεία του πρόσφατου προϋπολογισμού το λένε: οι θυσίες του τελευταίου χρόνου πήγαν χαμένες. Και επιμένετε να βάζετε φόρους δισεκατομμυρίων, που θα βρεθούν, δήθεν, μέχρι το τέλος του χρόνου.

Και βέβαια, έχουμε το μεσοπρόθεσμο, την επισφράγιση της τραγικής αποτυχίας της οικονομικής σας πολιτικής. Μειώσεις μισθών, συντάξεων, οριζόντιες περικοπές κοινωνικών επιδομάτων, νέο φόρο και ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας σε τιμές ευκαιρίας. Αυτά δηλώνουν δικά σας στελέχη, κύριοι. Δηλώνουν, ότι

αυτή η συνταγή καθλώνει την οικονομία στην ύφεση, καταδικάζει την κοινωνία στη φτώχεια και παραδίδει τη χώρα και τη δημοσία περιουσία σε τιμή ευκαιρίας.

Αδιαφορείτε για τις αντιδράσεις των εκατοντάδων χιλιάδων συμπολιτών μας. Ακόμα και αυτοί οι βαρόνοι των media, που για χρόνια χειραγωγούσαν συνειδήσεις, βλέπουν ότι οι επιχειρήσεις τους συσσωρεύουν τεράστιες ζημιές, στερεύει η πηγή των δημοσίων έργων, των κρατικών προμηθειών, θα ξαναεπιχειρήσουν τα γνωστά παιχνίδια εξουσίας.

Όσοι επιμένουν να υποστηρίζουν στόχους που ισοπεδώνουν οικονομικά την Ελλάδα για να γίνει αυτή η πάμφθηνη επενδυτική ευκαιρία για κάθε επίδοξο μεγαλοεπενδυτή, να έχουν στο μυαλό τους μήπως η οργή του κόσμου στραφεί προς αυτούς και τις γραμμές που αυτοί υπαγορεύουν.

Ευτυχώς, υπάρχει το διαδίκτυο με τα blogs παρά που τα μειοεκρήματα τους είναι εγγύηση διαφάνειας, πληροφόρησης και κοινωνικού ελέγχου. Τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει τη δύναμή τους στην αποσάθρωση του καθεστώτος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κοινή η παραδοχή, πλέον, πως φτάσαμε ως εδώ. Τριάντα χρόνια χρειάστηκαν για να μετατραπούν οι Έλληνες σε λαό ψηφοφόρων, δημοσίων υπαλλήλων, καταναλωτών, κρατικοδίαιτων επιχειρηματιών, κομπιναδόρων. Αυτό έχουμε υποχρέωση και καθήκον όλοι μας να το ανατρέψουμε. Ήρθε η ώρα σ' αυτήν τη Βουλή να το πράξουμε και επιτέλους να κάνουμε τα πάντα, ώστε οι Έλληνες να αποκτήσουν μόρφωση και ενότητα. Κάποια στιγμή η εμφάνιση και μόνο της αλήθειας κάνει τη ψευτιά να αυτοδιαλυθεί. Και είναι η αλήθεια ότι ένα βαθιά διεφθαρμένο εκδοτικό κατεστημένο, έκρυβε για χρόνια την αλήθεια στον ελληνικό λαό.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω, κύριε Πρόεδρε, στους εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες, που επέλεξαν την αποχή στις προηγούμενες εκλογές και αυτοί που το σκέφτονται για τις επόμενες, ότι μια από τις τιμωρίες αυτών που δεν καταδέχονται να ασχοληθούν με τα κοινά και την πολιτική, είναι να καταλήγουν να τους κυβερνούν οι κατώτεροι. Τους ζητώ, λοιπόν, να αναθεωρήσουν τις σκέψεις αποχής και να αναλάβουν οι ίδιοι τις ευθύνες τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ελάχιστοι πίστευαν ότι η Νέα Δημοκρατία μετά τη μεγάλη της ήττα θα είναι σε θέση σύντομα να αναλάβει εκ νέου τη διακυβέρνηση της χώρας. Και όμως αυτό θα γίνει. Η κυβερνητική επιτυχία της αυριανής κυβέρνησης μας θα συμβεί, αφ' ότου διασυνθεί στη συνειδηση των πολιτών, πλήρως, όλο αυτό το σύστημα εξουσίας που έχει δημιουργηθεί με τα ελεγχόμενα ΜΜΕ, με τους συνδικαλιστές και τους κρατικοδίαιτους επιχειρηματίες. Τότε μόνο η χώρα θα απαλλαγεί από τα βαρίδια και θα αναπνεύσει. Τώρα βιώνουμε την τελευταία πράξη του δράματος που ξεκίνησε με το μνημόνιο, συνεχίστηκε με τον ανασχηματισμό και θα τελειώσει σύντομα με τις εκλογές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κανείς δεν πιστεύει, ότι είναι στις προτεραιότητες αυτής της Κυβέρνησης, του ΠΑΣΟΚ του ίδιου, η αναδιάρθρωση της ελληνικής οικονομίας, παρά μόνο η εξασφάλιση των δανεικών για να συνεχιστεί η κρατική σπατάλη, χωρίς να πληγεί το κομματικό συνδικαλιστικό κατεστημένο που δημιούργησαν.

Θυμηθείτε μου! Ο κ. Σαμαράς, θα γίνει καλός Πρωθυπουργός, γιατί αποδεδειγμένα είναι υπεύθυνος και σοβαρός Αρχηγός Αξωματικής Αντιπολίτευσης, γιατί λέει το «ναι», «όχι» το εννοεί, γιατί ηγείται μιας παράταξης που έχει όραμα, σχέδιο εξόδου από την κρίση και παλεύει για να ξαναγεννηθεί η ελπίδα. Γιατί σ' αυτήν την πατρίδα η ελπίδα μπορεί να αργοσβήνει, αλλά ποτέ δεν πεθαίνει. Και όσοι καταφεύγουν σε προσωπικές προσβολές, φανερώνουν την ένδεια των πολιτικών τους επιχειρημάτων.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε την κ. Κόλλια - Τσαρουχά Μαρία, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας από τις Σέρρες.

Ο Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, κ. Μιχάλης Χρυσόχοϊδης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνι-

στικότητας και Ναυτιλίας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναλάβαμε την ευθύνη να αποτρέψουμε τη διολίσθηση της χώρας στο χάος και το πετύχαμε με μια δανειακή σύμβαση που μας επέτρεψε να μη ζήσουμε μια εφιαλτική απομόνωση μιας χρεοκοπημένης χώρας.

Παρά τις προσπάθειες αποσταθεροποιητικών δυνάμεων να μετατρέψουν την Ελλάδα σε μαύρο πρόβατο της Ευρωζώνης και του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος, είμαστε εδώ όρθιοι και παλεύουμε για την αναστήλωση της οικονομίας μας. Παλεύουμε για αλλαγές που άργησαν δεκαετίες, για προβλήματα που κρύψαμε κάτω από το χαλί της πελατειακής ευμάρειας, για ευθύνες πολλών, που ακόμα και σήμερα ζητούν να μην αλλάξει τίποτα. Παλεύουμε ενάντια στο φόβο, αλλά και στην καθημερινή ανασφάλεια κάθε Έλληνα. Παλεύουμε απέναντι σε μια ρευστή πραγματικότητα που αναπαράγει μύθους και ψευδαισθήσεις ότι «για το χρέος μας φταίνε οι ξένοι», ότι «αν φύγει η Κυβέρνηση θα φύγει και το μνημόνιο», ότι «δεν πληρώνουμε γιατί δεν χρωστάμε».

Αυτές είναι μερικές από τις επικίνδυνες ανακρίβειες, που θολώνουν το τοπίο. Τα γεγονότα, όμως, είναι συγκεκριμένα. Μας παραδόθηκε μια οικονομία σε δημοσιονομικό εκτροχιασμό και μια πρωτοφανής συσσώρευση δημόσιου εξωτερικού χρέους. Η αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων μπορούσε να γίνει με δύο τρόπους: Ο πρώτος ήταν η βίαιη προσαρμογή στις αγορές με άμεση απώλεια εισοδημάτων για κάθε ελληνική οικογένεια και με την περιθωριοποίηση της ελληνικής οικονομίας για πολλές δεκαετίες, με φτώχεια, απομόνωση, κοινωνικό και οικονομικό κατήφορο. Εμείς επιλέξαμε ένα δεύτερο δρόμο, δηλαδή ένα εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης και ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας, χωρίς τη διάλυση της κοινωνίας και την απώλεια όσων κατακτήσαμε μεταπολεμικά.

Ένα χρόνο μετά το μνημόνιο, είναι ξεκάθαρο ότι η επιβίωση της οικονομίας και της χώρας εξαρτάται από τη γρήγορη ανάκαμψη της οικονομίας μας, από το πόσο γρήγορα θα βάλουμε μπροστά τις μηχανές της ανάπτυξης, της δημιουργίας επενδύσεων, των νέων επιχειρήσεων και της δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας, από το πόσο γρήγορα θα ξεκολλήσουμε από τον αργό θάνατο της κρατικοδίαιτης ανάπτυξης και θα δώσουμε κίνητρα στις επιχειρήσεις να παράγουν, να εξαγάγουν, να πρωτοτυπήσουν, να σεβαστούν το περιβάλλον, να αξιοποιήσουν το ανθρώπινο δυναμικό της χώρας.

Η πολιτική μας έχει στόχους με συνοχή και χρονική κλιμάκωση. Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα θα εξασφαλίσει τη βιωσιμότητα της εξυπηρέτησης του χρέους της χώρας. Στη συνέχεια η επίτευξη άμεσων αποτελεσμάτων στα δημόσια έσοδα, αποκρατικοποιήσεις, θα περιορίσει την κακοφωνία των καθημερινών επιθέσεων κατά της ελληνικής οικονομίας από τους επαγγελματίες καταστροφολόγους. Οι θυσίες, όμως, των πολιτών θα έχουν πιάσει τόπο και θα αποδώσουν καρπούς και θα έχουμε διασώσει τη χώρα, όταν η οικονομία θα αναστηλωθεί, θα αναδιαρθρωθεί και στη συνέχεια θα μπει σε τροχιά ανάκαμψης.

Δεν σας κρύβω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ως Υπουργός Ανάπτυξης, εδώ και ένα χρόνο βιώνω την αδιέξοδη λογική της καταστροφολογίας, βιώνω την ανασφάλεια που καλλιεργείται στην αγορά, τις αναστολές των επενδυτών, την τάση φυγής των επιχειρηματιών, τα λουκέτα σε πολλές επιχειρήσεις. Βιώνω την αχρείαστη γραφειοκρατία, την αντιπαραγωγική μετακύλιση ευθυνών από υπηρεσία σε υπηρεσία. Βιώνω -αν θέλετε- και ένα παράδοξο, να περιορίζεται η προσπάθεια μας στο Υπουργείο ακόμα και από τα περιοριστικά μέτρα, τα οποία είμαστε αποφασισμένοι και αναγκασμένοι να εφαρμόσουμε.

Κάποια στιγμή, όμως, οι οδυρμοί και τα μνημόσυνα τελειώνουν. Πείσαμε την τρόικα ότι υπάρχει χώρος για ρεαλιστικές πρωτοβουλίες που οδηγούν στην ανάκαμψη. Το σύνθημα περί αναδιαπραγματεύσεως εμείς το κάναμε πράξη σε καθημερινή βάση. Διαπραγματευόμαστε με την τρόικα και τους πείσαμε, λοιπόν, ότι πρέπει να θέσουμε σε εφαρμογή εθνικές πολιτικές που προωθούν την εξωστρέφεια της οικονομίας, αποκλιμακώνουν τον πληθωρισμό, αναδιαρθρώνουν ριζικά το ΕΣΠΑ.

Καθιερώνουμε καινοτόμες διαδικασίες επενδυτικών κινήτρων και βελτιώνουν το επιχειρηματικό περιβάλλον οδηγώντας σε ανά-

καμψη των επενδύσεων. Έτσι, λοιπόν, ο ΟΟΣΑ, το ΙΟΒΕ, η ΕΛ-ΣΤΑΤ μετά από πρόσφατες ανακοινώσεις καταγράφουν τα πρώτα θετικά αποτελέσματα αυτών των πολιτικών. Έχουμε βεβαίως, πολύ δρόμο να διανύσουμε. Πάνω σε αυτές τις βάσεις, μπορούμε να δρομολογήσουμε τον οριστικό απεγκλωβισμό της πραγματικής οικονομίας από το κράτος, την ανάκαμψη με καλύτερες προϋποθέσεις και πραγματικά και αποτελεσματικά εργαλεία πολιτικής.

Διαθέτουμε σήμερα ένα νέο -ίσως το πιο μοντέρνο- σύστημα ιδιωτικών επενδύσεων σε όλο τον κόσμο που έχει προϋπολογισμό, που το κάθε ευρώ πηγαίνει σε βιώσιμες επενδύσεις, που στηρίζεται στις φοροαπαλλαγές και στη διαφάνεια.

Ποιος θα πίστευε πριν από ένα χρόνο ότι θα μπορούσαμε στην Ελλάδα να ιδρύσουμε επιχείρηση σε μία ημέρα, σε ένα σημείο και με το μισό κόστος; Σήμερα αυτό είναι μία πραγματικότητα. Με το νομοσχέδιο που ψηφίσαμε εδώ στη Βουλή πριν από λίγες ημέρες για την αδειοδότηση των επιχειρήσεων, η φιλοδοξία και το μεγάλο στοίχημα είναι να εντάξουμε την αδειοδοτική διαδικασία στο one stop shop.

Ποιος θα πίστευε ότι οι εξαγωγές της χώρας θα αυξάνονταν με διψήφιο αριθμό, μειώνοντας δραματικά το εμπορικό έλλειμμα; Σας θυμίζω ότι η εκτίμηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ήταν 2,7. Πέρυσι οι εξαγωγές αυξήθηκαν 11%. Αποτελούν το 11% του ΑΕΠ της χώρας, δηλαδή, είναι 20 δισεκατομμύρια ευρώ. Φέτος αυξάνονται το πρώτο τρίμηνο με 31,5%.

Ποιος θα πίστευε ένα χρόνο πριν, σε περίοδο διεθνών πληθωριστικών τάσεων όπου οι τιμές αυξάνονται δραματικά σε όλη την Ευρώπη, όπου οι τιμές των πρώτων υλών αυξάνονται σε όλον τον πλανήτη, ότι οι τιμές στην Ελλάδα σταθεροποιούνται και μειώνονται; Ποιος θα πίστευε ότι θα μπορούσαμε να βάλουμε μπροστά το ΕΣΠΑ με αυτές τις διαχειριστικές δομές που παραλάβαμε;

Επειδή ακούω συναδέλφους της Αντιπολίτευσης να ασκούν κριτική για το ΕΣΠΑ, τους υπενθυμίζω ότι, σε αυτό το σημείο της κριτικής, δυστυχώς ως χώρα δημιουργήσαμε το πλέον γραφειοκρατικό σύστημα διαχείρισης του ΕΣΠΑ στην Ευρώπη. Κοιτάξτε: Ενώ το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης το διαχειρίστηκαν τριάντα τρεις φορείς με χίλια εκατόν ενενήντα δύο στελέχη, με το ν.3614/2007 για τη διαχείριση του ΕΣΠΑ, δημιουργήθηκαν εκατόν έξι διαχειριστικές αρχές, τρεις φορές επάνω δηλαδή. Μαζί με τις τράπεζες, δυόμισι χιλιάδες άνθρωποι και μαζί με τις κοινές υπουργικές αποφάσεις τρεις χιλιάδες επτακόσιοι εξήντα τρεις άνθρωποι. Δηλαδή, δημιουργήθηκαν τριπλάσιες δομές διαχείρισης, επιστρατεύτηκαν τριπλάσια υψηλά αμειβόμενοι άνθρωποι, για ένα πρόγραμμα που ξεκίνησε το 2007 έδωσε τις πρώτες πληρωμές μέσα στο 2009, γεγονός που μας έχει εκθέσει.

Απέναντι, λοιπόν, σε αυτήν τη ζοφερή πραγματικότητα που είναι και διοικητική πραγματικότητα, που περιγράφω, δίνουμε μία πετυχημένη μάχη απορρόφησης των κοινοτικών πόρων. Από το 3% που παραλάβαμε απορροφήσαμε το 23%. Στο τέλος του χρόνου θα κλείσουμε πάνω από το 33%, με 5,2 δισεκατομμύρια πραγματική δημόσια δαπάνη, με κάλυψη και υπέρβαση του ν + 3.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακόμη και με το ΕΣΠΑ που το φέρνουμε ένα χρόνο μπροστά, δεν θα λύσουμε το πρόβλημα της χρηματοδότησης και της ανάπτυξης. Όσοι βλέπουν στο ΕΣΠΑ το «κλειδί του παραδείσου» και ευελπιστούν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα δώσει μάλιστα, όπως λένε, και προεκταμιεύσεις, 100% κοινοτική χρηματοδότηση και άλλες φαντασιώσεις, που μάλιστα, το βαφτίζουν «νέο σχέδιο Μάρσαλ», πουλάνε φρούδες ελπίδες στους πολίτες.

Θα ήθελα να εξηγηθούμε στο σημείο αυτό για να ενημερωθείτε και εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και ο ελληνικός λαός με ένα παράδειγμα: Πού έχουν κολλήσει άραγε τα μεγάλα έργα, οι μεγάλοι αυτοκινητόδρομοι; Έχουν κολλήσει, βεβαίως, στο περιεχόμενο των συμβάσεων που έχουν υπογραφεί. Νομίζω τα είχε εξηγήσει παλαιότερα ο κ. Ρέππας. Ελπίζω ότι στη Βουλή θα δοθεί η δυνατότητα στον νέο Υπουργό να εξηγήσει πώς ακριβώς έχει όλα αυτά η διαδικασία.

Υπάρχει όμως και μία άλλη παράμετρος που αφορά τη συζήτησή μας εδώ. Οι καθυστερήσεις οφείλονται, λοιπόν, στο γεγονός ότι υπάρχουν δαπάνες πολύ μεγάλες που δεν μπορούν να

πληρωθούν από το ΕΣΠΑ, δηλαδή, δεν είναι επιλέξιμες δαπάνες. Είναι αυτό το αίσχος με τις απαλλοτριώσεις, με τις διογκωμένες τιμές και τα τεράστια ποσά των απαλλοτριώσεων, τα οποία δεν μπορεί να πληρώσει όμως το ΕΣΠΑ. Δεν είναι επιλέξιμη δαπάνη για συγχρηματοδοτούμενες πληρωμές, απαιτούν όμως πληρωμές από το εθνικό πρόγραμμα, οι οποίες όμως δεν υπάρχουν. Απαιτούν ποσά που δεν υπάρχουν.

Επίσης, τα προγράμματα του ΕΣΠΑ για την επιχειρηματικότητα στο δικό μας Υπουργείο είχαν 46% απορρόφηση. Δυστυχώς όμως θα μπορούσε να είναι διπλάσια και να κάνουμε πολύ μεγάλη υπερδέσμευση. Δεν προχωράνε όμως. Ξέρετε γιατί; Γιατί, δυστυχώς, υπάρχει το πρόβλημα της ρευστότητας των τραπεζών και οι άνθρωποι, ενώ εγκρίνονται οι επενδύσεις τους, δεν μπορούν να τις χρηματοδοτήσουν.

Πέρα, λοιπόν, από το γνωστό και το προφανές, για να ξεκαθαρίσουμε οριστικά και τελεσίδικα τα πράγματα στην Αίθουσα αυτή, ότι δηλαδή, δεν υπάρχει κάποιος που να μοιράζει κολπατζίκια χρήματα στην Ευρώπη, το ΕΣΠΑ και η πολιτική συνοχής δεν μπορεί να αποτελούν εργαλεία αντικυκλικής πολιτικής, αλλά εργαλεία μεσοπρόθεσμης ανάπτυξης.

Ναι, λοιπόν, θα το αναδιαρθρώσουμε το πρόγραμμα. Ναι, θα το κάνουμε πιο γρήγορο και πιο στοχευόμενο. Η ουσία του προβλήματος όμως ως προς την ανάπτυξη παραμένει. Χρειαζόμαστε λιγότερα δάνεια για την αναχρηματοδότηση του χρέους και περισσότερους πόρους για επενδύσεις. Χρειαζόμαστε λιγότερα δάνεια και περισσότερες επενδύσεις. Αυτό πρέπει να έχουμε στο πίσω μέρος του μυαλού μας όταν διαπραγματευόμαστε στην Ευρώπη. Και αυτό θα επιτευχθεί μέσα από την παροχή πρόσθετων επενδυτικών κεφαλαίων, με πιο απλούς κανόνες αξιοποίησης, στοχευμένους σε βασικές αναπτυξιακές δομές και τομείς της νέας ζήτησης.

Γι' αυτόν το λόγο, εντός των επόμενων δύο εβδομάδων στη συζήτηση που θα κάνω με μια σειρά κοινοτικούς παράγοντες, θα θέσω το ζήτημα της δημιουργίας ενός εκτάκτου προγράμματος χρηματοδότησης της ανάπτυξης με κατανεμημένους πόρους των διαρθρωτικών ταμείων, του ΕΣΠΑ και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, η οποία μπορεί να συμβάλλει σημαντικά στη ρευστότητα της ελληνικής οικονομίας.

Ποιες είναι οι άμεσες προτεραιότητες του Υπουργείου; Η προσπάθεια ανύψωσης διεθνών πηγών χρηματοδότησης της ανάπτυξης και η επιτάχυνση απορρόφησης του ΕΣΠΑ. Αυτά τα δύο αποτελούν βασικές προτεραιότητες της Κυβέρνησης το επόμενο χρονικό διάστημα με στόχο, όχι απλά την ανάπτυξη, αλλά σε πρώτη φάση την αναστήλωση της οικονομίας.

Ταυτόχρονα, δημιουργούμε το δεύτερο εξάμηνο του 2011 μια δημόσια επενδυτική τράπεζα για να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της ρευστότητας και να χρηματοδοτήσουμε, επιτέλους, την ανάπτυξη στον τόπο. Θέλω να πω ότι η επενδυτική τράπεζα με κεφάλαια καθαρά και υγιή, κεφάλαια λίγα δημόσια και πολλά ιδιωτικά, με μόνιμους ιδιωτικούς, με εμπειρία τραπεζική, θα μπορεί να συμβάλλει και να δώσει πνοή στην αναπτυξιακή διαδικασία της χώρας.

Θέλω να πω και να εκφράσω τη λύπη μου για το πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα σήμερα στο θέμα της τραπεζικής λειτουργίας. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Οι τράπεζες, ουσιαστικά, είναι κλειστές. Έχουμε εμείς ένα μεγάλο μερίδιο ευθύνης ως δημόσιο για το πρόβλημα των τραπεζών. Από την άλλη, όμως δεν μπορούμε να μείνουμε με σταυρωμένα τα χέρια. Πρέπει να κάνουν κινήσεις που να υπερβούν τη σημερινή πραγματικότητα, να δώσουν απάντηση με συγχωνεύσεις, εξαγορές, να μεγαλώσουν τα σχήματα για να έχουμε κεφαλαιακή επάρκεια και να βγούμε στις αγορές. Αυτό πρέπει να γίνει. Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η ήττα, την οποία υφιστάμεθα καθημερινά ως πολιτικό σύστημα, να κλείνουν υγιείς επιχειρήσεις από τη μη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος.

Διαπραγματευόμαστε τη νέα πολιτική συνοχής μέσα στους επόμενους δώδεκα μήνες. Δίνουμε έμφαση στις επενδυτικές ενισχύσεις μέσα από το νέο επενδυτικό νόμο. Συντονίζουμε τις διαδικασίες απεμπλοκής των ξένων επενδύσεων και προωθούμε τις στρατηγικές επενδύσεις με αξιοποίηση του νέου νόμου και το fast track.

Ενισχύουμε τον ανταγωνισμό στην αγορά, στο εμπόριο, στις υπηρεσίες, με μία Επιτροπή Ανταγωνισμού που είναι θεσμικά πια θωρακισμένη και ανεξάρτητη. Βελτιώνουμε καθημερινά με δραστικό τρόπο το επιχειρηματικό περιβάλλον. Πέρα των όσων ακούσατε, φιλοδοξούμε να φέρουμε το Σεπτέμβριο ένα γιγαντιαίο νομοσχέδιο, το οποίο θα επιχειρήσει να άρει όλα τα εμπόδια της επιχειρηματικότητας στη χώρα.

Διαμορφώνουμε άμεσα πολιτικές, με στόχο την αύξηση της προστιθέμενης αξίας της ναυτιλίας στην ελληνική οικονομία. Γιατί μαλώνει το πολιτικό σύστημα, γιατί μαλώνουμε μεταξύ μας εδώ για τη ναυτιλία, για το ποιο Υπουργείο θα αναλάβει τη ναυτιλία;

Όμως, υπάρχει ένα μεγάλο πρόβλημα. Είμαστε η χώρα με το μεγαλύτερο στόλο σε όλο τον κόσμο και είμαστε μόλις στο 50% σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης στην αξιοποίηση όλης αυτής της πραγματικότητας. Δηλαδή, η ναυτιλία μας σε σχέση με τις ναυτιλίες άλλων χωρών της Ευρώπης, προσφέρει μόλις το 50% της αξίας της που παράγει διεθνώς. Αυτό είναι το ζήτημα και αυτό είναι ζήτημα πολιτικής. Πρέπει να παράγουμε πολιτική για την ελληνική ναυτιλία. Εκπονούμε ένα άμεσο, ολοκληρωμένο σχέδιο για τις αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας στον τομέα των λιμένων και των θαλάσσιων μεταφορών. Για τη ναυτιλία, λοιπόν, ετοιμάζουμε ένα νομοσχέδιο για τις ναυτιλιακές επενδύσεις, που θα δώσει απάντηση στο πρόβλημα που σας ανέφερα προηγουμένως.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό είναι το εθνικό σχέδιο για την αναστήλωση της οικονομίας. Βάζουμε πια το νερό στο αυλάκι με χρηματοδοτικά και θεσμικά εργαλεία που αναδιαρθρώνουν το τοπίο της ανάπτυξης στη χώρα και πιστοποιούν ότι αλλάζουμε ριζικά ρυθμούς. Πιστεύω βάσιμα ότι υπάρχουν οι πόροι και οι δυνάμεις να πατήσουμε γερά στα πόδια μας και να μην εγκλωβιζόμαστε διαρκώς σε μία συζήτηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οποία αναπαράγεται και δημιουργεί φόβο, τρόμο, που έχει σχέση με τη δημοσιονομική προσαρμογή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κυρία Πρόεδρε, ένα λεπτό ακόμη.

Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα θα έχει και έναν ισχυρό αναπτυξιακό πυλώνα. Με συντονισμένες πολιτικές –και θέλω αυτό να σας το μεταφέρω ως μία όχι απλώς εκτίμησή μου, αλλά ως βεβαιότητά μου– μέσα στους επόμενους τριάντα μήνες επιχειρούμε να ανακάμψουμε και να γυρίσουμε στο 2009, στα προ της κρίσης επίπεδα, αλλά με μία διαφορά. Δεν θα στηριζόμαστε σε πήλινα πόδια, δηλαδή σε εξωτερικό δανεισμό για τη στήριξη της δημόσιας και ιδιωτικής κατανάλωσης.

Σας θυμίζω ότι η οικονομική ύφεση οφείλεται στην απώλεια περίπου 20 ή 25 δισεκατομμυρίων ευρώ πλαστικής ευημερίας από την πραγματική οικονομία, λόγω της δημοσιονομικής προσαρμογής. Αυτά τα 20 ή 25 δισεκατομμύρια, λοιπόν, μπορούμε να τα ανακτήσουμε, υλοποιώντας ένα εθνικό σχέδιο, που θα κινητοποιήσει έξι συγκεκριμένες πηγές αναπτυξιακής δυναμικής και υγιούς επιχειρηματικότητας: Εξωστρέφεια με εξαγωγές 20 δισεκατομμυρίων ετησίως, ιδιωτικοποιήσεις, ξένες επενδύσεις, στοχευμένη αξιοποίηση κοινοτικών πόρων, αύξηση παραγωγής για εγχώρια κατανάλωση και μείωση της παραοικονομίας.

Αυτή η εθνική προσπάθεια για την αναστήλωση της οικονομίας, αποτελεί τη βάση για μία μακροχρόνια στη συνέχεια οικονομική ανάπτυξη, μόνο εάν συνδυαστεί με άμεση εξασφάλιση ρευστότητας, -που σας είπα προηγουμένως- αναδιάρθρωσης του τραπεζικού συστήματος, τολμηρές διαρθρωτικές αλλαγές στο χώρο της πραγματικής οικονομίας και δημοσιονομική πολιτική που δεν θα πνίγει την πραγματική οικονομία, την ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πολιτικός χρόνος είναι εξαιρετικά πυκνός. Την προηγούμενη εβδομάδα ζήσαμε μία αλληλουχία γεγονότων που δείχνουν ότι η άσκηση πολιτικής ειδικά σήμερα, είναι υπόθεση ευθύνης, μίας ευθύνης που θα είναι εγκληματικό να απεμπολήσουμε.

Σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε, το πολιτικό σύστημα είναι έκθετο στην οργή και στην κριτική των πολιτών. Οφείλουμε να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Καλούμαστε, χωρίς δεκανίκια, αλλά

με σημαία το δημόσιο και το εθνικό συμφέρον, να προχωρήσουμε μπροστά. Αυτό που κάποτε έμοιαζε με κομματικό όφελος, σήμερα πια μπορεί να είναι εθνικά επιζήμιο.

Είναι υπόθεση όλων μας να πετύχουμε, να πετύχει η νέα Κυβέρνηση στο έργο της: Να κατοχυρώσει τη διεθνή αξιοπιστία της χώρας, προχωρώντας στις αναγκαίες αλλαγές. Περιθώρια για μισόλογα και ευχολόγια δεν υπάρχουν. Μπροστά μας έχουμε δύσκολες προκλήσεις, αλλά και μία ευκαιρία. Να ξεδιαλύνει το τοπίο της ανασφάλειας, να δουλέψουμε όλοι μαζί με καθαρούς στόχους, χωρίς ψευδοισθίσεις και χωρίς μάχες οπισθοφυλακής. Αυτή η πορεία εγγυάται ότι θαβάλουμε επιτέλους στο παιχνίδι, στην περίοδο της κρίσης, νέες δημιουργικές δυνάμεις που θα πειστούν και θα γίνουν οι μπροστάρηδες για την αλλαγή που χρειάζεται η χώρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, τον κ. Μιχάλη Χρυσοχοϊδη.

Ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης έχει ζητήσει το λόγο για μία παρέμβαση.

Ορίστε, κύριε Καρατζαφέρη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Υπουργέ, σας άκουσα με πάρα πολύ μεγάλη προσοχή. Είστε η Κυβέρνηση της χώρας. Εκπροσωπείτε το κράτος! Εννοιολογικά γνωρίζετε τι σημαίνει κράτος;

Σας άκουσα να εκφράζετε ευχές και παρακάλια προς το τραπεζικό σύστημα. Γιατί; Δεν έχετε την ευχέρεια αύριο το πρωί να δώσετε τις πρόπουσες οδηγίες και κατευθύνσεις στην Εθνική Τράπεζα, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, την Αγροτική Τράπεζα και το Παρακαταθηκών, για να προχωρήσουν σε μία συγχώνευση; Δεν μπορείτε να το κάνετε αύριο το πρωί; Εάν γίνει αυτός ο κολοσσός, αυτομάτως θα ακολουθήσουν έρποντας και συρόμενες οι τράπεζες του ιδιωτικού τομέα, οι οποίες αποτελούν και το μεγαλύτερο πρόβλημα σήμερα χρηματοδότησης της ελληνικής οικονομίας.

Άρα, λοιπόν, χρειάζονται γενναίες αποφάσεις. Δεν είναι η ώρα τώρα για να κλαψουρίζουμε, είναι η ώρα για να αποφασίζουμε. Πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε όλοι, η Κυβέρνηση αλλά και οι υπόλοιποι συνάδελφοι.

Ως Ευρωβουλευτής και Αντιπρόεδρος μίας δημιουργικής ομάδας εις το Ευρωκοινοβούλιο, κατά το πρόσφατο παρελθόν, αισθάνθηκα το χρέος χθες να επικοινωνήσω με συναδέλφους των υπολοίπων χωρών, κάτι που μπορεί να κάνει και ο μακροβιότερος Ευρωβουλευτής που είναι σήμερα στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Το έκανα, για να δω τι θα συναντήσουμε, τι υπάρχει μπροστά μας.

Κύριοι Υπουργοί, υπάρχει εις τα μεγάλα κράτη μία σοβαρότητα να αντιμετωπίσουν την κατάσταση όπως πρέπει. Έχουμε τεράστιο πρόβλημα στις μικρότερες χώρες, εκεί που οι κυβερνήσεις είναι αναμικτές, εκεί που υπάρχουν συμμαχικές κυβερνήσεις ή κόμματα λαϊκιστικά. Πηγαίνετε να προσπεράσατε τη Φινλανδία, την Αυστρία, την Ολλανδία. Τίποτα δεν είναι δεδομένο. Επαναλαμβάνω, βρήκα άλλη αντιμετώπιση από τις μεγάλες χώρες και άλλη από τις μικρότερες χώρες, που βρίσκονται σε κάποια ταπάτα.

Θα σας πω τι μου είπε ένας Σλοβένος συνάδελφος. Μου λέει: «Εγώ έχω μέσο όρο σύνταξης στη χώρα μου τα 400 ευρώ, εσύ στη δική σου έχεις τα 700 ευρώ. Θα πω εγώ στους δικούς μου κάντε οικονομία, για να δώσω σύνταξη στους Έλληνες μεγαλύτερη σύνταξη;». Θέλω ένα επιχείρημα για το τι να του απαντήσω σήμερα.

Ξέρετε τι μου είπε ο Γερμανός; Μου είπε: «Από την ημέρα που μπήκαμε στο ευρώ μαζί σας, εγώ έκανα αυξήσεις 5% στους δημοσίου υπαλλήλους και εσείς κάνατε 31%». Θα πω στο Γερμανό, «σε πιέζω, για να δώσεις μεγαλύτερες αυξήσεις στο ελληνικό δημόσιο»;

Κύριοι Υπουργοί, είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε τα πρακτικά πράγματα που μας ρωτάνε; Αυτά είναι τα κυρίαρχα. Τα κυρίαρχα δεν είναι οι εδώ συμπεριφορές μας, τα διάφορα «κρεσέντο» και υπερθετικά σχήματα τα οποία, εν πάση περιπτώσει, είναι στιγμιαία και δεν μπορεί να είναι οδηγός μίας μόνιμης

πολιτικής.

Άρα, λοιπόν, αυτό για το οποίο σας εγκαλώ είναι ένα. Περισσότερη αποφασιστικότητα, όχι κλαψουρίσματα, όχι ευχές, αλλά αποτέλεσμα. Επαναλαμβάνω, αυτό που είπα στον Πρωθυπουργό: «Επί προθέσεων βαθμός δέκα, επί αποτελέσματος κάτω από τη βάση».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Γεώργιο Καρατζαφέρη, Αρχηγό και Πρόεδρο του ΛΑΟΣ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Β' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης για έξι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση ζητά σήμερα την εμπιστοσύνη της Βουλής και θα ξέρουμε σε μερικές ώρες εάν θα την πάρει. Γνωρίζουμε, όμως, εκ των προτέρων ότι σε κάθε περίπτωση δεν έχει την εμπιστοσύνη της πλειοψηφίας των Ελλήνων πολιτών.

Ο ανασχηματισμός είναι μία απεγνωσμένη προσπάθεια της Κυβέρνησης να αναγεννηθεί από την τέφρα της, αλλά είναι ολοφάνερο ότι η προσπάθεια αυτή δεν πρόκειται να πετύχει. Θα μπορούσα πολλά να πω για την αποτυχία της Κυβέρνησης. Για το έλλειμμα που ξέφυγε από τους στόχους, για την ύφεση, για την ανεργία, για τον πληθωρισμό, για το δεύτερο μνημόνιο, του οποίου η υπογραφή είναι μια καθαρή απόδειξη ότι απέτυχε το πρώτο. Δεν νομίζω ότι χωράει συζήτηση πάνω σ' αυτό. Αλλά δε νομίζω ότι χρειάζεται να αναφερθώ σε αυτά. Φτάνει να αναφερθώ στην παραδοχή του Πρωθυπουργού, του κ. Παπανδρέου, ο οποίος την περασμένη Τετάρτη παραιτήθηκε, θέλοντας με την παραίτησή του αυτή, να διευκολύνει την Ελλάδα να προχωρήσει σε έναν καινούριο δρόμο.

Το χειρότερο είναι ότι δεν επέμεινε σε αυτή την παραίτηση. Δεν εννοούσε την προσπάθεια εθνικής συνεννόησης και την προσπάθεια σχηματισμού κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας, που θα ανακούφιζε ως προοπτική τους Έλληνες πολίτες και θα έστελνε ένα διπλό θετικό μήνυμα και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, ότι οι Έλληνες συνεννοούνται, βρίσκουν αυτά που τους ενώνουν και όχι αυτά που τους χωρίζουν, για να προχωρήσουν μπροστά. Του δόθηκε ευκαιρία από τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, αλλά ο ίδιος δεν άδραξε την ευκαιρία και έτσι ξανά βρισκόμαστε με μια καινούργια Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, για να χειριστεί το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, ενώ ο δικός της χρονικός ορίζοντας είναι βραχυπρόθεσμος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα βρίσκεται, -κακά τα ψέματα- σε μεγάλο κίνδυνο και πρέπει να γίνουν σωστοί χειρισμοί και στις Βρυξέλλες και στην Αθήνα. Στις Βρυξέλλες πρέπει να καταλάβουν τις δυνατότητες της ελληνικής οικονομίας, αλλά και τα περιθώρια της ελληνικής κοινωνίας. Και είναι ιδιαίτερα χρήσιμο ότι φαίνεται πως από αυτήν την πλευρά γίνεται σε κάποιο, μικρό έστω, βαθμό αντιληπτό ότι πρέπει να γίνουν κάποιες κινήσεις, όπως αυτή που περιέγραψε ο κ. Γιούνκερ, σε σχέση με το ΕΣΠΑ και την κατάργηση της υποχρέωσης συγχρηματοδότησης από την Ελλάδα, για να υπάρξει μια κάποια ένεση ρευστότητας. Αλλά ξέρετε, ό,τι και να γίνει από την πλευρά των Βρυξελλών για το ΕΣΠΑ, προσπάθεια πρέπει να γίνει, κυρίως εδώ. Ήμασταν πέμπτοι τον Οκτώβριο του 2009, είμαστε δέκατοι τρίτοι σήμερα. Η χώρα δεν κάνει αυτό που πρέπει. Δεν κάνει αυτό το οποίο της αναλογεί για την αντιμετώπιση αυτής της μεγάλης κρίσης.

Από κει και πέρα, είναι ολοφάνερο ότι θα πρέπει να γίνουν και άλλα πολύ συγκεκριμένα βήματα, κυρίως εδώ. Διότι η Ευρώπη έχει το ρίσκο που της αναλογεί, σε σχέση με δυσμενείς εξελίξεις στην Ελλάδα, μη γεγλιόμαστε όμως, το μεγάλο ρίσκο είναι για μας.

Εμείς, λοιπόν, πρέπει να πάρουμε πρώτα από όλα μια σειρά από «πυροσβεστικές» πρωτοβουλίες, οι οποίες θα έχουν ως στόχο την αντιμετώπιση της δυσπιστίας μιας κοινωνίας, που ολοένα και περισσότερο διαμαρτύρεται και αγανακτεί απέναντι στο πολιτικό σύστημα.

Έχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταντήσει για ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας η λέξη «πολιτικός» να είναι ύβρις. Πρέπει να έχουμε το κουράγιο να το παραδεχθούμε. Αλλά από την άλλη πλευρά, πρέπει να έχουμε και το κουράγιο να πούμε ότι στις δημοκρατίες, σε κάθε δημοκρατία, οπουδήποτε στον πλανήτη, τις

λύσεις τις δίνουν οι πολιτικοί. Δεν τις δίνουν ούτε οι μάγοι ούτε οι λοχίες.

Πρέπει, λοιπόν, να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων όλοι και να πάρουμε μια σειρά από θεσμικές κατ' αρχάς πρωτοβουλίες είτε αφορούν τη διαφάνεια στο δημόσιο βίο, ονομαστικοποίηση των εισφορών στα κόμματα, ταχεία προφανώς διερεύνηση των σκανδάλων και πάνω από όλα μία θαρραλέα αναθεώρηση του Συντάγματος, για να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών στους θεσμούς.

Δεύτερον, πρέπει να προχωρήσουμε σε μία θαρραλέα δημοσιονομική προσαρμογή, η οποία –προσέξτε– δεν πρέπει να στηρίζεται κυρίως στους φόρους, αλλά στην περικοπή των δαπανών. Έτσι γίνεται σε όλες τις χώρες που αντιμετωπίζουν αντίστοιχα προβλήματα με μας. Σε μας μόνο γίνεται το αντίθετο, γιατί αυτό είναι επιλογή της Κυβέρνησης.

Τρίτον, χρειαζόμαστε ένα σοκ ανάταξης της οικονομίας. Άκουσα την απεγνωσμένη προσπάθεια προηγουμένως του Υπουργού του κ. Χρυσόχοϊδη να φανεί αισιόδοξος. Δεν τα κατάφερε, διότι λόγω του χαρακτήρα του, σε πολλές αποστροφές του λόγου του, ξανάγινε και πάλι ρεαλιστής και η κατάσταση, δυστυχώς, είναι τελείως αρνητική.

Ο τελευταίος επενδυτικός νόμος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, –δεν ξέρω πόσοι Έλληνες πολίτες το ξέρουν– διαπιστώσαμε ότι δεν είχε αποτελέσματα. Ακόμα και αν εγκριθούν όλες οι αιτήσεις, το συνολικό ποσό που θα καταβληθεί, θα είναι δώδεκα φορές μικρότερο από το διαθέσιμο ποσό. Αυτό δεν συμβαίνει επειδή είναι κακός ο νόμος. Άλλωστε και εμείς τον ψηφίσαμε. Αλλά όταν το δάσος καίγεται, ποιος θα έρθει να αναπτύξει υλοτομικές δραστηριότητες μέσα στο φλεγόμενο δάσος; Χρειάζεται, λοιπόν, να αποκατασταθεί πρωτίστως η εμπιστοσύνη των διεθνών αγορών, του κάθε επενδυτή, του κάθε πολίτη.

Και πέρα από την αποκατάσταση της αξιοπιστίας του πολιτικού συστήματος και τη δημοσιονομική προσαρμογή, χρειάζονται γι' αυτό το λόγο μέτρα που θα κάνουν την Ελλάδα φιλική στην επιχειρηματικότητα. Δεν πρόκειται να έχουμε επενδύσεις, αν δεν έχουμε ιδιώτες επενδυτές. Ας το καταλάβουμε μια και καλή. Και το πρώτο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση είναι ένα θαρραλέο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων. Όχι μόνο για λόγους ταμειακούς, αλλά γιατί θα στείλει ένα σινιάλο διεθνώς ότι κάτι επιτέλους αλλάζει σ' αυτόν τον τόπο και η Ελλάδα σταματάει να είναι η τελευταία σοβιετικού τύπου χώρα στην Ευρώπη. Δεν υπάρχει άλλη επιλογή.

Πρέπει επιτέλους να αντιληφθούμε ότι είναι προς όφελος της πατρίδας μας να προχωρήσουμε προς αυτή την κατεύθυνση. Το μήνυμά της Νέας Δημοκρατίας είναι απολύτως ξεκάθαρο. Και ο Πρόεδρός μας υπήρξε απολύτως ξεκάθαρος στο μήνυμά που έστειλε σε κάθε λογής συντεχνίες, ως προς αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα τελειώσω με δύο ακόμα παρατηρήσεις, μία για τον Υπουργό και μία παρατήρηση που θεωρώ ότι είναι σημαντική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ναι, σύντομα κάντε το, όμως, γιατί έχουμε πάει στα οκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ο Υπουργός μας μίλησε για τη δημόσια επενδυτική τράπεζα. Είναι μία παραλλαγή της ιδέας της κ. Κατσέλη, η οποία μας μιλούσε για ταμείο αναχρηματοδότησης της οικονομίας. Ήταν στο προεκλογικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, ήταν στις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης, το επαναφέρει με νέα μορφή ο κ. Χρυσόχοϊδης.

Δεν ξέρω τι ακριβώς εννοούν, ενδεχομένως δεν ξέρουν και οι ίδιοι τι εννοούν, πάντως ο χρόνος περνάει, ο χρόνος τρέχει εις βάρος της Ελλάδας και μένουμε με αυτές τις ιδέες. Όπως μένουμε και με τους ερασιτεχνισμούς της Κυβέρνησης όσον αφορά τη δομή της την ίδια και φυσικά με το Υπουργείο Ναυτιλίας. Αυτό που συμβαίνει με το Υπουργείο Ναυτιλίας, αν δεν είναι δράμα, είναι τουλάχιστον ανέκδοτο. Θλιβερό ανέκδοτο. Δεν έχει παγκό-

σμιο προηγούμενο ο χειρισμός της Κυβέρνησης στο συγκεκριμένο ζήτημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εν πάση περιπτώσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα από τις θεσμικές και οικονομικές προϋποθέσεις, για μένα, χρειάζεται μία προϋπόθεση πάνω από όλα: Είναι μία επανάσταση πατριωτισμού από όλους μας, από τον κάθε πολίτη, γιατί όλοι είμαστε Έλληνες και όλοι είμαστε στο ίδιο καράβι, αλλά πάνω από όλα, από εμάς τους πολιτικούς. Η Ελλάδα κρέμεται σε μια κλωστή. Μπορεί σε μερικές μέρες να νοσταλγούμε το σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κύριε Χατζηδάκη, έχετε πάει στα δέκα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Πρέπει, λοιπόν, όλοι να δώσουμε τον καλύτερό μας εαυτό και η Κυβέρνηση να αποφασίσει, αφού επέλεξε να προχωρήσει μόνη της, να προχωρήσει, τουλάχιστον, όπου νομίζει η ίδια. Οι επιδόσεις της, ιδιαίτερα από το Φλεβάρη και μετά, που έβαλε κάτω τα μολύβια, μετά τις ανακοινώσεις της τρόικα, είναι απογοητευτικές. Ας κοιτάξει, λοιπόν, να αλλάξει σελίδα, διότι οι ευθύνες της είναι ιστορικές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Ο κ. Γεώργιος Αρβανιτίδης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από τη Β' Θεσσαλονίκης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς θα ήθελα να εκφράσω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια προς την οικογένεια, αλλά και προς το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας για τον απροσδόκητο χαμό του εξαίρετου συναδέλφου και συντοπίτη, Άγγελου Τζέκη.

Καλό ταξίδι Άγγελε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σκεφτόμουν ότι αν σήμερα ανάμεσά μας καθόταν η Ελλάδα με σάρκα και οστά στα άδεια έδρανα του Κοινοβουλίου, θα ήταν μάλλον φτωχή στην όψη, πλην όμως, όμορφη και μάλλον βαθιά πληγωμένη. Θα ήταν, όμως, όρθια, θα ήταν εδώ ζωντανή.

Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι στεκόμαστε όρθιοι σ' αυτές τις ιστορικές στιγμές που διανύουμε. Ότι στεκόμαστε όρθιοι τη στιγμή που πολλοί ψιθυρίζουν στο αφτί αυτής της ταλαιπωρημένης χώρας τα δήθεν οφέλη μίας αυτοκτονίας. Διότι, κύριοι, η παγκόσμια δημοσιονομική κρίση του 2008 μπορεί να έφερε στο φως το δυσθεώρητο δημόσιο χρέος και το υπέρογκο δημοσιονομικό έλλειμμα της χώρας, σύντομα όμως αποδείχθηκε ότι το δημοσιονομικό πρόβλημα αποτελούσε μόνο την κορυφή του παγόβουνου κάτω από την οποία κρυβόταν η αναμικτή ανάπτυξη, οι βαθιές διαρθρωτικές αδυναμίες και οι χρόνιες παθολογίες της Ελλάδας και ακόμα η νοσηρή και νοσογόνος νοοτροπία που ξεκινούσε από το πολιτικό σύστημα και δυστυχώς είχε καταφέρει εν μέρει να μολύνει και τον πολίτη. Χρειαζόταν πολιτική βούληση και αλλαγή, την οποία η τότε κυβέρνηση διέθετε και είμαι βέβαιος ότι και το νέο κυβερνητικό σχήμα διαθέτει και θα στηρίξει με πείσμα.

Ακούσε, όμως, η πολιτική βούληση; Όχι. Χρειαζόμασταν, επίσης, χρόνο και χρήματα. Από πού όμως θα τα βρίσκαμε, τη στιγμή που αντιμετωπίζαμε ένα ακόμη εξωτερικό έλλειμμα, ένα έλλειμμα αξιοπιστίας στο εξωτερικό, τη στιγμή που είχαμε χάσει την εμπιστοσύνη των διεθνών αγορών, Ευρωπαίων εταίρων και επενδυτών;

Σε όλα αυτά να προστεθεί μία Ευρώπη απροετοίμαστη και μία ηγεσία της κατώτερης των περιστάσεων, που δεν ήθελε να δει τη ρίζα του προβλήματος της ευρωζώνης, την ίδια ώρα που οι κερδοσκόποι υπονόμειαν κάθε μας προσπάθεια.

Οφείλουμε εδώ να πούμε ότι έγινε ένας μαραθώνιος διαπραγματεύσεων για τη δημιουργία ενός πρωτοφανούς ευρωπαϊκού μηχανισμού στήριξης, που αποτελεί ξεκάθαρο την επιτυχία της Κυβέρνησης.

Τέλος και κυριότερο ίσως, η εμπιστοσύνη και η υπομονή των πολιτών απέναντι στο πολιτικό σύστημα είχε εξαντληθεί ή εξαντλούσε και τα τελευταία της αποθέματα. Για την ακρίβεια νομίζω ότι το 2009, όταν ο λαός εξέλεγε την Κυβέρνησή μας, κατέθετε και τον τελευταίο οβολό εμπιστοσύνης, που διέθετε,

προς το πολιτικό σύστημα. Και επρόκειτο για έλλειψη εμπιστοσύνης προς όλους τους θεσμούς: τα κόμματα, το Κοινοβούλιο, τη δικαιοσύνη και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Τι κάναμε λοιπόν; Το πρώτο που κάναμε, κύριοι, ήταν να περιορίσουμε το έλλειμμα και το περιορίσαμε κατά πέντε μονάδες του ΑΕΠ σε ένα χρόνο. Από το μικρότερο νοικοκυριό μέχρι και τη μεγαλύτερη πολυεθνική, το δυνατότερο κράτος, δεν υπάρχει βιώσιμο ταμείο, κύριοι, αν ξεδεύει κανείς περισσότερο απ' ό,τι παράγει. Το ζητούμενο είναι τώρα το πρωτογενές πλεόνασμα, το οποίο θα επιτρέψει να ξαναμπούμε στις αγορές με χαμηλότοκο δανεισμό για να ανεξαρτητοποιηθούμε από το εξωτερικό.

Δεύτερον, επιχειρήσαμε να κάνουμε βαθιές διαρθρωτικές αλλαγές και να δώσουμε αναπτυξιακές ανάσες. Εφαρμόσαμε τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», εξοικονομώντας 1,2 δισεκατομμύριο και ναι, υπάρχουν σημεία που χρειάζονται βελτίωση, κανείς δεν το αρνήθηκε, αλλά ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» αποτέλεσε μία τεράστια μεταρρύθμιση. Προωθήσαμε την αναμόρφωση της δημόσιας διοίκησης με την ηλεκτρονική διακυβέρνηση. Μεταρρυθμίσαμε το ασφαλιστικό, αυξήσαμε τις εξαγωγές πάνω από το 30%. Είναι ορατά πλέον τα σημάδια αναίτησης του τουρισμού. Υπήρξε ανέλπιστα ανάπτυξη το πρώτο τρίμηνο του 2011.

Φαίνονται όλα αυτά; Τα κατανοεί ο κόσμος; Όχι. Είναι λίγα αυτά που φαίνονται. Κυρίως επειδή οι καρποί κάθε προσπάθειας αργούν να αποδοθούν, ιδίως, σε μία κοινωνία που έχει χάσει κάθε προσανατολισμό, αλλά και επειδή χάσαμε την επαφή μας με τον κόσμο. Τι θα κάνουμε στο εξής; Χρειάζομαστε ισχυρή δανειοδότηση, που θα επιτρέψει αφ' ενός να γίνουν όλες οι διαρθρωτικές αλλαγές και αφ' ετέρου να δοθούν στοχευμένες αναπτυξιακές ανάσες, που χωρίς αυτές δεν θα κατορθώσουμε να επιβιώσουμε. Χρειάζεται να συνεχίσουμε να πιέζουμε την Ευρώπη για μία συνολική ευρωπαϊκή λύση και με στόχευση την ανάπτυξη. Πρέπει να το μνημονεύουμε αυτό σε όλα τα ευρωπαϊκά όργανα. Σ' αυτό το σημείο, όμως, χρειαζόμαστε εθνική συνεννόηση, συνεννόηση που θα αυξήσει τα διαπραγματευτικά μας χαρτιά στην Ευρώπη.

Υπάρχει και κάτι άλλο. Το μεγάλο στοίχημα, χωρίς το οποίο δεν θα μπορέσουμε να πάμε μακριά την εμπιστοσύνη του κόσμου. Χρειαζόμαστε κοινωνική συναίνεση. Αυτό, ίσως, είναι και το δυσκολότερο έργο μας. Ας μην ξεχνάμε ότι όλες οι κυβερνήσεις παγκοσμίως που βρέθηκαν σε παρόμοια κατάσταση, κατέρρευσαν, όπως στην Αργεντινή, στην Πορτογαλία, στην Ιρλανδία και αλλού.

Χάσαμε την επαφή μας με τον κόσμο και αυτή, κατά την άποψή μου, υπήρξε η μεγαλύτερη αστοχία του προηγούμενου κυβερνητικού σχήματος. Τι πρέπει να γίνει στο εξής; Κατ' αρχάς χρειάζεται να εξηγήσουμε στον κόσμο την προοπτική που υπάρχει. Να μην αφήσουμε τον κόσμο σε ένα σκοτάδι, το οποίο εκμεταλλεύονται επιτήδριοι και το οποίο οδηγεί σε επικίνδυνα μονοπάτια. Πρέπει ο λαός να ξέρει ανά πάσα στιγμή που βρισκόμαστε και πού πάμε.

Δεύτερον, να εξαντλήσουμε κάθε περιθώριο, ώστε να εξασφαλίσουμε ότι δεν θα πληρώσουν για μία ακόμη φορά οι ομάδες, που έχουν ήδη επιβαρυνθεί πολύ και οι οποίες δεν αντέχουν πια, όπως οι χαμηλόμισθοι, οι συνταξιούχοι, οι νέοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι μεγάλες αλλαγές δεν γίνονται από τη μία μέρα στην άλλη. Χρειάζεται χρόνος. Η νέα Κυβέρνηση, υποσχόμενη να ολοκληρώσει το σπουδαίο έργο που ξεκίνησε η προηγούμενη και βελτιώνοντας τις αστοχίες και τις αδυναμίες, που όντως υπήρξαν, ζητά ουσιαστικά την ψήφο εμπιστοσύνης, πίστωση χρόνου, χρόνου απαραίτητου, ώστε να γίνουν όλες οι αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές.

Προσωπικά, τη δίνω χωρίς ενδοιασμούς και πιστεύω ότι όλοι πρέπει να πράξουμε το ίδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Γεώργιο Αρβανιτίδη από το ΠΑΣΟΚ.

Ο κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας από το Νομό Ηλείας, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο για έξι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Υπουργέ, θέλω να σας βεβαιώσω ότι ανεβαίνοντας στο Βήμα αυτό, που κυρίως έχω στο

μου, είναι πως όλοι εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα θα βρούμε κοινά σημεία ικανά να στηρίξουμε μία συναίνεση, όχι τόσο στο πως πρέπει να αντιμετωπιστεί η κρίση, αλλά κυρίως στο να κατανοήσουμε πού οφείλεται αυτή η κρίση. Γιατί πράγματι, η οικονομική κρίση είναι ένα διεθνές, ένα ευρωπαϊκό και κατ' επέκταση και ένα ελληνικό φαινόμενο. Αυτό όμως που είναι αποκλειστικά ελληνικό φαινόμενο, είναι αυτή η κοινωνική και πολιτική κρίση που βιώνεται σ' αυτόν τον τόπο ύστερα από τριάντα έξι χρόνια αδιατάρακτης δημοκρατικής κοινοβουλευτικής ζωής.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Πράγματι, το πρώτο ερώτημα που ανακύπτει είναι πώς δικαιολογείται σε μία περίοδο, όπου είχαμε την πιο μακρά, την πιο ήρεμη, την πιο σταθερή, από πλευράς κυβερνήσεων, ιστορική περίοδο, πώς γίνεται σ' αυτήν τη μεταπολίτευση, όπου οι δημοκρατικοί, αντιπροσωπευτικοί θεσμοί λειτούργησαν χωρίς ανωμαλίες, στο τέλος αυτής της περιόδου να παρατηρείται μία πρωτοφανής κρίση εμπιστοσύνης προς το αντιπροσωπευτικό σύστημα. Πώς μπορούμε, λοιπόν, να κατανοήσουμε με κοινούς όρους και κοινούς τρόπους προσέγγισης τέτοια φαινόμενα, πώς μπορούμε να καταλήξουμε σε κοινά συμπεράσματα; Από εδώ θα κριθεί, εάν πράγματι είμαστε σε θέση να επωμιστούμε και συναινετικές ή ευρύτερα συναινετικές πρωτοβουλίες για έξοδο από την κρίση.

Δυστυχώς, από αυτήν την άποψη, ο Πρωθυπουργός, προσωπικά με απογοήτευσε, γιατί εδώ και είκοσι μήνες δεν κάνει τίποτε άλλο από το να χρησιμοποιεί τους κοινοβουλευτικούς θεσμούς, όχι με βάση το περιεχόμενο που έχουν στο πλαίσιο και στα όρια της λειτουργίας του πολιτεύματος, αλλά στο πλαίσιο μίας άτυπης δράσης, την οποία αυτός κάθε φορά την επανοί, προκειμένου κάθε στιγμή να έχει την ψευδαίσθηση ότι υπερβαίνει την κρίση. Την κρίση που χρησιμοποιεί τουλάχιστον όλος ο κόσμος για να διαπιστώσει ότι σε αυτήν τη δημοκρατία κάτι δεν πάει καλά.

Όπως προείπα, σ' αυτήν τη δημοκρατία, αυτό που δεν πάει καλά σήμερα είναι η εμπιστοσύνη του λαού ή τουλάχιστον ενός μέρους του λαού προς τους αντιπροσώπους του, προς εκείνους δηλαδή, χάριν της λειτουργίας των οποίων, λειτουργεί η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία. Αυτό δεν νομίζω ότι θα κομίσω γλαύκας αν το προσδιορίσω με τα λόγια ενός σύγχρονου Έλληνα φιλόσοφου του Στέλιου Ράμφου. Προ ημερών έλεγε -και είμαι απολύτως σύμφωνος με αυτήν την προσέγγιση- ότι στην Ελλάδα τα χρόνια που ζούμε σε δημοκρατία, παρατηρείται μία θεμελιώδης στρέβλωση του πολιτεύματος. Γιατί η κοινωνία μονίμως, η κοινωνία ως πεδίο άσκησης επιμέρους συμφερόντων, δεν κάνει τίποτα άλλο από το να χρησιμοποιεί το πολιτικό σύστημα ως μεσολαβητή, ως πολιορκητικό κλοιό, όπως χαρακτηριστικά λέει, προκειμένου να εξυπηρετεί ατομικά ή επιμέρους συμφέροντα. Δηλαδή, το κράτος αντί να το βάλει σε μία τροχιά εξυπηρέτησης του καθολικού συμφέροντος, του γενικού συμφέροντος, να εξυπηρετεί επιμέρους συντεχνιακά ή άλλα επαγγελματικά αιτήματα.

Με αυτήν την έννοια, θεωρώ ότι η μεταπολίτευση κλείνει, γιατί αυτό που της δίνει αυτήν ακριβώς την απόχρωση είναι το γεγονός ότι ποτέ στην Ελλάδα δεν απολαύσαμε μία κοινοβουλευτική περίοδο με αδιατάρακτη νομοθετική παραγωγή. Ποτέ, δηλαδή, οι επενδύσεις δεν είχαν ένα σταθερό νομοθετικό πλαίσιο, ποτέ η φορολογία δεν είχε ένα σταθερό νομοθετικό πλαίσιο, ποτέ η οργάνωση των επαγγελμάτων δεν είχε ένα σταθερό και επί μακρό χρόνο ισχύον νομοθετικό πλαίσιο, γιατί κάθε πολιτικό κόμμα, όταν ανήρχετο στην κυβέρνηση, είχε να εξοφλήσει κάποια γραμμάτια ή κάποιες υποσχέσεις απέναντι σε κατηγορίες πληθυσμιακές, οι οποίες τελικά καθιστούσαν αυτήν τη δημοκρατία έρμαιο στα χέρια των συντεχνιών.

Γι' αυτό ακριβώς και αυτοί που σήμερα διαδηλώνουν και διαμαρτύρονται, θεωρούν ότι οι αντιπρόσωποι πλέον, είναι άχρηστοι τώρα πια, που κανένας από αυτούς φαίνεται ότι δεν μπορεί να ικανοποιήσει τα επιμέρους ζητήματα.

Γι' αυτό, λοιπόν, προτείνω αυτή η συγκεκριμένη κρίση να γίνει και μία ευκαιρία για αυτοσυνείδηση. Να αντιληφθούμε όλοι ότι έχουμε ιερό χρέος απέναντι στην δημοκρατία και στην ιστορία αυτού του τόπου, να αντιληφθούμε ότι αποστολή μας δεν είναι

να παραχωρούμε, αποστολή και καθήκον έχουμε να υπηρετούμε το καθ' όλον και όχι το επιμέρους.

Γι' αυτό ακριβώς, από την πρώτη στιγμή ήρθα αντιμέτωπος με τους Βουλευτές όλων των κομμάτων, οι οποίοι προκειμένου να εξιλεωθούν, προκειμένου να απενοχοποιηθούν γι' αυτό που είναι ή γι' αυτό που υπήρξαν αυτοί, οι φίλοι τους ή οι οικογένειές τους, δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να παραχωρούν, χωρίς να τους έχουν βέβαια αιτηθεί, διάφορες εξυπηρετήσεις.

Και είναι, πράγματι, πλειοδοσία το να έρχεται σήμερα κάποιος και να λέει: οι Βουλευτές από τριακόσιοι να γίνουν διακόσιοι. Γιατί; Ερωτώ: Γιατί αν οι Βουλευτές, ήταν διακόσιοι και όχι τριακόσιοι, το πολιτικό σύστημα δεν θα είχε φτάσει σε αυτό το κατήχημα που είναι σήμερα; Γιατί αν οι Βουλευτές δεν αμείβονται με αυτά που αμείβονται, δεν θα είχαμε αυτές τις στρεβλώσεις που σήμερα προσπαθούμε να θεραπεύσουμε; Γιατί αν δεν είχαν αυτοκίνητα, παραδείγματος χάριν, θα ήταν διαφορετική η αντιμετώπιση των επιμέρους αιτημάτων και θα ήταν απόστολοι ή υπηρέτες του γενικού συμφέροντος; Όχι.

Άλλο, λοιπόν, χρειαζόμαστε. Χρειαζόμαστε μία πολύ βαθιά συνειδητοποίηση του ότι η δημοκρατία και το κράτος δεν είναι τα ίδια πράγματα. Η δημοκρατία είναι εκείνο το πολίτευμα, στο οποίο δεν άρχει απλά ο λαός, αλλά είναι κυρίαρχος πράγματι ο λαός, του οποίου αυτή η κυριαρχία, όμως, περιορίζεται από τους νόμους που ψηφίζονται στη Βουλή. Γιατί αυτή η κυριαρχία λέγεται δημοκρατία, εκείνη η οποία είναι νομοκρατούμενη και κυρίως υπηρετεί το καθ' όλον και όχι το επιμέρους.

Με αυτή, λοιπόν, την έννοια θεωρώ ότι ο κ. Πρωθυπουργός και όσον αφορά τις εξαγγελίες περί δημοψηφισμάτων για την αναθεώρηση του Συντάγματος και όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιήσε τις εξεταστικές επιτροπές, οι οποίες δεν είναι μέσο για την ανεύρεση της αλήθειας και την επιδίκαση ή την επιβολή κυρώσεων σε επίορκους πολιτικούς, αλλά είναι μέσο κοινοβουλευτικού ελέγχου, διαστρέβλωσε τη λειτουργία αυτών των εξεταστικών επιτροπών. Γι' αυτό φτάσαμε στα αποτελέσματα που όλοι σήμερα ελεεινολογούμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος, θέλω να πω τούτο: Για να είμαστε, τουλάχιστον, με την πεποίθηση ότι κάνουμε το καθήκον μας, θα πρέπει να καταλάβουμε ότι άλλο πράγμα είναι το Σύνταγμα και άλλο πράγμα είναι τα ψηφίσματα, έστω κι αν αυτά προέρχονται από το λαό. Γιατί ακριβώς αυτή που είναι πραγματική δημοκρατία, είναι η δημοκρατία που αποκαθιστά ισορροπία μεταξύ του Συντάγματος και της κυριαρχίας του λαού. Τα συγκυριακά ψηφίσματα, έστω κι αν γίνονται με τη μορφή την οποία προτείνει ο κύριος Πρωθυπουργός, στην καλύτερη περίπτωση είναι για να υπονομεύουν το πολίτευμα, στη χειρότερη δε για να ξεκινήσουν έναν αγώνα εναντίον της Κυβέρνησης, που θα φτάσει στο σημείο ο λαός ως ετυμηγορία του να θεωρεί την υποχρέωσή του να καταδικάσει μία αντιλαϊκή και κοινωνικά όχι τόσο ευαίσθητη κυβέρνηση, παρά να πάρει απόφαση για τις μεγάλες πολιτικές μεταρρυθμίσεις που πρέπει να γίνουν σε αυτό τον τόπο. Γι' αυτό ακριβώς εγώ επισημαίνω αυτόν τον κίνδυνο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου, έχει το λόγο, για δεκαέξι λεπτά.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θέλω κι εγώ να εκφράσω τη λύπη μου για τον ξαφνικό θάνατο του Άγγελου Τζέκη, ενός ξεχωριστού ανθρώπου, ενός συνεπούς αγωνιστή, πάντα βέβαια στο πλαίσιο των ιδεολογικών του αφετηριών και αξιών. Εργάστηκε και αγωνίστηκε για την εργατική τάξη, για τους μη προνομιούχους, με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Τα θερμά μου συλλυπητήρια στην οικογένειά του.

Αναλαμβάνω, κύριοι συνάδελφοι, τις ευθύνες του Υπουργείου Δικαιοσύνης σε μία πάρα πολύ κρίσιμη περίοδο για τη χώρα μας. Την κρίσιμότερη μετά τον Εμφύλιο. Είναι για μένα τιμή ότι ο Πρωθυπουργός της χώρας, ο Γεώργιος Παπανδρέου, μου ανέθεσε

αυτήν τη δύσκολη αποστολή.

Οι δεσμοί μου με τη δικαιοσύνη ξεκινούν από πολύ νωρίς, από την ίδια μου την οικογένεια, από τη Νομική Σχολή, από την ώριμη πολιτική μου δράση. Για πρώτη φορά έγινα Υπουργός Δικαιοσύνης το 1985. Η ενασχόλησή μου με θέματα δικαιοσύνης ήταν συνεχής. Τελευταία συμμετείχα στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, της οποίας είχα την τιμή να είμαι Πρόεδρος.

Η αποδοχή στο προσκλητήριο του Πρωθυπουργού συνδέεται με το ξεχωριστό αίσθημα ευθύνης που πρέπει να έχει πολιτικός, κάθε πολίτης θα έλεγα, σε αυτήν τη δύσκολη εποχή, για τη συμμετοχή του στη μεγάλη πρόκληση των καιρών που είναι να βγάλουμε τη χώρα από τη βαθιά κρίση και να μπούμε το δυνατό συντομότερο σε τροχιά ανάπτυξης. Είναι ένα στοίχημα που μπορούμε να το κερδίσουμε, αλλά όχι ο καθένας χωριστά. Όλοι μαζί.

Έχω συναισθήσει του μεγέθους των ευθυνών και κατά μείζονα λόγο γιατί διαδέχομαι στο Υπουργείο το φίλο μου, τον Χάρη Καστανίδη, που στη διάρκεια της θητείας του απέδωσε έργο, που τιμά τον ίδιο και την προηγούμενη Κυβέρνηση του Γεώργιου Παπανδρέου. Δύο λόγια θα πω για να φτάσω στις προγραμματικές δηλώσεις, στις πρωτοβουλίες που προτίθεμαι να πάρω για τα χαρακτηριστικά της σημερινής κρίσης, γιατί πολλά έχουν ακουστεί.

Το πρώτο είναι ότι είναι μία πολύπλευρη κρίση, που αποτυπώνεται κυρίως ως οικονομική κρίση. Πιστεύω βαθιά ότι αυτό είναι κυρίως το αποτέλεσμα της κρίσης των αξιών, της ηθικής και θεσμικής κρίσης που διατρέχει την κοινωνία μας για πολλά χρόνια, που δυστυχώς έχει γίνει τρόπος ζωής.

Η αλήθεια είναι ότι ζούμε, βιώνουμε, θα έλεγα καλύτερα, μία απαξίωση και αμφισβήτηση αποτελεσματικότητας όλων των θεσμών, αλλά και των τριών λειτουργιών της συντεταγμένης πολιτείας. Αμφισβητείται το κύρος και η αποτελεσματικότητα της δικαιοσύνης, αμφισβητείται το κύρος της δημόσιας διοίκησης, αμφισβητείται το κύρος της Βουλής και της νομοθετικής εξουσίας. Ποιος είναι ο μεγάλος κίνδυνος εδώ; Είναι η αμφισβήτηση και η απαξίωση να καταλήξει, κύριοι συνάδελφοι, σε θεσμική αποδόμηση της ελληνικής δημοκρατίας, αφού αμφισβητείται ακόμα και η χρησιμότητα των πολιτικών κομμάτων, που είναι η βάση της λειτουργίας της δημοκρατίας μας.

Μην ξεχνάμε και δεν πρέπει να το ξεχνάει κανένας Έλληνας πατριώτης, ότι το πολιτικό μας σύστημα είναι κομματική κοινοβουλευτική δημοκρατία. Και ο τελευταίος κίνδυνος είναι ορατός για έναν πρόσθετο λόγο. Η αμφισβήτηση έχει λάβει έμπρακτη και μαζική μορφή. Και όταν λέω «μαζική μορφή», δεν αναφέρομαι μόνο στις πλατείες. Αναφέρομαι στην κάθε ελληνική οικογένεια, στον κάθε Έλληνα που σήμερα κυρίως δεν έχει δουλειά ή που δεν έχει τα προς το ζην.

Αμφισβητείται ακόμα στη χώρα μας, κύριοι συνάδελφοι, η αρχή της νομιμότητας, ακόμα και η εφαρμογή τελεσίδικων και αμετάκλητων δικαστικών αποφάσεων. Έτσι, η αδικία, η ανομία, η ατιμωρησία έχουν γίνει δομικά στοιχεία του πολιτικού μας συστήματος. Είναι νοοτροπία, να το πω με μία φράση.

Η αδικία και η ανομία ξεκινούν δυστυχώς από πράξεις και παραλείψεις της ίδιας της πολιτείας. Είναι η νομοθετική λειτουργία που έχει διαμορφώσει ένα πρωτόγνωρο για δημοκρατική πολιτεία καθεστώς πολυνομίας και γραφειοκρατίας. Είναι η εκτελεστική εξουσία που πλέον των άλλων δεν εφαρμόζει τους νόμους, που η ίδια ψηφίζει και δεν τηρεί και δεν συμμορφώνεται με αποφάσεις δικαστηρίων αμετάκλητων ελληνικών και ξένων, ευρωπαϊκών. Είναι με μια φράση η πολυνομία, η κακονομία, η ατιμωρησία ο πυρήνας του προβλήματος του δικαίου συστήματος.

Μπροστά σ' αυτήν τη διαπίστωση υπάρχει ένα κρίσιμο ερώτημα. Υπάρχουν απαντήσεις; Και σε μια δημοκρατική πολιτεία ποιες μπορεί να είναι οι απαντήσεις; Βαθιά μου πίστη είναι πως μπορούμε να απαντήσουμε, αρκεί να απαντήσουμε συντεταγμένα, με ουσιαστικό διάλογο -θα επανέλθω σ' αυτό- και αν όλοι μαζί, όλο το πολιτικό σύστημα μπορεί να αντιμετωπίσει την κρίση.

Τι χρειάζεται; Ριζικές ανατροπές σε όλο το πλέγμα των ρυθμίσεων που διέπουν τη λειτουργία και των τριών εξουσιών μέσα από έναν ευρύτατο διάλογο, που θα έχει ως κατακλείδα τη συνταγματική αναθεώρηση. Θα είναι και πρέπει να είναι μια ριζική

αναθεώρηση, που θα καλύψει όλο το φάσμα των ρυθμίσεων, όσον αφορά τη νομοθετική λειτουργία της Βουλής, την ποινική ευθύνη των Υπουργών, τον εκλογικό νόμο, τη διαφάνεια στα δημοσιονομικά. Τα είπε ο Πρωθυπουργός και δεν θέλω να τα επαναλάβω.

Επειδή πολλή συζήτηση γίνεται για το νέο στοιχείο που έθεσε ο Πρωθυπουργός, που είναι η συμμετοχή των πολιτών στη διαμόρφωση της νέας πολιτειακής τάξης στη χώρα μας, θέλω να πω ότι θα είναι μια πρωτόγνωρη διαδικασία, καθώς με ένα δημοψήφισμα ο λαός θα έχει συμμετοχή σ' αυτήν τη διαδικασία. Υπάρχουν προϋποθέσεις για αυτή τη συμμετοχή; Αναμφισβήτητα, ναι. Και νομίζω ότι μπορεί κανείς να τις κατατάξει σε δύο ενότητες: Η μια είναι ότι αυτή η διαδικασία δεν θέτει σε αμφισβήτηση, σε καμία περίπτωση, τη συνταγματικά κατοχυρωμένη διαδικασία του Συντάγματος. Το λέω γιατί άκουσα και κάτι τέτοιες προσεγγίσεις χθες. Αλίμονο! Θα τηρηθεί κατά γράμμα το γράμμα και το πνεύμα του Συντάγματος. Δεύτερον, η διαδικασία του δημοψηφίσματος θα θέσει διλληματικά ή διχαστικά ερωτήματα; Έλεος, κύριοι! Το άκουσα και από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Δηλαδή, αν αυτήν τη στιγμή μπου ερωτήματα σε σχέση με τον εκλογικό νόμο, με την κατάργηση του σταυρού προτίμησης, αν μπου ερωτήματα σε σχέση με τη λειτουργία της Βουλής κ.λπ. είναι διχαστικά αυτά τα ζητήματα; Έχει πληρώσει πολύ αυτός ο τόπος αντίστοιχα δημοψηφίσματα στο παρελθόν και είναι έξω από τη σκέψη και του Πρωθυπουργού και όλων μας και θέλω αυτό να το ξεκαθαρίσω, για να μην κάνουμε συζητήσεις επί πεδίου το οποίο δεν υπάρχει σε κανέναν τη σκέψη.

Ξεκινάμε, λοιπόν, άμεσα το διάλογο και ως Υπουργείο προετοιμάζουμε την αναθεώρηση, αφ' ενός όσον αφορά την καθολική συμμετοχή των πολιτειακών οργάνων μέσα στη Βουλή με τα πολιτικά κόμματα, με την ηγεσία της δικαιοσύνης, με τους εκπροσώπους των δικαστικών λειτουργιών και των δικηγόρων, αλλά και την ενεργή συμμετοχή και σύμπραξη –το είπε ο Πρόεδρος- της επιστημονικής κοινότητας και της κοινωνίας των πολιτών.

Με χαροποιεί ιδιαίτερα το γεγονός, κύριοι συνάδελφοι, ότι όλη αυτή η προεργασία θα πάει στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας. Όπως είπα και στην αρχή, είχα την τύχη και την τιμή να είμαι Πρόεδρος της και εκεί πετύχαμε μεγάλες συμφωνίες και το γνωρίζουν οι συνάδελφοι από όλα τα κόμματα. Θα τα συζητήσουμε σε λίγες μέρες στη Βουλή και θέλω να πιστεύω ότι η Κυβέρνηση και όλα τα κόμματα και όλοι οι Αρχηγοί των κομμάτων θα λάβουν σοβαρά υπ' όψιν τους τα πορίσματα αυτής της επιτροπής που λειτουργεί στο πλαίσιο της Βουλής.

Η δεύτερη απάντηση είναι η εξής: Θα μείνουμε εδώ; Θα περιμένουμε τη συνταγματική αναθεώρηση ή υπάρχει πεδίο για άμεσες μεταρρυθμίσεις για την ισονομία, αλλά και για τη λειτουργία της οικονομίας, που και εδώ δίνουμε ιδιαίτερο βάρος; Θα δώσουμε άμεσες απαντήσεις, που θα πρέπει να εφαρμοστούν άμεσα και προτού φτάσουμε στην ολοκλήρωση της διαδικασίας της Αναθεώρησης του Συντάγματος. Εδώ θέλω να δώσω έμφαση στα ζητήματα της οικονομίας.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν πολλές μετρήσεις από έγκυρους διεθνείς οργανισμούς, μεταξύ των οποίων και η Παγκόσμια Τράπεζα. Σύμφωνα, λοιπόν, με αυτές τις μετρήσεις γίνεται λόγος για αργό και άδικο δικαιοσύνη σύστημα στην Ελλάδα, το ότι είναι ο κύριος ανασταλτικός παράγοντας για την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας, τις ιδιωτικές ελληνικές και ξένες επενδύσεις και γενικότερα για την ανάπτυξη της οικονομίας μας. Αυτή είναι μια μεγάλη αλήθεια που δεν την έχουμε αναδείξει όσο πρέπει. Γιατί ένας επιχειρηματίας δεν μπορεί να περιμένει δέκα χρόνια. Και ασφαλώς δεν μπορεί και δεν πρέπει να μπει σε μια λογική ότι για να λύσει το πρόβλημά του πρέπει να καταφύγει στο φακελάκι και στη διαφθορά.

Μια πρόσφατη συγκριτική έρευνα της Παγκόσμιας Τράπεζας που αφορά διάφορους δείκτες προστασίας των δικαστικών συστημάτων και της αποτελεσματικότητας της απονομής της δικαιοσύνης κατατάσσει τη χώρα μας στην τελευταία θέση των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε υποδεέστερη θέση πολλών χωρών της Αφρικής, με πρώτη παρατήρηση ότι η Ελλάδα είναι ένα κράτος που δεν εφαρμόζει τους νόμους, που το ίδιο

ψηφίζει. Αυτή είναι η αλήθεια. Και αυτήν την κατάσταση καλούμαστε να αναστρέψουμε, προς όφελος ασφαλώς των Ελλήνων πολιτών για μια δίκαιη κοινωνία, αλλά και για την αναζωογόνηση της οικονομίας.

Προς αυτήν την κατεύθυνση, προτεραιότητά μας στο Υπουργείο δική μου και του Υφυπουργού Γιώργου Πεταλωτή, στην πρώτη συζήτηση που κάναμε, είναι η άμεση, η το δυνατόν συντομότερο νομοθετική ρύθμιση για τις υποθέσεις διαφθοράς υψηλόβαθμων κρατικών αξιωματούχων. Αυτές οι υποθέσεις ιδιαίτερης σημασίας και βαρύτητας για την πολιτική και κοινωνική ζωή της χώρας θα εκδικάζονται κατά απόλυτη προτεραιότητα και σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα.

Θα δημιουργήσουμε, λοιπόν, το σχετικό πλαίσιο για ποινικές, αστικές δίκες, για συγκεκριμένες εξαιρετικές σημασίας υποθέσεις, που θα δίνονται σε έμπειρους δικαστικούς λειτουργούς και εισαγγελικούς λειτουργούς, αλλά θα τους παρέχεται και όλη η δυνατότητα –γιατί είναι αντικειμενικό το ζήτημα- σε τεχνική υποδομή και σε έμπυχο υλικό, για να φέρουν εις πέρας αυτές τις υποθέσεις. Το απαιτεί ο ελληνικός λαός. Θέλει ταχύτατη διαλεύκανση γι' αυτές τις υποθέσεις. Και βέβαια, έχουμε κάνει και τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις στο νόμο περί ευθύνης Υπουργών και έχει μείνει ανοικτό το ζήτημα για τη ριζική αλλαγή στην προσαρμογή, στις απαιτήσεις πλέον της οικονομίας και της κοινωνίας με την Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Μια τρίτη απάντηση, είναι οι ριζικές τομές στην ίδια τη δικαιοσύνη. Ποια είναι η μεγάλη παθογένεια; Η αρνησιδικία. Δέκα χρόνια για να βγουν αποφάσεις, καμμία φορά και πολύ περισσότερο. Πώς πρέπει να αντιμετωπιστεί με ριζικές τομές; Έχουν γίνει ήδη σημαντικά βήματα από μια σειρά νόμους που ψηφίσαμε και τους ψηφίσε και η Νέα Δημοκρατία –αυτή είναι η αλήθεια- για την επιτάχυνση της ποινικής και της διοικητικής δίκης. Τώρα συζητείται στην αρμόδια επιτροπή η επιτάχυνση της πολιτικής δίκης και της πολιτικής δικονομίας. Δεν μένουμε μόνο σ' αυτό. Και θέλω να πω ότι και στο παρελθόν επιχειρήθηκαν τέτοιες τομές. Δεν απέδωσαν τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

Θα σας φέρω ένα παράδειγμα μόνο. Η εξωδικαστική επίλυση διαφορών που έχει νομοθετηθεί πολλά χρόνια πριν στη χώρα μας. Ξέρετε πόσες πάνε; Το 1% με 2% του συνόλου των υποθέσεων.

Υπάρχει, λοιπόν, ζήτημα εδώ. Ξεκινάω τον αναγκαίο διάλογο. Θα πάω εγώ στον Άρειο Πάγο. Θα πάω εγώ με τον κ. Πεταλωτή στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Εμείς δεν μπαίνουμε στη λογική πια ότι η εξουσία είναι πάνω από κάποια άλλη. Όλες είναι ισότιμες. Να ανοίξουμε έναν ειλικρινή διάλογο, να δούμε τα αποτελέσματα και να πάμε σε διορθωτικές παρεμβάσεις. Άλλωστε υπάρχει ένα τεράστιο έργο στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας. Εμείς κάναμε πέντε συνεδριάσεις παλαιότερα με τους εκπροσώπους των δικαστικών ενώσεων, του Δικηγορικού Συλλόγου, των δικαστικών υπαλλήλων. Όπως ξέρετε, ήρθαν και οι εκπρόσωποι των δικαστηρίων στον πρόσφατο πολιτειακό διάλογο που ξεκινήσαμε...

ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ: Με εξαίρεση τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μην μπούμε σε αυτά. Δεν θέλω να μπω καθόλου σε αυτά. Είναι λάθος. Πρέπει να νομοθετήσουμε και να εμπεδώσουμε στη χώρα μας την ανάγκη για πολιτειακό διάλογο. Θα επιμείνω σ' αυτό και πιστεύω ότι θα βρούμε ανταπόκριση. Θα βρούμε τα σημεία επαφής. Και αυτό να πρωτανεύσει σε όλες μας τις σκέψεις.

Ποιες είναι οι προτεραιότητες; Η ενίσχυση των διαδικασιών συμβιβαστικής επίλυσης των διαφορών και διαμεσολάβησης και η ενίσχυση των αρμοδιοτήτων των ανεξάρτητων αρχών. Ήδη, για τις ανεξάρτητες αρχές υπάρχει νομοπαρασκευαστική επιτροπή. Χθες ο κ. Γεραρής μου είπε ότι μέσα στην εβδομάδα θα μου παραδώσει το σχετικό πόρισμα που έγινε με πρωτοβουλία της επιτροπής. Η ευρεία αποποινικοποίηση μεγάλου αριθμού διοικητικών παραβάσεων που είτε δεν έχουν θέση στον ποινικό νόμο είτε για το γεγονός ότι οι διοικητικές κυρώσεις θα είναι πιο αποτελεσματικές. Ο εξορθολογισμός των ποινών.

Κύριοι συνάδελφοι, επειδή υπήρξε πολύ ευκαιριακή νομοθέ-

τηση –και αυτή είναι η αλήθεια, να τα λέμε τα πράγματα- σήμερα το ποινικό μας σύστημα έχει μεγάλες αδικίες. Αδικήματα βαριά τιμωρούνται με ελαφρότερες ποινές σε σχέση με άλλα αδικήματα, που είναι ελαφριά και έχουν μεγαλύτερες ποινές. Ήδη αυτήν τη στιγμή υπάρχει επιτροπή υπό την Προεδρεία του καθηγητή κ. Μανωλεδάκη και έχει ξεκινήσει για να ολοκληρώσουμε μια τέτοια παρέμβαση.

Η συνολική αναμόρφωση της ποινικής δικονομίας. Υπάρχει ήδη επιτροπή από τον καθηγητή κ. Μαργαρίτη. Η επέκταση του ωραρίου των δικαστηρίων μετά από τον αναγκαίο διάλογο με όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς. Δεν μπορεί τα δικαστήρια να αρχίζουν ουσιαστικά στις 10.00' –γιατί περί αυτού πρόκειται και να τελειώνουν στις 14.00'. Δεν βγαίνει. Εδώ χρειάζεται ένας ειλικρινής διάλογος και με τους δικηγόρους και με τους δικαστές και κυρίως με τους δικαστικούς υπαλλήλους. Τον ξεκινάω αμέσως την επόμενη εβδομάδα.

Η αναβάθμιση της λειτουργίας του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου και της Επιθεώρησης. Και βέβαια, μια στενότερη συνεργασία του Ελεγκτικού Συνεδρίου με το Κοινοβούλιο. Είμαστε η μόνη χώρα που δεν έχουμε αξιοποιήσει την ευρωπαϊκή και τη διεθνή εμπειρία. Αυτή η τυπική έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου δεν θα έπρεπε να είναι έτσι. Αν ήταν διαφορετικά, σε συνδυασμό και με την εισήγηση που είχα κάνει και έγινε αποδεκτή, ώστε να υπάρξει και Υπηρεσία Προϋπολογισμού στη Βουλή, αν αυτά λειτουργούσαν και είχαμε τα αληθινά στοιχεία ως Εθνική Αντιστοίχια, ίσως σήμερα σε σχέση με την οικονομία να μην ήμασταν εδώ. Όλα αυτά ανήκουν στις προτεραιότητές μας.

Το μέσον, κύριοι συνάδελφοι, είναι ο εκσυγχρονισμός. Πρέπει να μπει η δικαιοσύνη στην ψηφιακή εποχή. Έχει ξεκινήσει. Οι ρυθμοί είναι αργοί. Μου έλεγαν προχθές ότι εμείς διάσαμε τεχνογνωσία στην Αλβανία και οφείλω να σας πω ότι σήμερα με τις μετρήσεις στο θέμα της ψηφιοποίησης στο χώρο της δικαιοσύνης η Αλβανία είναι μπροστά από εμάς. Και εδώ απαιτείται η αξιοποίηση του ΕΣΠΑ. Είναι ένα θέμα στο οποίο μπορείτε να φανταστείτε ότι με αυτές τις εφαρμογές τι θετικά αποτελέσματα θα έχουμε. Θα μπορούσα να αναφερθώ αναλυτικά, αλλά είναι ένα θέμα που θα το συζητήσουμε σύντομα στη Βουλή. Σε κάθε περίπτωση, δεν μπορεί στη σύγχρονη εποχή ένας πολίτης που θέλει να πληροφορηθεί αν έχει βγει η απόφασή του να μην μπορεί να το μάθει, αλλά θα πρέπει να πληρώσει το δικηγόρο για να τη δει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Λίγο χρόνο, θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε.

Σε σχέση με την αντεγκληματική πολιτική και το σωφρονιστικό σύστημα, είναι γνωστή η κατάσταση. Υπερπληθυσμός των κρατουμένων, ζητήματα κτηριακών υποδομών και τόσα άλλα. Είναι φανερό ότι μετά το 2009 έχουν γίνει μεγάλες τομές. Δεσμευόμαστε ότι θα ακολουθήσουμε αυτήν την πολιτική και είναι κεντρική επιδίωξή μας να έχουμε και ένα νέο Σωφρονιστικό Κώδικα που θα είναι μοχλός. Εδώ όμως προσέξτε. Υπάρχει εργασία και είμαι διατεθειμένος να ξεκινήσω από εκεί. Υπάρχει η αρμόδια Επιτροπή της Βουλής, η οποία έχει ασχοληθεί και με θέματα νέου χωροταξικού σχεδιασμού των φυλακών και τόσα άλλα πράγματα. Εδώ, λοιπόν, θα αξιοποιήσουμε τη διαρκή επιτροπή της Βουλής, θα δούμε τα συμπεράσματά της, θα κάνουμε δημόσιο διάλογο.

Παράπλευρα, υπάρχουν τα ζητήματα των ναρκωτικών. Ήδη υπάρχει νομοπαρασκευαστική επιτροπή στο Υπουργείο υπό τον κ. Παρασκευόπουλο. Εδώ όμως είναι πάλι η Βουλή. Υπάρχει το εθνικό σχέδιο δράσης για την καταπολέμηση των ναρκωτικών, χωρίς προκαταλήψεις και χωρίς τετελεσμένα, διάλογος, αντιμετώπιση του προβλήματος με βάση και τη διεθνή εμπειρία, να κλείσει αυτό το θέμα.

Από την άλλη μεριά, θέλω να σας πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι θα συμβάλει του Υπουργείου, μαζί και με τα συναρμόδια Υπουργεία, στην αποκάλυψη και πάταξη της οργανωμένης εγκληματικότητας κυκλωμάτων που εκμεταλλεύονται ανθρώπινες ψυχές, φτώχεια, ανομία, που έχουν να κάνουν και με τους Έλληνες πολίτες και με τους αλλοδαπούς. Ήδη συμμετέχει το Υπουργείο και σε αυτό που έχει δοθεί ως προτεραιότητα, που είναι το κέντρο της Αθήνας. Αλλά δεν είναι μόνο το κέντρο της Αθήνας. Είναι,

δυστυχώς, σχεδόν όλη η Ελλάδα και είναι ένα τεράστιο ζήτημα. Τέλος, θα συνεργαστούμε με όλα τα αρμόδια Υπουργεία, ώστε να διασφαλίσουμε, στο μέτρο του δυνατού, την απρόσκοπτη εφαρμογή όλων των μέτρων εθελοντικού επαναπατρισμού και αναγκαστικής απομάκρυνσης των παράνομα διαμενόντων αλλοδαπών εκεί που είναι εφικτή, για να μη λέμε πολλά πράγματα.

Τελειώνω. Το μέσο: Έχω –πιστεύω– καταθέσει στην πολιτική μου διαδρομή ότι πίστεψα και θα εξακολουθήσω να πιστεύω μέχρι την τελευταία στιγμή πως η βασική επιλογή είναι ο ειλικρινής διάλογος. Έτσι λειτούργησα. Πιστεύω στην αναγκαιότητά του. Και όταν αναφέρομαι σε διάλογο, μιλώ για ειλικρινή διάλογο με όλους τους φορείς της κοινωνίας και της πολιτείας. Δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά είναι το καλύτερο μέσο και έχει φέρει αποτελέσματα. Πολιτειακός διάλογος, λοιπόν, με τη Βουλή, με όλες τις αρμόδιες επιτροπές, τα νομοσχέδια επί της αρχής.

Κύριοι συνάδελφοι, θα καθιερώσω μια άλλη τακτική. Θα ενημερώνω και τα κόμματα, θα ενημερώνω και το κόμμα μου από πριν για το τι πάω να κάνω. Δεν θα αναρτάται κάτι στο διαδίκτυο, αν δεν συζητάω πριν με τους αρμόδιους, με όλα τα κόμματα, ποιες είναι οι προθέσεις μου και θα το κουβεντιάσω και στα διάφορα ΚΤΕ τα δικά μας, ώστε να μην κάνουμε στείρα συζήτηση από την αρχή. Να δούμε πού συμφωνούμε, πού διαφωνούμε κ.λπ.. Και επειδή αυτό το ακολουθούσαμε και παλαιότερα στο Υπουργείο Εργασίας που ήμουν και παλαιότερα στο Υπουργείο Εσωτερικών, είναι μια πετυχημένη διαδικασία. Θα την ξαναδοκιμάσουμε.

Με τη δικαιοσύνη, με τα κόμματα, το είπα. Εδώ δεν επιτρέπεται και συμφωνών, κύριε Τζαβάρα, η άγνη αντιπαράθεση. Μπορεί στα ζητήματα της οικονομίας ή του χειρισμού του μνημονίου να υπάρχουν άλλες προσεγγίσεις. Δεν συμφωνώ με τον κ. Σαμαρά. Είναι άλλης τάξης θέμα. Αλίμονο, όμως, αν δεν μπορούσαμε να συμφωνήσουμε σε αυτά τα οποία δεν έχουν να κάνουν με διαφορετικές ιδεολογικές προσεγγίσεις, έχουν να κάνουν με το μείζον θέμα της λειτουργίας της δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Θα συνεργαστούμε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Προνομιακοί μου συμπολίτες, όπως σας είπα, θα είναι ασφαλώς οι ηγεσίες της δικαιοσύνης, οι συνδικαλιστικοί φορείς, οι δικηγορικοί σύλλογοι, οι ενώσεις των εργαζομένων στη δικαιοσύνη και το σωφρονιστικό σύστημα, η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η κοινωνία των πολιτών και μέσα από το διαδίκτυο.

Θέλω να στείλω και ένα σαφές μήνυμα. Μην διανοηθεί πολίτης να με επισκεφτεί ή να μου ζητήσει την οποιαδήποτε παρέμβαση στο έργο της δικαιοσύνης. Αυτό είναι ξεκάθαρο. Και απευθύνομαι κυρίως σε φίλους, αλλά και σε αντιπάλους. Είναι ξεκάθαρες θέσεις, δεν μπαίνουν σε κουβέντα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Σωστό.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όποιος αυτές τις κρίσιμες ώρες συνειδητοποιεί τα διακυβεύματα για το μέλλον της χώρας έχει χρέος να αναζητήσει τις διεξόδους εκείνες που θα επιτρέψουν, χωρίς να συνυπολογίζει το πολιτικό κόστος ή μικροκομματικές επιδιώξεις, να δοθούν οι λύσεις που θα εγγυώνται ότι εμείς και τα παιδιά μας θα συνεχίσουμε να ζούμε σε ένα δημοκρατικό κράτος δικαίου, με διασφάλιση των αρχών της κοινωνικής δικαιοσύνης και της ισότητας.

Η κρίση –όπως έχει ειπωθεί πολλές φορές, το άκουσα και αμέσως πιο πριν– είναι και μια ευκαιρία. Δεσμεύομαι και εγώ και ο κ. Πεταλωτής, ο Υφυπουργός, ότι θα την αδράξουμε αυτήν την ευκαιρία. Είμαστε και οι δυο στο ίδιο μήκος κύματος, ώστε με τη συνδρομή όλων, όπως προείπα, να γίνουμε και παραγωγικότεροι και πιο δίκαιοι και πιο ανθρωπίνιοι. Είναι, ένα μεγάλο στοίχημα, που πρέπει να το κερδίσουμε όλοι μαζί. Εγώ είμαι αισιόδοξος. Συνηθίζω να λέω ότι η Ελλάδα, η πατρίδα μας, δεν είναι μια χώρα της Αφρικής ούτε της Λατινικής Αμερικής. Είναι, με συμμετοχή όλων των πολιτικών δυνάμεων της χώρας, το κέντρο των πολιτικών και των γενικότερων οικονομικών και κοινωνικών εξελίξεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και αυτό είναι μια κατάκτηση που κανένας δεν μπορεί να την πάρει πίσω. Και όποιος σκέφτεται ότι

μπορούμε να πάμε πίσω εκεί, ειλικρινά δεν έχει καταλάβει τι του γίνεται. Ας μου επιτραπεί να χρησιμοποιήσω μια τέτοια έκφραση που δεν συνηθίζω να χρησιμοποιώ. Εδώ, λοιπόν, είναι το μεγάλο στοίχημα και πρέπει να το κερδίσουμε όλοι μαζί και ο καθένας ξεχωριστά.

Νομίζω, λοιπόν, ότι είναι η ώρα της υπέρβασης, ώστε, αν δεν μπορούμε μεθαύριο κατά τη διαδικασία ψήφισης του μεσοπρόθεσμου και ίσως να μην το μπορεί κυρίως η Νέα Δημοκρατία, να πάμε όλοι μαζί για όλα τα άλλα πρέπει να προσπαθήσουμε όλοι μαζί. Και τότε θα έχουμε ανταποκριθεί στο χρέος μας και θα έχουμε ξαναφέρει την ελπίδα και ίσως ένα μικρό χαμόγελο στα παιδιά μας που τόσο πολύ το έχουν ανάγκη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Καλή επιτυχία, κύριε Υπουργέ, αλλά, αν ο Υπουργός Δικαιοσύνης διαπιστώνει ότι δεν εφαρμόζονται οι νόμοι, το Προεδρείο διαπιστώνει ότι δεν εφαρμόζεται ο Κανονισμός, κάτι δεν πάει καλά.

Το λόγο έχει ο Ευστάθιος Κωνσταντινίδης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να εκφράσω και εγώ τα βαθιά και ειλικρινή συλλυπητήρια προς την οικογένεια και το Κομμουνιστικό Κόμμα για το χαμό ενός πράου και ευγενή συναδέλφου που έφυγε από κοντά μας, του Άγγελου Τζέκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν η Ελλάδα περνάει τις δυσκολότερες στιγμές στη μεταπολιτευτική της ιστορία και όταν οι Έλληνες γεμίζουν διαμαρτυρόμενοι τις πλατείες, ο κύριος Πρωθυπουργός δείχνει να μην έχει αντίληψη της πραγματικότητας. Ζει στο δικό του κομματικό κόσμο. Παίζει με τους θεσμούς και τους χρησιμοποιεί. Ζητά με θράσος ψήφο εμπιστοσύνης. Γιατί άραγε; Για να ανανεώσει την εμπιστοσύνη της Βουλής στην ίδια οικονομική πολιτική που νομίζει ότι είναι πετυχημένη ή για να αλλάξει θεωρώντας ότι δεν προσέφερε τα προσδοκώμενα; Η νέα Κυβέρνηση έτσι κι αλλιώς δεν είναι τίποτε άλλο από μια ανακύκλωση προσώπων, από μια αναδιανομή της τράπουλας στο ίδιο παιχνίδι. Εξυπηρετεί μάλλον τη ματαιοδοξία του Πρωθυπουργού να παραμείνει γαντζωμένος στην καρέκλα και όσο πάει. Ακόμα και τα κομματικά κειμήλια επιστράτεψε ο κύριος Πρωθυπουργός δίνοντας το «δαχτυλίδι» που κληρονόμησε από τον κ. Σημίτη στον επόμενο, για να κερδίσει χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομική πολιτική είναι αδιέξοδη. Το ομολογούν οι πάντες. Οι στόχοι δεν βγαίνουν. Στο πρώτο τετράμηνο η Κυβέρνηση προσδοκούσε αύξηση των εσόδων κατά 8% και τελικά τα έσοδα βυθίστηκαν στο μείον 9%. Απόκλιση 17%. Πού πηγαίνουμε;

Η ύφεση εξαιτίας του αποτυχημένου μνημονίου κατατρώει τις θυσίες του ελληνικού λαού και το ομολογούν και οι συνάδελφοι της κυβερνητικής Πλειοψηφίας. Το πρόγραμμα δεν βγαίνει και διευρύνεται το έλλειμμα κοινωνικής δικαιοσύνης. Δεν μπορεί, εξαιτίας αποτυχημένων πολιτικών, να παίρνουμε συνεχώς μέτρα. Αυτά δεν είναι λόγια δικά μου. Είναι λόγια συναδέλφων στο ΚΤΕ Εργασίας του ΠΑΣΟΚ στις 7 Ιουνίου. Και είναι και πολλά άλλα.

Ο κ. Οικονόμου δήλωνε ότι πρέπει να βγούμε από το μνημόνιο μια ώρα αρχύτερα. Σήμερα, ως Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, μάλλον θα άλλαξε γνώμη. Πώς θα βγούμε όμως μια ώρα αρχύτερα, κύριε Οικονόμου; Υπογράφοντας το μεσοπρόθεσμο;

Η Ελλάδα υποθηκεύεται. Λέτε «ναι» σε όλα και εκ των υστέρων έρχεστε να ζητήσετε συναίνεση, εκβιάζοντας μάλιστα με στάση πληρωμών, μισθών και συντάξεων. Οι δανειστές μας ζητούν τώρα, ως προϋπόθεση για την εκταμίευση των επόμενων δόσεων, την πολιτική συμφωνία των κομμάτων στην αποτυχημένη πολιτική. Κι εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, έχετε γίνει τα «παπαγαλάκια» τους. Δεν κατάλαβα όμως καθόλου καλά: Η συναίνεση των πολιτικών Αρχηγών ήταν όρος του μνημονίου και τον αθέτησε η Νέα Δημοκρατία; Μήπως υπογράψαμε το μνημόνιο; Εμείς ούτε το ψηφίσαμε και δικαιωθήκαμε γι' αυτό. Για τη συναίνεση ψάχνετε σε λάθος ανθρώπους. Ψάξτε αλλού. Έτσι κι αλλιώς εδώ είναι τα «εξαπτέρυγα». Μια φορά το έκαναν και θα είναι πρόθυμοι να το ξανακάνουν. Άπαξ πρόθυμοι, πάντα πρόθυμοι!

Τις συνέπειες του μνημονίου, κύριοι, τις πληρώνουν διπλά τα σύνορα. Η εναγώνια προσπάθεια ικανοποίησης των ταμειακών αναγκών δεν επιτρέπει στην Κυβέρνηση να δει το έγκλημα που διαπράττει στα σύνορα και στο Νομό Φλώρινας. Η σιδηροδρομική σύνδεση Φλώρινας – Θεσσαλονίκης καταργήθηκε. Τα ΤΕΙ βάζουν «λουκέτο». Ο Στρατός απομακρύνεται. Το ορυχείο Βεύης παραμένει κλειστό. Η τύχη της κατασκευής του «Μελίτη II» αγνοείται. Η κατασκευή κάθετου άξονα της Εγνατίας Οδού παραπέμπεται στις καλές νύχτες. Το Πανεπιστήμιο κινδυνεύει με συγχωνεύσεις και καταργήσεις Τμημάτων. Τα σχολεία σε δύσβατα ορεινά χωριά έκλεισαν. Το φράγμα της Τριανταφυλλιάς δεν αποπερατώνεται. Η Εφορία του Αμυνταίου κλείνει. Τα ταχυδρομικά γραφεία στις κοινότητες έκλεισαν. Η εξίσωση των φόρων στο πετρέλαιο πάει κι έρχεται, ανάλογα με τα κρατικά έσοδα. Τώρα μας λέτε ότι το μέτρο αναστέλλεται. Εξακολουθεί όμως να είναι στις σκέψεις και στις προθέσεις σας να καταστρέψετε τη βόρειο Ελλάδα, κύριε Υπουργέ.

Η ΕΡΑ Φλώρινας μπαίνει στο σχέδιο αναδιάρθρωσης των δομών της ΕΡΤ και οδεύει προς λουκέτο.

Η ανεργία στη Φλώρινα έφθασε στο 40%. Τα εμπορικά καταστήματα κλείνουν το ένα μετά το άλλο.

Οι παροχές υγείας διαρκώς υποβαθμίζονται.

Οι αγρότες αιμορραγούν κι ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης, όπως φάνηκε χθες από την τοποθέτησή του εδώ, νομίζει μάλλον ότι είναι Υπουργός σε άλλη χώρα.

Κι ενώ η Ελλάδα εξαθλιώνεται, η Κυβέρνηση ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης!

Η αλήθεια όμως είναι αλλού, κύριοι συνάδελφοι. Ο Πρωθυπουργός βλέπει τις επόμενες μέρες. Στοχεύει στην ψήφιση του μεσοπρόθεσμου. Ζύγισε όλο το προηγούμενο διάστημα τις αντιδράσεις των Βουλευτών του και διαπίστωσε ότι το μεσοπρόθεσμο δύσκολα θα ψηφιστεί. Προκειμένου να διασφαλίσει την ψήφισή του, έπαιξε το θέατρο της οικουμενικής, ανασχημάτισε τελικά την Κυβέρνηση και ζητά να λάβει ψήφο εμπιστοσύνης. Και σε λίγες μέρες θα τους ζητήσει, αναβαπτισμένος δήθεν, τη θετική ψήφο τους στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, ακολουθώντας για άλλη μια φορά την πεπατημένη των εκβιασμών και των διλημάτων. Δεν θα ξεχάσει και θα υπενθυμίσει σ' εσάς, στους Βουλευτές του κυβερνώντος κόμματος, παίζοντας ταυτόχρονα με τις έννοιες «αξιοπιστία» και «συνέπεια», ότι δώσατε ψήφο πριν λίγες μέρες και δεν μπορείτε να του αρνηθείτε λίγες μέρες μετά για το μεσοπρόθεσμο.

Κύριε Πρόεδρε, εμπιστοσύνη σ' αυτήν την Κυβέρνηση δεν παρέχουν τα ίδια τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Δεν μπορεί να τη ζητάει αλλού. Πρώτα και κύρια όμως την εμπιστοσύνη την έχει αποσύρει ο ελληνικός λαός, αγαπητοί συνάδελφοι.

Εμείς στη Νέα Δημοκρατία δεν έχουμε ενδοιασμούς και δεν ταλαντευόμαστε. Ο Αντώνης Σαμαράς υπεύθυνα κατέθεσε τις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας, εφικτές και προπάντων κοστολογημένες, πράγμα πρωτόγνωρο για τα πολιτικά δεδομένα, από Αντιπολίτευση. Επιμένουμε στην επαναδιαπραγμάτευση και στην επανεκκίνηση, για την ανάπτυξη της οικονομίας.

Οι υποσχέσεις του κ. Παπανδρέου για την έξοδο της χώρας στις αγορές το 2012 μπήκαν στο κάδρο, για να έρθει στη θέση τους ένα νέο, επαχθέστερο μνημόνιο.

Στις αδιέξοδες αυτές πολιτικές η μόνη λύση, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι οι εκλογές. Βρείτε επιτέλους το θάρρος, που δεν είχατε τις προηγούμενες ημέρες. Παραιτηθείτε και ζητήστε να κριθείτε από το λαό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει, ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Δημήτριος Καρύδης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΥΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας το προηγούμενο διάστημα βρέθηκε σε μία δίνη, που συγκλόνισε, τόσο το πολιτικό μας σύστημα, όσο και την ευρωπαϊκή και παγκόσμια κοινότητα.

Είκοσι μήνες τώρα, παρά τις μεγάλες αλλαγές που έγιναν σε σημαντικούς τομείς της οικονομίας, της δημόσιας διοίκησης και του κράτους γενικότερα, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι η Κυβέρνησή μας δεν κατάφερε να δώσει μια πειστική προοπτική

εξόδου από την κρίση.

Η οικονομική κρίση έγινε κοινωνική και πολιτική. Η αδικία και η αναποτελεσματικότητα των οριζόντιων μέτρων, η αδυναμία μας να χτυπήσουμε τη φοροδιαφυγή, να τιμωρήσουμε αυτούς που έφεραν την πατρίδα μας σ' αυτήν τη κατάντια γέμισε τις πλατείες από αγανακτισμένους πολίτες που ζητούν και απαιτούν κοινωνική δικαιοσύνη κι ένα καλύτερο αύριο.

Η Ελλάδα περνά πρωτόγνωρες στιγμές που αλλάζουν τα πολιτικά δεδομένα όπως τα ζήσαμε και τα ζούμε από την περίοδο της Μεταπολίτευσης. Φθάσαμε στο σημείο μηδέν και τώρα είμαστε πάλι στην αφετηρία για ένα νέο ξεκίνημα.

Η συναίνεση κι η συνεννόηση είναι το μεγάλο πολιτικό στοιχείο σε μια χώρα με αβέβαιο παρόν και μέλλον. Δυστυχώς, ο κ. Σαμαράς, παρά τα μεγάλα λόγια, δεν στηρίζει και δεν ενισχύει με τις πράξεις του μια τέτοιου είδους προοπτική. Αντίθετα, την τορπιλίζει σε κάθε ευκαιρία. Η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Σαμαράς, παρ' ότι ευθύνονται για τα χάλια της χώρας, νομίζουν ότι ήρθε ξανά η ώρα τους. Βλέπουν το δέντρο και χάνουν το δάσος. Ορέγονται την εξουσία, αρνούμενοι να «βάλουν πλάτη» για τη σωτηρία της χώρας και γι' αυτήν τη στάση τους έχουν απομονωθεί στην Ευρώπη, ακόμη κι από τα συντηρητικά αδελφά τους κόμματα. Αυτοί που μας έλεγαν πριν από τις εκλογές ότι το έλλειμμα είναι 6%, μετά το ανέβασαν στο 9%, παρ' ότι η EUROSTAT το έβγαλε 15%. Τώρα, χωρίς ντροπή, μας λένε ότι αυτοί ευθύνονται μόνον για το 3%. Τελικά, ποιον νομίζουν ότι κοροϊδεύουν;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νέα Κυβέρνηση πρέπει να τρέξει με ταχύτητα «κατοστάρη», να είναι αποφασιστική και αποτελεσματική, να ξανακερδίσει την εμπιστοσύνη των πολιτών και την αξιοπιστία της. Να δείξουμε ότι μάθαμε από τα λάθη μας.

Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα χρειάζεται βελτιώσεις, οι οποίες πρέπει να γίνουν το επόμενο διάστημα. Είναι όμως ο επικίνδυνος κάβος για να ξεπεράσουμε τη θύελλα, να βγούμε από τα αδιέξοδα της χρηματοδότησης του τεράστιου χρέους και των πρωτοφανών ελλειμμάτων.

Το μέλλον όμως και η σωτηρία της χώρας μας εξαρτώνται από την αλλαγή του παραγωγικού μοντέλου, την επανεκκίνηση της πραγματικής οικονομίας, τη μείωση της ανεργίας, το κτύπημα της φοροδιαφυγής, τόσο στο εσωτερικό, όσο και στο εξωτερικό και τη μείωση των τιμών.

Αποτελεί θετικό γεγονός το ότι οι ιθύνοντες της Ευρωπαϊκής Ένωσης κάτω από την πίεση των γεγονότων δείχνουν να αλλάζουν στάση. Η συζήτηση για τη χρηματοδότηση των μεγάλων αυτοχρηματοδοτούμενων έργων, μόνο από κοινοτικούς πόρους είναι σημαδιακή. Οι αποφάσεις του Eurogroup για απόλυτα ηθελημένη διακράτηση ομολόγων από ιδιώτες και του ECOFIN για τη λειτουργία του μόνιμου μηχανισμού στήριξης, με διπλασιασμό των χρημάτων, δημιουργούν νέα δεδομένα.

Ωριμάζουν επίσης ολοένα και περισσότερο οι συνθήκες για την καθιέρωση του ευρωμολόγου και του φόρου επί των ευρωπαϊκών τραπεζικών συναλλαγών.

Τα πλεονεκτήματα της χώρας μας γνωρίζουμε όλοι ότι είναι πολλά, σε πολλούς τομείς. Δυστυχώς, θυσιάζονται στο βωμό της αδράνειας, της αδιαφορίας και της ανεπάρκειας του κρατικού μηχανισμού, αλλά και του τραπεζικού συστήματος. Κι όλα αυτά πρέπει να τα αλλάξουμε άμεσα. Η σύναψη συμφωνίας της Κυβέρνησης με την Ένωση Τραπεζών, που θα έχει συγκεκριμένο περιεχόμενο στήριξης επενδυτικών πρωτοβουλιών με σαφές χρονοδιάγραμμα είναι το ζητούμενο.

Σήμερα έχουν σχεδιαστεί και είναι προς υλοποίηση πολλά στοχευμένα προγράμματα πάνω από 2 δισ. ευρώ, τα οποία καλύπτουν πάνω από δέκα χιλιάδες επενδυτικές προτάσεις σε οκτώ σημαντικούς τομείς της οικονομίας, όπως οι εξαγωγές, η μεταποίηση, η επιχειρηματικότητα νέων και γυναικών, η νέα καινοτομία, το «JEREMY», το ETEAN, και τα οποία αποτελούν διέξοδο στον αγώνα για την ανάκαμψη και την ανάπτυξη της οικονομίας και πρέπει να προχωρήσουν άμεσα.

Το ίδιο συμβαίνει και στα προγράμματα ανεργίας. Ενώ ζούμε ένα δράμα με την ανεργία, η οποία έχει εκτιναχθεί στο 16% και στο 40% για τους νέους, τα προγράμματα κινούνται με ρυθμό χελώνας, ενώ πρέπει κι αυτά να προχωρήσουν άμεσα.

Επίσης η Ένωση Ελλήνων Εφοπλιστών μόλις πρόσφατα ανα-

κοίνωσε ότι το συνάλλαγμα που εισήλθε στη χώρα μας την τελευταία δεκαετία από την Εμπορική Ναυτιλία αγγίζει περίπου τα 140 δισεκατομμύρια ευρώ, ίσο περίπου με το 40% του ελληνικού χρέους. Είναι ανάγκη να αξιοποιήσουμε αυτήν την οικονομική δυνατότητα με συγκεκριμένα επενδυτικά σχέδια, ή στην κάλυψη μέσω ομολόγων μέρους του χρέους. Στην ναυτιλία είκοσι μήνες τώρα, δυστυχώς, κάναμε λάθη. Δημιουργήσαμε δυσарέσκεια και κακές εντυπώσεις σε όλους τους επιχειρηματίες και εργαζόμενους της ναυτιλιακής κοινότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιτέλους, ας σταματήσουν οι πειραματισμοί και η προχειρότητα. Χρειάζεται σταθερή γραμμή πλεύσης, να έχουν όλοι τη βεβαιότητα ότι η Εμπορική Ναυτιλία, όχι μόνο δεν είναι στα αζήτητα, αλλά έχει τη θέση που της αξίζει στην ελληνική οικονομία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η ελληνική κοινωνία πρέπει να βαδίζει με ταχύτητα και συνέπεια το δρόμο των διαρθρωτικών αλλαγών και των μεταρρυθμίσεων, κυρίως στο κράτος και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Επιστέγασμα όλων αυτών είναι οι βαθιές αλλαγές στο πολιτικό σύστημα. Αυτό είναι το οξυγόνο που έχει ανάγκη η πολιτική ζωή του τόπου μας στο παρόν και στο μέλλον.

Η νέα Κυβέρνηση έχει ιστορικές ευθύνες να αλλάξει το πολιτικό σκηνικό, να αναλάβει πρωτοβουλίες εκτόνωσης και αλλαγής μιας εκρηκτικής πραγματικότητας, που πληγώνει και εξοργίζει τον ελληνικό λαό. Κανείς δεν πρόκειται να μας συγχωρέσει αν διαψεύσουμε ελπίδες και προσδοκίες που ξαναγεννιούνται σήμερα.

Εμπιστευόμαστε τη νέα Κυβέρνηση. Ας δουλέψουμε όλοι σκληρά, ξεπερνώντας τις δυνάμεις μας, με ανοιχτά τα μάτια και τα αυτιά στα μηνύματα των πολιτών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει, ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτα από όλα, να εκφράσω και εγώ τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια στην οικογένεια του ευπρεπούς, συνεπούς, αγωνιστού, σοβαρού συναδέλφου, του Άγγελου Τζέκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας τη χθεσινή συζήτηση άφησα προς στιγμήν τη σκέψη μου να τρέξει και αναρωτήθηκα πόσο πραγματικά θα ήταν καλύτερα τα πράγματα σε αυτήν την χώρα αν καταφέραμε να συνεννοηθούμε. Αν καταφέραμε να συνεννοηθούμε, για παράδειγμα, στις αρχές του 2009, όταν ο τότε Πρωθυπουργός Κωστας Καραμανλής, πρότεινε τη συναίνεση και το ΠΑΣΟΚ ως Αξιωματική Αντιπολίτευση αντιπρότεινε το «Όχι σε όλα», υπονομεύοντας μεταρρυθμίσεις πολύ ηπιότερες από τις σημερινές, για να κατακτήσει την εξουσία.

Αν καταφέραμε να συνεννοηθούμε και να παραδεχθούμε, άπαντες εδώ μέσα, ότι ακόμα και αν δεν υπήρχε το μνημόνιο, πάλι θα έπρεπε να πάρουμε από κοινού δύσκολες αποφάσεις για το νοικοκύρεμα του σπιτιού μας, όπου «σπίτι μας» είναι ο τεράστιος δυσλειτουργικός, σπάταλος και ζημιονόμος ευρύτερος δημόσιος τομέας. Να παραδεχθούμε ότι ακόμα και αν δεν υπήρχε αυτό το μνημόνιο -με την ανύπαρκτη προηγηθείσα διαπραγμάτευση από μέρους της Κυβέρνησης, με την προβληματική και αποσπασματική εφαρμογή του μέχρι τώρα από αντιμαχόμενους Υπουργούς, με την αποδεδειγμένη τελική αποτυχία του, που βύθισε την οικονομία στην ύφεση και την κοινωνία στην εξαθλίωση και την οργή, με τη δεδομένη αποδοκιμασία του πλέον, και από κυβερνητικούς Βουλευτές- πάλι θα έπρεπε να συμμαζέψουμε το υπερτροφικό κράτος από μόνοι μας, γιατί αυτή είναι η βασική ρίζα του δημοσιονομικού μας κακού. Γιατί εμείς και όχι οι άλλοι, είμαστε πρωτίστως υπεύθυνοι για τα του οίκου μας.

Να μειώσουμε, λοιπόν, το κράτος, αλλά να το κάνουμε σωστά, κύριε Υπουργέ, περικόπτοντας σπατάλες, μειώνοντας δαπάνες, ξεκινώντας από τη βασική ανάγκη να προσαρμόσουμε τις δαπά-

νες στα έσοδα και όχι αντιστρόφως: Όχι με την επιβολή ακόμα περισσότερων φόρων, όχι με τις οριζόντιες περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, ακόμα και στα χαμηλά εισοδηματικά στρώματα που δεν αντέχουν άλλα τέτοια μέτρα και όχι βέβαια, με φέσια του δηmosίου προς τους ιδιώτες είτε αφορά εργολάβους είτε προμηθευτές είτε ακόμα συμβασιούχους. Έξι δισεκατομμύρια τα υπολόγισαν στο Υπουργείο Οικονομικών, μόλις εχθές, ότι είναι το ύψος αυτών των οφειλών. Αυτά δεν είναι μείωση δαπάνης. Αυτά είναι αποφυγή πληρωμής, η οποία έχει ως παρεπόμενη απώλεια την περαιτέρω απονέκρωση της οικονομικής δραστηριότητας ιδίως στην περιφέρεια.

Μόνο έτσι θα μπορούσαμε να μειώσουμε το έλλειμμα. Μόνο έτσι θα μπορούσαμε να πάμε σε πλεονασματικούς πρωτογενείς προϋπολογισμούς και τελικά σε συνδυασμό με πραγματικές αναπτυξιακές πολιτικές μόνο έτσι θα μπορούσαμε να επιτύχουμε την τιθάσευση του χρέους.

Όσο, λοιπόν, τα σκεπτόμουν όλα αυτά -ονειροπολώντας και λίγο, ομολογώ- ήρθε ο κ. Καχριμάκης, ο οποίος δεν είναι εδώ, για να με επαναφέρει με το λόγο του και το ύψος του στην πραγματικότητα. Και σκέφτηκα ότι δεν μπορεί να είναι ειλικρινής αυτός που ζητά συναίνεση, καθυβρίζοντας τον συνομιλητή του. Δεν μπορεί να είναι ειλικρινής αυτός που ζητά συναίνεση, κατηγορώντας τον ως αποκλειστικά υπεύθυνο για όλα ανεξαιρέτως τα δεινά του τόπου, ενώ την ίδια ώρα τον καλεί να τα βρύνει και μάλιστα τον καλεί να τα βρύνει στην επανάληψη του ίδιου λάθους, με ακόμα μεγαλύτερη ένταση. Δεν μπορεί να γίνει έτσι.

Εμείς σας το είπαμε: Αλλάξτε την πολιτική σας και τότε θα υπάρξουν οι προϋποθέσεις συνεννόησης. Δείξαμε και τις καλές μας προθέσεις, υιοθετώντας αρκετά από τα νομοσχέδια που φέρατε στη Βουλή, όταν κρίναμε πως κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση. Εσείς αλλάξατε τους Υπουργούς.

Παραεμπιπτόντως, κύριε Πρόεδρε, κατά το άρθρο 85, παράγραφος 7 του Κανονισμού της Βουλής, σε περίπτωση αλλαγής του αρμόδιου Υπουργού τα νομοσχέδια που έχουν κατατεθεί πρέπει να υιοθετηθούν από τον αντικαταστάτη Υπουργό είτε με γραπτή δήλωση προς τον Πρόεδρο της Βουλής είτε με προφορική δήλωση προς την Βουλή. Υποθέτω, κύριε Υφυπουργέ -σας κάνω αυτήν την τεχνική υπόμνηση- ότι πρέπει να το κάνει αυτό ο νέος Υπουργός Οικονομικών. Εμείς δεν τα υιοθετούμε, υποθέτω ότι αυτός όμως, θα πρέπει να τα υιοθετήσει, προκειμένου να έρθουν στη Βουλή.

Έτσι όπως πάτε, λοιπόν, κύριοι της Κυβέρνησης, απλά δεν εμπνέετε εμπιστοσύνη, γιατί επιπροσθέτως για να τα πετύχετε όλα αυτά που επαγγέλλεστε τώρα που αποφασίσατε να προχωρήσετε μόνοι, θα πρέπει πρώτα να απαρνηθείτε αυτά που πιστεύετε: την ιδεολογία σας του σοσιαλκρατισμού, όπου όλα λίγο-πολύ ελέγχονται από το κράτος και το κράτος ελέγχεται από το κόμμα. Κατόπιν, θα πρέπει να αποδομήσετε το τέρας που εσείς δημιουργήσατε και εκθρέψατε και οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, στο μερίδιο της ευθύνης που της αναλογεί, δεν μπόρεσε να ανακόψει. Και τελικά θα πρέπει να συγκρουστείτε -φοβούμαι- με τα δικά σας παιδιά στο «βαθύ» κράτος και τον κρατικοδίαιτο συνδικαλισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μπορείτε; Πολύ αμφιβάλλω! Εδώ δεν μπορείτε να μειώσετε το μέγεθος του Υπουργικού σας Συμβουλίου! Προς το παρόν, το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ, ενωμένο συγκυριακά, συγκολλημένο στην εξουσία με χθεσινούς ενυπογράφως αντιφρονούντες και αμφισβητούντες Βουλευτές σήμερα, να στηρίζουν την κυβερνητική πολιτική τώρα που έχουν μπει στην Κυβέρνηση. Και ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης, κύριοι της Κυβέρνησης, όταν η μομφή που σας απευθύνεται δεν βρίσκεται εδώ πέρα μέσα, αλλά εκεί έξω στην κοινωνία στην πλατεία.

Λάβετε, λοιπόν, υπ' όψιν -και κλείνω με τα αυτό- ότι η εμπιστοσύνη κερδίζεται. Δεν προϋποτίθεται, δεν εκλιπαρείται, δεν εκμαιεύεται, αλλά κερδίζεται. Και εσείς, στο διάστημα που κυβερνάτε τη χώρα με αποκορύφωμα την απίστευτη υπαναχώρηση του Πρωθυπουργού, στην πρόταση που ο ίδιος είχε βάλει στο τραπέζι πριν από μια βδομάδα, κάνατε ό,τι μπορούσατε να κάνετε για να την χάσετε. Χάσατε πρώτα την εμπιστοσύνη των αγορών,

μετά την εμπιστοσύνη του εγχωρίου οικονομικού περιβάλλοντος, προσφάτως χάσατε την εμπιστοσύνη της κοινωνίας και τελευταία χάσατε και την εμπιστοσύνη προς αλλήλους στο εσωτερικό τους κόμματός σας. Ο ανασχηματισμός έχει απορροφήσει για την ώρα τις αναταράξεις και σας εξασφαλίζει λίγο χρόνο ακόμα. Όμως η συνέχιση της ίδιας λανθασμένης πολιτικής, της ίδιας λανθασμένης συνταγής εξασφαλίζει επίσης, ότι ο χρόνος σας τελειώνει.

Θα ήθελα να συνεννοηθούμε πραγματικά για να μην τελειώσει και ο χρόνος της Ελλάδας. Όμως, ψήφο εμπιστοσύνης στους διαφαινόμενους συνεχιστές του ίδιου λάθους, δεν μπορώ να δώσω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει, ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Φίλιππος Σαχινίδης.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να αποχαιρετίσω το συνάδελφο και, ας μου επιτραπεί, να τον αποκαλέσω και φίλο, Άγγελο Τζέκη.

Ο Άγγελος υπήρξε υπόδειγμα κοινοβουλευτικού σεμνού εργάτη της ιδεολογίας που υπερασπιζόταν. Τον άκουγα πάντοτε με προσοχή και σε πολλές περιπτώσεις υιοθέτησα επισημάνσεις που μου έκανε στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων. Ανταλλάσσαμε πειράγματα, αλλά πάντοτε με τρόπο φιλικό και με σεβασμό ο ένας προς τον άλλον.

Άγγελε, φίλε, συνάδελφε, καλό ταξίδι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όποιος αυτές τις τρεις ημέρες παρακολουθεί τη συζήτηση που διεξάγεται μέσα στη Βουλή, δυσκολεύεται να καταλήξει σε ασφαλή συμπεράσματα για το ποιες είναι οι θέσεις των κομμάτων για την ασφαλή πορεία της χώρας. Αν λάβουμε δε υπόψη ότι ζούμε σε μία περίοδο μεγάλης κρίσης, αυτό το γεγονός είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό.

Νομίζω ότι δεν είναι τυχαίο που η χώρα μας είναι η μοναδική χώρα της Ευρώπης, όπου η οικονομική κρίση έχει αναδείξει μία πολύπλευρη κρίση σε όλα τα πεδία, πέρα από την οικονομία. Πολιτικά, κοινωνικά, δημογραφικά, οικολογικά, γεωστρατηγικά προβλήματα συνθέτουν ένα προβληματικό τοπίο, το οποίο φαίνεται να επισκιάζει τη χώρα. Έχει διαμορφωθεί ένα τοπίο αδιεξόδου, στο οποίο δεν φαίνεται να υπάρχει κοινά αποδεκτή λύση και έχει προκαλέσει σύγχυση και απαισιοδοξία στους πολίτες.

Αυτό προφανώς δεν προέκυψε ως αποκλειστική απώλεια της οικονομικής κρίσης. Η οικονομική κρίση στάθηκε η αφορμή, ώστε αυτά τα προβλήματα να εκδηλωθούν με τον πλέον έντονο τρόπο. Τη σύγχυση όμως και την απαισιοδοξία των πολιτών ενέτεινε η διαφαινόμενη αδυναμία σύγκλισης και συνεννόησης μεταξύ των κομμάτων.

Το πολιτικό σύστημα της χώρας δείχνει να μη λαμβάνει υπόψη την άποψη των πολιτών που δηλώνουν απογοητευμένοι για πολλές από τις πτυχές λειτουργίας του πολιτικού συστήματος και απαξιώνουν σε πολλές περιπτώσεις τους ανθρώπους που επέλεξαν για να τους εκπροσωπήσουν στο Κοινοβούλιο. Δεν επικροτώ αυτήν την απαξίωση. Πιστεύω όμως ότι οι συνθήκες απαιτούν από εμάς που εκπροσωπούμε τους πολίτες να αναλάβουμε τις ευθύνες μας.

Έχουμε την ιστορική ευθύνη να αναγνωρίσουμε τα λάθη στον τρόπο που λειτουργήσε το πολιτικό σύστημα. Έχουμε την ευθύνη να κάνουμε την αυτοκριτική μας και αυτό αφορά, τόσο όσους από εμάς είμαστε νέοι Βουλευτές, πολύ περισσότερο δε όσους έχουν πολύχρονη παρουσία στη Βουλή και στην πολιτική. Όσους με λίγα λόγια -ο καθένας από τη θέση του- συνδιαμόρφωσαν, άλλος περισσότερο, άλλος λιγότερο, το μεταπολιτευτικό πολιτικό τοπίο, αλλά και τον τρόπο με τον οποίο λειτουργήσε η οικονομία μας τα τελευταία τριάντα με τριάντα πέντε χρόνια.

Επί δεκαετίες το πολιτικό σύστημα, παρά τις όποιες κατακτήσεις, δεν κατόρθωσε τελικά να δημιουργήσει ισχυρά θεμέλια για τη χώρα και να την οδηγήσει σε μία σταθερή και μη αναστρέψιμη πολιτική και οικονομική πορεία.

Δεν είναι, λοιπόν, τυχαίο που σήμερα οι πολίτες βλέπουν αντιφάσεις στις μυθοπλασίες και υπεραναπληρώσεις που διαμόρφω-

σαν την ιδεολογία και τους συλλογικούς τους μύθους. Η έννοια της ισχυρής οικονομίας κατέρρευσε και μαζί της συμπαρέσυρε την αυτοπεποίθηση και τη θέληση της χώρας για υλοποίηση αλλαγών, οδηγώντας τους πολίτες στην απόλυτη άρνηση, αντί να τους οδηγήσει στην αποδοχή της ανάγκης για εξεύρεση λύσεων που απαντούν στα προβλήματα της χώρας.

Ακόμη χειρότερα, την αδυναμία κατανόησης των πολιτών επιδεινώνει ο άκρατος λαϊκισμός. Ακούμε να διατυπώνονται προτάσεις που ευνοούν το πλαίσιο, μέσα στο οποίο σήμερα καλούμαστε όχι απλώς να συμβαζόμαστε τα οικονομικά της χώρας, αλλά να υλοποιήσουμε αλλαγές που θα εκριζώσουν τις παθογένειες στην οικονομία και στην πολιτική.

Σήμερα ακούγονται φωνές που θέτουν σε αμφισβήτηση ακόμη και αυτή την επιλογή της στρατηγικής συμμετοχής της χώρας εντός της μεγάλης ευρωπαϊκής οικογένειας. Όμως, η πραγματικότητα και οι στρατηγικές επιλογές της χώρας θέτουν ως μοναδική ορατή προοπτική της χώρας τον ευρωπαϊκό της προσανατολισμό. Το παράδοξο είναι πως, ενώ αυτό φαίνεται ως αυτονόητο, σήμερα βρίσκουν ακροατήριο φωνές που οραματίζονται να μετατρέψουν την Ελλάδα σε Αλβανία του Εμβέρ Χατζιά.

Η Κυβέρνηση στέκεται στο ύψος των περιστάσεων. Αντιπαλεύει όσους προκρίνουν τη διεθνή απομόνωση της χώρας ως πραγματικά εφικτή λύση στα προβλήματά της.

Ακόμη πιο προβληματική όμως είναι η στάση που τηρεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δείχνει να συμπεριφέρεται ως ένας παίκτης του πόκερ που το μόνο του μέλημα είναι πώς, κατά τη γνώμη του, θα βάλει εκείνο το στοιχείο που θα τον βοηθήσει να κερδίσει. Από την πρώτη στιγμή σήκωσε τη σημαία της αντιμνημονιακής πολιτικής, διότι πιστεύει ότι αν η πολιτική που ακολουθούμε αποτύχει, τότε θα έχει κάθε ευκαιρία να δικαιωθεί πολιτικά.

Βέβαια, εδώ πέρα μπαίνει ένα πολύ απλό ερώτημα. Αν τελικά συμβεί αυτό, αν η Κυβέρνηση αποτύχει, αλήθεια, σε ποια χώρα θα έρθει να κυβερνήσει η Αξιωματική Αντιπολίτευση και ο Αρχηγός της; Αν όμως το μνημόνιο πετύχει, φυσικά αντιλαμβανόμαστε όλοι μας ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει χωρίς κόπο, χωρίς θυσίες και εν τέλει χωρίς τη λαϊκή δυσαρέσκεια.

Τότε, λοιπόν, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στοχεύει να καρπωθεί και να κεφαλαιοποιήσει το προϊόν αυτής της δυσαρέσκειας και των θυσιών, στις οποίες υποβάλλεται ο ελληνικός λαός. Και, βέβαια, θα έρθει τότε και θα πει ότι εμείς θα τα είχαμε καταφέρει καλύτερα ή ότι υπήρχε ένα άλλο μείγμα πολιτικής, με το οποίο εμείς θα καταφέραμε να ξεπεράσουμε τη φουρτούνα, χωρίς θυσίες και κόπο.

Μα, αν είναι έτσι, αν έχετε όλες αυτές τις μαγικές λύσεις, γιατί το 2009 εγκαταλείψατε την κυβέρνηση της χώρας; Γιατί αφήσατε μια χώρα με ελλείμματα και ύφεση; Μας λέτε σήμερα ότι μπορείτε να μειώσετε τα ελλείμματα σε ενάμιση χρόνο. Μας λέτε ότι έχετε λύσεις για την ανάπτυξη. Γιατί δεν τα κάνατε;

Μπορεί, λοιπόν, κανείς να δει ότι ουσιαστικά η Νέα Δημοκρατία και ο Αρχηγός της, κατά βάθος, ποντάρουν υπέρ της επιτυχίας του προγράμματος της οικονομικής πολιτικής που ακολουθεί η Κυβέρνηση. Εκείνο όμως για το οποίο αγωνιούν είναι για το πώς η Κυβέρνηση θα παραμείνει, για να υλοποιήσει όλα αυτά τα μέτρα, τα οποία είναι αναγκαία για να προστατευθεί η χώρα.

Δυστυχώς, όμως, μπλόφα στη μπλόφα, η Νέα Δημοκρατία έχασε τελικά και ποιο είναι το αντικείμενο του στοιχήματος και αυτό είναι που διαφοροποιεί εμάς, την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, από εσάς, κυρίες και κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, γιατί εμείς δεν παίζουμε με την πορεία της χώρας.

Γι' αυτό το λόγο αναλάβαμε την ευθύνη να υλοποιήσουμε τις πολιτικές αυτές που θεωρούμε ότι είναι αναγκαίες για τη χώρα. Εμείς καταθέσαμε τον οδικό χάρτη εξόδου από τα ελλείμματα, τον οδικό χάρτη μείωσης του χρέους και βέβαια, την επιστροφή στην ανάπτυξη και στην ενίσχυση της απασχόλησης.

Δεν λογαριάσαμε και δεν λογαριάζουμε το πολιτικό κόστος. Προχωρούμε και αναλαμβάνουμε τις ευθύνες εκείνες που μας αναλογούν. Προχωρούμε και υλοποιούμε τις πολιτικές εκείνες που δίνουν προοπτική στη χώρα και στους πολίτες.

Σας ακούω καθημερινά, όταν τοποθετείστε είτε εδώ στη

Βουλή είτε έξω από αυτή, να μιλάτε για αποτυχία της πολιτικής, να αναφέρεστε σε μία σειρά από σενάρια συνωμοσίας για το ότι σκοπίμως η Κυβέρνηση επέλεξε να οδηγήσει τη χώρα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «το ψέμα έχει κοντά ποδάρια». Η αλήθεια είναι ότι η χώρα είναι αυτή που συνέβαλε στη δημιουργία του μηχανισμού στήριξης, ενός μηχανισμού που δεν υπήρχε πριν και αυτό αναμφίβολα αποτελεί μία επιτυχία της Κυβέρνησης του Γιώργου Παπανδρέου και του ΠΑΣΟΚ.

Η διαπραγμάτευση για την υλοποίηση του μηχανισμού στήριξης δεν ήταν ούτε εύκολη ούτε θα πρέπει να θεωρηθεί σήμερα ως δεδομένη. Έγινε μέσα σε ένα δύσκολο περιβάλλον με ασφυκτικά χρονικά περιθώρια, διότι –θα θυμάστε– τα διαθέσιμα που είχε η χώρα ήταν περιορισμένα και θα έπρεπε μέσα σε ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα να πάρουν οι χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης την απόφαση, για να προχωρήσουν στη δημιουργία του μηχανισμού.

Θα σας υπενθυμίσω ότι η αξιοπιστία της χώρας είχε κατακρημνιστεί από τις πρακτικές που είχε ακολουθήσει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και αυτό δυσκόλευε τις διαπραγματεύσεις, δυσκόλευε την επιτάχυνση στη λήψη των αποφάσεων.

Να σας θυμίσω ότι ακόμη και στις εκλογές του 2009 η Νέα Δημοκρατία απέκρυβε επιμελώς την αλήθεια για την πορεία των δημόσιων οικονομικών, αλλά παραμονές εκλογών, λίγο πριν φύγουν, ενημέρωνε τη EUROSTAT ότι το έλλειμμα της χώρας στο τέλος θα είναι της τάξης του 6%, για να αποδειχθεί ότι τελικά αυτό ήταν της τάξης του 15,4%.

Παρά, λοιπόν, τις δυσκολίες και το έλλειμμα της αξιοπιστίας, καταφέραμε και πείσαμε την Ευρωπαϊκή Ένωση να προχωρήσει στη δημιουργία του μηχανισμού στήριξης. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο δεν το κάλεσε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο το κάλεσαν οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν είναι τυχαίο ότι και στον ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης που δημιουργήθηκε μετά –και στον οποίο συμμετέχουν η Πορτογαλία και η Ιρλανδία– συμμετέχει ξανά το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Επομένως, η σεναριολογία της συνωμοσίας, την οποία καλλιεργείτε όλο αυτό το χρονικό διάστημα, δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Και στο κάτω-κάτω, εάν έχετε αντιρρήσεις να πάτε στις ηγεσίες των αδελφών κομμάτων, με τα οποία μετέχετε στο Λαϊκό Κόμμα και να τους πείτε: γιατί καλέσατε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο να μετέχει στον ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης;

Εμείς, λοιπόν, σε αυτήν την κατάσταση, προσφύγαμε στους εταίρους. Τους ζητήσαμε να προχωρήσουν στη δημιουργία μίας δικλίδας ασφαλείας, ενός μηχανισμού και καταφέραμε με αυτόν τον τρόπο να διασφαλίσουμε εκείνα τα ποσά που ήταν αναγκαία, ώστε η χώρα να μείνει για ένα εύλογο χρονικό διάστημα έξω από τις αγορές, να διατηρήσουμε τη λειτουργία του κράτους και να εξασφαλίσουμε τον απαραίτητο χρόνο, προκειμένου να προχωρήσουμε σε εκείνες τις αλλαγές που θα επιτρέψουν στην οικονομία σύντομα να βγει από την ύφεση, να επιστρέψει σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης και να έχουμε βέβαια και ενίσχυση της απασχόλησης.

Σε όλους αυτούς τους μήνες που παρήλθαν από τη συμφωνία για τη σύσταση του μηχανισμού, κάθε φορά, σε κάθε αξιολόγηση προσπαθούμε και εξαντλούμε κάθε περιθώριο διαπραγμάτευσης και πειθούς.

Γι' αυτό και χτίζοντας πάνω στην αξιοπιστία, που κερδίσαμε σ' αυτό το χρονικό διάστημα, πετύχαμε να τροποποιήσουμε όρους, που αφορούν τον δανεισμό και την επιμήκυνση.

Σας ακούω σήμερα να λέτε και να ξαναλέτε ότι η χώρα δεν διαπραγματεύεται. Ότι έτσι απλόχερα ξαφνικά οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανακοίνωσαν ότι επιμηκύνεται η διάρκεια αποπληρωμής των δανείων. Ότι έτσι ξαφνικά οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφάσισαν να προχωρήσουν στη μείωση των επιτοκίων. Ότι πετυχαίνουμε μας το χαρίζουν, δεν είναι αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων σύμφωνα με τη Νέα Δημοκρατία. Γι' αυτό και καταφέραμε με την αξιοπιστία, την οποία έχουμε, να διασφαλίσουμε όλα αυτά, τα οποία έχουμε.

Αντίθετα, εσείς καθημερινά υφίστασθε κατακραυγή για όλα

αυτά τα οποία διατυπώνετε και λέτε δημόσια ότι το «Ζάππειο 2», ξέρουμε ότι δεν μπορεί να λύσει τα προβλήματα, αλλά το προτείνουμε, προκειμένου να γίνουμε αρεστοί στους Έλληνες πολίτες και να εξασφαλίσουμε τη ψήφο τους, σε περίπτωση που η χώρα οδηγηθεί σε εκλογές.

Τα λέω όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι η Νέα Δημοκρατία έχει υψώσει ως σημαία αυτήν τη στιγμή το ζήτημα της επαναδιαπραγμάτευσης του μνημονίου.

Εκείνο, λοιπόν, το οποίο λέμε εμείς είναι ότι όταν έχεις αξιοπιστία μπορείς να αλλάξεις τους όρους που συνοδεύουν τη δανειακή σύμβαση. Αυτό είναι που κάνουμε εμείς.

Εσείς τώρα μήπως εννοείτε κάτι διαφορετικό; Μήπως στο μυαλό σας δεν έχετε μια διαπραγμάτευση σαν και αυτήν την οποία κάνει η Κυβέρνηση, αλλά έχετε έναν εκβιασμό, με ένα κεντρικό επιχείρημα, του τύπου: «Εταίροι, αν δεν κάνετε αυτό που λέμε, θα βουλιάξουμε και θα σας πάρουμε μαζί μας»; Γιατί αυτό ακούω μερικές φορές και αυτό καταλαβαίνω από στελέχη της Νέας Δημοκρατίας.

Μπορεί ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να έχει ως πρότυπο τους καμικάζι της ιαπωνικής πολεμικής αεροπορίας, αλλά αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν συνιστά υπεύθυνη εθνική στάση.

Σας ακούω να λέτε ότι απέτυχε το πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής. Η πορεία του προγράμματος οικονομικής πολιτικής κινήθηκε εντός των στόχων που είχαν τεθεί για το 2010. Καταφέραμε μια ιστορική μείωση του ελλείμματος μέσα σε συνθήκες ύφεσης κατά 5 ποσοστιαίες μονάδες. Έναντι ποίου στόχου; Έναντι στόχου 5,5 μονάδων.

Κύριοι συνάδελφοι, να σας θυμίσω ποιος ήταν ο στόχος, τον οποίο είχατε θέσει εσείς για το έλλειμμα το 2009 και που τελικά καταλήξαμε; Ο προϋπολογισμός το 2009 έλεγε 2% και καταλήξαμε στο 15,4%. Αυτό, κύριοι, συνιστά αποτυχία, όχι να στοχεύσεις μείωση του ελλείμματος κατά 5,5 μονάδες και τελικά να το μειώνεις κατά 5.

Το πρόγραμμα μπορεί ορισμένες φορές να μην εξελίσσεται όπως ακριβώς έχει σχεδιαστεί γιατί μια σειρά από παράγοντες, όπως η μεγαλύτερη ύφεση για το 2010 σε σχέση με αυτήν που είχαμε εκτιμήσει, αλλά και οι αναθεωρήσεις του ελλείμματος για το 2009 από τη EUROSTAT δημιούργησαν ένα σημείο αφετηρίας υψηλότερο, με αποτέλεσμα το έλλειμμα του 2010 να κλείσει τελικά στο 10,5 αντί για το 9,4, όπως αρχικά είχε υπολογιστεί. Αυτές είναι δυσκολίες τις οποίες συναντούμε στο δρόμο για την ανάκαμψη της χώρας. Αλλά κάθε στιγμή σπεύδουμε όλες αυτές τις δυσκολίες να τις αντιμετωπίσουμε.

Θέλω να σας υπενθυμίσω ότι πολλές από αυτές τις δυσκολίες μπορούν να εκτιμηθούν, αλλά υπάρχουν και ορισμένες τις οποίες δεν μπορούμε να τις εκτιμήσουμε. Μας λέγατε όλο αυτό το διάστημα ότι η χώρα δεν χρειαζόταν μνημόνιο». Έτσι λέγατε. «Κοιτάξτε», λέγατε την Ιρλανδία. «Κοιτάξτε, την Πορτογαλία. Αυτές δεν χρειαστήκαν το μνημόνιο. Εσείς συμπαρασύρατε τη χώρα στο μνημόνιο». Για να σας διαψεύσει η πραγματικότητα λίγους μήνες αργότερα. Και οι δυο χώρες αυτές τις οποίες επικαλεστήκατε πήγαν στο μνημόνιο. Και ανατρέξτε στις ομιλίες και του Αρχηγού σας, ανατρέξτε και στις ομιλίες τις δικές σας όλο αυτό το διάστημα. Είχατε ως σημείο αναφοράς την Ιρλανδία και την Πορτογαλία και λέγατε ότι «εσείς συμπαρασύρατε και οδηγήσατε τη χώρα στο μνημόνιο, ενώ αυτές οι χώρες δεν πήγαν». Τελικά, πήγαν και αυτές.

Τώρα έρχεστε και αλλάζετε το παραμύθι. Τώρα έρχεστε και μας λέτε ότι «να μην μπήκαν, αλλά εξασφάλισαν καλύτερους όρους». Η αλήθεια, όμως, είναι ότι οι όροι με τους οποίους μπήκαν είναι παρεμφερείς με τους όρους με τους οποίους έχει μπει η Ελλάδα.

Ταυτόχρονα, όμως, αποσιωπάτε και μια πραγματικότητα. Ποια είναι η πραγματικότητα; Γιατί δεν λέτε στους Έλληνες πολίτες ποια είναι η δημοσιονομική αφετηρία της Πορτογαλίας; Γιατί δεν λέτε στους Έλληνες πολίτες ποια είναι η δημοσιονομική αφετηρία της Ιρλανδίας; Να τους εξηγήσετε ποια ήταν τα ελλείμματα και ποια ήταν τα χρέη, τα οποία είχαν αυτές οι χώρες. Διότι είναι φαισιολογικό, όταν ξεκινάς από χαμηλότερα ελλείμματα, όταν ξεκινάς από χαμηλότερο χρέος να είναι λιγότερη και μικρότερη η

προσπάθεια, την οποία πρέπει να κάνεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ακούω όλο αυτό το διάστημα να λέτε ότι το πρόγραμμα αυτό απέτυχε γιατί η χώρα δεν μπορεί να βγει στις αγορές το 2012. Να σας υπενθυμίσω ότι το περιθώριο επιτοκίων των ελληνικών τίτλων, αμέσως μετά την επιτυχή εφαρμογή των πρώτων μνημών, άρχισε να αποκλιμακώνεται. Ιδιαίτερα τον Οκτώβριο και το Νοέμβριο, τα ελληνικά επιτόκια δανεισμού είχαν αποκλιμακωθεί σε μεγάλο βαθμό.

Να σας υπενθυμίσω ότι τότε ήταν που ξεκίνησε η συζήτηση στην Ευρώπη, στο Ντοβίλ, για τη συμμετοχή των ιδιωτών σε περίπτωση αναδιάρθρωσης χρέους στην Ευρώπη μετά το 2013;

Ένας ιδιώτης επενδυτής, λοιπόν, αν θεωρεί ότι εξαιτίας της Ελλάδας, μετά το 2013, μπορεί να χάσει χρήματα, δεν είχε κανένα κίνητρο να αγοράσει ελληνικά ομόλογα. Αυτό σας λέγαμε ότι ήταν η κύρια αιτία του προβλήματος. Γι' αυτό τα spreads εκτοξεύθηκαν προς τα πάνω, όχι εξαιτίας των πολιτικών που ακολουθούμε εμείς, αλλά εξαιτίας των αποφάσεων του Ντοβίλ.

Με λίγα λόγια, την στιγμή που εμείς εδώ στην Ελλάδα σταλιά-σταλιά «μαζεύαμε το γάλα στην καρδάρα», στην Ευρώπη «κλωτούσαν την καρδάρα με το γάλα και τις θυσίες που είχαν κάνει οι Έλληνες πολίτες».

Χθες, όμως, φάνηκε ότι τελικά η Ευρώπη συνειδητοποίησε το μέγεθος των ευθυνών της και έκανε πίσω. Σκεφτείτε ότι αυτό το ζήτημα, δηλαδή το γεγονός ότι το χρέος που έχουν στα χέρια τους οι ιδιώτες θα θεωρούνταν κατώτερο, ήταν το κριτήριο με το οποίο οίκοι αξιολόγησης οδήγησαν σε πολλαπλές υποβαθμίσεις την ελληνική οικονομία. Χθες η Ευρωπαϊκή Ένωση συνειδητοποίησε το λάθος, το οποίο έκανε και έκανε ένα βήμα πίσω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολίτες θέλουν προοπτική, θέλουν ελπίδα, θέλουν αλήθειες. Η αλήθεια είναι ότι μπροστά μας έχουμε δουλειά, ότι τώρα μόλις μπήκαμε στο χωράφι για όργωμα και δεν μπορείτε να κοροϊδεύεις τον κόσμο, πριν ακόμα το υνί μπει μέσα στο χώμα και να του λες ότι αν θα έρθουμε εμείς θα καταφέρουμε να τελειώσουμε το όργωμα.

Η οικονομία πρέπει να αλλάξει τις δομές της και τα ελλείμματα θα πρέπει να μειωθούν. Αυτό δεν αποτελεί επιλογή. Με ή χωρίς μηχανισμό στήριξης, με ή χωρίς μνημόνια, η χώρα δεν μπορούσε να συνεχίσει να πορεύεται με τέτοιο ύψος ελλειμμάτων ούτε και με τέτοιο χρέος. Και εδώ αντιμετωπίζουμε τρομερά διλήμματα, τα οποία, βέβαια, για άλλη μια φορά στο μυθικό και μαγικό κόσμο της Νέας Δημοκρατίας αυτά είναι εύκολα προβλήματα, που μπορούν να αντιμετωπιστούν με «Ζάππειο 2», με «Ζάππειο 3», με «Ζάππειο 22».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας έχω πει ότι το «Ζάππειο 2» οδηγεί στο έλλειμμα του 2009, οδηγεί σε 36 δισεκατομμύρια ευρώ έλλειμμα. Σας προκαλώ και σας προσκαλώ, φέρτε τα στοιχεία σας στο Γενικό Λογιστήριο, χρησιμοποιήστε την υποδομή που έχει το Γενικό Λογιστήριο και τα στελέχη, καθίστε εκεί μαζί τους, δώστε τους όλα τα δεδομένα να κάνουν μια αποτίμηση. Και αν αποδειχτεί ότι τελικά το «Ζάππειο 2» δεν οδηγεί σε ελλείμματα της τάξης των 36 δισεκατομμύρια, θα βγω και θα ζητήσω δημόσια συγγνώμη. Θα αναγνωρίσω το μεγάλο λάθος, το οποίο έκανα και τότε, βεβαίως, θα έχουμε κάθε λόγο και προϋπόθεση να καθίσουμε και να εξετάσουμε όλες τις προτάσεις, που ενσωματώνονται στο «Ζάππειο 2».

Αν, όμως, αποτολμήσετε να το φέρετε στο Γενικό Λογιστήριο για να το αξιολογήσουμε, να δεσμευτείτε κιόλας ότι θα καθίσετε σοβαρά και υπεύθυνα στο τραπέζι για να συζητήσετε μαζί μας και να μας πείτε: Εάν είναι να αυξήσουμε τα φορολογικά έσοδα, συγκεκριμένα πως; Εάν είναι να μειώσουμε τις δαπάνες, συγκεκριμένα πως; Διότι οι δαπάνες είναι συγκεκριμένες. Έχουμε είκοσι επτά δισεκατομμύρια μισθούς, δεκαέξι δισεκατομμύρια μεταβιβάσεις στα Ταμεία Κοινωνικής Ασφάλισης, δύο δισεκατομμύρια πάνε στα νοσοκομεία, οκτώ δισεκατομμύρια στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Αυτές λίγο-πολύ είναι οι δαπάνες. Πέστε μας ποιες να κόψουμε;

Η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αποφασισμένη να προχωρήσει στο δύσκολο, αλλά αναπόφευκτο δρόμο της ανάταξης της χώρας. Η δική μας βαριά ευθύνη συνίσταται στο να αποτελέσει αυτή η ιστορική καμπή την αρχή και το ορόσημο για μια πορεία ανόρθωσης της χώρας, για μια εξέλιξη προς

το καλύτερο. Σας καλούμε σ' αυτήν την κρίσιμη στιγμή να αναλογιστείτε τις ευθύνες σας. Εμείς θα τις αναλάβουμε.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θέλω να ενημερώσω το Σώμα ότι εάν δεν είχαμε χθες το δυστύχημα να χάσουμε τον Άγγελο Τζέκη, τώρα θα τον καλούσα στο Βήμα. Και είναι σίγουρο ότι θα σας απαντούσε, κύριε Υπουργέ, γιατί είχε κριτικό και τεκμηριωμένο λόγο. Τώρα, όμως, θα σας απαντήσει ο κ. Μουσουρούλης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριε Μουσουρούλη, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Τιμώ και εγώ την μνήμη του συναδέλφου και λυπάμαι πάρα πολύ για την απώλεια του.

Κύριε Υπουργέ, σας αφιερώνω ένα ποίημα του Βάρναλη, που μελοποίησε ο Μίκης Θεοδωράκης: «Φταίει το κακό μας ριζικό, φταίει ο Θεός που μας μισεί, φταίει πάνω από όλα το κρασί». Αυτό ταιριάζει σε όλη αυτή την ιστορία που μας διηγηθήκατε.

Η Νέα Δημοκρατία σας έφταιξε τώρα και ψάχνετε να βρείτε σωσίβιο στο παρελθόν, και ενώ δεν έχουν περάσει παρά ελάχιστες μέρες μετά από τα ευτράπελα εκείνου του εικοσιπενταύρου, μ' έναν Πρωθυπουργό υπό εθελουσία έξοδο, με μια Κυβέρνηση που παραλίγο να γίνει «σωτηρία», για να καταλήξει σε ανασχηματισμό ισορροπίας, με ολίγον από σχεδιασμό αποστασίας και χρεοκοπίας, με το να επισπεύσετε την Κοινοβουλευτική σας Ομάδα για να ζητήσετε από αλλαγή πολιτικής (γιατί άραγε οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ ζητούν αλλαγή πολιτικής αν δεν φταίει σε τίποτα η πολιτική;) μέχρι και αλλαγή Αρχηγού, ενώ είχατε ήδη, ψηφίσει το μεσοπρόθεσμο, ορισμένοι στην αρμόδια επιτροπή, αφού πρώτα το είχατε κατακεραυνώσει, όλοι, στο ΚΤΕ Οικονομικών του ΠΑΣΟΚ.

Ποιος παίζει πόκερ, κύριε Υπουργέ; Μάλλον εσείς. Και μαζί με το πόκερ παίζετε και με τα νεύρα μας. Εμείς που παρακολουθούμε στενά την αδυναμία σας να κυβερνήσετε δεν θα πάψουμε να υποδεικνύουμε την αλλαγή πολιτικής, που θα δώσει στη χώρα ανάσα, για να μην ξεψυχήσει.

Δεν μας ενδιαφέρει, κύριε Υπουργέ, μερίδιο από το πτώμα της χώρας. Γι' αυτό να πάρετε πίσω αυτά που είπατε. Ο νέος Υπουργός Οικονομικών -και λυπάμαι που δεν είναι εδω- έχει ήδη καταγραφεί ως ένας παθητικός αποδέκτης της πολιτικής του μνημονίου. Το επιμελήθηκε ως νομικός, ενώ, ως Υπουργός, το συνέδεσε νομοθετικά ακόμα -ακούστε, κύριοι συνάδελφοι- και με τις αμυντικές δαπάνες. Καταθέτω αποσπάσματα του ν.3883/2010 και του ν.3978/2011, που το αποδεικνύουν.

Για την ανάγκη εφαρμογής του μνημονίου, δηλαδή, «των όρων και των δικαιοπρακτικών θεμελίων της δανειακής σύμβασης» όπως το όρισε ο κύριος Υπουργός έφτασε να μιλάει ακόμα και στην Ανώτατη Διακλαδική Σχολή Πολέμου. Ποια επαναδιαπραγμάτευση προτείνει, λοιπόν -γιατί άκουσα τη λέξη «επαναδιαπραγμάτευση» και από εσάς- αν το πρόβλημα είναι στη λάθος εφαρμογή του μνημονίου;

Ο κ. Βενιζέλος -ακούστε με, κύριε Υπουργέ- είπε χθες: «Η ανάκτηση της αξιοπιστίας της χώρας ως προς την εφαρμογή του μνημονίου είναι άμεση και επιτακτική» που χάθηκε λοιπόν η αξιοπιστία και πρέπει να ανακτηθεί; Εσείς προ ολίγου δεν μας είπατε ότι κάνατε τόση προσπάθεια για να την ανακτήσετε; Ποιος την έχασε, λοιπόν; Η Νέα Δημοκρατία μετά από είκοσι μήνες; Για όνομα του Θεού!

Γιατί όμως, ο κύριος Υπουργός δέχθηκε για την πέμπτη δόση, τη δεδομένη μέχρι προχθές, όπως είχε πει και ο εκπρόσωπος του κ. Όλι Ρέν, την άμεση ψήφιση του μεσοπρόθεσμου αλλά και του εφαρμοστικού κανονισμού μέχρι τέλος Ιουνίου; Ένα χαστούκι ηχηρό εισέπραξε χθες.

Οι εταίροι ξέρετε, πληρώνουν, ακριβώς με το ίδιο νόμισμα. Τον εκβιασμό, Τον εκβιασμό, τον οποίο, εσείς μεταβιβάζετε στους Βουλευτές σας, αφού πρώτα τον διατυπώνισετε, όπως έκανε ο Υπουργός με το δελτίο τύπου που εξέδωσε χθες. Και δεν είναι η πρώτη φορά που ο κ. Βενιζέλος προσπαθεί να μεταβιβάσει τις ευθύνες στη Βουλή.

Θα σας καταθέσω την αποσυρθείσα τελικά παράγραφο 4 του άρθρου 2 του νόμου για τις δημόσιες συμβάσεις άμυνας. Το αναφέρω, κύριε Υπουργέ - γιατί στην πολιτική δεν κρίνεται κανείς

μόνο από το αποτέλεσμα, κρίνεται και από την πρόθεση.

Σε αυτή, λοιπόν, τη διάταξη αναφέρεται ότι ως επωφελής για το δημόσιο θεωρείται κάθε σύμβαση αμυντικών δαπανών, εφόσον έχει περάσει από την έγκριση της αρμόδιας επιτροπής της Βουλής. Στην ίδια όμως λογική κινείται και η αρχική του πρόταση για επικύρωση, με αυξημένη πλειοψηφία εκατόν ογδόντα Βουλευτών του μνημονίου 2, όπως αποκάλυψε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα σε πρόσφατη συνέντευξή του στο «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ», νομίζω, αλλά και η πρόθεσή του να περάσουν όλες οι αποκρατικοποιήσεις από τη Βουλή με νόμο. Και το ερώτημα είναι: Πώς ένας Υπουργός που από τις προηγούμενες επιλογές του δεν είναι αμόλυντος -όπως εξήγησα και νομίζω καταλάβατε- μπορεί να καταστήσει εμφανέστερη τη δίκαιη κατανομή των βαρών και την ηθική ισορροπία των μέτρων;

Γιατί αυτό δήλωσε ο κ. Βενιζέλος στο «ΒΗΜΑ». Διαβάστε το. Η απάντησή για μένα είναι απλή: Με τον ίδιο τρόπο που ο Πρωθυπουργός είπε προχθές στον κ. Σαμαρά ότι ζητάει εκλογές για να δώσει «κούφιες υποσχέσεις». Ποιος το είπε, σε ποιον το είπε;

Αν ο Υπουργός των Οικονομικών πίστευε ότι ούτε δίκαια κατανεμημένα είναι τα μέτρα, αλλά ούτε ηθική ισορροπία έχουν, ας μην τα προσυπέγραφε. Ο μαρασμός όμως, κύριε Υπουργέ, που επήλθε στη χώρα -γιατί μαρασμός επήλθε με αυτήν σας την πολιτική- μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο με την αλλαγή του μνημονίου. Την αναγκαιότητα της αλλαγής αυτής την προσυπέγραψε και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, αποδεχόμενος την πρότασή του κ. Σαμαρά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Υπουργέ, τις θέσεις μας τις γνωρίζετε. «Έχει μαλλιάσει η γλώσσα μας» να τις επαναλαμβάνουμε. Τις έχουμε κοστολογήσει. Και νομίζω ότι είναι κακό να τις ειρωνεύεστε. Προχθές όμως, τις επιβεβαίωσε πανηγυρικά και ο εκπρόσωπος της χώρας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ο κ. Ρουμελιώτης -θα καταθέσω τη συνέντευξή του, στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»- ο οποίος είπε ότι η επαναδιαπραγμάτευση είναι εφικτή, αν δεν αλλάξει ο στόχος του ελλείμματος και ότι αν η Κυβέρνηση τηρήσει τις υποχρεώσεις της και ενισχύσει την αξιοπιστία της -το σημειώνω αυτό, μιας και προηγουμένως μιλήσαμε για αξιοπιστία- τότε μπορεί να αλλάξει και το μείγμα πολιτικής. Αυτό όμως, όπως λέει ο κ. Ρουμελιώτης, μπορεί να γίνει μόνο στο νέο πλαίσιο του «δανείου μαμούθ» στο οποίο, άλλωστε, αναφέρθηκε και ο Πρωθυπουργός. Μόνο που ξέχασε μόνο να πει ότι «δάνειο μαμούθ» σημαίνει και «χρέος μαμούθ», σημαίνει και «τόκους μαμούθ» για τους Έλληνες πολίτες. Πιστεύω ότι δεν είναι αυτός ο «πάτος στο βαρέλι», που ψάχνει ο κ. Βενιζέλος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου επιτρέψετε, λοιπόν, να θέσω δύο ερωτήματα: Πρώτον, μπορεί αυτή η Κυβέρνηση να ενισχύσει την αξιοπιστία της, όπως λένε όλοι; Όχι. Όπως δεν μπορούν να ενισχύσουν την αξιοπιστία τους και αυτοί οι οποίοι, πέρσι, ψήφισαν το μνημόνιο και τώρα, μπροστά στο φόβο της πλατείας, αλλάζουν τακτική.

Δεύτερον, έπρεπε πρώτα να φτάσουμε σε έναν υπέρογκο δανεισμό για να ζητάμε να αλλάξουν οι όροι που μας οδήγησαν σε αυτόν; Ή μήπως δεν το ζητάμε; Ο εκπρόσωπος του Όλι Ρέν μόλις προχθές είπε -και το καταθέτω και αυτό στα Πρακτικά- ότι ουδέποτε τέθηκε θέμα από την Κυβέρνηση. Μπορούσατε δηλαδή, αλλά δεν τη θελήσατε την επαναδιαπραγμάτευση. Εκτός και αν την προεξοφλείτε, όπως είχατε προεξοφλήσει και τη διαπραγμάτευση. Οι Υπουργοί σας δεν ήταν που έλεγαν ότι δεν δικαιούμαστε να πάμε σε διαπραγμάτευση; Το είχε επισήμανει και ο κ. Νίκος Κοτζιάς, πρώην σύμβουλος του Πρωθυπουργού.

Η επικοινωνία, κύριε Υπουργέ ακόμα και αν υπάρχει ισχυρό πέρασμα -το οποίο έχει ο κ. Βενιζέλος αλλά και εσείς- είναι και θα είναι μάταιη, αν η πολιτική είναι μάταιη. Και επειδή μετράει το αποτέλεσμα και όχι το σερβίρισμα, εμείς θα αναδεικνύουμε το τι κάνατε που δεν πρέπει αλλά και το τι δεν κάνατε ενώ πρέπει, με αίσθηση ευθύνης. Ευθύνη που εσείς δεν είχατε ποτέ ως Αντιπολίτευση αλλά που, δυστυχώς, δεν έχετε ούτε και ως Κυβέρνηση, αφού τη μοιράζετε πότε στη Νέα Δημοκρατία, πότε στην τρόικα, πότε στο λαό και πότε στο ίδιο το πολιτικό σύστημα.

Τραγική απόδειξη είναι το σημείωμα που μας δώσατε στις 9 Ιουνίου για το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε. Μας λέτε με αυτό το σημείωμα ότι οι αστοχίες της πολιτικής σας, οφείλονται στο διεθνές οικονομικό στερέωμα, στην αστάθεια στις αγορές και στις παλινδρομήσεις της ευρωπαϊκής πολιτικής και ότι αναφερθήκατε και εσείς προηγουμένως, πως η εκτόξευση των spreads οφείλεται στη συζήτηση που άρχισε στην Ευρώπη για τη συμμετοχή των ιδιωτών στην αναχρηματοδότηση του χρέους μετά το 2013. Αυτό δεν είπατε; Προσέξτε. Χθες, στο Λουξεμβούργο, αυτή η συζήτηση έγινε επίσημη προπόθεση. Δείτε το δελτίο Τύπου του κ. Βενιζέλου. Πού θα φτάσουν τώρα τα spreads; Ή μήπως δεν σας ενδιαφέρει το πού θα φτάσουν τα spreads; Γιατί έτσι είχε πει και ο Πρωθυπουργός όταν «εξασφάλισε» το μηχανισμό στήριξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κλείστε παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ολοκληρώνω πολύ σύντομα, κύριε Πρόεδρε. Είπε πολλά ο Υπουργός. Δώστε μου λίγο την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Όχι. Πολύ σύντομα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Σας καλώ λοιπόν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχετε παραβιάσει το χρόνο ήδη δύο λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Δώστε μου ένα λεπτό.

Σας καλώ, λοιπόν, να αποκηρύξετε άμεσα το ανεκδιήγητο αυτό κείμενο, που μιλάει για «αποτελεσματική επίτευξη μεγάλων στόχων» όταν μετά από τόσες θυσίες δεν τους πετύχατε, για «θετική αξιολόγηση πριν από κάθε δόση», όταν για να τη λάβουμε, χρειάζομαστε διαρκώς νέα μέτρα, για «σταδιακή μείωση του μεγέθους του δημοσίου», όταν το πλημμυρίσατε με νέες, άχρηστες γενικές και ειδικές γραμματοειδείς, μιλάει για «διαρθρωτικές αλλαγές», όταν όσες κάνατε ή είναι ημιτελείς, όπως τα κλειστά επαγγέλματα ή αποδείχθηκαν ανεφάρμοστες, όπως το fast track, ή παρέλυσαν την αυτοδιοίκηση όπως ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ». Και λέτε στο κείμενο ότι τα 1,3 δισεκατομμύρια που εξοικονομεί ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» θα τα βρείτε εν μέρει από την αύξηση των δημοτικών τελών. Αυτές είναι οι διαρθρωτικές αλλαγές που κάνετε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

Μιλάτε για ριζοσπαστικές παρεμβάσεις, για το νέο σχολείο κ.ο.κ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε συνάδελφε, πλησιάζετε το ένατο λεπτό. Παρακαλώ ολοκληρώστε άμεσα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε συνάδελφε, δεν έχετε άλλο χρόνο για να αναπτύξετε επιχειρήματα. Παρακαλώ. Έχετε μιλήσει εννέα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Αναφέρατε με θρασύτητα ότι καταφέρατε να πετύχετε το στόχο τις προώθησης των πέντε μεγάλων έργων. Ποια είναι τα έργα τα μεγάλα που προωθήσατε, όπως λέει το σημείωμα; Η σήραγγα των Τεμπών; Το Αεροδρόμιο Καστελίου; Το λιμάνι Ηγουμενίτσας; Εξηγήστε μας και αν δεν μπορείτε αποσυρθείτε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Παρακαλώ να τηρούμε το χρόνο, είναι πάρα πολλοί οι συνάδελφοι, οι οποίοι έχουν γραφτεί, για να μιλήσουν και πρέπει να τους σεβαστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Κεγκερόγλου Βουλευτής Ηρακλείου Κρήτης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να προσθέσω και εγώ τα δικά μου συλλυπητήρια στην οικογένεια τη βιολογική και την πολιτική του Άγγελου Τζέκη.

Θα ήθελα ακόμη να εκφράσω την καταδίκη που πρέπει όλος ο πολιτικός κόσμος να εκφράσει σε καταστροφές όπως αυτές που έγιναν στο γραφείο του συναδέλφου Μανώλη Στρατάκη σήμερα

στο Ηράκλειο, που πραγματικά δείχνουν ότι στόχος δεν είναι μια νέα πορεία για τον τόπο, στόχος είναι πρόσωπα και εργαζόμενοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την ομιλία του ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας προηγουμένως απέδειξε ότι ποντάρει στην αμνησία.

Κύριε συνάδελφε, και μετά από δέκα χρόνια και μετά από δέκα πέντε και μετά από είκοσι -και όχι μόνο μετά από δέκα οχτώ μήνες που είπατε- οι πολίτες θα θυμούνται την καταστροφική εξαετία της Νέας Δημοκρατίας.

Αντί, λοιπόν, εύκολων απαντήσεων και απορρίψεων για τη σημερινή προσπάθεια που γίνεται, ας σταθείτε υπεύθυνα να κάνετε την αυτοκριτική σας, να αναλάβετε τις ευθύνες σας και τότε θα έχετε περισσότερη κατανόηση. Αλλιώς, αυτό που λέει απλά ο λαός μας, δηλαδή «κοιτάξε ποιος μιλάει», θα είναι αυτό που θα σας απευθύνουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι οι ώρες απαιτούν άλλη στάση. Η κρίση που βιώνει ο τόπος, τα χρέη, τα ελλείμματα, όλα αυτά που κληρονομήσαμε οφείλονται, μεταξύ άλλων, σε δύο κυρίως αιτίες.

Η πρώτη αιτία είναι η μεταστροφή του αναπτυξιακού και παραγωγικού μας μοντέλου, η πλήρης αποσάρθρωση της παραγωγικής βάσης της χώρας, η ενίσχυση της κρατικοδίατης οικονομίας και η καταναλωτική μανία.

Η δεύτερη αιτία είναι η σπάταλη διαχείριση που οξύνθηκε την τελευταία εξαετία, η μεγάλη αύξηση του κόστους λειτουργίας του κράτους, οι υψηλές δαπάνες και η μη αντίστοιχη ανταπόδοση για το δημόσιο, την κοινωνία και τους πολίτες. Η λογική του Καραμανλή «άστα, Γιώργο, για αργότερα» διόγκωσε και μετέθεσε τα προβλήματα στους επόμενους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα, μετά από δεκαεννέα μήνες επίπονης προσπάθειας από την Κυβέρνηση, αλλά και τους ίδιους τους πολίτες αποφύγαμε την άμεση χρεοκοπία και μπήκαμε σε ένα δρόμο νοικοκυρέματος. Προχωρήσαμε σε σημαντικές αλλαγές για ένα αποκεντρωμένο, αποτελεσματικό και φιλικό προς τον πολίτη κράτος. Εξασφάλισαμε τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού μας συστήματος. Επεξεργαστήκαμε νέα προγράμματα για τη διαχείριση της μεγάλης ανεργίας που έφερε η ύφεση.

Η μέχρι τώρα εφαρμογή τους απέδωσε ανάσχεση κατά τρεις μονάδες. Ήδη, είναι έτοιμα τρία νέα προγράμματα, τα οποία ξεκινούν τις επόμενες εβδομάδες, προκειμένου να δώσουμε μία ανάσα σε ενενήντα χιλιάδες οικογένειες που βιώνουν τον εφιάλτη της ανεργίας. Από το 16,2% που ήταν το ποσοστό ανεργίας το Μάρτιο, σήμερα εκτιμάται ότι είναι στο 14% λόγω της έναρξης της τουριστικής περιόδου. Αυτό το στοιχείο επιβεβαιώνει ότι μόνο με την ανάταξη της οικονομίας, με νέες επενδύσεις, με νέες δουλειές, θα έχουμε νέες θέσεις εργασίας και θα αποτελέσει αυτό ένα αποτελεσματικό χτύπημα για την ανεργία.

Επίσης, είναι έτοιμα για υλοποίηση τις επόμενες εβδομάδες τα καινοτόμα προγράμματα διαρθρωτικής προσαρμογής για είκοσι τρεις χιλιάδες μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις, που υπέβαλαν ήδη φάκελο και αξιολογούνται, για να διατηρήσουν τη βιωσιμότητά τους και τις θέσεις εργασίας.

Το βέβαιο είναι ότι όλα αυτά δεν αρκούν. Χρειάζεται να κάνουμε ακόμα περισσότερα, μέσα όμως στα πλαίσια ενός μεσοπρόθεσμου προγράμματος, που θα δώσει σταθερότητα, μήνυμα ασφάλειας και προς την Ευρώπη και προς τους πολίτες για την έξοδο από την κρίση, όχι όμως μόνο την οικονομική έξοδο, αλλά και την κοινωνική, για να έχουμε μία ανάπτυξη που θα συμβαδίζει με την κοινωνική συνοχή.

Αναγκαία συνθήκη γι' αυτό είναι η στήριξη αυτής της προσπάθειας από τους Ευρωπαίους εταίρους μας. Ικανή συνθήκη είναι η δική μας προσπάθεια, η επιτάχυνση της αποτελεσματικότητας των πολιτικών μας. Αυτό απαιτεί την υπεύθυνη στάση όλων των πολιτικών δυνάμεων, για να δημιουργηθεί το αναγκαίο ισχυρό μέτωπο στη χώρα μας. Ορισμένοι, όμως, και μάλιστα οι κυρίως υπεύθυνοι της κατάστασης, όπως ανέφερα και πριν, ακολουθούν την παράδοση των αντιπολιτεύσεων σε όλες τις πτωχεύσεις που γνώρισε ιστορικά ο τόπος, όπως ανέλυσε και ο Μίμης Ανδρουλάκης.

Ο ευρωπαϊκός Τύπος βοά για τη διγλωσσία του κ. Σαμαρά. Ο εκπρόσωπος Τύπου της Νέας Δημοκρατίας διαψεύδει τη δημοσιογράφο της «FIGARO» και του «CANALE PLUS». Ο ίδιος ο κ. Σαμαράς μίλησε εδώ στη Βουλή για φιλοκυβερνητική δημοσιογράφο. Όμως, θα πρέπει να διαψεύσετε και τους Γερμανούς δημοσιογράφους που μιλούν για διγλωσσία, αλλά και τους Ιταλούς που αναφέρουν χαρακτηριστικά «è solo propaganda».

Καταθέτω στα Πρακτικά τα δημοσιεύματα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Κεγκερογλου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Καταθέτω, επίσης, την επιβεβαίωση των δημοσιευμάτων, που είναι το επίσημο ανακοινωθέν του γραφείου του Πρωθυπουργού της Γαλλίας. Είναι, άραγε, φιλοκυβερνητικός και ο Φιγιόν;

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Κεγκερογλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να ακούσουμε το λαό, να αφουγκραστούμε το αυθεντικό τριπλό μήνυμα των πολιτών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτο μήνυμα είναι το πανευρωπαϊκό μήνυμα, που αφορά την ανάγκη αντιμετώπισης του κανιβαλισμού των μεγάλων συμφερόντων στην Ευρώπη, των οικονομικών κολοσσών, των κερδοσκόπων και των οίκων αξιολόγησης, που λειτουργούν χωρίς φραγμό εις βάρος των λαών. Η πολιτική ηγεσία της Ευρώπης πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες της και να θέσει κανόνες και πλαίσιο.

Δεύτερο μήνυμα είναι οι αλλαγές που πρέπει να γίνουν στη χώρα μας για την αναζωογόνηση της δημοκρατίας, με ένα νέο καταστατικό χάρτη, με νέες δομές στο πολιτικό σύστημα, με επανκαθορισμό των σχέσεων πολιτικής οικονομίας και Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας και ασφαλώς ένα νέο εκλογικό σύστημα, που θα ενισχύει τη θέση του πολίτη και τον έλεγχο των πολιτικών.

Τρίτο μήνυμα είναι η απαίτηση για ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό κοινωνικό κράτος, που θα νοιάζεται για τον πολίτη, με αναβάθμιση της παιδείας και της υγείας, με δίκαιη κατανομή των βαρών, που πρέπει να αποτυπωθεί και στην αναδιάρθρωση των μέτρων που θα έρθουν στη Βουλή και δίκαιη αναδιανομή του πλούτου αύριο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, να ολοκληρώσετε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Λίγο χρόνο ακόμη δώστε μου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Δεν υπάρχει χρόνος, δυστυχώς. Πρέπει να βοηθήσουμε και τους άλλους ομιλητές.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Λίγο χρόνο, για να ολοκληρώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο χρόνος παρήλθε. Ολοκληρώστε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Αυτά τα μηνύματα των πολιτών δεν έχουν καμμία σχέση με οπαδικές κραυγές ούτε με δήθεν προοδευτικά συνθήματα, που στην ουσία τους είναι αντικοινωνικά και εν πολλοίς τυχοδιωκτικά.

Θα δώσω δύο παραδείγματα. Το σύνθημα «όλοι κλέφτες» συληβήδην είναι βαθιά αντιδραστικό, αφού αποτελεί το καλύτερο κάλυμμα και το άλλοθι των πραγματικών ενόχων, που πρέπει ένας-ένας να πάρουν το δρόμο για τη δικαιοσύνη.

Με το σύνθημα «δεν πληρώνω» στους πραγματικά μη έχοντες να πληρώσουν έχουν προστεθεί και οι έχοντες κάθε οικονομικού επιπέδου. Είναι χαρακτηριστική, κύριε Πρόεδρε, η περίπτωση εκπροσώπου μεγάλης κατασκευαστικής εταιρείας, που κλήθηκε από το Υπουργείο Εργασίας να καταβάλει τα δεδουλευμένα και η απάντησή με θρασύτητα του εκπροσώπου της εταιρείας ήταν: «Έχουμε προσχωρήσει στο κίνημα δεν πληρώνω». Είναι απολύτως και ουδέτερο αυτό.

Η πολιτεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ασφαλώς οφείλει να

μεριμνήσει για τους πραγματικά μη έχοντες με ένα δίχτυ ασφαλείας, με μέτρα προστασίας και στήριξης, για να στηρίξουν και οι πολίτες τη νέα αναπτυξιακή πορεία της χώρας, που θα φέρει την ελπίδα και την προοπτική για την πατρίδα και τους πολίτες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας ευχαριστώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Η ουσία, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι στηρίζουμε την Κυβέρνηση γι' αυτήν την προσπάθεια, που θα φέρει φως και ελπίδα για τον τόπο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Σταύρος Καλογιάννης, έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να ξεκινήσω, εκφράζοντας και εγώ τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια προς την οικογένεια του Άγγελου Τζέκη και προς το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Κύριε Πρόεδρε, θα είμαι σύντομος. Θέλω να επισημάνω μόνο τρία σημεία.

Πρώτον, πριν από είκοσι μήνες ο Κώστας Καραμανλής παρέδωσε την οικονομία της χώρας σε διαχειρίσιμο επίπεδο, όπως ήταν και σε αρκετές άλλες χώρες της Ευρώπης. Ο κ. Παπανδρέου μετέτρεψε την κρίση χρέους σε κρίση δανεισμού, όπως ορθώς επεσήμανε από την πρώτη στιγμή ο Αντώνης Σαμαράς.

Δεύτερον, μόλις ανέλαβε ο κ. Παπανδρέου τα καθήκοντά του, συνειδητά δεν άκουσε, όχι μόνο τις δικές μας προτάσεις, αλλά και τις φωνές πολλών στελεχών του, όπως του σημερινού Υπουργού Οικονομικών, της κ. Παπανδρέου και άλλων σοβαρών στελεχών του ΠΑΣΟΚ, που τον προέτρεπαν να κυβερνήσει και να λάβει εγκαίρως μέτρα. Αντιθέτως, γυρνούσε τον κόσμο, αμαυρώνοντας την εικόνα της χώρας μας, ενώ άφησε πολλές γκρίζες ζώνες στην οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, γκρίζες ζώνες οι οποίες ακόμη δεν έχουν ξεκαθαρίσει, όπως είναι η διαχείριση των δομημένων ομολόγων.

Ένα μόνο πέτυχε η Κυβέρνηση με τις σοβαρότατες παραλείψεις της. Να χάσει κάθε ίχνος εμπιστοσύνης και αξιοπιστίας στο εξωτερικό, όπως μπορεί να διαπιστώσει οποιοσδήποτε συζητά με στελέχη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή ευρωπαϊκών οργανισμών. Αυτή την απώλεια εμπιστοσύνης πληρώνει το σύνολο του πολιτικού κόσμου, αλλά δυστυχώς και ο ελληνικός λαός, ο οποίος αγανακτεί και κατακλύζει τις πλατείες, όχι μόνο του Συντάγματος, αλλά και των πόλεων της περιφέρειας. Δεν πρέπει να αγνοήσουμε τους πολίτες. Αντιθέτως οφείλουμε όλοι, με πρώτη την Κυβέρνηση, να ακούσουμε τις προτάσεις τους.

Τρίτον, οι συμβάσεις παραχώρησης των μεγάλων αυτοκινητοδρόμων της χώρας. Αυτές οι συμβάσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χαρακτηρίστηκαν το 2007 από τις διεθνείς αγορές ως εξαιρετικές για το ελληνικό δημόσιο, οι καλύτερες που είχαν επιτευχθεί ποτέ σε χώρα της Ευρωζώνης για τους εξής λόγους: Για το φθηνό κόστος κατασκευής τους, για το φθηνό κόστος δανεισμού και μάλιστα –αυτό το τονίζω– χωρίς κρατικές εγγυήσεις, διότι το ελληνικό δημόσιο μετέχει στη χρηματοδότησή τους με ένα ελάχιστο ποσοστό, μόλις 12,5% –αυτή είναι η εθνική συμμετοχή– ενώ εισπράττει εγγυημένα το μεγαλύτερο ποσοστό από τα διόδια, το 67,5% για την ακρίβεια. Οι συμβάσεις αυτές αφορούν παραγωγικές επενδύσεις ύψους 8,5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Πρόκειται, δηλαδή, για τη μεγαλύτερη αναπτυξιακή επένδυση των τελευταίων δεκαετιών στη χώρα μας.

Υπενθυμίζω ότι τους τελευταίους είκοσι μήνες η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Υποδομών εξαγγέλλει διαρκώς την αναθεώρηση των συμβάσεων παραχώρησης. Οι εξαγγελίες επαναλαμβάνονται μονότονα, χωρίς κανένα αντίκρισμα, δυστυχώς, μέχρι σήμερα. Την προηγούμενη μάλιστα εβδομάδα είχαμε μία νέα εξαγγελία από το αρμόδιο Υπουργείο, χωρίς όμως, να έχει φροντίσει το Υπουργείο Υποδομών να εξασφαλίσει και τη σύμφωνη γνώμη των τραπεζών. Δηλαδή και η νέα ανακοίνωση του Υπουργείου Υποδομών ήταν άνευ σημασίας.

Η Κυβέρνηση η οποία αναζητεί επενδύσεις φιάσκο, τύπου Αστακού και θολές διακρατικές συνεργασίες με τα Εμιράτα, σταμάτησε τα δημόσια έργα, σταμάτησε τις συμβάσεις παραχώρησης, όχι τόσο για να τις αναθεωρήσει, όπως εξαγγέλλει, αλλά στην ουσία πλήττοντας την αγορά και διαλύοντας τον ελληνικό

τεχνικό κόσμο. Το ίδιο επιδιώκει να κάνει και με τη ναυτιλία, το δυναμικότερο κλάδο της παγκόσμιας οικονομίας, υπονομεύοντας την επανεκκίνηση της οικονομίας της χώρας μας με κίνδυνο να μας οδηγήσει στη χρεοκοπία. Είναι προφανές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι καταψηφίζω αυτήν την Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ πολύ τον κύριο συνάδελφο για τον περιορισμένο χρόνο στον οποίο ομίλησε, ουσιαστικός όμως και τώρα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό θα λάβει το λόγο ο έχων την εντολή του Πρωθυπουργού, ως Υπουργός Εσωτερικών, κ. Χάρης Καστανίδης. Έχω συνεννοηθεί με όλες τις παρατάξεις της Βουλής και θα λάβει το λόγο επί οκτάλεπτο.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ένας «άγγελος» δεν είναι πια ανάμεσά μας. Εμείς είμαστε φτωχότεροι και οι ουρανοί πλουσιότεροι. Ελπίζω η οικογένειά του, αλλά και η πολιτική του οικογένεια να έχουν το θάρρος και το κουράγιο να ζήσουν χωρίς αυτόν.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση ζητά ψήφο εμπιστοσύνης, γιατί ανοίγει ένα νέο κεφάλαιο στην προσπάθειά της να διασώσει την οικονομία της χώρας από τη χρεοκοπία. Να αντιμετωπίσει με τρόπο αποτελεσματικό, και θέλω να πιστεύω οριστικό, το μεγάλο πρόβλημα του δημοσίου χρέους. Να διαμορφώσει το απαραίτητο νομοθετικό πλαίσιο, αλλά και την πράξη μεγάλων μεταρρυθμίσεων, διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων. Και όλα αυτά να συμβούν με ένα πνεύμα κοινωνικής συνοχής και κοινωνικής ηρεμίας. Καμμία μεγάλη μεταβολή διαρθρωτική, οικονομική, δεν μπορεί να επιτύχει, εάν δεν κυριαρχήσει η απαραίτητη κοινωνική ηρεμία και η στήριξη, από τις ασθενέστερες κυρίως ομάδες του πληθυσμού, της προσπάθειας που καταβάλλει η Κυβέρνηση. Αυτό σημαίνει ότι επαναξιολογούνται πράγματα και πολιτικές προτάσεις, που θα κατατείνον στην διασφάλιση της κοινωνικής συνοχής και της κοινωνικής ηρεμίας.

Μία από τις μεγάλες διαρθρωτικές μεταβολές που πρέπει να επιχειρήσει η Κυβέρνηση, μετά την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης σήμερα το βράδυ, είναι η αναδιάρθρωση του κράτους, τόσο στον κεντρικό του πυρήνα – αυτό είναι αρμοδιότητα του καλού μου συναδέλφου κ. Δημήτρη Ρέππα στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης – όσο και στην αποκεντρωμένη διοίκηση και στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Μετά τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», άλλωστε, ένα μεγάλο μέρος αρμοδιοτήτων έχει μεταφερθεί και θα εξακολουθήσει να μεταφέρεται στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού, άρα το στοίχημα της εξυπηρέτησης του πολίτη από τους μηχανισμούς του κράτους που βρίσκονται κοντά του και αυτοί είναι οι αυτοδιοικητικοί μηχανισμοί, θα κριθεί από τη βαθύτατη μεταβολή που συντελείται ήδη στο διοικητικό περιβάλλον και αγγίζει τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Το χρόνο που πέρασε η Κυβέρνηση εισηγήθηκε και ψήφισε το ν. 3852, ένα νόμο που συνιστά μεγάλη θεσμική τομή στη διοικητική συνέχεια του κράτους, στη συνέχεια των διοικητικών μας πραγμάτων. Ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» αναμόρφωσε τον αυτοδιοικητικό χάρτη της χώρας. Το θεσμικό πλαίσιο το οποίο ψηφίστηκε είναι επαναστατικό, αλλά εκείνο που είναι κρίσιμο αυτήν την ώρα, είναι να γίνει με τέτοιο τρόπο η μετάβαση από το παλαιότερο καθεστώς στο νέο καθεστώς συγκρότησης και λειτουργίας των αυτοδιοικητικών οντοτήτων, ώστε και αποτελεσματικό διοικητικά να είναι οι νέοι οργανισμοί και να προσφέρουν τις καλύτερες δυνατές υπηρεσίες στον πολίτη.

Η προσπάθειά μας θα είναι, κυρίως, να επιτύχει το επιχειρησιακό πρόγραμμα «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ». Στις θεσμικές μεταβολές είναι σχετικά απλούστερο να εισηγηθεί κανείς το νόμο που απαιτείται. Το δυσκολότερο είναι να μετατραπεί ένας νόμος σε αποτελεσματική πράξη. Ένα θεσμικό πλαίσιο να καταστεί ζώσα πραγματικότητα και, στην προκειμένη περίπτωση, ζώσα πραγματικότητα για τον πολίτη και την ανάπτυξη της περιφέρειας.

Η κεντρική μας, λοιπόν, στόχευση θα είναι την επόμενη περίοδο, πρώτα απ' όλα να πετύχει το επιχειρησιακό πρόγραμμα

«ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», όπως άλλωστε και το επιχειρησιακό πρόγραμμα «ΕΛΛΑΔΑ». Το δεύτερο αφορά κυρίως τους εθνικούς αναπτυξιακούς πόρους. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» στηρίζεται στις δύο πλατφόρμες της διοικητικής μεταρρύθμισης και της ψηφιακής σύγκλισης.

Μέσα, λοιπόν, από την επιτυχία του επιχειρησιακού προγράμματος «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», θα επιδιώξουμε, πρώτον, την οργανωτική και λειτουργική αναδιάρθρωση των νέων οντοτήτων της αυτοδιοίκησης, των δήμων και της περιφέρειας και δεύτερον, την απόλυτη ψηφιακή μετατροπή, τη μετατροπή των παλαιών δήμων και τώρα των περιφερειών, σε ψηφιακές διοικητικές ενότητες, προκειμένου να εξυπηρετείται καλύτερα ο πολίτης, να υπάρχει ανταπόκριση στην ανάγκη ενδοδημοτικής συνεννόησης και συνεργασίας, ενδοπεριφερειακής συνεννόησης και συνεργασίας, αλλά και διαβαθμικής καλύτερης συνεργασίας. Χωρίς τη δημιουργία του ψηφιακού δήμου και της ψηφιακής περιφέρειας, δεν θα μπορέσουμε να πετύχουμε τα αποτελέσματα που επιθυμούμε για τον πολίτη και την εξυπηρέτησή του.

Στο πλαίσιο της ίδιας προσπάθειας, κύριε Πρόεδρε, θα επιχειρήσουμε να λύσουμε εκκρεμότητες που αφορούν, κυρίως, την έκδοση κανονιστικών αποφάσεων, κατ' εξουσιοδότηση του ν. 3852.

Τα συλλογικά όργανα, εκπροσώπησης των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης δεν έχουν ακόμη εκλεγεί, διότι εκκρεμεί η έκδοση προεδρικού διατάγματος που προβλέπει την ίδρυση και λειτουργία, τόσο των περιφερειακών ενώσεων των δήμων, όσο και των δύο κεντρικών εκπροσωπήσεων, των δύο κεντρικών οργάνων που είναι η Ένωση των Περιφερειών, καθώς και η ΚΕΔΕ. Υπολογίζουμε ότι σε μικρό χρονικό διάστημα θα είμαστε έτοιμοι, ώστε να υπάρξουν και οι σχετικές αρχειοθεσίες.

Ασφαλώς υπάρχουν και μια σειρά από άλλα θέματα που αφορούν μετατάξεις ή μετακινήσεις προσωπικού και τις πληρωμές τους. Επίσης, θέματα συγχωνεύσεων επιχειρήσεων, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή ιδιωτικού δικαίου που υπάγονται στους ΟΤΑ, για λόγους οικονομίας, αλλά και ουσιαστικής οργανωτικής ανασυγκρότησης. Είναι θέματα που αφορούν τους φορείς διαχείρισης των στερεών αποβλήτων. Ένα από τα κρίσιμότερα θέματα που αφορούν πια, όχι μόνο την προστασία του περιβάλλοντος, αλλά και τη λειτουργία της κοινωνίας μας και την οικονομική μας συγκρότηση.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, οι θεσμικές πρωτοβουλίες του Υπουργείου Εσωτερικών θα συνεχιστούν με τρεις μεγάλες επιδιιώξεις. Η πρώτη νομοθετική πρωτοβουλία μας θα αφορά την αναμόρφωση του ισχύοντος νομοθετικού καθεστώτος για τη διεξαγωγή δημοψηφισμάτων, όπως ανακοίνωσε και ο Πρωθυπουργός. Το ισχύον νομικό καθεστώς ανατρέπει στο χρόνο καθιερώσεως του Συντάγματος του 1975 και γι' αυτό προβλέπει τη διεξαγωγή δημοψηφισμάτων μόνο για τους λόγους που το τότε ισχύον Σύνταγμα προέβλεπε. Ήδη, λοιπόν, είναι ανάγκη να προσαρμοστεί το νομικό μας καθεστώς στην αναθεώρηση του Συντάγματος του 2001, όταν και προβλέφθηκαν δυνατότητες διεξαγωγής δημοψηφίσματος όχι μόνο για μείζονος σημασίας εθνικό θέμα, αλλά και για νομοσχέδιο που κατέστη νόμος, ψηφιστηκε από τη Βουλή των Ελλήνων.

Η δεύτερη νομοθετική μας πρωτοβουλία, θα αφορά τη διαφάνεια στη χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων και στον έλεγχο, άρα και τη διαφάνεια, των προεκλογικών δαπανών τόσο των κομμάτων, όσο και των υποψηφίων Βουλευτών. Ο ν. 3023 ολοκλήρωσε τον κύκλο του. Υπάρχουν νεότερες απαιτήσεις και εννοώ πολιτικές απαιτήσεις, συμπεράσματα και εμπειρίες, όπως και απαιτήσεις των Ελλήνων πολιτών. Οφείλουμε, λοιπόν, ανταποκρινόμενοι σε αυτές τις απαιτήσεις, να καταστήσουμε πιο σύγχρονο, πιο διαφανές το θεσμικό πλαίσιο, που αφορά τη χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων, καθώς και τον έλεγχο των προεκλογικών δαπανών των κομμάτων και των υποψηφίων Βουλευτών.

Επίσης να υπολογίσετε ότι, ταυτόχρονα με το θέμα αυτό, θα πρέπει να ρυθμίσουμε το «πόθεν έσχες» των πολιτικών προσώπων. Διότι όλα τα υπόλοιπα που αφορούν το πόθεν έσχες των μη πολιτικών προσώπων, δηλαδή των υψηλόβαθμων κρατικών αξιωματούχων, δικαστικών λειτουργών, ιδιοκτητών Μέσων Μαζικής

Ενημέρωσης, διοικητών οργανισμών, έχουν ρυθμιστεί από το ν. 3849, που είχα την τιμή να εισηγηθώ ως Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Με το ν.3849 διαμορφώσαμε ένα διαφορετικό ποινικό περιβάλλον, με ποινικές προβλέψεις οι οποίες ενισχύουν τη διαφάνεια στην πολιτική ζωή. Με το νόμο για τη σύσταση ανεξάρτητης αρχής, που διαχειρίζεται τον έλεγχο του βρώμικου χρήματος από παράνομες πράξεις, αναφέρθηκε σε αυτήν να ελέγχει το πόθεν έσχες αυτών των προσώπων.

Είναι η ώρα, λοιπόν, να εισηγηθούμε δραστικές μεταβολές για τον έλεγχο του πόθεν έσχες, της περιουσιακής κατάστασης των πολιτικών προσώπων, δηλαδή του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Πρωθυπουργού, των Αρχηγών των κομμάτων, των Υπουργών, Υφυπουργών, καθώς επίσης και των Βουλευτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν προφανώς και πολλές άλλες πρωτοβουλίες που θα έχουμε την ευκαιρία αργότερα να συζητήσουμε και μια από αυτές θα είναι στο πλαίσιο της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας, σε συνεννόηση με τα πολιτικά κόμματα, να αλλάξουμε και το εκλογικό σύστημα.

Πάντως, όταν επιστεί ο χρόνος για όλες αυτές τις νομοθετικές μεταρρυθμίσεις, τις ουσιαστικές τομές στη λειτουργία του πολιτικού συστήματος, να γνωρίζετε ότι η ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών, όπως και η Κυβέρνηση, κάτι άλλωστε που ακολουθούσαμε πιστά και στην προηγούμενη υπουργική μας θέση, θα βρισκεται σε διαρκή συνεννόηση με τα πολιτικά κόμματα προκειμένου να επιτευχθούν οι καλύτερες δυνατές λύσεις.

Για όλους αυτούς τους λόγους προσθέτω τη φωνή μου σε όλων των συναδέλφων Βουλευτών που ζήτησαν τη θετική ψήφο, την υπερψήφιση της Κυβέρνησης αυτής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει, ο Βουλευτής Κοζάνης της Νέας Δημοκρατίας, κ. Γεώργιος Κασαπίδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να εκφράσω και εγώ τα ελκρινή μου συλλυπητήρια τόσο στη φυσική οικογένεια του εκλιπόντος συναδέλφου όσο και στην πολιτική οικογένεια για τον απρόσμενο χαμό του και να ευχηθώ να αναπαύεται η ψυχή του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης εν όψει μιας νέας ψήφου εμπιστοσύνης σε ένα νέο κυβερνητικό σχήμα μετά από μια ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο για τη χώρα, ίσως ιστορικά να είναι από τις πιο δύσκολες, μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και τον εμφύλιο που ακολούθησε, με κοινά χαρακτηριστικά ως προς τα οικονομικά δεδομένα, αλλά και την κοινωνική συνοχή στην πατρίδα μας. Ωστόσο πολύ μελάνι χύθηκε, πολλά λόγια ακούστηκαν για τα αίτια αυτής της βαθιάς οικονομικής κρίσης και από ό,τι φαίνεται μάλλον περισσότερο σύγχυση προκαλούμε στον ελληνικό λαό και περισσότερο μπορεί να μπερδευόμαστε και μεταξύ μας ως προς τα πραγματικά αυτά αίτια της οικονομικής κρίσης, διότι από τα λεγόμενα όλων μας ανακυκλώνουμε επιχειρήματα και λόγια που εδώ και πολλά χρόνια ακούγονταν, αλλά το αποτέλεσμα ήταν αυτό που σήμερα βιώνουμε και μέρα με την ημέρα γίνεται όλο και πιο δύσκολη η κατάσταση.

Αν επιχειρήσουμε, λοιπόν, να δούμε κάτω από ένα άλλο πρίσμα την πορεία και τα αίτια που μας οδήγησαν εδώ, μπορούμε να θεωρήσουμε και να παραδεχθούμε με θάρρος ότι η οικονομική χρεοκοπία της χώρας οφείλεται κυρίως στην πνευματική έκπτωση του πολιτικού συστήματος, της κοινωνίας μας, πνευματικών φορέων και εκπροσώπων της χώρας που δεν μπορούσαμε νωρίτερα, έγκαιρα, να προβλέψουμε και να προειδοποιήσουμε όλους όσους θα έπρεπε να λάβουν αυτές τις αποφάσεις για να αποφύγουμε τα χειρότερα που ζούμε.

Έτσι, λοιπόν, μέσα από την δυτή διάσταση της πραγματικότητας και της ελληνικής κοινωνίας, τόσο της παγκοσμιοποίησης που επικρατεί σε όλο τον κόσμο, αλλά και της τοπικής μας ιδιαιτερότητας, μπορούμε να επισημάνουμε και να θέσουμε τα ερωτήματα: Άραγε αυτή η κρίση είναι τυχαία; Είναι φυσικό επακόλουθο όλων των σφαλμάτων και των παραλήψεων του παρελθόντος όλων των κυβερνήσεων ή μπορεί να είναι ένα κατασκήνιο όλων αυτών που παγκοσμίως σκέφτονται να

χειραγωγήσουν τον κόσμο, να ελέγξουν τις οικονομίες και τις κοινωνίες, λαούς ολόκληρους;

Δεν είναι μόνο η χώρα μας που αντιμετωπίζει τέτοιου είδους προβλήματα. Βλέπουμε πολλές άλλες χώρες να έχουν τις ίδιες δυσκολίες και να παίρνουν εξίσου σκληρά μέτρα όπως και η πατρίδα μας. Απλά το λέω ως προβληματισμό και ως ερώτημα, για να δώσω τροφή στη σκέψη όλων, για να μπορέσουμε να διευρύνουμε τη σκέψη μας και σε άλλα πεδία που ίσως δεν επιτρέπεται για άλλους να τα εξερευνήσουμε και ίσως για άλλους δεν μπορούμε να τα φανταστούμε.

Ως προς την τοπική ιδιαιτερότητα, είναι άμοιρο των ευθυνών το πολιτικό σύστημα, η κοινωνία των πολιτικών, αλλά και των πολιτών στην πατρίδα μας; Γιατί άραγε αυτά που σήμερα θεωρούμε ως εθνική αναγκαιότητα για τη σωτηρία της χώρας, δεν τα προβλέψαμε πριν από δέκα ή είκοσι χρόνια που θα ήταν και πιο ανώδυνα αν λαμβάναμε τότε τα μέτρα, εν όψει αυτής της προοπτικής που προδιαγράφονταν; Και ας μη διαφωνήσει κανείς ότι από το '80 και μετά η χώρα δανειζεται συνεχώς, εισρέουν δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ στην Ελλάδα και δεν πιάνουν τόπο. Ογδόντα δισεκατομμύρια ευρώ σε τρία Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης και πόσα άλλα ευρωπαϊκά προγράμματα. Αντί, λοιπόν, η χώρα να παράγει, η Ελλάδα δεν παράγει σήμερα. Το 70% της διατροφής των Ελλήνων εισάγεται. Πενήντα δισεκατομμύρια ευρώ είναι οι εισαγωγές μας, μόλις 16 με 17 δισεκατομμύρια ευρώ οι εξαγωγές μας. Επομένως πού πήγαν όλα αυτά τα χρήματα; Απλά δεν έπιασαν τόπο. Ωστόσο όλα αυτά τα χρόνια όλες οι κυβερνήσεις, το πολιτικό σύστημα ήταν που υπόσχονταν και εγγυούνταν την ευημερία και την πρόοδο στην ελληνική κοινωνία που έταζε υποσχέσεις, που οραματιζόταν ισχυρές κοινωνίες, ισχυρή οικονομία αλλά τελικά αποδεικνύεται άνηρακας ο θησαυρός, γιατί όλα αυτά τα χρόνια τα δανεικά που παίρναμε πήγαιναν για κατανάλωση και δεν έπιασαν τόπο.

Έτσι, λοιπόν, το θέμα και το διακύβευμα προσωπικά είναι η πνευματική κρίση και έκπτωση των ταγών της ελληνικής κοινωνίας, που δεν καταφέραμε ως πολιτικό σύστημα έγκαιρα να προειδοποιήσουμε, να προβλέψουμε αυτές τις εξελίξεις και να προστατέψουμε τη χώρα μας και τον ελληνικό λαό.

Για την καλύτερη γνώση όλων σας και όλων όσων θέλουν να ανατρέξουν στα Πρακτικά της Βουλής, θα ήθελα να καταθέσω την ανάλυση που κάνει ο Μητροπολίτης Σιατίστης κ. Παύλος στο Μητρόπολη του Νομού Κοζάνης, σχετικά με τα πραγματικά αίτια της κρίσης, με τον τίτλο «Αργήσαμε να μιλήσουμε για την κρίση...». Θα ήθελα να το καταθέσω στα Πρακτικά, κύριε Πρόεδρε, για να είναι εις γνώση όλων των συναδέλφων και όλων όσων θέλουν να ανατρέξουν, για να δουν από άλλη οπτική γωνία την πραγματική για μένα οπτική γωνία της σημερινής κρίσης, της σημερινής κρίσης που τελικά κατέληξε μέσα από τη διαμόρφωση προτύπων υπερκατανάλωσης, επίδειξης οικονομικής ισχύος, τελειώς έωλων, χωρίς περιεχόμενο, που για να μπορούσε κάποιος να είναι μέσα στο πνεύμα της τριακονταετίας που μας πέρασε, θα έπρεπε, αν μη τι άλλο, να είναι ο «καταφερτζής», που λέγαμε, να είναι αυτός που βρίσκει την άκρη με οποιονδήποτε τρόπο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και ποιος ήταν αυτός ο τρόπος; Σαφώς και η περιβόητη, που λέμε σήμερα, διαφθορά, που ήταν και το μέτρο σύγκρισης επιτυχίας για κάποιον. Όσο πιο πολύ πλούτο και με αθέμιτο τρόπο μπορεί να τον είχε αποκτήσει κάποιος, ήταν τόσο πιο πολύ επιτυχημένος. Ήταν και κοινωνικό πρότυπο. Όταν πήγαινε κάποιος με το σταυρό στο χέρι του λέγαμε ότι εσύ αποδείξεις εξαίρεση και πού πας, δεν έχεις μέλλον και προοπτική. Άρα, λοιπόν, ο συναγωνισμός του άσκοπου με το παράλογο οδήγησε σε αποτέλεσμα τραγικό, δυστυχώς, για τις επόμενες γενιές που καλούνται να πληρώσουν το λογαριασμό και το μάρμαρο όλων όσων όλα αυτά τα χρόνια άργησαν να μιλήσουν για την κρίση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Κασαπίδης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα ανάλυση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης, θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να μεταφέρετε στην αγαπητή συνάδελφο και συμπατριώτισσα μου την Υπουργό Παιδείας

κ. Διαμαντοπούλου να συμβουλευέται το συγκεκριμένο Μητροπολίτη σε θέματα παιδείας, διότι αν δεν μπορέσουμε από τώρα να θέσουμε τα θεμέλια για την αναβίωση, την αναθέρμανση, την επαναφορά στο προσκήνιο των ηθικών αρχών και αξιών της ελληνικής παράδοσης και της ορθοδοξίας μας, εκτιμώ ότι δεν θα μπορέσουμε να ανακόψουμε αυτή την ξέφρενη κατηφορική πορεία, όσα μέτρα πολιτικής και να πάρουμε, που είναι τα ίδια, στο ίδιο πνεύμα με όλα αυτά τα μέτρα που μας οδήγησαν σε αυτήν τη κατάσταση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι είναι ύψιστο χρέος όλων μας σε αυτή τη δύσκολη περίοδο για τη χώρα μας, να προτάξουμε το εθνικό συμφέρον μέσα από αρχές και αξίες που σφυρηλάτησαν γενεές γενεών Ελλήνων, για να γράψουν λαμπρές σελίδες ιστορίας, για να μπορέσουμε και εμείς να γυρίσουμε αυτή τη μελανή σελίδα της ιστορίας μας, ούτως ώστε να υπάρχει ένα καλύτερο μέλλον για τη χώρα και για τους Έλληνες.

Με αυτές τις σκέψεις και δεδομένου, κύριε Πρόεδρε, ότι η ψήφος εμπιστοσύνης που ζητά σήμερα η Κυβέρνηση δεν έχει μέλλον και προοπτική, διότι με τα ίδια δεδομένα προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση που δημιουργήθηκε, δεν υποστηρίζω την πρόταση αυτή της Κυβέρνησης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής Θεσσαρτίας του ΠΑΣΟΚ, κ. Χρήστος Κατσούρας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα και εγώ με τη σειρά μου να εκφράσω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια για το χαμό του Άγγελου Τζέκη στην οικογένειά του και στο Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αίσθηση των δυσκολιών για τη χώρα και ο σεβασμός μιας σκληρής πραγματικότητας για τους Έλληνες μας επιβάλλει να αποφύγουμε μια πολιτική αντιπαράθεση χαρακωμάτων. Μας επιβάλλει, επίσης, η πολιτική σκέψη να στραφεί προς την αριστοτελική έννοια της λογικής, σε μεθόδους δηλαδή που οδηγούν όχι απλά σε αποδεκτά συμπεράσματα, αλλά σε αληθή συμπεράσματα.

Η ίδια αυτή αίσθηση οδήγησε πολλούς από εμάς σε ξεκάθαρες θέσεις υπέρ της συναίνεσης και της σύγκλισης. Σήμερα, ούτε οι μαζικές κραυγές εναντίον της Κυβέρνησης, αλλά ούτε και η άκριτη σιωπή βοηθούν στο να επιλυθούν τα μεγάλα προβλήματα της χώρας.

Αλλά γιατί έπρεπε τα κόμματα να κάνουν αυτήν την υπέρβαση; Γιατί έπρεπε να εκθέσουν τον εαυτό τους στον κίνδυνο μιας αυτοαναίρεσης; Για να δείξουν πως κύριος στόχος τους δεν είναι η κατάληψη του κράτους, αλλά ο εκσυγχρονισμός των δομών του ελληνικού κράτους. Είναι ένα εγχείρημα ιδιαίτερα δύσκολο, αν σκεφτούμε τις ιστορικές ιδιαιτερότητες του τόπου μας. Για να εστιάσουμε, χωρίς λαϊκισμούς, στο κύριο οικονομικό πρόβλημα στο εσωτερικό της χώρας, που είναι η μεγάλη απόσταση των παραγωγικών της δυνατότητων σήμερα από την κατανάλωση, μια απόσταση που την οδηγεί διαρκώς σε δανεισμό και σε υποθήκευση των επόμενων γενεών. Για να αυξήσουμε τη διαπραγματευτική ισχύ της χώρας στο εξωτερικό και να κάνουμε δυνατή μια πολιτική διεθνών συμμαχιών και να καταστήσουμε το ελληνικό πρόβλημα αυτό που πράγματι είναι: Ένα μείζον ευρωπαϊκό πρόβλημα.

Αυτή η σύγκλιση δεν έγινε, δεν επιτεύχθηκε. Όμως σοφά ο Πρωθυπουργός άφησε την πόρτα ανοικτή προχθές. Επειδή, όμως, πρέπει να λέμε αλήθειες, επιτρέψτε μου μερικές παρατηρήσεις για όσα ακούστηκαν αυτές τις ημέρες και για την προσπάθεια σύγκλισης.

Παρατήρηση πρώτη: Ο τρόπος που έγινε, αντικατοπτρίζει τουλάχιστον την έλλειψη κουλτούρας συναίνεσης στην ελληνική πολιτική σκηνή.

Παρατήρηση δεύτερη: Η ίδια η προσπάθεια δεν σημαίνει ισοπέδωση των πολιτικών διαφορών.

Παρατήρηση τρίτη: Πράγματι, μπορεί κάποιος να κατηγορήσει σήμερα για πάρα πολλά τη Νέα Δημοκρατία και τον Αρχηγό της: για ιστορικές ευθύνες, για πολιτικές ψευδαισθήσεις, για έκφραση μιας λαϊκιστικής, νεοσυντηρητικής νοοτροπίας. Από το σημείο, όμως, αυτό μέχρι να κατηγορείται γιατί δεν συμφωνεί με τις υποδείξεις του όποιου αδελφού ευρωπαϊκού λαϊκού κόμματος ή όποιων άλλων ευρωπαίων εταίρων, υπάρχει μια μεγάλη απόσταση. Σαφώς και έχει το δικαίωμα, αλλά και την υποχρέωση να εκφράζει τις διαφωνίες του, αρκεί να πιστεύει σε αυτές.

Και θα σας πω για ποιους δύο κύριους λόγους αυτό είναι λάθος να το χρησιμοποιούμε.

Πρώτος λόγος. Συγκεκριμένες στάσεις και συμπεριφορές, ιδίως από το εξωτερικό, πέρα από λάθος, είναι προβλητικές για την ίδια την κυβέρνηση της χώρας. Γιατί κάθε κυβέρνηση -και όχι αντιπολίτευση- είναι αυτή που νόμιμα και συνταγματικά δεσμεύει τη χώρα για το μέλλον και προς αυτήν πρέπει κύρια να απευθύνονται.

Το δεύτερο λόγο θα σας τον δώσω με ένα παράδειγμα. Φαντάζεστε για ένα εθνικό θέμα το ευρωπαϊκό σοσιαλιστικό κόμμα να πιέζει τον Αρχηγό του ΠΑΣΟΚ να συναινέσει σε λύση με τη γείτονα χώρα «να τα βρούμε» και εμείς να πρέπει να υποκύπτουμε, χωρίς να πιστεύουμε ότι αυτό είναι σωστό;

Παρατήρηση τέταρτη, περί συναίνεσεων. Η ίδια η συναίνεση θα ήταν ένα ανάχωμα στα δύο κατ' εξοχήν πολιτικά συναισθήματα που κυριαρχούν σήμερα στην ελληνική κοινωνία: το φόβο και το άγχος. Ο φόβος για την απώλεια συλλογικών κεκτημένων (και όχι ομάδων συμφερόντων), ο φόβος για τη συνοχή της κοινωνίας, για το κοινωνικό κράτος, για την αδυναμία υπεράσπισης των εξαθλιωμένων, για τις οικογένειές μας και το μέλλον των παιδιών μας.

Ο φόβος πάει ένα βήμα παραπέρα, στο άγχος. Σε έναν έξοχο ορισμό ο Ρόμπιν Κόρεν ορίζει το άγχος ως τη «διάχυτη ανασφάλεια που βιώνει ένας λαός όταν έρχεται αντιμέτωπος με την ηθική αναρχία και την κοινωνική κατάρρευση, χωρίς σαφή σκοπό ή επιδίωξη». Αυτά τα δυο συναισθήματα οδηγούν στην αγανάκτηση και στους αγανακτισμένους πολίτες, κατ' ουσίαν δηλαδή σε αγχωμένους, φοβισμένους πολίτες.

Επιτρέψτε μου ένα σχόλιο για τα κινήματα αυτά. Αν δούμε την ιστορία διαφόρων κινήματων ανά τον κόσμο από τα μέσα της δεκαετίας του '90 στην Ιταλία με τους «Τούτε Μπιάνκε», από τις διαδηλώσεις στο Σιάτλ το '99, από την εξέγερση στην Αργεντινή το 2001 όπου οι διαδηλωτές φώναζαν χτυπώντας κατσαρόλες και τηγάνια «να φύγουν όλοι, ολόκληρη η τάξη των πολιτικών» -δεν ξέρω αν σας θυμίζει κάτι αυτό-, από τις συντονισμένες διαδηλώσεις το 2003 σε πορείες σε όλο τον κόσμο και στα σύγχρονα κινήματα στην Ευρώπη, στην Ισπανία και τις άλλες χώρες, θα έπρεπε να περιμένουμε και την ελληνική απάντηση. Δεν ξέρω αν έχουν μέλλον. Όμως, για να είμαστε ειλικρινείς, έχουν επιφέρει ήδη ένα κέρδος στη χώρα. Αυτή η κινητοποίηση έδωσε διαπραγματευτικά όπλα στα χέρια της πολιτικής εξουσίας στο διάλογο με τους ευρωπαίους εταίρους μας.

Σε αυτό το περίγραμμα καλούμαστε σήμερα να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στη νέα Κυβέρνηση. Τι μας κάνει πιο αισιόδοξους; Νομίζω πως είναι οι συλλογικές εμπειρίες του τελευταίου διαστήματος που είχαμε όλοι μας και τα μέλη της Κυβέρνησης, οι εμπειρίες των ρωγμών της ελληνικής κοινωνίας, οι εμπειρίες των εντάσεων, τα διάφορα προβλήματα που ζητούν μια αδιάκοπα ανανεούμενη λύση, οι μεγάλες δυσκολίες που παρουσιάζονται σήμερα, η αιμορραγία των νέων επιστημόνων προς το εξωτερικό, ο ίδιος ο κίνδυνος της χώρας για χρεοκοπία.

Αλλά είναι και κάτι άλλο. Είναι το κατ' εξοχήν πολιτικό πρόσωπο αυτής της Κυβέρνησης. Αν πετύχει -και το ελπίζω- το ίδιο το πολιτικό σύστημα της χώρας θα αναβαθμιστεί. Αν όχι, το πολιτικό μας σύστημα θα κινδυνεύει να μείνει στην ιστορία ότι η μόνη συναίνεση που επέδειξε είναι εκείνη προς την καταστροφή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Στο σημείο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα λάβει το λόγο ο έχων την εντολή του Πρωθυπουργού ως Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, κ. Δημήτριος Ρέππας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση δείχνει το πρόβλημα της χώρας, η Αντιπολίτευση δείχνει την Κυβέρνηση επιδιώκοντας τη φθορά της. Εμείς κάνουμε έναν αγώνα, για να μην ξαναγυρίσει η χώρα στο 2009. Κάποιοι άλλοι παλεύουν, για να μη φύγει ποτέ από εκεί. Απαιτούνται τομές, μεταρρυθμίσεις. Οι διαρθρωτικές αλλαγές πρέπει ασφαλώς να επιταχυνθούν με μια πολιτική που βασίζεται κυρίως σε δυο πυλώνες, την ανάπτυξη και την απασχόληση.

Έχουμε μια σημαντική καταγραφή τέτοιων διαρθρωτικών αλλαγών: Το άνοιγμα των επαγγελματιών και των αγορών στα φορητά δημόσια χρήσης, στα φορητά ιδιωτικής χρήσης, στα ταξί, στα συνεργεία αυτοκινήτων, στα πρατήρια καυσίμων. Εκεί που μέχρι πρότινος οι συνθήκες ήταν ανελαστικές, χωρίς ανταγωνισμό, τώρα ανοίγουν οι αγορές και τα επαγγέλματα και διαμορφώνονται όροι ανάπτυξης. Έπειτα, η εξυγίανση και αναδιάρθρωση σημαντικών φορέων του δημοσίου, που είχαν καταστεί εστίες κακοδιαχείρισης και διαφθοράς και είχαν γίνει το άγος των Ελλήνων φορολογουμένων. Εφαρμόζονται προγράμματα εξυγίανσης και αναδιάρθρωσης και για πρώτη φορά μετά από πάρα πολλά χρόνια έχουμε ελπιδοφόρα μηνύματα. Ακόμη, η αξιοποίηση των δικαιωμάτων και της περιουσίας του δημοσίου σε κρίσιμους τομείς, στα περιφερειακά αεροδρόμια, στα εμπορευματικά κέντρα θέτουν τις βάσεις με το θεσμικό πλαίσιο που έχουμε προωθήσει, ώστε η Ελλάδα, μία τουριστική χώρα, να γίνει και διαμετακομιστικό κέντρο. Βεβαίως, πρώτη θέση στην πολιτική μας είχε και έχει η εμπέδωση της διαφάνειας και της χρηστής διοίκησης σε κρίσιμους τομείς όπως είναι τα δημόσια έργα, οι μελέτες και οι προμήθειες.

Έγινε λόγος για τις παραχωρήσεις των πέντε αυτοκινητοδρόμων. Το ότι το μεγάλο πράγματι αυτό πρόγραμμα των 8,5 δισεκατομμυρίων ευρώ αυτή την ώρα βρίσκεται σε κρίση αποδεικνύει με τον καλύτερο τρόπο το πόσο λανθασμένος ήταν ο σχεδιασμός και πόσο άστοχες οι παραδοχές που έκανε το 2007 η τότε Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Γιατί ένα τέτοιο πρόγραμμα παραχωρήσεων που ουσιαστικά είναι ένα κατ' αποκοπή έργο που έχει δοθεί σε κάποιους ιδιώτες επιχειρηματίες, δεν θα έπρεπε να χρειάζονταν την παρέμβαση της Κυβέρνησης, δηλαδή του δημοσίου. Και, όμως, όλοι ζητούν τώρα πρωτοβουλίες από το δημόσιο και πήραμε τέτοιες πρωτοβουλίες. Το δημόσιο σε αυτό το πρόγραμμα συνεισφέρει ένα ποσό 2,3 δισεκατομμυρίων ευρώ, ενώ έσοδα από διόδια ύψους 2,3 δισεκατομμυρίων ευρώ επίσης, αναμένεται να στηρίξουν την κατασκευή αυτού του προγράμματος.

Ποιες παραδοχές της Νέας Δημοκρατίας είναι αυτές που οδήγησαν σε κρίση; Θα έλεγα παραδοχές –δεν πιστεύω σκοπίμως– οι οποίες όμως υπονόμισαν και εξέθεσαν το δημόσιο και το δημόσιο συμφέρον. Απαλλοτριώσεις είχαν προβλεφθεί ότι θα γίνουν μέσα σε δώδεκα μήνες. Μα, το πρόγραμμα ξεκίνησε από το 2007 και 2008 και όταν παρέδωσε την κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία, είχαν περάσει δώδεκα μήνες και οι απαλλοτριώσεις είχαν φτάσει μόλις το 10%. Αρχαιολογικές ανασκαφές. Είχε προβλεφθεί η ολοκλήρωσή τους σε πέντε μήνες και ρυθμοί ανάπτυξης για τα επόμενα είκοσι πέντε με τριάντα χρόνια με υψηλούς θετικούς ρυθμούς. Μα ποια χώρα ήταν η Ελλάδα, ενώ ήξερε την πραγματική οικονομική κατάσταση η Νέα Δημοκρατία, η οποία αναμενόταν να αναπτύσσεται ιλιγγιωδώς τα επόμενα είκοσι πέντε με τριάντα χρόνια;

Οδηγήθηκε, λοιπόν, σε αυτή την κρίση. Πήραμε πρωτοβουλία. Μέσω διαλόγου καταλήξαμε σε ένα σύμφωνο συναντίληψης με τους παραχωρησιούχους, τους επενδυτές. Οι τράπεζες που συμμετέχουν στον διάλογο απλά έχουν χρονοβόρες διαδικασίες. Αναμένεται να συμφωνήσουν ώστε να επανεκκινήσουν πάλι αυτά τα έργα.

Το μετρό της Αθήνας. Οι σταθμοί δεν ολοκληρώνονται, επειδή ακριβώς από το 2008 μέχρι το 2009 δεν έγινε καμμία απολύτως κίνηση από την τότε Κυβέρνηση προκειμένου να αντιμετωπισθεί το θέμα, το σχετικό με το σκάνδαλο «SIEMENS». Πήραμε πρωτοβουλίες. Έχουμε πρόσφατη απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου και από την ώρα που θα υπογραφεί σύντομα, τις επόμενες

ημέρες η σχετική σύμβαση για την τηλεκίνηση και τη σηματοδότηση των νέων σταθμών, πιστεύω ότι σε έξι μήνες ο πρώτος και σε δώδεκα μήνες οι υπόλοιποι έξι, σε ένα χρόνο δηλαδή, θα παραδοθούν επτά νέοι σταθμοί στους χρήστες του μετρό Αττικής. Το μετρό Θεσσαλονίκης ήταν σε κατάσταση διάλυσης το 2009. Σήμερα προχωράει ικανοποιητικά. Η «ΕΓΝΑΤΙΑ Α.Ε.» στηρίζει πολλά έργα στην ελληνική περιφέρεια και δημιουργήσαμε σε αυτό το πρότυπο την «ΚΡΗΤΗ Α.Ε.» για να στηρίξουμε το οδικό δίκτυο της Κρήτης που είναι σε κακά χάλια και το δίκτυο των άλλων νησιών.

Βεβαίως, προχωρούμε ένα νέο θεσμικό πλαίσιο. Νομίζω ότι σύντομα ο σχετικός νόμος, μετά από μακρά διαβούλευση θα κατατεθεί στη Βουλή, ώστε πράγματι να εξαλειφθούν οι εστίες κακοδιαχείρισης, να καταργήσουμε τις απευθείας αναθέσεις και τις συμπληρωματικές συμβάσεις, να σταματήσει ο έντονος υποκειμενισμός στην αξιολόγηση έργων και μελετών και να εγγυηθεί ο κάθε ανάδοχος έργου την ποιότητα, αλλά και το χρόνο εντός του οποίου πρέπει να παραδώσει το έργο. Όλα αυτά συνιστούν μία νέα πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι, οι διαρθρωτικές αλλαγές θα φέρουν θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, πρωτογενές πλεόνασμα και όλα αυτά οδηγούν σε ένα καλύτερο κράτος. Έτσι ενισχύεται σημαντικά η διαπραγματευτική θέση της χώρας ώστε να μπορεί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα του χρέους και με δημοσιονομική συνέπεια – πάντοτε και απαρέγκλιτα αυτό πρέπει να γίνεται– αλλά και ως πολιτικά ισότιμος εταίρος με αξιόπιστη φωνή για τα αιτήματα τα οποία κάθε φορά προβάλλει.

Στους είκοσι τελευταίους μήνες έγιναν πολλά για τον εκσυγχρονισμό της διοίκησης και του κράτους. Ο Υπουργός Γιάννης Ραγκούσης, οι συνεργάτες του Υφυπουργοί Ντόλιος, Τζάκρη και όλοι όσοι συμμετείχαν σε αυτό το τεράστιο μεταρρυθμιστικό έργο έχουν πραγματικά προσθέσει μία σημαντική πολιτική υπεραξία στη Δημόσια Διοίκηση.

Η διοικητική μεταρρύθμιση όμως είναι μία δυναμική διαδικασία. Απαιτεί τη διαρκή προσαρμογή σε ένα νέο, διαρκώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον. Ο σχεδιασμός μας, λοιπόν, για τη Δημόσια Διοίκηση κινείται σε δύο άξονες. Ο πρώτος αφορά την αναδιάρθρωση και τον εξορθολογισμό του δημόσιου τομέα. Ο δεύτερος τη σχέση κράτους-πολίτη. Θέλουμε κράτος ποιοτικό, κράτος αποτελεσματικό. Θέλουμε τα χρήματα των φορολογουμένων που δαπανώνται για τη λειτουργία της διοίκησης να παράγουν όφελος για τον ίδιο τον πολίτη. Αναδιοργάνωση και εξορθολογισμός του κράτους σημαίνει επιτελικό κράτος, συνεκτική κεντρική διοίκηση που χαράσσει στρατηγική χωρίς σύγχυση αρμοδιοτήτων και επάλληλες δράσεις.

Για το λόγο αυτό η οργάνωση και διάρθρωση των Υπουργείων εξετάζονται συνολικά ώστε να οδηγηθούμε σε νέα οργανογράμματα που ανταποκρίνονται στη σύγχρονη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης. Με την νέα οργάνωση αποκτούμε ένα πιο αποτελεσματικό και ευέλικτο κράτος πετυχαίνοντας ταυτόχρονα μείωση του μισθολογικού και λειτουργικού κόστους.

Η χρήση νέων τεχνολογιών με τον αναγκαίο εξορθολογισμό όσον αφορά τον αριθμό υπαλλήλων που τα υπόλοιπα χρόνια θα βαινει μειούμενος, αναβαθμίζει την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών. Ταυτόχρονα, εισάγουμε μεθόδους για την παροχή ουσιαστικών κινήτρων στους υπαλλήλους που θα αξιολογούνται, αλλά και θα αμείβονται γι' αυτό που αξίζουν. Θέλουμε στο δημόσιο τομέα να επιλέγονται οι καλύτεροι. Είναι αναγκαίο οι προαγωγές των δημοσίων υπαλλήλων να συνδεθούν με την ουσιαστική αξιολόγηση και η αξιολόγηση αυτή πέραν των τυπικών προσόντων που αναφέρονται συμπεριλαμβάνει προσωπική συνέντευξη και συμμετοχή σε γραπτούς διαγωνισμούς. Είναι αναγκαίο να συνδεθούν οι αποδοχές τους με την αποδοτικότητα τους. Επίσης, έτσι πρέπει να αξιολογούνται και οι οργανωτικές μονάδες της διοίκησης.

Εισάγουμε νέο κώδικα δεοντολογίας των δημοσίων υπαλλήλων και νέο πειθαρχικό δίκαιο. Είναι καιρός να επιτρέψουμε τη μερική απασχόληση στο δημόσιο σε εθελοντική βάση δίνοντας τη δυνατότητα με μακροχρόνια άδεια να απασχολείται στον ιδιωτικό τομέα, αφού βεβαίως θεσπίσουμε κανόνες ελέγχου και ασυμβίβαστα.

Πρωθούμε με το Υπουργείο Οικονομικών το ενιαίο μισθολόγιο. Οφείλουμε να άρουμε αδικίες και ανισότητες ώστε η αμοιβή να ανταποκρίνεται στην πραγματικά παρεχόμενη υπηρεσία. Μακριά από σχηματικά κεκτημένα οργανισμών και Υπουργείων.

Τέλος, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, η δημοκρατική αρχή και η διαφάνεια που οφείλει να διέπει τη διοίκηση επιβάλλουν να υπάρξει ένα σαφές νομικό πλαίσιο σχετικά με την καλή νομοθέτηση.

Είναι η πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας που δημιουργείται μια φορέας σε επίπεδο Υφυπουργείου για την ανάπτυξη και το συντονισμό της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης με αξιοποίηση όλων των σύγχρονων εργαλείων που παρέχουν η πληροφορική και οι τηλεπικοινωνίες. Η επιλογή αυτή του Πρωθυπουργού αντικατοπτρίζει την επείγουσα ανάγκη να καλυφθεί το ψηφιακό χάσμα που χωρίζει την Ελλάδα και ειδικότερα τον δημόσιο τομέα από τις υπόλοιπες ανεπτυγμένες κοινωνίες. Οι νέες ψηφιακές τεχνολογίες μπορεί να οδηγήσουν σε λιγότερη γραφειοκρατία και περισσότερη διαφάνεια και επομένως σε καλύτερη και αποδοτικότερη λειτουργία του κράτους σε κρίσιμους τομείς όπως είναι ο δημοσιονομικός, η εξυπηρέτηση του πολίτη, η σχέση του δημότη με τις επιχειρήσεις και τους προμηθευτές, η υγεία, η παιδεία, ο πολιτισμός, η ανάπτυξη της καινοτομίας, η ισόρροπη ανάπτυξη της περιφέρειας χωρίς μάλιστα επιβάρυνση του περιβάλλοντος. Πέραν όλων των άλλων όμως το κυριότερο είναι ότι αυτές οι νέες λειτουργίες μπορούν να αναβαθμίζουν την ίδια την ποιότητα της δημοκρατίας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόσο για τη Δημόσια Διοίκηση όσο και για τον δημόσιο υπάλληλο, τίτλος της πολιτικής μας μπορεί να είναι «Από την απαξίωση στην καταξίωση». Η μεταρρύθμιση του κράτους, βεβαίως, δεν είναι μόνο μία μεταρρύθμιση δομών και άσκησης ισχύος, αλλά και μία μεταβολή τρόπων λειτουργίας και νοοτροπίας ακόμη και ατομικών συμπεριφορών.

Στο πνεύμα αυτό το λάθος δεν μετατίθεται ποτέ στους άλλους, αλλά όλοι έχουν το μερίδιο της ευθύνης που τους αναλογεί. Συχνά διαπιστώνουμε πως ό,τι είναι αυτονόητο στην Ελλάδα, παραδείγματος χάριν το «φακελάκι», είναι αδιανόητο στην Ευρώπη με την οποία κολακευόμαστε να συγκρινόμαστε και ό,τι είναι αδιανόητο στην Ελλάδα, παραδείγματος χάριν η σύντομη, φιλική εξυπηρέτηση του πολίτη, στην Ευρώπη θεωρείται αυτονόητο. Καλούμε, λοιπόν, όλους σήμερα να προχωρήσουμε μαζί στην επανάσταση του αυτονόητου.

Κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, με τη στάση σας υπηρετείτε το λάθος χρέος. Αντί του χρέους προς την πατρίδα, καλλιεργείτε ρευστότητα και ανησυχία που θάλπει το δημόσιο χρέος. Εμείς από την πλευρά μας λέμε το σωστό «ναι» και το σωστό «όχι». Λέμε «όχι» στο δημόσιο χρέος και λέμε «ναι» εμπράκτως στο χρέος μας προς την πατρίδα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει, ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Αχμέτ Χατζή-Οσμάν.

ΑΧΜΕΤ ΧΑΤΖΗ-ΟΣΜΑΝ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, εκφράζω και εγώ τα θερμά μου συλλυπητήρια στην οικογένεια του εκλιπόντος συναδέλφου Άγγελου Τζέκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το 2007 εκπροσωπώ σε αυτήν την Αίθουσα το λαό της Ροδόπης. Παλαιότερα ως Βουλευτής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, από το 2009 ως κυβερνητικός Βουλευτής δεν έπαψα ούτε λεπτό να αγωνίζομαι για τα συμφέροντα του λαού και του τόπου μου. Λίγα μέτρα έξω από το Κοινοβούλιο οι συγκεντρωμένοι πολίτες διεκδικούν ένα καλύτερο αύριο για τους ίδιους και τα παιδιά τους. Αυτός είναι ένας κοινός στόχος που μας ενώνει όλους. Είναι γεγονός ότι η κρίση που έπληξε τη χώρα μας είναι πρωτοφανής και οι συνέπειές της επώδυνες και οδυνηρές για τους πολίτες. Γνωρίζω τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η χώρα μας. Γνωρίζω τις δυσχέρειες με τις οποίες έρχονται καθημερινά οι συμπολίτες μου.

Ο τόπος μας έχει ανάγκη από ανθρώπους με αξίες, οράματα, σύγχρονες αντιλήψεις. Έχει ανάγκη από πολιτικούς με διορατικότητα, έτοιμους για καινοτομίες και ρήξεις με το κατεστημένο. Πιστεύω βαθιά στον Πρωθυπουργό μας, το Γιώργο Παπαν-

δρέου, και θεωρώ ότι έχει όλες τις ικανότητες, τις γνώσεις, τα προσόντα για να κυβερνήσει τη χώρα. Είναι ο πρώτος Πρωθυπουργός στη μεταπολιτευτική ιστορία της χώρας μας που παρέλαβε συντρίμια και προσπαθεί να αναστήσει ένα κράτος σε κωματώδη κατάσταση. Είναι άδικο εν μέσω κρίσης να υπονοούμε πολλαπλές άλλες κρίσεις για να προκαλέσουμε την απόλυτη ρήξη στο πολιτικό σκηνικό. Τέτοιου είδους συμπεριφορές που στοχεύουν σε μικροπολιτικές βλάνσεις είναι ανώριμες και εμένα προσωπικά με βρίσκουν αντίθετο.

Είναι γεγονός ότι η κρίση έχει απλώσει τα πλοκάμια της και στη Ροδόπη. Για να είμαστε ειλικρινείς, η περιοχή μου ανέκαθεν παρουσίαζε αναπτυξιακό έλλειμμα συγκριτικά με άλλες περιοχές της επικράτειας. Έχουμε όμως ένα εξαιρετικό ανθρώπινο δυναμικό, ανθρώπους με μεράκι για δουλειά και δίψα για ανάπτυξη. Διαθέτουμε αγρότες που αγαπάνε τη γη και αγωνίζονται κάτω από αντίξοες συνθήκες για να στηρίξουν το οικογενειακό τους εισόδημα. Έχουμε και τη μειονότητα και πραγματικά είναι ιδιαίτερη τιμή μου να την εκπροσωπώ ως μέλος της στο Κοινοβούλιο.

Στο σημείο αυτό θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ σε δύο-τρία βασικά ζητήματα της μειονότητας. Αρχικά θα αναφερθώ στον πρωτογενή τομέα. Περισσότερες από δώδεκα χιλιάδες οικογένειες στην εκλογική μου περιφέρεια απασχολούνται στη μονοκαλλιέργεια καπνού. Ο μπασιμάς που παράγεται στη Ροδόπη είναι εξαιρετικής ποιότητας. Συγχρόνως, είναι παραδοσιακή καλλιέργεια και οι παραγωγοί διαθέτουν μικρούς κλήρους. Η κρίση στον πρωτογενή τομέα και κυρίως, στις οικογένειες με χαμηλά εισοδήματα είναι περισσότερο οδυνηρή. Σε αυτές τις περιπτώσεις οι περικοπές και υστερήσεις αγγίζουν το υστέρημα των ανθρώπων. Μιλάμε για οικογένειες που υπολογίζουν κάθε ευρώ για να αντεπεξέλθουν στα έξοδα.

Για τους αγρότες μας, λοιπόν, η Κυβέρνηση καταβάλλει υπεράνθρωπη προσπάθεια. Πετύχαμε μέσω διαφόρων προγραμμάτων να διασφαλίσουμε την επιστροφή των περικομμένων επιδοτήσεων στις τσέπες των καπνοπαραγωγών. Αυτό μέχρι το 2013. Θα ακολουθήσει η νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική, η οποία διαμορφώνεται αυτό το διάστημα. Κάνω έκκληση στην ηγεσία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης να συνεχίσει με το ίδιο ενδιαφέρον και να διεκδικήσει τη συνέχιση των επιδοτήσεων για τον καπνό και μετά το 2013. Δυστυχώς ή ευτυχώς, έτσι όπως έχουν διαμορφωθεί οι συνθήκες, οι επιδοτήσεις αποτελούν απαραίτητο και αναγκαίο συμπλήρωμα στο εισόδημα των καπνοπαραγωγών. Την ίδια προσπάθεια πρέπει να καταβάλει το Υπουργείο και για τις υπόλοιπες καλλιέργειες, το βαμβάκι, το κεράσι κ.λπ.. Μεγάλη προσοχή στον πρωτογενή τομέα. Έχει μέλλον, έχει βάθος. Είναι ένα στοίχημα που η χώρα μας δεν πρέπει να χάσει.

Θα αναφερθώ και στα εκπαιδευτικά. Το Σεπτέμβριο που μας πέρασε η Κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου αποφάσισε την κατάργηση της Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης. Τονίζω ότι μόνο ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου, μπορούσε να υλοποιήσει αυτήν την απόφαση. Η κατάργηση της ΕΠΑΘ εμφανιζόταν σε κάθε προεκλογικό φυλλάδιο κάθε προηγούμενης κυβέρνησης. Αυτό το βήμα είναι επιτυχία της Κυβέρνησης. Αναμένουμε να δούμε τι θα ακολουθήσει, τη λειτουργία ενός νέου τομέα στην Παιδαγωγική Σχολή Θεσσαλονίκης, από την οποία θα αποφοιτούν τα παιδιά της μειονότητας που θα στελεχώσουν τη μειονοτική εκπαίδευση. Καλώ και την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να είναι πολύ προσεκτική ως προς το σχεδιασμό του νέου τομέα. Να λάβουν υπ' όψιν τις ευαισθησίες και τις ιδιαίτερες της μειονότητας, να διασφαλίσουν την ανώτερη δυνατή εκπαιδευτική ποιότητα, να δημιουργήσουν ένα τμήμα που θα παράγει τους καλύτερους δασκάλους, οι οποίοι εν συνεχεία θα δουλέψουν με ζήλο σε χρονικό ορίζοντα δεκαετίας. Τα μειονοτικά σχολεία πρέπει να είναι σχολεία-πρότυπο σε παγκόσμιο επίπεδο. Αυτό είναι ο στόχος μας. Γι' αυτό εργαζόμαστε σκληρά και θέλω να είμαστε πολύ προσεκτικοί ως προς τα επόμενα βήματα.

Το ζήτημα της μειονοτικής εκπαίδευσης δεν εξαντλείται στην ΕΠΑΘ. Είμαι σε θέση να γνωρίζω ότι η Κυβέρνηση έχει διάθεση συνεργασίας με τη μειονότητα, έχει διάθεση να ακούσει, να μάθει, να επιλύσει τα προβλήματα. Φέτος για πρώτη φορά δε-

χθήκαμε προσκλήσεις για διαβουλεύσεις με την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Αυτό είναι κάτι πρωτόγνωρο για τη μειονότητα. Μέχρι σήμερα κανείς δεν λάμβανε υπ' όψιν τη γνώμη μας. Κανείς δεν ρωτούσε τα μέλη της μειονότητας για τις αποφάσεις που λαμβάνονταν. Τώρα ξεκίνησε ένας διάλογος. Αυτό είναι πολύ σημαντικό. Υπάρχει έντονη κινητικότητα για την επίλυση των μειονοτικών θεμάτων και κυρίως υπάρχει θετική πολιτική βούληση. Όποιος δεν τα αναγνωρίζει αυτά κάνει φθηνή αντιπολίτευση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΑΧΜΕΤ ΧΑΤΖΗ-ΟΣΜΑΝ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στους είκοσι μήνες διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ είδαμε έναν Πρωθυπουργό να γυρνάει από τη μία άκρη του κόσμου μέχρι την άλλη και να πετυχαίνει συμμαχίες στρατηγικής σημασίας. Είδαμε έναν Πρωθυπουργό που διαθέτει ηγετικά χαρακτηριστικά και διαθέτει διάθεση για αλλαγή. Αλλαγή επιτάσσει και το μήνυμα των καιρών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στηρίζω με όλες τις δυνάμεις μου την Κυβέρνηση και τον Γιώργο Παπανδρέου.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα παρακαλούσα να τηρούμε το χρόνο, διότι σε κάθε κύκλο τριών αγορητών στερούμε το λόγο από ένα συνάδελφο. Δύο λεπτά παίρνει κάθε αγορητής περισσότερο απ' ό,τι έχουμε συμφωνήσει. Παρακαλώ στο πεντάλεπτο να προετοιμάξετε και στα έξι λεπτά να ολοκληρώσετε την αγόρευσή σας.

Το λόγο έχει τώρα ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Αθανάσιος Λεβέντης.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Μην βιάζεστε, κύριοι συνάδελφοι. Να τηρείτε το χρόνο και θα έρθει η σειρά σας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ: Να ανεξαρτητοποιηθούμε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Όχι, βέβαια!

Κύριε Λεβέντη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την πλευρά της Δημοκρατικής Αριστεράς εκφράζουμε και εμείς τη βαθιά μας λύπη, την οδύνη για τον αδόκητο χαμό του συναδέλφου μας, του Άγγελου Τζέκη, ενός ανθρώπου αγωνιστή, μαχητή, ασυμβίβαστου στους αγώνες που έδινε με ήθος και πίστη στις αρχές του που τις στήριξε ολόψυχα μέχρι το τέλος της ζωής του.

Επίσης, αυτές τις μέρες έφυγε από κοντά μας ένας άλλος αγωνιστής της Δημοκρατίας και του Κοινοβουλίου, ο Μπάμπης Πρωτόπαπας, ο οποίος κηδεύεται αύριο, ένας σερμόνας αγωνιστής, άνθρωπος με ήθος, με πνεύμα, με μετριοπάθεια και πολιτική σοφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα διέρχεται τραγικές μέρες. Αυτή η τραγωδία, η οποία έρχεται σε απανωτά κύματα, όπως έρχονταν οι αρχαίες τραγωδίες, είχε όμως κι ένα σατυρικό δράμα, όπως έκαναν και οι αρχαίοι τραγικοί, που μετά από τρεις τραγωδίες παρέθεταν κι ένα σατυρικό δράμα. Κι αυτό το σατυρικό δράμα ήταν αυτό το θέατρο του παραλόγου που παρακολουθήσαμε τις τελευταίες ημέρες.

Την περασμένη Πέμπτη υπήρχε αδιέξοδος, κατάρρευση, απανωτές παραιτήσεις κυβερνητικών Βουλευτών και βέβαια κάποια στιγμή ως από μηχανής Θεός εμφανίστηκε το σχήμα της κυβέρνησης συνεργασίας. Την πίστευε ο Πρωθυπουργός; Την ήθελε; Σίγουρα δεν την προετοίμασε ανάλογα. Και ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Αποτυχία της όλης προσπάθειας και ανακύκλωση μέσα από τα ίδια πρόσωπα που έδωσε το σχήμα του κυβερνητικού ανασχηματισμού στο νέο Υπουργικό Συμβούλιο, με τους ίδιους Υπουργούς σχεδόν στην ολότητά τους, που τώρα υποτίθεται ότι θα επιτύχουν ό,τι δεν κατόρθωσαν το προηγούμενο δεκαοκτάμηνο. Και καλείται η Βουλή να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στο νέο κυβερνητικό σχήμα, να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης όμως

σε μια Κυβέρνηση που και οι ίδιοι οι Βουλευτές του κυβερνητικού κόμματος είναι πάρα πολύ επιφυλακτικοί απέναντί της, σε μια Κυβέρνηση που εδώ και είκοσι μήνες έχει οδηγήσει τη χώρα σε αδιέξοδο, σε μια Κυβέρνηση που δεν έχει καν ένα συγκροτημένο σχέδιο για το πώς θα βγούμε από την κρίση, σε μια Κυβέρνηση που αγνοεί την κοινωνία. Σε τι θα αλλάξει η νέα Κυβέρνηση σε σχέση με την προηγούμενη; Δεν θα φέρει το μεσοπρόθεσμο; Ο νέος Υπουργός Οικονομικών έσπευσε να μας ενημερώσει ότι θα το περάσει ως έχει. Θα μας δώσει μια ρεαλιστική λύση εξόδου από την κρίση;

Εμείς διαφωνούμε με την πολιτική που εφαρμόζεται, μια πολιτική που γονατίζει το λαό, και γι' αυτό δεν πιστεύουμε –και δεν φαντάζομαι να είμαστε οι μόνοι– ότι θα υπάρξει καμμία διαφορά με την αλλαγή έστω μερικών προσώπων.

Δεν μπορούμε συγχρόνως να μην σχολιάσουμε την καρατόμηση των γυναικών από το νέο κυβερνητικό σχήμα. Απέμειναν τέσσερις γυναίκες και βέβαια βρέθηκε σαν δικαιολογία τέλος πάντων, ότι απέτυχε το κυβερνητικό σχήμα γιατί η Υπουργός Περιβάλλοντος δεν προχώρησε σε κάποιες ρυθμίσεις νομομοίησης των αυθαιρέτων. Ποιος ήταν ο στόχος; Να απομειωθεί μία Υπουργός που, παρά τις διαφωνίες μας, έκανε πολλές προσπάθειες για την προώθηση της αειφορίας και την προστασία του περιβάλλοντος, αν κι έκανε βέβαια και τους συμβιβασμούς της λόγω εσωκομματικών πιέσεων, πράγμα που το βλέπαμε κάθε μέρα;

Δεν μπορούμε να μην σχολιάσουμε την τοποθέτηση Υπουργού που ήταν κατά του μνημονίου σε υπεύθυνη κυβερνητική θέση. Άρα, θα συνεχίσει με τις ίδιες απόψεις ή καταφέρατε και τον πείσατε δείχνοντάς του το μυστικό σχέδιο για την έξοδο από την κρίση;

Ο ανασχηματισμός το μόνο που μπορεί να επιτύχει είναι ο προσωρινός εξωραϊσμός της εικόνας της Κυβέρνησης, που όμως δεν βλέπουμε να έχει ανταχί. Εμείς αυτό που ζητάμε είναι άμεση και ουσιαστική αλλαγή πολιτικής. Η Κυβέρνηση μπορεί να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης από τους κυβερνητικούς Βουλευτές, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι έχει την εμπιστοσύνη της κοινωνίας. Βλέπουμε κάθε μέρα στους δρόμους τι γίνεται.

Σε δυο εβδομάδες θα έρθει προς ψήφιση το μεσοπρόθεσμο με πιο σκληρά δημοσιονομικά μέτρα και ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας. Η εφαρμογή του θα οδηγήσει σε περαιτέρω αύξηση της ανεργίας και θα επιτείνει την ύφεση. Οι οριζόντιες περικοπές σε μισθούς και σε συντάξεις αλλά και η φοροεπιδρομή σε βάρος των αδύναμων κοινωνικών στρωμάτων και των πολιτών με φορολογική συνέπεια θα πλήξουν ακόμη περισσότερο την κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έξοδος της χώρας μας από την κρίση δεν περνάει μόνο από τις δικές της δυνάμεις. Ασφαλώς κάτι πρέπει να κάνει κι η Ελλάδα για να βγει από την κρίση και δεν μπορεί να περιμένει μοιρολατρικά να τη σώσει ο υπόλοιπος κόσμος. Όμως τα όσα μπορεί να κάνει η χώρα μας δεν αρκούν και δεν πρόκειται ποτέ να είναι αρκετά για να βγούμε από την κρίση. Μπορούμε ίσως να επιλέξουμε μία πολιορκούμενη οικονομία με έξοδο από το ευρώ, έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση, έξοδο από την παγκοσμιοποιημένη οικονομία, αλλά αυτό θα συνοδευόταν από κατακρήμνιση του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων. Είναι λοιπόν απαραίτητο να θεσπιστεί κάποιου είδους ευρωμόλογο και να μπει η χώρα μας κάτω από την προστατευτική «ομπρέλα» του. Προς αυτή την κατεύθυνση θα έπρεπε ήδη από την αρχή να έχουν καταβληθεί οι ανάλογες προσπάθειες.

Όμως αυτά δεν απαλλάσσουν και τη χώρα μας από το να κάνει κάποια πράγματα, όχι μόνο για να δείξει η Κυβέρνηση στους εταίρους μας ότι εννοεί αυτά που λέει, αλλά επειδή θα κάνουν την ίδια τη χώρα μας καλύτερη.

Η Δημοκρατική Αριστερά δεν διαφωνεί με τις μεταρρυθμίσεις. Πρέπει να γίνουν ώστε και να μειωθούν τα ελλείμματα, αλλά πρωτίστως να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα του δημόσιου τομέα. Το επικίνδυνο είναι το εξής, να ξεχαρβαλώσουμε εντελώς το κράτος που έχουμε, με όλα τα στραβά του, χωρίς να βάλουμε τίποτα στη θέση του ή, ακόμη χειρότερα, να αφήσουμε τις ασύδοτες δυνάμεις της αγοράς να το αντικαταστήσουν.

Δεν θέλουμε να αποτύχει η χώρα ούτε επενδύουμε στην απο-

τυχία της. Φοβόμαστε όμως ότι ο δρόμος που προκρίνεται όχι μόνο δεν είναι στρωμένος με ροδοπέταλα, αλλά δεν οδηγεί και πουθενά. Η αναλογία μεταξύ άμεσων και έμμεσων φόρων παραμένει αμετακίνητη στο 40% προς 60%. Εμείς θέλουμε να αντιστραφεί αυτή η αναλογία, ώστε επιτέλους να φορολογούνται οι «έχοντες» και οι φοροδιαφεύγοντες. Ακόμη και οι δανειστές μας αυτό μας λένε: «κάντε κάτι με τη φοροδιαφυγή». Και ξέρουμε ποιοι είναι αυτοί που φοροδιαφεύγουν.

Αυτή η Κυβέρνηση, όπως κάθε κυβέρνηση, θα κριθεί από το τι θα καταφέρει στην οικονομία. Η Κυβέρνηση, όμως, δεν προίσταται μόνο της οικονομικής πολιτικής. Η ίδια η Κυβέρνηση διατείνεται ότι επιθυμεί λιγότερο κράτος κι ότι θέλει να βγάλει από τη ζωή των πολιτών τους κρατικούς περιορισμούς στη δημιουργικότητά τους. Ας προσέξει, όμως, μήπως αντικαταστήσει το κράτος με τις αγορές και υποτάξει τις ζωές όλων μας σ' αυτές, οπότε τα πράγματα θα είναι φοβερά και αυτό θα αφορά όχι έναν ή δύο αλλά όλους τους Έλληνες στο σύνολό τους.

Κάτω απ' αυτές τις προϋποθέσεις εμείς, ως Δημοκρατική Αριστερά, δεν μπορούμε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σ' αυτή την Κυβέρνηση και σ' αυτό το κυβερνητικό σχήμα. Δεν μας έπεισε ούτε κι ο κύριος Πρωθυπουργός με αυτές τις προγραμματικές θέσεις τις οποίες παρουσίασε στην ομιλία του.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Νικόλαος Σαλαγιάννης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στη νέα Κυβέρνηση. Μιλάμε για ψήφο εμπιστοσύνης όταν το έλλειμμα εμπιστοσύνης, η κρίση εμπιστοσύνης είναι το καθοριστικό στοιχείο αυτής της περιόδου, έλλειψη εμπιστοσύνης και κρίση εμπιστοσύνης σε ό,τι ονομάζουμε «πολιτικό σύστημα» στο σύνολό του και σε ό,τι ονομάζουμε «ηγεσία του τόπου» στο σύνολό της.

Αν υπάρχει μια μέριμνα και μια έγνοια όλων μας –όλων!– είναι για το πώς θα ανοίξουμε γέφυρες προς την κοινωνία, να επιχειρήσουμε να ξαναχτίσουμε ένα κομμάτι αυτής της εμπιστοσύνης. Όμως πώς χτίζεται η εμπιστοσύνη σε καιρούς δύσκολους, σε καιρούς φοβισμένους, σε καιρούς απελπισμένους και σε καιρούς οργισμένους; Πώς χτίζεται, λοιπόν, η εμπιστοσύνη; Η εμπιστοσύνη χτίζεται αν η κοινωνία νιώθει ότι η ηγεσία της έχει ένα στρατηγικό σχέδιο συγκεκριμένο, ξέρει πού πάει και πώς πάει για να τη βγάλει από το αδιέξοδο και από την κρίση και βήμα βήμα κερδίζει αυτόν το δρόμο. Πάνω στην επιτυχία βήμα βήμα γαντζώνεται η προσδοκία κι η ελπίδα και άρα χτίζεται η εμπιστοσύνη. Και δεύτερον, εάν νιώθει ότι αυτή η ηγεσία, η ηγεσία της, έχει πάντα στραμμένο το βλέμμα προς αυτήν, ότι νοιάζεται πραγματικά γι' αυτήν.

Όταν λέμε «σωτηρία της πατρίδας» πρέπει να εννοούμε και σωτηρία της κοινωνίας, του λαού μας, των παιδιών μας, του κόμμου που εμείς εκπροσωπούμε. Έτσι χτίζεται η εμπιστοσύνη.

Η εμπιστοσύνη υπάρχει και θεμελιώνεται εάν μπορεί να γεννήσει προσδοκία και ελπίδα ότι θα τα καταφέρουμε, ότι θα βγούμε σ' ένα καλύτερο μέλλον και η εμπιστοσύνη καταρρέει όταν η προσδοκία κι η ελπίδα διαφεύδονται. Κι εκεί βρισκόμαστε σήμερα. Μην έχετε καμμία αμφιβολία. Οι δρόμοι επικοινωνίας με την κοινωνία, όχι μόνο στις πλατείες αλλά και στα καφενεία και στα γραφεία και στα σπίτια, έχουν περιοριστεί. Κόβονται μέρα με την ημέρα οι δρόμοι επικοινωνίας μας. Μιλάμε, αλλά δεν μας ακούνε.

Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα, το μέγιστο και αυτή πρέπει να είναι η έγνοια μας. Και εμείς νομίζουμε αντεπιτιθέμενοι μήνες ολόκληρους για το ποιός φταίει, ότι προσφέρουμε υπηρεσίες στους πολίτες. Βαριέται να μας ακούσει και καλά κάνει. Αυτοί ξέρουν ποιος φταίει και πόσο φταίει καθένας από εμάς.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία σε κανέναν εδώ μέσα ότι τα πράγματα είναι οδυνηρά και εξαιρετικά δύσκολα τόσο πολύ που κανένας από εμάς δεν έχει γνωρίσει στην πολιτική του διαδρομή και μόνο από την ιστορία έχει διαβάσει. Δεν υπάρχουν εύκολες, ούτε μαγικές λύσεις, ούτε μάγοι να τα λύσουμε. Οι ηρωικοί μύθοι της Αριστεράς δεν δίνουν προοπτική στον πολίτη. Ας πει η Αριστερά τι σημαίνει για τον πολίτη που

υπερασπίζεται το «αύριο το πρωί να φύγουμε από την Κοινότητα, να πάμε σε χρεοκοπία».

Δεν δίνουν λύσεις τα απλοϊκά παραμύθια της Νέας Δημοκρατίας. Απλοϊκά αλλά και προκλητικά, όταν έχουν τόσο τεράστια ευθύνη για το ότι φτάσαμε ως εδώ. Δεν θα μπω όμως, στα μεγάλα, ούτε στα απέξω. Θα μπω όμως, στα εσωτερικά, θα μπω σε μας. Εμείς πάμε σε μια νέα Κυβέρνηση. Εγώ θέλω να δούμε τι βασικά έφταιξε σε εμάς, στην πρώτη μας διακυβέρνηση και φτάσαμε εδώ. Δεν θα πολυλογήσω. Το να πάμε από μέτρα σε μέτρα, από διάψευση σε διάψευση και από δίλημμα σε δίλημμα που μας έφτασε ως εδώ, θα αναλώσουμε τη μεγάλη αντοχή και τη μεγάλη ανοχή που έχει δείξει η κοινωνία σε πρωτοφανή μέτρα. Και όμως έδειξε αντοχή και ανοχή πού την ξοδέψαμε. Αυτή είναι η αλήθεια.

Καταλυτικό σημείο, όμως και στοιχείο, για να υπάρχει οργή είναι η αίσθηση ότι δεν ήμασταν δίκαιοι, ότι τα βάρη κατανεμήθηκαν άδικο μόνο στα υποζύγια τα συνηθισμένα. Ούτε τη φοροδιαφυγή πιάσαμε, ούτε τη σπατάλη κτυπήσαμε όσο πρέπει, ούτε κανέναν τιμωρήσαμε. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτό είναι το στοιχείο της οργής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πάμε παρακάτω. Υπάρχει μια νέα Κυβέρνηση. Στη δική μου εκτίμηση ο Πρωθυπουργός με τον ανασχηματισμό προέβη σε δυο κινήσεις που επί μήνες προσωπικά ζητούσα και προς τον ίδιον και μέσα στη Βουλή. Πρώτον, ζητούσα να αλλάξει το μοντέλο διακυβέρνησης και το αλλάζει. Φτιάχνει την Κυβερνητική Επιτροπή με καταξιωμένα έμπειρα πολιτικά στελέχη για να υπάρχει συλλογικό όργανο που θα σχεδιάζει, θα αποφασίζει, θα επιβλέπει, θα διευθύνει και όχι ο στενός κύκλος φίλων, γιατί εμένα πάντα με στοίχειωνε η ιστορία του Καραμανλή: ένα νέο παιδί, ιστορικό στέλεχος μεγάλης παράταξης που κλείστηκε σε ένα κύκλο στενών συνεργατών και βούλιαξε και τη χώρα και τον ίδιον και την παράταξή του.

Λοιπόν, αλλάζει το πολιτικό σύστημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ μόνο μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Δεύτερον, αναδιατάσσει το οικονομικό team και προωθεί μια πιο πολιτική και πιο κοινωνική αντίληψη στην αντιμετώπιση των προβλημάτων της οικονομίας, απαραίτητο σήμερα. Στη δική μου εκτίμηση αναρριπίζεται μια μικρή ελπίδα, μια μικρή προοπτική σε ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας: ότι τα πράγματα μπορούμε να τα αναχαϊτίσουμε, μπορούμε να τα κάνουμε καλύτερα.

Η ψήφος εμπιστοσύνης μου σε αυτήν τη νέα Κυβέρνηση είναι στηρίξη σε αυτήν την προοπτική, σε αυτήν την ελπίδα. Θέλω να στεριώσω αυτή την ελπίδα, να τη στηρίξω και να δώσουμε και χρόνο. Θέλει χρόνο η νέα Κυβέρνηση για να πάρει πρωτοβουλίες και να αλλάξει το κλίμα.

Στηρίζουμε, λοιπόν, με την ψήφο εμπιστοσύνης αυτή τη νέα προοπτική. Και όταν λέω «στηρίζουμε», εννοώ με πλήρη συνείδηση, αλλά όχι λευκή επιταγή σε κανέναν από εδώ και πέρα, ούτε λευκή εξουσιοδότηση. Εδώ μέσα στη Βουλή να τα συζητάμε, να μας πείθουν, να πείθουμε, να παλεύουμε. Αυτό εγώ θεωρώ χρέος μου και απέναντι στη χώρα και απέναντι σε αυτούς που με ψήφισαν και απέναντι στην παράταξή μου και, αν θέλετε, απέναντι και στην προσωπική μου αξιοπρέπεια.

Εδώ, λοιπόν, στη μάχη για ό,τι μπορούμε καλύτερο και στηρίζοντας και κρίνοντας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αλέξανδρος Δερμεντζόπουλος.

Ορίστε, κύριε Δερμεντζόπουλε, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και λίγες ημέρες κατάπληκτοι έχουμε ζήσει σκηνές του απόλυτου πολιτικού παραλόγου. Τις ζούμε εμείς οι εντός Βουλής, αλλά τις παρακολουθεί και το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας έντρομο και πανικόβλητο από

την αδυναμία και την ανευθυνότητα της παραπαίουσας Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Ακόμα τις παρατηρεί λόγω της ιδιαίτερης κατάστασης που βρίσκεται η χώρα μας με απορία και κατάπληξη και το σύνολο της διεθνούς κοινότητας.

Όλοι, λοιπόν, είδαμε Βουλευτές της Πλειοψηφίας να ανεξαρτητοποιούνται ή να παραιτούνται ασκώντας παράλληλα σκληρή κριτική στην Κυβέρνηση. Είδαμε πάλι τους υπόλοιπους να βάλουν όλοι εναντίον όλων. Κάποιοι φανερά και ανυπόγραφα και κάποιοι άλλοι με φωνές δημόσιες ή και ψιθύρους. Είδαμε έναν Πρωθυπουργό με πλειοψηφία –υποτίθεται– στη Βουλή να δηλώνει στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έτοιμος να αποχωρήσει και να δημιουργεί ένα πολιτικό κενό έξι ή επτά ωρών. Διαβάσαμε για πιέσεις που ασκήθηκαν για να μεταπεισθεί και τελικά να αλλάξει γνώμη. Μια Κυβέρνηση κυριολεκτικά στον αέρα. Μια Κοινοβουλευτική Ομάδα σε έξαλλη κατάσταση μέχρι τη σύγκλησή της όπου μάλιστα στο κλείσιμό της ο Πρωθυπουργός δήλωσε ότι ήταν μια ωραία συνεδρίαση. Και το φινάλε αυτού του έργου που περιληπτικά περιέγραψα, είναι ένας ανασχηματισμός της απελπισίας και του απόλυτου συμβιβασμού με κύρια χαρακτηριστικά την αυτοσυντήρηση και την προσπάθεια να επανασυγκληθεί το οικοδόμημα που καταρρέει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η Κυβέρνηση με τον τρόπο και με τη λογική που ο Πρωθυπουργός έκανε ζητάει με την παροχή της ψήφου εμπιστοσύνης να τη στηρίξει αυτή η Βουλή και είναι βέβαιο ότι θα του παρασχεθεί αυτή η ψήφος εμπιστοσύνης. Θα του τη δώσουν οι Βουλευτές του κόμματός του. Άραγε, όμως, με πόση ευκολία, άραγε με ποια διάθεση! Πόσο μπορείτε, λοιπόν, να πεισθείτε εσείς συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ότι όλα αλλάζουν μονομιάς από τη μία στιγμή στην άλλη, νοοτροπίες, πολιτικές, αντιλήψεις, τρόπος λειτουργίας, το περίφημο μοντέλο διακυβέρνησης που άκουσα πριν από λίγο από τον κατελθόντα από το Βήμα συνάδελφο, την απεμπλοκή από ήδη ειλημμένες αποφάσεις, την επαναπροσέγγιση των υγιών δυνάμεων της κοινωνίας και την επαναφορά της ελπίδας πάλι που μίλησε πριν από λίγο ο συνάδελφος. Απορώ πώς πιστεύετε ότι μπορεί να αλλάξουν αυτά με μία αλλαγή προσώπων. Αρκεί άραγε αυτή η αλλαγή προσώπων για να ξαναπάρει μπροστά η οικονομία της χώρας, η ανάπτυξη; Αν δεν αλλάξει η πολιτική αντιμετώπισης των προβλημάτων –γιατί αυτό δυστυχώς δεν ακούσαμε τίποτα– πώς θα αλλάξει το προδιαγεγραμμένο αποτέλεσμα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς δεν έχουμε καμμία επιφύλαξη, κανέναν ενδοιασμό στο να καταψηφίσουμε αυτήν την Κυβέρνηση και ευχαριστούμε θερμά για την ευκαιρία που μας δίνεται. Και το κάνουμε αυτό, όχι γιατί έτσι συνηθίζεται από την Αντιπολίτευση, αλλά το κάνουμε για μια σειρά από ουσιαστικούς λόγους. Δεν αρκεί η παραδοχή της αποτυχίας στην οικονομική πολιτική που προκύπτει τόσο από τους αριθμούς –έσοδα, δαπάνες, ύφεση, ανεργία, λουκέτα– όσο και από την απομάκρυνση του κ. Παπακωνσταντίνου. Χρειάζεται αλλαγή οικονομικής πολιτικής και αυτό δεν το αναφέρει πουθενά ο Πρωθυπουργός, δεν το αναφέρει πουθενά η καινούργια του Κυβέρνηση. Απόδειξη; Το μεσοπρόθεσμο που την άλλη εβδομάδα θα ψηφισθεί από τη Βουλή είναι ακριβώς αυτό που κατατέθηκε από την προηγούμενη Κυβέρνηση.

Δεν αρκεί το σπάσιμο του Υπουργείου Οικονομικών για την επίλυση όλων των προβλημάτων, που αναδύονται καθημερινά στην επιφάνεια με τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ» και που καθιστούν πλέον προβληματική τη λειτουργία της τοπικής αυτοδιοίκησης. Δεν απαντάει αυτό το νέο σχήμα στη μεγάλη ανάγκη της απαγκίστρωσης από τις αγκυλώσεις που κουβαλάει στους ώμους του το ΠΑΣΟΚ. Ίσα-ίσα τώρα με το «βαθύ ΠΑΣΟΚ» πολύ πιο δύσκολα θα κόψει αυτούς τους δεσμούς.

Φτάνει άραγε η απομάκρυνση της κ. Μπιρμπίλη από το Υπουργείο της, για να δουλέψει επιτέλους το ΥΠΕΚΑ με όρους βιώσιμης ανάπτυξης, όπου όμως θα υπάρχει και η ουσία της λέξης ανάπτυξη; Θα προχωρήσουν επιτέλους αναπτυξιακές πρωτοβουλίες που μέχρι σήμερα εμμονές και ιδεοληψίες τις εμπόδιζαν;

Θα σας πω ένα πρόσφατο παράδειγμα. Μετά από σαράντα κύματα επιτεύχθηκε η υπογραφή μιας σύμβασης για την εκμετάλλευση του ζεόλιθου στο βόρειο Έβρο. Χαιρετίστηκε από την πλειοψηφία των κομμάτων, από την τοπική κοινωνία, από οικο-

λογικές οργανώσεις. Αντιμετώπισαν αυτή την εξέλιξη θετικά τόσο για την τοπική οικονομία όσο και για την εθνική οικονομία, ως ένα πρώτο βήμα.

Αυτή η σύμβαση, λοιπόν, μόλις προχθές ακυρώθηκε σαν ένα αποχαιρετιστήριο δώρο από το ΥΠΕΚΑ. Για ποια ανάπτυξη, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορούμε να συζητάμε;

Στην Κυβέρνηση –που ζητά σήμερα την εμπιστοσύνη μας– που ούτε μικρή είναι τελικά ούτε ευέλικτη λείπουν δυο Υπουργεία που αποδεδειγμένα στηρίζουν διαχρονικά την εθνική οικονομία, αυτό του Τουρισμού και της Ναυτιλίας. Και δεν είναι μόνο η υποβαθμισμένη τους παρουσία. Είναι κυρίως η ουσιαστικά ελλιπής προτεραιότητά τους. Η επιχειρηματικότητα; Η επενδυτική δραστηριότητα; Τα fast track; Ήταν επί είκοσι μήνες άγνωστες έννοιες και δυστυχώς έτσι παραμένουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαζόταν πολύς χρόνος, κύριε Πρόεδρε, για να αναφερθώ σε όλους τους τομείς της κυβερνητικής απραξίας και αναποτελεσματικότητας, στην υγεία, στην παιδεία, στον αγροτικό τομέα, στην νεολαία, στο μεταναστευτικό, στην προστασία του πολίτη, παντού. Έχουν όλα ένα κοινό γνώρισμα. Πήγαν πίσω τη χώρα δεκαετίες, την ώρα που θα έπρεπε οι ταχύτητες να είναι και αυξημένες και το βλέμμα να κοιτάει μπροστά, το αύριο, το μέλλον.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, ζητά σήμερα ψήφο εμπιστοσύνης. Αυτή την εμπιστοσύνη την έχει χάσει από την κοινωνία είτε αυτή βρίσκεται στις πλατείες είτε στα σπίτια τους είτε στους δρόμους. Την έχασε και δυστυχώς δεν πρόκειται ποτέ να την ξαναπάρει πίσω. Ας αρκεστεί, λοιπόν, σήμερα στην πλειοψηφία των συνάδελφων του ΠΑΣΟΚ εντός Βουλής, όπως τα κατάφερε. Πάντως εμείς δεν πρόκειται να την παράσχουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Πρωτόπαπας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Τι θέλουμε τελικά με την ψήφο εμπιστοσύνης; Θέλουμε να δώσουμε ένα μήνυμα σταθερότητας μέσα και έξω από τη Βουλή, ένα μήνυμα ότι αυτή η Κυβέρνηση και όχι μόνο η Κυβέρνηση, αλλά και η χώρα μας –και αυτό ίσως είναι το πιο σημαντικό– είναι σε θέση να εγγυηθούν προς τους εταίρους μας ότι θα περάσουν τα προγράμματα –και το μεσοπρόθεσμο και ο εφαρμοστικός νόμος– ότι θα προχωρήσει η διαδικασία εξυγίανσης που είναι βάση για την ανάπτυξη της οικονομίας, ότι θα εκπληρώσουμε στο ακέραιο τις υποχρεώσεις που αναλάβαμε, οπότε δικαιολογημένα θα εντείνουμε και τη διαπραγματεύσή μας, θα εντείνουμε και τη δική μας πίεση που είναι αναγκαία προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και την τρόικα, προκειμένου να έχουμε και αποτελεσματικότητα στη διαχείριση του δημόσιου χρέους μας. Έχουμε, λοιπόν, τους στόχους μας, πρέπει να δώσουμε και το κλίμα και τις κινήσεις εκείνες που απαιτούνται για να διαπραγματευθούμε από καλύτερη θέση.

Όμως, αυτό το μήνυμα σταθερότητας, το μήνυμα εξυγίανσης, η προοπτική της ανάπτυξης δεν είναι μόνο αυτό, για το οποίο ο Πρωθυπουργός ζήτησε την ψήφο εμπιστοσύνης. Είναι και μια ψήφος που δίνει την έγκριση για τις αλλαγές που χρειάζεται ο τόπος, για τη μεγάλη αλλαγή που χρειάζεται ο τόπος, αλλαγή που είναι έξω και πέρα από το στενό ορίζοντα του μηνιμονίου, έξω και πέρα από το στενό ορίζοντα του μεσοπρόθεσμου προγράμματος.

Μιλάμε για αλλαγές στο κράτος, στην ανάπτυξη, στο πολιτικό μας σύστημα. Και εδώ θα πρέπει τελικά και εμείς να συνειδητοποιήσουμε κάποια πράγματα. Πρώτα-πρώτα ο πολιτικός κόσμος, εμείς, τα πολιτικά κόμματα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι έχουμε την υποχρέωση μιας στοιχειώδους συνεννόησης σε αυτά τα ζητήματα.

Ας αποφασίσουμε, λοιπόν. Το μεσοπρόθεσμο και ο εφαρμοστικός νόμος την άλλη εβδομάδα θα αποτελέσουν ένα πεδίο λαϊκής αντιπαράθεσης ή ένα πεδίο σοβαρής και οργανωμένης συζήτησης, θεσμικής συζήτησης, θεσμικού διαλόγου που έχει να κάνει με τις ανάγκες της χώρας, με τη χώρα στο κέντρο του εν-

διαφερόντός μας, με την ανάληψη των ευθυνών μας –ιδίως τα δυο μεγάλα κόμματα, τα οποία έχουν κυβερνήσει τη χώρα- και με τη δυνατότητα να πείσουμε τους πολίτες ότι έχουμε τη στοιχειώδη ωριμότητα και ευθύνη, προκειμένου να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση;

Απευθυνόμαστε και σε έναν κόσμο που αγανακτισμένος διαμαρτύρεται. Πιθανά η διαμαρτυρία θα είναι πιο έντονη την άλλη εβδομάδα και σήμερα πάντως υπάρχει. Και του λέμε για μια ακόμα φορά: Δεν είμαστε εχθροί, αλλά δεν περιοριζόμαστε την ώρα που σε κοιτάμε, την ώρα που σε ακούμε, την ώρα που σε σεβόμαστε, δεν σου χαιδεύουμε τα αυτιά. Δεν λέμε ότι όλα είναι έτσι που τα λέτε. Δεν λέμε, ξέρετε, τι ωραία που μας τα είπατε, εμείς τα ακούσαμε από το ένα αυτί και βγήκαν από το άλλο. Όχι!

Όμως, η καλύτερη στάση ανταπόκρισης και σεβασμού απέναντι σε αυτούς που διαμαρτύρονται και αγανακτούν είναι η επίλυση των προβλημάτων τους, είναι η εξυγίανση της οικονομίας για να βάλει ο κόσμος τα λεφτά του και να υπάρξει ανάπτυξη, να προχωρήσουν και να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας και να απαντήσουν στην ανεργία.

Είναι η ανάληψη της ευθύνης μας ως χώρα, για να μπορούμε αύριο να πούμε στους εταίρους μας πιο δυναμικά κάτι που το έχουμε ήδη πει, ότι, κύριοι, θέλουμε να μπορέσουμε να αξιοποιήσουμε τα χρήματα του ΕΣΠΑ, χωρίς να βάλουμε την εθνική συμμετοχή σε πρώτη φάση, γιατί δεν την έχουμε και να μπορούν να προχωρήσουν τα μεγάλα έργα σε όλη τη χώρα που θα δώσουν μια διαφορετική προοπτική ανάπτυξης στον τόπο και θα δημιουργήσουν θέσεις εργασίας.

Θέλουμε να τους πούμε να ξαναδούμε το θέμα του ευρωομολόγου. Θέλουμε επίσης από τα αδιάθετα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να δημιουργήσουμε ένα δίχτυ ασφάλειας για τους ανέργους –τον σύγχρονο εφιάλτη- που να μπορεί να τους εγγυηθεί ότι το κράτος είναι παρόν έστω στα στοιχειώδη, για τα οποία ευθύνεται και που οφείλει απέναντί τους.

Όμως, πρέπει να απευθυνθούμε και σε έναν κόσμο που είναι εκτός πλατείας, σε εκείνους τους Έλληνες που θέλουν μία κυρίως λέξη: αποτελεσματικότητα-αποτέλεσμα. Κάντε τα, σου λέει. Κατανοώ την ανάγκη των αλλαγών. Κατανοώ την ανάγκη να αλλάξουμε και νοοτροπία, να γίνουν δέκα πράγματα διαφορετικά. Κάντε τα! Και αυτά πρέπει να τα κάνουμε.

Θέλω να πιστεύω ότι ο ανασχηματισμός που έκανε ο Πρωθυπουργός πρόσφατα, αυτό το μήνυμα δίνει: την ανάγκη της αποτελεσματικότητας στο έργο μας. Δεν πρέπει να κρύβουμε την αλήθεια. Υπήρχαν αδυναμίες. Μερικές ειπώθηκαν από προηγούμενους ομιλητές. Έτσι είναι. Και φυσικά αλλάζουν τα πράγματα, όταν αλλάζουν και τα πρόσωπα. Διότι μερικές φορές μπορεί κάποιος να έχει τις καλύτερες προθέσεις, αλλά να μην αντιστοιχεί σε μια συγκυρία, να θέλει να κάνει ένα σημαντικό και σπουδαίο έργο, αλλά να είναι διαφορετικές οι προτεραιότητες της χρονικής στιγμής, διαφορετικές οι προτεραιότητες της χρονικής περόδου.

Αρα, ο ανασχηματισμός εξασφαλίζει αυτό το αποτέλεσμα, εξασφαλίζει την απαραίτητη σύμπνοια και συνοχή που χρειάζεται ένα κυβερνητικό σχήμα για να ανέβει έναν πολιτικό «Γολγοθά», αναγκαίο όμως και απαραίτητο, αν θέλουμε να μιλάμε για την ανόρθωση και την αξιοπιστία της χώρας.

Με αυτήν την έννοια, κύριε Πρόεδρε, με αυτήν την έννοια, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να γίνει αποδεκτή η ψήφο εμπιστοσύνης. Είναι και αυτό ένα θέμα εθνικής ευθύνης. Κατανοώ ότι δεν έχουμε φθάσει ακόμα το πολιτικό μας σύστημα στη δυνατότητα να δίνουν τα άλλα κόμματα ψήφο εμπιστοσύνης σε μια κυβέρνηση. Μακάρι αυτό να γινόταν. Εντάξει, δεν είναι εύκολα δυνατό. Ας μη γίνει σήμερα. Θα αναλάβουμε εμείς την ευθύνη ως Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ της ψήφου εμπιστοσύνης.

Όμως, αυτό μπορεί να γίνει την άλλη εβδομάδα και στη συζήτηση για το μεσοπρόθεσμο και στη συζήτηση του εφαρμοστικού νόμου. Αυτή την ευθύνη και τη σταθερότητα που πρέπει ως πολιτικό σύστημα να δημιουργήσουμε στη χώρα νομίζω ότι μπορούμε να την έχουμε.

Όσον αφορά τα υπόλοιπα, εμείς δίνουμε την ψήφο εμπιστοσύνης, εμείς δίνουμε το δρόμο, εμείς δίνουμε αυτή την ανάσα στη σημερινή Κυβέρνηση –ως ανάσα την αντιλαμβανόμαστε στο

δύσκολο και ανηφορικό δρόμο που βαδίζει- ώστε να μπορούμε να τον βαδίσουμε όλοι μαζί και να φθάσουμε σε μια Ελλάδα που μας αξίζει, σε μια Ελλάδα όπως την ονειρευόμαστε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα διαβάσω προς διευκόλυνσή σας τους αγορητές και αγορήτριες συναδέλφους, όπως έχει διαμορφωθεί από το Προεδρείο με εναλλαγή των συναδέλφων.

Επόμενη ομιλήτρια είναι η κ. Ροδούλα Ζήση, Βουλευτής Μαγνησίας του ΠΑΣΟΚ και ακολουθούν ο κ. Θεόδωρος Καραόγλου, Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Χρήστος Μαγκούφης, Βουλευτής Τρικάλων του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Αλέξανδρος Κοντός, Βουλευτής Ξάνθης της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Δημήτριος Κρεμαστινός, Βουλευτής Δωδεκανήσου του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Αργύριος Ντινόπουλος, Βουλευτής Β' Αθήνας της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Αναστάσιος Σιδηρόπουλος, Βουλευτής Ημαθίας του ΠΑΣΟΚ, η κ. Διονυσία Αυγερινούπουλου, Βουλευτής Επικρατείας της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Θωμάς Ρομπόπουλος, Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Δημήτριος Σταμάτης, Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Δημήτριος Κουσελάς, Βουλευτής Μεσσηνίας του ΠΑΣΟΚ.

Καλείται η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Μαγνησίας του ΠΑΣΟΚ, ...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ: Τα ονόματα που διαβάσατε τι είναι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα πληροφορηθείτε από την Έδρα, αν θέλετε, τους επόμενους. Υπάρχει σειρά. Αργότερα, εφόσον βεβαιώσω, έχουμε την ευτυχία και τη δυνατότητα να ομιλήσουν και άλλοι συνάδελφοι, θα μιλήσουν και άλλοι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ: Εμείς είμαστε τώρα στη σειρά. Άλλαξε η σειρά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Υπάρχει εναλλαγή. Ανεξαρτήτως πως είναι η εγγραφή, έχει συμφωνηθεί να υπάρχει εναλλαγή των ομιλητών.

Η κ. Ροδούλα Ζήση, Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Μαγνησίας του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, να εκφράσω τη βαθιά μου θλίψη και τα θερμά μου συλλυπητήρια για το χαμό του συναδέλφου Άγγελου Τζέκη.

Ο Άγγελος Τζέκης ζει μέσα στις καρδιές μας, ζει στους αγώνες τους κοινωνικούς, ζει ανάμεσα στους συντρόφους του, ζει στις κορφές των αγωνιστών, πολιτικών ηρώων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, η αλήθεια, μας λέει ο Οδυσσεάς Ελύτης, είναι οδυνηρή. Έχει ανάγκη από τις λαβωματίες μας, λέει, και από αυτές μόνο θα περάσουμε. Νομίζω ότι είναι ταιριαστό αυτήν τη στιγμή στο πολιτικό σύστημα και στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα.

Σε μια εποχή οικονομικής και κοινωνικής κρίσης που οι πολίτες νιώθουν κουρασμένοι, αποξενωμένοι και απογοητευμένοι από τη λειτουργία των θεσμών και από το πολιτικό σύστημα, ο Πρωθυπουργός της χώρας ζητά πανεθνική συστράτευση και καλεί τις πολιτικές δυνάμεις σε συνεννόηση και συνεργασία για να συμβάλουν όλοι μαζί στην ανάκαμψη και ανάταση της ελληνικής οικονομίας και στην αναζωογόνηση του δημοκρατικού μας πολιτεύματος. Με υψηλό αίσθημα ευθύνης, προσηλωμένος σε αρχές και αξίες ο Γιώργος Παπανδρέου, ζητά δημιουργική συνεννόηση, απαιτητή αξία των καιρών της μεγάλης κρίσης για την πατρίδα μας.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση αρνείται δεμένη στους γόρδιους δεσμούς της δικής της κομματικής εμμονής, στο στόχο μιας ενδεχόμενης κομματικής της επικυριαρχίας και σταματά στη διαπίστωση των πραγμάτων, χωρίς να κατανοεί ότι η οικονομική και πολιτική κρίση και η παθολογία του συστήματος χρειάζονται υπέρβαση, παρέμβαση με το νυστέρι της αλλαγής-ανατροπής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, πως θα κάνουμε την υπέρβαση στη βαρύτατη ασθένεια της πολιτικής ύπαρξής μας, τον κομματικό εγωκεντρισμό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, είναι κατανοητό

ότι η ευφορία των πρώτων χρόνων της Μεταπολίτευσης είναι παρελθόν και όσοι προσπαθούν να πείσουν ότι η δημοκρατία σήμερα λειτουργεί ομαλά δεν το καταφέρνουν. Χρειάζονται προοδευτικές αλλαγές, τομές, διαρθρωτικές αλλαγές. Χρειάζονται τελικά, υπερβάσεις. Είναι η ώρα που ο δημόσιος βίος, τα κόμματα, οι θεσμοί και οι κοινωνικές-συλλογικές οντότητες πρέπει να αναμετρηθούν με τον ίδιο τους τον εαυτό, πρέπει να αναμετρηθούν με το μέγεθος και το κύρος του δημοκρατικού τους αναστήματος.

Η «πλάτεια» δηλώνει ότι η οικονομία και η κοινωνία είναι σε δοκιμασία, αλλά και η δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σε δοκιμασία. Και αποκαλύπτονται, συνεχώς, οι βαθιές πληγές που εγχαράσσονται στο σώμα της πατρίδας μας, της κοινωνίας μας και της δημοκρατίας μας. Ποιος θα αναλάβει το «λόγον διδόναι» στις επόμενες γενιές; Κάθε καλό έχει μια διαδικασία υπέρβασης και αναφέρομαι στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, που προσπαθεί να πολεμήσει τη ματαιότητα με ματαιοδοξία.

Από την κρίση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, θα τερματίσουμε κρατώντας στα χέρια ή τα μαργαριτάρια ή τα κάρβουνα που συλλέγουμε αυτή την περίοδο. Ας μην έχουμε, λοιπόν, λάθος πλοήγηση. Περνά ο χρόνος. Και ο χρόνος της καθυστέρησης, ο άχρηστος χρόνος συνθλίβει. Το μέλλον γεννιέται κάθε στιγμή για να μας απελευθερώσει από το παρελθόν. Το τώρα μόνο με το αύριο μπορεί να καλυτερεύσει, ποτέ με το χτες. Ας αφήσουμε τις μίζεριες, τις δικαιολογίες, τις δήθεν, δυσκολίες.

Η «πλάτεια» είναι η ψυχή μας, η ψυχή της κοινωνίας και αυτή η ψυχή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πιο βαθιά από τις πληγές μας. Δεν υπάρχει χαμένη ιστορία, χαμένη άνοιξη, χαμένος παράδεισος για την πατρίδα. Ο παράδεισος για την πατρίδα είναι πάντα στο μέλλον.

Ελάτε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να γίνουμε δημιουργοί, παραγωγοί, όχι απλά απασχολούμενοι με τα κοινά. Ελάτε να τολμήσουμε καινούργια πράγματα για να ξαναγεννηθούμε.

Η νέα Κυβέρνηση επιδιώκει την πολιτική της ενίσχυση, την αναβάπτιση της ζητώντας τη ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής σε μια διαδικασία που δεν είναι καθόλου τυπική, αλλά είναι βαθύτατα πολιτική και ουσιαστική. Το να πει κάποιος ότι η χώρα ζει ιστορικές, κρίσιμες στιγμές είναι ίσως κοινός τόπος, ωστόσο αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είναι και αληθές.

Το πρώτο βήμα για να ανταποκριθούμε ως πολιτικοί και ως κοινοβουλευτικοί στις προκλήσεις των καιρών είναι να συνειδητοποιήσουμε εμείς οι ίδιοι το μέγεθός τους. Πρέπει, λοιπόν, να κάνουμε το καλύτερο δυνατόν.

Το δεύτερο βήμα είναι η κρισιμότητα των στιγμών να γίνει κατανοητή και εκτός της Ελλάδας, στην Ευρώπη και στον κόσμο. Γνωρίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που συμμετέχετε στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων της Βουλής και συμμετέχετε στην Κοινοβουλευτική Διπλωματία πόση προσπάθεια γίνεται από όλες και από όλους σας για να προσπαθήσουμε να πείσουμε τις είκοσι επτά χώρες να ψηφίσουν, να στηρίξουν την Ελλάδα που προσπαθεί που θυσιάζεται, που αγωνιά, που δημιουργεί για να μπορέσει τελικά να πετύχει την ανάκαμψη της οικονομίας. Άρα, πρέπει να πείσουμε τους διεθνείς εταίρους ότι χρειάζεται πραγματικά, μια μεγάλη προσπάθεια και από τη δική τους πλευρά στο πλαίσιο της αλληλεγγύης, της κοινωνικής συνοχής του ευρωπαϊκού οικοδομήματος.

Το τρίτο βήμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η ισχυροποίηση των θεσμών της δημοκρατίας μας. Πρέπει να γίνει απολύτως σαφές και αντιληπτό ότι δημοκρατία σημαίνει Βουλή, σημαίνει δημοκρατικό ανοικτό διάλογο, ανοικτή πολιτική παράθεση και αντιπαράθεση ιδεών και προτάσεων. Δεν υπάρχει εναλλακτική λύση, παρά το δημοκρατικό μας πολίτευμα, ο κοινοβουλευτισμός, η πίστη στο Σύνταγμα της χώρας υπέρ του έθνους και υπέρ του λαού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Αντιπροέδρου της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε –επειδή πρέπει να δώσω το παράδειγμα στην τήρηση του χρόνου, όπως μου είπε ο Προεδρεύων πριν- θέλω να πω ότι σήμερα δεν είναι απλά θέμα πολιτικής αντιπαράθεσης αυτό που γίνεται εδώ, ούτε κομματικής

επικυριαρχίας. Είναι ιστορική απαίτηση. Πολύ απλά δεν μας επιτρέπεται να αποτύχουμε. Η ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση είναι η αυτονομία ψήφος ευθύνης μας απέναντι στην πατρίδα και τον ελληνικό λαό.

Για να τελειώσω, επειδή ξέρω ότι οι αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας –και αναφέρομαι πάλι στον κ. Τασούλα- αγαπούν την ποίηση, αγαπούν αυτούς που ποιούν, που δημιουργούν, αλλά και που οραματίζονται, θέλω να κλείσω με τον Σεφέρη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Δεν γυρεύουμε, κύριοι της Αντιπολίτευσης, μήτε το σταμάτημα, μήτε το γύρισμα προς τα πίσω. Γυρεύουμε το νου, την ευαισθησία και το κουράγιο των ανθρώπων, των πολιτικών, των Βουλευτών που προχωρούν προς τα εμπρός.

Ξεφυλλίζοντας το χρόνο της πολιτικής μας ιστορίας ας ξεκινήσουμε ένα *entretien* μεταξύ μας, ένα διάλογο, μια επικοινωνία, μια συνεργασία, μια νέα συλλογικότητα που θα δώσει μηνύματα για μια νέα εποχή κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης, για να βρούμε το νόημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ουσία της πολιτικής μας ύπαρξης και της πολιτικής μας πορείας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Τα χειροκροτήματα δείχνουν και την ανοχή του χρόνου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Θεόδωρος Καραόγλου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και τρεις μέρες συζητούμε για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, σε μια Κυβέρνηση εμφανώς αδύναμη, άκρως επικίνδυνη και ιδιαιτέρως καταστροφική, σε μια Κυβέρνηση της οποίας ηγείται ένας αδύναμος Πρωθυπουργός, ο οποίος με τις τραγελαφικές του ενέργειες το τελευταίο διάστημα έχει προκαλέσει σύγχυση στην ελληνική κοινωνία, έχει διασύρει τη χώρα και έχει εκθέσει ανεπανόρθωτα την πατρίδα μας.

Αλήθεια, κύριοι της Κυβέρνησης, έχετε αναρωτηθεί τι πραγματικά έχει συμβεί τις τελευταίες ημέρες; Αναλογιστήκατε τι κλίμα δημιούργησε η Κυβέρνησή σας εντός και εκτός της χώρας; Αντιλαμβάνεστε την κρισιμότητα της κατάστασης;

Η απάντηση σ' αυτά τα ερωτήματα είναι σίγουρα «όχι». Βέβαια, οι συνάδελφοι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ όντας πιο κοντά στην κοινωνία, αφουγκραζόμενοι την κοινωνία, εναγωνίως επισημαίνουν: Οι εκατόν πενήντα έξι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, δεν μπορούν να σηκώσουν το βάρος για την πορεία της χώρας και του ΠΑΣΟΚ. Δεν προχωρούμε σε μεταρρυθμίσεις. Παίρνουμε μόνο μέτρα.

Άλλος συνάδελφος είπε: «Δεν είναι στραβός ο γυαλός, στραβά αρμενίζαμε και στραβά συνεχίζουμε να αρμενίζουμε». Άλλη συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ: «Η αξιοπιστία μας έχει χαθεί». Πάλι άλλη συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ: «Ο Γιώργος Παπακωνσταντίνου ήταν ειλικρινής και εξήγησε γιατί το μνημόνιο 2 θα αποτύχει, όπως απέτυχε και το μνημόνιο 1». Τέλος, ο Νέστορας της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Κακλαμάνης δήλωσε: «Να θυμάστε ότι κάποτε αυτοί που κορόιδεψαν τον ελληνικό λαό πήγαν στο Γουδί».

Όσα εκτυλίχθηκαν την προηγούμενη εβδομάδα στον τόπο, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι άνευ προηγουμένου. Οι πιο ταλαντούχοι σεναριογράφοι και σκηνοθέτες δεν θα έχουν ποτέ φανταστεί και γράψει αυτά που διαδραματίστηκαν τις μέρες αυτές στη χώρα μας: Μια κυβέρνηση με ημερομηνία λήξης, ένας Πρωθυπουργός της κωλοτούμπας, ένα κόμμα που τα έχει χαμένα και κάπου στο ενδιάμεσο να ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης.

Σε τι να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης, κύριοι συνάδελφοι; Σε μια αποτυχημένη πολιτική; Σε μια ανίκανη κυβέρνηση; Σε έναν επικίνδυνον Πρωθυπουργό; Πώς να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης, όταν ο ίδιος ο κ. Παπανδρέου δεν εμπιστεύεται την ίδια του τη νέα του Κυβέρνηση που έφτιαξε με παλιά στελέχη, με στελέχη παλιάς κοπής; Πώς να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε μια κυβέρνηση που χαρακτηρίζεται από ασυνέπεια λόγου και έργων; Πώς να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε μια κυβέρνηση που πιστώνεται την αποτυχία και το διασυρμό της χώρας μας στο εξω-

τερικό;

Τις τελευταίες ημέρες εκτυλίχθηκαν απίστευτα γεγονότα, γεγονότα τα οποία μαρτυρούν την αδυναμία διακυβέρνησης της χώρας, το έλλειμμα εξουσίας που υπάρχει και την ακυβερνησία της πατρίδας. Παρατηρήσαμε έναν απεγνωσμένο Πρωθυπουργό, ο οποίος τύποις είχε την πρόθεση να παραιτηθεί για να δημιουργηθεί μια κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, είχε την πρόθεση να παραιτηθεί για να σωθεί ο τόπος, αλλά μέσα σε πέντε-έξι ώρες όλα άλλαξαν. Είδαμε έναν Πρωθυπουργό να παραιτείται και μετά από μερικές ώρες να παίρνει πίσω την παραίτησή του, αιχμάλωτος της κομματικής του τάξης και των πρωτοκλασάτων Υπουργών του. Αυτά δεν συμβαίνουν ούτε στα πιο δραματικά πολιτικά μυθιστορήματα. Κι όμως, ο κ. Παπανδρέου δραματοποίησε μια κατάσταση, συναντήθηκε με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, παραιτήθηκε για έξι ώρες, ξεπαραιτήθηκε μετά και προχώρησε σε κατά τα άλλα δομικό ανασχηματισμό με στελέχη παλαιάς κοπής.

Λυπάμαι που θα το πω, αλλά αυτό που έκανε ο Πρωθυπουργός την Παρασκευή δεν λέγεται ανασχηματισμός, λέγεται μετάταξη. Γιατί, όπως λέει ο ελληνικός λαός σοφά, «άλλαξε ο Μανωλιός και έβαλε τα ρούχα του αλλιώς». Όμοιος της κομματικής νομενκλατούρας του ΠΑΣΟΚ, δέσμιος των κομματικών συμφερόντων, πήρε τα στελέχη από το ένα Υπουργείο και τα πήγε στο άλλο. Δηλαδή, με απλά λόγια, για να σώσει το κόμμα του ΠΑΣΟΚ που, όπως αποδεικνύεται από σειρά ανεξαρτητοποιήσεων ή παραίτησεων Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, δεν σώζεται εγκατέλειψε τη χώρα. Η εθνική σωτηρία και η σωτηρία της πατρίδας μας μετατράπηκε σε κομματική σωτηρία και σωτηρία της πρωθυπουργίας. Ένας Πρωθυπουργός που έως χθες διακήρυττε ότι δεν τον ενδιαφέρει η καρέκλα και η εξουσία αποδείχθηκε τελικά ότι το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι η δική του σωτηρία και η σωτηρία του κόμματός γαντζωμένος στην εξουσία. Έτσι ο κ. Παπανδρέου δεν άντεξε τις πιέσεις στο εσωτερικό του παραπαλιόντος κόμματός του με αποτέλεσμα η χώρα να χάσει μια ιστορική ευκαιρία. Η διάσωση της πατρίδας δυστυχώς, μετατράπηκε σε διάσωση του πασοκικού όλου.

Η αλήθεια είναι, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι έχετε αποτύχει. Η αλήθεια είναι ότι αποτύχατε, πέσατε έξω από όλες τις προβλέψεις σας και βέβαια, έρχεσθε τώρα και ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης. Μα, είναι δυνατόν! Είναι δυνατόν, όταν η πολιτική σας απέτυχε παταγωδώς, όταν οδηγείτε τη χώρα σε νέα ύφεση, όταν αυξάνετε τα ελλείμματα και έρχεσθε τώρα και λέτε ότι οι θυσίες του λαού δεν πηγαίνουν χαμένες; Μα, τι άλλο πρέπει να δείτε για να το παραδεχθείτε; Η αλήθεια είναι ότι μειώσατε μισθούς και συντάξεις, ότι λεηλατήσατε με την πολιτική σας τα ελληνικά νοικοκυριά, ότι γονατίσατε τη μεσαία τάξη, ότι οδηγήσατε σε ραγδαία αύξηση την ανεργία με μια ανεργία που πλησιάζει το ένα εκατομμύριο περίπου πολίτες, ότι συρρικνώσατε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις αυξάνοντας τα λουκέτα, ότι απογοητεύσατε την ελληνική κοινωνία ακόμη και αυτούς που σας ψήφισαν. Η πολιτική σας οδηγεί σε ένα παραλυτικό και επικίνδυνο αδιέξοδο. Παρ' όλα αυτά φέρνετε τώρα το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα για να απομυζήσετε ό,τι έχει μείνει στον ελληνικό λαό. Βλέπετε ότι τα μέτρα που παίρνετε δεν οδηγούν πουθενά, αντίθετα αυξάνουν το έλλειμμα, μεγαλώνουν την ύφεση και δημιουργούν περισσότερες και πιο δύσκολες συνθήκες και παρ' όλα αυτά ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ηλίου φαينότερο ότι η Κυβέρνηση και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός ασκούν πλέον την πιο επικίνδυνη πολιτική για τη χώρα. Όταν ο Πρωθυπουργός λέει και ξελέει, παραιτείται και ξεπαραίτεται, εμφανίζει αδυναμία συνεννόησης, τότε πώς περιμένουμε να υπερασπιστεί τα συμφέροντα της χώρας μας στο εξωτερικό; Όταν ο Πρωθυπουργός έχει χάσει την εμπιστοσύνη στο εσωτερικό του κόμματός του και στην ίδια την κοινωνία, τότε πώς περιμένει από εμάς ψήφο εμπιστοσύνης; Όταν ο Πρωθυπουργός δεν εμπιστεύεται την ίδια του την Κυβέρνηση, την Κυβέρνηση που αυτός σχημάτισε, τότε πώς να την εμπιστευτούμε εμείς;

Κύριοι της Κυβέρνησης, δεν μπορούμε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης, γιατί ούτε εσείς εμπιστεύεστε τον ίδιο τον εαυτό σας, δεν σας εμπιστεύεται το ίδιο σας το κόμμα, δεν σας εμπιστεύεται το σύνολο του ελληνικού λαού. Γι' αυτό η μόνη λύση που απομένει είναι να προσφύγετε άμεσα στον ελληνικό λαό για να δώσει ο λαός την τελική λύση, για να ανακτήσει πάλι ο λαός τη χαμένη του αυτοπεποίθηση και να ατενίσει το μέλλον με ελπίδα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Μαγκούφης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καλό ταξίδι, Άγγελε. Θα μας λείψεις. Θα σε θυμάμαι, συναγωνιστή. Τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια στην οικογένεια Τζέκη και του ΚΚΕ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα βρίσκεται σε κρίσιμο σταυροδρόμι. Το διεθνές περιβάλλον και το σκληρό είναι απειλητικό και ζοφερό. Το παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα παίζει τις χώρες του πλανήτη στις ζαριές της απληστίας. Δεν απειλείται μόνο η Ελλάδα. Έφθασε να απειλείται η μεγαλύτερη οικονομία του πλανήτη, η Αμερική. Το 92% του χρήματος στην παγκόσμια αγορά είναι φούσκα και δεν έχει σχέση με την πραγματική οικονομία. Οι κοινωνικές κατακτήσεις σαρώνονται. Οι λαοί οδηγούνται στην εξαθλίωση, οι χώρες βρίσκονται στην ομηρία των spreads και των CDS, οι οίκοι αξιολόγησης καθορίζουν τις εξελίξεις. Η πολιτική λειτουργία χωρίς θεσμική θωράκιση, οι πολιτικοί χωρίς όραμα. Στην Ευρώπη οι πολίτες είναι ανοχύρωτες. Το εθνικό ένστικτο αντιδρά σπασμωδικά. Το όραμα της ενιαίας Ευρώπης κινδυνεύει. Η πολιτική ένωσή της πρέπει να προχωρήσει πριν είναι αργά. Η ΟΝΕ από μόνη της και ο τρόπος που σήμερα λειτουργεί δεν αποτελεί λύση. Το ευρώ αλυσοδένει ανάμοιρες οικονομίες και δημιουργεί πολιτικές και κοινωνικές ασυμβατότητες. Οδεύουμε προς κοινωνικές εκρήξεις που θα σαρώσουν όλη την Ευρώπη. Ο κίνδυνος είναι υπαρκτός. Πρέπει να επικρατήσει παντού η λογική, και στους Έλληνες και στους Ευρωπαίους. Οι λύσεις στα προβλήματα πρέπει να αναζητηθούν με ρεαλισμό εντός των πλαισίων του ευρωπαϊκού συστήματος συνύπαρξης και ευημερίας των λαών, χωρίς υποτέλεια, χωρίς δουλεία. Αυτό αποτελεί την κραυγή αγωνίας που βγαίνει σήμερα από τις πλατείες της Ελλάδας, της Ισπανίας, της Πορτογαλίας και θα βγει αύριο και από τις πλατείες και άλλων χωρών, αν δεν βρεθούν λύσεις στα προβλήματα. Τα μηνύματα των πλατειών είναι ηχηρά, ισχυρά αλλά και ελπιδοφόρα και ωφελούν την πατρίδα, γιατί πέρα από τις ακρότητες, αποτελούν έκφραση ενεργών πολιτών που αφυπνίστηκαν και εγκατέλειψαν τον καναπέ διεκδικώντας.

Σίγουρα ο διάλογος θα αποδώσει καρπούς εν αντιθέσει με τις βερμπαλιστικές ακαρπίες, όπως αυτή του κ. Τσίπρα που μπέρδεψε τη δημοκρατία μεταξύ άνω και κάτω Βουλής ξεχνώντας πως η Βουλή της Δημοκρατίας είναι αυτή της Βουλής των Ελλήνων στην οποία και ο ίδιος ανήκει. Οι κυβερνήσεις αφουγκράζονται τις πλατείες, αλλά οφείλουν να ανταποκριθούν στη δικαιοτέρα κατανομή του παραγόμενου πλούτου πριν είναι αργά. Η επιλογή του δρόμου για την Ελλάδα σήμερα έχει ονοματεπώνυμο. Είναι η σύνεση, η εθνική συνεννόηση και η ανάληψη του μερτικού στην ευθύνη. Ούτε θαύματα γίνονται, ούτε μάγοι υπάρχουν. Για να σωθεί η χώρα, πρέπει να το θέλουμε. Το θέλουμε όμως, ή βρισκόμαστε υπό την επήρεια μιας εθνικής αυτοκαταστροφικής μανίας;

Είναι ώρα για εθνική αφύπνιση, ώρα να διδαχθούμε από το παρελθόν για να υπάρξει μέλλον. Η πρωταρχική ευθύνη ανήκει σε εμάς τους Βουλευτές, στην Κυβέρνηση, στα κόμματα. Οφείλουμε να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και να αποτυπωθεί στην ιστορία η πατριωτική συνείδηση και η εθνική ενότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός ξεδίπλωσε τη βεντάλια των θεμάτων που αφορούν τη χώρα και ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης και εθνική συνεννόηση. Είχε προηγηθεί η αποτυχημένη προσπάθεια σχηματισμού κυβέρνησης εθνικής ενότητας που δυστυχώς, τορπιλίστηκε. Προφανώς ο Πρωθυπουργός θεώρησε πως το δικό του αξιακό σύστημα το διαθέτει και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Μάταια, όμως. Γιατί αντί αξιακού συστήματος και γενναιοδωρίας, βρέθηκε απέναντι στη μικροψυχία και την ιδιοτέλεια.

Όμως, τούτη την κρίσιμη ώρα για την Ελλάδα είναι σημαντικό ο κ. Σαμαράς να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων ως πατριώτης, γιατί τώρα κρίνεται η σωτηρία της πατρίδας, τώρα, που οι Ευρωπαίοι εταίροι μας και δανειστές θέτουν ως όρο την εθνική συναίνεση, προκειμένου να χορηγήσουν την πέμπτη δόση του δανείου προς την Ελλάδα.

Έχετε ευθύνη, κ. Σαμαρά, να συνδράμετε την πατρίδα, αφήνοντας κατά μέρος τις άγονες εμμονές του «Ζαπτείου 2», για το οποίο επαίρεστε, δίχως να έχετε αποδείξει την ορθότητά του. Ο κεντρικός άξονας της πρότασής σας αφορά στη μείωση των φορολογικών συντελεστών για τις επιχειρήσεις από το 20% στο 15%, θεωρώντας πως έτσι ντόπιοι και ξένοι επενδυτές θα τρέξουν άμεσα να επενδύσουν ως εθνικοί σωτήρες.

Αν πράγματι το πιστεύετε αυτό, κύριε Σαμαρά, αυταπατάστε και με κάνετε να αμφιβάλω για τις οικονομικές γνώσεις των συντακτών του Ζαπτείου 2, γιατί το μόνο, το οποίο επιτυγχάνει, είναι η διατήρηση της στρεβλής δομής του παραγωγικού συστήματος, που αποτελεί την κυρίαρχη συνιστώσα του οικονομικού μαρασμού της χώρας μας.

Δεν γνωρίζετε, κύριε Σαμαρά, ότι η συμμετοχή του πρωτογενή τομέα στο ΑΕΠ ανέρχεται μόλις στο 4%, του δευτερογενή μόνο στο 19% και του τριτογενή στο υπερβολικό 77% ως παράγωγο του αθηνοκεντρικού κράτους; Προς ποια αλλαγή της υφιστάμενης στρεβλής δομής τείνει η πρότασή σας; Να διογκώσουμε τη μεταπρατική οικονομία;

Ποιο μοντέλο, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, μπορεί να αποδείξει την ορθότητα των ισχυρισμών σας; Προφανώς, δεν υπάρχει, γιατί αν υπήρχε, θα το είχατε καταθέσει εδώ στη Βουλή θριαμβολογώντας, ενώ τώρα περιορίζεστε σε υποθετικές και θεωρητικές αναφορές χωρίς αντίκρισμα, γιατί απέχουν παρασάγγας από την πραγματικότητα της ελληνικής οικονομίας και κρύβεστε πίσω από τη λέξη της κοστολόγησης, που τη χρησιμοποιείτε όπως η σουπιά το μελάνι.

Μια άλλη πρόταση, όμως, που μπορεί –κατά την ταπεινή μου άποψη– να συμβάλει καθοριστικά στην αλλαγή της στρεβλής δομής του παραγωγικού συστήματος και την αντιμετώπιση της ανεργίας είναι αυτή που πρότεινα στον κ. Παπακωνσταντίνου και θα προτείνω και στον κ. Βενιζέλο, ευελπιστώντας να υιοθετηθεί ως αναπτυξιακή φορολογική πολιτική. Η πρότασή μου συνίσταται στην ύπαρξη κλίμακας διαφορετικών φορολογικών συντελεστών στο 12%, 15%, 18%, 20%, 25% και στο 30% για τα μη διανεμόμενα κέρδη σε αντίστοιχες κατηγορίες επιχειρήσεων με στόχο την ουσιαστική αναπτυξιακή διεργασία και την αύξηση του πρωτογενούς τομέα τουλάχιστον στο 10% και του δευτερογενή στο 25%. Αυτή η πρότασή μου –η οποία εμπεριέχεται στην επιστολή προς τον κ. Παπακωνσταντίνου και την οποία καταθέτω για τα Πρακτικά– στοχεύει, πέραν της ισόρροπης ανάπτυξης, στην αντιμετώπιση της ανεργίας, στην κοινωνική δικαιοσύνη και είναι συμβατή με τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας. Ελπίζω να μελετηθεί άμεσα από την Κυβέρνηση, τα κόμματα και τις παραγωγικές δυνάμεις του τόπου και να αποτελέσει πεδίο διαλόγου και συναπόφασης με στόχο, ακόμη και τώρα, την έγκαιρη βελτίωση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Μαγκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η δημοκρατία ακριβή και ο χρόνος δυνάστης αφαιρεί τη δυνατότητα να αναπτύξω τις απόψεις μου σε πολλά καίρια ζητήματα. Εκ των πραγμάτων, η κρίσιμότητα των στιγμών επικεντρώνεται στη συζήτηση, στο χρέος απέναντι στην πατρίδα και έναντι της νέας γενιάς, από την οποία δανειστήκαμε το μέλλον της. Το χρέος αυτό μας αφορά όλους. Απαιτεί την εθνική συσπείρωση, τη συνεννόηση, τη στήριξη του μεσοπρόθεσμου προς υπέρβαση της κρίσης.

Το παρόν στην εθνική προσπάθεια της Κυβέρνησης πρέπει να το δώσουμε όλοι μας. Κατανόω τις πτυχές της κριτικής από τα κόμματα της Αριστεράς σε θέματα πολιτικών κοινωνικής δικαιοσύνης, γιατί κι εμείς εκεί στοχεύουμε, υλοποιώντας στην πράξη το χρέος που επιτάσσει η συγκυρία και αντέχοντας τον πόνο που μας προκαλεί η φαινομενική αλλοίωση της ιδεολογικής μας ταυ-

τότητας.

Σε καμμία, όμως, περίπτωση δεν θα μπορούσα να κατανοήσω μια δειλή και, ως εκ τούτου, αντιπατριωτική στάση της Νέας Δημοκρατίας σήμερα καθ' ότι οι επιταγές των Ευρωπαίων εταίρων προς την Ελλάδα εδράζονται σε ταυτόσημο ιδεολογικό υπόβαθρο με αυτό της Νέας Δημοκρατίας.

Προς τούτο, καλώ τον κ. Σαμαρά να φορέσει την «εθνική φανέλα» καθ' όλη τη διάρκεια του αγώνα, γιατί η εμπειρία της Πολιτικής Άνοιξης δεν πρέπει να τον οδηγήσει σε «πολιτικό χειμώνα».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ώρα ευθύνης για όλους και αυτή η ευθύνη δεν μπορεί παρά να μεταφραστεί σε ψήφο εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό της χώρας Γιώργο Παπανδρέου, που απέδειξε πως διαθέτει τη δύναμη της υπέρβασης και ως εθνικός ηγέτης έχει την αγκαλιά του ανοιχτή για όλους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Αλέξανδρος Κοντός.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι την ανάγκη από το Βήμα αυτό να εκφράσω τα συλλυπητήρια μου στην οικογένεια του Άγγελου Τζέκη, στους συντρόφους και τους οικείους του. Ο Άγγελος Τζέκης υπήρξε ένας έντιμος πολιτικός, ένας ειλικρινής άνθρωπος, ένας πολιτικός, ο οποίος ανέλαβε τη ζωή του στους αγώνες για τη στήριξη των φτωχών Ελλήνων και, κυρίως, των Ελλήνων αγροτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε τις τελευταίες δύο ημέρες για την ψήφο εμπιστοσύνης που ζητά η «ρετουσαρισμένη» πλέον Κυβέρνηση του κυρίου Παπανδρέου. Αρκετοί από τους «κηπουρούς» απομακρύνθηκαν. Δημιουργήθηκε από το παλιό βαθύ ΠΑΣΟΚ μια ισχυρή κυβερνητική επιτροπή, προκειμένου να αποτρέψει τη διαφυγή του κ. Παπανδρέου, ο οποίος πριν από λίγα εικοσιτετράωρα, ήταν έτοιμος να παραδώσει την εξουσία, ομολογώντας ουσιαστικά την αποτυχία του.

Ζήσαμε στιγμές απείρου κάλλους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν είδαμε Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ να σφυροκοπούν άγρια –πιο άγρια και από την Αντιπολίτευση– την Κυβέρνηση. Βέβαια, είδαμε και Βουλευτές να ανεξαρτητοποιούνται, όπως είδαμε και Βουλευτές να αισθάνονται την ανάγκη να παραιτηθούν, προκειμένου να μην είναι συνυπεύθυνοι στα νέα σχέδια εξόντωσης της ελληνικής κοινωνίας. Μετά από αυτά, έρχεται η Κυβέρνηση και ζητά ψήφο εμπιστοσύνης.

Πιστεύω πως αν η Κυβέρνηση θέλει ψήφο εμπιστοσύνης, εδώ που η ίδια μας έφτασε, το πολιτικό ορθό και ωφέλιμο για τη χώρα θα ήταν να τη ζητήσει, όχι από τη Βουλή, αλλά από τον ελληνικό λαό, διότι δεν μπορεί να εξηγήσει στους Έλληνες πολίτες, αφού προεκλογικά έλεγε ότι «χρήματα υπάρχουν», αφού έταζε σε όλους τα πάντα, πως επί είκοσι μήνες οδήγησε σε κατάρρευση, σε ανέχεια, οδήγησε ένα βήμα πριν από το γκρεμό τους Έλληνες πολίτες.

Εμείς σαν Νέα Δημοκρατία έχουμε ξεκαθαρίσει πως δεν θα συνυπογράψουμε τα δικά της τραγικά για την πατρίδα λάθη, δεν θα γίνουμε συνοδοιπόροι σ' αυτήν την καταστροφική πορεία, που εκείνη έχει χαράξει.

Δεν δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε μία Κυβέρνηση, που επί σχεδόν είκοσι μήνες δεν έχει να παρουσιάσει τίποτα θετικό για την οικονομία, τίποτα θετικό για την κοινωνία και που σύρει τη χώρα όλο και πιο κοντά στο χείλος της καταστροφής, που επί σχεδόν είκοσι μήνες αναλώνεται σε επικίνδυνους πειραματισμούς και παράλογους ακροβατισμούς, που συστηματικά τρομοκρατεί και παραπλανά τους πολίτες, που είναι αναξιόπιστη και ανίκανη να διαχειριστεί ακόμη και τα δικά της λάθη.

Ακούσαμε προηγουμένως για συναίνεση. Μα, η Νέα Δημοκρατία επί είκοσι μήνες ψήφισε πάνω από τριάντα νομοσχέδια, στήριξε όπου έπρεπε την Κυβέρνηση.

Μπορείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μου πείτε τι συναίνεση και πόσα νομοσχέδια δώσατε εσείς στην Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή; Καμμία συναίνεση ποτέ δεν δώσατε. Επικρατούσε ένας άκρατος λαϊκισμός, πιέσεις, αντίδραση, και, βέβαια, ήσασταν συνέχεια απέναντι σε ό,τι εποικοδομητικό και σωστό γι-

νόταν για την πατρίδα.

Λέμε «όχι» γιατί αναλάβατε την εξουσία παραπλανώντας τον ελληνικό λαό. Τον δελεάσατε με το περίφημο «λεφτά υπάρχουν», για να έρθετε μετά και να του πείτε ότι «μαζί τα φάγαμε τα λεφτά».

Λέμε «όχι», διότι διασύρατε τη χώρα διεθνώς με το χειρότερο τρόπο, με τις δηλώσεις σας περί χρεοκοπίας, περί Τιτανικού, περί διεφθαρμένης χώρας. Τη βγάλατε από τις διεθνείς αγορές και ανοίξατε τις ορέξεις εκείνων που ωφελούνταν τόσους μήνες από τα προβλήματά μας και που συνεχίζουν να ωφελοούνται.

Λέμε «όχι» διότι είστε τελείως αναξιόπιστοι. Τους πρώτους μήνες της διακυβέρνησής σας κάνατε ό,τι περνούσε από το χέρι σας για να διογκώσετε το έλλειμμα, κατηγορώντας τη Νέα Δημοκρατία, η οποία, όταν έπαιρνε μέτρα σαν Κυβέρνηση για την κρίση, εσείς τη λοιδορούσατε. Την ίδια ώρα, όμως, εσείς είχατε παράλληλα ξεκινήσει συζητήσεις και μυστικές διαπραγματεύσεις με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, με προφανή στόχο να μας παραδώσετε στα χέρια του, όπως και κάνατε, χωρίς καν να διαπραγματευτείτε.

Λέμε «όχι» γιατί αποδειχθήκατε κατώτεροι των περιστάσεων, γιατί δεν κάνατε τίποτε για να προλάβετε τα χειρότερα, ακόμα και όταν στις αρχές του 2010 η χώρα ήταν σε θέση να καλύψει μέρος των δανειακών της αναγκών με ικανοποιητικούς όρους από τη αγορά, εσείς το αρνηθήκατε, όπως χαρακτηριστικά σας κατηγορήσε πρόσφατα δική σας Βουλευτής, η κ. Βάσω Παπανδρέου, ακόμα κι όταν το ίδιο το κόμμα σας έλεγε «πάρτε εγκαίρως μέτρα», τους κοιτούσατε σαν ούφο.

Λέμε «όχι» στο αίτημά σας για ψήφο εμπιστοσύνης, διότι επιβάλατε και εφαρμόσατε ένα μνημόνιο καταστροφής για την ελληνική οικονομία, χωρίς να διαπραγματευτείτε και χωρίς να αναλογιστείτε τις συνέπειες των πράξεών σας. Και, μάλιστα, το φέρατε στη Βουλή με πολύ μεγάλη αλαζονεία. Τότε, δεν ζητούσατε συναίνεση. Τότε, ήρθατε στη Βουλή με τους εκατόν εξήντα Βουλευτές που είχατε και με αλαζονεία επιβάλατε την ψήφισή του. Κάνατε ευαγγέλιο το μνημόνιο 1 που το πλασάρατε σε σχέδιο σωτηρίας για τη χώρα για να αποδειχθεί αυτό που από την αρχή η Νέα Δημοκρατία έλεγε.

Λέμε «όχι» διότι καταστρέψατε κάθε ικμάδα ανάπτυξης στη χώρα, τρομοκρατώντας τους πολίτες και απονευρώνοντας την αγορά, στερνώντας τη χώρα για περισσότερο από δώδεκα μήνες από αναπτυξιακό νόμο, διότι ήσασταν ανίκανοι να απορροφήσετε το ΕΣΠΑ και το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης και Αλιείας, το ύψος των οποίων ξεπερνούν τα 20 δισεκατομμύρια ευρώ και τα οποία προγράμματα η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε διασφαλίσει για τη χώρα και είχε κάνει όλους τους προγραμματισμούς, έτσι ώστε να έχουμε γρήγορη απορρόφησή τους.

Τώρα, ο κ. Βενιζέλος είπε να μπορέσουμε να κάνουμε απορροφήσεις στο 100% των προγραμμάτων. Γιατί δεν το είπε από την αρχή η Κυβέρνηση; Γιατί η Κυβέρνηση –αυτό είναι το ερώτημα– δεν στράφηκε στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, απ' όπου θα μπορούσε να καλύψει το 20%, την ελληνική συμμετοχή, για να γίνουν επενδύσεις που πραγματικά θα έδιναν ανάσα και ανάπτυξη στην πατρίδα μας;

Ρίξατε την Ελλάδα από την πέμπτη θέση απορροφητικότητας των κοινοτικών κονδυλίων, όπου βρισκόταν το Σεπτέμβριο του 2009, στη δέκατη έβδομη θέση που βρίσκεται σήμερα. Κηρύξατε άτυπη στάση πληρωμών στο ελληνικό δημόσιο, παγώσατε κάθε παραγωγική δραστηριότητα, καθημερινά οδηγείτε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις σε αφανισμό και υποχρεώνετε τον ελληνικό λαό να ματώσει κι άλλο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δυστυχώς, το δήθεν σχέδιο σωτηρίας σας βύθισε τη χώρα στην ύφεση, έφερε επίμονα υψηλά ελλείμματα, διογκωσε το χρέος, εξόντωσε την κοινωνία και κάθε ελπίδα για το μέλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έως τώρα πολιτική της Κυβέρνησης δεν επιτρέπει και στον πλέον καλόπιστο να την εμπιστευθεί, να εμπιστευθεί οτιδήποτε σ' αυτήν που αφορά το μέλλον της χώρας, ιδιαίτερα σ' αυτές τις κρίσιμες στιγμές. Εμείς λέμε «όχι» στην ψήφο εμπιστοσύνης που ζητάτε. Αν τολμάτε, απευθυνθείτε στην κοινωνία, για να επιβεβαιώσετε και να νομιμοποιήσετε εκεί

την καταστροφική πολιτική σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτριος Κρεμαστίνος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα με τη σειρά μου κι εγώ να εκφράσω τα συλλυπητήριά μου σε ένα φίλο, αγωνιστή και ονειροπόλο που έφυγε τόσο νωρίς, τον Άγγελο Τζέκη.

Κύριε Πρόεδρε, «των οικιών ημών εμπιπραμένων, ημείς άδομεν». Εάν υπάρχει κάποιο θέμα, για το οποίο θα μπορούσε κανείς να ψέξει την Κυβέρνηση, είναι το γιατί δεν έκανε συμμετοχο στην ευθύνη τη Βουλή ζητώντας εκατόν ογδόντα Βουλευτές ή και το λαό ακόμα, όταν ετέθη προ του προβληματισμού του μνημονίου 1. Εάν είχε συμβεί αυτό, είναι βέβαιο ότι σήμερα ενδεχομένως να μην υπήρχε αυτή η κοινωνική αναταραχή ή, αν θέλετε, την ευθύνη θα την είχε η πλειοψηφία.

Όμως, σήμερα πρέπει κανείς να αντιμετωπίσει αυτά τα ερωτήματα. Το βασικό ερώτημα που πλανάται είναι αν υπάρχει ή υπήρχε άλλος δρόμος για τη χώρα. Αν υπήρχε άλλος καλύτερος δρόμος, ένας δεύτερος δρόμος ή ένας τρίτος δρόμος, γιατί η Ιρλανδία και η Πορτογαλία και ενδεχομένως και άλλες χώρες να ακολουθήσουν τον ίδιο δρόμο; Και μιλάμε για χώρες με μικρότερο χρέος και λιγότερα ελλείμματα από τα δικά μας.

Όμως, υπάρχει μία βασική διαφορά. Εκεί, Κυβέρνηση και Αξιωματική Αντιπολίτευση συμφώνησαν αυτήν την αναγκαστική πορεία. Εκεί δεν πυροδοτούνται αντιδράσεις με τη μορφή των απεργιών, των καταλήψεων, των πορειών, που οδηγούν σε μεγαλύτερο οικονομικό αδιέξοδο τη χώρα. Εκεί, τα μέσα ενημέρωσης που διαμορφώνουν, ως γνωστόν, την άποψη της κοινής γνώμης, στηρίζουν αυτήν την πορεία. Αντίθετα, εδώ με καθημερινές πολύωρες εκπομπές πυροδοτούν τις αντιδράσεις.

Εκεί, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης δεν καταγγέλλουν και δεν απαξιώνουν χωρίς εξαίρεση όλους τους Βουλευτές, δηλαδή, με απλά λόγια, το κοινοβουλευτικό πολιτεύμα. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ασφαλώς και πρέπει να ελέγχουν τους πάντες και να καταγγέλλουν, αλλά να καταγγέλλουν επώνυμα. Οι γενικεύσεις και οι επιθέσεις κατά της Βουλής, όπου έγιναν –ιδέ Χιτλερική Γερμανία– οδήγησαν στην ανατροπή της δημοκρατίας, στο φασισμό.

Έτσι, οι αντιδράσεις των αγανακτισμένων πολιτών θα πρέπει να θεωρούνται αναμενόμενες και φυσιολογικές. Όμως, εδώ χρειάζεται προσοχή. Αν δεν υπάρξουν άμεσα ορατές πρωτοβουλίες και λύσεις, η κατάσταση θα επιδεινωθεί.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ας μη λησμονούν οι έχοντες και κατέχοντες ότι στην Αργεντινή οι επιθέσεις άρχισαν από τους πολιτικούς και τους δημοσιογράφους και, τελικά, επεκτάθηκαν κατά των εχόντων και κατεχόντων, οι οποίοι για να προστατευθούν από τις επιθέσεις των πεινασμένων, είχαν χτίσει τείχη γύρω από τα σπίτια τους με ηλεκτροφόρα καλώδια.

Προσωπικά, θα ήθελα να επενθυμίσω στη Βουλή ότι κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού του Δεκέμβρη του 2010 είχα υποστηρίξει απ' αυτό το Βήμα ότι αν η κατάσταση της χώρας από πλευράς κινητοποιήσεων συνεχιστεί για μερικούς ακόμα μήνες, τότε τα πράγματα θα οδηγηθούν σε αδιέξοδο και οι βλάβες στην οικονομία θα είναι ανεπανόρθωτες.

Τότε, είχα υποστηρίξει ότι η Κυβέρνηση χρειάζεται ευρεία κοινωνική στήριξη, γιατί δεν είναι αρκετή η κοινοβουλευτική πλειοψηφία από μόνη της για να επιλυθούν τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα. Ακριβώς το ίδιο υποστηρίζω και σήμερα. Αν αυτή η κοινωνική αναταραχή δεν κοπάσει και συνεχιστεί και με την παρούσα Κυβέρνηση, τότε φοβούμαι ότι ούτε αυτή η Κυβέρνηση θα μπορέσει να πετύχει τους στόχους της. Κατά συνέπεια, το ζητούμενο είναι η κοινωνική γαλήνη και η ευρεία συναίνεση.

Διερωτώμαι, αλήθεια, μπορούν να προκληθούν τα δημοψηφίσματα, αν συνεχίζεται η κοινωνική αναταραχή, όπως είναι σήμερα; Ποιοι πολιτικοί θα μπορέσουν να εμφανιστούν στις πλατείες, για να μιλήσουν υπέρ ή κατά του δημοψηφίσματος; Θα χρειαστείτε αναγκαστικά συναίνεση και κοινωνική γαλήνη. Είναι μονόδρομος.

Κατά τη γνώμη μου, ένα είναι το βασικό ερώτημα, το οποίο θα

έπρεπε να απαντήσει ο λαός και είναι το εξής: Θέλει ο λαός τα χρήματα που προσφέρει η Ευρωπαϊκή Ένωση μαζί με τις υποχρεώσεις που συνεπάγονται ή τα απορρίπτει; Θα οδηγηθεί με βάση το μεσοπρόθεσμο, όπως θα οδηγηθεί ή θα οδηγηθεί με άλλη πιεζίδα; Αυτός είναι ο προβληματισμός και πιστεύω ότι ο καθένας θα προβληματιστεί πάνω σ' αυτόν.

Όμως, θα σας πω ξεκάθαρα ότι ένα «ναί» σ' ένα τέτοιο δημοψήφισμα ή η υπερψήφισή με πάνω από εκατόν ογδόντα Βουλευτές του μεσοπροθέσμου θα επιφέρει την κοινωνική γαλήνη σε όλα τα επίπεδα. Άλλως, το έργο της Κυβέρνησης δεν θα είναι εύκολο. Κατά συνέπεια, ο δρόμος είναι μονόδρομος. Μονόδρομος είναι η επιτυχία αυτής της Κυβέρνησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε αντίθεση περίπτωση –ο μη γένοιτο– θα πρέπει να ανατρέξουμε σε συγκρότηση πραγματικής οικονομικής κυβέρνησης και πάντως –και θα το εξηγήσω– όχι εκλογές. Όταν λέω «πραγματική οικονομική κυβέρνηση», εννοώ ότι θα έχει πρωθυπουργό τον εκλεγμένο Πρωθυπουργό, με άμεση συμμετοχή των άλλων κομμάτων και όχι συμμετοχή εκπροσώπων των Αρχηγών.

Μην εκπλαγείτε μ' αυτό που θα πω τώρα. Ευτυχώς που απέτυχε αυτή η προσπάθεια δημιουργίας κυβέρνησης με άλλον πρωθυπουργό. Θα ήταν τελείως αναποτελεσματική. Ενθυμούμαι την κυβέρνηση Ζολώτα. Ο Ξενοφών Ζολώτας, μεγάλος οικονομολόγος ως γνωστόν, προκειμένου να πάρει την παραμικρή απόφαση, έπρεπε να ρωτά τηλεφωνικά όλους τους πολιτικούς Αρχηγούς. Ο Ζολώτας, δηλαδή, ήταν ο συντονιστής των Αρχηγών και όχι ο Πρωθυπουργός της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτό το γεγονός το έζησα κοντά στον Ανδρέα Παπανδρέου και το καταθέτω. Γι' αυτό, εκείνη η Κυβέρνηση κατέρρευσε και γι' αυτό θα ήταν μεγάλο σφάλμα να γίνει σκέψη για οποιαδήποτε κυβέρνηση με άλλον Πρωθυπουργό, εκτός από το νόμιμο εκλεγμένο υπεύθυνο Πρωθυπουργό.

Πιστεύω ότι η σημερινή Κυβέρνηση μπορεί να πετύχει τους στόχους της. Θα ήταν λάθος να γίνουν τώρα εκλογές, γιατί το πρόβλημα θα γίνει χειρότερο την επομένη των εκλογών, καθώς το πιθανότερο σενάριο είναι ότι δεν θα υπάρχει κυβέρνηση με αυτοδύναμη πλειοψηφία. Στην προκειμένη περίπτωση, οι εκλογές θα ήταν η έσχατη λύση.

Ποιο θα ήταν και πάλι το θέμα αμέσως μετά τις εκλογές; Το κύριο θέμα μετά τις εκλογές θα ήταν πάλι η αναζήτηση εθνικής συναίνεσης. Γιατί, λοιπόν, να μην επιδειχθεί η εθνική συναίνεση σήμερα που η χώρα διαθέτει κυβέρνηση με αυτοδυναμία, η οποία εγγυάται τη μη ακυβερνησία και να επιδιωχθεί συναίνεση με μία Βουλή που το πιθανότερο είναι ότι δεν θα διαθέτει –με βάση τα γκάλοπ– κανένας αυτοδυναμία, δηλαδή με πιθανή ακυβερνησία;

Το συμφέρον της χώρας απαιτεί τώρα την εθνική συναίνεση και πρέπει καθένας να αναλάβει τις ευθύνες του. Ο Παλαμάς είπε «κριτές θα μας δικάσουν οι αγέννητοι και οι νεκροί», δηλαδή η ιστορία και οι επερχόμενες γενιές. Αυτή η Βουλή έχει μεγάλη ιστορική ευθύνη, γιατί η χώρα βρίσκεται ενώπιον πολέμου, αντιμετωπίζει πρόβλημα διαλύσεως της οικονομίας της και έτσι ο κάθε Βουλευτής θα πρέπει να το σκεφτεί αυτό πολύ καλά.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αργύρης Ντινόπουλος.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό που θα παρατηρούσε κάποιος, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, είναι ότι ενώ η διαδικασία είναι ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνησή σας, αντί να μιλήσετε για τον Πρωθυπουργό, μιλάτε περισσότερο για τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, για το Σαμαρά. Αυτό δεν έχει γίνει ξανά. Δεν έχει γίνει ξανά μια Κυβέρνηση να ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης και οι Βουλευτές της Πλειοψηφίας να αναφέρονται συνεχώς στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Επίσης, θέλω να πω ότι μας μιλάτε συνεχώς για συναίνεση. Ποιοι εσείς, οι οποίοι το 2009 ξηλώνετε τα πλακάκια της Πλατείας Συντάγματος, όταν εμείς φέρναμε νομοσχέδια...

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Βέβαια, σας ενοχλεί, αγαπητοί συνάδελφοι, να θυμηθείτε τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ, τον Πρωθυπουργό, ο οποίος έτρεχε στον Πειραιά και συναντούσε τα δακρυγόνα.

Θέλετε να θυμηθούμε ότι καταγγέλλατε την πώληση του ΟΤΕ –το πακέτο του ΟΤΕ, εν πάση περιπτώσει– και τώρα θέλετε να τον πουλήσετε επτά φορές λιγότερο; Και έρχεστε τώρα και μας ζητάτε συναίνεση.

Επίσης, θέλω να πω ότι αυτή η συνεδρίαση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση γίνεται –δεν ξέρω αν το έχετε δει– με τα ΜΑΤ να έχουν αποκλείσει πριν από λίγη ώρα και πάλι την κεντρική είσοδο της Βουλής από την πλευρά του Αγνώστου Στρατιώτου. Δηλαδή, ανάμεσα στην Πλατεία και σε μας οι οποίοι συνεδριάζουμε εδώ, υπάρχουν οι αστυνομικές δυνάμεις. Αυτό καταφέρατε. Διότι πετύχατε μία κρίση ελλείμματος που είχε η ελληνική οικονομία επί των κυβερνήσεών μας να τη μετατρέψετε αρχικά σε κρίση δανεισμού και μετά σε εσωκομματική κρίση του ΠΑΣΟΚ. Είστε ένα τοξικό κόμμα. Και βεβαίως το λέω με την πολιτική έννοια. Και προσπαθείτε τώρα αυτήν την τοξικότητα της δικής σας παρατάξεως να την εξαγάγετε και να τη μετατρέψετε σε συνολικό πρόβλημα του πολιτικού συστήματος.

Οι εκκλήσεις σας για συναίνεση –και βεβαίως μιλάω πάντοτε πολιτικά– είναι υποκριτικές, αγαπητοί συνάδελφοι. Στην ουσία αυτό το οποίο απελπισμένα –πραγματικά απελπισμένα– ζητάτε είναι η συνενοχή. Θέλετε να βάλετε και τη Νέα Δημοκρατία μέσα στο κάδρο της πολιτικής χρεοκοπίας. Η πολιτική χρεοκοπία, όμως, είναι δική σας. Είναι πολιτική χρεοκοπία του ΠΑΣΟΚ. Είναι πολιτική χρεοκοπία του μνημονίου. Και πριν από λίγες ώρες, και ο νέος Υφυπουργός Οικονομικών του ΠΑΣΟΚ είπε ότι το μνημόνιο απέτυχε.

Εμείς λοιπόν, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, αυτήν την πολιτική χρεοκοπία δεν θα την ενστερνιστούμε. Δεν θα μπορούμε μέσα στο κάδρο. Και αυτό το κάνουμε όχι για άλλους λόγους, όχι γιατί δεν θέλουμε να αναλάβουμε τις ευθύνες μας, αλλά γιατί πρέπει να υπάρχει μια πολιτική παράταξη, ένα κόμμα, όπως η Νέα Δημοκρατία, που να σταθεί όρθιο σ' αυτές τις δύσκολες περιστάσεις για την πατρίδα, έτσι ώστε να μπορέσει με την ψήφο της ελληνικής κοινωνίας να βγάλει την Ελλάδα από αυτήν την οικονομική και πολιτική κρίση.

Προσπαθείτε να βάλετε τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας μέσα σ' αυτό το κάδρο της συνευθύνης. Μάλιστα, το προσπαθείτε και με τρόπους οι οποίοι είναι πολιτικά και ηθικά απαράδεκτοι. Και θέλω να καταγγείλω από αυτό το Βήμα δημοσιεύματα, ιδιαίτερα σήμερα, του γερμανικού Τύπου τα οποία καμμία σχέση δεν έχουν με την πραγματικότητα και τα οποία στρέφονται ευθέως εναντίον του προσώπου του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Και θέλω να σας πω –και θα επικαλεστώ και την επαγγελματική ιδιότητα, που βεβαίως ο καθένας μας έχει– ότι στη Νέα Δημοκρατία γνωρίζουμε από πού και από ποια κέντρα προέρχονται αυτά τα δημοσιεύματα. Και θα σας πω ότι είναι από τα ίδια κέντρα τα οποία προ ενός έτους περίπου προσπαθούσαν να φιλοτεχνήσουν την εικόνα του Πρωθυπουργού ως ενός διεθνούς ηγέτη ο οποίος βγάζει τη χώρα του από την οικονομική κρίση και την οδηγεί στην πρόοδο και την ανάπτυξη. Τα θυμόμαστε αυτά τα δημοσιεύματα σε έγκυρα διεθνή περιοδικά που φιλοτεχνούσαν μια αιογραφία του Πρωθυπουργού.

Σας πληροφορώ, λοιπόν, ότι πρόκειται για τα ίδια ακριβώς δημοσιογραφικά και επικοινωνιακά κέντρα, τα οποία τώρα προσπαθούν να κάνουν το αντίθετο για τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Όλες αυτές οι προσπάθειες, όμως, θα πέσουν στο κενό.

Και επειδή δεν θέλω να καταχρώμαι το χρόνο, θα ήθελα να πω πως απ' ό,τι φαίνεται τους εφαρμοστικούς νόμους θα τους φέρετε πάλι με τη διαδικασία του επείγοντος. Και εγώ θυμάμαι Βουλευτές της Συμπολίτευσης οι οποίοι αυτό το έβάζαν ως «κόκκινη γραμμή». Τώρα καταργήθηκε αυτή η «κόκκινη γραμμή».

Εάν, λοιπόν, πράγματι πιστεύετε ότι το μεσοπρόθεσμο είναι ένα νομοθέτημα το οποίο θα βγάλει την ελληνική οικονομία από την κρίση στην οποία βρίσκεται και το οποίο θα δώσει απάντηση και στα αιτήματα της ελληνικής κοινωνίας, όπως αυτά εκφράζο-

νται δια της «πλατείας», τότε γιατί δεν βγάζετε, όταν θα συζητείται το νομοσχέδιο, και δύο γιγαντοσόνες να παρακολουθεί ο κόσμος από την Πλατεία Συντάγματος αυτά τα οποία θα λέτε εδώ πέρα για το μεσοπρόθεσμο; Βεβαίως δεν το κάνετε, διότι ξέρετε ότι η ελληνική κοινωνία σας έχει απορρίψει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω να πω και κάτι τελευταίο. Η Κυβέρνησή σας, αγαπητοί Υπουργοί, μου θυμίζει το «e-pass» της Αττικής Οδού, αυτό με το οποίο περνάς από τις μπάρες. Όταν εξαντληθεί ο χρόνος του «e-pass», όπως εξαντλείται ο δικός σας ο χρόνος, η ένδειξη που σου βγάζει είναι «οριακό». Έχετε περάσει τα τρία «οριακά», όταν μετά απ' αυτά τα τρία «οριακά», βγαίνει η ένδειξη «κακό» και κλείνει η μπάρα.

Έχει κλείσει η μπάρα για την παράταξή σας, για την Κυβέρνησή σας και η μόνη διέξοδος είναι οι εκλογές, για να αποφασίσει η ίδια η ελληνική κοινωνία ποιες πολιτικές δυνάμεις θα την βγάλουν απ' αυτήν την οικονομική κρίση. Πάντως, σίγουρα δεν είναι το ΠΑΣΟΚ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κ. Αναστάσιος Σιδηρόπουλος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα και εγώ από την πλευρά μου να εκφράσω τα θερμά μου συλλυπητήρια για την απώλεια του Άγγελου Τζέκη τόσο στην οικογένειά του, όσο και στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Ήταν ένας άνθρωπος και ένας πολιτικός που τον διέκρινε η εντιμότητα, η αξιοπιστία, η ειλικρίνεια και η συνέπεια στους αγώνες.

Ακούω αυτό το τριήμερο τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και πραγματικά μου δημιουργεί μεγάλη έκπληξη. Βγαίνουν όλοι στο Βήμα και λένε ότι δεν ψηφίζουν και δεν δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης σ' αυτήν την Κυβέρνηση. Δεν νομίζω να σας τη ζήτησε και κανείς. Όμως, σε κάθε περίπτωση είναι δυνατόν; Πριν είκοσι μήνες ήσασταν κυβέρνηση. Αποδράσατε νύχτα, χωρίς κανείς να σας ενοχλήσει. Εγκαταλείψατε τη χώρα απέναντι στις ευθύνες, τις οποίες οφείλατε να πάρετε ως παράταξη.

Και μετά από είκοσι μήνες, έρχεστε σ' αυτήν την Αίθουσα με μία ισοπεδωτική αντίληψη και άποψη για όλα τα πράγματα και δεν έχω ακούσει ούτε μία λέξη αυτοκριτικής. Ούτε μία λέξη αυτοκριτικής! Και αυτό είναι άξιο απορίας. Ζητάτε εκλογές με τις ίδιες νοοτροπίες, τις ίδιες αντιλήψεις, τις ίδιες πρακτικές. Δηλαδή, δεν έχετε διδαχθεί τίποτα.

Εάν, λοιπόν, ήταν τόσο καλά τα πράγματα με την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, γιατί εγκαταλείψατε και φύγατε; Και έρχεστε σήμερα να κρίνετε έναν Πρωθυπουργό ο οποίος είναι στην πρώτη γραμμή της μάχης και διεκδικεί καθημερινά για την πατρίδα, για να σώσει τη χώρα από εκείνα τα τεράστια αδιέξοδα που εσείς την οδηγήσατε. Δηλαδή, οι χθεσινοί καταστροφείς έρχονται σήμερα να γίνουν τιμητές, έρχονται σήμερα να παρουσιαστούν ως σωτήρες απέναντι στον ελληνικό λαό. Μάλλον έχετε την εντύπωση ότι ο ελληνικός λαός ανήκει στην κατηγορία των Λωτοφάγων. Μάλλον κινείστε σε λάθος κατεύθυνση.

Και ο Πρωθυπουργός, ο οποίος ακόμα και σήμερα είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση με το νέο Υπουργό Οικονομικών, δίνει τη μάχη για τη σωτηρία της πατρίδας και πιστεύω ότι θα έχουμε θετικές εξελίξεις. Το διεθνές κύρος του και η αξιοπιστία του καταφέρνουν με τις πολιτικές πρωτοβουλίες που παίρνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση να θέσει τα πολιτικά ζητήματα και να ανοίξει μια νέα ατζέντα και ένα νέο διάλογο μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και εγώ να δεχθώ -γιατί το λέτε πολλοί- ακόμα και ότι υπάρχει και η αγωνία των ίδιων των Ευρωπαίων για το δικό τους μέλλον και τη δική τους προοπτική. Όμως, δεν παύει να είναι μια επιτυχία. Το θέμα είναι ότι εγώ πιστεύω πως η νέα Κυβέρνηση έχει όλες τις δυνατότητες και όλα τα εχέγγυα για να πετύχει. Και επειδή ο πολιτικός κόσμος είναι αυτός που δημιούργησε αυτή τη βαθειά πολιτική και οικονομική κρίση, πρέπει πάλι ο πολιτικός κόσμος να καταφέρει να βγάλει τη χώρα από τα αδιέξοδα.

Αυτή λοιπόν η Κυβέρνηση μπορεί. Βεβαίως κύριοι Υπουργοί, πιστεύω ότι σε αυτό το διάστημα της θητείας μας κάναμε πολλά και σημαντικά. Μέσα όμως στις τεράστιες δυσκολίες στις οποίες

βρεθήκαμε κάναμε ενδεχόμενα και λάθη και ενδεχόμενα υπήρξαν και αδικίες, κυρίως στους μισθωτούς και τους συνταξιούχους.

Ελπίζω και πιστεύω -γιατί αυτά τα ποσά που ακούγονται για τα νέα δάνεια για τη χώρα είναι ασύλληπτα, είναι αστρονομικά- να δώσουν τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση το επόμενο διάστημα να κάνει διορθωτικές κινήσεις και να βελτιώσει όποια λάθη και όποιες αδικίες έχουν γίνει. Και πιστεύω ότι πρέπει να ριζώσουμε ιδιαίτερα μεγάλη βαρύτητα στον πρωτογενή τομέα.

Ξεκινάει μία περίοδος όπου τα μηνύματα από τον αγροτοκτηνοτροφικό κόσμο είναι θετικά και ελπιδοφόρα. Έχουμε ζήτηση των προϊόντων, έχουμε αύξηση στις τιμές, αλλά πρέπει να έχουμε παράλληλα και πολιτικές στήριξής τους. Δεν μπορεί δηλαδή, ακόμα και σήμερα να έχουμε ένα ΦΠΑ της τάξης του 23% στα αγροτικά μηχανήματα. Δεν είναι ειδη πολυτελείας.

Και βεβαίως πιστεύω ότι όταν η συγκυρία είναι οικονομικά ευνοϊκή θα έπρεπε να δούμε ακόμα και το ενδεχόμενο της μείωσης του ΦΠΑ σε όλα τα αγροφόδια, τη δυνατότητα να έχουν φθηνό αγροτικό πετρέλαιο, γιατί σήμερα η χώρα αν σε κάτι πάσχει είναι -και νομίζω ότι είναι καθοριστικός παράγοντας- το ισοζύγιο εισαγωγών-εξαγωγών. Εκεί λοιπόν μπορεί η χώρα να κάνει θαύματα στον πρωτογενή τομέα.

Γι' αυτό λοιπόν πρέπει με τις πολιτικές μας εμπράκτως να στηρίξουμε αυτό το χώρο για να μπορέσουμε να αυξήσουμε τις εξαγωγές μας, διότι οι εδαφοκλιματολογικές συνθήκες της χώρας είναι τέτοιες που δίνουν τη δυνατότητα να έχουμε ανταγωνιστικά προϊόντα και θέλουμε απλά να γίνουν ανταγωνιστικότερα και μέσα από τις τιμές.

Βλέπουμε σε όλη την Ευρώπη ότι όλα τα διατροφικά προβλήματα και σκάνδαλα ξεκίνησαν από άλλες χώρες. Γι' αυτό λοιπόν η χώρα μας και ασφαλή προϊόντα μπορεί να έχει και ανταγωνιστικά προϊόντα. Αυτό ελπίζω και πιστεύω με τις πολιτικές που θα ακολουθήσουμε το επόμενο διάστημα.

Να δούμε λίγο και τις παρεμβάσεις που πρέπει να κάνουμε στην αγορά, όπου πρέπει να μειωθούν ουσιαστικά, δραστικά οι τιμές στα είδη διατροφής για να υπάρξει ένας εξορθολογισμός κι αν θέλετε αυτή η απώλεια του χαμένου εισοδήματος να έρθει και να καλυφθεί από τα είδη πρώτης πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης και ανάγκης.

Κατανοώ απόλυτα ότι η κρίση είναι βαθιά και καταλαβαίνω -γιατί οι Βουλευτές τις περιφέρειες όλοι μας καθημερινά συνομιλούμε με τους πολίτες- την αγανάκτησή τους και την έντασή τους. Όμως νομίζω ότι σε αυτήν την Αίθουσα δεν ακούστηκε από έναν άλλο πολιτικό φορέα μία άλλη πρόταση διεξόδου από την κρίση. Τους θέλουμε συμπαραστάτες σε αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια. Κι εγώ από την πλευρά μου πιστεύω -όχι από κομματικό καθήκον- ότι αυτή τη Κυβέρνηση που έχει το πολιτικό και κοινωνικό στίγμα μπορεί να πετύχει.

Εύχομαι καλή δύναμη, καλή επιτυχία και θα είμαστε κοντά σας. Και βέβαια όπου χρειαστεί θα έχουμε και τη διαφορετική μας πρόταση.

Ευχαριστώ πολύ κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό θα προβούμε στην ορκωμοσία του συναδέλφου κ. Θεόδωρου Ιγνατιάδη, που αντικαθιστά τον κ. Άγγελο Τζέκη που απεβίωσε.

Καλείται ο συνάδελφος κ. Θεόδωρος Ιγνατιάδης να προσέλθει και να δώσει το νενομισμένο από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής όρκο ενώπιον του εκπροσώπου της Εκκλησίας.

(Στο σημείο αυτό προσέρχεται ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Ιγνατιάδης και δίνει τον παρακάτω όρκο:

«Ορκίζομαι στο όνομα της Αγίας και Ομοουσίας και Αδιαίρετης Τριάδας να είμαι πιστός στην Πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, να υπακούω στο Σύνταγμα και τους νόμους και να εκπληρώνω ευσυνείδητα τα καθήκοντά μου».

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Άξιος, άξιος!

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Άξιος, άξιος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Να συγχαρούμε τον κ.

Θεόδωρο Ιγνατιάδη, ο οποίος κάτω από δύσκολες συνθήκες αναλαμβάνει να εκπροσωπήσει έναν άξιο συνάδελφο, όπως ήταν ο Άγγελος Τζέκης. Εκτιμώ ότι θα σας ακολουθεί αυτό το βάρος του να εκπροσωπεί την Έδρα που είχε ο Άγγελος Τζέκης.

Συνεχίζουμε με τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Ιωάννη Ραγκούση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Θερμά συλλυπητήρια κι από μένα για το χαμό του αγαπητού συναδέλφου. Καλή δουλειά στο νέο μέλος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο επίκεντρο της κυβερνητικής πολιτικής βρέθηκε τους τελευταίους είκοσι μήνες και η αναμόρφωση του κράτους, αναμόρφωση που ήταν απολύτως αναγκαία για να αποτρέψουμε τη χρεοκοπία της χώρας, αλλά και για να αφήσουμε οριστικά πίσω μας τη σκοτεινή πλευρά της Μεταπολίτευσης. Αυτή που αναπαρήγαγε τη λογική της λαφυραγωγής του κράτους από τον εκάστοτε νικητή των εκλογών. Αυτή που έπρεπε να την εγκαταλείψουμε συγκρουόμενοι με την κατεστημένη αντίληψη του πελατειακού, κρατικού αλλά και κομματικού συστήματος. Αυτή δηλαδή την αντίληψη που παρήγαγε ένα κράτος ανέντιμο, ανήθικο, άδικο και διαλυμένο. Αυτό το κράτος, δηλαδή, που κληρονομήσαμε τον Οκτώβριο του 2009. Αυτό το κράτος χρειαζόταν ριζική αναμόρφωση.

Για το λόγο αυτόν από τις προγραμματικές κιάλας δηλώσεις της Κυβέρνησης τον Οκτώβριο του 2009 προχωρήσαμε σε συγκεκριμένες δεσμεύσεις. Πολύ πριν την τρόικα και το μνημόνιο καθώς και το μηχανισμό στήριξης δεσμευτήκαμε για συγκεκριμένες προοδευτικές μεταρρυθμίσεις, προοδευτικές μεταρρυθμίσεις τις οποίες τότε κανείς δεν πίστευε ότι μπορούμε να φέρουμε σε πέρας σε ένα τόσο σύντομο χρονικό διάστημα των είκοσι μηνών. Προοδευτικές μεταρρυθμίσεις με σκοπό τη θεμελίωση ενός νέου κράτους, που θα βασίζεται στην αντίληψη μίας πολιτείας κανόνων και όχι μίας πολιτείας εξαιρέσεων, μίας πολιτείας που θα βασίζεται σε αρχές και αξίες.

Αναλάβαμε συγκεκριμένες δεσμεύσεις. Αυτές τις δεσμεύσεις χωρίς καμμία υποχώρηση προερχόμενη από την ανάγκη του πολιτικού κόστους, από την προσπάθεια αποφυγής του πολιτικού κόστους, αυτές τις δεσμεύσεις τις κάναμε πράξη. Δεν αρκεστήκαμε στη νομοθέτηση. Η Κυβέρνηση προχώρησε με έναν όσο το δυνατόν, ανθρωπίνως πιο αποτελεσματικό τρόπο εφαρμογής των νέων νομοθετικών πλαισίων και τα οποία βεβαίως ήδη μετράνε συγκεκριμένα και απτά αποτελέσματα επί των οποίων πια το ελληνικό Κοινοβούλιο μπορεί να συζητά.

Για πρώτη φορά κατοχυρώθηκαν πλήρως αξιοκρατικές διαδικασίες πάσης φύσεως προσλήψεων. Για πρώτη φορά στη Βουλή, στην Προεδρία της Δημοκρατίας, στην Εκκλησία της Ελλάδος, είτε αφορούν σε μόνιμους είτε αφορούν σε συμβασιούχους, όλες οι προσλήψεις πια υπάγονται στο ΑΣΕΠ. Οι εξαιρέσεις αλλά και η προνομιακή μεταχείριση των κομματικών φίλων εις βάρος της πληροψηφίας των πολιτών πέρασε ανεπιστρεπτί στο παρελθόν.

Επίσης, για πρώτη φορά καταργήθηκαν όλες εκείνες οι ψευδεπίγραφες συμβάσεις έργου και τερματίστηκαν διά παντός τα περίφημα «STAGE», η περίφημη ομηρία των νέων ανθρώπων από το πολιτικό και κομματικό σύστημα.

Ταυτόχρονα, για πρώτη φορά όλες οι προαγωγές στελεχών του δημοσίου γίνονται αξιοκρατικά από το Ειδικό Συμβούλιο Επιλογής Προϊσταμένων που πλέον συγκροτήθηκε και αποτελείται από τέσσερα μέλη του ΑΣΕΠ και ένα μέλος του Συνηγόρου του Πολίτη. Το φθινόπωρο θα διεξαχθεί ο πρώτος γραπτός διαγωνισμός για την επιλογή των στελεχών του κράτους, όλων των προϊσταμένων, των διευθυντών και των γενικών διευθυντών και θα πραγματοποιηθούν οι απαραίτητες συνεντεύξεις.

Σε αυτό το σημείο πρέπει να τονίσει κανείς ότι εάν δεν είχε καθιερωθεί αυτή η συγκεκριμένη αντικειμενική και αξιοκρατική διαδικασία επιλογής στελεχών, σήμερα δεν θα ήταν δυνατόν να μιλούμε για την αξιολόγηση μέσα στη Δημόσια Διοίκηση, στο ελληνικό κράτος, δεν θα ήταν δυνατόν να μιλάμε για ένα νέο μισθολόγιο, μέσα από το οποίο θα προκύψει η σύνδεση του μισθού με την παραγωγικότητα, θα ήταν αδύνατον να πραγματοποιήσουμε μετατάξεις μέσω ΑΣΕΠ από τον ευρύτερο στο στενό δημόσιο

τομέα.

Για πρώτη φορά, αφού το καλοκαίρι του 2010 μάθαμε με την απογραφή τον πραγματικό αριθμό των δημοσίων υπαλλήλων και των πάσης φύσεως μισθοδοτούμενων από το δημόσιο τομέα και τον κρατικό προϋπολογισμό, προχωρήσαμε στη μεγαλύτερη μείωση, ίσως και μοναδική, που έχει πραγματοποιηθεί ποτέ στο ελληνικό κράτος.

Ήδη σήμερα οι υπάλληλοι που μισθοδοτούνται από το δημόσιο, από τον κρατικό προϋπολογισμό, δηλαδή από τον Έλληνα φορολογούμενο είναι σε σχέση με το 2009 εκατόν τριάντα χιλιάδες άνθρωποι λιγότεροι. Με όλες αυτές τις πολιτικές, όμως –και αυτό επίσης πρέπει να το τονίσει κανείς– κατάφερε η χώρα μας, κατάφερε η Κυβέρνηση να μην τίθεται καν θέμα αυτή τη στιγμή απολύσεων στο δημόσιο τομέα.

Μην έχετε, σας παρακαλώ, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, καμμία αμφιβολία ότι εάν αυτές οι πολιτικές δεν είχαν ασκηθεί έγκαιρα και από την πρώτη κιάλας ημέρα αυτής της Κυβέρνησης, τότε σήμερα ένα θα ήταν το κύριο αίτημα των εταίρων, πιστωτών –πείτε το, όπως θέλετε– και αυτό δεν θα ήταν άλλο από το δίλημμα «ή τώρα απολύεται διακόσιες χιλιάδες δημοσίων υπαλλήλων ή σας στερούμε την επόμενη δόση και αναγκαστικά οδηγείστε στη χρεοκοπία».

Για πρώτη φορά υποχρεώθηκαν όλοι οι φορείς του δημοσίου σε όλα τα επίπεδα να αναρτούν τις αποφάσεις τους στο διαδίκτυο, δηλαδή να τις γνωστοποιούν πριν τις υλοποιήσουν. Όλα αυτά μέσα στο Πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ». Έτσι πλέον, δεν υπάρχει αυτό το πέπλο αδιαφάνειας το οποίο χαρακτήριζε τη διοίκηση, αλλά και τη μεταχείριση και διαχείριση των κρατικών πόρων. Έτσι αποτρέπεται η σπατάλη και η διαφθορά.

Έως σήμερα έχουν ενταχθεί στο Πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» δύο χιλιάδες τριακόσιοι πενήντα επτά φορείς και έχουν δημοσιευθεί ένα εκατομμύριο διακόσιες εβδομήντα δύο χιλιάδες τετρακόσιες πενήντα οκτώ αποφάσεις, πριν και για να μπορέσουν να υλοποιηθούν. Αυτή τη στιγμή ο ρυθμός ανάρτησης των αποφάσεων φθάνει τις δώδεκα χιλιάδες αποφάσεις ημερησίως.

Επίσης, όπως γνωρίζετε, πέρα από τη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» ανοίξαμε το Εθνικό Τυπογραφείο στους πολίτες, καθιερώνοντας πια την ελεύθερη και αδάπανη πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες που αυτό διαθέτει. Η καινοτομία δε και η αποτελεσματικότητα που προκύπτει από αυτή την επιλογή της Ελληνικής Κυβέρνησης, του ελληνικού Κοινοβουλίου και της ελληνικής κοινωνίας είναι ότι αυτή τη στιγμή που μιλούμε με έναν πραγματικά πολύ θετικό τρόπο όλα αυτά τα θετικά βήματα, όλες αυτές οι προοδευτικές μεταρρυθμίσεις αναγνωρίζονται με τον καλύτερο τρόπο διεθνώς. Και μάλιστα αυτό σε μία εποχή που η χώρα μας έχει τόσο πολύ ανάγκη αυτή τη διεθνή αναγνώριση, με αποτέλεσμα ήδη στο πλαίσιο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών με πρωτοβουλίες κρατών, όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και η Βραζιλία, η Ελλάδα να προσκαλείται και να καλείται να συμμετάσχει ως ιδρυτικό μέλος στη δημιουργία διεθνούς πρωτοβουλίας, που θα αποτελείται από εκείνα τα κράτη-μέλη του ΟΗΕ που έχουν κάνει πραγματικά βήματα προόδου και άρα, έχουν αποδείξει εμπράκτως ότι μπορούν να δεσμευτούν και να υλοποιήσουν περαιτέρω βήματα προόδου στα ζητήματα της διαφάνειας, στα ζητήματα της καταπολέμησης του μαύρου πολιτικού χρήματος και της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης.

Ολοκληρώθηκε, όπως όλος ο ελληνικός λαός πια γνωρίζει, η ριζική αναμόρφωση της αυτοδιοίκησης με το Πρόγραμμα «ΚΑΛ-ΛΙΚΡΑΤΗΣ». Πλέον έχουμε τρακόσιες είκοσι πέντε ισχυρούς δήμους, δεκατρείς περιφέρειες και επτά κρατικές αποκεντρωμένες διοικήσεις στη θέση των δεκατριών που προϋπήρχαν.

Τα νομικά πρόσωπα των ΟΤΑ μειώθηκαν από έξι χιλιάδες σε λιγότερα από χίλια πεντακόσια, τελικά περίπου χίλια διακόσια. Οι θέσεις του πολιτικού προσωπικού από πενήντα χιλιάδες μειώθηκαν σε είκοσι πέντε χιλιάδες. Τα μέλη των διοικήσεων των δημοτικών επιχειρήσεων μειώθηκαν από εξήντα χιλιάδες σε λιγότερα από είκοσι χιλιάδες μέλη. Πλέον η αυτοδιοίκηση κοστίζει στον Έλληνα φορολογούμενο 1.200.000.000 ευρώ λιγότερα, δηλαδή, περίπου 25% σε σχέση με αυτά που κόστιζε το 2009.

Ταυτόχρονα, εξασφαλίσαμε σταθερή και επαρκή χρηματοδότηση για τη λειτουργία των ΟΤΑ. Σύμφωνα με τα στοιχεία που οι

ΟΤΑ έχουν αναρτήσει στη βάση δεδομένων που είναι πια ανοιχτή στους ίδιους, στο Υπουργείο Οικονομικών, στο Υπουργείο Εσωτερικών, καθώς επίσης και στην Ελληνική Στατιστική Αρχή και στη EUROSTAT, τα σταθερά έσοδα των δήμων φθάνουν τα 4 δισεκατομμύρια. Το ελάχιστο κόστος λειτουργίας τους φθάνει τα 3,8 δισεκατομμύρια, άρα αυτό υπερκαλύπτεται.

Επίσης, οι περιφέρειες έχουν έσοδα των οποίων το ύψος φθάνει στα 670 εκατομμύρια ευρώ, όταν το ελάχιστο κόστος λειτουργίας τους δεν υπερβαίνει τα 580 εκατομμύρια ευρώ τα 582 εκατομμύρια ευρώ για την ακρίβεια.

Επίσης, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, για όσους μιλούν και θέτουν, είτε καλοπροαίρετα είτε όχι, ζητήματα για έλλειψη πόρων και αρμοδιοτήτων από την αυτοδιοίκηση, πρέπει να σας πω ότι, όπως ακριβώς έχει προβλέψει ο νόμος του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», από την 1η Ιουλίου και μετά περνούν από τις αποκεντρωμένες κρατικές διοικήσεις στις περιφέρειες συνολικά 7 δισεκατομμύρια ευρώ, που αποτελούν εκείνα τα κονδύλια του ΕΣΠΑ, τα οποία μεταφέρονται για πρώτη φορά στην αιρετή περιφερειακή αυτοδιοίκηση.

Συγκεκριμένα στην Περιφέρεια Κρήτης θα μεταφερθούν 428 εκατομμύρια ευρώ, στη Θεσσαλία 528 εκατομμύρια ευρώ, στη Στερεά Ελλάδα 520 εκατομμύρια ευρώ, στην Περιφέρεια Αττικής 2.365 εκατομμύρια ευρώ, στο Βόρειο Αιγαίο 326 εκατομμύρια ευρώ, στο Νότιο Αιγαίο 320 εκατομμύρια ευρώ, στην Ανατολική Μακεδονία και Θράκη 466 εκατομμύρια ευρώ, στην Κεντρική Μακεδονία 900 εκατομμύρια ευρώ, στην Πελοπόννησο 391 εκατομμύρια ευρώ, στη Δυτική Ελλάδα 449 εκατομμύρια ευρώ και στα Ιόνια Νησιά 303 εκατομμύρια ευρώ.

Παράλληλα, όπως ήδη γνωρίζετε, πλέον έχει διαμορφωθεί ένα αυστηρότατο πλαίσιο ελέγχων και εποπτείας στους ΟΤΑ. Για πρώτη φορά καμμία δαπάνη δεν μπορεί να γίνει από το σύνολο των ΟΤΑ και των δημοτικών τους επιχειρήσεων, εάν πρώτα δεν εγκριθεί από το Ελεγκτικό Συνέδριο ως προς τη νομιμότητά της. Και, βεβαίως, την ίδια στιγμή οι ΟΤΑ είναι υποχρεωμένοι να αναρτούν το σύνολο των αποφάσεών τους στο διαδίκτυο διά μέσου του προγράμματος «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» και να κάνουν όλες τις προσλήψεις –το αυτονόητο– μέσω ΑΣΕΠ.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, μετά από τριάντα χρόνια προχωρήσαμε σε μια πράξη δικαιοσύνης, όπως τη θεωρούμε, επεκτείνοντας το ωράριο εργασίας των δημοσίων υπαλλήλων στις σαράντα ώρες για να το εξισώσουμε έτσι με το ωράριο που εργάζονται οι ιδιωτικοί υπάλληλοι.

Ξεχωριστή στιγμή ήταν ο ν. 3979 για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση, ανοίγοντας το δρόμο για τη μετάβαση στην ψηφιακή εποχή. Με βάση το νόμο, αλλά και το επιχειρησιακό σχέδιο που ήδη ολοκληρώνεται και μπαίνει σε εφαρμογή, από το Σεπτέμβριο το κράτος θα μπορεί να εισέλθει στη λεγόμενη μετά ΚΕΠ εποχή. Η συνέπεια θα είναι ο πολίτης να μπορεί να λαμβάνει από το σπίτι του, χωρίς καν να χρειάζεται να καταφύγει στα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών, σειρά υπηρεσιών αλλά και πιστοποιητικών στον υπολογιστή του μέσα από τον εκτυπωτή του.

Επίσης, πρέπει να γνωρίζετε ότι έχουν ήδη ολοκληρωθεί όσον αφορά την προετοιμασία τους σημαντικότερες αλλαγές που ολοκληρώνουν το σύνολο των οριζόντιων παρεμβάσεων στη Δημόσια Διοίκηση, όπως είναι το νέο πειθαρχικό δίκαιο, το νέο μισθολόγιο, τα οικονομικά των κομμάτων και βεβαίως ο νέος εκλογικός νόμος.

Το νέο πειθαρχικό δίκαιο, μετά από εξήντα ολόκληρα χρόνια από τη θέσπιση του προηγούμενου, βάζει τέλος στην ατιμωρησία στο δημόσιο. Κόβει τον ομφάλιο λώρο, κατ' αρχάς, ανάμεσα στους ελεγχόμενους και τους ελέγχοντες, συγκροτώντας νέα ανεξάρτητα πειθαρχικά συμβούλια, χωρίς τη συμμετοχή συνδικαλιστών και εκπροσώπων των εργαζομένων.

Καθιερώνεται για πρώτη φορά η ολοκλήρωση των πειθαρχικών διαδικασιών εντός δύο μηνών. Θεσπίζεται αυστηρότατο πλαίσιο ποινών για όσους υπαλλήλους διαπράττουν σοβαρά αλλά και όχι σοβαρά –υπάρχει κλιμάκωση και η αρχή της αναλογικότητας– πειθαρχικά αδικήματα και άλλα.

Θα τίθενται, μετά τη θεσμοθέτηση του νέου πειθαρχικού δικαίου αυτοδικαίως σε αργά δημόσιοι υπάλληλοι που παραπέμπονται –όχι μόνο όταν καταδικάζονται– για σοβαρά αδικήματα,

όπως δωροδοκία και υπεξαίρεση, απιστία και –προσέξτε σας παρακαλώ– ασέλγεια εις βάρος ανηλίκων και διακίνηση, παραδείγματος χάριν, πορνογραφικού υλικού, που σήμερα ως αδικήματα δεν προβλέπονται και γι' αυτόν το λόγο δεν τιμωρούνται.

Υπάρχει –και όπως γνωρίζετε πολύ καλά είναι στην τελική επεξεργασία– και το νέο μισθολόγιο που έχει στόχο την άρση των μισθολογικών ανισοτήτων, αυτές όλες που στο διάβα αυτών των τελευταίων ετών και δεκαετιών διαμορφώθηκαν κατά τρόπο που ουσιαστικά ακυρώνουν κάθε δυνατότητα εκσυγχρονισμού και προόδου στο σύστημα της Δημόσιας Διοίκησης.

Με το νέο θεσμικό πλαίσιο στα οικονομικά των κομμάτων θα επέλθουν εβδομήντα ριζικές αλλαγές και στη διαφάνεια του συστήματος, αλλά και βεβαίως σε οτιδήποτε σχετικό όχι μόνο με τα οικονομικά των κομμάτων, αλλά και σε σχέση με το «πόθεν έσχες» των πολιτικών.

Επίσης, έχει ξεκινήσει –και είναι σε προχωρημένο στάδιο– ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» στο κεντρικό κράτος, προκειμένου να καταστεί επιφανής η ριζική αναμόρφωσή του. Έχει ήδη ολοκληρωθεί, μετά από μία συστηματική καθημερινή δουλειά που κάνουν όλες οι ομάδες διοίκησης έργου όλων των Υπουργείων, η καταγραφή των δεδομένων του κεντρικού κράτους, όπως αυτό υπάρχει σήμερα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Επίσης, έχει ήδη ολοκληρωθεί και στο προσεχές διάστημα θα είναι στη διάθεση και βάσει αυτής θα ξεκινήσει μια ολοκληρωμένη δημόσια συζήτηση, η «Λευκή Βίβλος» για τη θεμελίωση του επιτελικού κράτους, που στο τέλος θα καταλήξει να γίνει και νόμος του κράτους.

Όλα τα προαναφερόμενα είναι υποχρέωσή μας, είναι υποχρέωση και προσωπική δική μου να αναφέρω ότι έγιναν πράξη με την αντίθεση, στα περισσότερα από αυτά, των κομμάτων της Αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Καταψηφίστηκαν οι νόμοι της αξιοκρατίας στις προσλήψεις. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση αποτυχάνει από την ψήφιση του νόμου για την εγκαθίδρυση της αξιοκρατίας στις προαγωγές. Καταψηφίστηκε ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» και βεβαίως, με το ζόρι και υπό το βάρος της κατακραυγής υπερψηφίστηκε το σαραντάωρο ως ωράριο και ώρες εργασίας στο δημόσιο.

Επίσης, γίναμε μάρτυρες ακραίων φαινομένων, που θυμίζουν τις χειρότερες στιγμές της σκοτεινής πλευράς της Μεταπολίτευσης, όπως ήταν η συμπαράσταση σε ακραίες ενέργειες, όπως η κατάληψη του Δημαρχείου της Αθήνας, δηλαδή η κατάλυση της δημοκρατίας σε τοπικό επίπεδο όπου είχε ένα βασικό στόχο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα χρειαστώ δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Να ζητηθεί και να απαιτηθεί και να κερδηθεί ουσιαστικά η επαναφορά σε φωτογραφικές διακηρύξεις και σε φωτογραφικές διατάξεις, οι οποίες το μόνο που επιτυγχάνουν είναι να λειτουργούν ορισμένοι λίγοι σε βάρος των πολλών. Αλλά γιατί όλα αυτά; Εδώ καταψηφίστηκε το νομοσχέδιο για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση.

Αποκορύφωμα αυτής της αρνητικής νοοτροπίας –και πρέπει να το πω– ήταν αυτή η στάση που ακόμη και σήμερα συνεχίζεται, όπως εκδηλώθηκε στην αρχή αυτής της συζήτησης από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για το νέο νόμο, που ψηφίστηκε από το ελληνικό Κοινοβούλιο για τις αλλαγές στον κώδικα της ελληνικής ιθαγένειας και στον τρόπο πολιτογράφησης. Γιατί, κατά την άποψη του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο νόμος αυτός καθιστά την Ελλάδα –λέει– πόλο έλξης για λαθρομετανάστες αυξάνοντας την πίεση για μαζικές νομιμοποιήσεις. Και αυτό το λέει ο κ. Σαμαράς, ο οποίος είναι δεδομένο ότι έχει σοβαρή πολιτική, προσωπική και ιστορική ευθύνη για το γεγονός ότι το 1991 άνοιξαν, κατά τον τρόπο που άνοιξαν, τα βόρεια σύνορα της χώρας μας, ώστε αυτή να ζήσει για πρώτη φορά το φαινόμενο της λαθρομετανάστευσης, όχι μόνο σε τέτοια έκταση, αλλά και να το ζήσει για πρώτη φορά.

Για να δούμε όμως, λίγο τα δεδομένα, γιατί ήρθε η ώρα να τα πούμε στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Το 2008 έγιναν δέκα χιλιάδες οκτακόσιες σαράντα τέσσερις πολιτογραφήσεις με τον προηγού-

μενο νόμο, που ο εκάστοτε Υπουργός έδινε την ιθαγένεια σαν να ήταν τσιφλίκι του όπου ήθελε και το 2009 έγιναν δώδεκα χιλιάδες εννιάκοσιες εξήντα έξι πολιτογραφήσεις. Τους τελευταίους έξι μήνες, που στην πραγματικότητα είναι και οι πρώτοι μήνες εφαρμογής του νέου νόμου, πόσες πολιτογραφήσεις έχουν πραγματοποιηθεί, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι; Έχουν γίνει δύο χιλιάδες τριακόσιες σαράντα επτά.

Μάλιστα αξίζει να αναφερθεί ότι αυτός ο αριθμός είναι συντριπτικά χαμηλότερος σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της EUROSTAT, που δημοσιεύτηκαν πριν από λίγες ημέρες, το 2009 τα κράτη-μέλη της Ένωσης χορήγησαν ιθαγένειες σε επτακόσια εβδομήντα έξι χιλιάδες άτομα σε όλη την Ευρώπη. Για την ίδια χρονιά η Γαλλία απέδωσε ιθαγένεια σε εκατόν τριάντα πέντε χιλιάδες οκτακόσιοι άνθρωποι, το Ηνωμένο Βασίλειο σε διακόσιες τρεις χιλιάδες εξακόσια, η Γερμανία με μια πολύ παρεμφερή με τη δική μας νομοθεσία, σε ενενήντα έξι χιλιάδες πολίτες της πια.

Μεγάλους αριθμούς το 2009 παρουσιάζουν και άλλες χώρες του ευρωπαϊκού Νότου, όπως η Ισπανία με εβδομήντα εννέα χιλιάδες πολιτογραφήσεις και η Ιταλία με εξήντα χιλιάδες πολιτογραφήσεις. Αντίθετα με μας, που –το ξαναλέω– είχαμε δύο χιλιάδες τριακόσιες σαράντα επτά πολιτογραφήσεις το πρώτο εξάμηνο. Πρέπει δε να γίνει γνωστό ότι οι δύο χιλιάδες από αυτούς είναι ομογενείς και από τους υπόλοιπους, τριακόσια πενήντα άτομα είναι παιδιά δεύτερης γενιάς. Αυτές είναι οι δήθεν αθρόες πολιτογραφήσεις που βλέπει ο κ. Σαμαράς και ο οποίος το μόνο που καταφέρνει είναι να σπέρνει η μισαλλοδοξία και επιτέλους, αυτό πρέπει να σταματήσει.

Το χειρότερο είναι ότι δεν μπορεί να συνεχίζεται αυτή η πρακτική της τρομοκρατίας σήμερα που μιλάμε, στα προαύλια των σχολείων μικρών παιδιών που γεννήθηκαν εδώ και που στην πραγματικότητα είναι τα εγγόνια των μεταναστών του '91 και που ζουν μέσα σε συνθήκες νομιμότητας τα τελευταία είκοσι χρόνια στην πατρίδα μας.

Στο Υπουργείο Υποδομών –και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε, κι ευχαριστώ– τους είκοσι αυτούς μήνες ο Δημήτρης Ρέππας, αλλά και το σύνολο της ηγεσίας του Υπουργείου Υποδομών, προώθησαν σημαντικές μεταρρυθμίσεις και παρεμβάσεις με στόχο το δημοσιονομικό νοικοκύρεμα, την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, αλλά και γενικότερα τη ριζική αναμόρφωση και του κλάδου των μεταφορών αλλά και την καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών.

Τώρα, η υπόθεση της ανάπτυξης είναι φανερό πια σε όλους ότι είναι η κατ' εξοχήν εθνική υπόθεση. Είναι κυριολεκτικά όρος εθνικής επιβίωσης. Στην κατεύθυνση αυτή θα πορευτούμε, όπως μέχρι σήμερα έχουμε κάνει. Θα προχωρήσουμε με γνώμονα το επιθυμητό, αλλά και το αναγκαίο για το γενικό συμφέρον και όχι αυτό που συχνά παρουσιάζεται ως δήθεν εφικτό και που στην πραγματικότητα δεν είναι κάτι άλλο, από την υποταγή στους περιορισμούς που θέτουν οι αντιδράσεις των λίγων.

Η απόφασή μας –και αυτό είναι το μόνο για το οποίο θέλω να μιλήσω– είναι να αντιμετωπίσουμε με τη μεγαλύτερη δυνατή διάθεση συνεννόησης, αλλά και συμφωνίας ζητήματα πρωτεύουσας σημασίας γι' αυτήν τη μεγάλη αναπτυξιακή, εθνική προσπάθεια που πρέπει να κάνουμε.

Τα θέματα αυτά άπτονται των συμβάσεων παραχώρησης –ένα μεγάλο θέμα του Υπουργείου Υποδομών– για το οποίο ανακοινώνω ότι την ερχόμενη εβδομάδα θα προσκαλέσουμε στο Υπουργείο τους εκπροσώπους όλων των κομμάτων, προκειμένου και να τους ενημερώσουμε αλλά και να συζητήσουμε μαζί τους αυτό το πολύ σημαντικό θέμα.

Κλείνω, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, λέγοντας ότι έγινε φανερό ότι αυτούς τους είκοσι μήνες στην πραγματικότητα υπάρχουν δύο κυρίαρχες αντιλήψεις στη χώρα. Στην πραγματικότητα αυτές είναι που από δω μέσα ξεκινούν και φτάνουν από άκρη σε άκρη στην ελληνική κοινωνία. Από τη μια πλευρά είναι η Ελλάδα, είναι η αντίληψη της σκοτεινής πλευράς της Μεταπολίτευσης, είναι η Ελλάδα που πελατειακού κράτους, είναι η Ελλάδα του πελατειακού κομματικού συστήματος που μας έφερε στα όρια της πτώχευσης. Από την άλλη πλευρά είναι η Ελλάδα της αξιοκρατίας και της διαφάνειας, η Ελλάδα που σέβεται τους θε-

σμούς, η Ελλάδα που σέβεται τους νόμους, που η ίδια ψηφίζει και βεβαίως τηρεί απαρέγκλιτα την προσπάθεια της εφαρμογής τους.

Η έκβαση αυτής της αντιπαράθεσης και αυτής της σύγκρουσης είναι που θα κρίνει το παρόν και το μέλλον της χώρας. Θα κρίνει σε τελική ανάλυση, γιατί τέτοιες είναι οι συνθήκες που αντιμετωπίζουμε, και την επιβίωσή της. Έχουμε ιστορικό καθήκον, έχουμε ιστορική ευθύνη να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων με μοναδικό γνώμονα το εθνικά υπέρτερο και το κοινωνικό δίκαιο. Αυτό, δηλαδή, που κάνουμε τους τελευταίους είκοσι μήνες και θα συνεχίσουμε να κάνουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Ιωάννη Ραγκούση.

Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Διονυσία Αυγερινόπουλου.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ, επειδή αναφερθήκατε σε μια επιτυχία κατά τα λεγόμενά σας στη χώρα μας για τη συμμετοχή της σε μια από τις συνδιασκέψεις του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών για τη διαφθορά, απλά πρέπει να σας πω ότι δεν είναι καθόλου επιτυχία, αλλά είναι δικαίωμα, το οποίο έχει αποκτήσει η Ελλάδα και άλλα αναπτυσσόμενα κράτη κατά τις τελευταίες δεκαετίες, να συμμετέχει σε αυτές τις συνδιασκέψεις. Ρωτήστε, άλλωστε, το ΥΠΕΚΑ σε πόσες διεθνείς συνδιασκέψεις δεν παραβρέθηκε κανείς.

Σας αναφέρω απλά τη Συνδιάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον, η οποία έλαβε χώρα το Φλεβάρη στην Κένυα και στην οποία δεν πήγε κανένας από το ΥΠΕΚΑ. Η Υπουργός στην αρχή είπε ότι θα πάει και στη συνέχεια όχι μόνο δεν πήγε η ίδια, αλλά δεν έστειλε ούτε τις ελληνικές θέσεις και άφησε τις θέσεις της χώρας χωρίς κανέναν εκπρόσωπο και τη χώρα τελείως ανυπεράσπαστη.

Μάλιστα, όταν ο Ευρωπαίος Επίτροπος για το Περιβάλλον κ. Ποτόσνικ ρώτησε: «Πού είναι η Ελλάδα, για να δούμε αν συμφωνεί και να συναποφασίσει μαζί μας σε αυτά, τα οποία θα πούμε για την πράσινη οικονομία και το περιβάλλον στην Ευρώπη και σε όλον τον κόσμο», δεν υπήρχε κανένας να απαντήσει και ο Έλληνας πρέσβης έμεινε σιωπηλός. Δεν ήξερε ούτε καν αν έπρεπε να βρίσκεται στη Συνδιάσκεψη με τον Επίτροπο ή όχι. Εγώ ήμουν εκεί ως αναπληρώτρια Τομεάρχης Περιβάλλοντος της Νέας Δημοκρατίας με ίδια έξοδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν ο Πρωθυπουργός έχει τέτοιους Υπουργούς να τον συνδράμουν, είναι λογικό να παραδέχεται την αδυναμία του να κυβερνήσει. Βέβαια, στη συνέχεια, βάφτισε αυτήν την αδυναμία του ανασχηματισμό.

Καλούμαστε σήμερα να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε μια Κυβέρνηση με την ίδια πολιτική και σχεδόν τα ίδια πρόσωπα με την προηγούμενη. Καλούμαστε να στηρίξουμε ένα κόμμα, το οποίο ανακυκλώνει τις λιγοστές δυνάμεις του και το πολιτικό του προσωπικό, τμήμα του οποίου έχει ήδη αποδειχθεί κατώτερο των περιστάσεων.

Όχι μόνο δεν είχατε τις γνώσεις, αλλά δεν είχατε και το θάρρος να παραδεχτείτε τα λάθη σας. Ρίξατε τη χώρα σε μεγαλύτερη ύφεση και τώρα υποστηρίζετε ότι οι λάθος οικονομικοί υπολογισμοί δεν ήταν δικοί σας, ήταν του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, αλλά εσείς σύρατε την Ελλάδα ως εκεί. Πειραματίζατε αλόγιστα και βάλατε τη χώρα μας σε κίνδυνο.

Εμείς είχαμε και τις γνώσεις και το ήθος να πούμε την αλήθεια εξ αρχής. Να πούμε ότι οι οικονομικές πολιτικές που προσπαθεί να επιβάλει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ήταν και είναι λανθασμένες. Σας το έλεγαν και οι οικονομολόγοι και ζωντανά τμήματα της αγοράς.

Εσείς, δηλαδή, τι δεν καταλαβαίνατε; Και πώς περιμένετε τώρα να δείξει ξανά ο ελληνικός λαός την εμπιστοσύνη του; Ηγέτης και καθοδηγητής ενός λαού είναι αυτός που έχει γνώση και θάρρος να τον οδηγήσει στο σωστό δρόμο.

Μας λέτε ότι φταίει το διεθνές οικονομικό σύστημα και οι οίκοι αξιολόγησης. Έχετε υποκύψει στη μοίρα σας. Απλώς προβάλ-

λετε δικαιολογίες αντί να ασκείτε ενεργό πολιτική.

Άλλο ένα παράδειγμα, κύριε Υπουργέ: Ζήτησε η Επιτροπή Διεθνούς Δικαίου των Ηνωμένων Εθνών τη γνώμη των κρατών στη σύμβαση για την ευθύνη των διεθνών οργανισμών. Τα κράτη έπρεπε να στείλουν τις προτάσεις τους έως τις 31 Ιανουαρίου 2011.

Ρώτησα το Υπουργείο Εξωτερικών: Ποιες προτάσεις στείλαμε, ως Ελλάδα; Μου απαντήσατε –στον Υπουργό Εξωτερικών αναφέρομαι– ότι δεν στείλατε τίποτα και ότι οι προτάσεις της χώρας είχαν σταλεί πίσω το 2005. Δηλαδή, δεν την απασχόλησε καθόλου την Κυβέρνησή σας την ευθύνη που θα έπρεπε να έχουν οι διεθνείς οργανισμοί, όπως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, για τον κακό σχεδιασμό της οικονομικής πολιτικής της χώρας μας; Δεν θα πληρώσει ποτέ κανείς για τα λάθη που κάνει εναντίον της Ελλάδας; Ή τους δίνουμε εκ των προτέρων άφεση αμαρτιών;

Ιδιαίτερα εφιστώ την προσοχή στο νέο Υπουργό Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Παπακωνσταντίνου στο ότι η υψηλή ανάπτυξη την οποία χρειάζεται η χώρα, δηλαδή ανάπτυξη με ταχείς ρυθμούς, πρέπει να είναι τόσο ταχεία όσο και βιώσιμη. Τα περιβαλλοντικά αγαθά, η ζωή και η υγεία μας είναι αγαθά ανεκτίμητα. Δεν μετρώνται. Δεν ζυγίζονται. Αντιθέτως, προστατεύονται απόλυτα.

Αν έρχεστε στο ΥΠΕΚΑ, κύριε Υπουργέ, για να εφαρμόσετε τις πολιτικές που εφαρμόσατε και στο Υπουργείο Οικονομικών, καλύτερα να το εγκαταλείψετε από τώρα, διότι το ΥΠΕΚΑ δεν έχει μόνο θέματα ενέργειας. Έχει πρωτίστως θέματα περιβάλλοντος, τα οποία είναι άκρως κοινωνικά και ευαίσθητα.

Ερωτώ τον κύριο Πρωθυπουργό: Πώς και γιατί τοποθετήσατε στο ΥΠΕΚΑ τον κ. Παπακωνσταντίνου; Δεν γνωρίζετε ότι δεν έχει περιβαλλοντικές σπουδές ή δεν έχει πρακτική ενασχόληση με τα περιβαλλοντικά ζητήματα; Δεν γνωρίζετε ότι δεν μιλά την ίδια γλώσσα, ούτε έχει τις ίδιες αξίες με τους φορείς και την κοινωνία των πολιτών, που προσπαθούν εδώ και χρόνια να προστατέψουν το περιβάλλον; Γνωρίζετε ή δεν γνωρίζετε τη θέση του για τα αυθαίρετα, στην οποία η προηγούμενη Υπουργός ΥΠΕΚΑ διαφωνούσε, διότι ήταν αντισυνταγματική και αντιπεριβαλλοντική ή μήπως η τοποθέτησή του σημαίνει το αμετάκλητο τέλος του δόγματός σας, το τέλος της «πράσινης ανάπτυξης»;

Μάλιστα η «πράσινη οικονομία», που προϋποθέτει επανασχεδιασμό της συμβατικής οικονομίας, για να εξυπηρετηθεί η προστασία του περιβάλλοντος και η βιώσιμη ανάπτυξη, είναι πρωτίστως έργο του Υπουργείου Οικονομικών και δευτερευόντως έργο του Υπουργείου Περιβάλλοντος. Όσο ήσασταν στο Υπουργείο Οικονομικών τέτοιες προτεραιότητες είχατε δείξει; Τώρα τι προτίθεστε να κάνετε; Ποιες είναι οι προτεραιότητές σας;

Παρακαλώ να εξηγήσει ο Πρωθυπουργός αυτήν την τοποθέτηση, διότι δεν μπορούμε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε μία Κυβέρνηση, η οποία τοποθετεί έναν αποτυχημένο στα οικονομικά Υπουργό στο πιο σημαντικό για το φυσικό κεφάλαιο της χώρας, τη ζωή και την υγεία μας, Υπουργείο, εκείνο που περιβάλλοντος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτή)

Θα ήθελα να κλείσω και να πω ότι υπάρχουν πολλές λύσεις πολιτικές και οικονομικές για τα προβλήματα της χώρας μας. Πρέπει να μελετήσουμε πώς τα υπερχρεωμένα και αναπτυσσόμενα κράτη μείωσαν το χρέος τους και τώρα κάποια απ' αυτά έχουν μπει ως δυναμικοί παίκτες στις διεθνείς αγορές.

Σας αναφέρω ένα μόνο χρήσιμο μηχανισμό: τα debt for environment swaps, δηλαδή τα λεγόμενα «αντικαταλλάγματα κρατικού χρέους» με προγράμματα για την προστασία του περιβάλλοντος. Κατά το παρελθόν μη κυβερνητικοί και άλλοι οργανισμοί αγόρασαν τμήμα του χρέους και σε συνεργασία με το κράτος-δανειολήπτη ανέπτυξαν προγράμματα για την προστασία της βιοποικιλότητας.

Με ανάλογη προσαρμογή τέτοιες ρυθμίσεις μείωσης του χρέους μας με αντάλλαγμα τη μεγαλύτερη προστασία του περιβάλλοντος μπορούν να γίνουν και στην Ελλάδα. Γι' αυτόν το λόγο και πρέπει να επαναδιαπραγματευθούμε τους όρους του μνημονίου. Σε αυτήν την πορεία χρειαζόμαστε μία ικανή κυβέρνηση και

αυτή η κυβέρνηση δεν είναι η δική σας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Αυγερινού.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτριος Κουσελάς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, επιτρέψτε μου και εγώ να απευθύνω το ύστατο αντίο στον Άγγελο Τζέκη, ένα καλό μου φίλο, ένα σεμνό και έντιμο αγωνιστή του ΚΚΕ. Καλό ταξίδι, Άγγελε! Θα σε θυμόμαστε πάντα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναλόβαμε –και το γνωρίζετε– να αντιμετωπίσουμε τη χειρότερη κρίση που πέρασε ποτέ η χώρα, μια κρίση που διαπερνά τις δομές και τις λειτουργίες συνολικά του πολιτικού μας συστήματος. Το κάνουμε αυτό κάτω από τις πιο αντίξοες διεθνείς αλλά και ευρωπαϊκές συνθήκες, με μια Ευρωπαϊκή Ένωση που δεν έχει ενιαία στρατηγική και είχε μέχρι σήμερα ένα μονόπλευρο προσανατολισμό: τη νομισματική ένωση και μόνο. Με μία Ευρωπαϊκή Ένωση που θα έλεγα ότι λειτούργησε περισσότερο σαν κακός δανειστής και λιγότερο σαν ευρωπαϊκός εταίρος.

Για την αντιμετώπιση αυτής της κρίσης δεν υπάρχουν ούτε μαγικές ούτε ανέξοδες συνταγές. Το ξέρετε πολύ καλά αυτό, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, όπως γνωρίζετε πολύ καλά ότι το μνημόνιο δεν ήταν η αφετηρία. Ήταν το αποτέλεσμα των πελατειακών και φαύλων πολιτικών που δημιούργησαν ένα κράτος που παράγει ελλείμματα και χρέη. Έχετε τεράστιες ευθύνες γι' αυτό, ευθύνες που, βέβαια, δεν τις αναλαμβάνετε. Αντίθετα, επιχειρείτε να γίνετε τιμητές.

Μιλάτε για επαναδιαπραγμάτευση. Εμείς δεν είμαστε εμπόδιο σε αυτό. Ίσα-ίσα ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και Πρωθυπουργός σας κάλεσε να διαπραγματευτούμε μαζί. Πείστε, όμως, πρώτα για τις θέσεις σας τους συναδέλφους σας στο Λαϊκό Κόμμα, που γηοούνται σήμερα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τους πείσατε; Συμφωνούν μαζί σας; Γιατί δεν το λένε; Γιατί επικαλείστε τα δημοσιεύματα;

Κυρίες και κύριοι, το νέο ξεκίνημα, που σωστά επιχειρεί σήμερα ο Πρωθυπουργός Γιώργος Παπανδρέου, πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να διασφαλίζει τρία πράγματα:

Πρώτον, την προώθηση των αναδιορθώσεων, των μεταρρυθμίσεων και των αλλαγών παντού.

Δεύτερον, τη δημιουργία όρων και προϋποθέσεων για την ανάπτυξη.

Θέλω εδώ να τονίσω ότι μετά τη θετική παρέμβαση του Ζαν Κλοντ Γιούνκερ για τη λειτουργία του ΕΣΠΑ μόνο από κοινοτικούς πόρους θα πρέπει στο ζήτημα αυτό η χώρα μας να επιμείνει πάρα πολύ. Να επαναφέρουμε το ζήτημα αυτό που το έχει θέσει ο Μιχάλης Χρυσοχοϊδης σε ανώτατο επίπεδο.

Σε ό,τι αφορά στο εσωτερικό μέτωπο και προκειμένου να ενισχυθεί η ρευστότητα, πρέπει να υποχρεωθούν οι τράπεζες να παράσχουν χρηματοδότηση, τουλάχιστον, σε εκείνους που το δημόσιο χρωστά, έχει βέβαιες και εκκαθαρισμένες οφειλές. Δεν μπορεί, την ώρα που το δημόσιο χρωστά εκατομμύρια, δεκάδες επιχειρήσεις να κλείνουν από έλλειψη ρευστότητας. Προτείνω, λοιπόν, ότι μέρος των εγγυήσεων που θα πάρουν οι τράπεζες πρέπει να διατεθεί για το σκοπό αυτόν.

(Στο σημείο αυτό την προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Τρίτη προπόθεση είναι η δικαιοσύνη στην κατανομή των βαρών, αλλά και η απονομή της δικαιοσύνης συνολικότερα. Θέλω εδώ να χαιρετίσω τη δέσμευση του Πρωθυπουργού για τις βαθιές αλλαγές στη λειτουργία του πολιτικού συστήματος, στη δικαιοσύνη, στο εκλογικό σύστημα, στο φορολογικό σύστημα.

Για τη φοροδιαφυγή έγινε και με την παρουσία μου μια πολύ σημαντική δουλειά. Έκλεισαν όλες οι τρύπες, αλλά και τα κενά που υπήρχαν στο παρελθόν σχετικά με το ζήτημα αυτό. Δημιουργήθηκαν νέοι θεσμοί, όπως το Σώμα Φορολογικών Διαιτητών. Ξεκίνησε η πλήρης αναδιοργάνωση των φοροεισπρακτικών μηχανισμών. Ξεκίνησαν οι ηλεκτρονικές διασταυρώσεις, η λειτουργία του «ΕΛΕΓΞΙΣ». Αυστηροποιήθηκαν στο έπακρο οι ποι-

νές. Θεσμοθετήθηκε ο οικονομικός εισαγγελέας και καταφέραμε να συγκροτήσουμε για πρώτη φορά ένα εθνικό επιχειρησιακό σχέδιο καταπολέμησης της φοροδιαφυγής.

Ολοκληρώνεται η προετοιμασία, ώστε το Σεπτέμβριο να είμαστε έτοιμοι για την κατάργηση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και την πλήρη απλοποίηση του φορολογικού συστήματος.

Ωστόσο το δίχτυ για να πιάσει ψάρια πρέπει να το αφήσεις να φαρέψει. Αυτό δεν γίνεται από τη μια στιγμή στην άλλη, όταν η φοροδιαφυγή, όπως όλοι γνωρίζετε, είναι ένα φαινόμενο βαθιά ριζωμένο στην ελληνική κοινωνία.

Εύχομαι και πιστεύω ότι το νέο οικονομικό επιτελείο θα αξιοποιήσει με τον καλύτερο τρόπο τις βάσεις που θέσαμε για να αποκαταστήσουμε τη φορολογική δικαιοσύνη, για να εγγυηθούμε όλοι μαζί ότι οι θυσίες, τις οποίες έκανε και κάνει ο ελληνικός λαός, θα πιάσουν πραγματικά τόπο.

Εγώ προσωπικά θα στηρίξω και το οικονομικό επιτελείο και την Κυβέρνηση, προκειμένου να φέρει με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο σε πέρας το δύσκολο έργο που έχει αναλάβει.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κουσελά.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Γκιόκας, Βουλευτής Νομού Αττικής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι περισσότερο από βέβαιο ότι οι εξελίξεις των τελευταίων ημερών και ο ανασχηματισμός της Κυβέρνησης, αλλά και η απόπειρα συγκυβέρνησης ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας, η οποία ανεξάρτητα αν δεν ευδοχώθηκε τελικά, σηματοδότησε ένα βήμα σ' αυτήν την κατεύθυνση, έχουν έναν κοινό παρανομαστή, έναν κοινό στόχο: το πώς θα γίνουν εκείνες οι αναγκαίες προσαρμογές, το πώς θα γίνουν εκείνες οι ψευδοαλλαγές και μετατροπές στο πολιτικό σύστημα έτσι ώστε να καλλιεργήσουν κλίμα αναμονής, ελπίδας, προσδοκίας στους εργαζόμενους με στόχο να υλοποιηθούν απρόσκοπτα τα επικείμενα, τα βάρβαρα αντιλαϊκά μέτρα που θα τους συνθλίψουν ακόμη περισσότερο.

Όμως, σήμερα δεν είμαστε ούτε στο 1992 ούτε στο 2001 ούτε καν στο 2009. Σήμερα υπάρχει συσσωρευμένη πείρα και μπορούν να βγουν πολύτιμα συμπεράσματα. Ο λαός γνωρίζει τις συνέπειες αυτής της πολιτικής. Γνωρίζει ότι τα κόμματα του συστήματος δεν μπορούν να αλλάξουν αλλάζοντας ορισμένα πρόσωπα.

Αυτό που χρειάζεται είναι να αλλάξουν στάση οι εργαζόμενοι, εγκαταλείποντας το γρηγορότερο αυτά τα κόμματα. Είναι στο δικό τους χέρι να ακυρώσουν τις προσπάθειες αποπροσανατολισμού και τρομοκράτησης. Να μην έχουν καμμία προσδοκία ότι κάτι θετικό μπορεί να προκύψει. Να μη δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης στη νέα Κυβέρνηση, σε καμμία κυβέρνηση -οικουμενική, εθνική σωτηρίας, τεχνοκρατών, κεντροδεξιά, κεντροαριστερή, πείτε την όπως θέλετε- που θα διαχειριστεί στο μέλλον το καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης. Να μη χάσουν πολύτιμο δρόμο και να κάνουν το βήμα να οργανώσουν την πάλη τους με στόχο την ανατροπή αυτής της πολιτικής.

Πάνω απ' όλα, όμως, αυτή τη στάση πρέπει να κρατήσουν οι νέες γενιές εργαζομένων, οι άνεργοι, τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών, που σήμερα βρίσκονται στους χώρους εκπαίδευσης και που βλέπουν ότι παρά τις θυσίες τις δικές τους και των οικογενειών τους, θα ζήσουν χειρότερα απ' ό,τι έζησαν οι γονείς τους. Αυτές οι νέες γενιές είναι οι πρώτες στο στόχαστρο των αντιλαϊκών πολιτικών, αλλά και των προσπαθειών τρομοκράτησης. Αυτές οι νέες γενιές, που είναι στην πλειοψηφία τους ακόμη, μακριά από τα συνδικάτα και τους μαζικούς φορείς, μακριά από το συλλογικό αγώνα, με χαμηλή κοινωνική και πολιτική πείρα, είναι ο βασικός στόχος των εκβιασμών, της τρομοκρατίας, των προσπαθειών χειραγώγησης.

Το πρόγραμμα της Κυβέρνησης όπως αποτυπώθηκε στο μνημόνιο και στο μεσοπρόθεσμο, στρέφεται κυρίως απέναντι σ' αυτό το νέο κόσμο και αυτά είναι τα σημεία στα οποία η συναίνεση και της Νέας Δημοκρατίας είναι δεδομένη.

Τι προβλέπει αυτή η πολιτική:

Εργασία των νέων ως τα είκοσι πέντε τους χρόνια με αμοιβές 592 ευρώ, δηλαδή 20% κάτω κι από αυτές τις εξευτελιστικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Γενίκευση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων με τη διεύρυνση από τα δύο στα τρία χρόνια των συμβάσεων ορισμένου χρόνου, δηλαδή διαρκής ομηρία των εργαζομένων. Πλήρης διάλυση του σταθερού χρόνου εργασίας με έξι μήνες δεκάωρη και δωδεκάωρη εργασία, με απλήρωτες υπερωρίες και άλλους έξι μήνες τετράωρη με μειωμένους μισθούς, ανάλογα με τις ανάγκες της κερδοφορίας. Επέκταση της δοκιμαστικής περιόδου των νεοπροσλαμβανόμενων από δύο σε δώδεκα μήνες, όπου οι επιχειρήσεις θα τους ξεζουμίζουν και μετά θα τους πετούν στο δρόμο χωρίς κανένα κόστος. Επέκταση του καθεστώτος της μαθητείας όπου παιδιά ανήλικοι δεκαπέντε, δεκαέξι, δεκαεπτά ετών θα δουλεύουν με το 70% της συλλογικής σύμβασης και χωρίς ένσημα. Πλήρης προσαρμογή της εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες της, στις ανάγκες της αγοράς και των επιχειρηματικών ομίλων για φθηνό εργατικό δυναμικό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι φανερό ότι τα μέτρα αυτά έχουν έναν και μοναδικό στόχο: να κάνουν πιο φθηνή την τιμή της εργατικής δύναμης, ιδιαίτερα των νέων ανθρώπων που βγαίνουν σήμερα στην αγορά εργασίας. Είναι μέτρα με διαρκή χαρακτηριστήρα. Είναι μέτρα που υπερβαίνουν τα κρατικά ελλείμματα και χρέη.

Είναι τυχαίο άλλωστε ότι τα μέτρα αυτά υλοποιούνται σε όλες ανεξαιρέτως της χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξαρτήτως δημοσιονομικής κατάστασης, ανεξαρτήτως επιπέδου ανάπτυξης, χρεών και ελλειμμάτων; Θυμόμαστε όλοι το περίφημο νόμο Ντε Βιλπέν για το Σύμφωνο πρώτης απασχόλησης, που το 2006 ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων στη Γαλλία.

Αυτά υλοποιεί σήμερα η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Είναι τυχαίο ότι ο σημερινός Πρωθυπουργός με δηλώσεις του ήδη από το 2004 ζητούσε οι νέοι να δουλεύουν χωρίς την καταβολή ασφαλιστικών εισφορών από την εργοδοσία; Και μάλιστα, αυτά τα έλεγε σε μια περίοδο που η καπιταλιστική ανάπτυξη στην Ελλάδα έτρεχε με ρυθμούς 3% και 4%.

Αυτές οι ρυθμίσεις επιβεβαιώνουν ότι τα μέτρα της Κυβέρνησης έχουν στόχο να βάλουν το καπιταλιστικό σύστημα στις ράγες της ανάπτυξης, ισοπεδώνοντας δικαιώματα και κατακτήσεις δεκαετιών. Έχουν στόχο τη στήριξη της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων, φορτώνοντας νέα βάσανα και βάρη στους εργαζομένους. Κυρίως, όμως, επιβεβαιώνουν αυτό που μόνο το ΚΚΕ λέει, ότι η σημερινή κρίση δεν είναι κρίση χρέους, είναι κρίση που πηγάζει από τον ίδιο τον χαρακτήρα, από τους ίδιους τους νόμους της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Μπροστά στη νέα λαίλαπα, λοιπόν, το ΚΚΕ απευθύνεται με εμπιστοσύνη στην εργατική τάξη, τους αυτοαπασχολούμενους, τα παιδιά τους. Δεν αρκεί σήμερα να εκφράζουν γενικά τη δυσαρέσκεία τους. Εάν η αγανάκτησή τους δεν γίνει οργανωμένη δύναμη πρώτα και κύρια εκεί που εκδηλώνεται η ταξική εκμετάλλευση και καταπίεση, εκεί που προετοιμάζεται και διδάσκει η υποταγή, δηλαδή στους χώρους δουλειάς, ο αγώνας τους δεν μπορεί να έχει αποτέλεσμα, προοπτική και μπορεί εύκολα να μετατραπεί σε απογοήτευση. Τώρα πιο αποφασιστικά να εμπιστευτούν και να συμπορευτούν με το ΚΚΕ.

Το ΚΚΕ δεν χρησιμοποιεί προσωπεία. Δεν παριστάνει τον ακομμάτιστο. Δεν απευθύνεται πλαγίως στο λαό. Με παρρησία και θάρρος έχει αποδείξει ότι λέει αφοβα όλη την αλήθεια. Έχει επιβεβαιωθεί στις εκτιμήσεις του και προτείνει διέξοδο προς όφελος του λαού. Η κοινωνικοποίηση των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, ο κεντρικός σχεδιασμός της οικονομίας με εργατικό, λαϊκό έλεγχο, η αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι η σύγχρονη απάντηση στα λαϊκά συμφέροντα. Είναι η μόνη λύση για να ξεπεραστούν οι κρίσεις, η ανεργία, η φτώχεια και η εκμετάλλευση, για να εξασφαλιστεί το δικαίωμα στην εργασία, την υγεία, την παιδεία, την ικανοποίηση όλων των σύγχρονων αναγκών.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Γκιόκα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η κ. Ντόρα Μπακογιάννη, Βουλευτής Α' Αθηνών,

με επιστολή της στον Πρόεδρο της Βουλής ζητά να απουσιάσει από τη σημερινή συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής λόγω μετάβασής της στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχω και εγώ την υποχρέωση να κάνω αναφορά στον Άγγελο Τζέκη, με τον οποίο μπήκαμε μαζί στη Βουλή το 2000 και διανύσαμε μια πορεία έντεκα ετών.

Και μου επιτρέπετε να πω αποχαιρετώντας τον και εκφράζοντας τα συλλυπητήριά μου στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, αλλά πρώτα απ' όλα στην οικογένειά του, ότι υπήρξε ένας συνάδελφος πολύ σκληρός στις απόψεις τους, αλλά υπήρξε και ένας άνθρωπος πάρα πολύ καλός. Ο συνδυασμός αυτών των δύο στοιχείων κάνει τον Άγγελο Τζέκη ένα πολιτικό πρόσωπο που θα μείνει ζωντανό στο μυαλό μας όσα χρόνια κι αν περάσουν.

Κυρίες και κύριοι, είμαι υποχρεωμένος να ξεκινήσω την ομιλία μου όχι όπως θέλω ως Υπουργός Υγείας, αλλά όπως επιβάλλει η καθημέρα που είχε πάρει το Εθνικό Σύστημα Υγείας αφενός, και οι ανάγκες της χώρας στην παρούσα φάση αφετέρου.

Ξεκινώντας πρέπει να υπενθυμίσω στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι το 2009 οι δαπάνες για την υγεία στη χώρα –δημόσιες και ιδιωτικές– άγγιζαν και ξεπερνούσαν το 10% του Ακαθάριστου Εγχωρίου Προϊόντος, περίπου όσα και οι Ηνωμένες Πολιτείες ή η Γερμανία και άλλες τρεις ή τέσσερις χώρες του πλανήτη. Οι υπηρεσίες όμως που παρέχει το δικό μας σύστημα στους ανθρώπους δεν αντιστοιχούν ούτε με τα χρήματα που δαπανάμε, ούτε φυσικά με την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχονται στις χώρες που είναι ψηλά στον κατάλογο των χωρών που δαπανούν πολλά για την υγεία των πολιτών τους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πρέπει να μεταφέρω κάτι από τη διεθνή εμπειρία που απέκτησα τον τελευταίο χρόνο σχετικά με την υγεία, ότι δηλαδή σ' όλο τον πλανήτη σήμερα συζητούν για την ανάγκη να έχει ο πολίτης πρόσβαση σ' ένα αναβαθμισμένο, ολοένα και αναβαθμιζόμενο δημόσιο σύστημα υγείας και ταυτόχρονα στην αντιμετώπιση των μεγάλων δαπανών που κάθε κράτος έχει για την υγεία. Πώς, δηλαδή, να συνδυάσεις μια απολύτως ελεύθερη πρόσβαση των ανθρώπων στο δημόσιο σύστημα υγείας και από την άλλη να συνδυάσεις τη συγκράτηση των δαπανών που σ' όλες τις προηγμένες χώρες του πλανήτη ξεφεύγουν διότι η τεχνολογία απ' ενός επιβάλλει επιπρόσθετες δαπάνες και απ' ετέρου γιατί παντού υπάρχει αυτό που υπάρχει κι εδώ, δηλαδή μία έντονη προσφυγή σε ιατρικές υπηρεσίες ή σε φάρμακα που ο ασθενής ή ο πολίτης δεν έχουν ανάγκη; Η μη χρήσιμη συνταγογράφηση φαρμάκων και η αντίστοιχη «κατανάλωση» εξετάσεων και λοιπών ιατρικών μεθόδων έχουν οδηγήσει όλο τον προηγμένο κόσμο να αναζητά λύσεις.

Εμείς έχουμε αυτά τα προβλήματα συν τον παροξυσμό της κακοδιοίκησης που απ' ενός προκαλεί αύξηση των δαπανών και που απ'ετέρου ευνοεί την καλλιέργεια της διαφθοράς. Έχουμε αυτά και επίσης έχουμε τις καθυστέρήσεις στις διαρθρωτικές αλλαγές στην υγεία στον τόπο μας και συνεπώς πρέπει σε πάρα πολύ λίγους μήνες να κάνουμε πάρα πολλά πράγματα τα οποία καθυστερούν εδώ και τουλάχιστον δύο δεκαετίες.

Κυρίες και κύριοι, η αρχή έγινε το 2010 σε σχέση με το δημοσιονομικό θέμα που συζητώ. Πρέπει να ξέρετε ότι δεν είναι μόνο ελληνικό της κρίσης φαινόμενο το να μας απασχολούν τα δημοσιονομικά θέματα της υγείας. Είναι παγκόσμιο θέμα. Το ανέφερα πριν. Ωστόσο εμείς το αντιμετωπίζουμε με τις ιδιαιτερότητες που υπογράμμισα.

Το 2010 η πολιτική του Υπουργείου Υγείας έφερε πίσω στα κρατικά ταμεία 1 δισεκατομμύριο ευρώ από τη συγκράτηση των δαπανών της κεντρικής υπηρεσίας του Υπουργείου και με μία προσπάθεια απέδωσε περίπου 200 εκατομμύρια ευρώ λιγότερα το οικονομικό έτος 2010 σ' ό,τι αφορά τις δαπάνες των νοσοκομείων. Είχαμε μία πάρα πολύ καλή χρονιά το 2010 και η δραματική πορεία αυτή ανακόπηκε μέχρι και το έτος 2009. Για το 2011

εμείς σας εισηγηθήκαμε ορισμένα πράγματα το Δεκέμβριο ως Υπουργείο, όταν εγκρίνατε τον προϋπολογισμό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εμείς στο Υπουργείο Υγείας είμαστε συνειδικοί τού τι σημαίνει να μας παρέχετε εμπιστοσύνη. Όταν ζητάμε την εμπιστοσύνη σας ή όταν ζητάμε να μας ψηφίσετε ένα νόμο ή τον προϋπολογισμό, υπολογίζουμε πώς θα σας συναντήσουμε μετά από κάποιο χρονικό διάστημα. Ερχόμαστε λοιπόν σήμερα εδώ με τη βεβαιότητα ότι δεν υπερβήκαμε τα όσα σας λέγαμε το Δεκέμβριο και αξιοποιήσαμε τη στήριξη που μας δώσατε. Ερχόμαστε εδώ να σας πούμε ότι το 2011 υποσχεθήκαμε στον ελληνικό λαό ότι θα συγκαταστήσουμε από τη σπατάλη και τη ρεμούλα 1.350.000 ευρώ.

Αγαπητές, αγαπητοί συνάδελφοι, πέντε μήνες μετά από το Δεκέμβριο του 2010, ολοκληρώνοντας την αξιολόγηση των οικονομικών μας δεδομένων, σας ενημερώνουμε ότι φαίνεται πως θα ξεπεράσουμε τη στοχοθεσία μας. Υποσχεθήκαμε στο Υπουργείο Οικονομικών –τώρα που αυτό αγωνιά να μαζέψει τα ελλείμματα του 2011–, είχαμε υποσχεθεί στον κ. Παπακωνσταντίνου ότι από το 1.350.000 θα πάμε και 100 εκατομμύρια επάνω και φαίνεται ότι και αυτό θα ξεπεράσουμε γιατί κάνουμε μία προσπάθεια όσα λέμε να τα τηρούμε και να μην κοροϊδεύουμε κανέναν. Εφόσον είπαμε το Δεκέμβριο στη Βουλή των Ελλήνων ότι μπορούμε να το κάνουμε αυτό και μας ψηφίσατε τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας, εμείς νιώθουμε βαθιά την υποχρέωση όσα είπαμε να τα πραγματοποιήσουμε.

Συνεπώς η στοχοθεσία του Υπουργείου Υγείας σ' ό,τι αφορά τα δημοσιονομικά του είναι μια στοχοθεσία την οποία φέρουμε σε πέρας μέχρι στιγμής μ' έναν τρόπο ιδιαίτερα αισιόδοξο. Συγκρατούμαι να πω περισσότερα λόγια γιατί αν κανείς έχει πείρα, πρέπει να προσέχει όσα λέει. Θα μπορούσα να πω περισσότερα. Οι ενδείξεις που έχουμε το πρώτο πεντάμηνο είναι αισιόδοξες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουμε αυτήν τη δημοσιονομική υποχρέωση, μια δημοσιονομική αγωνία, που όποιος την κοιτάξει με περιπαικτικό τρόπο –όπως, ας πούμε, έλεγαν παλιά το Σημίτη «λογιστή», κατ' ουσία περιπαίζει τους Έλληνες πολίτες, διότι αυτό το «συμμάζεμα» που κάνουμε από την κακοδιοίκηση και από τη «ρεμούλα» είναι επιστροφή χρημάτων που δεν καταβάλλονται για το σκοπό που ο φορολογούμενος τα δίνει.

Δεν κόψαμε φάρμακα. Δεν κόψαμε παροχή ιατρικών υπηρεσιών. Δεν κλείσαμε υποδομές. Ανοίξαμε το Κέντρο Υγείας στο Περιστέρι που εγκαινιάστηκε το 2009 και έμεινε κλειστό. Έχουμε 20% παραπάνω ασθενείς στο δημόσιο σύστημα υγείας το 2010 που έρχονται σε μας επειδή δεν αντέχουν τις δαπάνες στις ιδιωτικές κλινικές. Το πρώτο τετράμηνο του 2011 έχουμε ακόμη 10% περισσότερους ασθενείς που προσέρχονται στο εθνικό σύστημα υγείας. Όχι υποτίμηση αυτού του οικονομικού δημοσιονομικού στοιχείου, διότι αυτή η υποτίμηση, πρώτον, συνιστά περιφρόνηση στο υστέρημα του φορολογούμενου και, δεύτερον, υπόσχεται ότι αν αυτή η πολιτική δεν πραγματοποιηθεί και κάποιοι άλλοι καταφύγουν σε κάτι διαφορετικό, τότε θα συνεχιστεί η απαράδεκτη κατάσταση ο λαός να πληρώνει και τα λεφτά του να χάνονται, να μη μετατρέπονται σε συντάξεις, να μη μετατρέπονται σ' ό,τι αφορά τη δική μας θεματολογία σε υγεία.

Είναι σημαντικό το να κυνηγάς με αξιοπρέπεια και αξιοπιστία τους δημοσιονομικούς σου στόχους γιατί αυτή η αγωνία σημαίνει, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, ότι δεν θα πληρώσουν πάλι οι μισθωτοί τις αδεξιότητες των ελληνικών κυβερνήσεων, τις παραλείψεις τους ή τις σκόπιμες συμπεριφορές του παρελθόντος. Να είμαστε καθαροί. Όποιος θέλει να περιπαίζει τη δημοσιονομική συνιστώσα της ελληνικής πολιτικής σ' αυτήν την κρίσιμη φάση, τελικώς περιπαίζει με τρόπο κεκαλυμμένο αλλά αναγνωρίσιμο τους Έλληνες και τις Ελληνίδες.

Κυρίες και κύριοι, δεν ήλθα εδώ για να θυμίσω δημοσιονομικά στοιχεία. Επικαιροποιώ τα δημοσιονομικά στοιχεία κατά τη φορά των εξελίξεων, αλλά πέρα απ' αυτά θέλω να σας πω και ορισμένα άλλα πράγματα.

Ως Κυβέρνηση ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης. Ζητάμε την εμπιστοσύνη της Βουλής για να συνεχίσουμε. Κάθε Βουλευτής –γιατί και ο ομιλών είναι Βουλευτής και αυτόν τον τίτλο θέλει πρωτίτως να τιμήσει– όλοι μας έχουμε τις δυνατότητες από τα έδρανα της Εθνικής Αντιπροσωπείας να ακούμε τις εναλλακτικές, να

ακούμε τι άλλο θα μπορούσαμε να κάνουμε και δεν το κάνουμε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πέρα από τις δημοσιονομικές στοχεύσεις που είναι πολιτικές στοχεύσεις, που είναι στοχεύσεις που αφορούν τους ανθρώπους στους οποίους επιστρέφονται τα χρήματά τους, έχουμε εγκαθιδρύσει ορισμένες πολιτικές που αφορούν το σύστημα παροχής υγείας του τόπου μας αυτό καθαυτό και τις εφαρμόζουμε. Προσπαθήσαμε -και σ' ένα βαθμό που αγγίζει και ξεπερνά το 80%- καταφέραμε να επιτρέψουμε στο Υπουργείο Υγείας να κάνει ένα μηνιαίο έλεγχο της πορείας των νοσοκομείων. Το Υπουργείο έχει μία πολιτική, τα νοσοκομεία εφαρμόζουν αυτήν την πολιτική. Δεν την εφαρμόζουν, την υπονομεύουν ή δεν ξέρω εγώ τι άλλο μπορούν να κάνουν. Ποιος το ήξερε αυτό; Ποιος ήξερε σε μηνιαία βάση πριν από λίγες εβδομάδες τι γίνεται στα νοσοκομεία της χώρας; Ούτε το Υπουργείο Οικονομικών ήξερε -αναφέρομαι στις κυβερνήσεις δεκαπέντε χρόνων- ούτε το Υπουργείο Υγείας ήξερε ούτε οι διοικήσεις των νοσοκομείων ήξεραν.

Σπαταλούσαμε χρήματα τα οποία δεν πληρώναμε. Τα πληρώναμε πέντε χρόνια μετά με ρυθμίσεις. Αυτό παρόξυνε τις υπερτιμολογήσεις και φυσικά τη διαφθορά. Η πορεία αυτή έχει αντιστραφεί. Έχουμε μηνιαίο έλεγχο του τι ακριβώς συμβαίνει σε μεγάλο βαθμό αξιόπιστο. Εφόσον λειτουργούμε με διπλογραφικό λογιστικό σύστημα στο 80% των περιπτώσεων των νοσοκομείων μας και με μηχανοργάνωση στο άλλο 80%, τα στοιχεία που μας παρέχουν τα νοσοκομεία μας επιτρέπουν και με ελέγχους που κάνουμε να καταλαβαίνουμε πού ακριβώς βρισκόμαστε. Και αυτό προχωράει και θα ολοκληρωθεί.

Αυτή η στόχευση είναι στόχευση ουσίας. Μπορεί να είναι επικεντρωμένη σε αριθμούς και στατιστικές που αφορούν στους ασθενείς έως και τα οικονομικά, ως και την κατανάλωση των φαρμάκων, όμως κάθε δυνατότητα να διοικήσεις έναν οργανισμό σου επιτρέπει να συγκρατήσεις δαπάνες για να τις επιστρέψεις για καλύτερη παροχή υπηρεσιών υγείας.

Δεύτερον, αντιμετωπίσαμε τα θέματα του φαρμάκου. Τα έχουμε πει τις προηγούμενες μέρες στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Ανταλλάξαμε και επιχειρήματα και συγκρουστήκαμε και στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων. Να μην τα επαναλάβω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όμως, είχα πει στη συζήτηση του προϋπολογισμού ότι το Υπουργείο αναλαμβάνει από την 1η Απριλίου την τιμολόγηση των φαρμάκων και ότι αυτό θα σημάδευε πόλεμο. Ο πόλεμος ξεκίνησε. Εμείς με μια τροπολογία που καταθέσαμε στο σχέδιο νόμου για τις μεταμοσχεύσεις προχθές και πέρασε έχουμε τη δυνατότητα να συγκεντρώσουμε επιπροσθέτως 600 εκατομμύρια ευρώ το υπόλοιπο εξάμηνο του 2011. Ο σύνδεσμος των βιομηχανιών στα φάρμακα, των πολυεθνικών όμως, μας έστειλε σήμερα αναφερόμενος στον κ. Τιμοσίδη και σε συνεργάτες μας, κατά κύριο λόγο διοικητικούς υπαλλήλους, απειλητική επιστολή ότι ευθύνονται πειθαρχικά και ποινικά οι συνεργάτες μας, οι διοικητικοί υπάλληλοι για να τους τρομάξουν.

Στέλνω μήνυμα στη διοίκηση του ΣΦΕΕ ότι όχι μόνο δεν τρομάζουμε αλλά θα τους επιστρέψουμε τον πόλεμο με το σκληρότερο τρόπο. Η τιμολόγησή μας θα περάσει, θα εφαρμοστεί, θα επιφέρει εξοικονόμηση τουλάχιστον 600 εκατομμυρίων για το υπόλοιπο του έτους και η προσπάθειά μας θα είναι και δριμύτερη. Με κακό εχθρό έχουν μπλέξει. Αυτή η προσπάθεια να κατατρομοκρατήσουν υπαλλήλους του Υπουργείου θα πέσει στο κενό και πολύ κακώς έκαναν που μετήτησαν τέτοιου μέσου.

Πριν από λίγες ώρες μιλώντας στο συνέδριο των «FINANCIAL TIMES» δεν είχα υπ' όψιν μου αυτήν την επιστολή. Αλλά με το διάλογο που είχαμε στο πλαίσιο της νέας μας αρμοδιότητας με όλους είχα υπ' όψιν μου ότι το πράγμα πάει γαλήνια και ότι όλοι έχουν βάλει μυαλό ότι το πάρτι τελείωσε. Όσοι δεν έχουν βάλει μυαλό ότι το πάρτι τελείωσε, θα συγκρουστούν μαζί μας, αλλά θα χάσουν όλες τις μάχες. Τους προειδοποιώ, λοιπόν, απ' αυτό το βήμα, το πιο σοβαρό και έγκυρο βήμα που διαθέτει η χώρα μας να αναδιπλωθούν από αύριο το πρωί γιατί η πόρτα του Υπουργείου θα κλείσει οριστικά γι' αυτούς. Θα μείνουμε με τους δικηγόρους και με τα δικαστήρια. Συνεννόηση με τέτοιου είδους απειλές με μας δεν θα γίνει. Ο πόλεμος ήταν μια πρόβλεψη. Θα μπορούσε να αποφευχθεί. Τον επιδιώκουν. Θα το έχουν αλλά τα όπλα μας θα δυναμώσουν με διπλάσια και τριπλάσια ένταση. Τα

φάρμακα θα ξαναγυρίσουν εκεί που ήταν το 2004.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δαπανούσαμε 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο το 2004. Μας παραδόθηκε δαπάνη ασφαλιστικών ταμείων 5 δισεκατομμύρια ευρώ σε πέντε χρόνια. Δυο αιτίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε. Με τρία λεπτά θα είμαι εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Η πρώτη αιτία είναι ότι από το 1984 ετησίως είχαμε αύξηση της φαρμακευτικής δαπάνης. Συνεπώς δεν μέφομαι την προηγούμενη ηγεσία της χώρας ως προς το ότι υπήρχε κατ' έτος αύξηση της φαρμακευτικής δαπάνης. Αλλά απ' αυτό μέχρι να διπλασιαστεί μέσα σε πέντε χρόνια ειδικά με τις πολιτικές 2008 και 2009 τα πράγματα παροξύνθηκαν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές.

Θέλουμε να επιστρέψουμε όχι στο 2007 αλλά στο 2004. Οι πολιτικές του 2011 και του 2012 υπόσχονται ότι το 2013 η δαπάνη για το φάρμακο θα ξαναγυρίσει για τα ασφαλιστικά ταμεία στα 2,5 δισεκατομμύρια.

Δύο ακόμα θέματα που αφορούν την ουσία της παροχής υπηρεσιών υγείας. Παλεύουμε τις συνενώσεις. Την 1η Ιουλίου θα τις ανακοινώσουμε και στις 2, 3, 4 ή 5 Ιουλίου θα συνεδριάσει το διευρυμένο ΚΤΕ της Πλειοψηφίας και η Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής για να συζητήσουμε τις προτάσεις που έχουμε πια ολοκληρώσει και θα αρχίσουμε να εφαρμόζουμε αναμένοντας και την άποψη των συναδέλφων που μέχρι σήμερα δεν έχουν εκφραστεί.

Την 1η Απριλίου που ξεκίνησε ο διάλογος είχαμε πει ότι 1η Ιουλίου θα ληφθούν οι αποφάσεις. Ελήφθησαν οι αποφάσεις. Μέχρι στιγμής έχουμε τη συγχώνευση τριακοσίων κλινικών από χίλια εννιάκοσια στα εκατόν τριάντα εννέα νοσοκομεία της χώρας και από εκατόν τριάντα εννέα διοικήσεις περνάμε στις ογδόντα διοικήσεις -σας το λέω αυτό ως πρελούσιο- δίχως να καταργούμε καμμία μα καμμία μονάδα παρά τα όσα οι δημαγωγοί και οι ψεύτες διακινούν στις περιφέρειες όλον αυτόν τον καιρό.

Και, τέλος, καθ' όπως έχουμε πει η ενιαία πρωτοβάθμια υγεία λειτουργεί. Από την 1η Ιουνίου τα πέντε νοσοκομεία του ΙΚΑ, μετά από εβδομήντα πέντε χρόνια καθυστέρησης, έχουν περάσει στο ΕΣΥ. Μπορούμε να τα διοικήσουμε καλύτερα. Δεν έχω όμως άλλο χρόνο να αναφερθώ σ' αυτά.

Κυρίες και κύριοι, υπάρχει παρεξήγηση στον τόπο την οποία αίρουμε με την καθημερινή μας συμπεριφορά και πρακτική. Προσπαθούμε να άρουμε. Εδώ στην Ελλάδα πιστεύαμε ότι οι Υπουργοί Υγείας είναι Υπουργοί νοσοκομείων.

Κυρίες και κύριοι, μιλώντας με τον Ευρωπαίο Επίτροπο επί πάρα πολλή ώρα μιλώντας με συναδέλφους από την Ευρωπαϊκή Ένωση, μιλώντας με συναδέλφους από χώρες του ΟΟΣΑ, έχω πια τη διεθνή εμπειρία στα θέματα υγείας, ώστε να μπορώ να τα επικαλεστώ στην Εθνική Αντιπροσωπεία με αξιοπιστία όσα επικαλούμαι. Αντιλαμβάνεται κανείς ότι σε καμμία χώρα που είναι εξελιγμένη δεν είναι οι Υπουργοί Υγείας Υπουργοί νοσοκομείων. Οι Υπουργοί της δημόσιας υγείας κατά βάση στοχεύουν στο να μην αρρωστήσουν οι άνθρωποι εξαντλώντας κάθε δυνατότητα προληπτικών μέτρων. Εδώ τους έχουμε συνδυάσει με τους γιατρούς των νοσοκομείων. Δεν είναι έτσι.

Πρέπει να ολοκληρώσουμε μια ώρα αρχύτερα τις πολιτικές αυτές για να αναδειχθούν επιτέλους αυτά που καθημερινά αγωνιζόμαστε να κάνουμε αλλά δεν σπάνε το φραγμό της δημοσιότητας παρά μόνο στις σπάνιες και περιορισμένες σε εμβέλεια περιπτώσεις. Οι πολιτικές σε μια χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι πρωτεύουσες πολιτικές, είναι πολιτικές για να μην αρρωστήσει κανείς. Και ούτε καν συνάδελφοι, σχετίζονται με τα θέματα των παρακλινικών εξετάσεων. Οι αρρώστιες που μαστίζουν τον κόσμο στον οποίον μετέχουμε είναι ο διαβήτης, είναι ο καρκίνος, είναι οι ψυχικές διαταραχές, είναι οι διαταραχές του αναπνευστικού συστήματος, είναι η καρδιά. Απ' αυτά ταλαιπωρούνται οι άνθρωποι στις Ηνωμένες Πολιτείες, στον Κα-

ναδά, στη Γερμανία, στην Αυστραλία, στην Ιταλία, παντού στις ενώσεις που η χώρα μας συμμετέχει.

Αυτές οι ασθένειες όμως προλαμβάνονται. Και οι μείζονες πολιτικές πρόληψής τους είναι πολιτικές που σχετίζονται με τη διατροφή, με την άθληση, με το κάπνισμα, με τον περιορισμό του αλκοόλ. Αυτά πρέπει να οργανώσουμε σε καθημερινή βάση και συνοδευτικά τις παρακλινικές εξετάσεις για να προλάβεις το κακό λίγο πριν αυτό σου εκδηλωθεί.

Αυτά πρέπει να κάνουμε σε καθημερινή βάση. Αυτά πρέπει να συζητάει η Εθνική Αντιπροσωπεία. Αυτά αγωνιζόμαστε να εισαγάγουμε στον ελληνικό πολιτικό διάλογο. Αλλά όταν σε στενεύει το δημοσιονομικό πλαίσιο πρέπει πρώτα να τελειώνεις μαζί του. Πρέπει να ξεκαθαρίζεις τα θέματα της σπατάλης και ρεμούλας για να αδειάσει το τοπίο από τη βρώμα τόσων δεκαετιών και να μπορέσει ο πολίτης να ακούσει την υπεύθυνη πολιτεία να μιλά για την προστασία της υγείας του.

Αυτή είναι η ρότα μας. Αυτή είναι η πορεία μας. Γι' αυτά αγωνιζόμαστε. Αυτά έχουμε κατορθώσει όπως σας είπα και στην εισαγωγή μου μέχρι και το Μάιο του 2011 και έτσι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα κλείσουμε τη χρονιά. Να μας εμπιστευθείτε. Ζητάμε την εμπιστοσύνη σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ανδρέα Λοβέρδο, Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

Να παρακαλέσω να είμαστε συνεπείς στο χρόνο μας, για να μπορέσουν να μιλήσουν όσο γίνεται περισσότεροι συνάδελφοι. Αυτό ισχύει βέβαια προς όλους και κυρίως στους υπουργούς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, η δημοκρατία είναι ένα νόμισμα που έχει δυο ισοπαλείς όψεις: την ελευθερία και την ευθύνη. Το 1974 κατά κοινή ομολογία η χώρα κατοχύρωσε την ελευθερία της. Κατοχύρωσε την όψη εκείνη της δημοκρατίας που αποτυπώνει την ελευθερία μετά από μια τεράστια δοκιμασία της ελευθερίας, μετά από μια τεράστια δοκιμασία της δημοκρατίας.

Η όψη της ευθύνης παρουσίαζε πάντα σε αυτή τη δημοκρατία ένα πρόβλημα ελλείμματος. Και σήμερα, με τα γεγονότα που διαδραματίζονται, η χώρα δοκιμάζεται και περνάει τη δική της μεταπολίτευση, η αίσια έξοδος από την οποία θα οδηγήσει στη συμπλήρωση της εικόνας της δημοκρατίας με την ελευθερία και την ευθύνη εξίσου κατοχυρωμένες.

Ήταν ημιτελής, ήταν ατελής, ήταν κολοβή η δημοκρατία η οποία θεμελιώθηκε το 1974; Δεν θα το έλεγα με ευκολία το «να». Θα έλεγα ότι ήταν τέτοια η δίψα για ελευθερία, που το πολιτικό σύστημα, το οποίο ως διατύπωση είναι μία εξωραϊστική απεικόνιση της καταστάσεως, -δεν θα έλεγα ότι έχουμε ένα πολιτικό σύστημα με την έννοια της μεθοδευμένης, παραδοσιακής, οργανωμένης καταστάσεως, γιατί έχουμε, βλέπετε, έντονα φαινόμενα της οικογενειοκρατίας, έχουμε έντονα φαινόμενα πελατειακού ρυθμού και η λέξη «σύστημα» μάλλον μας κολακεύει το πολιτικό προσωπικό, λοιπόν, της χώρας έδωσε στην Ελλάδα αυτό για το οποίο δίψαγε: ελευθερία. Και δίνοντας αυτό για το οποίο δίψαγε, παραμερίστηκε -με ευθύνη βεβαίως της πολιτικής τάξεως- η έννοια της ευθύνης.

Θα μπορούσε κανείς να μιλήσει έντονα και πολύ περισσότερη ώρα γι' αυτή την παράλειψη. Νομίζω, όμως, πως έτσι επιγραμματικά καθορίζεται η περιπέτεια της Μεταπολίτευσεως.

Η κρίση η οικονομική η οποία ξέσπασε το 2008, έδωσε τα πρώτα σοβαρά σημάδια στη χώρα μας το 2009. Εν συνεχεία, η κυβερνητική αλλαγή του Οκτωβρίου του 2009, δεν τα συνέλαβε, δεν τα αξιολόγησε και δεν ανταποκρίθηκε σε αυτά μέχρι σήμερα. Αυτό δίνει το μέτρο της σοβαρότητας της κρίσης που περνά η χώρα μας και δίνει και το μέτρο της ανάγκης να ανταποκριθούμε στο να καλύψουμε, ανταποκρινόμενοι και λύνοντας το πρόβλημα της οικονομίας της χώρας, το μέτωπο της ευθύνης.

Εάν το καταφέρουμε αυτό, μετά από ένα, δύο, τρία, τέσσερα χρόνια ή και γρηγορότερα, η δημοκρατία, την οποία θα έχουμε εγκαθιδρύσει μετά από δύο περιπετειώδεις μεταπολιτεύσεις -θυμίζω τη μεταπολίτευση της ελευθερίας και τη μεταπολίτευση

της ευθύνης που περνάμε τώρα- θα έχει κατοχυρωθεί πλήρως και ως προς τις δύο όψεις του νομίσματος.

Η σημερινή Κυβέρνηση, κατά τη γνώμη μας, είναι μία κυβέρνηση η οποία δεν μπορεί να φέρει σε πέρας τη μεταπολίτευση της ευθύνης, γιατί είναι ακριβώς η κυβέρνηση εκείνη, το κόμμα εκείνο το οποίο ευθύνεται πρώτιστα γι' αυτή την εξέλιξη. Και είναι το κόμμα εκείνο, η κυβέρνηση εκείνη, η οποία όταν τα πράγματα ήταν σε σημείο που να μπορούν να λυθούν εγκαίρως, αντέδρασε και αρνήθηκε κάθε ευθύνη.

Η Κυβέρνηση σήμερα κάνει μισό σωστό βήμα. Ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης. Σωστά το κάνει. Το ζητάει, όμως, σε λάθος ακροατήριο. Το ζητάει στο ακροατήριο της Βουλής. Θα έπρεπε να ολοκληρώσει αυτό το βήμα και να το ζητήσει στο ακροατήριο του ελληνικού λαού. Τότε θα ήταν το πλήρες, σωστό βήμα για την εκτόνωση της καταστάσεως και για την εξέλιξη μιας νέας διορθωτικής πορείας.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, το κόμμα του ΠΑΣΟΚ είναι το κόμμα εκείνο το οποίο, όταν τα πράγματα ήταν σε φάση εγκαίρως αντιμετώπισης, έδωσε τα πάντα σε επίπεδο άρνησης. Αρνήθηκε στις αρχές του 2009 να συναινέσει σε μέτρα τα οποία ήταν υποπολλαπλασία της βαρύτητας και της πίεσης που ασκούν τα σημερινά μέτρα στον ελληνικό λαό.

Εν συνεχεία, το ΠΑΣΟΚ ως κόμμα έθεσε τη χώρα σε μία πρωτοφανή, άγνη, άσκοπη και βλαπτική για τη χώρα παρατεταμένη προεκλογική περίοδο, με αφορμή το αποτέλεσμα των Ευρωεκλογών του 2009 εκβιάζοντας για εκλογές επικαλούμενο το θέμα του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Σήμερα η Κυβέρνηση μόνο πολιτικά μπορεί να κριθεί.

Πολύ σύντομα, μέσα στον περιορισμένο χρόνο που έχω, θα ήθελα να αναφέρω: Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, που ανέλαβε τον Οκτώβριο του 2009, περνώντας μία φάση αμεριμνησίας πεντάμηνη, αντελήφθη τον ογκόλιθο του προβλήματος αρχές της άνοιξης του 2010, όταν ήταν αργά. Οδήγησε τη χώρα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και στο μνημόνιο χωρίς διαπραγμάτευση. Δεν έπεισε κανέναν. Πείστηκε από τους πιστωτές μας. Έφερε άρον - άρον το μνημόνιο για να ψηφιστεί. Και όσοι από εμάς, με πρώτο τον κ. Σαμαρά και τη Νέα Δημοκρατία, λέγαμε ότι αυτή η ιστορία δεν βγαίνει, χλευαστήκαμε και θεωρηθήκαμε ανεύθυνοι.

Σήμερα όλα αυτά έχουν απολογισμό. Σήμερα δεν μιλά η Νέα Δημοκρατία. Μιλά ο απολογισμός αυτής της απραξίας, ο απολογισμός αυτής της αποτυχίας. Και αυτός ο απολογισμός δεν αναφέρεται χαϊρέκακα, για να πει κανείς ότι δικαιώθηκε. Αυτός ο απολογισμός αναφέρεται με τεράστια ανησυχία, για να πούμε για μία ακόμη φορά, με αφορμή αυτήν τη συζήτηση, ότι η Κυβέρνηση οφείλει να αλλάξει πολιτική.

Σήμερα, τώρα, την ώρα που μιλάμε, τα νέα που έρχονται από την Ευρώπη λένε ότι η ίδια η ηγεσία της Ευρώπης ετοιμάζει σχέδιο για την αναπτυξιακή διάσταση των οικονομικών πολιτικών στη χώρα μας. Σήμερα, αυτήν την ώρα που μιλάμε, η Ευρώπη λέει ότι τα μέτρα που παίρνονται στην Ελλάδα δεν πρέπει να έχουν χαρακτήρα τιμωρίας ή εκδικητικό χαρακτήρα για το πώς πολιτεύθηκαν ή φέρθηκαν οι Έλληνες ή οι κυβερνήσεις τους όλα αυτά τα χρόνια, αλλά πρέπει να έχουν αποκαταστατικό χαρακτήρα.

Αυτά είναι ακριβώς όσα πιέζει ο κ. Σαμαράς και η Νέα Δημοκρατία την Κυβέρνηση να κάνει εδώ και μήνες, εδώ και πάρα πολύ καιρό. Και η Κυβέρνηση αρνείται να το κάνει.

Η Νέα Δημοκρατία εξακολουθεί να πιστεύει ότι η πολιτική που ακολουθείται είναι λάθος. Με λύπη, αγωνία και βαθύτατη ανησυχία διαπιστώνει ότι αυτό το λάθος επαληθεύεται ολοένα και περισσότερο.

Η ανακοίνωση από το Υπουργείο Οικονομικών για το πρώτο πεντάμηνο εκτελέσεως του προϋπολογισμού του τρέχοντος έτους, είναι καταθλιπτική. Και τα έσοδα έπεσαν έξω και οι δαπάνες ξεπέρασαν τα όρια. Τα πάντα επιβεβαιώνουν ότι αυτή η πολιτική δεν βγαίνει.

Και επειδή αυτή η πολιτική δεν βγαίνει, η Κυβέρνηση καταφεύγει σε τεχνάσματα, καταφεύγει σε λέξεις - κρησφύγετα για να κρύψει τις ευθύνες της. Βρήκαμε τη συναίνεση, τη συνεννόηση, το δημοψήφισμα. Άραγε, τι έγινε εκείνη η ιστορία με το ένα εκατομμύριο ή επτά εκατομμύρια ψήφους από την Ευρώπη; Βρή-

καμε λέξεις καινούργιες, λέξεις συμπαθητικές, για να κρύψουμε αυτό που πραγματικά έχει ανάγκη η χώρα. Αυτή η χώρα έχει ανάγκη να κυβερνηθεί. Όλα τα άλλα είναι δευτερεύοντα, όλα τα άλλα είναι υπεκφυγές. Ποτέ, μα ποτέ η Νέα Δημοκρατία δεν εμπόδισε την Κυβέρνηση να κυβερνήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν έχετε την καλοσύνη, κύριε Τασούλα, ολοκληρώστε τη σκέψη σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Ολοκληρώνω.

Απεναντίας, με τις προτάσεις της, με την εμμονή της αρχικά να ξεκολλήσει, στο πεντάμνηο της αμεριμνησίας κι εν συνεχεία να αλλάξει πολιτική και να δει και την αναπτυξιακή διάσταση των πραγμάτων, να δει εκείνη τη διάσταση που δεν βυθίζει την οικονομία σε ύφεση και σε ανεργία και σε λουκέτα, η Νέα Δημοκρατία στην ουσία βοηθούσε την Κυβέρνηση.

Η Κυβέρνηση επιμένει στην ίδια συνταγή. Και δίνει τώρα περισσότερο φάρμακο από την ίδια λανθασμένη συνταγή.

Εμείς αυτό δεν θα το επιτρέψουμε. Εμείς αυτό δεν θα το δεχθούμε. Εμείς αυτό δεν θα το ευλογήσουμε.

Πριν από λίγες ημέρες είχαμε ένα δημοσίευμα για την αποτυχία του να τραβήξει η Ελλάδα, με την ψευτοαπελευθέρωση του καμπατόζ, που έκανε νομοθετικά η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, την παγκόσμια κρουαζιέρα στη χώρα μας. Και ανακοίνωσαν οι φορείς του κλάδου της παγκόσμιας κρουαζιέρας ότι με τον τρόπο που άνοιξε η Κυβέρνηση την αγορά της κρουαζιέρας –που ουσιαστικά δεν την άνοιξε– αποθαρρύνει την έλευση τουριστών στη χώρα μας.

Θα ήθελα να ρωτήσω: εάν αυτό το νομοσχέδιο η Νέα Δημοκρατία το είχε ψηφίσει και είχε δείξει συναίνεση, οι φορείς της παγκόσμιας κρουαζιέρας θα έλεγαν, επειδή το ψήφισε η Νέα Δημοκρατία κι έδειξε συναίνεση, ας πάμε στην Ελλάδα τα πλοία μας κι ας έχει γραφειοκρατία κι ας πρέπει να κάνουμε συμβάσεις με το δημόσιο;

Αρα δεν είναι η συναίνεση που λείπει. Είναι η αποτελεσματικότητα, την οποία συνεχώς βρίσκετε προφάσεις να αποφύγετε να εφαρμόσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Τασούλα, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ως προς τη συναίνεση θα ήθελα να σας καλέσω να κάνουμε μία αλλαγή ρόλων, για να καταλάβετε ότι όχι μόνο έχετε συναίνεση κυριολεκτική και ουσιαστική, αλλά έχετε και μία ευρύτατη υποστήριξη, την οποία δεν αξιοποιείτε. Φανταστείτε για μία στιγμή τον Οκτώβριο του 2009 τα πράγματα να ήταν αντίστροφα. Φανταστείτε τι θα είχε γίνει στη χώρα αν έπαιρνε η Νέα Δημοκρατία όχι αυτά τα μέτρα, αλλά το 1/5, το 1/4 το 1/3 αυτών των μέτρων.

Συνεπώς μη δικαιολογείτε πίσω από τη συναίνεση, μην υπεκφεύγετε. Προσπαθήστε να κυβερνήσετε. Και αντί να ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή μην μπορώντας να κυβερνήσετε, ζητήστε ψήφο εμπιστοσύνης από τον ελληνικό λαό.

Εμείς αυτήν την εμπιστοσύνη την οικοδομούμε μέρα με τη μέρα ολοένα και περισσότερο με τον ελληνικό λαό και αυτήν την εμπιστοσύνη την κατακτούμε ολοένα και περισσότερο. Όταν έρθει η ώρα που θα μιλήσει ο λαός, η Νέα Δημοκρατία, όχι μόνο αυτήν την εμπιστοσύνη θα αποδείξει ότι την έχει κατακτήσει, αλλά θα αποδείξει ότι μπορεί να την αξιοποιήσει προς όφελος του ελληνικού λαού και προς όφελος της ελληνικής οικονομίας. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Τασούλα, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας.

Θα ήθελα να παρακαλέσω να μη μας φέρνετε σε δύσκολη θέση. Θα ήθελα να είμαστε συνεπείς στο χρόνο για να δώσουμε το δημοκρατικό δικαίωμα σε όλους τους Βουλευτές να εκφραστούν.

Κύριε Ευθυμίου, νομίζω ότι μπορείτε να κάνετε την αρχή και να είστε απολύτως συνεπείς στο χρόνο των έξι λεπτών.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, χθες ζήτησα να τηρείται ο χρόνος ακριβώς γιατί είναι ώρα των Βουλευτών. Θα προσπαθώ να είμαι σύντομος, παρ' όλο που δεν τηρήθηκε ο χρόνος από κανέναν από τους προεδρεύοντες.

Θα περάσω όσο γίνεται στην ουσία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που αυτό το τριήμερο μας επιτρέπει περίπου να πούμε ότι έχουμε όλα τα στοιχεία να συμπυκνώσουμε τα συμπεράσματά μας. Η πατρίδα είναι σε μία μοναδικά δύσκολη συνθήκη, που ιστορικό ανάλογο δεν υπάρχει. Η πατρίδα ακροβατεί ανάμεσα στο χρέος και το έλλειμμα που της κληροδότησε η Νέα Δημοκρατία, ακουμπώντας σε μια Ευρώπη που παραπαίει, που με τη σειρά της κοιτάει σε μία Αμερική, που έχει αναλογικά βαθύτερη δημοσιονομική κρίση και από την Ελλάδα.

Την ίδια ώρα, όλη η ανάλυση που κατατέθηκε στη Βουλή από τη Μείζονα Αντιπολίτευση, αλλά και από πτέρυγες της Ελάσσονος Αντιπολίτευσης, παρουσιάζει περίπου την εξής εικόνα:

Η μεν Νέα Δημοκρατία δεν αναγνωρίζει καν το πρόβλημα, γι' αυτό και απαντά φανταστικά στο πρόβλημα με το μαγικό –την επίκληση του βουντού– «Ζάππειο 2», ότι αν εφαρμόσουμε, δηλαδή, το «Ζάππειο 2», δεν χρειάζεται τίποτα από όλα αυτά, γι' αυτό δεν χρειάζονταν και το μνημόνιο, δεν χρειάζονταν η συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση και έχουμε την απάντηση.

Η απάντηση, αγαπητοί φίλοι της Νέας Δημοκρατίας, που είναι απάντηση για τη ζωή του Έλληνα πολίτη, αλλά και την επιβίωση αυτού του έθνους, είναι ότι μας προτείνετε ένα πρόγραμμα που κοστολογήθηκε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ότι αυξάνει το έλλειμμα αυτομάτως κατά 36 δισεκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, η πρότασή σας για τη σωτηρία της χώρας είναι η πρόταση που οδήγησε στην καταστροφή της χώρας, γιατί ακριβώς αφήσατε 36 δισεκατομμύρια ευρώ έλλειμμα, που τσάκισε την αξιοπιστία της πατρίδας. Προτείνετε και κραδαίνετε ως λύση τη συνταγή που θα φέρει ξανά τη χώρα ακόμη βαθύτερα στο πρόβλημα, προσθέτοντας άλλα 36 δισεκατομμύρια στο έλλειμμα.

Αυτή είναι η απάντηση της Νέας Δημοκρατίας, γι' αυτό εύκολα καταλαβαίνει ο κάθε πολίτης ότι τη μέρα ο κ. Σαμαράς «σκίζει τη γάτα» ότι μπορεί να λυθεί το πρόβλημα με το «Ζάππειο 2» και κάθε βράδυ λέει από μέσα του: «Θεέ μου, άντεξε ΠΑΣΟΚ, προχώρα, κάνε τη δουλειά σου, κατοχύρωσε τη χώρα κι εγώ θα «σκίζω τη γάτα» ότι θα είχα μία άλλη λύση». Αυτό είναι απόλυτα σαφές και απόλυτα κατανοητό, όχι όμως, ορθό, όχι χρήσιμο, όχι ό,τι έπρεπε για τη χώρα αυτήν τη στιγμή.

Η άλλη πρόταση –ακούστε!– από τον κ. Λαφαζάνη, η γενναία, η καθαρή –την είπε ο κ. Λαφαζάνης– είναι ότι «τους έχουμε πιάσει από το λαιμό γιατί τους χρωστάμε, άρα, μας έχουν ανάγκη και να πούμε ότι δεν τα θέλουμε τα λεφτά σας, δεν θέλουμε τη δόση», εννοώντας ότι θα έρθουν –όπως είπε– «τρέχοντας» να μας τη δώσουν.

Όμως, αγαπητοί φίλοι, αυτή είναι η ανάλυση που φαντάζεται ότι υπάρχει μία Ευρώπη συγκροτημένη, ότι υπάρχει μία Αμερική συγκροτημένη, χωρίς να έχει καταλάβει ότι αυτή η Ευρώπη παραπαίει και είναι αυτή η Ευρώπη, που είναι αδύναμη απέναντι στις αγορές, στις οποίες δεν κατάφερε να πετύχει τίποτα πέρα από τις δηλώσεις.

Ο Πρόεδρος Ομπάμα, η κ. Μέρκελ, ο κ. Σαρκοζί ανακοινώνουν δύο χρόνια τώρα ότι θα λάβουν φοβερές αποφάσεις εναντίον των χρηματοπιστωτικών ακροτήτων και αυθαιρεσιών που συντελούνται παγκοσμίως και ένα μόνο μέτρο έλαβε η κ. Μέρκελ: Απαγόρευσε να υπάρχουν τα CDS, τα ασφαλιστρα κινδύνου στα γερμανικά ομόλογα, λέγοντας ότι αν κάποιος δεν έχει γερμανικά ομόλογα, δεν υπάρχουν CDS, ασφαλιστρα κινδύνου στα γερμανικά ομόλογα.

Όμως, αγαπητοί κύριοι, που έχετε αυτήν τη βεβαιότητα ότι θα παίξουμε το παιχνίδι και θα έρθουν κιάλας να μας παρακαλούν να πάρουμε τα λεφτά, πάνω στην Ελλάδα υπάρχουν συμβόλαια θανάτου από κερδοσκοπικούς κύκλους, οι οποίοι είναι πολύ πιο ισχυροί από τις κυβερνήσεις αυτήν τη στιγμή. Γι' αυτό βλέπουμε αυτό το θέαμα μιας Ευρώπης περιδεδούς να προσπαθεί να ανασυντάξει τον εαυτό της και να μην τολμούν ούτε οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής ούτε η Ευρώπη, να πάρουν μέτρα για τη ρύθμιση των παγκόσμιων αγορών. Τα συμβόλαια θανάτου είναι πάνω στην Ελλάδα για να χτυπήσουν κιάλας το ευρώ, σορτάροντας το ευρώ.

Γι' αυτό, λοιπόν, δεν είναι να υποδύεσαι το «τζάμπα μάγκα», αλλά είναι να συναντάς την ευθύνη μαζί με τους εταίρους σου και να οδηγήσεις σε μία πραγματική ευρωπαϊκή πολιτική

απέναντι στις αγορές με πολιτικές αλληλεγγύης για τους λαούς της Ευρώπης. Αυτό που «παίζεται» είναι κάτι που δεν έχει επιστροφή, γιατί κανείς δεν θα σου χτυπήσει την πόρτα για αλληλεγγύη, όταν έχεις βγει από τους δεσμούς της αλληλεγγύης.

Αυτό που κάνουμε είναι φανερό ότι έχει μόνο ένα στόχο, μόνο μία παράμετρο, μόνο μία διάσταση: Θέλουμε να δώσουμε στην πατρίδα, στον ελληνικό λαό ασφάλεια ότι θα υπάρχει, χωρίς να γίνει το θύμα των διεθνών αγορών και το θύμα της αδυναμίας της Ευρώπης, ότι θα έχει σαφείς και καθαρές πολιτικές ότι αυτή η χώρα θα είναι μέσα στον ιστό των πολιτικών ασφαλείας. Γιατί όμως αυτό; Για να διαχειριστούμε το χρέος, να διαχειριστούμε τις περικοπές, να διαχειριστούμε τη λιτότητα; Όχι. Αλλά, για να μετατρέψουμε αυτή τη βάση ασφαλείας σε βάση ανάπτυξης, σε βάση εθνικής αξιοπρέπειας, γιατί κανείς δεν μπορεί να δεχθεί την Ελλάδα ή τον Έλληνα με το ένα χέρι να σηκώνει την αγωνιστική πλευρά και με το άλλο χέρι να απαιτεί. Δεν ταιριάζει στην Ελλάδα αυτό. Δεν ταιριάζει στον Έλληνα. Δεν ταιριάζει σε εμάς. Δεν θα το κάνουμε.

Θα πάμε πριν από όλα να πετύχουμε την εθνική αξιοπρέπεια μιας χώρας που η ίδια θα ανασυντάξει τον εαυτό της μέσα στην Ευρώπη, προσανατολίζοντας και την Ευρώπη σε πολιτικές που θα καταλήξουν να είναι πολιτικές για τους ευρωπαϊκούς λαούς, όχι για τις αγορές. Αλλά, όταν δεν υπάρχουν, δεν ασκείς πολιτικές και αυτό που «παίζεται» είναι το αν θα υπάρχουν. Παρ' όλα αυτά, δίνουμε απαντήσεις: «Ζάππειο 2» ή «φύγετε, γιατί θα ξανάρθουν» -δήθεν- «και θα σε υποχρεώσουν να τα πάρεις». Δεν είμαστε στη φάση της ρητορικής. Δεν είμαστε στη φάση των αφηρημένων διατυπώσεων. Εδώ είναι: είτε κάνεις αυτό που πρέπει με ακρίβεια, θέληση, αποφασιστικότητα, είτε βγαίνεις απ' έξω και ξαναρχίζεις από το μηδέν.

Δεν έχουμε το περιθώριο ούτε για άλλο '97, ούτε για άλλο 1920. Κανένα τέτοιο περιθώριο δεν έχουμε. Έλεγαν τότε, το '97, να κάνουμε τον πόλεμο, να αποκτήσουμε, ελευθερώνοντας νέα εδάφη, νέους πόρους και έτσι θα ξεπληρώσουμε τη χρεοκοπία του '93. Και τότε έδερναν τους πολιτικούς στο δρόμο, τους έφτυναν, τους έλεγαν προδότες τουρκόσπορους που δεν έκαναν πόλεμο. Ήμασταν μια χώρα στρατιωτικά απaráσκευση, διπλωματικά απομονωμένη και οι πολιτικοί υπέκυψαν και κάναμε τον «ζητωπόλεμο» του '97, για να γραφτεί το περίφημο από αυτούς που τον προκάλεσαν -την Εθνική Εταιρεία, κάποιοι που ήταν τάχα οι αυθεντικοί εκφραστές του λαού- ότι «έφταιγαν οι ξένοι για τον πόλεμο, γιατί δεν μας σταμάτησαν, ενώ έβλεπαν την εθνική ημών τύφλωση».

Οι πολιτικές δυνάμεις είναι για να μιλάνε καθαρά, να ανοίγουν τα μάτια του λαού, να μην κολακεύουν, να μην προσπαθούν να είναι αρεστοί, αλλά να λένε πώς είναι τα πράγματα και τι διακυβεύεται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Ευθυμίου, αν έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώστε.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Διακουβέεται, κύριε Πρόεδρε, η ίδια η υπόστασή μας και αυτό σημαίνει ότι πρέπει να δώσουμε με συνέπεια τη μάχη της παραγωγικής ανασύνταξης της χώρας, να παράγουμε, να είμαστε ανταγωνιστικοί, να ακουμπάμε στα πόδια μας, να μην έχουμε ανάγκη κανέναν. Γι' αυτό παλεύουμε. Αυτή είναι η προϋπόθεση που θέλουμε να δημιουργήσουμε. Γι' αυτό θέλουμε να προχωρήσει αυτή η Κυβέρνηση, να διασφαλίσει τα συμφέροντα του τόπου για να πάει καλύτερα ο τόπος.

Γι' αυτό, ζητώ, όχι απλώς ψήφο εμπιστοσύνης αλλά πολιτικές αποφασιστικές με εμπιστοσύνη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ κ. Πέτρο Ευθυμίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδων Χαλβατζής.

Ορίστε, κύριε Χαλβατζή, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να κάνω μερικές παρατηρήσεις ύστερα από τον πό-

λεμο που κήρυξε ο Υπουργός Υγείας στους φαρμακοβιομήχανους.

Η πρώτη παρατήρηση είναι η εξής: Εδώ ζούμε όλοι. Πριν από λίγο καιρό, η κατάσταση στον τομέα της δημόσιας υγείας ήταν λίγο πριν από το έμφραγμα. Σήμερα, η κατάσταση στη δημόσια υγεία είναι εμφραγματική. Τι είπε ο Υπουργός; Είπε ότι η καπιταλιστική κρίση φέρνει συνεχώς ασθενείς στα δημόσια νοσοκομεία και ότι αυξήθηκαν κατά 20% οι προσερχόμενοι ασθενείς στα δημόσια νοσοκομεία. Την ίδια στιγμή έχουμε μείωση του νοσηλευτικού προσωπικού, μείωση των γιατρών στο δημόσιο σύστημα υγείας. Λείπουν περίπου είκοσι πέντε χιλιάδες νοσηλευτές και νοσηλεύτριες και παραϊατρικό προσωπικό. Λείπουν τέσσερις χιλιάδες γιατροί.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Η κατάσταση γίνεται πολύ επικίνδυνη και εμείς φοβόμαστε ότι θα θρηνήσουμε θύματα. Θα θρηνήσουμε φτωχούς, ανέργους, καταπιεσμένους, ανθρώπους που δεν έχουν λεφτά να πληρώσουν. Αυτή είναι η πρώτη παρατήρηση που έχουμε να κάνουμε.

Δεύτερον, δεν μας είπε ο Υπουργός ότι όλοι όσοι πηγαίνουν πλέον στα δημόσια νοσοκομεία, πληρώνουν 5 ευρώ το πρωί για κάθε γιατρό που θα επισκεφθούν και αν πάνε στα απογευματινά ιδιωτικά ιατρεία που λειτουργούν στα νοσοκομεία, πληρώνουν από 30 έως 90 ευρώ την επίσκεψη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επίσης, δεν μας είπε ο Υπουργός ότι περίπου χίλια φάρμακα είναι στην αρνητική λίστα φαρμάκων και τα πληρώνουν εξ ολοκλήρου οι ασθενείς, καθώς και ότι πολλές εργαστηριακές εξετάσεις πληρώνονται εξ ολοκλήρου από τους ασθενείς.

Τρίτον, τα κέρδη της φαρμακοβιομηχανίας ήταν και είναι τεράστια. Δεν έκανε καμμία ανακάλυψη σήμερα η Κυβέρνηση. Πρέπει να πούμε ότι τα έσοδα, τα κέρδη, στον ιδιωτικό τομέα της υγείας είναι επίσης τεράστια. Σε σύγκριση με άλλους τομείς επιχειρηματικής δράσης του κεφαλαίου, ο τομέας της υγείας δεν είναι απλά υψηλός, αλλά είναι πολλαπλάσιος σε ποσοστό στα κέρδη.

Εμείς θέλουμε να υπενθυμίζουμε ότι είμαστε το μόνο κόμμα που υποστηρίζουμε και παλεύουμε να καταργηθεί ο ιδιωτικός τομέας στην υγεία. Παλεύουμε για ένα αναβαθμισμένο, δωρεάν, δημόσιο σύστημα υγείας για όλους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος, δεν χρειάζονται πολεμικές κραυγές. Κύριε Ευθυμίου, οι καπιταλιστές δεν θα σταματήσουν να δανείζουν, γιατί έχουν εξασφαλισμένα κέρδη και από τους τόκους και από τα τοκοχρεολύσια. Μην τρομοκρατείτε τον κόσμο για στάσεις πληρωμών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το λόγο έχει τώρα ο κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου, Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για δεκαέξι λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, επιτρέψτε μου να εκφράσω και εγώ τη λύπη μου για το θάνατο του Άγγελου Τζέκη, ο οποίος ήταν ένας άξιος άνθρωπος που τίμησε τις θέσεις του και είχα την τύχη να συνεργαστώ μαζί του στην Επιτροπή Οικονομικών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στους είκοσι μήνες που πέρασαν χρειάστηκε να θέσουμε ως άμεση προτεραιότητα τη διάσωση της χώρας από τη χρεοκοπία, για να μπορούμε να πληρώνουμε μισθούς, συντάξεις και να υπάρχουν δημόσιες υπηρεσίες.

Καταφέραμε αυτό που για πολλούς φαινόταν αδύνατο, δηλαδή να σταθούμε όρθιοι και να έχει η χώρα μέλλον. Καταφέραμε να τιθασεύσουμε το έλλειμμα των 36 δισεκατομμυρίων ευρώ που κληρονομήσαμε από τη Νέα Δημοκρατία, να συγκρατήσουμε το ρυθμό αύξησης του χρέους. Καταφέραμε να βάσουμε τις βάσεις μίας βιώσιμης δημοσιονομικής προσαρμογής, μειώνοντας το έλλειμμα το 2010 κατά 5 μονάδες του ΑΕΠ, δηλαδή πάνω από 12 δισεκατομμύρια ευρώ. Μιλάμε για τη μεγαλύτερη μείωση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η προσαρμογή στηρίχθηκε κυρίως στη μείωση των δαπανών. Τα 2/3 ή οι 3,7 μονάδες της μείωσης του ΑΕΠ προήλθαν από τις πρωτογενείς δαπάνες. Το 1/3 ή 1,8 μονάδες του ΑΕΠ προήλθαν από την αύξηση των εσόδων, τη μεγαλύτερη στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 2010. Ήταν μία προσαρμογή που στηρίχθηκε σε αναγκαία μέτρα φορολόγησης και περικοπής δαπανών –ακόμα και σε μισθούς και συντάξεις– σε πραγματικές, σε επώδυνες θυσιές των πολιτών που χρειάστηκε να δουν ανατροπές στον καθημερινό οικογενειακό τους προϋπολογισμό.

Άξιζε τον κόπο; Ναι! η διάσωση της χώρας άξιζε και αξίζει τον κόπο. Όμως, χρειάστηκε να παρθούν αποφάσεις που κανείς από εμάς δεν θα ήθελε ποτέ να έχει βρεθεί στη θέση να τις πάρει, με ένα τεράστιο πολιτικό και ηθικό κόστος για κάθε Βουλευτή και κάθε Υπουργό που χρειάστηκε να υποστηρίξει και να εφαρμόσει αυτήν την πολιτική.

Είμαι περήφανος που έδωσα όλες αυτές τις μάχες και που ήμασταν όλοι μαζί σ' όλες αυτές τις μάχες με το κεφάλι ψηλά και με αξιοπρέπεια –και είμαι σίγουρος ότι ο νέος Υπουργός Οικονομικών θα συνεχίσει αυτήν την προσπάθεια και θα τη φέρει σε πέρας με επιτυχία– γιατί δεν αγωνιστήκαμε κανένας από εμάς για να υπερασπιστούμε σκοτεινά συμφέροντα. Δεν πήραμε αποφάσεις, για να βολέψουμε ημέτερους. Αγωνιστήκαμε με τίμια όπλα, για να φέρουμε τη χώρα σε ένα δρόμο νοικοκυρέματος, σε ένα δρόμο που θα μας επιτρέψει να μιλάμε για το μέλλον μας.

Η δημοσιονομική προσαρμογή, χωρίς καμμία αμφιβολία, είναι μία επίπονη διαδικασία. Πράγματι, στερεί πόρους από την οικονομία. Μπορούσε ένα πρόγραμμα με λιγότερες δημοσιονομικές παρεμβάσεις να μας οδηγήσει σε υψηλότερο εισόδημα; Όχι! Θα μας οδηγούσε στην απόλυτη καταστροφή.

Δεν θα επικαλεστώ σήμερα πολλά νούμερα. Θα πω μόνο ένα στοιχείο. Όσον αφορά στον προϋπολογισμό του 2009, η πρόβλεψη του ΑΕΠ ήταν 260 δισεκατομμύρια ευρώ και η πρόβλεψη ελλείμματος ήταν 5 δισεκατομμύρια ευρώ. Όσον αφορά στον απολογισμό του 2009, το ΑΕΠ ήταν 235 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ το έλλειμμα ήταν πάνω από 36 δισεκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, σε σχέση με τις προβλέψεις, είχαμε 31 δισεκατομμύρια ευρώ μεγαλύτερο έλλειμμα και 25 δισεκατομμύρια ευρώ μικρότερο εισόδημα για τη χώρα.

Άρα ποια επεκτατική πολιτική και ποια δημόσια δαπάνη μπορεί να καλύψει το μεγαλύτερο έλλειμμα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε, το αναπτυξιακό έλλειμμα της χώρας;

Η ανάπτυξη, για την οποία μιλάνε όλοι, δεν είναι κάτι το αφηρημένο. Δεν είναι ένα σχέδιο στο συρτάρι που θα το ανοίξεις και αμέσως θα παραχθεί εισόδημα. Δεν είναι ένας συντελεστής που θα μειώσει και αμέσως θα γίνουμε επενδυτικός παράδεισος. Η ανάπτυξη δεν έρχεται με ευχές ούτε με εύκολα λόγια που χαϊδεύουν αυτιά. Σίγουρα δεν θα έρθει, αν διακοπεί η προσπάθεια για το νοικοκύρεμα του δημοσίου.

Η ανάπτυξη σήμερα, εδώ που βρισκόμαστε, είναι η δημιουργία των προϋποθέσεων για να υπάρχουν επενδυτικές ευκαιρίες και δυνατότητες, να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη, να δημιουργηθούν προσδοκίες στην οικονομία και μαζί να αρχίσουν να παράγονται θέσεις δουλειάς. Πρέπει να ανοίξουμε ευκαιρίες σε τομείς που ξέρουμε ότι υπάρχει δυναμική, απελευθερώνοντας δυνατότητες και δυνάμεις.

Είναι, λοιπόν, μεγάλη τιμή και μεγάλο στοίχημα για μένα ότι ο Πρωθυπουργός μου εμπιστεύθηκε έναν τομέα πολιτικής μ' αυτά τα κατ' εξοχήν αναπτυξιακά χαρακτηριστικά. Έχει γίνει ήδη πολύ σημαντικό έργο από την προηγούμενη πολιτική ηγεσία στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής σε όλους τους τομείς της πολιτικής του Υπουργείου. Χαιρετίζω όλη τη δουλειά που έγινε και τα αποτελέσματά της και βασιζόμενος σ' αυτά, θα κάνω ό,τι μπορώ για να προχωρήσουμε πιο ενεργά σ' αυτό που περιγράφουμε ως «πράσινη ανάπτυξη», προκειμένου να δείξουμε ότι η πράσινη ανάπτυξη είναι πάνω απ' όλα και πρώτα απ' όλα Ανάπτυξη, με το άλφα κεφαλαίο. Είναι ανάπτυξη που δημιουργεί θέσεις εργασίας, που αναδεικνύει και μετατρέπει σε πηγή πλούτου τα πλεονεκτήματα της χώρας, είτε μιλάμε για ανανεώσιμες πηγές ενέργειας είτε μιλάμε για το φυσικό περιβάλλον, τον ήλιο, τη θάλασσα, τα δάση.

Αυτός είναι ο γνώμονας της πολιτικής μας και με βάση αυτό

το γνώμονα θα αναφερθώ στις βασικές προτεραιότητες του Υπουργείου την επόμενη περίοδο.

Όσον αφορά τη χωροταξία, η πρώτη, η άμεση προτεραιότητα είναι να αποσαφηνίσουμε τα όρια, το εύρος και τις χρήσεις γης, με ρεαλισμό, με ταχύτητα, προσπαθώντας να λύσουμε προβλήματα. Δεν μπορούμε να μιλάμε για ανάπτυξη σε μία χώρα που κανένας δεν μπορεί να είναι σίγουρος αν αυτό που θέλει να κάνει επιτρέπεται ή όχι, αν οι κανόνες και η επιβολή τους εξαρτώνται από την υποκειμενική κρίση ή το «λάδωμα» σε διαφορετικά επίπεδα της Δημόσιας Διοίκησης.

Δεν έχουμε Κτηματολόγιο, δεν έχουμε δασικούς χάρτες και είναι πια η ώρα να σκεφτούμε διαφορετικά. Στο Κτηματολόγιο δεν μπορούμε να αγνοούμε τις σύγχρονες τεχνολογίες, την τεχνολογία και τις επενδύσεις που μπορούμε να αντλήσουμε από τον ιδιωτικό τομέα και από άλλες χώρες για γεωχωρικά δεδομένα και πληροφορίες διαθέσιμες σε όλους τους πολίτες, ξεκαθαρίζοντας ένα πλαίσιο που πνίγεται στη γραφειοκρατία και στη συγκέντρωση της ίδιας πληροφορίας πολλαπλές φορές.

Δασικοί χάρτες: Έχουμε ολοκληρώσει για πρώτη φορά στη χώρα την κατάρτιση των πρώτων δασικών χαρτών. Έχουμε σκοπό να επιταχύνουμε τη διαδικασία για την κατάρτιση και κύρωση των δασικών χαρτών σε όλη τη χώρα, να αναθεωρήσουμε τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, ώστε να γίνει η σύνδεσή της με τη γενικότερη περιβαλλοντική νομοθεσία και να ανοίξουμε μια συζήτηση στην κοινωνία όχι μόνο για το τι είναι δάσος αλλά και το τι θέλουμε να είναι δάσος.

Σήμερα στην Ελλάδα δεν υπάρχει συνολική απεικόνιση της γης, αλλά ταυτόχρονα δεν υπάρχουν και κανόνες πάνω σε αυτή την απεικόνιση. Αποτέλεσμα; Η ανάπτυξη ενός απέραντου πελατειακού δικτύου που εκμεταλλεύεται την έλλειψη κανόνων και αυθαίρεται με τρόπο ακραίο, από το καθεστώς της εκτός σχεδίου νόμιμης δόμησης μέχρι την ανάπτυξη επενδυτικών σχεδίων, σε βάρος των νομοταγών πολιτών και των υγιών επιχειρηματικών δυνάμεων της χώρας, σε βάρος του περιβάλλοντος, του χώρου και της αισθητικής.

Ο μόνος τρόπος να αλλάξει η χώρα σελίδα είναι ο καθολικός χωρικός σχεδιασμός της χώρας, τόσο ο υπερκείμενος χωροταξικός όσο και ο υποκείμενος πολεοδομικός, σε συνδυασμό με την καθολική αποσαφήνιση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος. Η δέσμευση αυτή που κάνουμε θα συνδυαστεί με την αντιμετώπιση του υπαρκτού προβλήματος της αυθαίρετης δόμησης. Χαράζουμε κόκκινη γραμμή στην αυθαίρετη δόμηση.

Ας μη στρουθοκαμηλίζουμε. Δεν είναι δυνατόν να γκρεμίσεις ένα εκατομμύριο αυθαίρετα κτίσματα. Μπορείς, όμως να επιβάλλεται απ' ενός να εμποδιστεί την ανάπτυξη νέας γενιάς αυθαιρέτων και απ' ετέρου, να γκρεμίσεις αυθαίρετα σε ρέματα, δάση, αιγιαλό ή παραλίες.

Ρυθμίζουμε, λοιπόν, το υφιστάμενο αυθαίρετο οικιστικό δυναμικό με περιβαλλοντικό πραγματισμό που αναγνωρίζει την πραγματικότητα και θέτει οριστικό τέλος στις πρακτικές του παρελθόντος. Με εξαίρεση τα αυθαίρετα που προκαλούν μεγάλη περιβαλλοντική επιβάρυνση, οι ιδιοκτήτες αυθαιρέτων θα καταβάλλουν με τρόπο κοινωνικά δίκαιο τις οφειλόμενες εισφορές, χωρίς οι νομοταγείς να αισθανθούν αδικημένοι και χαμένοι, θεσπίζοντας παράλληλα ένα νέο καθεστώς που καθιστά αδύνατη την αυθαίρεση.

Ταυτόχρονα, προχωράμε στην επιτάχυνση των διαδικασιών για την αποσαφήνιση του πλαισίου και των κανόνων που διέπουν την πολεοδομημένη γη. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και η αποσαφήνιση της πολεοδομικής ταυτότητας της δημόσιας περιουσίας, ώστε να μπορέσει να προχωρήσει και το πρόγραμμα αξιοποίησης της ιδιωτικής περιουσίας του δημοσίου. Όχι, λοιπόν, απλώς προσέγγιση από πάνω προς τα κάτω, που, όσο σημαντική και να είναι, παίρνει χρόνο για να ολοκληρωθεί, αλλά και στοχευμένες παρεμβάσεις που λύνουν συγκεκριμένα προβλήματα.

Προχωράμε άμεσα στην πλήρη ανατροπή του σημερινού συστήματος έκδοσης οικοδομικών αδειών και ελέγχου κατασκευών. Τέλος στις πολεοδομίες όπως τις ξέρουμε. Με ευθύνη των μηχανικών να συντάσσονται οι μελέτες και να εκτελείται το οικοδομικό έργο. Πέντε μέρες για την έγκριση δόμησης από την Υπηρεσία Δόμησης του δήμου, με υποβολή του τοπογραφικού

και του διαγράμματος κάλυψης. Δύο μέρες για την άδεια δόμησης για έναρξη εργασιών, με την προσκόμιση των υπολοίπων μελετών. Διαχωρίζεται το εγκριτικό από το εποπτικό έργο. Ελαχιστοποιείται η ανάγκη για επαφές με τις δημόσιες υπηρεσίες και η επικοινωνία του μηχανικού με τον πολίτη και του πολίτη με τις υπηρεσίες θα γίνεται αποκλειστικά ηλεκτρονικά. Ο Αναπληρωτής Υπουργός θα φέρει αύριο το νομοσχέδιο στο Υπουργικό Συμβούλιο.

Ενέργεια και απελευθέρωση, η δεύτερη μεγάλη προτεραιότητα. Σε ένα εξαιρετικά πολύπλοκο διεθνές ενεργειακό περιβάλλον, η Ελλάδα πρέπει να ξαναχαράξει την πολιτική της, να ξαναχαράξει τη στρατηγική της, συμμετέχοντας στα νέα ενεργειακά δίκτυα, αλλάζοντας το ενεργειακό της μίγμα, στρεφόμενη σε ανανεώσιμες πηγές, αξιοποιώντας όμως και τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα, απελευθερώνοντας την αγορά, φέρνοντας επενδύσεις.

Η ΔΕΗ ήταν και θα παραμείνει κεντρικό στοιχείο αυτής της στρατηγικής, αλλά μια ΔΕΗ που λειτουργεί με σύγχρονους όρους σε μια απελευθερωμένη αγορά. Είναι άμεσος αναπτυξιακός μας στόχος και υποχρέωσή μας στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να προχωρήσουμε πιο εντατικά στην απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας. Η απελευθέρωση φέρνει επενδύσεις, συμβάλλει στην ανάπτυξη σε περισσότερες και καλύτερες υπηρεσίες, στη συγκράτηση τιμών, δίνει σε καταναλωτές και επιχειρήσεις δικαίωμα επιλογής προμηθευτή, με τιμολόγια που αντανακλούν το κόστος παραγωγής και διάθεσης ηλεκτρικής ενέργειας, με ενσωμάτωση του περιβαλλοντικού κόστους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Η Κυβέρνηση θα προχωρήσει στην απελευθέρωση, καταθέτοντας το νομοσχέδιο για το τρίτο ενεργειακό πακέτο, εξασφαλίζοντας πρόσβαση στα δίκτυα χωρίς διακρίσεις σε τρίτους, ιδιώτες και διασφαλίζοντας το δημόσιο συμφέρον. Θα προχωρήσει σε περαιτέρω αποκρικοποίηση της ΔΕΗ, διατηρώντας έλεγχο στις κρίσιμες υποδομές της χώρας. Θα προχωρήσει στον ουσιαστικό διαχωρισμό της ΔΕΠΑ από τον ΔΕΣΦΑ, στην πώληση της ΔΕΠΑ και στη διάθεση ποσοστού του ΔΕΣΦΑ.

Υποστηρίζουμε και ενισχύουμε το θεσμικό και ρυθμιστικό πλαίσιο για την παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές. Η χώρα μας, το ξέρετε, έχει θέσει συγκεκριμένους και φιλόδοξους στόχους εδώ και αποτελεί καθοριστικό τμήμα της ενεργειακής μας στρατηγικής. Θα επιταχύνουμε τις διαδικασίες αδειοδότησης για αιολικά πάρκα και ειδικότερα για τα θαλάσσια αιολικά πάρκα, όμως σταδιακά θα εκλογικεύσουμε το ρυθμιζόμενο κόστος και όφελος για την παραγωγή και διάθεση ενέργειας από ΑΠΕ. Στόχος να ενισχυθεί ο ανταγωνισμός, αλλά και να εξορθολογιστεί το τιμολόγιο προς τον τελικό καταναλωτή.

Για την ενίσχυση της ενεργειακής μας ασφάλειας και την απρόσκοπτη πρόσβαση μας σε πρώτες ύλες υποστηρίζουμε με όλες δυνατότητες υπάρχοντα τα έργα της κατασκευής των αγωγών, τόσο των αγωγών φυσικού αερίου -του ελληνοϊταλικού «ITGI», του ελληνοβουλγαρικού «IGB», του «SOUTH STREAM»- όσο και του πετρελαιοαγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη.

Υδρογονάνθρακες και μεταλλευτική πολιτική: Ο ορυκτός μας πλούτος είναι αναπόσπαστο κομμάτι της στρατηγικής για την αλλαγή του αναπτυξιακού προτύπου της χώρας. Μπορεί να συμβάλει στην τοπική ανάπτυξη, στη δημιουργία θέσεων απασχόλησης στην περιφέρεια. Σε αυτό το πλαίσιο το ΥΠΕΚΑ έχει ολοκληρώσει τη μεγάλη προσπάθεια για τη δημιουργία ενός σύγχρονου ηλεκτρονικού μητρώου λατομείων όλης της χώρας, την αναμόρφωση του νέου κανονισμού μεταλλευτικών και λατομικών εργασιών, την απελευθέρωση της γεωθερμικής ηλεκτροπαραγωγής στο ενεργειακό μας μίγμα και ταυτόχρονα, την προώθηση των εφαρμογών στον αγροτικό και τουριστικό τομέα.

Είναι σε εξέλιξη η τροποποίηση της εξορυκτικής νομοθεσίας, η επανεξέταση των τελών και μισθωμάτων του εξορυκτικού κλάδου, η επιτάχυνση των διαδικασιών για την εκμετάλλευση κοιτασμάτων χρυσού, η επιτάχυνση και ολοκλήρωση της διαδικασίας εκμίσθωσης του λιγνιτωρυχείου της Βεύης. Ταυτόχρονα, ανοίγουμε το δρόμο για την αξιοποίηση του εθνικού πλούτου της χώρας σε πετρέλαιο και φυσικό αέριο, προωθώντας άμεσα τη

σύσταση εθνικού φορέα για την έρευνα και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων.

Εξοικονόμηση: Η νέα στρατηγική για την ενέργεια φυσικά δεν μπορεί να στηριχθεί στην ενεργειακή σπατάλη και η Ελλάδα, το ξέρουμε, έχει καθυστερήσει σημαντικά στον τομέα αυτόν.

Παράλληλα, οι τεχνολογίες εξοικονόμησης είναι αναπτυξιακή διέξοδος για έναν τομέα που πλήγηκε περισσότερο από την κρίση ρευστότητας στην οικονομία, που είναι οι κατασκευές. Το ελληνικό κράτος έχει ήδη προκηρύξει προγράμματα για την ενίσχυση του κλάδου των τεχνολογιών και των έργων εξοικονόμησης σε κατοικίες, δημόσια κτήρια και ΟΤΑ. Θα ενισχύσουμε αυτά τα προγράμματα, γιατί πιστεύουμε στο σημαντικό τους ρόλο τόσο στην αναπτυξιακή διαδικασία όσο και στην εξοικονόμηση ενέργειας.

Ταυτόχρονα, θα επανεξετάσουμε την απαγόρευση της πετρελαιοκίνησης σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη για την εξυπηρέτηση των πολιτών και τη μείωση του μεταφορικού κόστους επιχειρήσεων και καταναλωτών. Οι σύγχρονες τεχνολογίες πετρελαιοκίνησης έχουν οδηγήσει όλες τις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες σε αυτή την κατεύθυνση.

Περιβαλλοντική αδειοδότηση, τρίτη μεγάλη προτεραιότητα. Όλοι ξέρουμε πως η διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης, όπως έχει σήμερα, ούτε προστατεύει το περιβάλλον ούτε διευκολύνει την προσέλκυση επενδύσεων. Την αλλάζουμε, λοιπόν. Το νέο πλαίσιο που θα νομοθετηθεί σύντομα θα έχει τα ακόλουθα χαρακτηριστικά. Μείωση έργων και δραστηριοτήτων για τα οποία απαιτείται η περιβαλλοντική αδειοδότηση, σύμφωνα με ό,τι προβλέπει η σχετική ευρωπαϊκή οδηγία, μείωση του χρόνου αδειοδότησης στο μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατάργηση της προμελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων για τη συντριπτική πλειοψηφία των έργων και δραστηριοτήτων, κατάργηση των συνυπογραφών άλλων Υπουργών, που οδηγεί σε καθυστερήσεις, απαλλαγή από τη διαδικασία των περιβαλλοντικών επιπτώσεων έργων και δραστηριοτήτων που έχουν τοπικές μόνο επιπτώσεις στο περιβάλλον, όπως οι μικρές ξενοδοχειακές μονάδες, οι βιοτεχνίες, οι βιομηχανίες χαμηλής όχλησης.

Παράλληλα, θα προχωρήσουμε στην πλήρη κατάργηση του συνόλου των αδειοδοτήσεων που αλληλοκαλύπτονται, που αποτελούν γραφειοκρατικά βαρίδια και δημιουργούν συνθήκες διαφθοράς. Θα ενσωματωθούν στην απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων. Μέχρι την ολοκλήρωση του νέου θεσμικού πλαισίου το ΥΠΕΚΑ δεσμεύεται για την επίτευξη επενδυτικών σχεδίων που λιμνάζουν. Έχω δώσει εντολή στις υπηρεσίες μου για την άμεση καταγραφή τους και την κατά προτεραιότητα εξέταση έως δέκα από αυτές με κριτήριο το μέγεθος της επένδυσης.

Θα ήθελα να το ξεκαθαρίσω: Δεν κάνουμε εκπλώσεις στο περιβάλλον. Οι δραστηριότητες που θα εξαιρούνται από τη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων θα λαμβάνουν πρότυπους περιβαλλοντικούς όρους σε συμφωνία με τη ρύθμιση που ήδη ψηφίστηκε πρόσφατα στο νόμο για την απλοποίηση της αδειοδότησης της βιομηχανίας. Θα γίνονται συστηματικοί έλεγχοι στη λειτουργία των έργων και δραστηριοτήτων και κατά τη φάση της κατασκευής.

Και στο πλαίσιο αυτό σκοπεύουμε να ενισχύσουμε το σημαντικό έργο των Επιθεωρητών Περιβάλλοντος, στοχεύοντας τις δραστηριότητές τους σε τομείς με τη μεγαλύτερη επιβάρυνση του περιβάλλοντος και θέτοντας σε πλήρη εφαρμογή την περιβαλλοντική ευθύνη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Η τέταρτη μεγάλη προτεραιότητα είναι τα σκουπίδια.

Τα σκουπίδια είναι ένα πρόβλημα που στην πλειοψηφία των περιπτώσεων επιλέγουμε να αναβάλουμε τη λύση. Αντιδρούν δίκαια οι τοπικές κοινωνίες, γιατί μέχρι τώρα η αντιμετώπιση του προβλήματος συνδέεται κατά την εμπειρία των πολιτών με το αίσχος που βλέπουμε και αντιμετωπίζουμε σε αυτήν τη χώρα, αυτό των ΧΑΔΑ. Και την επόμενη περίοδο αν δεν λάβουμε γρήγορα αποφάσεις, θα κληθούμε να πληρώσουμε πολύ σημαντικά πρόστιμα. Ο μόνος τρόπος για να τα αποφύγουμε είναι να κλείσουμε άμεσα εκατοντάδες ΧΑΔΑ και αυτό θα κάνουμε.

Πρέπει, όμως, να δούμε με νέα ματιά, με ρεαλισμό και υπευθυνότητα το μείζον αυτό πρόβλημα. Δεν είναι ανάγκη να ανακλύσουμε τον τροχό. Το πρόβλημα λύνεται και λύθηκε σε άλλες κοινωνίες αντιμετωπίζοντας το ζήτημα των απορριμμάτων ως επενδυτικό προϊόν και ευκαιρία για ανάπτυξη νέων τεχνολογιών και καινοτομίας.

Στις σύγχρονες κοινωνίες τα σκουπίδια σημαίνουν ανακύκλωση και επενδύσεις. Η ανακύκλωση είναι μια λύση στην οποία η κοινωνία ανταποκρίνεται θετικά και το ΥΠΕΚΑ θα πάρει νέες πρωτοβουλίες, ενώ άλλες σύγχρονες μέθοδοι, όπως η καύση βρίσκονται πια στην κορυφή της οριστικής επίλυσης του προβλήματος σε άλλες ευρωπαϊκές κοινωνίες και εμείς θα κινηθούμε σε αυτήν την κατεύθυνση.

Η πέμπτη μεγάλη προτεραιότητα είναι η χρηματοδότηση της Πράσινης Ανάπτυξης με ένα σημαντικό εργαλείο, το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη», όπου μέχρι πρόσφατα οι περιβαλλοντικές παρεμβάσεις είχαν ταυτιστεί μόνο με κατασκευές έργων υποδομής.

Προχωρήσαμε, η προηγούμενη πολιτική ηγεσία, σε ριζική τομή, ώστε το ΕΠΠΕΡΑΑ να εκπληρώσει το στόχο του, που είναι πρώτα απ' όλα η χρηματοδότηση έργων περιβάλλοντος και κλιματικής αλλαγής. Τα έργα του δίνουν λύση σε υπαρκτά προβλήματα. Τέτοια είναι τα δίκτυα αποχέτευσης, οι βιολογικοί καθαρισμοί, η ύδρευση, οι μελέτες για τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος, τα σχέδια διαχείρισης φυσικών πόρων, η διαχείριση απορριμμάτων και οι δράσεις για τη βελτίωση του αστικού περιβάλλοντος στις πράσινες γειτονίες και βιοκλιματικές αναβαθμίσεις. Η απορρόφησή του παραμένει χαμηλή. Θα κάνουμε ό,τι χρειάζεται για να γίνει πιο ουσιαστικό αυτό το εξαιρετικά σημαντικό εργαλείο.

Όσον αφορά το «Πράσινο Ταμείο», η δημιουργία του είναι μια σημαντική παρέμβαση και ένας νέος θεσμός που με διαφάνεια και ξεκάθαρη στοχοθεσία θα συνεισφέρει στη βελτίωση του αστικού περιβάλλοντος.

Οι πόροι του, που προέρχονται από τους ημιυπαίθριους και αργότερα από τα τέλη ρύπων, θα διατεθούν κυρίως για αστικές αναπλάσεις, για τη βελτίωση του ισοζυγίου πρασίνου σε αστικές περιοχές, αλλά και για τη δημιουργία ή ανάδειξη των ελεύθερων χώρων.

Μιλώντας βέβαια για αστικές αναπλάσεις, η Αθήνα, η Αττική στο σύνολό της, που φιλοξενεί το μισό πληθυσμό της χώρας, έχει ειδική θέση. Εδώ προχωράμε στις πρωτοβουλίες που έχει αναλάβει το ΥΠΕΚΑ και όλη η Κυβέρνηση σε συνεργασία με το δήμο για την επανακατοίκηση του κέντρου, αλλά και σε μεγάλες παρεμβάσεις στο κέντρο της πόλης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Σε ένα λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Προχωράμε και στηρίζουμε ρεαλιστικές λύσεις με παρεμβάσεις στις γειτονίες. Παρουσιάζουμε σύντομα το σχέδιο για το φαληρικό μέτωπο, αλλά και το συνολικό ρυθμιστικό της Αθήνας σε μια νέα κατεύθυνση, ενώ αντίστοιχα θα κάνουμε και για τη Θεσσαλονίκη και για τα ρυθμιστικά των άλλων μεγάλων πόλεων, όπως είναι η Πάτρα, ο Βόλος, τα Γιάννενα κ.ο.κ..

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το γεγονός ότι είμαστε εδώ σήμερα και συζητάμε για το μέλλον της χώρας είναι από μόνο του μια κατάκτηση. Δεν ήταν αυτονόητο. Είναι αποτέλεσμα της σκληρής δουλειάς που έγινε τους τελευταίους είκοσι μήνες. Είναι αποτέλεσμα των μεγάλων θυσιών του ελληνικού λαού. Είναι αποτέλεσμα της δουλειάς και των θυσιών που έβαλαν τις βάσεις για το νοικοκύρεμα στο κράτος, για τη μείωση των ελλειμμάτων και για τον έλεγχο του δημοσίου χρέους, αλλά και τις βάσεις για τις μεγάλες αλλαγές, τις τομές και τελικά τις ανατροπές που μας ζητάνε οι πολίτες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΛΗΝΙΚΟΣ**)

Η νέα Κυβέρνηση, που σχημάτισε ο Πρωθυπουργός Γιώργος Παπανδρέου, θα συνεχίσει αυτήν τη μεγάλη εθνική προσπάθεια. Για να τη συνεχίσει, ζητά την εμπιστοσύνη σας. Και την εμπιστο-

σύνη σας ζητώ και εγώ για τις πολιτικές του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλληκος): Το λόγο έχει ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Σταύρος Λαμπρινίδης για δεκαπέντε λεπτά.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας πω από την αρχή ότι ο χρόνος σας είναι ακριβώς δεκαπέντε λεπτά. Μετά το δέκατο πέμπτο λεπτό, θα γίνω δυσάρεστος.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, έρχομαι φρέσκος από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όπου συνήθως είχα ένα λεπτό, άντε ενάμισι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλληκος): Τι κάνατε εκεί;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Ο χρόνος που είχαμε στη διάθεσή μας για να μιλήσουμε ήταν ένα με ενάμισι λεπτό το πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλληκος): Ενάμισι λεπτό; Αν θέλετε, μπορούμε να εφαρμόσουμε από εσάς τη μέθοδο αυτή και εδώ, για να μας αποδείξετε πώς σε ενάμισι λεπτό μπορείτε να διατυπώσετε ...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Θέλετε να την εφαρμόσουμε, κύριε Πρόεδρε; Η εξωτερική πολιτική της Ελλάδας είναι δυνατή και θα γίνει δυνατότερη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλληκος): Τότε, αν θέλετε, να τα κάνω τρία τα λεπτά.

Κύριε Λαμπρινίδη, έχετε το λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Ελλάδα και η Ευρώπη σήμερα βρίσκονται μπροστά στη μεγαλύτερη κρίση της σύγχρονης ιστορίας τους. Βρίσκονται μπροστά σε ένα σταυροδρόμι όχι τόσο πολιτικών όσο αξιών. Η αξία της ευθύνης κάποιων κρατών-μελών να τηρούν τις δεσμεύσεις τους απέναντι στους εταίρους τους και η αξία της αλληλεγγύης μεταξύ των εταίρων είναι δύο από τις θεμελιώδεις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όμως, έχουν παραβιαστεί βάνουσα το τελευταίο διάστημα. Για να βρούμε με στέρεες βάσεις απ' αυτήν την κρίση, πρέπει να βρούμε ξανά σαν έθνος, αλλά και σαν ήπειρος, την «ψυχή» μας.

Η χώρα μας παραβίασε την αξία της ευθύνης. Δεν ήταν η μόνη, αλλά δυστυχώς ήταν η πρωταθλήτρια. Το 2009 είχαμε τον εκρηκτικότερο συνδυασμό χρέους, ελλείμματος και αρνητικής ανάπτυξης σε όλη την Ευρώπη.

Η Νέα Δημοκρατία παρέλαβε μια χώρα με χρόνια, αλλά ακόμα διαχειρίσιμα προβλήματα, μια χώρα ταυτόχρονα με μεγάλο ευρωπαϊκό και παγκόσμιο κύρος και την παρέδωσε χρεοκοπημένη. Όμως, μαζί με την ευθύνη παραβιάστηκε και η παράλληλη αξία της αλληλεγγύης. Το πανευρωπαϊκό κίνημα του «Δεν πληρώνω», στο οποίο σήμερα ηγούνται κάποια άλλα κράτη-μέλη, δεν έχει προηγούμενο στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Χωρίς αλληλεγγύη δεν θα υπήρχαν τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης. Δεν θα υπήρχε η διέθυνση, δεν θα υπήρχε η πολιτική συνοχής, δεν θα υπήρχε η Ευρώπη, όπως την ξέρουμε σήμερα.

Δυστυχώς, όμως, η οικονομική κρίση δεν έκανε μόνο τους λαούς εσωστρεφείς και φοβισμένους, αλλά κατέληξε να στρέφει τη μία χώρα κατά της άλλης. Οι Έλληνες, οι Ισπανοί, οι Πορτογάλοι, οι Ιρλανδοί έγιναν «PIGS», «γουρουνία». Οι Γερμανοί και οι Ολλανδοί ανάγνητοι εκμεταλλευτές.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα Κυβέρνηση και λαός καταβάλουμε titάνιες προσπάθειες για να επιστρέψουμε στην αξία της ευθύνης. Η προσπάθεια αυτή δεν περιορίζεται στον αγώνα που κάνουμε στο εσωτερικό, αλλά επεκτείνεται και στο διπλωματικό πεδίο.

Τη στιγμή που η Ευρώπη ήταν θεσμικά και πολιτικά ανέτοιμη να μας βοηθήσει, κατορθώσαμε να δημιουργήσουμε από το μηδέν το μηχανισμό στήριξης. Κατορθώσαμε να επιβάλουμε μέσα από τη δική μας ευθύνη, τη δική τους αλληλεγγύη. Ανοίξαμε το θέμα της οικονομικής διακυβέρνησης και των ελλείψεων της ΟΝΕ. Η πρόοδος που πετύχαμε είναι ανέλπιστη. Φέραμε στο επίκεντρο εργαλεία, όπως ο φόρος στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, τα ευρωμόλογα, που κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί πριν από μερικούς μήνες, αλλά που σήμερα αποτελούν επένδυση για τη δημιουργία πραγματικής Ευρωπαϊκής Οικονο-

μικής Ένωσης.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, παρά τις τεράστιες πιέσεις και δυσκολίες, δεν κλείστηκε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στο καβούκι της. Ο Πρωθυπουργός, οι Υπουργοί, οι Βουλευτές, οι Ευρωβουλευτές, αλλά και το εξαιρετικό Διπλωματικό Σώμα της χώρας, παρά το δύσκολο χτύπημα που έχει δεχθεί και αυτό λόγω της κρίσης, πρωταγωνιστούν εδώ και καιρό, ώστε να μην υπερισχύσει η αναληψία των ανεξέλεγκτων αγορών και ο εθνικισμός, αλλά να προστατευθούν η ανάπτυξη, η απασχόληση και το κοινωνικό κράτος.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλη αυτή η προσπάθεια καταβάλλεται σε ένα εξαιρετικά αρνητικό διεθνές περιβάλλον και ειδικά για τη χώρα μας. Οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας στέρησαν από τη χώρα το μόνο όπλο που θα μπορούσε να κάνει αυτήν τη μάχη πιο διαχειρίσιμη, τη διεθνή της αξιοπιστία.

Στις Βρυξέλλες, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, είδα με τα μάτια μου να γεννιέται το στερεότυπο των «greek statistics» και της αναξιπιστίας. Καμμία κυβέρνηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είχε πει ποτέ στους εταίρους της τα ψέματα –ξέρω είναι σκληρή η λέξη, αλλά δυστυχώς δεν υπάρχει άλλη– που είπε η Νέα Δημοκρατία. Και σήμερα με την άρνησή της να βάλει πλάτη στη μεγάλη εθνική προσπάθεια, με την πρόσφατη περιοδεία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπου δεν μπόρεσε όχι μόνο ...

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Συγχαρητήρια! Και μετά ζητάτε συναίνεση!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ: Αυτά στις Βρυξέλλες!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριοι συνάδελφοι, γιατί διακόπτετε; Γιατί όταν διαφωνούμε με κάτι, θα πρέπει να διακόπτουμε;

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Είστε εκτός πραγματικότητας. Βρίζετε ένα ολόκληρο κόμμα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ: Στις Βρυξέλλες αυτά!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Γιατί διακόπτετε; Όση ώρα μιλούσατε εσείς, κύριε Τζίμα, και εσείς, κύριε Καριπίδη, δεν σας διέκοψε κανείς και σας άκουγαν με ευλάβεια.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Είναι υβριστής ο κύριος Υπουργός, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, λοιπόν, όσο και αν δεν σας αρέσουν αυτά που λέει κάποιος ομιλητής, να κάνετε το αυτονόητο, να μη διακόπτετε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Αγαπητοί συνάδελφοι, τόσο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο και εδώ προσπαθώ να μιλώ πάντα με στοιχεία, τα οποία καμμία φορά δεν είναι ευχάριστα και καμμία φορά μπορεί να δυσχεραστούν. Όμως, είμαι απολύτως ανοικτός στο να με διαψεύσει κάποιος και να πει ότι αυτά που λέω δεν ισχύουν.

Αν όμως ισχύουν, δεν δέχομαι δίκη προθέσεων, διότι θεωρώ ότι είναι άδικο για μένα αλλά και για σας που την κάνετε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ: Εσείς, ένας Υπουργός Εξωτερικών ...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι η πρόσφατη περιοδεία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την οποία έζησα και παρακολούθησα κι εγώ από κοντά, αποκάλυψε ότι όχι μόνο δεν μπόρεσε να διαπραγματευτεί με σθένος και δύναμη όπως διατείνεται ότι μπορεί, αλλά ούτε καν να πείσει τους δικούς του συντηρητικούς συνομιλητές για την αποτελεσματικότητα της δικής του μαγικής οικονομικής φόρμουλας.

Το είδατε άλλωστε όλοι από τις ανακοινώσεις που βγήκαν κατόπιν από τον κ. Μπαρόζο, από τον κ. Βαν Ρομπέι, από το Γάλλο Πρωθυπουργό και από άλλους.

Με αυτά, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία διακινδυνεύει σήμερα να ρίξει τη χαριστική βολή στην αξιοπιστία μας και να οδηγήσει τους εταίρους μας να εγκαταλείψουν την Ελλάδα. Η αξιοπιστία όμως, είναι το πιο κρίσιμο εργαλείο και εκεί δώσαμε τη μάχη διεθνώς, ο καθένας από το δικό του μετερίζι. Μπροστά μας έχουμε ακόμα κρίσιμες και δύσκολες διαπραγματεύσεις, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Πρέπει να διασφαλίσουμε ότι οι εταίροι μας θα συνεχίσουν να στέκονται πλάι μας. Η νέα Κυβέρνηση έχει μία και μόνη αποστολή: να δημιουργήσει μία νέα Ελλάδα που θα πατάει γερά

στα πόδια της. Η χώρα έχει ένα εθνικό θέμα: να γίνει πάλι και παντού δυνατή.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην εξωτερική πολιτική υπάρχει συνέχεια κι αυτήν θα υπηρετήσω, επιδιώκοντας τη συναίνεση με όλες τις πολιτικές δυνάμεις, διότι είμαστε ενωμένοι, είμαστε δυνατοί.

Οι στόχοι και οι αρχές της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής είναι διαχρονικοί, είναι σταθεροί, προώθηση των συμφερόντων, διεύρυνση των ερεισμάτων, προάσπιση δικαιωμάτων της Ελλάδας, δημιουργία χώρου ειρήνης, σταθερότητας και ανάπτυξης στη γειτονιά μας και προώθηση σχέσεων καλής γειτονίας και περιφερειακής συνεργασίας, σεβασμός του Διεθνούς Δικαίου και ειρηνική επίλυση των διαφορών.

Τώρα, περισσότερο από ποτέ χρειαζόμαστε δραστήρια, τολμηρή, δυναμική εξωτερική πολιτική. Πρέπει να καλλιεργήσουμε τις σχέσεις μας με τους γείτονες και να δημιουργήσουμε νέες συμμαχίες. Και πρέπει να στηριχθούμε και πάλι στη μεγάλη, στην αστείρευτη δεξαμενή γνώσης, επαφών, ανάπτυξης, αφοσίωσης στην πατρίδα, που είναι ο απόδημος ελληνισμός της χώρας.

Συμμετέχουμε ενεργά στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ΝΑΤΟ, οφείλουμε όμως να επενδύσουμε στην εμβάθυνση των σχέσεων και με άλλους σημαντικούς παίκτες, όπως είναι η Ρωσία, που θα επισκεφτώ άμεσα. Επιδιώκουμε ανάπτυξη των πολιτικών και οικονομικών σχέσεων με τις αναδυόμενες δυνάμεις, Κίνα, Βραζιλία, Ινδία. Πρέπει να δώσουμε έμφαση στην εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας. Να στηρίξουμε τις επιχειρήσεις μας, να αναδείξουμε το τουριστικό μας προϊόν και να προσελκύσουμε επενδύσεις.

Πρέπει, τέλος, να ανορθώσουμε τη διεθνή εικόνα της χώρας. Είναι ζωτικής σημασίας να σπάσουμε και θα σπάσουμε τα στερεότυπα και να δώσουμε σε όλους να καταλάβουν, ότι όποιος επενδύει στην αποτυχία της Ελλάδας επενδύει στην αποτυχία της Ευρώπης και τελικά θα βγει χαμένος.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ζούμε σε περιοχή και εποχή προκλήσεων. Δεν υπάρχει δικαιολογία για αδράνεια. Η Ελλάδα οφείλει να είναι πρωταγωνιστής και παράγοντας ισορροπίας στην περιοχή. Είναι προς το συμφέρον μας να δούμε τα Βαλκάνια, στα οποία δραστηριοποιούνται δυναμικά εκατοντάδες ελληνικές επιχειρήσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε ευρωπαϊκή τροχιά. Το 2003 χαράξαμε την ευρωπαϊκή τους προοπτική, με τη στρατηγική της «Θεσσαλονίκης». Το 2009, μόλις ανέλαβε διακυβέρνηση της χώρας ο Γιώργος Παπανδρέου παρουσίασε την «Ατζέντα 2014», «Θεσσαλονίκη II».

Αναζωογονήσαμε το διάλογο για την ένταξη των δυτικών Βαλκανίων με χρονοδιαγράμματα και σαφή κίνητρα για πλήρη εκδημοκρατισμό, για οικονομική ανάπτυξη, για καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος, για πλήρη προστασία των δικαιωμάτων των μειονοτήτων στην περιοχή μας, που έχει για εμάς κορυφαία σημασία. Η ευρωπαϊκή προοπτική της περιοχής μπορεί να λειτουργήσει ως καταλύτης για σοβαρά περιφερειακά προβλήματα που επηρεάζουν την περιφερειακή σταθερότητα.

Αυτό ελπίζουμε να το καταλάβει κάποια στιγμή και η κυβέρνηση στα Σκόπια. Στηρίζουμε την ευρωατλαντική τους προοπτική. Θα είμαστε ο καλύτερός τους σύμμαχος σε αυτήν τη διαδικασία. Οι σχέσεις μας όμως, πρέπει να βασίζονται σε ξεκάθαρες βάσεις καλής γειτονίας. Η επίλυση του ζητήματος της ονομασίας είναι καθοριστική προϋπόθεση, όπως έχουν πει ΝΑΤΟ και Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχουμε κάνει εποικοδομητικές προτάσεις στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων υπό τον ΟΗΕ, ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό και για χρήση έναντι όλων, το λεγόμενο «erga omnes». Περιμένουμε ανταπόκριση.

Τα αγάλματα που τοποθέτησε η κυβέρνηση στα Σκόπια, αποτελούν, δυστυχώς, πρόκληση. Επιβαρύνουν τη διαδικασία και καλλιεργούν τον αλυτρωτισμό: τη μεγαλύτερη απειλή για τα Βαλκάνια. Κινητοποιήσαμε αμέσως την προσοχή των ευρωπαϊκών οργάνων κι εγώ προσωπικά. Και μόλις προχθές ο Επίτροπος για τη διεύρυνση καταδίκασε ανοιχτά και απερίφραστα αυτές τις πράξεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, την επόμενη της ανάληψης των καθηκόντων μου, επισκέφθηκα την Κυπριακή Δημοκρατία. Τόνησα τους αδελφικούς δεσμούς μας και έστειλα μήνυμα ότι Ελ-

λάδα και Κύπρος δίνουν από κοινού τον αγώνα για δίκαιη λύση στο Κυπριακό. Θα σταθούμε στο πλάι του Προέδρου Χριστόφια.

Πρέπει όμως να είναι σαφές σε όλους ότι το κλειδί για τη λύση το έχει στα χέρια της η Άγκυρα. Αυτή πρέπει να αλλάξει στάση που θα καθορίσει και τη σχέση της με την Ευρώπη, γιατί είναι σαφές ότι όσο υπάρχει κατοχή, δεν θα υπάρξει ένταξη.

Θέλουμε σχέσεις καλής γειτονίας με την Τουρκία, σχέσεις που θα διέπονται από σεβασμό στην κυριαρχία, την εδαφική ακεραιότητα και τα δικαιώματα της κάθε χώρας. Εμείς ξεκινήσαμε την προσπάθεια εξομάλυνσης των ελληνοτουρκικών σχέσεων. Το νήμα όμως, κόπηκε το 2004. Το 2009 ο Γιώργος Παπανδρέου από κοινού με τον Πρωθυπουργό της Τουρκίας έβαλαν τις βάσεις για νέα προσπάθεια.

Δημιουργήσαμε το Ανώτατο Συμβούλιο Συνεργασίας, με απτά αποτελέσματα για την καθημερινότητα των πολιτών. Στηρίξαμε την ενταξιακή προοπτική της Τουρκίας με αυτονόητο όρο ότι δεν θα υπάρξουν εκπτώσεις στις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει η Τουρκία έναντι της Ευρώπης και των κρατών-μελών. Εντατικοποιήσαμε τις διερευνητικές επαφές για την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας εντός του πλαισίου που θέτει το Διεθνές Δίκαιο.

Τώρα, η Τουρκία πρέπει να αποδείξει αν επιθυμεί πραγματικά βελτίωση των διμερών σχέσεων, όπως δηλώνει και πρόοδο της ενταξιακής της πορείας. Πρέπει να το δείξει με πράξεις. Υπό το κλίμα των απειλών και των στρατιωτικών προκλήσεων, πρόοδος δεν μπορεί να υπάρχει.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές η Ανατολική Μεσόγειος βρίσκεται στο μέσο μίας επανάστασης, μίας έκρηξης δημοκρατίας την οποία οφείλουμε να αγκαλιάσουμε, παρά τους κινδύνους, την ασάφεια και τη ρευστότητα που τη συνοδεύουν, αλλά σε ορισμένες χώρες, δυστυχώς, και μίας βίαιης καταπίεσης των θεμελιωδών δικαιωμάτων των πολιτών τους, ακόμα και της φυσικής οργανωμένης εξόντωσης των πολιτών τους.

Η Ελλάδα ανέλαβε πρωτοβουλίες από την πρώτη στιγμή. Συμμετέχει στην ομάδα επαφής και διατηρεί ανοιχτούς διαύλους με όλους τους παράγοντες επιρροής. Έχουμε εντατικές επαφές με τους εταίρους μας, των Αραβικών Κρατών και του Ισραήλ και εμβαθύνουμε εκ νέου τις σχέσεις μας.

Η Ευρώπη πρέπει να επενδύσει στη διαδικασία μετάβασης. Είναι μία επένδυση απαραίτητη για τη σταθερότητα στην Ανατολική Μεσόγειο που θα έχει τεράστια οφέλη για την ίδια την Ευρώπη.

Και φυσικά πρέπει να πιέσει έντονα η Ευρώπη, ώστε να υπάρξει επιτέλους, δίκαιη λύση στο Μεσανατολικό. Οι Παλαιστίνιοι να έχουν την ανεξάρτητη πατρίδα που δικαιούνται και το Ισραήλ να έχει την ασφάλεια που δικαιούται.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κλείνοντας θέλω να απευθύνω πρόσκληση προς όλες τις πολιτικές δυνάμεις για ανοιχτό ουσιαστικό διάλογο στα θέματα εξωτερικής πολιτικής. Τόσο μέσα από τις επιτροπές της Βουλής, όσο και στο Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής μπορούμε να πετύχουμε συγκλίσεις που στη δύσκολη συγκυρία θα κάνουν τη φωνή και τις θέσεις της Ελλάδας πιο ισχυρές. Και αυτή, είμαι βέβαιος, ότι είναι η επιθυμία όλων σε αυτήν την Αίθουσα.

Σας διαβεβαιώ, αγαπητοί συνάδελφοι από όλα τα κόμματα, ότι η πόρτα μου είναι ανοιχτή και θα είναι ανοιχτή σε συζητήσεις και συναντήσεις. Είναι εθνική η προσπάθεια και εθνική θα είναι και η νίκη, εάν αλλάξουμε το κλίμα που επικρατεί παντού στην Ευρώπη.

Κυρίες Πρόεδρε, έκλεισα, και ελπίζω να σας απέδειξα ότι είμαι καλά εκπαιδευμένος στην Ευρώπη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Κυρίες Υπουργέ, πρέπει να πω ότι πράγματι δεν εξαντλήσατε το χρόνο σας κατά μερικά δευτερόλεπτα, αλλά κάνοντας σύγκριση με το ενάμισι λεπτό που έχετε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και τα δεκαπέντε που σας έδωσα εδώ, καταλαβαίνετε ότι υπάρχει μία διαφορά αρκετών λεπτών.

Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση ζητώντας ψήφο εμπιστοσύνης, δεν αποβλέπει απλώς

στην επιβεβαίωση της υπευθυνότητας, της συνοχής και της στήριξης της κοινοβουλευτικής της Πλειοψηφίας.

Η Κυβέρνηση, ζητώντας ψήφο εμπιστοσύνης, στρέφεται προς τον ελληνικό λαό και τον ευχαριστεί ειλικρινά για τη στάση του. Στις θυσίες και στη συμμετοχή του ελληνικού λαού οφείλεται ό,τι έχει επιτευχθεί μέχρι τώρα, το γεγονός δηλαδή ότι η χώρα ναι μεν βρίσκεται σε μια βαθιά δημοσιονομική κρίση, βρίσκεται σε μια κατάσταση δημοσιονομικής εξάρτησης, αλλά εξακολουθεί να υπάρχει, έχει εξασφαλίσει την υπόστασή της και βρίσκεται ενταγμένη σε ένα σχέδιο, που πρέπει να το θεωρούμε εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης, με αρχή, μέση και τέλος, που μπορεί να την οδηγήσει και πάλι σε μία κατάσταση αξιοπρέπειας και ισότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στη διεθνή κοινότητα.

Οι πολίτες, όμως, είναι πικραμένοι. Η αγωνία και η ανασφάλεια είναι διάχυτες. Το μεγάλο ερώτημα είναι εάν έχουν πιάσει οι θυσίες που έχουν υποστεί τόπο και εάν θα πιάσουν τόπο και θα οδηγήσουν κάπου, σε ένα αποτέλεσμα, εάν οι περιορισμοί που έχουν επιβληθεί στο εισόδημα των νοικοκυριών θα αποκατασταθούν, εάν ξαναγυρίσει η αισιοδοξία, εάν η χώρα έχει προοπτική, εάν θα ακολουθήσουμε το δρόμο μας προς την ανάπτυξη, εάν οι επόμενες χρονιές θα είναι χρονιές, οι οποίες μπορούν να λειτούργησουν ως ακτίνες φωτός ή εάν θα γυρίσουμε προς τα πίσω, εάν δηλαδή θα ανατρέψουμε ένα ιστορικό κεκτημένο της μεταπολεμικής περιόδου, κάθε χρονιά να είναι καλύτερη από την προηγούμενη.

Θέλω, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απευθυνόμενος σήμερα στον ελληνικό λαό να του πω ότι η Κυβέρνηση έχει πλήρη συνείδηση της κατάστασης. Δεν της διαφεύγει τίποτα. Ξέρουμε πώς νιώθει, τι περνά ο κάθε άνεργος, ο κάθε συνταξιούχος που δεν έχει άλλα εισοδήματα και παίρνει μια χαμηλή σύνταξη, ο κάθε επιχειρηματίας που αντιμετωπίζει δυσκολίες, γιατί δεν υπάρχει κύκλος εργασιών, γιατί δεν υπάρχει ρευστότητα, γιατί το τραπεζικό σύστημα δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες του, γιατί πρέπει να τα βγάλες πέρα με δυσκολία προς όφελος δικό του και της οικογένειάς του, αλλά εξίσου και των εργαζομένων του. Αντιλαμβανόμαστε την αγωνία των νέων ανθρώπων και το αίσθημα αδικίας, γιατί κινδυνεύουν να μην έχουν καμιά από τις ευκαιρίες που είχαμε εμείς και οι προηγούμενες γενιές.

Όλους αυτούς τους έχουμε πραγματικά στο μυαλό μας και στην καρδιά μας και στο όνομά τους βρισκόμαστε εδώ, όχι γιατί έχουμε τη θεσμική δυνατότητα να ασκούμε μια εξουσία που είναι στην πραγματικότητα επώδυνη για εμάς τους ίδιους και, φυσικά, επώδυνη, διότι ο ελληνικός λαός υφίσταται θυσίες και για το λαό, αλλά γιατί θεωρούμε ότι αυτήν την αποστολή πρέπει να την εκπληρώσουμε προς όφελος του ελληνικού λαού και για τη σωτηρία της πατρίδας.

Δεν χρειάζεται σήμερα, απευθυνόμενος σε εσάς, να πω τα εύκολα, να πω δηλαδή τι αποτελέσματα -θετικά αποτελέσματα- είχε έως τώρα η δημοσιονομική μας προσπάθεια. Είχε πολλά θετικά αποτελέσματα, χάρη στην προσπάθεια του Πρωθυπουργού, του Γιώργου Παπακωνσταντίνου, της Κυβέρνησης και, φυσικά, τη δική σας και, κυρίως, χάρη στις θυσίες και στην ανοχή του ελληνικού λαού.

Είναι πολύ σημαντικό να έχει επιτευχθεί αυτή η μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος, να έχουμε αποφύγει τη στάση πληρωμών, να έχουν εκταμιευθεί έως τώρα τέσσερις δόσεις από το μεγάλο δάνειο των 110 δισεκατομμυρίων και να διαπραγματευόμαστε την πέμπτη δόση.

Σημαντικό είναι να αναφερθεί η αισιόδοξη και αυξητική τάση των εξαγωγών. Να φέρουμε, επίσης, στο νου μας τα καλά νέα που έχουμε στον τουρισμό, που είναι μια ατμομηχανή της ελληνικής οικονομίας.

Δεν πρόκειται, όμως, να επικαλεστώ τέτοια επιχειρήματα, διότι ο κάθε πολίτης βλέπει τα πράγματα εμπειρικά, βιωματικά, στο επίπεδό του. Δεν του αρέσει να ακούει αριθμούς και στατιστικά στοιχεία. Ζει μια πραγματικότητα, η οποία είναι δύσκολη πραγματικότητα.

Ε, λοιπόν, την ξέρουμε και δεν του απαντάμε με μια αριθμητική ψευδαίσθηση! Του λέμε απλώς ότι το επίπεδο της εθνικής οικονομίας, το δημοσιονομικό και μακροοικονομικό επίπεδο, με το

οποίο υποχρεωτικά πρέπει να ασχολείται κάθε κυβέρνηση είναι απολύτως κρίσιμο για το επίπεδο της επιχείρησης, του νοικοκυριού, της δικής του ατομικής κατάστασης.

Είναι δίκαιο και λογικό ο κάθε πολίτης να βλέπει τα πράγματα από τη σκοπιά της δικής του προσωπικής και οικογενειακής κατάστασης και είναι υποχρεωτικό για την Κυβέρνηση να βλέπει τα πράγματα από τη σκοπιά του γενικού συμφέροντος, από τη σκοπιά των μακροοικονομικών και δημοσιονομικών στόχων, μέσα σε ένα πάρα πολύ σκληρό ευρωπαϊκό και διεθνή συσχετισμό δυνάμεων.

Βέβαια, αντιλαμβάνομαι πάρα πολύ καλά τη δυσανεξία του Έλληνα πολίτη, όταν ακούει ότι υπάρχει κάθε φορά ανάγκη για πρόσθετα μέτρα, για διορθωτικά μέτρα, για φορολογικές επιβαρύνσεις ή ακόμη και για περικοπές δημοσίων δαπανών, που έμμεσα μπορεί να επηρεάζουν το εισόδημά του, γιατί στην πραγματικότητα επηρεάζουν σε πολύ μεγάλο βαθμό την κίνηση της αγοράς. Όμως, μπορεί να λειτουργήσουν και λυτρωτικά, γιατί όλα αυτά οδηγούν στη μείωση του δημόσιου τομέα.

Επίσης, ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι υπάρχει ένα πρόβλημα ηθικής ισορροπίας των μέτρων και σωτηρικής δικαιοσύνης, γιατί κατ' ανάγκη έχουν προταχθεί μέτρα άμεσης εφαρμογής και απόδοσης, μέτρα που αφορούν περικοπές μισθών, περικοπές συντάξεων, επιδόματα. Αυτά αποδίδουν αμέσως αποτέλεσμα.

Ενώ υπάρχουν άλλα μέτρα, μέτρα που κυρίως αφορούν τη σύλληψη της φοροδιαφυγής, τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης, μέτρα που αφορούν την παραοικονομία, τα άτυπα φαινόμενα στην ελληνική πολιτική, στην ελληνική κοινωνία και στην ελληνική οικονομία, που πολύ πιο δύσκολα τα συλλαμβάνει κανείς. Χρειάζεται προετοιμασία, σύστημα και Δημόσια Διοίκηση.

Σε αυτήν την πρώτη φάση, πράγματι, υπάρχουν αδικίες σε σχέση με την ηθική ισορροπία των μέτρων και πρώτο μέλημα της Κυβέρνησης, του Πρωθυπουργού και δικό μου είναι να αποκαταστήσουμε την ηθική ισορροπία των μέτρων. Γι' αυτό πρώτη προτεραιότητά μας είναι να εφαρμοστεί ένα νέο φορολογικό σύστημα ευρύτερης –ελπιζούμε– αποδοχής που θα βάλει οριστικά τέρμα σε αυτήν την διαρθρωτική και προκλητική αδικία που υπάρχει: να πληρώνουν πολύ λιγότεροι απ' αυτούς που πρέπει να πληρώνουν και, κυρίως, να μην πληρώνουν αυτοί που κατ' εξοχήν πρέπει να πληρώσουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλο αυτό που ζούμε τους τελευταίους δεκαεννέα μήνες έχει οδηγήσει σε μια παρεξήγηση, που κινδυνεύει να αποδειχθεί επικίνδυνη για την εθνική στρατηγική. Είναι πια πολλοί οι Έλληνες πολίτες που πιστεύουν ότι το μνημόνιο είναι το πρόβλημα, ενώ, όπως έχουμε πει κατ' επανάληψη, τα προβλήματα είναι ιστορικά, διαχρονικά, βαθιά και αφορούν τη διάρθρωση της ελληνικής κοινωνίας, το μοντέλο ανάπτυξης, τη σχέση κράτους και οικονομίας, το γεγονός ότι στην Ελλάδα ιστορικά από τον 19ο αιώνα προηγήθηκε το κράτος, ακολούθησε μια καχεκτική κοινωνία και συγκροτήθηκε μια αγορά απολύτως συναρτημένη με το κράτος.

Όλα αυτά μαζί με την έλλειψη προνοητικότητας και την επανάπαυση, που είναι ένα χαρακτηριστικό της περιόδου της Μεταπολίτευσης, χωρίς αυτό να σημαίνει πως η Μεταπολίτευση, δηλαδή τα τελευταία τριάντα επτά χρόνια δεν είναι τα καλύτερα από κάθε άποψη για τη χώρα, τα πιο ευτυχισμένα και τα πιο δημιουργικά.

Το μνημόνιο, όμως, όπως αντιλαμβάνεστε, είναι μια μέθοδος λύσης και όχι το πρόβλημα. Γιατί κάποιοι έχουν πια διαμορφώσει την πεποίθηση ότι είναι το πρόβλημα; Ίσως γιατί αυτή η μέθοδος λύσης είναι μια αναγκαστική μέθοδος, καθώς έπρεπε να είναι συμφωνημένη με τους εταίρους και πιστωτές μας και άρα πρέπει να λάβουμε πολύ σοβαρά υπ' όψιν μας το διεθνή και ευρωπαϊκό συσχετισμό δυνάμεων. Πρέπει να αντιληφθούμε ποιες απόψεις κυριαρχούν στην Ευρώπη, στις κυβερνήσεις, στα Κοινοβούλια, στους διαμορφωτές της κοινής γνώμης, στις αγορές.

Εφόσον θέλουμε να είμαστε μέσα σε αυτό το παιχνίδι και θέλουμε εκεί να βρούμε τη λύση, δηλαδή τη βοήθεια, τη στήριξη, το δάνειο, πρέπει να κινηθούμε όσο γίνεται καλύτερα αλλά προσεκτικά μέσα σε αυτό το συσχετισμό δυνάμεων, που είναι πολύ σκληρός.

Άλλωστε τι είναι πραγματικά το μνημόνιο; Είναι η πολιτική συμ-

φωνία που έχει κάνει η Ελλάδα με τους εταίρους και πιστωτές της, προκειμένου αυτοί να αναλάβουν το βάρος της δημοσιονομικής διάσωσης της χώρας. Ποια είναι η βασική παραδοχή του μνημονίου; Είναι ότι θέλουμε ένα σύγχρονο κράτος που λειτουργεί υπέρ του πολίτη, ότι θέλουμε ένα άλλο μοντέλο ανάπτυξης, ότι θέλουμε υψηλότερη εθνική ανταγωνιστικότητα, ότι θέλουμε δικαιοσύνη, ότι θέλουμε να δώσουμε στον καθένα την ευκαιρία να ζήσει πραγματικά με ευρωπαϊκούς όρους, πατώντας σε ένα στέρεο έδαφος και όχι σε μια φούσκα ή σε μια ψευδαίσθηση.

Άρα, στην πραγματικότητα αυτό που λέγεται μνημόνιο από τη δική μας σκοπιά περιλαμβάνει βασικές επιλογές, που είναι κοινός τόπος στο μεγαλύτερο μέρος του πολιτικού φάσματος και που θα τις κάναμε ούτως ή άλλως. Αλλά είναι εξαιρετικά δυσάρεστο αυτές οι επιλογές να φαίνεται ότι σου επιβάλλονται και να σου επιβάλλονται, γιατί οι συνομιλητές σου φοβούνται ότι εάν δεν σου επιβληθούν, δεν πρόκειται η Ελλάδα μόνη της ως χώρα, ως κοινωνία, ως πολιτικό σύστημα να κάνει επιλογές σωστικές για τον εαυτό της.

Αυτό είναι το κλίμα που βρήκα στο Eurogroup και στο ECOFIN θες για να προχθές. Βρήκα τη δυσπιστία όχι μόνο για το πολιτικό σύστημα αλλά συνολικά για τη χώρα. Σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει στην Ιρλανδία και την Πορτογαλία, όπου υπάρχει ευρύτατη κοινωνική συναίνεση και στήριξη, εμείς εμφανιζόμαστε να είμαστε αιχμάλωτοι μιας εικονικής έλλειψης συναίνεσης.

Εάν καταγράψουμε τα σημεία συμφωνίας των πολιτικών δυνάμεων που γενικά αποδέχονται τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας, τότε θα δούμε ότι αυτός είναι ένας κατάλογος με πολύ σημαντικές παραδοχές υπέρ της ευρωπαϊκής προοπτικής, υπέρ της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, υπέρ της σταθερής μας παραμονής στη ζώνη του ευρώ, υπέρ της ανάγκης για ένα καλύτερο, μικρότερο κράτος, υπέρ της ανάγκης για ιδιωτικοποιήσεις, υπέρ της ανάγκης για κοινωνική δικαιοσύνη, υπέρ της ανάγκης για ένα νέο φορολογικό σύστημα.

Ο κατάλογος των διαφωνιών ποιος είναι; Το μίγμα της πολιτικής για να πετύχουμε δημοσιονομικούς και μακροοικονομικούς στόχους, στους οποίους συμφωνούμε όλοι. Μα, για το μίγμα της πολιτικής η συζήτηση είναι διαρκής. Οι επικαιροποιήσεις του ίδιου του μνημονίου είναι μια συνεχής διαπραγματεύσεις.

Αυτό που είπε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στο Ζάππειο και πολλά απ' αυτά τα είχαν πει άλλα κόμματα, άλλοι Αρχηγοί κομμάτων νωρίτερα, δεν είναι ζητήματα που απασχολούν έντονα το υπουργικό συμβούλιο και την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ;

Υπάρχει κάποιος εδώ μέσα που δεν θέλει μεγαλύτερα μέτρα ανάσχεσης της ύφεσης και υποστήριξη της ανάπτυξης; Υπάρχει κάποιος που δεν θέλει άμεσα μέτρα κοινωνικής δικαιοσύνης και αποκατάστασης των αδικιών; Υπάρχει κάποιος που δεν θέλει να μην περιορίζουμε το εισόδημα, να μην στηριζόμαστε στην αύξηση των εσόδων, αλλά να περικόπτουμε περιττές λειτουργικές ανάγκες του δημόσιου; Δεν υπάρχει κανείς.

Το θέμα είναι πώς το λες, πότε το λες, πού το λες, πώς το κάνεις, εάν θες να βοηθήσεις τη χώρα. Εάν θες να κινηθείς στο επίπεδο της πολιτικής ρητορείας, εάν θέλεις στην πραγματικότητα να ψαρέψεις στα θολά νερά μιας κοινωνικής αντίδρασης, η οποία βεβαίως υπάρχει και βεβαίως είναι δικαιολογημένη σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό, τότε ναι, μπορείς να ακολουθήσεις ένα δρόμο. Ο δρόμος, όμως, αυτός δεν είναι αυτός που αντιστοιχεί στην πρόκληση της ιστορίας.

Εμείς έχουμε υψηλό βαθμό συναίνεσης και τον αποκρύπτουμε. Αυτό καθιστά πολύ δυσκολότερη τη θέση μας ως προς τα ίδια τα δημοσιονομικά μέτρα.

Θέλω, λοιπόν, να χαιρετίσω το γεγονός ότι μετά την τηλεφωνική ενημέρωση που είχα το πρωί με τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, μετά από οδηγίες που μου έδωσε ο Πρωθυπουργός, συμφωνήσαμε τουλάχιστον στη διαδικασία, δηλαδή στην ανάγκη να πάω στο επόμενο Eurogroup την Κυριακή στις 3 Ιουλίου με ψηφισμένο το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό πρόγραμμα και τον εφαρμοστικό νόμο για να πειστούν οι εταίροι μας ότι είμαστε σοβαροί και αξιόπιστοι ως Κυβέρνηση, ως Κοινοβούλιο, ως χώρα. Το ίδιο αμέσως δέχθηκε και ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Καρατζαφέρης, με τη σκέψη ότι

βεβαίως και πρέπει να πάρουμε την πέμπτη δόση, βεβαίως πρέπει να μπορούμε στη διαδικασία για τη νέα χρηματοδοτική στρατηγική, δηλαδή για το νέο πρόγραμμα.

Είναι λοιπόν, αυτό ένα ενθαρρυντικό δείγμα συναίνεσης. Έτσι πρέπει να το προβάλλουμε και θα το προβάλλουμε. Θα ήμουν ευτυχής εάν υπήρχαν μαζί μου εκπρόσωποι των κομμάτων στη συνεδρίαση του Eurogroup, να περάσουμε μαζί αυτές τις οχτώ, δέκα ώρες της συνεδρίασης για την Ελλάδα για να γίνει αντιληπτό το κλίμα, ο συσχετισμός των δυνάμεων, για να καταλάβουμε πώς σκέφτονται οι συνομιλητές μας, ο καθένας από τους οποίους έχει το δικό του Κοινοβούλιο, τη δική του κυβέρνηση που μπορεί να είναι κυβέρνηση μειοψηφίας ή συνεργασίας, τις δικές του δεσμεύσεις και τις δικές του φοβίες για συστημικούς κινδύνους που ενεργοποιούνται από την ελληνική περίπτωση.

Έχει, λοιπόν, πάρα πολύ μεγάλη σημασία, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να δούμε πού συμφωνούμε. Συμφωνούμε σε κάτι που είναι θεμελιώδες. Πρέπει να βλέπουμε τα πράγματα από την ανάγκη να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα του δημοσίου χρέους μας για τα επόμενα αρκετά χρόνια, προκειμένου να μπει ο πάτος. Η βιωσιμότητα και να πιάνουν τόπο οι θυσιές του ελληνικού λαού. Η βιωσιμότητα του δημοσίου χρέους, εφόσον αντιδράσουν θετικά οι αγορές, απελευθερώνουν τις τράπεζες. Οι τράπεζες μπορούν να ξαναγυρίσουν στην πραγματική οικονομία. Αυτό είναι εξαιρετικά σημαντικό για την ανάπτυξη, για την απασχόληση, για το εισόδημα, για την απόδοση των δημοσιονομικών μέτρων.

Υπάρχει κάποιος που διαφωνεί σε αυτό; Γιατί ασχολούμαστε με το μίγμα πολιτικής, τα μέτρα, όταν το σημείο αφετηρίας είναι η βιωσιμότητα του δημοσίου χρέους και εκεί υπάρχει απόλυτη σύμπτωση, ευρύτατο φάσμα των ελληνικών πολιτικών δυνάμεων;

Υπάρχουν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτήν τη στιγμή νέα πατριωτικά καθήκοντα. Η οικονομική υπόσταση, η δημοσιονομική ύπαρξη της χώρας είναι παράμετρος της εθνικής ισχύος. Ναι μεν δεν θίγεται ο σκληρός πυρήνας της κυριαρχίας, η εξωτερική και αμυντική πολιτική, αλλά η χώρα πρέπει να έχει όσο γίνεται ισχυρότερη φωνή σε όλα τα διεθνή όργανα. Πώς το πετυχαίνεις αυτό όταν ζητάς βοήθεια, όταν είσαι συνεχώς δανειζόμενος;

Αρα η εκπλήρωση της φορολογικής υποχρέωσης είναι πατριωτικό καθήκον. Η εμπιστοσύνη στο τραπεζικό σύστημα, το να μένουν οι καταθέσεις στην Ελλάδα, είναι πατριωτικό καθήκον. Δεν στηρίζουμε τις τράπεζες, στηρίζουμε την οικονομία, την ανάπτυξη, το εισόδημα.

Ζούμε τώρα ένα διεθνή παραλογισμό. Ζούμε όλη τη διεθνή κοινότητα, όλα τα κυρίαρχα κράτη από τις Ηνωμένες Πολιτείες μέχρι την Ελλάδα και από την Κίνα έως την Κύπρο να βρίσκονται όλες αυτές οι κρατικές οντότητες αντιμέτωπες με μεσαίου μεγέθους διεθνείς εταιρείες αξιολόγησης, διενέργειας ελέγχων, με ιδιωτικές πλατφόρμες για τα ασφάλιστρα κινδύνου. Με ποια διεθνή ευθύνη, με ποια διαφάνεια και κατά ποια λογική εθνικής κυριαρχίας και δημοκρατίας;

Αλλά όταν έχεις τέτοιο έλλειμμα παγκόσμιας δημοκρατικής διακυβέρνησης και τέτοια αμηχανία των ευρωπαϊκών θεσμών, είναι τόσο μετέωρο το βήμα της Ευρώπης, είσαι υποχρεωμένος να κινηθείς προσεκτικά, γιατί το σκηνικό δεν το διαμορφώνουμε μόνοι μας, είμαστε αναγκαστικά μέσα σε αυτό.

Τώρα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πρέπει να βάλουμε τα πράγματα σε μια σειρά. Το πρώτο που πρέπει να γίνει είναι να ανακτήσουμε την πολιτική μας αξιοπιστία απέναντι στους εταίρους και πιστωτές μας. Θέλει δουλειά αυτό. Θέλει αποδείξεις. Πρέπει να δείξουμε ότι έχουμε συνείδηση της κατάστασης, ότι υπάρχει εθνική ενότητα παρά τη ρητορεία και δεν έχει σημασία το τι ψηφίζουμε, έχει σημασία τι μηνύματα στέλνουμε.

Η Φινλανδία θέτει ζήτημα ειδικών εγγυήσεων για τη συμμετοχή της στο επόμενο πρόγραμμα. Θυμάμαι πριν από μερικούς μήνες τον κ. Σαμαρά στο Ελσίνκι να γίνεται δεκτός από τον εντολοδόχο Πρωθυπουργό, ως τώρα Υπουργό Οικονομικών, ομόλογό του, Αρχηγό του ομολόγου κόμματος της Νέας Δημοκρατίας στους κόλπους του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος. Δεν πρέπει να στρατευτεί ο κ. Σαμαράς στην εθνική προσπάθεια του διμερούς διαλόγου με τη Φινλανδία που αρχίσαμε χθες με τον εντολοδόχο Πρωθυπουργό στο Λουξεμβούργο; Δεν είναι αυτό ένα καθήκον,

μία αποστολή που πρέπει να αναλάβει η Αντιπολίτευση; Προφανώς, θεωρώ ότι είναι αυτονόητο και θα το κάνει εθελοντικά και αυτοβούλως.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Πάντα το κάνει η Νέα Δημοκρατία αυτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να συμφωνήσουμε με τους εταίρους και πιστωτές μας, με την περιβόητη τριόικα, για το μεσοπρόθεσμο, τον εφαρμοστικό νόμο και για την επικαιροποίηση του παλιού μνημονίου. Πρέπει να ψηφίσουμε τους δύο νόμους μέχρι τις 30 του μηνός, ώστε να κινηθούν στο Eurogroup της 3ης Ιουλίου οι διαδικασίες που θα επιτρέψουν στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στις 8 Ιουλίου να λάβει απόφαση για την εκταμίευση της πέμπτης δόσης.

Αρα αυτό είναι ένα το κρατούμενο, το οποίο δεν μπορούμε να το θέσουμε εν κινδύνω. Είμαστε στη φάση της σταθεροποίησης. Χρειάζεται πρώτα σταθεροποίηση και μετά βελτίωση.

Ταυτόχρονα έχει κινηθεί η πρωτοβουλία της Βιέννης, όπως ξέρετε, για την απολύτως εθελοντική συμμετοχή των ιδιωτών, δηλαδή των ιδιωτικών τραπεζών και των ασφαλιστικών ταμείων διεθνώς στην αντιμετώπιση του ελληνικού δημοσίου χρέους με διακράτηση ομολόγων στη λήξη τους, χωρίς αυτό να συνιστά πιστωτικό γεγονός. Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Το νέο πρόγραμμα, η νέα χρηματοδοτική στρατηγική, εξαρτάται από το αποτέλεσμα αυτής της πρωτοβουλίας, γιατί αυτό προσδιορίζει τις δανειακές ανάγκες των επομένων ετών από το ποια είναι η πραγματική μας βούληση για τις ιδιωτικοποιήσεις, ώστε να προστεθεί το νέο δάνειο.

Δεν αρκεί, όμως, αυτό. Πρέπει να υπάρχει ένας μηχανισμός διαρκούς παρακολούθησης αξιόπιστος, πειστικός, αποτελεσματικός. Έχουμε πει με τον Πρωθυπουργό και όλη την Κυβέρνηση, καθώς έχουμε ζηήσει και το μοντέλο της ολυμπιακής προετοιμασίας, ότι το αποδείξαμε αυτό υπό πολύ δύσκολες συνθήκες και οι τάξεις ήταν παρόμοιες. Ήταν ένα μεγάλο εγχείρημα μέσα σε αυστηρά χρονοδιαγράμματα υπό εξαιρετικά αυστηρό και ενίοτε κακόπιστο διεθνή έλεγχο. Και πετύχαμε. Υπάρχει το μοντέλο αυτό. Τώρα η Διυπουργική Επιτροπή Συντονισμού Ολυμπιακής Προετοιμασίας είναι λίγο ή πολύ διυπουργική επιτροπή του οικονομικού προγράμματος της χώρας.

Θέλω να πω κάτι πιο συγκεκριμένο για τις ιδιωτικοποιήσεις, γιατί ιδίως για μας, για το δικό μας χώρο και για την παραδοσιακή Αριστερά, αυτό μπορεί να ηχεί κάπως περιέργα. Τόσο πάθος για τις ιδιωτικοποιήσεις;

Για να δούμε τι σημαίνει για τον πολίτη το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων. Σημαίνει πρώτον, συγκεκριμένη και πρακτική μείωση του δημόσιου τομέα. Σημαίνει δηλαδή, μικρότερο κράτος και μικρότερη δημόσια δαπάνη. Ένα το κρατούμενο. Δεύτερον, σημαίνει μείωση του χρέους, που θέλουμε να γίνει με τους καλύτερους όρους. Τρίτον, σημαίνει πολύ σημαντικές αναπτυξιακές και επενδυτικές πρωτοβουλίες. Γιατί κάθε κίνηση στον τομέα των ιδιωτικοποιήσεων πρέπει να είναι ενταγμένη στις μεγάλες κλαδικές πολιτικές που συνδέονται με την πραγματική οικονομία.

Είναι τρία σημαντικά πράγματα και αυτό, όπως θα δούμε στο σχετικό νόμο, τον εφαρμοστικό, θα γίνει με ένα ταμείο, ένα νομικό πρόσωπο κρατικό, υπό τον απόλυτο και συνεχή έλεγχο της Βουλής, υπό τον απόλυτο έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, υπό διεθνή έλεγχο της Ευρωζώνης, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, με τη μορφή παρατηρητών για τεχνογνωσία και διαφάνεια.

Δεχθήκαμε τον έλεγχο της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, δεχόμαστε τον έλεγχο των οίκων αξιολόγησης και δεν θα δεχτούμε την τεχνογνωσία και τη συμμετοχή με την ιδιότητα του παρατηρητή σε αυτούς, οι οποίοι μας βοηθάν και θέλουν να βοηθήσουν και τον εαυτό τους;

Αυτό αφορά ως πλαίσιο και την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου, με όλες τις εγγυήσεις που έχουμε συζητήσει και που θα συζητήσουμε αναλυτικά στον εφαρμοστικό νόμο. Διευκρινίζω εδώ ότι η συζήτηση στη Βουλή θα γίνει διεξοδικά. Θα υπάρχει πλήρης άνεση να διατυπωθούν όλες οι απόψεις. Ο εφαρμοστικός νόμος δεν θα περιλαμβάνει καμμία άσχετη διάταξη. Θα περιλαμβάνει μόνο τις ρυθμίσεις που συνδέονται με

το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα.

Άρα, ουσιαστικά το περιεχόμενό του ήδη συζητείται κατά τη διάρκεια της συζήτησης του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού προγράμματος και σε συνεννόηση με τα κόμματα θα κάνουμε τις διευθετήσεις εκείνες, οι οποίες θα επιτρέψουν την πλήρη συμμετοχή και την πλήρη έκφραση, αρκεί να είμαστε με ψηφισμένους τους νόμους στις 30 Ιουνίου.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Να το καταθέσετε εγκαίρως.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Πάρα πολύ εγκαίρως!

Όμως, δεν τελειώνουμε έτσι. Αλίμονο, αν μέναμε μόνο σε αυτό.

Έχουμε τη βούληση και την υποχρέωση δίπλα στο μεσοπρόθεσμο, δίπλα στο περιβόητο μνημόνιο να υπάρχει το δικό μας εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης. Θα έλεγα ότι πιο απλά και πιο πρακτικά πρέπει να υπάρχει ένα παράλληλο πρόγραμμα, το οποίο εναρμονίζεται με τους στόχους του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού προγράμματος, αλλά μας επιτρέπει να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα, δημοσιονομικά, αναπτυξιακά, κοινωνικά.

Το πρώτο αφορά τη μεγαλύτερη και ταχύτερη μείωση των λειτουργικών δαπανών του κράτους, μεγαλύτερη και ταχύτερη από ό,τι προβλέπει το μεσοπρόθεσμο. Το δεύτερο, όπως έχει αναγγείλει και ο Πρωθυπουργός, αφορά την άμεση έναρξη της προετοιμασίας για τη ριζική και ριζοσπαστική αλλαγή του φορολογικού συστήματος. Αυτό θα σημαίνει πολλά και πρέπει να γίνει συναινετικά. Υπάρχει ήδη το Εθνικό Συμβούλιο κατά της φοροδιαφυγής, λειτουργεί η επιτροπή για τη ριζική τροποποίηση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων. Με τη στήριξη των κομμάτων και με τη συμμετοχή της Βουλής, με τους καλύτερους εμπειρογνώμονες που μπορούμε να βρούμε, αρχίζει αμέσως η προσπάθεια αυτή.

Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι υπάρχουν μέτρα αναπτυξιακής αντιρρόπησης για τα οποία θα συζητήσει και ο Πρωθυπουργός στο Συμβούλιο Κορυφής. Είχα την ευκαιρία κι εγώ να συζητήσω συγκεκριμένα και με τον κ. Γιούνγκερ και με τον κ. Ρεν και με τον κ. Σόιμπλε για το πώς μπορούν οι εταίροι και φίλοι μας να μας βοηθήσουν και αναπτυξιακά με την όσο γίνεται ταχύτερη και ευκολότερη διοχέτευση των πόρων του ΕΣΠΑ μέσω των διαρθρωτικών ταμείων και του κοινωνικού ταμείου, με επενδυτικές πρωτοβουλίες από τις χώρες τους, όχι μόνο στις ιδιωτικοποιήσεις, αλλά και σε πολλά άλλα προγράμματα, τα οποία μπορούν να εξελιχθούν.

Υπάρχει δυνατότητα να γίνει αυτό χωρίς να απαιτηθούν νέοι κοινοτικοί πόροι, με τους υφιστάμενους και προσανατολισμένους στην Ελλάδα κοινοτικούς πόρους, οι οποίοι απλώς πρέπει να αξιοποιηθούν και να είναι στοχευμένοι. Βεβαίως, χρειάζονται μέτρα κοινωνικής αλληλεγγύης, μέτρα κοινωνικής αντιρρόπησης και συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα, όχι μόνο στην αντιμετώπιση του χρέους, αλλά και σε αυτήν την άσκηση εθνικής αλληλεγγύης.

Μίλησα σήμερα με την Ένωση Ελληνικών Τραπεζών για να αναζωπυρωθεί η παλαιά υπόσχεση για τη διευκόλυνση της εξυπηρέτησης των στεγαστικών δανείων οφειλετών που έχουν μείνει άνεργοι.

Ανέλαβε ο Πρόεδρος της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών να πάρει συγκεκριμένη πρωτοβουλία ώστε να υπάρξει συγκεκριμένη πρακτική ρύθμιση για τους οφειλέτες στεγαστικών δανείων, που είναι άνεργοι και που έχει ανατραπεί ο οικονομικός σχεδιασμός της ζωής τους.

Επικοινωνήσαμε με τον Πρόεδρο της Ένωσης Ελλήνων Εφοπλιστών και του ζήτησα να μεταφέρει μια ιδέα, μια πρόταση στο συμβούλιό του, να συμμετάσχει καθοριστικά η Ένωση Ελλήνων Εφοπλιστών στη συγκρότηση ενός ταμείου για την κάλυψη με υποτροφίες των φοιτητών που οι γονείς τους είναι άνεργοι. Κι αυτό είναι ένα δείγμα –αν και το κορυφαίο δείγμα είναι αυτό που ειπώθηκε στην ομιλία του Πρωθυπουργού– για τη δυνατότητά μας και τη βούλησή μας σε πρακτικό επίπεδο –εκεί που, πράγματι, υπάρχει ανάγκη, εκεί που υπάρχει ένδεια ορατή, συγκεκριμένη, στο επίπεδο του δήμου της γειτονιάς– να διασφαλιστεί το εγγυημένο επίπεδο διαβίωσης.

Υπάρχει πάντοτε το μεγάλο ερώτημα: Αυτό που κάνουμε βγαί-

νει; Υπάρχει ημερομηνία λήξης και ημερομηνία αποκατάστασης; Υπάρχει πάντα ο κίνδυνος χρεοκοπίας και ανατροπής;

Κοιτάτε, ελπίδα υπάρχει, αισιοδοξία υπάρχει. Από εμάς εξαρτάται, από εμάς όλους μαζί εξαρτάται, από τους Έλληνες, από τη δουλειά τους, την αυτοπεποίθησή τους και το κέφι τους να ξεπεράσουν την κατάσταση και να βγάλουν το κεφάλι από το νερό, να αναπνεύσουμε όλοι μαζί ως χώρα.

Η στρατηγική του φόβου δεν οδηγεί πουθενά. Αλλά και η ιδεολογία της μιζέριας δεν οδηγεί πουθενά. Χρειάζεται λοιπόν και αυτοπεποίθηση και προσπάθεια και αλληλεγγύη και εθνική συστράτευση, με τη σειρά που είπαμε: σταθεροποίηση, βελτίωση, έξοδος από το τούνελ αυτό.

Όταν κατακτήσουμε τα πρωτογενή πλεονάσματα, θα έχουμε στα χέρια μας τη σημαντικότερη εγγύηση και δημοσιονομικά. Και μπορούμε να τον πετύχουμε αυτόν τον στόχο. Έτσι θα έχουμε πείσει ότι μπορούμε να κατακτήσουμε και την εθνική ανταγωνιστικότητα.

Και η συναίνεση η δική μας εδώ, του πολιτικού συστήματος, δεν είναι αυτοσκοπός. Συνιστά σεβασμό στους πολίτες, στους πολίτες που είναι και στην πλατεία, γιατί το ζητούμενο πάντα σε μια δημοκρατία είναι η κοινωνική συναίνεση, είναι η αποκατάσταση της σχέσης εμπιστοσύνης και νομιμοποίησης μεταξύ του πολιτικού συστήματος και του λαού, της κοινωνίας των πολιτών.

Έχει, λοιπόν, πολύ μεγάλη σημασία να το αντιληφθούμε αυτό και είμαι βέβαιος ότι όλοι το αντιλαμβάνομαστε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποδέχθηκα, όπως είπα, χωρίς να μπορώ να κάνω διαφορετικά –γιατί αυτό είναι το πατριωτικό μου καθήκον– την άκρως τιμητική πρόταση του Πρωθυπουργού να αναλάβω τα καθήκοντα του Υπουργού Οικονομικών σ' αυτήν τη συγκυρία, με αυτές τις δυσκολίες. Και επιπλέον, τον ευχαριστώ γιατί με τίμησε και με την ιδιότητα του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης, για να διευκολυνθεί ο συντονιστικός ρόλος, για να έχουμε πιο γρήγορο αποτέλεσμα.

Είχα και δισταγμούς και αμφιβολίες και δεν ενέδωσα εύκολα, γιατί έχω πλήρη συνείδηση του βάρους, του προβλήματος, της ευθύνης.

Θα τιμήσω την εμπιστοσύνη αυτήν του Πρωθυπουργού. Θα είμαι δίπλα του, θα είμαι δίπλα μου όλη η Κυβέρνηση είμαστε απολύτως ενωμένοι η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, θέλω να πιστεύω η ευρυτάτη πλειοψηφία της Βουλής των Ελλήνων.

Ζούμε μια περίοδο που οι πάντες με ευκολία στρέφονται κατά της πολιτικής και των πολιτικών. Δεν πιστεύω ότι στη συνείδηση του ελληνικού λαού κατά βάθος επικρατούν αντικοινοβουλευτικές και αντιβουλευτικές αντιλήψεις. Αλλά υπάρχει οργή, αγανάκτηση και οφείλουμε να αναλάβουμε αυτήν την ευθύνη. Κάποιος πρέπει να είναι αυτός πάνω στον οποίο διαβάζεται ο αφορισμός. Επί της κεφαλής του διακόνου αναγιγνώσκεται ο αφορισμός. Αλλά ούτε εμείς όλοι ως πολιτικό σύστημα, είμαστε το μαύρο πρόβατο του ελληνικού λαού, ούτε ο ελληνικός λαός είναι το μαύρο πρόβατο της Ευρώπης. Είμαστε ένα υπερήφανο ιστορικό έθνος.

Ζούμε μια δυσκολία. Μια δυσκολία η οποία έχει προκύψει και βεβαίως λόγω της δικής μας διαχρονικής ευθύνης, αλλά και λόγω του παραλογισμού του διεθνούς οικονομικού συστήματος και της απουσίας διεθνούς οικονομικής διακυβέρνησης. Θα βγούμε από τη δυσκολία αυτή. Δεν είναι τίποτα μπροστά σε άλλες ιστορικές στιγμές δύσκολες για τη χώρα. Ε, τώρα που το έθνος ζει μια τέτοια στιγμή, νομίζω ότι μπορούμε να αποδείξουμε ότι η δική μας γενιά δίνει και κερδίζει τον δικό της πόλεμο!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεχίζουμε με τον...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Τασούλα, δεν προβλέπονται αυτού του είδους οι παρεμβάσεις. Σε λίγο μπαίνουμε στο στάδιο της ομιλίας των Αρχηγών..

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρεμβάσεις των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων δεν προβλέπονται σ' αυτήν τη διαδικασία. Εν πάση περιπτώσει, έχετε το λόγο για ένα λεπτό, κατ'

εξαίρεση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι σαφές ότι υπήρξαμε ακροατές μιας διαφορετικής ρητορικής από το νέο Υπουργό Οικονομικών. Και είναι σαφές ότι ήταν χρησιμότερο το γεγονός ότι τον κ. Βενιζέλο τον άκουσε και ο νέος Υπουργός Εξωτερικών, ο οποίος ξεκίνησε ως μη έδει την ομιλία του, με επιθέσεις κατά του Αρχηγού της Αντιπολιτευ-σεως...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Τασούλα, μην πη-γαίνετε από τον Υπουργό Οικονομικών στον Υπουργό Εξωτερι-κών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Ο κ. Βενιζέλος μίλησε για το σο-βαρό πρόβλημα της χώρας. Είπε ότι εύχεται ότι ο κ. Σαμαράς και στο εξωτερικό και στο εσωτερικό θα στρατευθεί για να βοηθήσει. Ήθελα να τον καθησυχάσω, γιατί ο κ. Σαμαράς από την πρώτη στιγμή έχει στρατευθεί στον μεγαλύτερο στόχο τού προβλήμα-τος της χώρας, που είναι η αποτελεσματικότητα των μέτρων.

Κύριε Βενιζέλο, σήμερα ο Υπουργός Εργασίας σ' αυτήν την Αίθουσα έδωσε συγκλονιστικά στοιχεία. Δεν τα λέω για να απο-θαρρύνω κανέναν. Τα λέω για να δείξω τη σημασία του να είμα-στε αποτελεσματικοί. Είπε ο Υπουργός Εργασίας: «Το 1% αύξηση της ανεργίας στερεί το ασφαλιστικό σύστημα από 320 εκατομμύρια ευρώ και το 1% μείωση των μισθών στερεί επίσης από το ασφαλιστικό σύστημα 150 εκατομμύρια ευρώ».

Η Νέα Δημοκρατία από την πρώτη στιγμή μίλησε γι' αυτά τα οποία σήμερα αρχίζουν να ενδιαφέρουν και την Ευρώπη και που είπατε ότι τα διεκδικείτε. Μίλησε για την αποτελεσματικότητα των μέτρων.

Να είστε βέβαιος ότι η Νέα Δημοκρατία και ο Αρχηγός της, σ' αυτόν τον αγώνα ήταν από την πρώτη στιγμή στην πρωτοπορία και θα εξακολουθήσουν να είναι. Γιατί πρέπει τα μέτρα να βγαί-νουν. Γι' αυτό αγωνίζεται η Νέα Δημοκρατία. Αυτό προτείνει και αυτό οφείλει η Κυβέρνηση να κατανοήσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης έχει το λόγο για δέκα λεπτά, όπως προβλέπει ο Κανονισμός.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να χαιρετίσω το πνεύμα που νομίζω ότι θα πρέπει να κυ-ριαρχήσει στην Αίθουσα μετά την ασυλία του Υπουργού Οικονο-μικών. Θεωρώ ότι και η Αθηνά μεσα του Γενικού Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας το επιβεβαι-ώνει αυτό μετά τη συζήτηση που είχε ο Υπουργός Οικονομικών με τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως σχετικά με την προσπάθεια η οποία πρέπει ασφαλώς απ' όλες τις πλευρές πιο ενεργά να καταβληθεί ώστε να αλλάξει, αν θέλετε, και αυτή η ει-κόνα που συστηματικώς καλλιεργείται στην Ευρώπη, στο εξωτε-ρικό για τη χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

Άκουσα από τον Κυβερνητικό Εκπρόσωπο ότι αυτήν την πε-ρίοδο είκοσι τέσσερις χιλιάδες αρνητικές αναφορές σε διεθνή μέσα ενημέρωσης έχουν καταχωριστεί για τη χώρα μας. Αυτή, λοιπόν, η αρνητική εικόνα πρέπει να ανατραπεί και την πρώτη ευ-θύνη γι' αυτό ασφαλώς την έχουν η Κυβέρνηση, η Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά και ολόκληρος ο υπόλοιπος πολιτικός κό-σμος.

Αρκεί, αγαπητοί συνάδελφοι, να παρακολουθήσουμε τα στοι-χεία που δημοσιεύονται στον Τύπο σχετικά με την κάθετη πτώση των αφίξεων τουριστών με κρουαζιερόπλοια. Είναι φυσικό αυτό μετά τις εικόνες στη γωνία Θθώνας και Αμαλίας -που δεν έχουν προφανώς καμμία σχέση με τα πλήθη της πλατείας Συντάγμα-τος- να μουντζώνουν το Κοινοβούλιο. Καταλαβαίνουμε όλοι πόσο αυτά έβλαψαν ήδη τη χώρα, πόσο βλάπτουν όλες οι μη ειρηνικές εκδηλώσεις, σε αντίθεση με τις ειρηνικές εκδηλώσεις που πι-στεύω ότι στέλνουν ένα θετικό μήνυμα για το τι υφίσταται ση-μερα ο λαός αυτής της χώρας προκειμένου να βγει από το

αδιέξοδο στο οποίο έχει περιέλθει η οικονομία μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο μελετητής της σύγχρονης αυτής πα-ρακμιακής περιόδου της ιστορίας μας θα προστρέξει ασφαλώς και στα Πρακτικά της τριήμερης αυτής συζήτησης για να απα-ντήσει στο εξής ερώτημα: Βαδίζοντας κατά κρημών η Γ' Ελλη-νική Δημοκρατία, πώς κατόρθωσε να διασωθεί ένα βήμα πριν από το κενό. Στην αντίθετη περίπτωση -που είμαι βέβαιος ότι όλοι την απευχόμαστε- θα αναρωτηθεί πώς ο πολιτικός κόσμος, ο λαός που στη συντριπτική του πλειονότητα πιστεύει στη δημο-κρατία και στους κοινοβουλευτικούς θεσμούς, δεν έπραξε κάτι ώστε να συγκρατήσει τη χώρα από την καταστροφή.

Εμένα με συγκίνησαν ιδιαίτερα οι λόγοι του Υπουργού Οικο-νομικών. Ακούσαμε την έκκληση για ενότητα -που είμαι βέβαιος ότι ανταποκρίνεται σ' αυτό που πιστεύει βαθύτατα ο ελληνικός λαός- την έκκληση για καταλλαγή στα πάθη, καταλλαγή σ' αυτήν την αδιέξοδη σκληρή αντιπαράθεση, χωρίς όμως βαθύ περιεχό-μενο τρεις ημέρες σ' αυτήν την Αίθουσα, που δυστυχώς σημα-τοδοτήθηκε από την εικόνα που δόθηκε των ομιλιών του Πρωθυπουργού και των Αρχηγών των κομμάτων κατά την έναρξη αυτής της συζήτησης.

Εγώ θα επιμένω πάντοτε ότι οι «ατάκες» που γράφονται ή προ-κύπτουν στη συζήτηση μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, δεν υπηρε-τούν τίποτε άλλο παρά την ψευδαίσθηση εκατομμυρίων πολιτών ότι μπορούν σε τρία-τέσσερα λεπτά να παρακολουθήσουν και να ενημερωθούν από την τηλεόραση για πολυώρες συζητήσεις που αφορούν το μέλλον των ίδιων των πολιτών και των παιδιών τους.

Δυστυχώς όσα ακολούθησαν, αγαπητοί συνάδελφοι, στην πλειονότητά τους ήταν σ' αυτό το πνεύμα, σα να ζούμε σε μία άλλη εποχή. Δεν δικαιολογούμεθα καθόλου, γιατί εδώ και του-λάχιστον μια πενταετία και σ' αυτήν την Αίθουσα κάποιοι από μας τονίζουν ότι η χώρα, η ελληνική κοινωνία κάθεται πάνω σ' ένα ηφαίστειο και το ηφαίστειο αυτό μπορεί να έχει αιώνες να ενερ-γοποιηθεί, αλλά οι διεργασίες που συντελούνται - μόνο «τυφλοί τ' ότα, τον τε νουν, τα τ' όμματα», δεν μπορούν να τις συλλά-βουν, δεν μπορούν να συλλάβουν τα μηνύματα τους δείχνουν ότι η χώρα βρίσκεται σε μια κρίσιμη κατάσταση. Και ο υποκειμενικός παράγοντας του λαού, του πολίτη, της κοινωνίας είναι απολύτως απαραίτητος για την επιτυχία, κύριε Υπουργέ Οικονομικών, οποι-οδήποτε σχεδιασμού «με αρχή, μέση και τέλος», όπως είπατε. Αυτό είναι απαραίτητο περισσότερο από την επιφανειακή -δεν πρέπει, αλλά συμβαίνει- συναίνεση στα λόγια.

Είναι αυτή η συναίνεση κυρίως που χρειάζεται να πιστέψει ο ελληνικός λαός ότι βρίσκεται εδώ μέσα και όχι αυτό που συνθη-ματολογούν οι διάφοροι μουεζίνδες, οι διάφοροι προβοκάτορες. Δεν είναι τριακόσιοι κλέφτες σ' αυτή την Αίθουσα. Διακόσια και πλέον από τα μέλη αυτής της Βουλής δεν έχουν καν θητεία πριν από τις εκλογές του 2004 και ασφαλώς δεν είναι οι κλέφτες στα νεκροταφεία της χώρας όπου βρίσκονται επίσης, οι πλείστοι απ' όσους τίμησε ο λαός και τίμησαν αυτήν την Αίθουσα στα τριάντα επτά χρόνια λειτουργίας της δημοκρατίας μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Δύο λόγια και κλείνω, αγαπητοί συνάδελφοι: Σκεπάστηκαν δύο ζητήματα. Πέρα από τη συναίνεση που είναι το ένα, υπάρχει και το δημοψήφισμα. Θα θυμούνται κάποιοι παλαιότεροι ότι όταν η Νέα Δημοκρατία του Κώστα Καραμανλή υιοθέτησε το αίτημα του μακαριστού Χριστοδούλου για δημοψήφισμα για τις ταυτότητες ήταν μια από τις τρεις φορές που κατέβηκα από την Προεδρική Έδρα του Προέδρου, στο Βήμα αυτό και διατύπωσα την άποψή μου. Τι πιστεύω; Και είμαι βέβαιος ότι αυτό θα επιδιώξει οπωσ-δήποτε και ο Πρωθυπουργός.

Δε νομίζω ότι δημοψηφίσματα και μάλιστα με κρίσιμο περιεχό-μενο για τις βαθιές αλλαγές που χρειάζεται η χώρα, που οραμα-τίζεται, πράγματι, ο Πρωθυπουργός, που όλοι οραματιζόμαστε - και οφείλουμε- μπορούν να γίνουν χωρίς τη γενικότερη συναί-νεση. Και, επαναλαμβάνω είμαι βέβαιος ότι θα την επιδιώξει και αυτή, όπως το πράττει εν παντί ο Πρωθυπουργός.

Πραγματικά η χώρα χρειάζεται βαθύτατες αλλαγές, όχι, όμως, εκείνες που εισηγούνται όσοι έχουν και αισθάνονται κάρφους στα μάτια τους τους κοινοβουλευτικούς θεσμούς. Τέτοιες τομές, δηλαδή προς τα πίσω, δεν θα γίνουν. Μπροστά χρειάζεται να

προχωρήσουμε. Κόμματα με δημοκρατική λειτουργία, με ευθύνη από πάνω μέχρι κάτω. Κοινωνία σε εγρήγορση όχι στο περιθώριο, σε παραίτηση.

Αυτό είναι πιστεύω το πρώτιστο καθήκον όλων μας κάτω από τις σημερινές ιδιαίτερα επικίνδυνες περιστάσεις. Γιατί, όπως έχω επαναλάβει η ενδεχόμενη χρεοκοπία δεν θα είναι μόνο η χρεοκοπία της οικονομίας μας. Μια χρεοκοπημένη χώρα δεν μπορεί να υπερασπιστεί ούτε την εδαφική της ακεραιότητα, ούτε την εθνική της ανεξαρτησία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής τον κ. Απόστολο Κακλαμάνη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Θωμάς Ρομπόπουλος.

Κύριε Ρομπόπουλε, έχετε το λόγο, για έξι λεπτά.

ΘΩΜΑΣ ΡΟΜΠΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα θερμά μου συλλυπητήρια στην οικογένεια και το Κομμουνιστικό Κόμμα για τον απροσδόκητο χαμό του αγαπητού μας συναδέλφου Άγγελου Τζέκη.

Άγγελε, θα μας λείψει το χαμόγελό σου και η θέση σου. Εμένα προσωπικά θα μου λείψει και η παρέα σου στο αεροπλάνο, γιατί ανεβοκατεβαίναμε στη Θεσσαλονίκη σχεδόν πάντα μαζί.

Είχα γράψει την ομιλία μου αλλά καθήμενος τα γεγονότα με πρόλαβαν και την άλλαξα. Παρατήρησα ότι όλοι τελικά γνωρίζουμε τα προβλήματα σε όλους τους τομείς: την οικονομία, την ανάπτυξη, τη δικαιοσύνη, το περιβάλλον, την υγεία, την παιδεία. Και το περίεργο είναι ότι όλοι γνωρίζουμε και τις λύσεις.

Η εμπιστοσύνη έχει κλονιστεί ανάμεσα στα κόμματα και το λαό. Αλλά πρέπει να επανασυγκληθεί και να προχωρήσουμε. Όλοι όσοι κυβέρνησαν τα τελευταία χρόνια έχουν ευθύνες και έχουν κάνει τραγικά λάθη. Δεν θέλω να τα βάλω στη ζυγαριά τούτη τη στιγμή. Δεν είναι αυτός ο στόχος μου. Όπως είπε και ο κ. Κακλαμάνης, είμαι και εγώ ένας νέος Βουλευτής και ήρθα εδώ με οράματα και με μεγαλόπνοους στόχους για την Ελλάδα. Βέβαια, δεν θα δεχθώ από κανέναν να με κατηγορήσει ότι τουλάχιστον δεν προσπάθησα.

Σας παρακαλώ, σας ικετεύω να ενωθούμε σήμερα κάτω από τα ίδια ιδανικά και τους κοινούς στόχους για να νικήσουμε τα σφάλματα του παρελθόντος που κατάντησαν τη χώρα μας πτωχή. Εμείς στην αγορά –γιατί είμαι επιχειρηματίας– ξέρουμε πολύ καλά ότι άλλο είναι ο πτωχός και άλλο είναι ο φτωχός. Υπάρχουν πολλοί που κάνουν λαμογιές, καβατζάρουν τα λεφτά, πτωχεύουν την εταιρεία αλλά οι ίδιοι δεν είναι φτωχοί. Κάπως έτσι έγινε και στη χώρα μας γιατί πολλοί καβατζάρουν τα λεφτά στην Ελβετία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας κοροϊδεύει όλος ο ντουιάνς και κάποιοι εδώ μέσα αναμασούν τα αυτονόητα κάνοντας, για μένα προσωπικά, εμετική μικροπολιτική. Στοπ, επιτέλους. Δεν πάει άλλο. Η Ελλάδα πρέπει να σωθεί. Η Ελλάδα είναι πάνω απ' όλους.

Κύριοι συνάδελφοι, ανεξαρτήτου κόμματος έχουμε εθνική ευθύνη. Και χάρηκα που άκουσα τον κ. Βενιζέλο να λέει ότι μίλησε με τον κ. Σαμαρά και είμαστε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Σας προειδοποιώ. Είμαι επιχειρηματίας και έχω διαίσθηση. Αν δεν τα καταφέρουμε, θα έχουμε άσχημα ξεμπερδέματα. Από ποιον ζητάμε να σηκώσει το βάρος των αλλαγών; Φυσικά από το λαό. Ας είμαστε, λοιπόν, δίκαιοι μαζί του να του δώσουμε όραμα να βάλουμε στόχους από κοινού και να μεγαλουργήσουμε.

Τέρμα πια οι παρέες και οι κολλητοί. Δίνω την εμπιστοσύνη μου σ' αυτήν τη νέα Κυβέρνηση για να διαχειριστεί τις νέες μεγάλες μεταρρυθμίσεις για την ολική αναδιάρθρωση του κράτους. Δεν έχουμε χρόνο. Πρέπει να δράσουμε χθες. Οι θυσίες του ελληνικού λαού πρέπει να έχουν θετικά αποτελέσματα. Πρέπει να φέρουμε τη μεγάλη αλλαγή που χρειάζεται ο τόπος για να δώσουμε στους Έλληνες ξανά το χαμόγελο. Και να είστε σίγουροι ότι θα το δώσουμε γιατί εμείς οι Έλληνες στο τελευταίο δευτερόλεπτο πάντοτε ενωνόμαστε.

Θυμάμαι τι έγινε όταν πήραμε το Πανευρωπαϊκό Κύπελλο στο Βελιγράδι. Χάναμε από τη Γαλλία με επτά πόντους στο τελευταίο λεπτό. Και τότε ήμασταν μια παρέα και τους λέω «θα νικήσουμε».

«Μα, πώς θα νικήσουμε; Χάνουμε επτά πόντους στο τελευταίο λεπτό». Και νικήσαμε. Στο τελευταίο δευτερόλεπτο ήμασταν ένα πόντο μπροστά.

Έτσι θα γίνει και τώρα. Θα αφήσουμε όλοι μας εκτός Βουλής τον κομματικό μανδύα. Και θα έρθουμε εδώ και θα δουλέψουμε για το κοινό συμφέρον, το κοινό καλό.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ρομπόπουλο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Κόλλιας.

Κύριε Κόλλια, προσπαθήστε στα πέντε λεπτά να έχετε ολοκληρώσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για αρκετές εβδομάδες ο ελληνικός λαός άναυδος παρακολουθούσε μια απίστευτη φαρσκωμωδία με πρωταγωνιστή το ΠΑΣΟΚ. Μια κακοστημένη παράσταση που, όπως είπε τώως κορυφαίος Υπουργός του ΠΑΣΟΚ, έφτασε τα όρια της γελοιότητας.

Είδαμε έναν αδύναμο και άβουλο Πρωθυπουργό να εκλιπαρεί για τη συναίνεση του πολιτικού κόσμου, μια συναίνεση που ποτέ ο ίδιος δεν έδωσε όσο ήταν Αρχηγός της Αξωματικής Αντιπολίτευσης. Απεναντίας, τότε έτρεχε στα λιμάνια να υποδεχθεί τους αγρότες, μιλούσε για τα λεφτά που υπάρχουν, υποσχόταν αυξήσεις σε συντάξεις και μισθούς πάνω από τον πληθωρισμό, δεν αναγνώριζε καμμία κρίση δηλώνοντας ότι η οικονομική κρίση δεν ήταν τίποτα άλλο από μια επινόηση της Νέας Δημοκρατίας, για να καλύψει τότε τις κυβερνητικές της αδυναμίες και τορπίλισε με πείσμα όλες εκείνες τις πολιτικές που σήμερα προσπαθεί να εφαρμόσει.

Παρ' όλα αυτά ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, με υψηλό αίσθημα ευθύνης και βάζοντας το συμφέρον του τόπου πάνω από το προσωπικό, πάνω από το κομματικό άπλωσε χέρι βοήθειας. Συμφώνησε να σχηματίσει κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας με δύο εύλογους όρους που έπρεπε να τηρηθούν: να ξεκινήσει αμέσως η επαναδιαπραγμάτευση των όρων του μνημονίου και να παραιτηθεί ο κ. Παπανδρέου από την πρωθυπουργία. Δύο προϋποθέσεις με τις οποίες συμφώνησε ο κ. Παπανδρέου.

Όμως, δυστυχώς, ο Πρωθυπουργός λογάριζε χωρίς τον ξενοδόχο. Η συμφωνία ναυάγησε γιατί οι αυλικοί, αυτοί που έχουν γαντζωθεί στις κρατικές και κομματικές καρέκλες, αυτοί που σήμερα συγκυβερνούν είχαν διαφορετική άποψη. Και αυτήν την άποψη την επέβαλαν στον κύριο Πρωθυπουργό.

Και βεβαίως ο κ. Παπανδρέου, αφού παραδέχθηκε ότι δεν μπορεί να κυβερνήσει, βάπτισε την αδυναμία ανασχηματισμό. Αντί για κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας έφτιαξε μια Κυβέρνηση υπό προθεσμία ανακυκλώνοντας τα ίδια πρόσωπα για να κρατήσει τις κομματικές ισορροπίες, για να κατασιγάσει τις εσωτερικές αντιθέσεις. Γι' αυτήν την Κυβέρνηση ζητά σήμερα ψήφο εμπιστοσύνης.

Ζητά ψήφο εμπιστοσύνης, για να εφαρμόσει την ίδια λαθεμένη και καταστροφική πολιτική, μια πολιτική που έχει οδηγήσει τους μισθωτούς, τους επαγγελματίες, τους συνταξιούχους στην απόγνωση και στην απελπισία, μια πολιτική που δεν έπιασε κανέναν από τους στόχους που έχει θέσει. Αντίθετα βύθισε και βυθίζει όλο πιο βαθιά την εθνική οικονομία στο φαύλο κύκλο της ύφεσης, του πληθωρισμού, των ελλειμμάτων και της ανεργίας.

Είδατε τα αποτελέσματα του πρώτου πενταμήνου που έδωσε η Κυβέρνηση στη δημοσιότητα; Το έλλειμμα αντί να μειωθεί αυξήθηκε κατά 12,9%. Τα έσοδα αντί να αυξηθούν μειώθηκαν κατά 11,8%.

Είχατε προϋπολογίσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ότι θα εισπράττατε 4 δισεκατομμύρια από τις αποκρατικοποιήσεις το 2010 και το 2011. Δεν βάλατε στο εθνικό ταμείο ούτε 1 ευρώ. Η ύφεση προσεγγίζει το 6%. Για τις δαπάνες που είναι αυξημένες κατά 1,7 δισεκατομμύρια, ποια είναι η δικαιολογία σας;

Υποτίθεται ότι ο κύριος όγκος των περικοπών θα αφορούσε το σπάταλο κράτος. Και όμως, ακόμη συντηρείτε οργανισμούς και φορείς φαντάσματα, για να ταΐζετε τους κρατικοδίαιτους υπαλλήλους, τους προέδρους, τους αντιπροέδρους και τα συμ-

βούλια. Δεν έχετε καταργήσει ούτε ένα.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων αιμορραγεί με έλλειμμα 50%. Η ανεργία στο 16%. Στο 40%...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, την περασμένη εβδομάδα πολλοί από εσάς ακούγατε πεντακάθαρα τις φωνές απόγνωσης των αγανακτισμένων πολιτών. Πολλοί από εσάς την προηγούμενη εβδομάδα διαβάζατε τα νούμερα και διαπιστώνατε ότι δεν βγαίνουν. Την περασμένη εβδομάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, πολλοί από εσάς αναγνωρίζατε ότι η Κυβέρνηση έχει χάσει τη λαϊκή εντολή, έχει χάσει τη δημοκρατική νομιμοποίηση. Τι άλλαξε μέσα σε μία νύχτα; Απολύτως τίποτα. Μόνο οι συσχετισμοί μέσα στην παράταξή σας.

Αυτό όμως, δεν ενδιαφέρει την ελληνική κοινωνία. Κανείς μας δεν βρίσκεται εδώ για να κρατά κομματικές ισορροπίες. Βρισκόμαστε εδώ κατ' εντολή των Ελλήνων πολιτών, για να εκπροσωπούμε τον κάθε ένα χωριστά και το έθνος συνολικά. Γι' αυτό σκεφθείτε καλά ποιον θα εκπροσωπείτε όταν σε λίγες ώρες θα δίνετε ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτήν την ίδια, την ανίκανη Κυβέρνηση, όταν θα δίνετε ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτό το ίδιο καταστροφικό πρόγραμμα.

Η Νέα Δημοκρατία νηφάλια και υπεύθυνα επεσήμανε τα λάθη, ζήτησε αλλαγή πολιτικής, κατέθεσε προτάσεις επεξεργασμένες, τεκμηριωμένες, κοστολογημένες και ως προς το χρόνο υλοποίησης, αλλά και ως προς το συνολικό οικονομικό κόστος. Δεν εισακουστήκαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Τελείωσα, κυρία Πρόεδρε.

Τώρα, απομένει μόνο μία λύση: Εκλογές εδώ και τώρα για να σταματήσει η κατρακύλα. Εκλογές εδώ και τώρα για να σωθεί ο τόπος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Κόλλια.

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Γεώργιος Κοντογιάννης.

Κύριε Κοντογιάννη, για τέσσερα λεπτά παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση που σχηματίστηκε προχθές είναι μία κυβέρνηση εκλογική, μία κυβέρνηση μετατάξεων Υπουργών από Υπουργείο σε Υπουργείο, μία κυβέρνηση κομματικής και όχι εθνικής ανάγκης.

Η χώρα όμως, χρειάζεται κυβέρνηση αλλαγών, μεταρρυθμίσεων, τομών. Μπορεί αυτή η Κυβέρνηση που ζητεί την ψήφο μας, να προχωρήσει στις αλλαγές που έχει ανάγκη η χώρα;

Η ιστορία των προσώπων δεν το εγγυάται, γι' αυτό η Δημοκρατική Συμμαχία δεν δίνει ψήφο εμπιστοσύνης.

Η Ελλάδα όμως, χρειάζεται πολιτικές ρεαλιστικές και άμεσα εφαρμόσιμες σε τρία επίπεδα. Πρώτον, στο δημοσιονομικό. Δεύτερον, στο επίπεδο των μεταρρυθμίσεων και των αλλαγών στη λειτουργία του κράτους και τρίτον, στο επίπεδο ενίσχυσης της παραγωγής.

Η Κυβέρνηση πρέπει να καταλάβει ότι δεν υπάρχουν πλέον άλλες αντοχές στο λαό. Η κοινωνία υποφέρει και επαναστατεί. Οι αντιδράσεις που βλέπουμε δεν είναι τίποτα μπροστά σε αυτό που έρχεται. Κι αν διαρραγεί πλήρως ο κοινωνικός ιστός, μετά καμμία πολιτική δεν θα μπορεί να αντέξει.

Δεν είναι δυνατόν να συνεχίζουν οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι να σηκώνουν τα βάρη της κρίσης. Δεν είναι δυνατόν να περιμένετε αύξηση φορολογικών εσόδων από μία αγορά που δεν έχει κατανάλωση, από μία αγορά που δώκεται με φορολογικούς συντελεστές, με τους οποίους χαρακτηρίζονται είδη πολυτελείας ακόμα και είδη βασικής κατανάλωσης.

Δεν είναι δυνατόν να ζητάτε πρόσθετα βάρη από το λαό και ο σπάταλος, υπερδιογκωμένος και πολλές φορές διεφθαρμένος και ανήθικος δημόσιος τομέας να παραμένει ανέπαφος. Κρίση υπάρχει για όλους, όχι μόνο για τους μισθωτούς, τους συνταξι-

ούχους και τον ιδιωτικό τομέα.

Αν το κράτος δεν δώσει το καλό παράδειγμα, πώς θα ακολουθήσουν οι υπόλοιποι;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ευθύνες που έχουμε έναντι του λαού είναι τεράστιες. Αυτές οι ώρες δεν είναι ώρες στείρας άρνησης. Είναι ώρες προτάσεων, προτάσεων ρεαλιστικών και όχι λαϊκίστικων. Μαγικές λύσεις δεν υπάρχουν.

Χθες η Δημοκρατική Συμμαχία ανακοίνωσε μία εναλλακτική πρόταση για το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, μία πρόταση που εξασφαλίζει την επάνοδο της χώρας σε φυσιολογική κατάσταση σε μία τριετία. Η πρότασή μας είναι πιο ρεαλιστική και πιο δίκαιη από αυτή της κυβέρνησης, διότι στηρίζεται κυρίως στη μείωση των δαπανών του κράτους και όχι στην αβέβαιη αύξηση των φορολογικών εσόδων.

Στην πρότασή μας η σχέση δαπανών-εσόδων είναι 63% προς 37% έναντι 52% προς 48% που προβλέπει το κυβερνητικό σχέδιο.

Σήμερα η Ντόρα Μπακογιάννη συζήτησε στις Βρυξέλλες με την Κοινοβουλευτική Ομάδα των Φιλελευθέρων και τον αρμόδιο Επίτροπο Όλιβερ Ρεν την εναλλακτική αυτή πρόταση. Δίνει τη μάχη της στην Ευρώπη, τη μάχη για την Ελλάδα.

Η πρότασή μας αναμένεται να εμπλουτιστεί και από πρόσθετες ιδέες που έχουν οι φιλελεύθεροι για τη δημιουργία ενός νέου σχεδίου Μάρσαλ για τη χώρα μας. Παράλληλα, πρέπει να ενισχυθεί ο ιδιωτικός τομέας, να υπάρξει ρευστότητα στην αγορά, να συμψηφιστούν οι οφειλές δημοσίου και ιδιωτών. Μόνο από την επιστροφή ΦΠΑ το κράτος χρωστάει πάνω από 6 δισεκατομμύρια σε ιδιώτες.

Ταυτόχρονα, πρέπει να ξεκινήσει ένα πρόγραμμα που θα δώσει ώθηση στην παραγωγή. Δεν είναι δυνατόν να καταναλώνουμε χωρίς να παράγουμε.

Για να προσελκύσουμε όμως, επενδύσεις στους παραγωγικούς τομείς, πρέπει να έχουμε σταθερούς φορολογικούς κανόνες και να πατάξουμε τη γραφειοκρατία και τη διαφθορά.

Κυρία Πρόεδρε, η συζήτηση που κάνουμε για την παροχή ή όχι ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση είναι το αποτέλεσμα μιας ιλαροτραγωδίας που παίχθηκε ως reality show από τηλεοράσεως για το αν ο προτεινόμενος από τον κ. Σαμαρά για αποχώρηση από Πρωθυπουργός, κ. Παπανδρέου, θα έχει ή όχι τη στήριξη του κοινού για να παραμείνει.

Το σόου όμως, αυτό είχε ως αποτέλεσμα: Πρώτον, να ματαιώσει κάθε προσπάθεια για εθνική συνεννόηση και σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας. Δεύτερον, να πλήξει βάναυσα την ήδη τρωθείσα αξιοπιστία του συνόλου του πολιτικού κόσμου, καθώς απέδειξε ότι από τη μια υπήρχε ένας Πρωθυπουργός χωρίς εθνικό σχέδιο και από την άλλη ένας μαρτυριάρης Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι πώς θα κερδίσει πόντους στο επικοινωνιακό σόου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και σαν να μην έφτανε αυτό, συνεχίζετε να ανέχεστε και να τροφοδοτείτε –και οι μεν και οι δε– συνδικαλιστικές συμπεριφορές που είναι αντίθετες με τις ανάγκες του τόπου, αλλά και ξένες με την ιδεολογία σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Και όλα αυτά για μικροκομματικούς λόγους.

Η λέξη «πατρίδα» πού πήγε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Η λέξη «καθήκον» έναντι του λαού τι σημαίνει για εμάς; Η λέξη «υπευθυνότητα» έχει κάποια αξία ή στόχος είναι η καρέκλα και τίποτα άλλο; Τι σημαίνουν για όλους οι λέξεις «χρέος προς την πατρίδα»; Γιατί ως άβουλα όντα και όχι ως Βουλευτές με πραγματική πολιτική βούληση, ανεχόμαστε πολιτικές ηγεσίες κατώτερες των περιστάσεων να οδηγούν τη χώρα στον όλεθρο; Σημαίνουν κάτι όλα αυτά, ο παραμερισμός των αξιών; Τίποτα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Διότι αν σήμαιναν κάτι, θα επιβάλαμε εμείς στις πολιτικές μας ηγεσίες αυτό που ο λαός και οι ανάγκες της χώρας αναζητούν:

Την κυβέρνηση εθνικής συνεργασίας.

Αντ' αυτού, όπως λέει ο Βάρναλης: «Δειλοί, μοιραίοι κι άβουλοι αντάμα, προσμένουμε, ίσως, κάποιο θάμα». Και δεν μπορούμε να καταλάβουμε ότι αυτό το θάμα είμαστε εμείς οι ίδιοι, εμείς που ο λαός εμπιστεύτηκε και μας ανέδειξε στη θέση που βρισκόμαστε. Εμείς οι τριακόσιοι, που αν λειτουργήσουμε ελεύθερα ως Βουλευτές και όχι ως διεκπεραιωτές των επιθυμιών του εκάστοτε αρχηγού, μπορούμε από μοιραίοι να αναδειχθούμε σε λυτρωτές της πατρίδας. Εμείς που δεν μπορούμε ακόμη να αντιληφθούμε ότι στην πολιτική ό,τι δεν είναι ελεύθερο, πεθαίνει.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κοτογιάννη.

Καλείται να λάβει το λόγο ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξιος Τσίπρας.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την αίσθηση ότι δεν υπήρξε ποτέ στη σύγχρονη, στη μεταπολιτευτική, ας πω, ιστορία του τόπου μεγαλύτερο έλλειμμα εμπιστοσύνης ανάμεσα στους πολίτες και στο πολιτικό σύστημα.

Αυτό, όμως, το έλλειμμα εμπιστοσύνης είναι αμφίδρομο τόσο από τους πολίτες που δικαίως -λέω εγώ- αμφισβητούν το πολιτικό σύστημα και κυρίως τις κυρίαρχες δυνάμεις του πολιτικού συστήματος, όσο, όμως και την κυρίαρχη δύναμη του πολιτικού συστήματος που αμφισβητούν τους ίδιους τους πολίτες. Δεν τους εμπιστεύονται. Δεν εμπιστεύονται τους πολίτες ότι έχουν γνώμη και κρίση.

Αυτός είναι, άλλωστε, ο λόγος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τον οποίο στην πραγματικότητα -άλλο τι λένε- τόσο το κυβερνών κόμμα όσο και αυτό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης επιδιώκουν να κερδίσουν χρόνο -για διαφορετικούς λόγους ο καθένας- και να μην οδηγηθούμε στη λαϊκή ετυμηγορία.

Άκουσα με προσοχή τον Υπουργό των Οικονομικών και μία μεγάλη απορία έχω: Σήμερα η Βουλή καλείται σε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση Παπανδρέου ή στην Κυβέρνηση Βενιζέλου-Παπανδρέου; Και μια δεύτερη μεγάλη απορία έχω: Άραγε, η πιθανότητα συγκυβέρνησης των δύο μεγάλων κομμάτων ήταν μία στιγμή, ξαφνική υπόθεση το μεσημέρι της Τετάρτης, 16.00' με 20.00' ή μήπως είναι παρούσα;

Αλλιώς δεν μπορώ να εξηγήσω αυτήν την πάνδημη συναίνεση που έσπευσε να δώσει στον κ. Βενιζέλο τόσο ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σήμερα το πρωί κατά το τηλεφώνημα που έκανε ο κ. Βενιζέλος στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, όσο όμως και την πάνδημη συναίνεση που έσπευσαν να δώσουν, από ό,τι έμαθα, από ό,τι είπατε, τόσο ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού όσο και η κ. Μπακογιάννη.

Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, κύριε Αντιπρόεδρε, δεν θα αναρωτηθώ γιατί άραγε δεν σπεύσατε να τηλεφωνήσετε τόσο σε μένα όσο και στη Γενική Γραμματέα του Κομμουνιστικού Κόμματος. Θεσμικά οφείλατε να το κάνετε. Δεν θα αναρωτηθώ, όμως, διότι γνωρίζω ότι θα ξέρατε ποια είναι η απάντηση και γι' αυτό δεν πήρατε.

Όμως, κύριε Βενιζέλο, επιτρέψτε μου να σας πω ότι αυτές οι στάσεις ανατροφοδοτούν το έλλειμμα εμπιστοσύνης των πολιτών απέναντι στο πολιτικό σύστημα και κυρίως, στις κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις. Τι άλλο μπορεί να πει κάποιος, όταν βλέπει πολιτικά πρόσωπα το πρωί να είναι στη λογική την αντιμνημονιακή και το βράδυ να είναι Υπουργοί; Τι άλλο μπορεί να πει κάποιος, όταν βλέπει τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να διαδηλώνει την αντίθεσή του στο μνημόνιο, αλλά να συζητά τη πιθανότητα κυβέρνησης συνεργασίας, προκειμένου προφανώς να προωθηθεί ο βασικός πυρήνας του μνημονίου, που είναι το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας. Και τι άλλο μπορεί να πει κάποιος, όταν σήμερα εσείς εδώ, ενώ πριν, ως Υπουργός Άμυνας και έγκριτος συνταγματολόγος, μας λέγατε ότι χρειαζόταν εκατόν ογδόντα ψήφοι, προκειμένου να προωθηθεί τόσο το μεσοπρόθεσμο όσο και η νέα δανειακή Σύμβαση -την πρώτη δεν την έχετε φέρει καν στο ελληνικό Κοινοβούλιο- τώρα, ως Αντιπρόεδρος και Υπουργός Οικονομικών, να συμφωνείτε και να ζη-

τάτε συναίνεση του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και να σας τη δίνει, προκειμένου να προωθηθεί το μεσοπρόθεσμο με διαδικασίες εξπρές και φυσικά, με εκατόν πενήντα μία ψήφους.

Αν όλα αυτά, καθώς και το μέγα γεγονός των ημερών, ότι ξαφνικά το όλον ΠΑΣΟΚ, έντρομο μπροστά στην προοπτική να δώσει μέρος της κυβερνητικής εξουσίας στον κ. Σαμαρά, συσπειρώθηκε, δεν συνιστούν, δεν συνάδουν, δεν συμβάλλουν στην απαξίωση του πολιτικού συστήματος, τότε τι συμβάλλει; Αν για όλα αυτά δικαίως οι πολίτες στην «κάτω» Βουλή της ελληνικής δημοκρατίας δεν υψώνουν τα χέρια προς την «πάνω» Βουλή, τότε τι άλλο θα έπρεπε να γίνει για να υψώσουν τα χέρια, όχι για να μας ζητωκραυγάζουν, επειδή σήμερα θα σώσουμε τη χώρα, αλλά για να αποδοκimasουν την κυβερνητική πλειοψηφία και τη συναίνεση που βρίσκει σε Μεθοδεύσεις; Διότι για μας η συμφωνία σε διαδικασία εξπρές για την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου, όσο όμως και των εφαρμοστικών νόμων σε μία διαδικασία μέχρι το τέλος της άλλης εβδομάδας δεν είναι μία διαδικαστική υπόθεση, αλλά είναι συμφωνία επί της ουσίας της πολιτικής.

Έρχομαι στο κρίσιμο ζήτημα που αφορά την περιβόητη πέμπτη δόση. Δεν ξέρω, κύριε Αντιπρόεδρε της Κυβέρνησης και Υπουργέ των Οικονομικών, τι σας είπαν στις Βρυξέλλες. Αυτό που εγώ γνωρίζω, όπως γνωρίζουν όλοι οι Έλληνες πολίτες, είναι ότι την προηγούμενη Τετάρτη, όσο δεν υπήρχε Πρωθυπουργός της χώρας και όσο ήταν υπό διάλυση το πολιτικό σύστημα, η πέμπτη δόση είχε δοθεί.

Καταθέτω στα Πρακτικά, για να μη λέτε ότι τα βγάωω από το μυαλό μου, τα δημοσιεύματα από τις ηλεκτρονικές εφημερίδες, το «ΕΘΝΟΣ», «ΤΑ ΝΕΑ», το «in.gr». Υπάρχουν διαβεβαιώσεις από όλους, από τον κ. Αλταφάζ ότι θα δοθεί η πέμπτη δόση. Μόλις, όμως, κατάφερε να σταθεροποιηθεί το πολιτικό σύστημα και βεβαίως, να αποκτήσει ειδικού βάρους Υπουργούς και Αντιπροέδρους, ξαφνικά αμφισβητείται η πέμπτη δόση. Γιατί; Ποιον εμπαίζουν και ποιον εμπαίζετε;

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξιος Τσίπρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα δημοσιεύματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο ελληνικός λαός, όμως, ξεπερνάει τον τρόπο, ξεπερνάει το φόβο και ξεπερνάει τους εκβιασμούς. Και ξέρετε ότι ο μόνος εγγυητής διάσωσης της ελληνικής οικονομίας, διάσωσης των μισθών και των συντάξεων, διάσωσης των εισοδημάτων, αλλά και της δημόσιας περιουσίας είναι ο ελληνικός λαός. Δεν είναι οι ψευδεπίγραφες συνασπώσεις, που ακόμα και αν επισυμβούν, θα είναι συνασπώσεις λαϊκής μειοψηφίας.

Μας λέτε εδώ και έναν-έναν χρόνο ότι όλα όσα κάνετε συνομιστούν μονόδρομο και ότι κανείς άλλος δεν έχει διαφορετική άποψη.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, και στην προηγούμενη ομιλία μου, στην αρχή της διαδικασίας, ζήτησα να διευκρινίσετε τι ακριβώς λένε όλοι αυτοί οι έγκριτοι και έγκυροι οικονομολόγοι, οι οποίοι συμβουλεύουν τον Πρωθυπουργό και αν μπορεί μία χώρα με ένα χρέος που υπερβαίνει το 150% και πάει για το 300% του ΑΕΠ να σωθεί με νέα ακριβά δάνεια, που θα δίνονται υπό την προϋπόθεση ότι αυτά τα χρήματα θα πάνε μονάχα στις τράπεζες και στην αποπληρωμή των προηγούμενων τόκων και τίποτα στην ανάπτυξη, τίποτα στην παραγωγική ανασυγκρότηση.

Επειδή δεν είμαστε πια οι μόνοι οι οποίοι λέμε ότι υπάρχει άλλος δρόμος, σωτήριος όχι μόνο για την Ελλάδα, αλλά και για το ευρωπαϊκό οικοδόμημα το οποίο σήμερα τρίζει, σας διαβάζω τη εγγραφή προχθές ως κεντρικό άρθρο στην εφημερίδα «NEW YORK TIMES», που αφιέρωσε στο κύριο άρθρο της ανάλυση για το μεσοπρόθεσμο. Δεν είναι λόγια δικά μου αυτά, δεν είναι λόγια κάποιου αντιμνημονιακού. Οι «NEW YORK TIMES» λένε ότι η λύση που συναρμολογήθηκε την περασμένη εβδομάδα, περισσότερο χρήμα διάσωσης και περισσότερη ελληνική λιτότητα απλά αγοράζει λίγο χρόνο, χωρίς να προσθέτει καμμία πραγματική ελπίδα ανάπτυξης, καθιστώντας ακόμα δυσκολότερο για την Κυβέρνηση να περιορίσει το έλλειμμα.

Η Ελλάδα δεν έχει ελπίδα να αναζωογονήσει την οικονομία

της, αν πρέπει να αποπληρώνει κανονικά το κεφάλαιο και τα τοκοχρεολύσια ενός φορτίου χρέους, που σήμερα είναι περισσότερο από το 140% του ΑΕΠ.

Αυτό, λοιπόν, για το οποίο δεν μας έχετε πείσει, κύριε Αντιπρόεδρε της Κυβέρνησης, είναι για το πώς εκεί που αποτύχατε χθες θα πετύχετε σήμερα και μάλιστα, με την ίδια ακριβώς και απαράλλακτη πολιτική, χωρίς καμμία ουσιαστική αλλαγή στο μίγμα της πολιτικής, καμμία ουσιαστική αλλαγή στο μεσοπρόθεσμο.

Δεν ήσασταν εδώ γι' αυτό και μόνο θα το πω, γιατί έχει μία σημασία. Δύο σημεία, δύο παρατηρήσεις. Δεν είχατε, βεβαίως, εσείς την ευθύνη, άλλοι συνέταξαν το μεσοπρόθεσμο, αλλά κοιτάξτε να δείτε τι γράφει. Το πρώτο σημείο στο μεσοπρόθεσμο εξετάζει τα δύο σενάρια, το ένα χωρίς τα σκληρά μέτρα των 30 δισεκατομμυρίων έως το 2015 και το άλλο με τα σκληρά μέτρα έως το 2015. Και στα δύο σενάρια αναφέρει ότι η μεταβολή του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος εκτιμάται ότι θα είναι η ίδια. Δηλαδή, να πάρουμε όλα αυτά τα επώδυνα μέτρα, νέες θυσίες για το λαό, χωρίς κανένα αντίκρισμα.

Και το δεύτερο, ακόμα πιο σκληρό και τραγικότερο είναι τα δύο σενάρια, με τις αποκρατικοποιήσεις και χωρίς τις αποκρατικοποιήσεις. Με τις αποκρατικοποιήσεις στο τέλος του 2015 το χρέος στο 140% του ΑΕΠ, χωρίς τις αποκρατικοποιήσεις στο 160% του ΑΕΠ. Δηλαδή, μία τρύπα στο νερό. Δεν τα λέμε εμείς αυτά. Τα γράφετε στο μεσοπρόθεσμο.

Πώς, λοιπόν, θα καλέσετε μεθαύριο τους Βουλευτές να ψηφίσουν ένα τέτοιο πρόγραμμα που θα φέρει νέα βάρη και νέες θυσίες, δίχως κανένα αντίκρισμα για τον ελληνικό λαό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δική μας εκτίμηση είναι ότι η Κυβέρνηση, με την ανοχή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, είναι διατεθειμένη να θυσιάσει και τον τελευταίο Έλληνα άνεργο ή απασχολούμενο, είναι διατεθειμένη να θυσιάσει τη δημόσια παρουσία, ακόμα και την ίδια την παράταξη που αποτέλεσε κορμό του δημοκρατικού χώρου, προκειμένου να προχωρήσει σ' αυτό το μείγμα πολιτικής που καταστρέφει τη χώρα. Πολύ γρήγορα από την Ελλάδα στους Έλληνες πήγατε στην Ελλάδα της τρόικας, από τη λαϊκή κυριαρχία πήγατε στο κράτος των τραπεζών και από την κοινωνική δικαιοσύνη στην Ελλάδα που επισήμως έχει ένα εκατομμύριο ανέργους και τρία εκατομμύρια στα όρια της φτώχειας.

Θέλω ειλικρινά, απευθυνόμενος στον καθένα και στην καθεμία από τους Βουλευτές της κυβερνητικής παράταξης –δεν μιλώ για σήμερα το βράδυ, αλλά για την κρίσιμη ψηφοφορία του μεσοπρόθεσμου- να μου πείτε αν πιστεύει κάποιος από εσάς και κάποια από εσάς ότι το μεσοπρόθεσμο είναι ένα αναπόφευκτο κακό. Αν το πιστεύετε ακόμη, δεν έχετε παρά να το αναγνώσετε. Να αναγνώσετε, δηλαδή, αυτόν τον απέραντο κατάλογο της παρουσίας του ελληνικού λαού, που ετοιμάζετε προς εκποίηση και τότε, ελάτε με το χέρι στην καρδιά και πείτε μας αν έτσι σώζετε μια πατρίδα, την εξαφάνιση της οποίας περιγράφει με μαθηματική ακρίβεια το μεσοπρόθεσμο.

Δεν πρόκειται για νομοσχέδιο. Πρόκειται για έκθεση κατασχετηρίου, για έκθεση δικαστικού επιμελητή. Όπως ο δικαστικός επιμελητής καταγράφει τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη, ακόμα και τα τελευταία μικροαντικείμενα, έτσι και η τρόικα, αλλά και η Κυβέρνησή μας, δυστυχώς, καταγράφουν και μαζεύουν όλα τα περιουσιακά στοιχεία για να τα εκποιήσουν.

Δεν πρόκειται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για πρόγραμμα σωτηρίας της ελληνικής οικονομίας, αλλά για πρόγραμμα λεηλασίας πριν από τη χρεοκοπία, διότι θα είναι αναπόφευκτη η διαδικασία αυτή, της ελεγχόμενης, βεβαίως, χρεοκοπίας. Αυτό φανερώνεται από όσα δήλωσε σήμερα ο κ. Σόμιπλε σε συνέντευξη, που θα δημοσιευθεί αύριο στην «DIE WELT», όπου αποκαλύπτει τις πραγματικές διαθέσεις και τα αληθινά κίνητρα που τον ώθησαν στην ανάληψη της πρωτοβουλίας γι' αυτό το σχέδιο διάσωσης και μας λέει –ούτε λίγο, ούτε πολύ- ότι υπάρχει πιθανότητα να πείσουμε τους φορολογούμενους να συνεχίσουν να δίνουν ακριβά δάνεια στους Έλληνες, αρκεί κι εσείς να μας δώσετε –στις γερμανικές επιχειρήσεις προφανώς- τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, που είναι ένας σημαντικός πλούτος αναξιοποίητος.

Θα ήθελα δύο λεπτά, κυρία Πρόεδρε, γιατί θέλω να κάνω μία

αναφορά. Το τελευταίο διάστημα κλιμακώνονται οι επιθέσεις με όλα τα μέσα απέναντι στον κόσμο που διαδηλώνει ειρηνικά και ζητά δημοκρατία και κοινωνική δικαιοσύνη και κλιμακώνονται και οι επιθέσεις –οι γνωστές συκοφαντικές επιθέσεις- απέναντι στην Αριστερά και στο ΣΥΡΙΖΑ. Προφανώς και με εξοργίζει το γεγονός ότι επιτίθεστε με ένα σκληρό και άδικο τρόπο απέναντι σε μία παράταξη, που έχει δώσει αγώνες και αίμα για τη δημοκρατία.

Όμως, περισσότερο από αυτό –γιατί θα μπορούσα να καταλάβω και τον πανικό και την αδυναμία στην οποία βρίσκεται η Κυβέρνηση- με ενοχλεί και με εξοργίζει ότι την ίδια στιγμή που αποκαλείτε τους πολίτες που διαδηλώνουν, τους αριστερούς πολίτες, κοτζαμάνηδες και κουτσαβάκηδες, ανοίγετε, κύριοι της Κυβέρνησης, την αγκαλιά σας στον κ. Καρατζαφέρη και στην ακροδεξιά. Αυτό είναι που με ενοχλεί, όχι πως συκοφαντείτε εμάς. Το πρώτο θα μπορούσα να το κατανοήσω.

Ταυτόχρονα, όμως και τα δύο δεν «τρώγονται», κύριοι της Κυβέρνησης. Και ο κύριος Πρωθυπουργός ήταν αυτός, από αυτό εδώ το Βήμα, που εξήρε την πατριωτική στάση του κ. Καρατζαφέρη και κατήγγειλε το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς για πράξεις βίας και επιθέσεις, που συνηθίζουν σ' αυτήν τη χώρα να κάνουν άλλες δυνάμεις. Προσπαθείτε διαρκώς να αντιστρέψετε την εικόνα, για αυτό και χρησιμοποιείτε με επιλεκτικό τρόπο αντίστροφα επιχειρήματα, όπως κάνετε, άλλωστε, όλο το προηγούμενο διάστημα και με την παραφιλολογία περί Ιουλιανών και περί αποστασίας, όπου συνειδητά προσπαθήσατε να διαστρεβλώσετε την ιστορική αλήθεια.

Ε, ναι, λοιπόν και το 1965, όπως και σήμερα, ο κόσμος ήταν και είναι στο δρόμο. Και τότε και τώρα, ο λαός και οι πολίτες ζητούν δημοκρατία. Και τότε και τώρα, ο κόσμος της δημοκρατικής παράταξης ήταν και είναι στο δρόμο για να προστατεύσει τη λαϊκή κυριαρχία, το Σύνταγμα και τη δημοκρατία. Επίσης, ομοιότητα και τότε και τώρα, η διαπλοκή, οι τραπεζίτες, οι μεγαλοεργολάβοι, οι ιδιοκτήτες των media –τι σύμπτωση, ζωή να έχει ο άνθρωπος ο ίδιος ο κ. Μητσοτάκης- με ιδιαίτερη επιμονή ζητούν και ζητούν να μην τεθούν οι κυρίαρχες επιλογές στην κρίση του λαού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ) Κλείνω, κυρία Πρόεδρε.

Ποια η μεγάλη διαφορά; Ότι τότε όλοι αυτοί επεδίωκαν για λογαριασμό του παλατιού να ρίξουν την Κυβέρνηση, ενώ τώρα προσπαθούν για λογαριασμό της τρόικας με νύχια και με δόντια να κρατήσουν την Κυβέρνηση, παρά το γεγονός ότι στερείται λαϊκής αποδοχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, κύριε Τσίπρα.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ολοκληρώνω.

Σας είπα, όμως, ότι μόλις ολοκληρώσετε τη σύμβαση έργου που έχετε να ψηφίσετε αυτό το έγκλημα, ούτε κι εσείς θα είστε χρήσιμοι.

Ο μεγάλος συγγραφέας, ο Λούις Σεπούλβεδα, είπε το εξής συγκλονιστικό σήμερα: «Στην πλατεία Συντάγματος γράφεται η ιστορία αξιοπρέπειας της σύγχρονης Ευρώπης». Ας μην αποδείξουμε ότι σ' αυτό εδώ το Κοινοβούλιο θα γραφούν σελίδες αξιοπρέπειας στη σύγχρονη πολιτική ιστορία του τόπου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς τον κ. Τσίπρα.

Καλείται ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης να λάβει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Η αλήθεια είναι ότι ο αξιότιμος Υπουργός Οικονομικών και Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης μπορεί ευχερέστατα να πουλήσει ψυγείο σε Εσκιμώο ή άμμο σε Βεδουίνο.

Το θέμα, όμως, κύριε Υπουργέ, δεν είναι να πουλήσετε ψυγείο σε Εσκιμώο, που δεν το χρειάζεται, αλλά είναι να του βρείτε το εργαλείο να μπορεί να ψαρεύει και να κυνηγάει. Αυτά περιμέ-

νουμε από εσάς. Ο Εσκιμώος που ζει στην Ελλάδα, επειδή έχει παγώσει από όλα αυτά τα μέτρα της Κυβέρνησης, θέλει να μάθει με ποια εργαλεία θα βγούμε από την κρίση.

Αυτά περιμένουμε να ακούσουμε. Δεν ακούσαμε. Ακούσαμε μία ρητορική διαφορετική απ' ότι στο παρελθόν. Νομίζω ότι ακούστηκε ευχάριστα σ' όλα τα αυτιά της Αιθούσης, αλλά θέλουμε και ουσία, θέλουμε μέτρα. Έτσι θα πάμε.

Χαίρομαι, βέβαια, γι' αυτό το πλαίσιο της συναίνεσης, το οποίο υποδείξατε. Θέλω να πιστεύω ότι δεν είναι προϊόν των δυσχερειών, αλλά είναι μία απόφαση, την οποία έχετε σκοπό να την «περπατήσετε», ότι κινείται πάνω σ' αυτά τα πράγματα, τα οποία εδώ και πάρα πολύ καιρό προσπαθώ.

Όσον αφορά τις τελευταίες αποστροφές του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ, δεν θα ασχοληθώ. Η ζήλεια είναι ανθρώπινο συναίσθημα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Η Ελλάδα, κύριε Υπουργέ, πέρασε τετρακόσια χρόνια σκλαβιάς από μία χαμηλού, οικονομικού και πνευματικού επιπέδου αυτοκρατορία.

Άφησε κατάλοιπα τα οποία διατηρούνται μέχρι σήμερα, όπως η δυσπιστία μεταξύ κράτους και πολίτη, η καχυποψία, η ανησυχία για το αύριο, ο γρήγορος πλουτισμός και η ροπή προς το εμπόριο και όχι την παραγωγή. Όλα αυτά συνετέλεσαν όλα αυτά τα χρόνια στη δόμηση μίας πολιτείας με πηλίνα πόδια. Υπήρξαμε καλοί έμποροι, αλλά δεν υπήρξαμε ποτέ παραγωγοί. Τουναντίον άλλες χώρες, που σήμερα μας δανείζουν, υπήρξαν πολύ καλοί παραγωγοί μέσα από τη δική τους κουλτούρα, αλλά όχι έμποροι.

Αυτά είναι μερικά στοιχεία, τα οποία πρέπει να τα δούμε. Η Ελλάδα πάρα πολλές φορές, ίσως τα περισσότερα χρόνια του ελεύθερου βίου, κατέφευγε σε εξωτερικό δανεισμό. Και δεν είναι η πρώτη φορά που τα πράγματα, κύριε Πρωθυπουργέ, φθάνουν στο μη παρέκει. Δεν θα θυμηθώ την τελευταία δεκαετία του προηγούμενου αιώνα, αλλά θα θυμίσω ότι αυτήν την κατάσταση που σήμερα αντιμετωπίζουμε, την αντιμετώπισε η χώρα και το 1930-1931, μετά το κραχ του 1929 και τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1950.

Τότε καταφύγαμε σε έναν δανεισμό. Πώς μπορέσαμε, όμως και τη μία και την άλλη φορά και βγήκαμε απ' αυτήν την κρίση; Για να προχωρήσει μία χώρα, χρειάζεται δύο ποδάρια. Το ένα ποδάρι είναι η δημοσιονομική πολιτική, το οποίο έχετε αυτήν τη στιγμή και το άλλο ποδάρι είναι η νομισματική πολιτική, την οποία δυστυχώς δεν την έχουμε.

Οσάκις, λοιπόν, υπήρξαν πολύ μεγάλες κρίσεις, υπήρξαν γενναίες υποτιμήσεις από μεγάλους πολιτικούς, οι οποίες έδωσαν την ευκαιρία μίας επανεκκίνησης της οικονομίας. Σήμερα, μας έχει αφαιρεθεί αυτή η δυνατότητα να χρησιμοποιούμε το ένα μας πόδι. Είμαστε αναγκασμένοι να βγάλουμε μία ανηφόρα «κουτσό», δηλαδή με το ένα πόδι. Εκεί θα δείξουμε τις αντοχές μας, τις δυνατότητες και τις βιωματικές διαδρομές που διαθέτουμε, για να βγάλουμε τη χώρα απ' αυτήν την κατάσταση.

Δεν ελέγχουμε τη νομισματική πολιτική. Έχουμε ένα εξαιρετικά ακριβό ευρώ που κάθε λεπτό που ανεβαίνει, είναι για μας μία οικονομική δυστυχία. Δεν έχουμε τη δυνατότητα να μπορέσουμε με κανένα μέσο να εξυπηρετήσουμε το ισοζύγιο εξωτερικών πληρωμών.

Δεν είναι η πρώτη φορά, κύριε Πρωθυπουργέ. Σε όλο το βίο, σε όλη μας την ιστορία, θα δείτε ότι εκεί είναι η δυστυχία μας. Δηλαδή, πάντα εισάγουμε περισσότερα απ' όσα εξάγουμε, γιατί συνήθως δεν είμαστε σε θέση να δημιουργήσουμε προϊόντα προς εξαγωγή. Μας έσωσε για πάρα πολλές δεκαετίες η γεωργία, η οποία βεβαίως σήμερα δεν φθάνει. Όμως, καλό θα ήταν μέσα σ' αυτά τα εργαλεία για τα οποία μίλησα στον Υπουργό Οικονομικών, ως προς αυτό το πρωταρχικό εργαλείο, τη γεωργία, να μας πει τι σκέφτεστε να κάνουμε για να τη χρησιμοποιήσουμε σαν άροτρο, προκειμένου να βγούμε απ' αυτήν την καχεξία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Το δεύτερο θέμα είναι τι θα κάνουμε με τη βιομηχανία. Πρέπει να εκβιομηχανίσουμε τη χώρα. Μέχρι σήμερα, κύριε Πρωθυπουργέ, έχουμε μία διαρκώς κλιμακούμενη αποβιομηχανοποίηση. Πρέπει να βάλουμε άμεσους στόχους. Έχετε δεκατρείς

Περιφέρειες. Βρείτε τον τρόπο να συνεννοηθείτε με τους δεκατρείς Περιφερειάρχες, ώστε να ξεκινήσουν σε κάθε Περιφέρεια να «καπνίζουν» εργοστάσια. Και για να «καπνίσουν» εργοστάσια, δεν είναι το πρώτο θέμα η μείωση της φορολογίας που το θέλουμε, το έχουμε στο πρόγραμμά μας, το έχετε και εσείς στο πρόγραμμά σας. Αυτός ο οποίος έρχεται να κάνει μία επιχείρηση στην Ελλάδα δεν σκέφτεται το τελευταίο στοιχείο, ότι απ' αυτά που θα κερδίσει θα του πάρει πάρα πολλά το κράτος. Για να έρθει στην Ελλάδα, χρειάζεται μία σοβαρή και υπεύθυνη Δημόσια Διοίκηση.

Κύριε Πρωθυπουργέ, από τη στιγμή που δεν έχετε τη δύναμη να ελέγξετε τη νομισματική πολιτική της χώρας, υποχρεούσθε και υποχρεούμεθα όλοι όσοι μπορούμε να κρατάμε την ψυχραιμία μας και τη σοβαρότητά μας στην Αίθουσα, να φτιάξουμε μία νέα Δημόσια Διοίκηση, για να μπορέσει να υποδεχθεί το αύριο και να βάλει τον πάτο στο βαρέλι, για τον οποίο μίλησε ο Υπουργός Οικονομικών!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Μιλάμε για μία νέα Δημόσια Διοίκηση! Δεν ξέρω πόσο θα ματώσουμε, αλλά χρειάζεται μία νέα Δημόσια Διοίκηση! Λιγότερος όγκος και μηδενική διαφθορά! Αυτή η Δημόσια Διοίκηση θα υποδεχθεί τις νέες επενδύσεις του εξωτερικού ή του εσωτερικού.

Πρέπει κάποια στιγμή να ομολογήσουμε αλήθειες. Γιατί βρισκόμαστε εδώ που βρισκόμαστε; Όταν ξεκίνησε η μεγάλη προσπάθεια πριν εξήντα χρόνια ακριβώς, την εποχή του μεγάλου Πλαστήρα, μπήκαν οι βάσεις για να γίνει εύπορο το κράτος, οι οποίες διατηρήθηκαν μέχρι την περίοδο της Μεταπολίτευσης. Όλοι οι πολιτικοί, μικροί και μεγάλοι, ευφυείς και λιγότερο ευφυείς, δημοκράτες και όχι δημοκράτες, αυτά τα είκοσι δύο, τα είκοσι τρία, τα είκοσι πέντε χρόνια ήλθαν εύπορη Ελλάδα.

Μετά άλλαξε το σκηνικό και ήρθαν εύπορους πολίτες και όχι εύπορη Ελλάδα. Αυτά πληρώσαμε απ' όλους τους μεταπολιτευτικούς ηγέτες, για να φθάσουμε εδώ, σ' αυτήν την οικονομική κατάρρευση, γιατί όταν ζητάς εύπορους πολίτες, χωρίς να υπάρχει εύπορη χώρα, τότε δανείζεσαι για να εξυπηρετείς τις απαιτήσεις των συντεχνιών. Και αυτό κάνατε όλα αυτά τα χρόνια τα δύο κόμματα.

Δεν είναι η ώρα, δεν είναι η στιγμή για επιμερισμούς. Είναι ώρα να βάλουμε κάτω το κεφάλι, για να δουλέψουμε και να αποδώσουμε! Πρέπει να ελέγξουμε αυτό το ισοζύγιο των εξωτερικών πληρωμών. Αυτό είναι το θέμα, κύριε Πρωθυπουργέ! Πώς θα μπορέσουμε να το ελέγξουμε; Εγώ θα σας έλεγα να πάρετε γενναία μέτρα, τα οποία πήραν πριν από εμάς άλλοι, όπως αυτό που έκανε η Γερμανία για να σωθεί την εποχή του Μεσοπολέμου, δηλαδή διμερείς συμψηφισμούς στις εισαγωγές-εξαγωγές. Πρέπει να φέρουμε ένα ισοζύγιο. Διαφορετικά, θα πρέπει να πάτε σ' αυτό που σας είπα χθες, σε πιθανή έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση, με την επιβολή δασμών.

Όμως, σήμερα πρέπει να πάμε στην Ευρώπη και να τους πούμε «δεν μας ενδιαφέρουν πρώτα τα λεφτά σας, αλλά μας ενδιαφέρει σ' αυτήν την κρίση που έχουμε, να έχουμε τη δυνατότητα της επιλογής μίας πολιτικής που μας έχει αφαιρεθεί από τη συμφωνία της συμμετοχής μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση». Είναι απαραίτητη προϋπόθεση. Πρέπει πάση θυσία να κλείσουμε αυτήν την ψαλίδα.

Κύριε Πρωθυπουργέ, έχετε 12 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο εξαγωγή κεφαλαίων –θα μπορούσα να πω «συναλλάγματος»– που πηγαίνουν στις χώρες των μεταναστών. Τίμια λεφτά, λιγότερο τίμια λεφτά, αλλά 12 δισεκατομμύρια ευρώ φεύγουν από τον τραπεζόνι!

Όταν, λοιπόν, έχετε 12 δισεκατομμύρια ευρώ να σας φεύγουν και άλλα 8 δισεκατομμύρια ευρώ από τη διαφορά του ισοζυγίου εισαγωγών-εξαγωγών, έχετε διαρροή 20 δισεκατομμύρια ευρώ. Δεν τιθασέυεται έτσι το έλλειμμα, κύριε Πρωθυπουργέ! Ό,τι και να κάνετε, όποια θυσία και να κάνουμε, δεν μαζεύεται έτσι το έλλειμμα! Αυτό πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε. Άρα, λοιπόν, αν δεν κλείσουμε από κάτω τη στρόφιγγα αυτών των χρημάτων, αυτών των κεφαλαίων που μας λείπουν κάθε φορά, δεν θα μπορέσουμε ποτέ να έχουμε το πλεόνασμα, για να μπορέσουμε να εγγυηθούμε καλύτερες μέρες στον ελληνικό λαό που υποχρεούμεθα να το κάνουμε!

Είναι αδιανόητο σήμερα αυτοί που ψήφισαν εσάς, που ψήφισαν τη Νέα Δημοκρατία, που ψήφισαν τα Αριστερά κόμματα, που ψήφισαν εμάς, να είναι απ' έξω και να μας φωνάζουν συλλήβδην «κλέφτες»! Κάτι πρέπει να γίνει! Πρέπει να ανορθώσουμε την αξιοπρέπεια του πολιτικού κόσμου! Δεν θα μπορούσαμε να τους καθοδηγήσουμε, να τους ζητήσουμε πρόσθετη θυσία, όταν εξ αρχής μας θεωρούν όλους κλέφτες! Αυτό είναι μεγάλο πολιτικό έλλειμμα! Και αυτό το έλλειμμα θα υπάρχει όσο εδώ μέσα τρωγόμαστε και δίνουμε αφορμές για τέτοια σχόλια!

Άρα, λοιπόν, χρειάζεται περισσότερη σοβαρότητα, για να μπορούμε να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση. Χρειάζεται, κύριε Πρωθυπουργέ, να κάνετε όλα αυτά τα οποία κατ' επανάληψη σας έχω πει. Να τολμήσετε! Γιατί δεν εξετάζετε το θέμα της φορολογίας του διοξειδίου του άνθρακος; Για ποιο λόγο; Τι σημαίνει αυτό; Θα σας πω, για να καταλάβετε. Το έχει κάνει ο Σαρκοζί. Κάθε φορτηγό που μπαίνει μέσα στη Γαλλία από τρίτες χώρες φορολογείται για τη μόλυνση του περιβάλλοντος. Γι' αυτό λέγεται «φορολογία του διοξειδίου του άνθρακος». Τι σημαίνει αυτό όμως; Κάθε προϊόν που έρχεται από οποιαδήποτε χώρα έχει μία επιβάρυνση, με αποτέλεσμα το γαλλικό προϊόν να γίνεται ανταγωνιστικό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Δηλαδή, έρχονται πράγματα από την Τουρκία. Εγώ θέλω φόρο διοξειδίου του άνθρακος στο φορτηγό, πράγμα που σημαίνει όμως ότι τα ροδάκινα, τα αγγούρια, οι πατάτες, οι ντομάτες, τα κρεμμύδια που έρχονται από την Τουρκία, θα γίνουν ακριβότερα από τα ελληνικά και, ως εκ τούτου, η ελληνική αγορά θα έχει ελληνικά προϊόντα.

Αυτά είναι απλά πράγματα. Πρέπει να κλείσουμε αυτές τις τρύπες. Αυτές είναι οι δικές μου οι σκέψεις που ήθελα να μοιραστώ μαζί σας και με την Κυβέρνησή σας σε αυτό το νέο ξεκίνημα, που όλοι θέλουμε να είναι δημιουργικό, αλλά δεν το βλέπουμε να είναι δημιουργικό γιατί δεν ακούσαμε προτάσεις, δεν ακούσαμε σκέψεις.

Δεν είναι θέμα τώρα αυτό το μεσοπρόθεσμο και ο εφαρμοστικός νόμος, ο οποίος εν συνεχεία θα έρθει να ψηφιστεί με μία, δύο ή τρεις ή πέντε ψήφους παραπάνω. Είναι τι θα δίνει σαν μήνυμα. Όμως μήνυμα αναπτυξιακό δεν δίνει. Δίνει μόνο μήνυμα εισπρακτικό, δηλαδή να ψηφίσουμε αυτό, γιατί πρέπει να πάρουμε αυτά. Ποια αυτά; Αυτά τα οποία πληρώνουμε με σκληρό τόκο. Σε αυτά τα λεφτά που παίρνουμε, δίνουμε 5,2% τόκο. Δεν είναι λεφτά ευχάριστα. Είναι σχεδόν τα λεφτά με τα οποία δανειζόμαστε.

Σας θυμίζω ότι την προτελευταία φορά δανειστήκαμε με 5%. Τι χάρη μας έκανε δηλαδή η Ευρώπη, όταν μας δίνει 5,2%; Για ποιο βιώσιμο χρέος μιλάμε τώρα; Κοροϊδευόμεθα; Δημιουργούμε αυταπάτες; Πιστεύει κανείς σοβαρά αυτά που είπε ο αξιότιμος Υπουργός Οικονομικών της Γερμανίας, ότι όλα αυτά γίνονται, για να βγούμε το '14 στις αγορές; Να είστε ευχαριστημένοι αν μπορούμε να βγούμε στη δεκαετία του '20 στις αγορές. Ως εκ τούτου δεν έχετε κανένα λόγο να έχετε πανικό από αυτούς του τρεις μικροοργανισμούς, οι οποίοι αποφασίζουν για την τύχη του κόσμου.

Και για εμένα η δράση αυτών δεν εμπίπτει στο Υπουργείο Οικονομικών. Στην Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών και Ασφάλειας εμπίπτει γιατί πρόκειται για σαμποτάζ εναντίον της οικονομίας της χώρας, όχι μόνο της Ελλάδας και περιοριστικά της Ελλάδας. Οι τρεις που λειτουργούν όπως περίπου οι εταιρείες δημοσκοπήσεων, ο καθένας πάει και παραγγέλνει το κομμάτι που θέλει στην τιμή που βρίσκει εύκαιρη. Ή είναι ψέματα ή δεν το έχετε ζήσει ή δεν το ξέρετε όλοι;

Επομένως λοιπόν, δεν πρέπει να αφήνουμε αυτά τα κενά να διέπουν τη ζωή μας. Χρειάζεται πάση θυσία να βρούμε τρόπο να ξεφυγούμε. Δεν είναι το 1950 που παίρναμε από τους Αμερικανούς λεφτά. Τώρα παίρνουμε για να δώσουμε πολύ περισσότερα λεφτά. Είναι εντελώς διαφορετικό πράγμα. Και επαναλαμβάνω άλλη μία φορά, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι δεν έχετε την ευχέρεια τη νομισματική, που σας κάνει πιο δύσκολο τον αγώνα, εξαιρετικά πιο δύσκολο.

Εδώ που είναι τα πράγματα, πιστεύω ότι πάση θυσία πρέπει

να βρούμε τρόπο συνεννόησης. Δεν μπορούσαμε πρόσφατα, δεν έγινε, υπήρξε δυσκολία, υπήρξε αν θέλετε ένας διαφορετικός χαρακτήρας δράσης και δεν μπορούσαμε να έχουμε μία εθνική κυβέρνηση. Υποχρεούμεθα όμως σε μία συνεννόηση.

Εγώ κύριε Υπουργέ των Οικονομικών θέλω να μπορώ να σας κάνω τις προτάσεις απευθείας, ένα, δύο, τρία, τέσσερα, να το βάζουμε στο διωλιστήριο, σε επώαση, μπας και μπορούμε να γεννήσουμε μία ελπίδα αύριο στον τόπο.

Ο «σκυλοκαβγάς» είτε με εσάς είτε με τη Νέα Δημοκρατία είτε με την Αριστερά δεν ωφελεί κανένα. Ουδείς ωφελείται. Δίνουμε, αν θέλετε, επιχειρήματα στην πλατεία, να μας φωνάζει και να μας αποκαλεί όπως μας αποκαλεί τώρα. Ίσως δεν ακούγεται καλά γιατί έχει μόνωση η Βουλή. Πηγαίνετε όμως στα γραφεία σας να ακούσετε τι φωνάζουν.

Υπάρχουν προτάσεις και σκέψεις. Δεν έχω το αποκλειστικό προνόμιο των καλών προτάσεων. Και η Νέα Δημοκρατία έχει και πιστεύω ότι και η Αριστερά έχει. Πρέπει λοιπόν σε αυτό το πλαίσιο να προχωρήσουμε. Γιατί η Κυβέρνηση σας, κύριε Πρωθυπουργέ, ψηφίζεται τότε; Όταν αρχίζει να μεγαλώνει η νύχτα, από σήμερα 21 Ιουνίου. Και αυτή η νύχτα δεν πρέπει να είναι πολύ μεγάλη για την Ελλάδα. Πρέπει αυτή τη νύχτα να μην την αφήσουμε να καταπλακώσει με εφιάλτες και με δαίμονες τα όνειρα αυτής και της επόμενης γενιάς.

Κλείνοντας, θέλω να απευθυνθώ στον αξιότιμο Υπουργό Εξωτερικών και παλιό συνάδελφο στο Ευρωκοινοβούλιο. Αύριο το απόγευμα σε μία αίθουσα του Ευρωκοινοβουλίου οι Σκοπιοι παρουσιάζουν πολύ έξυπνα, με τη βοήθεια του Φρανσουά Αλφονσί της Ευρωπαϊκής Συμμαχίας ένα «Μακεδονοελληνικό» λεξικό, το οποίο έχει τις προεκτάσεις για εθνότητες μέσα στη χώρα κ.λπ.. Παρακαλώ πάρα πολύ, δώστε μία οδηγία και εντολή τουλάχιστον στους Ευρωβουλευτές -πιστεύω να το κάνει και ο κ. Σαμαράς για τη Νέα Δημοκρατία- να μην επιτρέψουμε να γίνει αυτή η εκδήλωση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Αποπειρώνται κάθε χρόνο. Θυμάστε και την περίοδο που ήσανταν και εσείς και ο κ. Μπεγλίτης και ο κ. Χατζηδάκης, πάρα πολλές φορές πήγαν να δημιουργήσουν τετελεσμένα γεγονότα και τα αποσοβήσαμε. Μην τους δημιουργήσουμε λοιπόν μία βάση, τώρα που η Ελλάδα βρίσκεται σε μία πολύ δύσκολη καμπή.

Κύριε Υπουργέ, αυτές τις ημέρες διάβασα ένα βιβλίο, το οποίο θα σας το παραδώσω να το διαβάσετε κι εσείς, ενός μεγάλου επί των οικονομικών ανδρός, ο οποίος μάλιστα σε μία φάση της ζωής του βρέθηκε με τον πατέρα σας, κύριε Πρωθυπουργέ, στην Αμερική. Είναι ο Κυριάκος Βαρβαρέσος. Πώς χρησιμοποιήθηκε από τον κ. Βενιζέλο; Ποιες είναι οι σκέψεις του για την οικονομία της χώρας, ποιες πρακτικές ακολούθησε, πώς βοηθήθηκε η Ελλάδα και το '31 και το '52. Από εκεί δανείστηκα αυτά τα οποία σας είπα.

Έχω σημειώσει ορισμένα πράγματα. Πιστεύω ότι η δική σας δεινότητα και δυνατότητα στα βιβλία να αποκομίσει κάποια πράγματα και να μπορέσετε αύριο να μας έρθετε με φρέσκιες ιδέες.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα.

Εκφράζουμε και πάλι τα συλλυπητήριά μας όλοι οι Βουλευτές για το θάνατο του Άγγελου Τζέκη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ένα καθαρό μήνυμα υπάρχει μέσα σε αυτό το Κοινοβούλιο αυτές τις δύο μέρες και αποκορυφώθηκε με την ομιλία του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης και Υπουργού Οικονομικών.

Το τελεσίγραφο που δίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωζώνη, είναι ένα τελεσίγραφο που δεν απευθύνεται στην ελληνική Κυβέρνηση -γιατί έχει αποδεχθεί προ πολλού το τελεσίγραφο. Είναι ένα τελεσίγραφο που απευθύνεται στον ελληνικό λαό και που του λέει, τα κεφάλια μέσα, αν δεν δείξεις συναίνεση πέμπτη δόση δεν έχεις.

Το μόνο σωστό που είπε ο κ. Βενιζέλος είναι ότι η πολιτική συναίνεση μέσα στο Κοινοβούλιο, η πολιτική συναίνεση στο πολι-

τικό σύστημα είναι δεδομένη και ευρύτατη. Αυτό που λείπει είναι η συναίνεση του ελληνικού λαού. Το τελεσίγραφο λοιπόν του κ. Σόιμπλε, του κ. Μπαρόζο ή δεν ξέρω ποιού, απευθύνεται στον ελληνικό λαό και του λέει ότι, επειδή μπροστά σου έχεις μεγάλο Γολγοθά, σκύψε το κεφάλι γιατί σε αφήνουμε δίχως χρήματα.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας σ' αυτά τα τελεσίγραφα δεν απαντά με κάποια άλλα δήθεν περήφανα και πατριωτικά λόγια που έχουμε ακούσει «καλύτερα φτωχοί και ανεξάρτητοι» ή «καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή» ή «να γυρίσουμε στη δραχμή για να κάνουμε υποτίμηση όποτε θεωρούμε και τα πράγματα θα είναι καλύτερα».

Εμείς, χωρίς να υποτιμούμε τις δυσκολίες του αγώνα, απέναντι σε έναν δύσκολο συσχετισμό δύναμης, τα πράγματα τα βλέπουμε πολύ αισιόδοξα κι όχι με αυτόν τον ψευτοπατριωτισμό.

Θεωρούμε ότι ο ελληνικός λαός κατ' αρχάς πρέπει να στείλει το δικό του τελεσίγραφο. Είναι το καλύτερο που έχει να κάνει. Δεν υπάρχει αγωνιστική διαπραγμάτευση στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για τα κόμματα της Αντιπολίτευσης που προτείνουν κάτι τέτοιο, ή είναι αν θέλετε μία εύκολη πρόταση απέναντι στην Κυβέρνηση ή υπάρχει άγνοια γύρω από το τι είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση -ηθελωμένη μάλλον άγνοια- τι είναι πραγματικά αυτή η λυκοσυμμαχία, όπως την έχουμε ονομάσει, που σήμερα, αν θέλετε, είναι και ήπια φράση. Πρέπει λοιπόν ο ελληνικός λαός να στείλει κατ' αρχάς το δικό του τελεσίγραφο.

Και αν θέλετε, να σημειώσουμε τι χρωστάνε η Ευρωπαϊκή Ένωση, οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ και η αστική τάξη στην Ελλάδα -για να το πούμε σε όλα της τα μερίδια, βιομήχανοι, εφοπλιστές, τραπεζίτες, έμποροι κ.λπ.- στον ελληνικό λαό.

Συζητάμε για το εξωτερικό χρέος, συζητάμε για το εσωτερικό χρέος της Κυβέρνησης. Τι χρωστάμε όμως στον ελληνικό λαό από αυτά που έχει πληρώσει αποδεδειγμένα δεν έχει καταγραφεί.

Προχθές αναφέραμε από αυτό το Βήμα ότι ο ελληνικός λαός μέσω των κυβερνήσεων έχει αποπληρώσει 618 δισεκατομμύρια ευρώ από το 1985 έως το 2011. Αυτά δεν βγήκαν από τον ελληνικό λαό; Δεν βγήκαν από τη φορολογία, από τους άμεσους και έμμεσους φόρους ή μέσα από άλλους τρόπους, όπως μέσα από την καταλήστευση των ασφαλιστικών ταμείων, μέσα από την κατάργηση της ΑΤΑ, μέσα από τους μισθούς λιτότητας και τα εισοδήματα; Θα αναγνωριστούν ποτέ αυτά τα χρέη που έχουν απέναντι στον ελληνικό λαό;

Αν βάλουμε κάτω το εσωτερικό και το εξωτερικό χρέος και τα χρέη προς τον ελληνικό λαό, θα διαπιστώσουμε ότι η πραγματικότητα λέει ότι η σχετική ή η απόλυτη μείωση του πραγματικού εισοδήματος ξεκίνησε από τις αρχές της δεκαετίας του '90, για να μην πάω και στην περίοδο με τα προεδρικά διατάγματα και τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου του Ανδρέα Παπανδρέου.

Ας πούμε ότι στη δεκαετία του '70, μετά τη Χούντα και μια πενταετία μέχρι το 1984, έχουμε σχετική και πραγματική αύξηση του βιοτικού επιπέδου του λαού, η οποία κράτησε δέκα χρόνια. Από εκεί και πέρα, αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση. Η πτώση του πραγματικού εισοδήματος έχει γίνει προ κρίσης. Αυτό ακριβώς θέλουμε να πούμε. Η στασιμότητα στους βιομηχανικούς κλάδους, στους έντεκα βασικούς κλάδους της μεταποίησης, που αν θέλετε, ταιριάζουν πάρα πολύ στη φυσιογνωμία ή στη σύνθεση μάλλον των αναπτυξιακών δυνατοτήτων της Ελλάδας, ξεκίνησε από τις αρχές της δεκαετίας του '90 ή μάλλον από το δεύτερο μισό της δεκαετίας του '80, προ κρίσης. Βεβαίως, δεν είχε αυτόν τον ορμητικό χαρακτήρα. Άρα, ούτε μπορούμε να χωρίζουμε την ελληνική πορεία των πραγμάτων σε «προ κρίσης» και «μετά την κρίση», ούτε «προ μνημονίου» και «μετά μνημονίου» ούτε να μιλάμε για το χρέος.

Εμείς δεν αναγνωρίζουμε επί της ουσίας το χρέος. Ο ελληνικός λαός πραγματικά πρέπει να το διαγράψει στη συνειδησή του, όσο και αν αυτή τη στιγμή το χρέος γίνεται μέσο εκβιασμού και αλληπάλληλων τελεσιγράφων. Το ελληνικό χρέος θα υπάρχει, θα παραμένει -μπορεί να μειώνεται σχετικά αν γίνει μια μικρή ανάκαμψη- και θα έχουμε τελεσίγραφα για τριάντα, σαράντα και πενήντα χρόνια μπροστά.

Επομένως, το ελληνικό χρέος πρέπει να διαγραφεί κατ' αρχάς στη συνειδηση του λαού, ακόμα κι αν με το συγκεκριμένο συσχετισμό δύναμης υφίσταται θυσίες, αλλά και πραγματικά. Όμως, αυτό θα έρθει όταν πια θα έχουμε άλλη πολιτική εξουσία. Και αυτό είναι κάτι που θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε.

Όλη η συζήτηση γίνεται πάνω στη φοροδιαφυγή και στο φορολογικό. Είναι η εύκολη συζήτηση για όλα τα κόμματα που, αν θέλετε, κινούνται μέσα στο πλαίσιο αυτού του συστήματος, είτε με ανοιχτή στήριξη είτε με κριτική, γιατί αυτό μπορεί να γίνει ανθρωπινό και χωρίς οξείες γωνίες.

Υπάρχει φοροδιαφυγή; Υπάρχει. Κατ' αρχάς, όμως, και να μπορούσατε να συλάβετε όλη τη φοροδιαφυγή, η φορολογητέα ύλη από εδώ και εμπρός και στην περίοδο της ανάκαμψης θα συρρικνώνεται. Άλλωστε, γι' αυτό «ξυπνήσατε» με τη φοροδιαφυγή. Γιατί ξέρετε ότι τα εισοδήματα των εργαζομένων δεν θα προσφέρονται για φορολογία και οι έμμεσοι φόροι θα φτάσουν σε ένα σημείο που θα είναι βασικός παράγοντας και για την ύφεση στο πλαίσιο του καπιταλισμού, όπως είναι δηλαδή ήδη στο πλαίσιο του καπιταλισμού.

Πριν, όμως, πάμε στη φοροδιαφυγή, θα μιλήσουμε για τους άδικους φόρους; Θα μιλήσουμε για τις φοροαπαλλαγές, οι οποίες είναι πολλές; Και όταν ακόμα η φορολογία σήμερα του κεφαλαίου -αυτού που δεν πάει στα μερίσματα, αλλά στην παραγωγή- είναι 20% ή 25%, πάει πιο κάτω με τις φοροαπαλλαγές. Είναι κάτω από το 20%. Αυτό που ζητάει η Νέα Δημοκρατία για 15%, επίσημα δεν είναι, αλλά στη πραγματικότητα είναι. Επομένως, είναι παγίδα για το λαό η συζήτηση για φοροεισοδήματα, για φορολογική ύλη, φορολογική εισπράξη κ.λπ..

Όμως, θα ήθελα να ξεκαθαρίσω και το πιο ουσιαστικό ζήτημα. Είναι ή δεν είναι αυτήν τη στιγμή αναισχυντία και πρόκληση για τον ελληνικό λαό να συζητάμε ότι το όριο της φτώχειας είναι τα 5.000 ή τα 6.000 ευρώ το χρόνο ή και τα 11.000 ευρώ το χρόνο ή και τα 15.000 ευρώ το χρόνο -εδώ δεν συζητάτε για 15.000 ευρώ το χρόνο- για μια τετραμελή οικογένεια το 2011, όπου αποδεδειγμένα συντελείται -ακόμα και παγκόσμια σε συνθήκες Χούντας και βαρβαρότητας- το αντικειμενικό προοδευτικό γεγονός να αυξάνονται ταχύτατα οι σύγχρονες ανθρώπινες ανάγκες;

Όταν, κύριοι, συζητάτε για το αν θα φορολογήσετε τα 6.000 ευρώ ή τα 11.000 ευρώ, εμείς δεν δεχόμαστε να πάρουμε μέρος στη συζήτηση, όπως άλλωστε κάνουμε και σε άλλα αντιλαϊκά νομοσχέδια. Μπορούμε να λέμε το 2011 ότι με τα 6.000 ευρώ το χρόνο ή με τα 6.500 ευρώ το χρόνο δεν είσαι στο όριο της φτώχειας; Και μιλάμε για τον 21ο αιώνα! Δεν λέω για αυτά που έχετε αφαιρέσει από το λαό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Όμως, ακόμα κι αν αρχίζαμε τη συζήτηση από μηδενική βάση, αυτή δεν θα μπορούσε να ξεκινήσει από τα 6.000 ευρώ. Θα μου πείτε ότι υπάρχει στρεβλή κατανάλωση. Βεβαίως υπάρχει η πολυτελής κατανάλωση της αστικής τάξης και η καλλιεργούμενη στρεβλή κατανάλωση. Όμως, οι βασικές ανάγκες των εργαζομένων δεν ικανοποιούνται.

Από αυτό το Βήμα και όχι μόνο έχει γίνει μια επιδέξια κριτική -αυτή την κάνει και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και άλλα κόμματα- για το ότι απέτυχε ή ξεπεράστηκε το παραγωγικό μοντέλο. Άλλοι μιλάνε για το «μεταπολεμικό μοντέλο» και άλλοι για το «μεταπολιτευτικό».

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Αυτό που πιστεύετε πραγματικά είναι το εξής...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ, μην κάνετε θόρυβο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Δεν πειράζει, αφήστε τους. Τους βλέπω και ξέρω και τα ονόματά τους. Ξέρω και ποιοι γελάνε. Μάλιστα, στο διάδρομο μερικοί από αυτούς...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Πειράζει, πώς δεν πειράζει; Ενοχλούν και εσάς, αλλά και όσους θέλουν να παρακολουθήσουν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Με

συγχωρείτε, αλλά δεν προσβάλλομαι. Το λέω για άλλη μια φορά. **ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος):** Παρακαλώ τους συναδέλφους από τα ορεινά έδρανα της Νέας Δημοκρατίας να κάνουν ησυχία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Ορισμένοι από αυτούς που μιλάνε νομίζουν ότι τα μυαλά μου είναι πάνω από το κεφάλι μου. Και αν ένας από άλλο κόμμα μου δώσει συγχαρητήρια, θεωρώ τον εαυτό μου ως μια μεγάλη προσωπικότητα που με χαιρετάει και ο «αντίπαλος».

Μιλάνε μεταξύ τους και μετά έρχονται στο διάδρομο και μου λένε «πολύ ωραία τα είπες, μπράβο, συγχαρητήρια, ήσουν καταπληκτική».

(Θόρυβος, γέλωτες στην Αίθουσα)

Μεγαλώνουμε και χάνουμε και κάτι. Όμως, δεν είναι εύκολο για μας τους Κομμουνιστές να έχουμε τα μυαλά πάνω από το κεφάλι μας. Ξέρουμε ποιοι και πότε μας κοροϊδεύουν. Τέλειωσε. Εγώ τους αφήνω να μιλάνε. Κατ' αρχάς τους βλέπω και τους αφήνω να μιλάνε. Δεν πειράζει. Γιατί να τα ακούσουν;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν τους αφήνω εγώ, όμως. Εσείς μπορείτε να τους αφήνετε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Όταν, λοιπόν, λέτε «δεν σας κάνω κριτική» ότι ξεπεράστηκε το μοντέλο της μεταπολιτευτικής και μεταπολεμικής ανάπτυξης, εννοείτε καθαρά ένα πράγμα. Λέτε στους εργαζόμενους τέρμα στα ασφαλιστικά ταμεία που ξέρατε -αυτά τα λεηλατημένα ασφαλιστικά ταμεία- τέρμα στις συλλογικές συμβάσεις, τέρμα στη συνταξιοδότηση στα εξήντα χρόνια, τέρμα στη δυνατότητα μιας μητέρας να συνταξιοδοτείται νωρίτερα, τέρμα στο ένα και στο άλλο, τέρμα στο σύστημα παιδείας και υγείας που ξέρατε, το οποίο βεβαίως ήταν ανεπαρκές και πάντα κόστιζε στους εργαζομένους. Τους λέτε να ξεχάσουν όσες κοινωνικές κατακτήσεις είχαν ή όσες παραχωρήσεις τους κάνατε. Αυτό λέτε και μάλιστα το λέτε ξεδιάντροπα και ανοιχτά και το λέτε και με τα έργα σας. Αυτό λέτε! Λέτε πως ό,τι σας δώσαμε, κύριοι, σας δώσαμε. Τώρα ο καπιταλισμός περνάει σε άλλη φάση.

Όμως, είστε αγνώμονες και απαξιώνετε -όχι το μοντέλο της καπιταλιστικής ανάπτυξης- τη συγκεκριμένη φάση της καπιταλιστικής ανάπτυξης, τη μεταπολεμική και τη μεταπολιτευτική.

Και για να χρησιμοποιήσω το δικό σας όρο -που δεν είναι σωστός- αυτό το μοντέλο βοήθησε την ανάπτυξη του καπιταλισμού και, αν θέλετε, διέσωσε και ανόρθωσε και το αστικό πολιτικό σύστημα, που ήταν κλονισμένο κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και αμέσως μετά.

Όμως, αυτό το μοντέλο το οποίο απαρνείστε και το απαρνείστε σκόπιμα -εμείς δεν το υπερασπιζόμαστε, αλλά απλά ιστορικά αυτό χρειαζόταν- και το οποίο θεωρείτε ως μια παρέκκλιση, αυτό ακολουθήθηκε σε όλη την Ευρώπη και σε όλον τον κόσμο. Αυτό ήταν η διαμόρφωση ενός ευρύτερου κρατικού επιχειρηματικού τομέα.

Μα, είναι δυνατόν να γίνεται αυτό στις αρχές της δεκαετίας του '50, που αν θέλετε, τότε γινόταν η νέα αστική τάξη και μάλιστα οι «μαυραγορίτες» της κατοχής; Και οι εφοπλιστές ήταν ένα μέρος. Όμως, αυτοί που ήταν μέσα στην Ελλάδα ήταν οι πρώην «μαυραγορίτες». Ήταν οι καινούργιοι. Είναι δυνατόν ή οι Ηνωμένες Πολιτείες με το σχέδιο Μάρσαλ ή ήταν δυνατόν το καπιταλιστικό σύστημα να αφήσει εκείνη την περίοδο στα χέρια των ιδιωτών για να συνεχίσουν τη ΔΕΗ και τις τηλεπικοινωνίες, την τότε τηλεφωνία, την ΟΥΛΕΝ;

Εκείνη την περίοδο ο καπιταλισμός βοηθιόταν από το κρατικό καπιταλιστικό σύστημα, που βεβαίως βοηθούσε την ωρίμανση και τη χειραφέτηση των ιδιωτικών εταιρειών.

Τώρα που τα κεφάλαια συγκεντρώθηκαν εκεί που συγκεντρώθηκαν, τώρα πρέπει να σταματήσει ο κρατικός επιχειρηματικός τομέας. Αυτό έγινε σε όλη την Ευρώπη.

Μόνο στην Ελλάδα ακολουθήθηκε αυτό το μοντέλο; Ήταν -αν θέλετε- αναπόφευκτο από τον κρατικό επιχειρηματικό καπιταλιστικό τομέα να περάσουμε απόλυτα στον ιδιωτικό τομέα. Δηλαδή, λίγο σας έπεσε αυτό το σύστημα, που τώρα, προκειμένου να κερδίσετε τον κόσμο ότι πάτε να κάνετε ένα φιλολαϊκό μο-

ντέλο, βγαίνετε και σνομπάρετε αυτό το μοντέλο, το οποίο βοήθησε στην ανάπτυξη του ελληνικού καπιταλισμού και στην υπερχρέωσή του;

Δεν σας βοήθησε ο διευρυμένος κρατικός τομέας; Δεν σας βοήθησε με την αύξηση της δημόσιας υπαλληλίας, με την αύξηση των υπαλλήλων στις ΔΕΚΟ; Δεν δημιούργησε συμμαχίες;

Σήμερα αισθάνεστε, βέβαια, ότι ξεπεράστηκε όχι μόνο όσον αφορά τη δημιουργία μεγάλων ιδιωτικών επιχειρήσεων, αλλά λέτε και στους μικρομεσαίους «Ακούστε να δείτε, κύριοι, σε εκείνη την περίοδο οι μικρομεσαίοι μπορούσαν να επιβιώσουν και να έχουν ένα πρόσθετο εισόδημα ή μπορούσε ένας μικρομεσαίος επιχειρηματίας να κάνει μια καινοτομία και να γίνει μεγάλος επιχειρηματίας. Αυτό τελείωσε, διότι τα μονοπώλια έχουν μπει παντού».

Σήμερα ακόμη και αν έχετε έναν επιχειρηματία -μικρό ή μεσαίο- που κάνει τον εκσυγχρονιστή είτε έχει μια εφεύρεση, πόσο θα επιβιώσει; Έξι μήνες; Ένα χρόνο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της Γενικής Γραμματέως της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ)

Επιπλέον -με συγχωρείτε, αλλά ολοκληρώνω- για εμάς είναι είναι κρατική καπιταλιστική επιχείρηση είτε ιδιωτική -γιατί θα έχετε και κερδοφόρες κρατικές καπιταλιστικές και μη κερδοφόρες, όπως είχατε κερδοφόρες ιδιωτικές καπιταλιστικές και ιδιωτικές καπιταλιστικές που δεν άντεξαν και χρεοκόπησαν- αυτό το πράγμα που λέτε, ότι ο ιδιωτικός καπιταλιστικός τομέας είναι πανέξυπνος και δεν χρεοκοπεί, δεν ευσταθεί. Πήρατε τη δεκαετία του '70 και εξής διάφορες επιχειρήσεις από τον ένα ή τον άλλο, όπως από το Νιάρχο, από τον Μποδοσάκη, από τον Ωνάση. Γιατί πούλησε την «ΠΥΡΚΑΛ» ο Μποδοσάκης; Γιατί σας έδωσε την Ολυμπιακή Αεροπορία; Σας την έδωσε στα χέρια της, που λέμε;

Ήταν, λοιπόν, χρεοκοπημένες επιχειρήσεις, είτε επιχειρήσεις που δεν τους ενδιέφεραν πια. Είχαν κλείσει τον κύκλο τους, αλλά δεν μπορούσαν να κλείσουν εντελώς και γι' αυτό σε εκείνη την περίοδο στην καπιταλιστική Ελλάδα τις έδωσαν στο κράτος. Πολλές απ' αυτές -και μην αδικούμε ούτε τη Νέα Δημοκρατία ούτε το ΠΑΣΟΚ- τις εκσυγχρόνισαν, τις έκαναν κερδοφόρες. Γιατί; Για να τις περάσουν τώρα πάλι «φιλέτο» στους ιδιώτες.

Δεν υπάρχουν ιδιωτικές επιχειρήσεις που κλείνουν, που χρεοκοπούν, που πέφτουν έξω; Έχω να σας πω δεκάδες παραδείγματα, που, είτε επιχειρηματικά έκαναν λάθη είτε, παρ' ότι δεν έκαναν λάθη, δεν άντεξαν από το δικό τους ενδοκαπιταλιστικό ανταγωνισμό.

Τώρα ακούμε και το εξής: Να γυρίσουμε στις προτάσεις Βαρβαρέσου ή να γυρίσουμε στη διαμάχη μεταξύ Βαρβαρέσου και Ζολωτά ή στη διαμάχη που γίνονταν στις στήλες του περιοδικού της «Νέας Οικονομίας», όταν ήμουν και εγώ είκοσι-εικοσιπέντε χρονών, που στην ουσία ήταν συζητήσεις ανάμεσα σε τμήματα της αστικής τάξης, δηλαδή ανάμεσα στα ανερχόμενα εκσυγχρονιστικά και σε αυτά τα οποία δεν μπορούσαν να ζήσουν.

Υπήρχαν διαφορετικές απόψεις. Ο ένας έλεγε: «Πρέπει να δώσουμε βάρος, ώστε η Ελλάδα να γίνει σύγχρονη, αγροτική, βιομηχανική». Οι άλλοι έλεγαν «βιομηχανική, αγροτική». Μέχρι και σήμερα τέτοια διαμάχη υπάρχει. Υπάρχουν σήμερα τμήματα της αστικής τάξης της χώρας μας, που μιλούν για την ανάπτυξη της βιομηχανίας με όλους τους άλλους όρους, δηλαδή σύγχρονες, «δουλοκτητικές» -είναι περισσότερο παρομοίωση και όχι η ουσιαστικές σχέσεις, με μεροκάματα 300 και 400 ευρώ. Τώρα εμφανίζονται οι σύγχρονοι βιομήχανοι, οι σύγχρονοι έμποροι, οι εξωστρεφείς, οι εσωστρεφείς κ.λπ.. Αυτή η διαμάχη που υπάρχει μέσα στην αστική τάξη δεν έχει καμμία σχέση με τη διαμάχη για το ρόλο των εργαζομένων.

Επομένως -για να τελειώνω και να μην κάνω κατάχρηση του χρόνου- ναι, τούτη την ώρα ο συσχετισμός δύναμης είναι αρνητικός. Αν θέλετε, ο λαός και ανοίγει τα μάτια, αλλά ακόμη δεν μπορεί να δει πολύ μακριά. Δεν είναι τυχαίο ότι χειροκροτείτε τις πλατείες. Όλοι τώρα διεκδικείτε μερίδιο επιρροής στις πλατείες, διότι συνθήματα, όπως το «αέρα, αέρα, να φύγει η χολέρα» ή «Ελλάς, Ελλάδα και Κώτσο βασιλιά!» ή το άλλο σύνθημα για την άμεση δημοκρατία ακούγονται εύχρα και πιάνουν από αριστερούς και αριστερίζοντες μέχρι εθνικιστές. Όμως, δεν είδα να χει-

ροκροτείτε τους απεργούς στους κλάδους. Αυτούς δεν τους θέλετε. Τις πλατείες και τις φοβάστε, αλλά μπορείτε να τις χειριστείτε.

Τούτη την ώρα, λοιπόν, που και μάτια ανοίγουν και συνειδήσεις αφυπνίζονται με φόβο –υπάρχει και ο φόβος της απόλυσης κ.λπ.– το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ενεργοποιεί ακόμη πιο πολύ το θέμα της πάλης, για να πάρει ο λαός στα χέρια του την ιδιοκτησία, από τα μέσα παραγωγής μέχρι τον πλούτο που υπάρχει από φυσικού στη χώρα ή έχει παραχθεί με το δικό του ιδρώτα.

Θα μου πείτε: Είναι αυτό εφικτό; Αυτή η επιλογή δεν αφορά μόνο την Ελλάδα. Εδώ θα συμφωνήσουμε. Κρίση περνάει και η Ισπανία και η Ιταλία. Η ανάκαμψη θα είναι αναμικτή. Αντικειμενικά, λοιπόν, σήμερα δεν μπορούμε να γυρίσουμε πίσω στην Ελλάδα της πλειοψηφίας των μικρών παραγωγών, στην Ελλάδα του μικροπαραγωγού αγρότη, στην Ελλάδα των κρατικών καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Αυτό και αν είναι αναχρονισμός! Ε, το μπροστά είναι αυτό που λέμε εμείς. Σε κάποιους δεν συμφέρει, αλλά αυτό δεν είναι λόγος για να μην παλεύουμε εμείς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Θα σας παρακαλέσω να ολοκληρώστε, κυρία Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Μία τελευταία κουβέντα, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρωθυπουργέ, το δημοψήφισμα δεν το θέλετε μόνο ως υποκατάστατο των εκλογών. Το δημοψήφισμα θα είναι ο κατήφορος της μεγάλης καταστολής. Το δημοψήφισμα θα έχει ως κερσάκι στην τούρτα τα περί ευθύνης Υπουργών, τα περί του πολιτικού χρήματος και το «πόθεν έσχες» των Αρχηγών των κομμάτων. Σιγά μην το κάνετε! Κάντε και για τους παππούδες μας το «πόθεν έσχες». Εμάς δεν μας απασχολεί! Θα περάσετε από τα αρχικά μέτρα παρεμπόδισης της λειτουργίας κομμάτων, συνδικαλιστικών οργανώσεων, που απειλούν, είτε άμεσα είτε δυνητικά το συμφέρον του συστήματος. Πρέπει να σας πω ότι εμείς θα κάνουμε ότι μπορούμε, για να υπονομεύσουμε αυτό το κύρος του δημοψηφίσματος και ακόμη παραπέρα, για να γυρίσει μπούμεραγκ.

Ο ελληνικός λαός δεν πρέπει να φάει το «χάπι» του δημοψηφίσματος. Δεν θα βάλει αυτά που είπε ο κ. Σαμαράς δηλαδή «μέσα ή έξω στην Ευρωπαϊκή Ένωση». Δεν είναι τόσο ανόητη η Κυβέρνηση να φέρει τέτοια δημοψηφίσματα για το μνημόνιο και το μεσοπρόθεσμο. Θα φέρει δημοψήφισμα για το ηθικό πολιτικό σύστημα, για την ηθικοποίηση του πολιτικού συστήματος. Έτσι θα δώσει φαί στον άνεργο, υγεία στον άρρωστο κ.λπ. Θα φάει δηλαδή ηθική ο κόσμος σε ένα σύστημα που –δεν πάει να φορέσει τα ρούχα του παπά και του καρδινάλιου– ηθικό δεν μπορεί να γίνει!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Αντώνης Σαμαράς.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την πρώτη στιγμή που ανέλαβα την ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας άσκησα μια διαφορετική αντιπολίτευση. Το έκανα όχι μόνο γιατί απεχθάνομαι τα επικοινωνιακά τεχνάσματα, αλλά γιατί η χώρα βρίσκεται σε δεινή θέση και απαιτούνται διαφορετικές πολιτικές συμπεριφορές, άλλες απ' αυτές που είχαμε συνηθίσει μετά την Μεταπολίτευση.

Δεν βρίσκομαι εδώ, για να αντιδικώ με τον Πρωθυπουργό, αλλά για να βοηθώ να ανοίξουν νέοι δρόμοι για τη χώρα. Οι παλλοί μονόδρομοι είδαμε ότι οδήγησαν σε αδιέξοδο.

Δεν βρίσκομαι εδώ, για να προσπογράψω δήθεν εύκολες λύσεις, που συνήθως είναι βολικές υπεκφυγές. Αλλά για να αναζητήσουμε μαζί αληθινές λύσεις, που θα βγάλουν τη χώρα από την τραγική θέση στην οποία βρίσκεται. Αυτό έκανα και αυτό θα συνεχίσω να κάνω. Αλλά και δεν πρόκειται να δεχθώ ψέματα, ύβρεις, συκοφαντίες και προπαγανδιστικές στρεβλώσεις των θέσεών μας.

Μας λέτε ότι η τρόικα απορρίπτει πλήρως το σχέδιο της Νέας Δημοκρατίας. Πρώτα απ' όλα, σας είχαμε πει ποτέ εμείς ότι συμφωνούμε με την τρόικα; Όμως, βρίσκόμαστε σε διάλογο μαζί τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εμείς, σε αυτό το διάλογο που βρίσκόμαστε μαζί της, προωθούμε τις απόψεις μας, για να ξεπεραστεί το αδιέξοδο. Εκείνη τις εξετάζει. Εσείς απλώς παρακολουθείτε.

Σας διάβασα προχθές το σχετικό απόσπασμα από την τελευταία επίσημη έκθεση της τρόικας. Όπου αναφέρει που συμφωνεί με το πρόγραμμά μας. Ποια σημεία βρίσκει και τα έχει ήδη ενσωματώσει. Όπως είναι η εργασιακή εφεδρεία. Ποια βρίσκει θετικά και ας μην τα έχει ενσωματώσει. Όπως την πληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου προς ιδιώτες και το συμφωνισμό, που είναι μέγα ζήτημα και μέγα ζητούμενο για τη ρευστότητα της οικονομίας.

Ομολογούν ακόμα ότι στα βασικά που επιμένουν –δηλαδή, να μειωθεί το έλλειμμα, να περικοπούν οι δαπάνες, να ξεμπλοκάρουν οι αποκρατικοποιήσεις και η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, να προχωρήσουν οι διαρθρωτικές αλλαγές– εμείς, όχι μόνο εκεί συμφωνούμε και στηρίζουμε, αλλά έχουμε προσφέρει και ουσιαστικές προτάσεις!

Εξηγούν μετά τις διαφωνίες τους και κυρίως, θα έλεγα, στο φορολογικό. Η τρόικα ισχυρίζεται ότι η μείωση όλων των φορολογικών συντελεστών, που εμείς προτείνουμε, είναι «μια ρεαλιστική» γιατί –λέει– θα προκαλέσει αύξηση του ελλείμματος.

Εδώ κάνουν, και πάλι, λάθος. Μπερδεύουν τα νούμερα. Το πραγματικό κόστος της φορολογικής μεταρρύθμισης, που προτείνουμε εμείς, είναι πολύ μικρότερο. Εάν, μάλιστα, συνυπολογίσουμε την ανάκαμψη που θα προκύψει, μιλάμε για καθαρό όφελος. Αλλά δεν είναι εκεί η ουσία. Αυτά εύκολα μπορούμε να τα διευκρινίσουμε.

Το πιο ενδιαφέρον είναι εκείνο που προτείνουν –ήδη μάλιστα λένε από το ερχόμενο φθινόπωρο– για μια «δημοσιονομικά ουδέτερη» φορολογική μεταρρύθμιση. Εδώ είναι το «κλειδί». Γιατί οι μειώσεις που προτείνουμε στη φορολογία και η αλλαγή που προτείνουμε ευρύτερα στο φορολογικό σύστημα, είναι «δημοσιονομικά ουδέτερη». Δηλαδή, ανακατανέμει τα βάρη χωρίς να μειώνει τα δημόσια έσοδα. Για την ακρίβεια αυξάνει τα έσοδα!

Πως ανακατανέμει τα βάρη; Μειώνοντας αισθητά τη φοροδιαφυγή. Καθένας θα πληρώνει λιγότερα μεν, αλλά όλοι θα πληρώνουν. Ακριβώς γιατί θα πληρώνουν λιγότερα! Διότι θα είναι και πιο αυστηρές οι ποινές. Και γιατί μειώνουμε δραστικά τα περιθώρια συναλλαγής με τον εφοριακό. Με άλλα λόγια, προτείνουμε τη μόνη δυνατή διεύρυνση της φορολογικής βάσης.

Αλλά αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να συμβεί πια, μόνο με μικρότερους φορολογικούς συντελεστές. Με τους σημερινούς, μην περιμένετε διεύρυνση της φορολογικής βάσης. Όπως έχουν τα πράγματα σήμερα, όλο και περισσότεροι προσπαθούν να ξεφύγουν, ενώ όλο και λιγότεροι αντέχουν να πληρώσουν. Έτσι αυτό που προτείνουμε, είναι «δημοσιονομικά ουδέτερο»! Ο καθένας θα πληρώνει λιγότερα, αλλά θα είναι πολύ περισσότεροι εκείνοι οι οποίοι θα πληρώνουν αυτά τα λιγότερα.

Επειδή θέλουμε όλοι να είναι ακριβώς απόλυτα σίγουροι ότι το έλλειμμα δεν θα αυξηθεί με τη δική μας πρόταση, αλλά αντίθετα θα μειωθεί δραστικά –ακόμα και για αυτή τη χειρότερη περίπτωση– προσθέσαμε στους υπολογισμούς και τη νομιμοποίηση των αυθαίρετων, που μπορεί να φέρει σημαντικά έσοδα στα επόμενα τέσσερα χρόνια. Έτσι, και μαζί με κάποια άλλα ενισχυτικά μέτρα, θα έλθουν στο δημόσιο ταμείο πολύ παραπάνω απ' όσα φοβούνται ότι θα στοιχίσει, την πρώτη χρονιά, η μείωση των φόρων.

Αλλά, σε αυτό το «μαξιλάρι» ασφαλείας που προσθέσαμε, δεν διαφωνεί η τρόικα. Διαφωνούσε έως τώρα η Κυβέρνησή σας! Που δεν καταλάβαινε –και φοβάμαι ότι δεν καταλαβαίνει– ότι, όσο δεν νομιμοποιούνται τα αυθαίρετα, συνεχίζεται απρόσκοπτα η αυθαίρετη δόμηση. Ενώ, αν νομιμοποιηθεί το μεγαλύτερο μέρος της σήμερα, και χρήματα θα εισρεύσουν στο δημόσιο ταμείο, και θα μπορούμε να γκρεμίζουμε όσα νέα αυθαίρετα ξεφυτρώνουν.

Βάλαμε, λοιπόν, στην ατζέντα τα πάντα. Αρκετά έχουν γίνει ήδη δεκτά. Άλλα, όπως η μείωση των εργοδοτικών εισφορών –το παράδειγμα της Ιρλανδίας είναι πολύ σημαντικό– άρχισαν να τα συζητούν, έστω και για λίγο αργότερα. Βέβαια, σε εκείνα τα πολύ σημαντικά στα οποία διαφωνώ, εμείς θα επιμένουμε, γιατί πιστεύουμε ότι έχουμε δίκιο.

Επειδή, όμως, κάθε τόσο επικαλείστε δηλώσεις ξένων αξιωμα-

τούχων, να πάμε και σε μία τελευταία δήλωση -πολυσήμαντη για εμένα- από τον Υπουργό Οικονομικών του Βελγίου.

Είπε, λοιπόν, προχθές ο κ. Ρέντερς σε μία ραδιοφωνική του συνέντευξη: «Θυμηθείτε την κατάρρευση της Αμερικανικής τράπεζας LEHMAN BROTHERS, τι συνέβη τότε. Εντάξει είπαν όλοι τότε στην Ευρώπη. Και τι έγινε που έπεσε έξω η LEHMAN BROTHERS;.. Αλλά αυτό πυροδότησε» -λέει ο Υπουργός- «μία κατάρρευση εμπιστοσύνης διεθνώς σε όλο το χρηματοπιστωτικό σύστημα». Ο Βέλγος Υπουργός έδειξε πόσο σημαντικός είναι ο κίνδυνος να γίνει η Ελλάδα για την Ευρωζώνη ό,τι η LEHMAN BROTHERS έγινε για την Αμερική: Δηλαδή η αφετηρία μιας πολύ ευρύτερης κρίσης.

Μίλησε ακόμη ανοιχτά -και αυτό είναι η πρώτη φορά που έγινε- για το καινούριο «φαινόμενο της μεταδοτικότητας». Ο Βέλγος Υπουργός Οικονομικών λέει ότι «εάν η Ελλάδα ήταν η πρώτη χώρα που θα χρεοκοπούσε, η προσοχή μετά θα στρεφόταν στην Ιρλανδία, στην Πορτογαλία, στην Ισπανία, στην Ιταλία, ίσως και στο Βέλγιο, ακόμη και στη Γαλλία. Δηλαδή, δεν ξέρουμε που θα σταματούσε η μεταδοτικότητα της κρίσης».

Και ο Βέλγος Υπουργός κατέληξε σε κάτι, που για εμένα ήταν αληθινά συγκλονιστικό. Λέει: «Συμφωνώ απόλυτα με την ανάλυση πολλών Γερμανών, ότι πριν από όλα η Ελλάδα πρέπει να κάνει την προσπάθεια. Αλλά, εάν εννοούμε προσπάθεια την ασφυξία, είναι παράλογο! Ο στόχος δεν είναι η χώρα να πεθάνει... Θεραπευμένη! Εάν εξακολουθούμε να ζητάμε η χώρα να αλλάξει μέσα σε δύο χρόνια, αυτό δεν θα γίνει ποτέ. Πρέπει να της δώσουμε αρκετό χρόνο να εφαρμόσει τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις». Επιπλέον συμπληρώνει πως, «όταν ζητάμε τόσο υψηλά επιτόκια από την Ελλάδα, αυτό δεν ονομάζεται ευρωπαϊκή αλληλεγγύη».

Με άλλα λόγια ο Βέλγος Υπουργός Οικονομικών δήλωσε δημόσια, ότι η θεραπεία σκοτώνει τελικά τον ασθενή. Ότι δηλαδή, πνίγουν την Ελλάδα, προκειμένου να τη σώσουν! Ότι η Ελλάδα -να το πω καλύτερα- κινδυνεύει να πεθάνει από το φάρμακο, παρά από την αρρώστια. Αυτό ακριβώς είναι που λέμε εμείς, εδώ και ένα χρόνο. Το λέμε και με το συγκεκριμένο παράδειγμα του φαρμάκου και του ασθενούς.

Επομένως, όπως βλέπετε, οι απόψεις μας δεν είναι τόσο μοναχικές στο εξωτερικό. Εσείς τις πολεμάτε ακόμα εδώ. Στην Ευρώπη, άλλοι τις δέχονται και το λένε ανοιχτά. Την ώρα, λοιπόν, που οφείλετε να πείσετε τους εταίρους μας για την ανάγκη πραγματικών αλλαγών στην οικονομική πολιτική, εσείς ξοδεύετε χρόνο και φαιά ουσία επιχειρώντας να ακυρώσετε τη Νέα Δημοκρατία, να ακυρώσετε εμένα, που προσπαθώ να αλλάξω αυτή την πολιτική της ασφυξίας.

Σας ρωτώ ευθέως: Απ' αυτό που κάνετε, η Ελλάδα κερδίζει ή χάνει; Όταν προσπαθείτε να ακυρώσετε τη δική μας προσπάθεια, η Ελλάδα κερδίζει ή χάνει; Γι' αυτό σας ρώτησα προχθές. Αφήστε προς στιγμήν τι λέει η τρόικα. Εσείς συμφωνείτε με αυτή τη θεραπεία, δηλαδή με αυτό το φάρμακο, δηλαδή με αυτή την πολιτική που απέτυχε;

Εάν συμφωνείτε, το πρόβλημα δεν είναι η τρόικα. Το πρόβλημα είστε εσείς! Και εάν δεν συμφωνείτε, γιατί δεν λέτε δημόσια ότι διαφωνείτε; Διαφορετικά, εάν δεν πείτε δημόσια ότι διαφωνείτε, πώς θα διαπραγματευθείτε; Τι συγκεκριμένο θα διαπραγματευθείτε; Γιατί, δεν τολμάτε να πείτε, αυτά που οι ξένοι ηγέτες, όπως ο Βέλγος Υπουργός, ήδη φωνάζουν. Ότι: Η Ελλάδα ασφυκτιά, ότι η Ελλάδα κινδυνεύει να θεραπευτεί από τις αμαρτίες της, αλλά να πεθάνει θεραπευμένη!

Χρειάζεται, λοιπόν, αυτή η συνεχής διαπραγμάτευση. Όπως έγινε και με την εργασιακή εφεδρεία. Την οποία, όταν την είπαμε στην αρχή, δεν θέλατε καν να την ακούσετε. Και τελικά την αποδεχθήκατε. Και την αποδέχθηκε και η τρόικα, γιατί κατάλαβε ότι ήταν σωστότερη και καλύτερη λύση, από τις μαζικές απολύσεις των δημοσίων υπαλλήλων.

Μια που αναφερόμαστε σε αυτό το ζήτημα, θέλω να πω κάτι, κύριε Πρόεδρε. Είναι βέβαιο ότι υπάρχουν υπεράριθμοι δημόσιοι υπάλληλοι και αυτό βέβαια είναι δικό σας έργο. Είναι βέβαιο ότι πρέπει να μικρύνει ο αριθμός τους. Αλλά, προς Θεού! Μην απαξιώνετε συνολικά τη Δημόσια Διοίκηση! Υπάρχουν στο δημόσιο πολλά αξιολογώτα στελέχη, με σπουδές και εμπειρία που τώρα

βρίσκονται στο περιθώριο, από διάφορους δικούς σας «αλεξιπτωτιστές» εξωτερικούς συμβούλους.

Εάν θέλετε πραγματικά να κάνετε οικονομίες και να αναβαθμίσετε τη Δημόσια Διοίκηση, περιορίστε τους συμβούλους στους απολύτως απαραίτητους και αξιοποιήστε τα άξια στελέχη που υπάρχουν στο δημόσιο. «Κάνω οικονομίες» δεν σημαίνει μόνο κόβω. Σημαίνει και αξιοποιώ καλύτερα αυτό που έχω.

Τέλος, αυτό που υποδεικνύουν οι ξένοι σε εμάς, τη Νέα Δημοκρατία, το ακούσατε στη χθεσινή ανακοίνωση του Eurogroup. Σας διαβάζω κατά λέξη την ανακοίνωση του Eurogroup: «Οι Υπουργοί καλούν όλα τα πολιτικά κόμματα στην Ελλάδα να υποστηρίξουν τους κύριους στόχους και τα κύρια πολιτικά μέτρα του σταθεροποιητικού προγράμματος».

Αυτό μας ζητάνε! Αλλά εμείς στηρίζουμε από την αρχή τους κύριους στόχους: τη μείωση του ελλείμματος και του χρέους. Στηρίζουμε και τα κύρια μέσα για την επίτευξη των στόχων. Τις διαρθρωτικές αλλαγές, την αξιοποίηση περιουσίας του δημοσίου, τις αποκρατικοποιήσεις, την περιστολή δαπανών, δηλαδή τις σπατάλες του δημοσίου -όπου το Ζάππειο 2 προβλέπει 18,4 δισεκατομμύρια- και όχι μόνο τα στηρίζουμε- αλλά εμείς τα προωθούσαμε πολύ πριν από εσάς.

Όπου παρουσιάζουμε το εναλλακτικό μας σχέδιο, το Ζάππειο 2, αλλού τους πείθουμε και αλλού δεν τους έχουμε πείσει ακόμα. Δόθηκε η ευκαιρία να το κάνουμε αυτό μαζί με την Κυβέρνηση -και το ξέρει ο κόσμος ότι κάνατε πίσω. Κι έτσι, τελικά, εκεί μεν που πείθουμε τους ξένους -που τώρα το παραδέχονται στην έκθεσή τους επίσημα- εσείς το αποσιωπάτε. Κι εκεί που δεν τους πείθουμε ακόμα, εσείς πανηγυρίζετε!

Αλήθεια, γιατί, κύριε Παπανδρέου, νομίζετε ότι ενδιαφέρονται τόσο οι ξένοι για την άποψη της Νέας Δημοκρατίας αυτή τη στιγμή; Γιατί απλούστατα το πρόγραμμα, που αυτή τη στιγμή εφαρμόζεται από εσάς, δεν βγαίνει. Και το γνωρίζουν. Και ξέρουν ότι θα χρειαστούν εφεδρικό σχέδιο σε λίγο.

Το έλλειμμα το κύριο ζητούμενο για το οποίο γίνεται όλη αυτή η φασαρία, φέτος, στο πρώτο πεντάμηνο, αντί να μειωθεί κατά 4%, όπως προβλεπόταν, αυξήθηκε κατά 13%!

Εάν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -προσέξτε αυτό- δεν είχαν μειώσει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, θα είχε αυξηθεί γύρω στο 50% το έλλειμμα. Τα νούμερα είναι αμελίκτα. Και το χρέος από 127% του ΑΕΠ, που ήταν στις αρχές του 2010, και ενώ προβλεπόταν από το μνημόνιο να φτάσει το 146% το 2013 και ύστερα να αρχίσει να υποχωρεί, ήδη έχει ξεπεράσει το 150% και προβλέπεται ότι, χωρίς νέα μέτρα, θα ξεπεράσει το 200% το 2015. Όλοι, δηλαδή, οι στόχοι του προγράμματος έχουν πέσει έξω! Και αυτό, παρά το γεγονός ότι έχουν παρθεί και πρόσθετα μέτρα.

Ενδιαφέρονται, λοιπόν, οι ξένοι για την άποψη μας, ακριβώς γιατί το πρόγραμμα δεν αποδίδει. Και γιατί ο κόσμος, μετά από ένα χρόνο ανώφελες θυσίες, έχει πια βγει στους δρόμους. Και γιατί γνωρίζουν καλά ότι στις δημοκρατίες, η συναίνεση των κομμάτων στην κορυφή, είναι χωρίς αντίκρισμα και, κυρίως, δεν διαρκεί, εάν η κοινωνία είναι απέναντι.

Γιατί νομίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο Πρωθυπουργός έδειξε διάθεση ακόμα και να παραιτηθεί την προηγούμενη εβδομάδα; Γιατί το σχέδιο πάει καλά; Όχι! Ακριβώς, γιατί το σχέδιο δεν βγαίνει. Τι θα συνέβαινε, εάν κι εμείς είχαμε στηρίξει αυτό το σχέδιο; Τι θα συνέβαινε, εάν εμείς δεν είχαμε παρουσιάσει μία διαφορετική πρόταση; Θα υπήρχε σήμερα κάποια ελπίδα σε αυτόν τον τόπο;

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς δεν είμαστε ΠΑΣΟΚ. Εμείς εννοούμε αυτά που λέμε. Το είπα εξαρχής, προς κάθε κατεύθυνση: Συναίνεση στο λάθος δεν δίνω! Συναίνεση για τη διόρθωση του λάθους, όση θέλετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και όταν ο Πρωθυπουργός μου ζήτησε την περασμένη Τετάρτη συναίνεση για επαναδιαπραγμάτευση, το δέχτηκα αμέσως! Την ώρα μάλιστα που η Νέα Δημοκρατία -προσέξτε- είχε ήδη περάσει μπροστά στις δημοσκοπήσεις. Και αυτό δείχνει υπευθυνότητα. Θα το έκανε ποτέ αυτό το ΠΑΣΟΚ; Φαντάζεστε ποτέ το ΠΑΣΟΚ, να βρίσκεται στην αντιπολίτευση, να προηγείται στις δημοσκοπήσεις και να προσφέρει συναίνεση σε μία καταρ-

ρέουσα κυβέρνηση για να σωθεί ο τόπος; Ούτε μία στο εκατομμύριο, κύριε Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτή τη στιγμή, όλη η Ελλάδα δεν μιλάει πια για συναίνεση στο λάθος, αλλά για επαναδιαπραγμάτευση των όρων του μνημονίου και του μεσοπρόθεσμου. Για να διορθωθεί, δηλαδή, το λάθος. Περιθώρια υπάρχουν, επειδή ακριβώς εμείς δεν προσυπογράψαμε το μνημόνιο εξαρχής! Επειδή δεν υποκύψαμε και καταλαβαίνετε τι εννοώ: ότι δεν υποκύψαμε, να προσφέρουμε συναίνεση στο λάθος.

Τώρα, την επαναδιαπραγμάτευση τη θέλετε κι εσείς –έτσι τουλάχιστον λέτε, έτσι τουλάχιστον ακούγεται– αν και την ονομάζετε διαφορετικά. Πέστε την όπως θέλετε, συνδιαπραγμάτευση. Αλλά όπως και αν την πείτε, η αλλαγή των όρων του μνημονίου και του μεσοπρόθεσμου είναι το σημαντικό, που αυτό συμφωνήσαμε προς στιγμήν προχθές και ύστερα κάνατε πίσω.

Κάτι ακόμα στο σημείο αυτό: Πρέπει να καταλάβουμε όλοι, ότι το σχέδιο δεν δούλεψε και δεν δουλεύει, γιατί είναι λάθος η συνταγή. Όχι γιατί δεν εφαρμόστηκε σωστά. Ασφαλώς, υπήρξαν λάθη και παραλείψεις στην εφαρμογή του. Αλλά δεν ζητάμε σήμερα να εφαρμοστεί καλύτερα η λάθος συνταγή. Ζητάμε να αλλάξει η συνταγή!

Ακούστε: Θα μπορούσα εύκολα κι εγώ, όπως το κάνουν διάφοροι άλλοι, να πω ότι φταίει η ανικανότητά σας να εφαρμόσετε το μνημόνιο. Όμως, εγώ θέλω να είμαι δίκαιος. Φταίει και αυτό. Αλλά η βασική πηγή του προβλήματος είναι η λάθος συνταγή...

Δεν είναι μόνο η επαναδιαπραγμάτευση που ζητάμε και που τώρα είναι εφικτή. Είναι και κάτι ακόμα. Το είπα και είναι πιο σημαντικό αυτή τη στιγμή που η αγορά είναι στεγνή, που δεν κυκλοφορεί φύλλο, που τα μαγαζιά κλείνουν, που το κράτος χρωστάει στον ιδιώτη και δεν τον πληρώνει και που αναγκάζει τον ιδιώτη να πληρώσει το κράτος και να μην έχει.

Αυτή τη στιγμή είναι επιτακτική ανάγκη να δημιουργηθεί ένας ευρωπαϊκός μηχανισμός ανάπτυξης –το είπα και προχθές και θα το επαναλάβω– με προγράμματα της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και της Παγκόσμιας Τράπεζας, για τη δημιουργία υποδομών που θα διευκολύνουν και θα επιταχύνουν την επανεκκίνηση της οικονομίας. Για να καλυφθεί το κενό των ομολόγων για μεγάλα έργα, τα project bonus που δεν έγιναν, και των ευρωομολόγων, που δυστυχώς ακόμα, όπως ξέρετε, δεν έχουν ξεκινήσει.

Και πέρα από τις υποδομές, οι μεγάλες επενδύσεις σε ενέργεια, σε διαχείριση απορριμμάτων, σε ανάπτυξη τουριστικής κατοικίας, με αξιοποίηση του ΕΣΠΑ –έχει μαλλιάσει η γλώσσα μου να το λέω ένα χρόνο– με βοήθεια των χρηματοδοτικών πόρων, για να πετύχουμε τι; Ένα επενδυτικό σοκ, για να βοηθηθούμε στην έξοδο από την κρίση.

Υπάρχουν όλα αυτά, που μπορούν να γίνουν. Τα ζητάω εδώ και καιρό. Τα επαναλαμβάνω κάθε φορά που πηγαίνω στο εξωτερικό. Και πιστεύω ότι τώρα έχουν αρχίσει και γίνονται από όλους αποδεκτά. Το κλίμα στην Ευρώπη αλλάζει. Η Ευρώπη αρχίζει να εγκαταλείπει αυτό που ο κ. Γιούνγκερ προχθές κατήγγειλε τόσο παραστατικά: την «τιμωρητική νοοτροπία» έναντι της Ελλάδας. Τη συμπεριφορά, δηλαδή, που σας είπα προχθές, του «αυταρχικού πατέρα» που μαστιγώνει τα παιδιά του.

Η Ευρώπη αρχίζει να καταλαβαίνει ότι η Ελλάδα δεν χρειάζεται τιμωρία δεν χρειάζεται κάποιους να της κουνάνε κάθε τόσο το δάκτυλο και να την προσβάλλουν. Χρειάζεται μια αληθινή ευκαιρία να διορθώσει πράγματι τα δικά μας σφάλματα που παρελθόντος. Και αυτό μπορεί να γίνει με ανάκαμψη μόνο. Δεν μπορεί να γίνει με συνέχιση της ύφεσης. Γι' αυτό παλεύουμε εμείς. Και γι' αυτό θα συνεχίσουμε να παλεύουμε. Έχουμε σημαντικότερες διαφωνίες με την τρόικα, αλλά γι' αυτό ακριβώς χρειάζεται επαναδιαπραγμάτευση.

Όμως, προσέξτε: Για να κάνεις διαπραγμάτευση, ξεκινάς με διαφωνία. Όταν δεν διαφωνείς πουθενά, δεν διαπραγματεύεσαι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όταν δεν τολμάς να διαφωνήσεις, όταν υπογράφεις ό,τι σου δίνουν, όταν καταγγέλλεις, όπως έγινε, είτε την ίδια τη χώρα σου είτε όποιον αληθινά προβάλλει μια διαφορετική άποψη, τότε δεν διαπραγματεύεσαι.

Εμείς διαπραγματευόμαστε! Και είναι σημαντική διαπραγμάτευση και είναι ευρωπαϊκό κεκτημένο, είναι νοοτροπία, είναι ευρωπαϊκή κουλτούρα, η διαπραγμάτευση. Θα συνεχίσουμε να το κάνουμε. Και βέβαια δεν πάμε να τσακωθούμε με κανέναν, ούτε μέσα στην Ελλάδα, ούτε έξω από την Ελλάδα. Πάμε να πείσουμε ότι αυτό που γίνεται ως τώρα, βασίζεται σε αυτή τη λαθεμένη συνταγή. Και ότι υπάρχει άλλος δρόμος. Αυτή τη μάχη δίνουμε εμείς. Με τα πραγματικά προβλήματα. Χωρίς ψευτοδιλήμματα.

Μιας και ο λόγος για ψευτοδιλήμματα, τώρα ακούμε για δημοψήφισμα το φθινόπωρο. Δημοψήφισμα για ποιο πράγμα; Με ποιο ερώτημα; Γενικώς και αορίστως για ζητήματα κυρίως συνταγματικής μεταρρύθμισης, όπως ακούγεται;

Σε ποια συνταγματική μεταρρύθμιση θα ζητήσετε τη γνώμη του ελληνικού λαού, κύριε Παπανδρέου, όταν δεν έχετε τολμήσει ακόμα να καταργήσετε τον ατυχή νόμο που ψηφίσατε πέρυσι για την ιθαγένεια των μεταναστών, που μετατρέπει την Ελλάδα σε μαγνήτη για εκατοντάδες χιλιάδες λαθρομετανάστες;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τι θα συνέβαινε, αν βάζατε αυτό το νόμο σε δημοψήφισμα; Ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα; Θα ήταν συντριπτικό και το ξέρετε!

Κι όμως, δεν σέβεστε τη γνώμη του λαού σ' εκείνο που τον «καίει». Και προτιμάτε να ζητήσετε τη γνώμη του, κανείς δεν ξέρει σε τι, αορίστως σε μια σειρά από πράγματα. Που μπορεί να απασχολούν ή να μην απασχολούν τον ελληνικό λαό, αλλά εδώ, έχουμε ακούσει –από τα δικά σας στελέχη– τόσα πολλά θέματα που πρόκειται να μπουν σε δημοψήφισμα, που για κάθε «νόσο» προβλέπεται κι ένα δημοψήφισμα.

Εμείς, άλλωστε, με σοβαρότητα, με επιμέλεια, χωρίς «τύμπανα», έχουμε ξεκινήσει τη συζήτηση για συνταγματική μεταρρύθμιση. Που πιστεύουμε ότι θα αποτελέσει «πυλώνα» και θα ανοίξει τους ορίζοντες της νέας μεταπολίτευσης.

Ας μην «κάψουμε», λοιπόν, κύριε Παπανδρέου, μια σοβαρή προσπάθεια αλλαγής, με δημοψηφίσματα σε λάθος χρόνο και για λάθος λόγο. Εμείς παραμένουμε προσηλωμένοι στα πραγματικά προβλήματα. Εσείς σκαρφίζετε διάφορα τεχνητά διλήμματα, άλλοτε αποπροσανατολιστικά, άλλοτε διχαστικά και άλλοτε επιζήμια για τη Δημοκρατία. Και δεν σκέφτεστε ότι ο κόσμος είναι απελπισμένος. Και ήδη η απελπισία «ξεχειλίζει» στις πλατείες και γίνεται οργή!

Σας πέρασε από το μυαλό, ότι όσο διατηρούνται αυτά τα αδιέξοδα και η απελπισία του κόσμου, ακόμα και αν θέσετε στον κόσμο το πιο σωστό δίλημμα σ' ένα δημοψήφισμα, μπορεί να το απορρίψει; Τότε τι θα γίνει; Νομίζετε ότι θα ξεγελάσετε τον κόσμο που, ήδη, έχει βγει στους δρόμους; Δεν θα τους ξεγελάσετε. Πάτε να τους εκτονώσετε και αντίθετα θα τους εξαγριώσετε. Ακριβώς, επειδή ξέρουν ότι το κάνετε για να τους ξεγελάσετε. Έτσι υπάρχει ο κίνδυνος πολύ σημαντικές μεταρρυθμίσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να τις ακυρώσετε εξαιτίας αυτής της δημαγωγίας σας.

Μέχρι τώρα, όλη η συζήτηση περί συναίνεσης τι ήταν; Ήταν μία προσπάθεια να συγκαλύψετε την αδυναμία σας να κυβερνήσετε. Μέχρι που θέσαμε τη μόνη πραγματική βάση συναίνεσης, την επαναδιαπραγμάτευση. Και τότε πια αποδείχθηκε ότι δεν μπορείτε να το τολμήσετε. Οπότε βρήκατε ένα καινούργιο επικοινωνιακό τέχνασμα: Το δημοψήφισμα!

Νομίζετε ότι το φθινόπωρο, όταν δεν θα αποδίδουν ούτε τα νέα μέτρα, όταν ο κόσμος θα έχει μπει σε μεγαλύτερη «ασφυξία», ακόμη μεγαλύτερη απελπισία, θα ενδιαφέρεται για δημοψήφισμα ή για ηλεκτρονική διακυβέρνηση, που άκουσα από κάποιον; Όχι, κύριε Παπανδρέου! Θα σας ζητάει λύσεις για τα τωρινά αδιέξοδα. Όχι για τους μελλοντικούς «παράδειςους» που του υπόσχεστε.

Εν πάση περιπτώσει, θα δούμε τι θα φέρετε, αλλά αν σας αρέσουν τα δημοψηφίσματα, κάντε το καλύτερο δημοψήφισμα που είναι οι εκλογές, κύριε Παπανδρέου!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μετά απ' όσα έγιναν την περασμένη εβδομάδα, με τον Πρωθυπουργό να παραιτείται για να γίνει κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, και ύστερα να ανακαλεί την παραίτησή του διότι το έμαθαν οι δικόι του και τον εμπόδιζαν, τα πράγματα έχουν αλλάξει. Η Κυβέρνηση αυτή, είναι πλέον πηγή αστάθειας.

Εμείς δεν σας εμποδίσουμε ποτέ να κυβερνήσετε. Αλλά συμμετοχοί στο δικό σας αδιέξοδο δεν θα γίνουμε. Θα μείνουμε συγκεντρωμένοι στην ουσία της πολιτικής και συνεπείς στις απόψεις μας. Θα καταψηφίσουμε το μεσοπρόθεσμο γιατί είναι λάθος και γιατί το φέρνετε σ' ένα άρθρο. Να απαντήσουμε, δηλαδή, μ' ένα σκέτο «ναι» ή «όχι»;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα ψηφίσουμε, όπως ορίζεται από το σωστό, το δίκαιο και το λογικό, εκείνους τους εφαρμοστικούς νόμους που είναι σωστοί, αλλά και για έναν άλλο λόγο: Έτσι κι αλλιώς εμείς θα τους κληρονομήσουμε. Και θα σας υποδείξουμε, με τις δικές μας νομοθετικές πρωτοβουλίες, αυτά που πρέπει να γίνουν, για να τα ξεμπλοκάρουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όταν θα κυβερνήσουμε, εμείς, δεν θέλουμε να χαθεί ούτε λεπτό. Και θα συνεχίσουμε να προωθούμε και την επαναδιαπραγμάτευση και την αλλαγή των όρων του μνημονίου και του μεσοπρόθεσμου. Εμείς δεν είμαστε ίδιοι με σας. Εμείς βάζουμε το καλό του τόπου πάνω από τον κομματικό σοβινισμό. Μακάρι, όταν έλθει η ώρα και βρεθείτε στην αντιπολίτευση, να δείξετε την ίδια υπευθυνότητα που δείχνουμε εμείς τώρα. Δεν χρειάζεται να ψάχνετε για δημοψηφίσματα, για να αλλάξετε τους άλλους. Τον εαυτό σας να αλλάξετε!

Ξέρετε, το να βάζει κανείς το συμφέρον της χώρας πάνω από την κομματική του ιδιοτέλεια, δεν είναι αδυναμία. Είναι αρετή! Είναι αρετή γιατί πείθει. Γιατί ανακτά το ηθικό πλεονέκτημα. Αλλά είναι αρετή και γιατί φέρνει αποτελέσματα και το πιο δύσκολο απ' όλα όσα έχουμε να κάνουμε είναι αυτό ακριβώς: Να πείσουμε ότι δεν είμαστε όλοι ίδιοι.

Πρέπει να σας ευχαριστήσω, κύριε Παπανδρέου, γιατί με όλα όσα κάνατε τελευταία, μας βοηθήσατε να δείξουμε και να πείσουμε γι' αυτό ακριβώς: Ότι δεν είμαστε όλοι ίδιοι.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Θεόδωρος Πάγκαλος για δέκα λεπτά, επειδή ο χρόνος πιέζει πλέον.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενθυμούμαι ότι, τον Οκτώβριο του 1981, λίγες ημέρες μετά τις εκλογές, ο Ανδρέας Παπανδρέου ανέγνωσε σ' αυτή την Αίθουσα τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβερνήσεώς του. Ήταν η πρώτη δημοκρατική κυβέρνηση από συστάσεως ελληνικού κράτους χωρίς υποθήκες στρατοκρατικής παρέμβασης, ξένο παράγοντα και παλάτι, η πρώτη ανεμπόδιστη και αναμφισβήτητη εκδήλωση της λαϊκής κυριαρχίας με 48% του ελληνικού λαού.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Ε, όχι. Υπερβολές. Και το 1977 είχαμε εκλογές.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης): Κύριε Τασούλα, επιτρέψτε μου να ερμηνεύω εγώ τη ζωή μου όπως επιθυμώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κι εγώ τη δική μου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης): Εσείς είστε νεότερος και δεν έχετε ζήσει υπό το καθεστώς των πιστοποιητικών κοινωνικών φρονημάτων και το ν. 509 τον οποίο η παράταξή σας είχε εφαρμόσει σ' αυτό τον τόπο. Εγώ το έχω υποστεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Αφήστε τον κ. Πάγκαλο να πει αυτό που θέλει.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι. Ήταν λοιπόν, αυτές οι μέρες. Κατά τη συζήτηση οι ηγέτες της παράταξής σας είπαν τότε: «Είστε κυβέρνηση ολίγων εβδομάδων, ούτε καν μηνών για τον απλό λόγο ότι δεν ξέρετε να κυβερνάτε διότι στον τόπο αυτό υπάρχει μία παράταξις που κυβερνά και αυτοί είμαστε εμείς και μία παράταξις που αντιπολιτεύεται και αυτοί είμαστε εσείς και τώρα ήλθε το λάθος αυτό του λαού που σας έφερε στην εξουσία και αυτό δεν θα κρατήσει, επομένως αμέσως ζητούμε τώρα νέες εκλογές»

κατά την ανάγνωση των προγραμματικών δηλώσεων της κυβέρνησης που ερχόταν από τις εκλογές.

Παρακολούθησα με ενδιαφέρον τον κ. Σαμαρά. Περνούσαν οι μήνες, κοντεύαμε τα δύο χρόνια και δεν είχε ζητήσει πρόωρες εκλογές. Τελικώς το έπραξε. Τώρα θα μου πείτε ότι αυτό είναι εντελώς άσχετο με το γεγονός ότι στις δημοσκοπήσεις η Νέα Δημοκρατία «τσίμπησε» αυτό το κακομοίρικο 0,5% ή 0,9% που τον φέρνει στην πρώτη θέση; Σύμπτωση είναι; Δεν νομίζω. Δεν είναι τυχαίο. Απλώς μόλις μπόρεσε, ζήτησε εκλογές. Αυτό είναι το μυστικό αυτής της αγόρευσης και μπροστά σ' αυτή την προοπτική των εκλογών δεν ενδιαφέρεται καθόλου για τη λειτουργία του πολιτεύματος το οποίο πάρα πολύ απλά στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία που εκδηλώνεται σε τακτά χρονικά διαστήματα –κάθε τέσσερα έτη– με τη διαμόρφωση στις κάλπες, στις εθνικές εκλογές πλειοψηφίας η οποία εκφράζεται σ' αυτή την Αίθουσα και στηρίζει κυβέρνηση και προσδιορίζει αντιπολίτευση με διακριτούς ρόλους που είναι συγκεκριμένοι, πολύ χρήσιμοι για το πολίτευμα ρόλοι και οι μεν και οι δε.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και αυτή τη λειτουργία των θεσμών θα την υποστείτε απόψε το βράδυ, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, γιατί θα εκδηλωθεί για μία ακόμα φορά η λαϊκή κυριαρχία μέσα σ' αυτή την Αίθουσα με την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για μακρό χρονικό διάστημα, είτε σας αρέσει είτε δεν σας αρέσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Από κει και πέρα βέβαια ο καθένας μπορεί να μιλάει εν ονόματι του λαού, μπορεί να μιλάει εν ονόματι των εργαζομένων, μπορεί να μιλάει εν ονόματι της ιστορίας, εν ονόματι του έθνους και ό,τι άλλο του καπνίσει. Κι αυτό κατά κόρον βέβαια το καλλιεργούν τα μέσα ενημέρωσης. Και βεβαίως όταν τα μέσα ενημέρωσης καλλιεργούν κάτι, είναι πολύ δύσκολο να έχει κανείς τη στοιχειώδη κοινοβουλευτική ηθική, το στοιχειώδες κοινοβουλευτικό ήθος που συνίσταται στο να πας κόντρα στο ρεύμα και να μην ακολουθήσεις αυτά που γίνονται και τεκταίνονται και γύρω μας και σύντομα σε πλατείες και δρόμους με διάφορες μορφές εκδήλωσης.

Να αντιπαραθέσεις το ανάστημά σου, όπως σ' έταξε ο λαός, από τη θέση που σ' έταξε ο λαός και να πεις «κύριε, εγώ είμαι Βουλευτής, είμαι υπερασπιστής της δημοκρατίας, της λαϊκής κυριαρχίας, της άσκησης των δικαιωμάτων του λαού, μέσα από το Κοινοβούλιο, μέσα από ένα αντιπροσωπευτικό σύστημα». Αυτό είναι το σύστημά μας. Δεν είναι η μεντιοκρατία. Δεν μπορεί, είτε διανοούμενος είτε τυχαίος, με τα δευτερόλεπτα ή τα λεπτά δυστυχέστατης διασημότητας που εξασφαλίζουν τα μέσα ενημέρωσης, να αναθέτει στον εαυτό του την έκφραση απόψεων και ιδεών εν ονόματι ομάδων του πληθυσμού, που ποτέ δεν τον αναγνώρισαν ή δεν τον εξέλεξαν για εκπρόσωπό τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το θέμα της νομιμοποίησης είναι μεγάλο θέμα. Αμφισβητήθηκε μέσα σ' αυτή την Αίθουσα από υπεύθυνους, από Βουλευτές και από Αρχηγούς κομμάτων που ήρθαν και είπαν στην Κυβέρνηση «δεν έχετε τη νομιμοποίηση, γιατί κατά την άποψή μας, δεν ασκείτε την πολιτική που εμείς θεωρούμε ότι θα ήταν συνεπής».

Εγώ δεν θέλω να μπω στο θέμα της συνέπειας και στο θέμα της ασυνέπειας. Και πράγματι κατά κόρον συζητήθηκε αυτό και πιστεύω ότι έχει εξαντληθεί.

Ποιος, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κρίνει αν μια κυβέρνηση είναι συνεπής ή ασυνεπής; Πού είναι το όριο; Πού είναι το κατώφλι της συνέπειας και της ασυνέπειας; Είναι δυνατόν η νομιμοποίηση να εξαρτάται από τέτοιου είδους ποιοτικά χαρακτηριστικά με τον ελεύθερο προσδιορισμό τους από τον καθένα, με τα κριτήρια που κάθε φορά ο ίδιος επιλέγει;

Αυτή τη στιγμή κινδυνεύει το σύστημά μας όχι από τις ερπύστρες των τανκς, αλλά από την αδυσώπητη βία, τον κατακλυσμό, τη λαίλαπα της ανοησίας, η οποία έχει κατακλύσει το δημόσιο βίο, από την ασχετοσύνη, από την ακατάσχετη φλυαρία, από την αγραμματοσύνη. Κι αυτά βέβαια δεν αφορούν τους απλούς ανθρώπους, οι οποίοι είναι απλώς θύματα αυτής της κατάστασης, οι οποίοι απλώς ακούν, απλώς υφίστανται, απλώς υπομένουν και υποφέρουν αυτή την κατάσταση. Είναι δική μας η υπευθυνότητα, των ταγών, των διανοουμένων, των καθηγητών,

των δημοσιογράφων και βεβαίως πάνω απ' όλα των Βουλευτών, των μελών αυτής εδώ της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Η νομιμοποίηση, λοιπόν, μπορεί να προέλθει από τη λαϊκή ψήφο. Ανανεώνεται η εμπιστοσύνη της Βουλής κατά περιόδους, όπως πολύ σωστά κατά την άποψή μου, επέλεξε ο Πρωθυπουργός να ζητήσει από τη Βουλή να πράξει σήμερα, σε λίγη ώρα. Επίσης, είναι δυνατόν να βρεθούν και νέα συστήματα. Και τα νέα συστήματα αυτά, με συγχωρείτε, δεν μπορεί να είναι οι δημοσκοπήσεις. Διότι οι δημοσκοπήσεις δεν είναι τυχαίες. Διότι τα ερωτήματα γίνονται και διαμορφώνονται από επιτελεία ειδικών. Και τα επιτελεία αυτά, καθώς και τα ερωτήματα που εξαπολύουν και διαδίδουν, τα πληρώνουν κάποιοι.

Αυτές οι δημοσκοπήσεις δεν προέρχονται από λαϊκές πρωτοβουλίες. Προέρχονται από ινστιτούτα δημοσκοπήσεων. Διαδίδονται μέσα από τηλεοπτικά κανάλια και σταθμούς. Και ξέρετε πολύ καλά ποιοι είναι πίσω από αυτά τα κανάλια, πίσω από αυτούς τους σταθμούς. Ξέρετε πολύ καλά ποιες δραστηριότητες ασκούν παράλληλα: Κατά σύμπτωση, κυρίως εργολαβίες και προμήθειες του δημοσίου.

Λοιπόν, σ' αυτούς θα αναποθέσουμε την τύχη του λαού και το μέλλον της χώρας; Θα κάνουμε ό,τι λένε οι δημοσκοπήσεις; Και θα κυμαινόμεθα από τον ενθουσιασμό στην απελπισία και από τη νομιμοποίηση στην έλλειψη της νομιμοποίησης ανάλογα με το κάθε τι που λέει η δημοσκοπήση;

Υπάρχουν άλλα έμμεσα μέσα και ενδιάμεσα μέσα. Αυτά είναι τα δημοψηφίσματα. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί με τόσο φανατισμό όχι μόνο η Αξιωματική Αντιπολίτευση –στο κάτω-κάτω της γραφής είναι και ξένο προς τη φυσιογνωμία της το δημοψήφισμα- αλλά και άλλες ομάδες του Κοινοβουλίου, απορρίπτουν το δημοψήφισμα.

Εγώ συμφωνώ ότι το δημοψήφισμα δεν μπορεί να είναι προσηματικό, δεν μπορεί να είναι απλοποιητικό, δεν μπορεί να είναι αυτονόητο. Το δημοψήφισμα πρέπει να θέτει καθαρό, πολύ σαφές και θα έλεγα, συμφωνημένο με ευρύτατη συναίνεση, ερώτημα. Πρέπει να εκφράζει κάτι ευρύτερο της πλειοψηφίας της Βουλής για να τεθεί στο λαό. Και πρέπει να προϋπάρχει συνεννόηση πριν διαμορφωθούν οι συνθήκες του δημοψηφίσματος.

Αρα, γιατί το δημοψήφισμα αυτό καθ' αυτό είναι επάρατο και απορριπτό; Γιατί η ιδέα αυτή, η οποία συνδέεται με τη φυσιογνωμία του ΠΑΣΟΚ –ήταν σε μεγάλο χρονικό διάστημα ένα από τα στοιχεία της φυσιογνωμίας μας- όταν έρχεται από το σημερινό Πρωθυπουργό ως πρόταση χωρίς να έχει συγκεκριμενοποιηθεί, προκαλεί μια εξέγερση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να αρχίσουμε να είμαστε υπερήφανοι για τους θεσμούς μας. Εάν εδώ μέσα εμείς δεν είμαστε περήφανοι για το θεσμό που υπηρετούμε, πώς έχετε την αξίωση να ανακτήσει την υπερηφάνεια του ο ελληνικός λαός, την εμπιστοσύνη του, την προοπτική του στο μέλλον, μέσα σ' αυτή τη δύσκολη συνθήκη που περνάμε; Πώς θα αντιμετωπίσει την ξένη κοινή γνώμη και όσους, είτε από ανοησία είτε γιατί επιβουλεύονται βασικά αγαθά του, -την ελευθερία του και την προκοπή του- υπονομεύουν την προσπάθειά του για να βγει από αυτό το τέλμα και δεν θέλουν να υπάρξει λύση στο πρόβλημά του; Θέλουν να καταστραφεί η χώρα, για να μπορέσουν να προωθήσουν τα δικά τους ιδιοτελή σχέδια.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια διακοπή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Τι θα θέλατε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Είπε κάτι πολύ απαράδεκτο ο κ. Πάγκαλος και του ζητώ να ανακαλέσει. Είπε τελειώνοντας ότι πρέπει να είμαστε περήφανοι για τους θεσμούς. Αρχίζοντας, όμως, ο κ. Πάγκαλος, είπε ότι το 1981 η χώρα απέκτησε την πρώτη δημοκρατική κυβέρνηση.

Επειδή είμαστε περήφανοι για τους θεσμούς μας εμείς ως Νέα Δημοκρατία, θεωρούμε απαράδεκτη και υβριστική αυτήν τη δήλωση...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εξήγησε όμως ο κ. Πάγκαλος πώς ερμηνεύει ο ίδιος...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: ...και του ζητώ να ανακαλέσει.

Δεν είναι δυνατόν να υβρίζεται ο ελληνικός λαός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Δεν είναι δυνατόν να αμφισβητούνται οι επιλογές του ελληνικού λαού πριν και μετά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Δεν είναι δυνατόν αυτή τη στιγμή να αμφισβητείται η δημοκρατία στην Ελλάδα, για την οποία πάλεψαν πολλοί.

Του ζητώ να ανακαλέσει...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Τασούλα, είμαστε στο 2011.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: ...ότι η χώρα δήθεν απέκτησε δημοκρατία το 1981. Σεβόμαστε τους θεσμούς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Τασούλα, είπατε την άποψή σας. Βρισκόμαστε όμως στο 2011.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Αν δεν ανακαλέσει. Δεν μπορείτε να ζητάτε συνεννόηση, συναίνεση και να θεωρείται ότι πριν το 1981 η χώρα δεν είχε τάχα δημοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας έδωσα το λόγο εκτός Κανονισμού. Διατυπώσατε την άποψή σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Αν δεν ανακαλέσει, εμείς θα αποχωρήσουμε από την Αίθουσα. Θα επιστρέψουμε όταν ανακαλέσει.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης): Είπα χωρίς εξωτερικούς, στρατοκρατικούς ή άλλους καταναγκασμούς. Τι εννοώ;

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Με συγχωρείτε, αν θέλετε απάντηση, ακούστε επιτέλους. Κύριε Τασούλα, βάλτε σε σειρά τους συναδέλφους σας. Αν δεν θέλετε, ξανακάθομαι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Τασούλα, αφήστε να τοποθετηθεί ο κ. Πάγκαλος. Θέσατε ένα ερώτημα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης): Το ΠΑΣΟΚ ήρθε στην εξουσία το 1981. Το 1974 πράγματι ψηφίστηκε ελευθέρως. Όμως, είναι γνωστό –και το είχε πει πολύ απλά τότε ο Μίκης Θεοδωράκης- ότι κυκλοφορούσε η ιδέα «ή ο Καραμανλής ή τα τανκς». Το έχετε ακούσει αυτό.

(Θόρυβος – Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Ντροπή σας!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης): Μη μου πείτε ότι αυτό δεν επηρέαζε τους ψηφοφόρους; Θέλετε να πάμε παλιότερα; Η εκλογή του '63 και του '64 ανετράπη το '65 κατά το γνωστό τρόπο...

(Θόρυβος – Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το '61 έγινε η εκλογή βίας και νοθείας. Το '58 ήταν το ειδικό εκλογικό σύστημα, αναλογικό στις μεγάλες πόλεις και πλειοψηφικό στις μικρές και το '56 ήσασταν μειοψηφία. Ε, τι άλλο θέλετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ. Δεν έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν ζητήσα αναδρομή στην ιστορία ούτε τις προσωπικές του απόψεις. Ζήτησα να ανακαλέσει ότι η πρώτη δημοκρατική Κυβέρνηση ήταν δήθεν το 1981.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Και εσείς και ο κ. Πάγκαλος, κάνετε ένα λάθος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Δεν ήταν αυτό...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν έχετε το λόγο. Σας παρακαλώ καθίστε κάτω. Φοβάμαι ότι κάνουμε εδώ ένα λάθος.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Δεν κάνουμε λάθος, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κάνουμε ιστορικές αναδρομές...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: ... (δεν ακούστηκε).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σωπάστε, κύριε Ζώη, σας παρακαλώ. Δεν έχετε το λόγο. Και θα παρακαλέσω να μη γράφεται καμία από τις διακοπές που κάνουν οι Βουλευτές. Να μη γράφεται τίποτα.

Φοβάμαι, λέω, ότι κάνουμε ένα λάθος. Γυρίζουμε δεκαετίες πίσω ενώ θα πρέπει να συζητήσουμε ...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Να σας πω κάτι. Αν φωνασκείτε δε σημαίνει ότι ενισχύετε τα επιχειρήματά σας. Και αν κραυγάζετε, αγαπητέ συνάδελφε, τότε πολύ λιγότερο ενισχύετε τα επιχειρήματά σας.

Επαναλαμβάνω ότι ο ελληνικός λαός περιμένει να ακούσει να συζητάμε για το σήμερα και το αύριο σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη κατάσταση για τη χώρα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ:...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Καθίστε, κύριε Τασούλα. Δεν έχετε το λόγο. Δεν έχετε το λόγο, κύριε Τασούλα.

Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών, κ. Ευάγγελος Βενιζέλος για δέκα λεπτά.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ο κ. Βενιζέλος έχει το λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: ...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: ...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Τασούλα, βλέπετε τι κάνετε.

Θα έλεγα το εξής επίσης. Είναι η πρώτη φορά που με αυτόν τον τρόπο συμπεριφέρεται η Αντιπολίτευση λίγο πριν από την ολοκλήρωση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν έχετε το λόγο. Σταματήστε.

Ο Πρωθυπουργός έχει ζητήσει το λόγο.

Καθίστε κάτω.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ο Πρωθυπουργός έχει ζητήσει το λόγο. Αυτός είναι ο σεβασμός απέναντι στον Κανονισμό, απέναντι στις λειτουργίες της Βουλής, στο Κοινοβούλιο και τον ίδιο τον Πρωθυπουργό; Σταματήστε να ωρύεστε.

Επαναλαμβάνω ότι ο Πρωθυπουργός της χώρας έχει ζητήσει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο Πρωθυπουργός της χώρας έχει το λόγο. Ηρεμήστε και καθίστε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας.

(Θόρυβος στην πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Δεν θέλετε να ακούσετε τον Πρωθυπουργό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Καθίστε κάτω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Παρακαλώ, ακούστε τον Πρωθυπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Καθίστε κάτω, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Θέλετε αφορμή για να φύγετε;

Κύριε Σιούφα, ήσασταν Πρόεδρος της Βουλής. Θέλετε αφορμή για να φύγετε από την Αίθουσα σ' αυτήν την κρίσιμη στιγμή χωρίς να ακούσετε καν τον Πρωθυπουργό τι θα πει; Βρείτε την αφορμή. Μπορεί να υπήρξε μια παρεξήγηση.

(Θόρυβος στην πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό αποχωρούν από την Αίθουσα οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας)

Μπορεί να υπάρξουν διαφορετικές απόψεις και διαφορετικές ερμηνείες της Ιστορίας. Κανένας δεν είπε ότι το 1974 δεν ήρθε μια δημοκρατία στη χώρα μας με τις όποιες αδυναμίες θεσμικές, λειτουργικές και άλλες. Κανένας δεν το έχει πει αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αλλά βεβαίως το 1981 ήρθε, επιτέλους, μετά από δεκαετίες αποστασιών δικτατοριών πραγματικά μια τάξη. Οι κοινωνικές τά-

ξεις που είχαν καταπιεστεί, είχαν φυλακιστεί, είχαν εξοριστεί, επιτέλους, βγήκαν στην εξουσία για πρώτη φορά μετά από πολλές δεκαετίες, όταν το 1964 και 1965 υπήρξαν οι γνωστές περιπτώσεις της χώρας μας.

Αλλά πιστεύω ότι το να χρησιμοποιήσετε μια αναδρομή στο παρελθόν, που ξέρετε ότι οι ιστορικές αναδρομές έχουν διαφορετικές ερμηνείες, ως αφορμή για να αδειάσει η πτέρυγιά σας και να δοθεί η εντύπωση στο εξωτερικό και στον ελληνικό λαό ότι με το παραμικρό εσείς είστε έτοιμοι να συγκρουστείτε σε μια κρίσιμη στιγμή για τη χώρα όταν εμείς ζητούμε συνεχώς να υπάρχουν διαβουλεύσεις, συναινέσεις σε όλα, τότε αυτό αποδεικνύει και από τη δική σας πλευρά τη σκοπιμότητα αυτής της πράξης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Σας παρακαλώ, κύριε πρώην Πρόεδρε του ελληνικού Κοινοβουλίου, καλέστε τους Βουλευτές σας για να μπορούμε να συνεχίσουμε ήρεμα, σωστά, δημοκρατικά, να αποδείξουμε στον ελληνικό λαό ότι ναι και ώριμα μπορούμε να έχουμε τις διαφωνίες μας αλλά μπορούμε επίσης και δημοκρατικά να λειτουργούμε σ' αυτή τη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ, κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης έχει ζητήσει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρωθυπουργέ, κάνετε πολύ σωστά και πήρατε το λόγο και ανακαλέσατε ουσιαστικά εις την τάξιν τον Αντιπρόεδρό σας.

Δεν είναι στιγμή ούτε ώρα για τέτοιου είδους ναρκοθετήσεις. Έχουμε ανάγκη τη συναίνεση. Μιλήσατε κατ' επανάληψη, όπως και ο άλλος Αντιπρόεδρος. Είναι δυνατόν, λοιπόν, να προσπαθούμε να ξεσκεπάσουμε μνήμες αρνητικές; Για ποιο λόγο; Δεν ξέρουμε ιστορία πολιτική; Ξέρουμε ιστορία του τόπου. Δεν είναι ανάγκη να πούμε τα καλά και τα κακά της οποιασδήποτε περιόδου. Η δημοκρατία στην Ελλάδα ήρθε το 1974 και την εμπέδωσε στον τόπο ο Κωνσταντίνος Καραμανλής. Αυτή είναι μια πραγματικότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής ήρθε 23 Ιουλίου όταν τα πράγματα «έκαιγαν» στην Ελλάδα. Βεβαίως αργότερα, ένα μήνα μετά, ήρθε ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο πατέρας σας.

Έγιναν εκλογές. Δεν υπήρξε δημοκρατική συμμετοχή της ενόσω κέντρου, του ΠΑΣΟΚ τότε; Πώς αλλοιώνετε την ιστορία; Υπάρχουν και νέοι άνθρωποι, κύριε αντιπρόεδρε, οι οποίοι παρακολουθούν τη Βουλή. Δεν μπορείτε να τους δίνετε αλλοιωμένη την ιστορία. Ήταν μέγα λάθος, μέγα απόηγμα.

Και νομίζω ότι δοθείσης της ευκαιρίας σήμερα πρέπει, κύριε Πρόεδρε, να εξετάσετε ένα αίτημα το οποίο είχα υποβάλει εις τον προηγούμενο Πρόεδρο της Βουλής. Επιτέλους, αξίζει ένας ανδριάντας του Κωνσταντίνου Καραμανλή στο προαύλιο της Βουλής όπως υπάρχει του εθνάρχη Ελευθερίου Βενιζέλου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Είπα και νωρίτερα ότι οι ιστορικές αναδρομές μερικές φορές δε βοηθάνε. Η ιστορία κατ' αρχάς είναι γνωστή. Εκείνο όμως που χρειάζεται ο ελληνικός λαός και χρειάζεται και η Ευρώπη είναι οι αποφάσεις μας για το σήμερα και το αύριο για τη χώρα.

Δίνω τώρα το λόγο στον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης, κ. Ευάγγελο Βενιζέλο, για μια δική του σύντομη δεκάλεπτη παρέμβαση.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, λυπάμαι πραγματικά γιατί τη στιγμή αυτή είναι κενά τα έδρανα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Είμαι όμως βέβαιος ότι και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και όλοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας ακούν αυτά που λέμε, ακούν αυτά που λέω και εγώ αυτή τη στιγμή.

Η διαδικασία της παροχής ψήφου εμπιστοσύνης είναι κορυφαία θεσμική στιγμή για κάθε Κοινοβούλιο. Ο συμβολισμός είναι πάρα πολύ έντονος. Άρα, πρέπει σήμερα να εκπέμψει η Βουλή

των Ελλήνων ένα πάρα πολύ καθαρό και ευανάνγνωστο μήνυμα και προς το εσωτερικό της χώρας και προς το εξωτερικό. Τα μάτια όχι μόνο των αγορών ή των εταίρων μας αλλά και της διεθνούς κοινής γνώμης είναι στραμμένα στην Ελλάδα. Και η εικόνα αυτή του ελληνικού Κοινοβουλίου, αυτή η ακρωτηριασμένη εικόνα σήμερα λίγο πριν την ολοκλήρωση της διαδικασίας, δεν μας διευκολύνει.

Σας καλώ και σας παρακαλώ, να εφοδιάσετε πρωτίστως τον Πρωθυπουργό που ετοιμάζεται για Σύνοδο Κορυφής και εμένα ως Υπουργό Οικονομικών με την αναγκαία στήριξη δηλαδή, με την αναγκαία επιχειρηματολογία. Γιατί κάθε θετική και δημιουργική πολιτική πράξη έχει θετικό οικονομικό αποτέλεσμα. Και κάθε αστοχία πολιτική έχει κόστος οικονομικό και δημοσιονομικό που το πληρώνει ο Έλληνας πολίτης και η εθνική μας οικονομία.

Πρέπει να σας πω ότι η δική μου εντύπωση από την εξέλιξη της συζήτησης εις πέσμα του ύφους είναι θετική. Είπα στην αρχική μου ομιλία ότι υπάρχει στη χώρα μας εικονική έλλειψη συναίνεσης. Και αυτό επιβεβαιώθηκε από τις τοποθετήσεις των περισσότερων κομμάτων, του μεγαλύτερου φάσματος του Κοινοβουλίου.

Συμφωνούμε σε πολλά. Συμφωνούμε στα θεμελιώδη και στα κρίσιμα. Γιατί φοβόμαστε να το πούμε; Τι είναι αυτό που μας παρεμποδίζει; Τι θα γινόταν εάν το Μάιο του 2010 η Κυβέρνησή μας επέμενε στο να ψηφιστεί η αρχική εκδοχή του μνημονίου με εκατόν ογδόντα ψήφους προκειμένου να αποτυπωθεί η ευρύτατη πολιτική στήριξη και συναίνεση; Τι θα έκανε η Νέα Δημοκρατία; Δεν θα παρείχε τη συναίνεσή της; Θα άφηνε τη χώρα να χρεοκοπήσει;

Ο κ. Σαμαράς είμαι βέβαιος ότι αντιλαμβάνεται τι υπηρεσία του έχουμε προσφέρει, έχουμε προσφέρει στο κόμμα του, αποδεχόμενοι το βάρος ο Πρωθυπουργός, η Κυβέρνηση, η Πλειοψηφία του ΠΑΣΟΚ.

Το επιχείρημα ότι πρέπει να υπάρχει μία Αντιπολίτευση η οποία εκφράζει την άλλη εκδοχή γιατί πρέπει να υπάρχει ένας χώρος υποδοχής της δυσαρέσκειας, είναι μία αντίληψη που δεν νομίζω ότι αρμόζει στη σημερινή εποχή. Είναι μια ξεπερασμένη και συμβατική αντίληψη.

Δεν είναι συμβατικές και συνηθισμένες οι συνθήκες. Άρα, πρέπει να λειτουργούμε με τελειώς διαφορετικό τρόπο.

Ο κ. Σαμαράς επιμένει πάρα πολύ στον τρόπο με τον οποίο διενεργείται η διαπραγμάτευση. Έχει ζηήσει ο ίδιος στιγμές διαπραγμάτευσης.

Πιστεύει κανείς πως δεν θέλουμε το καλύτερο αποτέλεσμα, δεν θα θέλαμε την πιο ήπια προσαρμογή, πως δεν θα θέλαμε τα πιο φιλικά για την ανάπτυξη μέτρα;

Το ερώτημα που τίθεται πάντα είναι αν υπάρχει δημοσιονομικό αποτέλεσμα διασφαλισμένο, άμεσο, μετρήσιμο. Γι' αυτό επέμενα προηγουμένως ότι πρέπει να περάσουμε τη φάση της σταθεροποίησης των σχέσεών μας, πρέπει να περάσουμε τη φάση της ανάκτησης της αξιοπιστίας, για να μπορέσουμε, εφαρμόζοντας και το λεγόμενο «παράλληλο πρόγραμμα» στο οποίο αναφέρθηκα, να έχουμε το καλύτερο δημοσιονομικό, αναπτυξιακό και κοινωνικό αποτέλεσμα.

Την εργασιακή εφεδρεία την είχε αποδεχθεί η Κυβέρνηση πολύ πριν την καταγράψει στην έκθεσή της η τρόικα.

Για τα αυθαίρετα, με σεβασμό στο άρθρο 24 του Συντάγματος, προετοιμάζεται λύση, η οποία θα έχει πολύ σημαντικό δημοσιονομικό αποτέλεσμα, χωρίς να κάμπει την ευαισθησία μας για τα θέματα του δομημένου περιβάλλοντος. Και πράγματι, θα αντιμετωπιστεί ένα κοινωνικό πρόβλημα που χρονίζει και το οποίο ταλαιπωρεί πάρα πολλούς ανθρώπους.

Επανερχομαι: Αφού συμφωνούμε στο ότι ο μεγάλος στόχος είναι η βιωσιμότητα του δημοσίου χρέους, αφού ξέρουμε όλοι ότι πρέπει να διαμορφωθεί ένα πρόγραμμα που να γίνει, επιτέλους, θετικά δεκτό από τις αγορές, γιατί δεν συστρατευόμαστε στην προσπάθεια αυτή προκειμένου να ξεφύγουμε από την περιδίνηση και να μπορέσουμε, μέσα σε συνθήκες συναίνεσης και συνεργασίας, να κάνουμε αυτό που όλοι επιθυμούμε, δηλαδή να ξαναδώσουμε ελπίδα και αισιοδοξία στον ελληνικό λαό;

Η πρόσκληση της Κυβέρνησης προς την Αξιοματική Αντιπολίτευση και όλα τα κόμματα για άμεση έναρξη της διαδικασίας κα-

τάρτισης ενός νέου, ριζοσπαστικού, απλού, κατανοητού, λειτουργικού φορολογικού συστήματος ισχύει. Ας υπάρξει ανταπόκριση. Θα υπάρξει αποτέλεσμα. Κι εφόσον το αποτέλεσμα αυτό είναι μετρήσιμο, αυτό θα μας ενισχύσει με πολλά επιχειρήματα στο πλαίσιο της ανοιχτής διαπραγμάτευσης που πάντα υπάρχει με τους εταίρους μας. Διότι το μνημόνιο δεν είναι ένα στατικό κείμενο, είναι στην πραγματικότητα ένα κείμενο που επικαιροποιείται και εξειδικεύεται διαρκώς.

Ο κ. Σαμαράς ζήτησε και σήμερα εκλογές. Δεν είναι είδηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση η διάλυση μιας Βουλής σε ένα κοινοβουλευτικό σύστημα, η διεξαγωγή εκλογών. Τίποτα δεν συνιστά είδηση ή έκπληξη.

(Στο σημείο αυτό επανέρχονται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος και οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας)

Έχει κανείς την εντύπωση ότι εάν ο ίδιος ο κ. Σαμαράς είχε την ευθύνη της διαχείρισης των πραγμάτων θα άλλαζαν οι αντιλήψεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Ευρωζώνης, των αγορών, των διαμορφωτών της κοινής γνώμης;

Πρέπει να κινούμαστε μέσα σε δεδομένους συσχετισμούς. Τα περιθώρια ελιγμών είναι πάρα πολύ μικρά. Κι αν νομίζουμε ότι μπορούμε με τη δύναμη της αδυναμίας μας να επιβάλλουμε τη βούλησή μας, τότε ενεργοποιούμε πάρα πολύ αρνητικά αντανακλαστικά. Διότι μέσα στο πολύπλοκο θεσμικό σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και της διεθνούς κοινότητας, υπάρχουν και ορισμένες παράμετροι που δεν είναι απόλυτα ελεγχόμενες και ορθολογικές. Δεν έχουν όλοι οι παίκτες του παιχνιδιού την ίδια αίσθηση ευθύνης, δεν έχουν την ίδια ετοιμότητα, την ίδια ταχύτητα. Μπορεί να συμβούν και λάθη.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι το ελληνικό πρόβλημα είναι ταυτόχρονα και το προοίμιο της λύσης ενός πολύ ευρύτερου συστημικού ευρωπαϊκού προβλήματος.

Δεν θα ήμασταν, όμως, καθόλου πειστικοί και σε τελευταία ανάλυση και καθόλου παραγωγικοί υπέρ των συμφερόντων μας, αν εμφανιζόμασταν, επικαλούμενοι την αδυναμία μας, να εκβιάσουμε. Δεν διεξάγεται έτσι η διαπραγμάτευση.

Όλοι αντιλαμβάνονται πόσο εύκολα μπορεί να προκληθεί ένα ντόμινο. Όλοι αντιλαμβάνονται ότι πρέπει να λυθεί ένα πρόβλημα, που στην πραγματικότητα αφορά όχι μόνο όλες τις χώρες της Ευρωζώνης, αλλά όλες τις νομισματικές ζώνες, όλο το δυτικό κόσμο τουλάχιστον.

Θέλω, λοιπόν, να χαιρετίσω το γεγονός ότι ο Αρχηγός της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης και η Κοινοβουλευτική του Ομάδα μετά τη σύντομη αποχώρηση, επανήλθαν στην Αίθουσα. Αυτή η επάνοδος της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου, είναι η συμβολική απόδειξη πως η δημοκρατία μας, η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία στην Ελλάδα, είναι στέρεη, λειτουργεί, έχει συνείδηση ευθύνης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Παίρουμε μαζί μας στο εξωτερικό αυτό το μήνυμα. Παίρουμε μαζί μας στο εξωτερικό την αποδοχή του χρονοδιαγράμματος, ώστε να έχουν ολοκληρωθεί οι κοινοβουλευτικές διαδικασίες για τους δύο κρίσιμους νόμους μέχρι τις 30 Ιουνίου. Παίρουμε μαζί μας τη δήλωση ότι υπάρχουν πολλές ρυθμίσεις στον εφαρμοστικό νόμο που θα ψηφιστούν και από την Αντιπολίτευση.

Είμαι βέβαιος ότι και η συζήτηση που έγινε προηγουμένως σε υψηλούς τόνους σε σχέση με την αντίληψή μας για την ιστορία, με την ιστορική αυτοσυνειδησία του τόπου, θα μας κάνει να αντιληφθούμε εν τέλει, ότι πέρα από την ιδεολογική και πολιτική χρήση της ιστορίας, υπάρχει η κατ' εξοχήν χρήση της ιστορίας που είναι η παιδαγωγική. Πρέπει να διδασκόμαστε από την ιστορία. Όλοι μας!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ να ολοκληρώσετε, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Και δεν υπάρχει τίποτα πιο τραγικό από το να εμφανιζόμαστε ανίκανοι να αποφύγουμε λάθη που η ιστορία καταδίκασε στο παρελθόν.

Πρέπει, λοιπόν, να σας πω ότι εις πέσμα των εντυπώσεων εγώ προσωπικά είμαι πολύ αισιόδοξος. Σε τελευταία ανάλυση έχουμε

και μία ηθική υποχρέωση απέναντι στον ελληνικό λαό να του προσφέρουμε μία μικρή δόση υπευθυνότητας και αισιοδοξίας. Το έχει ανάγκη, το έχουμε ανάγκη ως έθνος!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Έχει ζητήσει στο σημείο αυτό το λόγο ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Αντώνης Σαμαράς.

Για μία σύντομη δήλωση, κύριε Πρόεδρε, υποθέτω.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Σήμερα, κύριε Πρόεδρε, έπεσε το προσωπίδι της πολυδιαφημισμένης από το ΠΑΣΟΚ συναίνεσης!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μας πήγε ο κ. Πάγκαλος τριάντα χρόνια πίσω. Για να μας πει ότι η Δημοκρατία σε αυτό τον τόπο γεννήθηκε, όταν βγήκε το κόμμα του.

Του λέμε, λοιπόν και του απαντάμε: Ότι τότε, το 1974 -και αυτό είναι δικό σας λάθος, κύριε Παπανδρέου- δεν γεννήθηκε μια δημοκρατία. Αλλά γεννήθηκε η δημοκρατία του Κωνσταντίνου Καραμανλή, που εδραίωσε σ' αυτό τον τόπο την πρόοδο και την ανάπτυξη!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εμείς σας ξέραμε και συνεχίζετε. Σας μαθαίνει τώρα και ο ελληνικός λαός.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ησυχία, παρακαλώ!

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Και αυτό είναι το δεύτερο μάθημα που αντιλαμβάνεται σήμερα ο ελληνικός λαός! Όταν αυτά τα απλά που λέω, τα ασπάζονται οι πάντες, εσείς συνεχίζετε να κοροϊδεύετε. Είναι ντροπή σας!

Εμείς σας ξέραμε. Σας έμαθε τώρα ολόκληρος ο ελληνικός λαός.

Κύριε Παπανδρέου, εμείς δεν φύγαμε από πείσμα. Εμείς φύγαμε, γιατί έπρεπε να συμβολίσουμε ότι η Νέα Δημοκρατία προστατεύει τη δημοκρατία, προστατεύει τους θεσμούς, δεν δέχεται τους συκοφάντες της δημοκρατίας και αντιδρά. Και θα αντιδρά, όποτε υπάρχουν τέτοιες απαράδεκτες τοποθετήσεις, όπως αυτή του κ. Πάγκαλου!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι σήμερα μια μαύρη μέρα για το ΠΑΣΟΚ! Και πρέπει ο ελληνικός λαός να θυμάται αυτή τη μέρα. Τόλησε Αντιπρόεδρος της ελληνικής Κυβέρνησης να πει ότι η δημοκρατία στην Ελλάδα γεννήθηκε το 1981! Αν είναι δυνατόν!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Πρωθυπουργός της χώρας, ο κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη συγκρότηση της νέας Κυβέρνησης, ζήτησα ανανέωση της εμπιστοσύνης του ελληνικού Κοινοβουλίου, με τους εξής ξεκάθαρους, πατριωτικούς, εθνικούς στόχους: Πρώτον, τη συνεχή και αποφασιστική αντιμετώπιση της κρίσης του χρέους και των ελλειμμάτων που συσσώρευσε η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια. Να αποφύγουμε τη χρεοκοπία και την κατάρρευση της ελληνικής οικονομίας. Να εγγυηθούμε τη διατήρηση της Ελλάδας στο σκληρό πυρήνα του ευρώ. Στρατηγική επιλογή, όχι μόνο για την οικονομία μας, αλλά και για τη γεωπολιτική μας ισχύ και την ασφάλειά μας στην περιοχή.

Δεύτερος στόχος, η επανάκτηση της πίστης στις ίδιες μας τις δυνάμεις, στις δυνάμεις του ελληνικού λαού. Όλοι εμείς, όλοι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες, έχουμε και το αποκλειστικό δικαίωμα, και τη μοναδική ευθύνη, και την πραγματική δυνατότητα να αλλάξουμε τον τόπο μας. Απορρίπτουμε τις θεωρίες εκείνων που αποπροσανατολίζουν από το πραγματικό έργο, το δύσκολο έργο, όσων λένε ότι για όλα φταίει κάποιος άλλος. Να εξαφανίσουμε τους κακούς, για να εξαφανιστεί το πρόβλημα-λένε. Εύκολος δρόμος; Μπορεί και να ακούγεται έτσι, είναι όμως δρόμος αδιέξοδος. Δεν είναι καν δρόμος.

Την οικονομική μας ανεξαρτησία και βιωσιμότητα θα την κα-

τακτήσουμε εμείς και μόνο εμείς. Σήμερα, μας δίνουν χείρα βοήθειας, με δύσκολους όρους, αλλά είναι δική μας η ευθύνη να σταθούμε χωρίς δάνειες δυνάμεις, με τις δυνατότητες και τις προσπάθειες του Ελληνισμού.

Υπάρχουν ευθύνες αλλού; Και βέβαια υπάρχουν. Οι οίκοι αξιολόγησης, που έχουν γίνει ισχυρότεροι από τα κράτη, αμφισβητούν δημοκρατικούς θεσμούς και αποφάσεις λαών, λειτουργούν με αδιαφάνεια. Το διεθνές τραπεζικό σύστημα, που εξέθρεψε φούσκες των τοξικών ομολόγων, αφήνει να λειτουργούν τα κερδοσκοπικά παράγωγα, που στοιχηματίζουν εναντίον χωρών, όπως η Ελλάδα. Κάνουν πως αγνοούν τη φοροδιαφυγή, διευκολύνοντας τους φορολογικούς παραδείσους, κλέβοντας δηλαδή από λαούς πόρους ζωτικούς, ενώ αντιδρούν σε οποιαδήποτε φορολόγηση επί των δικών τους χρηματιστηριακών και τραπεζικών συναλλαγών.

Η κακοφωνία των εταίρων μας, όπως και αποφάσεις που πήραν, οι οποίες δημιούργησαν δυσμενέστερες συνθήκες για την Ελλάδα και για χώρες της περιφέρειας στις αγορές, αντί να πάνε σε λύσεις όπως των ευρωομολόγων, που έχουμε προτείνει και για τις οποίες έχουμε παλέψει.

Και το ξέρετε, για όλα αυτά παλεύω και θα παλεύω, και ως Πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, και ως Πρωθυπουργός της χώρας, για να χτυπήσουμε την αδικία και την ανισότητα και σε παγκόσμιο, και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Και πρώτο εμείς πέρσι-μάλιστα, μου έδωσαν και βραβείο γι' αυτό κάποιο περιοδικό εξωτερικής πολιτικής- πρώτος εγώ μίλησα για την κρίση του ευρώ, όταν όλοι οι άλλοι μιλούσαν μόνο για την κρίση της Ελλάδας. Βεβαίως, έχουμε ευθύνη, αλλά γι' αυτό ακριβώς διαπραγματευόμαστε και διαπραγματευτήκαμε και αλλάξαμε το Μνημόνιο, στους βασικούς όρους του επιτοκίου και της επιμήκυνσης της αποπληρωμής. Και θα συνεχίσουμε αυτή τη σκληρή διαπραγμάτευση και για όλα τα άλλα, μεγάλα θέματα.

Όμως, όσο και αν ευθύνες υπάρχουν και αλλού -και υπάρχουν πολλές-ας κατανοήσουμε επιτέλους ότι δεν μπορούμε να περιμένουμε τη Δεύτερη Παρουσία. Πρώτη προτεραιότητα είναι η διαπραγμάτευση, η σκληρή διαπραγμάτευση για την Ελλάδα. Πρώτοι εμείς και κανένας άλλος, θα βάσουμε τάξη στα του οίκου μας, από τα νοσοκομεία μέχρι τις πολυετομίες, από τη διαφθορά και τη γραφειοκρατία στη Δημόσια Διοίκηση, μέχρι το τέλμα στην παιδεία ή το αδιέξοδο στη δικαιοσύνη. Εμείς. Κανένας άλλος δεν ευθύνεται γι' αυτά. Ούτε το χρέος, ούτε τα ελλείμματα θα εξαφανιστούν, εάν εμείς δεν είμαστε αποφασισμένοι. Να κάνουμε πρώτα εμείς, οι Έλληνες, αυτό που απαιτείται.

Ναι, να τα αλλάξουμε όλα και όλοι μαζί, γιατί η Ελλάδα όντως ανήκει στους Έλληνες, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, που τώρα ανακαλύψατε τον τροχό. Αλλά το να σου ανήκει αυτή η χώρα, δεν είναι μόνο προνόμιο -και εμείς έχουμε παλέψει ακριβώς για να κτυπήσουμε κηδεμονίες- είναι και τεράστια ευθύνη. Ευθύνη να διορθώνεις τα κακώς κείμενα, τα λάθη. Ευθύνη να μην την εγκαταλείψεις, όταν αυτή λυγίζει, να μη φυγομαχείς, αλλά να σηκώνεις την Ελλάδα στην πλάτη σου.

Τρίτος στόχος σ' αυτό το δύσκολο πέρασμα, να εγγυηθούμε μαζί ότι θα αποκατασταθεί στη χώρα μας το αίσθημα δικαίου, δημιουργώντας ένα αποτελεσματικό σύστημα δικαιοσύνης και καταπολεμώντας με απόλυτο και αδιαπραγμάτευστο τρόπο την ατιμωρησία, σε όλα τα επίπεδα, όποιον και αν αφορά, όσο ψηλά και αν βρίσκονται οι κάθε είδους ένοχοι. Μαζί και η δίκαιη κατανομή των βαρών, μαζί και η προστασία εκείνων που πλήττονται περισσότερο από την οικονομική ύφεση που περνάει η χώρα. Αυτός είναι όρος για την κοινωνική και πολιτική συνοχή της Ελλάδας.

Θέλω να είμαι ειλικρινής, δεν μπορούμε να υποσχεθούμε σήμερα νέα λεφτά για κοινωνική πρόνοια. Δεν μπορούμε σήμερα να υποσχεθούμε περισσότερα χρήματα. Μπορούμε όμως να υποσχεθούμε καλύτερη και δικαιότερη διαχείριση. Μπορούμε να διεκδικήσουμε και να αξιοποιήσουμε και κοινοτικά κονδύλια, όπως και κάνουμε, για τον άνεργο, για τη φτώχεια, για την ανάπτυξη. Και είχα συζητήσεις γι' αυτό και χθες, στις Βρυξέλλες.

Μπορούμε να συνδιαμορφώσουμε, μια Χάρτα Κοινωνικών Δικαιωμάτων, το λεγόμενο εγγυημένο επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης. Να βάσουμε τις βάσεις ενός πραγματικού και δικαίου

συστήματος πρόνοιας στη χώρα μας, που δεν υπήρχαν. Μπορούμε να πετύχουμε δικαιότερη κατανομή των κοινωνικών δαπανών, για την προστασία των πιο αδύναμων, αυτών που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη, με δραστικό περιορισμό της σπατάλης στην υγεία, έτσι ώστε οι πολύτιμοι πόροι του Έλληνα φορολογούμενου να πηγαίνουν πραγματικά για την υγεία, όχι στις τσέπες των επιτηδεϊών. Με την επέκταση της ηλεκτρονικής συνταγογράφησης, πετυχαίνοντας περισσότερα με λιγότερα χρήματα και θέτοντας για πρώτη φορά τις βάσεις για ένα σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας.

Τέταρτον, να απελευθερώσουμε τις δημιουργικές δυνάμεις της χώρας από τα βαρίδια, της γραφειοκρατίας, τη διαφθορά, τα κλειστά επαγγέλματα, τα εσωστρεφή πανεπιστήμια, τις μικρές και μεγάλες ολιγαρχίες και φέουδα, που παρασιτικά επιβιώνουν και δεν θέλουν να αλλάξει τίποτα για να μη θιγούν συμφέροντα και προνόμια. Με αλλαγές που εγγυώνται τη βιώσιμη, πράσινη και ποιοτική ανάπτυξη. Να κάνουμε την Ελλάδα συνώνυμο της παραγωγής της ποιότητας και της αξίας.

Και πάλι με ειλικρίνεια:

Δεν μπορούμε να υποσχεθούμε, ούτε θα υποσχεθούμε αθρόες προσλήψεις στο δημόσιο και μάλιστα, ρουσφετολογικά. Αυτά τέλειωσαν. Μπορούμε όμως να υποσχεθούμε ότι αλλάζει ριζικά η οικονομία μας, ώστε να ξεπροβάλει και να ανθίσει σταδιακά ένας υγιής και βιώσιμος ιδιωτικός τομέας, που θα επενδύει και θα προσφέρει θέσεις εργασίας. Να πετύχουμε ένα αμεσότερο και σύγχρονο σύστημα προστασίας και κατάρτισης των ανέργων, όπως της ασφάλισής τους και της κοινωνικής εργασίας, πάντα σε συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους.

Δεν μπορούμε να υποσχεθούμε ότι η γραφειοκρατία θα μειωθεί μονομιάς, ως διά μαγείας. Μπορούμε να υποσχεθούμε, όμως ότι θα παλέψουμε για μεγάλες αλλαγές. Να πάμε μαζί και στις μεγάλες θεσμικές και πολιτικές αλλαγές, είτε είναι συνταγματικές είτε διά του απλού νομοθέτη, για τις οποίες διψά ο τόπος, βοά ο τόπος, όχι μόνο η πλατεία εδώ, ολόκληρος ο τόπος βοά γι' αυτές τις αλλαγές, για τις οποίες και εσείς, κύριε Σαμαρά και εσείς, κυρία Παπαρήγα, είπατε ότι είναι «δευτερεύουσας σημασίας». Μα το πολιτικό σύστημα ζητά ο ελληνικός λαός να αλλάξει και όλα όσα ανδρώθηκαν γύρω από το πολιτικό σύστημα, δυστυχώς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Δουλειά θέλουν και μισθούς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Και οι πλέον σημαντικές –ακούστε κυρία Παπαρήγα– απ' αυτές τις αλλαγές, μετά από σοβαρή επεξεργασία, διαβούλευση– που θα κάνουμε και με εσάς, με όλους σας– και ευρύτατη συμμετοχή του πολίτη στο διάλογο, να πάνε σε δημοψήφισμα, το οποίο θα αποτελέσει το επιστέγασμα μιας νέας ενότητας του ελληνικού λαού, που θα ενώσει το λαό γύρω από μία νέα θέσπιση της δημοκρατίας μας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Την είδαμε σήμερα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Μην το αρνείστε, ούτε να μιλάτε για «διχαστικά δημοψηφίσματα»...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Το είδαμε απόψε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ποιος σας μίλησε για «διχαστικά δημοψηφίσματα», κύριε Σαμαρά, όταν προβλέπει το Σύνταγμα και η δημοκρατία μας το δικαίωμα του ελληνικού λαού να μπορέσει να εκφραστεί μέσω δημοψηφίσματος;

Μη φοβάστε την έκφραση, γιατί το μόνο που κατάλαβα από την κυρία Παπαρήγα και από εσάς, κύριε Σαμαρά, είναι ότι φοβάστε μια γνήσια λαϊκή έκφραση του ελληνικού λαού μέσω δημοψηφίσματος. Αυτό είναι το μόνο που κατάλαβα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Ναι, το είδαμε με το μνημόνιο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Θα το συζητήσουμε. Θα βάλουμε τα διλήμματα εδώ σε αυτή την Αί-

θουσα και θα τα συζητήσουμε και είναι πολλά τα θέματα, τα ξέρετε. Τα ξέρετε, τα έχουμε πει.

Δικοί σας Βουλευτές, κύριε Σαμαρά, προτείνουν πολλά απ' αυτά, τα οποία θα έπρεπε να αποφασιστούν από τον ελληνικό λαό.

Ζητώ, λοιπόν, σε αυτή τη βάση, αυτών των πυλώνων, να σταθούμε όλες εκείνες οι δυνάμεις που είναι έτοιμες να βάλουν πλάτη και να προχωρήσουμε με ευθύνη, αποφασιστικότητα και τόλμη. Χωρίς να υπολογίζουμε το πολιτικό κόστος. Αλλάζοντας τις συνθήκες μας. Αλλάζοντας και εμείς οι ίδιοι. Χωρίς να μετράμε τις προσωρινές δημοτικότητές μας. Χωρίς να μας αφοπλίζουν οι καταστροφολόγοι, τα spreads, η κακοφωνία ή οι φουρτούνες στο διεθνή και ευρωπαϊκό ορίζοντα. Γνωρίζοντας ότι το έργο, να είναι δύσκολο, όμως, γεννά μια διαφορετική Ελλάδα.

Μέσα από αυτήν την κρίση, υπάρχει αυτή η μοναδική ευκαιρία. Μια μοναδική ευκαιρία που αν δειλιάσουμε, αν λυγίσουμε, αν φοβηθούμε και αν την πετάξουμε στη μέση ενός δύσκολου δρόμου, η ιστορία θα μας κρίνει πολύ σκληρά.

Σε δέκα χρόνια, κλείνει ο τόπος μας διακόσια χρόνια από τον αγώνα της απελευθέρωσης και της παλιγγενεσίας. Πού θέλουμε να βρεθούμε; Πώς θέλουμε να τη δούμε; Ακόμα υπό οικονομική κηδεμονία; Ακόμα μια χώρα μη βιώσιμη; Ακόμα να μαστίζεται η Ελλάδα από την αδιαφάνεια και τον παρασιτισμό; Με συνεχή ανεργία και αιμορραγία της νέας γενιάς προς το εξωτερικό; Με πανεπιστήμια που καταγράφονται διεθνώς ως δεύτερης κατηγορίας; Μια Ελλάδα υποβαθμισμένη όχι μόνο οικονομικά, αλλά και γεωπολιτικά, σε μια περιοχή που αλλάζει δυναμικά, αναπτύσσεται και μας ξεπερνά; Ή θέλουμε να είμαστε η Ελλάδα, που όλοι μας, έστω υποσυνείδητα, ξέρουμε ότι μπορούμε να δημιουργήσουμε; Μιας δίκαιης κοινωνίας, με διαφάνεια, αξιοκρατία, βιώσιμη, ποιοτική και πράσινη ανάπτυξη, που θα στέκεται όρθια και θα αξιοποιεί όλα της τα πλεονεκτήματα, ξανά αξιοπίστη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με δυναμική παρουσία στην περιοχή, προασπίζοντας το συμφέρον της, όπως και τις αξίες της ειρήνης και της συνεργασίας των λαών.

Καλώ και σήμερα όλες τις δυνάμεις που επιλέγουν αυτήν την πορεία, να συστρατευθούν σε αυτή την περήφανη και πατριωτική πορεία και αυτή μας η στάση, όχι μόνο θα εμπνεύσει τον ελληνικό λαό, ότι κάτι πράγματι αλλάζει στον τόπο, ότι αξίζει η προσπάθεια, αλλά θα δώσει και νέα αξιοπιστία στη χώρα μας διεθνώς, κάτι που κατακτάται με τις άοκνες προσπάθειες της Κυβέρνησης –αλλά αποδομείται από μία εικόνα. Την εικόνα ότι η πολιτική τάξη στη χώρα μας δεν κατανοεί τη σοβαρότητα της κρίσης και παίζει παιχνίδια, ότι προσπαθεί να ξεφύγει από τα δύσκολα. Ότι η πολιτική τάξη της χώρας είναι αιχμάλωτη σε όλα τα γνωστά –αντιλήψεις, πρακτικές, συμφέροντα, πιέσεις, μικροπολογισμούς– μπροστά στις μεγάλες προκλήσεις που αντιμετωπίζει το έθνος και ο ελληνικός λαός.

Παχνίδια επικίνδυνα, ανεύθυνα, που όχι μόνο αφορούν στο μέλλον της Ελλάδας και του ελληνικού λαού, αλλά που θα επηρεάσουν και την ευρωπαϊκή οικονομία και άλλους λαούς καθοριστικά, πόσω μάλλον και τις χώρες που βρίσκονται σήμερα στο Μηχανισμό Στήριξης, όπως εμείς. Παιχνίδια που αφορούν στο μανδύα της «επαναδιαπραγμάτευσης από μηδενική βάση», της λύσης μιας πτώχευσης ή απειλής πτώχευσης προς τους εταίρους μας, της συγκάλυψης συνεχειακών συμφερόντων κάτω από τον μανδύα της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Και χάρηκα, κύριε Σαμαρά, που γυρίσατε στην Αίθουσα σε αυτήν την κρίσιμη στιγμή, παρ' ότι δεν χάρηκα καθόλου που βρήκατε αφορμή, όποια και να είναι η παρεξήγηση. Και μίλησα εγώ, ως Πρωθυπουργός, και σας έδωσα την απάντηση. Διότι η εικόνα που θα έμενε αύριο και θα μεταφερόταν διεθνώς, είναι η εικόνα μιας Αίθουσας σχεδόν μισής.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Πείτε κάτι για τον κ. Πάγκαλο να επανορθώσει έστω και τώρα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Όχι, ήταν πολύ εύκολη αφορμή. Σε αυτήν τη στιγμή, ήταν μια εύκολη αφορμή να πολωθεί τεχνητά η κατάσταση.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Πείτε κάτι για τις ύβρεις του κ. Πάγκαλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Και θέλω να πω κάτι. Πράγματι, αναγνωρίζω και αναγνωρίζει και η παράταξή μας ότι, το 1974, εδραιώθηκε η δημοκρατία στη χώρα.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Μπράβο! Πείτε το!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ναι, αλλά, τις προηγούμενες δεκαετίες, όμως, και αυτή είναι η σημασία του '81, κάθε φορά που μια παράταξη δημοκρατική, μια παράταξη που εκπροσωπούσε άλλα στρώματα -και μεγαλύτερα, πολλές φορές -του ελληνικού λαού, κατάφερνε να φτάσει στην εξουσία, τότε η χώρα έμπαινε σε περιπέτειες.

Άρα, λοιπόν, το 1981 ήταν η επιβεβαίωση μιας ομαλότητας των δημοκρατικών μας θεσμών, που κατακτήθηκαν πραγματικά με αγώνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Κυβέρνησή μας επεδίωξε και θα επιδιώκει ευρύτατες συναινέσεις. Συγχαίρω δε, και εκείνες τις πολιτικές δυνάμεις, με τις οποίες, κατά τα άλλα, μπορεί να μας χωρίζουν πολλά, αλλά είχαν το θάρρος να ψηφίσουν υπεύθυνα, με αίσθημα εθνικής και όχι κομματικής συνείδησης, το πραγματικά δύσκολο μνημόνιο με τους εταίρους μας, προ ενός έτους.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Μην υποβαθμίζετε το διάλογο.

Ζητήσαμε από κάθε Βουλευτή, κάθε κόμματος, να υπερβεί τα κομματικά τείχη που μας χωρίζουν, για να αντιμετωπίσουμε από κοινού απειλές και προκλήσεις. Και αυτό απαιτεί και η σημερινή συγκυρία. Να αποδείξουμε ότι τα κόμματα δεν έχουν ως κύριο στόχο τη ψηφοθηρική περιχαράκωση ή τη λογική του πλιάτσικου, της ιδιότητας και της ιδιοποίησης του κράτους, αλλά το κοινό συμφέρον, κανόνες, αξίες και δομές, τις οποίες όλοι προσυπογράφουμε και σεβόμαστε.

Σε κάθε περίπτωση, εμείς πρέπει να κάνουμε ως Κυβέρνηση το δικό μας χρέος. Πρώτος δημοσιονομικός σταθμός είναι το πρωτογενές πλεόνασμα. Τι σημαίνει απλά; Να μην ξοδεύουμε περισσότερα απ' όσα έχουμε σε έσοδα. Θα είναι το πρώτο σήμα ότι εμείς οι Έλληνες, στεκόμαστε στα πόδια μας. Να συμφωνήσουμε όλοι να συμφωνήσουμε, γιατί όχι; -ότι βάζουμε τέλος στα ελλείμματα και πάμε σε ισοσκελισμένο προϋπολογισμό πλην τόκων, δηλαδή σε πρωτογενές πλεόνασμα, από του χρόνου το 2012.

Να πάρουμε όλοι τη γενναία απόφαση να μειώσουμε ένα αναποτελεσματικό, αντιπαραγωγικό και πελατειακό διογκωμένο κράτος, που η πατρίδα μας δεν μπορεί πια να σηκώσει. Να πάμε σε γενναίες μετοχοποιήσεις ή και αποκρατικοποιήσεις και σε σχέδια που αξιοποιούν αναπτυξιακά επιτέλους την κακοποιημένη δημόσια περιουσία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου της Κυβέρνησης)

Θα μου δώσετε λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα έχετε την ανοχή του Προεδρείου, κύριε Πρωθυπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Και έρχομαι στο θέμα της λεγόμενης «επαναδιαπραγματεύσεως». Εξήγησα κύριε Σαμαρά, σε όλους τους αρχηγούς ότι είμαι ανοιχτός σε οποιεσδήποτε προτάσεις, αρκεί να μη μας πετάνε έξω από τους στόχους μας, που είναι, βέβαια, να βγούμε από την κρίση. Ποιος είναι ο πυρήνας της πρότασής σας για επαναδιαπραγμάτευση; Το είπατε και σήμερα. Λέτε «λιγότεροι φόροι, άρα λιγότερα έσοδα. Περισσότερες δαπάνες, άρα περισσότερα έξοδα και αυτό θα φέρει ανάπτυξη και ευημερία και επιπλέον έσοδα στο κράτος».

Κανένας δεν συμφωνεί με τη συνταγή σας. Και σας άκουσαν και σας απέρριψαν. Γιατί; Διότι τινάζει στον αέρα το βασικό στόχο, να φθάσουμε στο πρωτογενές πλεόνασμα το 2012. Και σε μία οικονομία όπως είναι η δική μας -το είπε και ο κ. Καρατζαφέρης- μη ανταγωνιστική, ξέρετε τι θα βοηθήσει; Τις εισαγωγές ξένων προϊόντων σε βάρος των ελληνικών δηλαδή θα τινάζει στον αέρα και πάλι το ισοζύγιο πληρωμών!

Ούτε, βέβαια, τα πεταμένα λεφτά βοηθούν την ανάπτυξη. Το

σημαντικό είναι πού θα πάνε! Το 2009, με επιπλέον έξοδα του κράτους 36 δισεκατομμύρια ευρώ, είχαμε ύφεση, όχι ανάπτυξη. Είχαμε ανεργία και ύφεση μείον 2%.

Αλλά στη βάση αυτής της λαθεμένης παραδοχής, που έχει απορριφθεί από όλους τους εταίρους μας, εσείς, έχετε κύριε Σαμαρά αρνηθεί κάθε συνεργασία. Δηλαδή, βάλατε όρο για τη συνεργασία, κάτι που ξέρετε ότι και δεν είναι σωστό, και ανέφικτο είναι. Και όταν ζητούν συναινέσεις στο εξωτερικό, είναι βάσει των δικών μας διαπραγματεύσεων, όχι του δικού σας προγράμματος. Ενδιαφέρονται, ναι, για την άποψή σας, αλλά διαφωνούν μ' αυτήν. Κύριε Σαμαρά, απλώς δεν συμφωνούν. Η συνταγή σας, απλά δεν περνάει. Και όχι μόνο επειδή το λέτε εσείς, αλλά επειδή μας οδηγεί πολύ γρήγορα στη χρεωκοπία και στα τεράστια ελλείμματα.

Παρά ταύτα, εγώ σας κάλεσα να δούμε από κοινού -και, μάλιστα, σας κάλεσα να συνδιαπραγματευτούμε- ακόμα και το φορολογικό, αυτό που εσείς προτείνατε. Το αρνηθήκατε. Να συνδιαπραγματευτούμε με την τρόικα. Η Κυβέρνηση, εσείς και όποια άλλα κόμματα θέλουν, να καθίσουμε μαζί, να βάλουμε κάτω το φορολογικό και να δούμε όλες τις καλές λύσεις. Δεν το δεχθήκατε. Εμείς είπαμε «όχι» στη συναινέση ή εσείς;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Δεν το πιστεύετε αυτό! Τι να δεχθούμε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Μα, εγώ το ζήτησα!

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Μα, δεν το πιστεύετε! Πώς θα διαπραγματευτείτε, αν δεν το πιστεύετε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κρίνετε τις προθέσεις μου; Γιατί δεν ήρθατε, κύριε Σαμαρά τότε, για να δείτε αν πράγματι οι προθέσεις μου είναι ειλικρινείς;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Δεν το κάνετε!

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να μιλήσω;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Όχι, όχι! Αφήστε να μιλήσω!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Σαμαρά, χωρίς την άδεια του ομιλούντος, δεν μπορείτε να γίνει διακοπή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Εγώ πρότεινα και το είπα σε όλους τους Αρχηγούς, είπα να δούμε από κοινού ένα φορολογικό σύστημα, ακόμα πιο απλό, πάντα με πνεύμα δικαίου και πιο ελαφρύ, εφόσον μπορούμε να εγγυηθούμε όλοι μαζί ότι θα αποδώσει καλύτερα, κτυπώντας τη φοροδιαφυγή. Διότι εκεί είναι το πρόβλημα, πολύ περισσότερο από το ύψος των φόρων, η δίκαιη πάταξη της φοροδιαφυγής και αυτό αποτελεί πατριωτικό μας καθήκον.

Αλλά, σας κατέθεσα, όπως και σε όλους τους Αρχηγούς, και τα σημεία σύγκλισης. Ενημερώνω τη Βουλή επισήμως, ότι υπάρχουν δεκάδες σημεία σύγκλισης με πολλά κόμματα. Πολλά υιοθετήσαμε, πολλά υιοθετήσατε! Υπάρχουν πολλά σημεία σύγκλισης. Υπάρχουν δηλαδή δυνατότητες όπως πολύ σωστά είπε ο κ. Βενιζέλος, ευρύτερης συναίνεσης.

Άρα, για μας, για μένα, η όλη έννοια της επαναδιαπραγματεύσεως απλώς είναι απλά ένα πρόσχημα. Ένα πρόσχημα, για να μην αναλάβετε τις ευθύνες που σας αναλογούν σ' αυτήν την κρίσιμη στιγμή. Ούτε εμείς, ούτε οι ομοϊδεάτες σας, το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα θεωρούν, αυτή τη στάση, στάση ευθύνης. Γι' αυτό σας κλείνουν την πόρτα κύριε Σαμαρά, και δεν σας ακούν. Όχι επειδή εσείς έχετε τις σωστές λύσεις, αλλά επειδή γνωρίζουν ότι είναι αδιέξοδες και χαϊδεύουν τα αυτιά των πολιτών ψηφοθηρικά.

Και το μόνο που κάνετε σήμερα, μετά απ' όλα αυτά, είναι να έρχεστε και να ζητάτε εκλογές, απλώς για να λέτε ότι τις θέλετε. Γνωρίζετε και εσείς πολύ καλά, ότι το τελευταίο πράγμα που χρειάζεται τώρα η χώρα είναι οι εκλογές. Δηλαδή, να ανακαταλείνουμε τις θέσεις εξουσίας μεταξύ μας, τις καρέκλες, αυτή είναι η πρόταση που θεωρούσατε ότι σας έκανα προχθές, όταν μιλήσαμε;

Εγώ δεν μίλησα για καρέκλες, γιατί δεν με ενδιαφέρουν οι καρέκλες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Είπα να βρούμε ένα πολιτικό πρόγραμμα, στο οποίο βεβαίως, όπως είπα, μπορώ να κάνω και την προσωπική υπέρβαση. Εσείς, άλλα είδατε. Πολύ γρήγορα νοσταλγήσατε τη θέση στην οποία ήσασταν πριν από λίγους μήνες, δηλαδή στην Κυβέρνηση, αλλά για ποιους λόγους; Απλώς για να συνεχιστεί η πολιτική του παρελθόντος; Ή για να δούμε αν πραγματικά μπορούμε να πάμε μπροστά; Αυτό σας ζητώ.

Και επειδή μας κατηγορήσατε για το χρέος την Κυριακή, θέλετε να σας θυμίσω τι κάνατε με τις πρωτογενείς δαπάνες; Χωρίς τόκους σε δάνεια παλιά χωρίς τους τόκους γιατί είπατε, «όλοι είναι τόκοι του ΠΑΣΟΚ»! Πήρατε τις πρωτογενείς δαπάνες 69 δις εκατομμύρια ευρώ και τις αφήσατε 112 δις εκατομμύρια ευρώ. Βγάλτε έξω τους τόκους, αυτοί είναι οι αριθμοί.

Να γιατί μπήκαμε στο μνημόνιο, κύριε Σαμαρά. Σχεδόν τις διπλασιάσατε, μέσα σε μία πενταετία. Δικό σας έργο, αποκλειστικά. Καμμία σχέση με τους τόκους του παρελθόντος.

Θέλετε να σας θυμίσω και άλλα; Προβλέπατε στο δικό σας προϋπολογισμό έλλειμμα 5 δις εκατομμύρια ευρώ και το παραδώσατε 36 δις εκατομμύρια ευρώ. Το έλλειμμα που αφήσατε κύριε Σαμαρά είναι τρεις φορές οι περυσινές θυσιές του ελληνικού λαού.

Ούτε σήμερα αναγνωρίσατε, κύριε Σαμαρά, τις ευθύνες της παράταξής σας ούτε στο ελάχιστο. Μας κατηγορείτε ότι εμείς έπρεπε να γνωρίζουμε, όταν άλλα λέγατε εσείς, ως Υπουργός της Κυβέρνησης Καραμανλή. Όταν μας λέγατε ότι το έλλειμμα, εσείς το λέγατε είναι 4%-4,5%!

Και πάλι, τι μας είπε ο Εκπρόσωπός σας, πριν από ένα μήνα; Διαβάζω: «Επαναλαμβάνουμε ότι ο κ. Σαμαράς, το Μάιο του 2009, ήταν Υπουργός Πολιτισμού της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, που εργαζόταν για τα εγκαίνια του Μουσείου της Ακρόπολης και χρησιμοποίησε στην ομιλία του, τα τότε δημοσιοποιημένα επίσημα στοιχεία για τους οικονομικούς δείκτες».

Και έπρεπε ο Αρχηγός της Αντιπολίτευσης να χρησιμοποιεί άλλα στοιχεία κύριε Σαμαρά, όταν ο κ. Καραμανλής, όταν δημοσίως τον ρώτησα, δεν μου έλεγε ποια είναι τα στοιχεία του ελλείμματος και του χρέους της χώρας;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Δεν θέλω, όμως, να πάω στα παλιά.

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλλά να πω κάτι: Όχι επαναδιαπραγμάτευση, αλλά καμμία διαπραγμάτευση δεν θα είχαμε, αν εσείς είχατε κάνει σωστά τη δουλειά σας. Κανένα μνημόνιο. Εμείς, η Κυβέρνησή μας κλήθηκε να διορθώσει τα δικά σας λάθη, γιατί φυγομαχήσατε και αυτά τα λάθη πληρώνει εν πολλοίς σήμερα ο ελληνικός λαός, με όλα τα άλλα θεσμικά που δεν έγιναν, πράγματι, για δεκαετίες. Διότι αν δεν είχαμε τόσο μεγάλο έλλειμμα, οι προσαρμογές θα ήταν πολύ πιο ήπιες. Και τα βαθύτερα θεσμικά προβλήματα, θα τα λύναμε χωρίς τον ίδιο πόνο και κόπο.

Κλείνοντας αυτό το θέμα κύριε Σαμαρά, θεωρώ ότι κάνετε και ένα στρατηγικό πολιτικό λάθος. Η άρνησή σας για ουσιαστική συνεργασία σε μία εποχή κρίσης, με οποιαδήποτε μορφή, σας αναγκάζει πολιτικά να ταυτίζεστε, όχι μόνο με ένα αρνητικό παρελθόν, αλλά και με όσους ποντάρουν στην αποτυχία μας, δηλαδή στην αποτυχία της Ελλάδας.

Και αυτό, ούτε τη Νέα Δημοκρατία συμφέρει πολιτικά -θεωρώ εγώ, είναι δικό σας θέμα- πόσω μάλλον την Ελλάδα την ίδια. Γιατί σας αναγκάζει, ακόμα και στο εξωτερικό, να μιλάτε για «αποτυχία της Κυβέρνησης». Αλλά στο εξωτερικό, δεν κάνουν διακρίσεις, όπως δεν έκαναν διακρίσεις, όταν κάνατε την περιβόητη απογραφή του 2004. Για Έλληνες μιλούσαν, δεν μιλούσαν ούτε για ΠΑΣΟΚ, ούτε για Νέα Δημοκρατία και αυτό πρέπει να το κατανοήσουμε: Στο εξωτερικό, να είμαστε μόνο Έλληνες, τίποτα άλλο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Γι' αυτό, κύριε Σαμαρά, ξανασκεφτείτε το. Ξανασκεφτείτε το. Ξέρω ότι πολλοί στη Νέα Δημοκρατία συμφωνούν με τα λεγόμενά μου. Και σκεφθείτε το θετικό ξάφνιασμα, διεθνώς και στην Ελλάδα, με μία διαφορετική προσέγγιση των κομμάτων. Σκεφθείτε την ιστορικότητα μίας παρόμοιας τάσης. Και μη με παρεξηγείτε, κύριε Σαμαρά. Από καμμία μάχη δεν παραιτούμαι. Από

καμμία μάχη δεν παραιτούμαστε. Καλούμε όλους να δώσουμε από κοινού τη μάχη για την Ελλάδα.

Σε κάθε περίπτωση, εμείς δεσμευόμαστε απέναντι στον ελληνικό λαό να διαχειριστούμε σωστά και υπεύθυνα το μεγάλο κεφάλαιο και βάρος που λέγεται «χρέος» και να εγγυηθούμε ότι πάμε σε πρωτογενή πλεονάσματα. Γιατί ακόμα και αν αύριο μας χάριζαν όλο το χρέος, εμείς σήμερα παράγουμε ελλείμματα. Σήμερα, παράγουμε ελλείμματα. Αυτό πρέπει να σταματήσει, για να σταθούμε στα πόδια μας και να βοηθήσουμε τις νέες γενιές. Και αυτό πονάει, με τα όποια μέτρα παίρνουμε και τις όποιες διορθωτικές κινήσεις. Το αναγνωρίζουμε. Είναι το τίμημα που πληρώνουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς κάνουμε και θα κάνουμε το καθήκον μας. Θέλουμε όπως όλοι οι Έλληνες, να απαλλαγούμε από κάθε είδους οικονομική εξάρτηση. Πρώτος εγώ. Όμως, αυτό δεν θα το πετύχουμε, ούτε με λόγια, ούτε με αλχημείες.

Και θέλω να απευθυνθώ, σε κάθε Έλληνα και Ελληνίδα. Έχουμε ζηήσει όλοι ένα σοκ, ένα σοκ αξιοπιστίας, όταν μάθαμε για τα τεράστια χρέη και ελλείμματα της χώρας και τις επιπτώσεις που αυτά έχουν στην ανάπτυξη, την ευημερία αλλά και την εξάρτηση της χώρας μας. Ένα σοκ προσωπικό, με τα μέτρα που χρειάστηκαν και χρειάζονται, για να αντιμετωπίσουμε αυτά τα χρέη και ελλείμματα. Ένα σοκ ψυχολογικό, όταν τόσοι προσβλέπουν ή προβλέπουν την αποτυχία και την καταστροφή και, μάλιστα, όταν τόσοι ποντάρουν στην αποτυχία της Ελλάδας. Ένα σοκ φόβου μπροστά στις ανεξέλεγκτες διεθνείς και ευρωπαϊκές εξελίξεις. Ένα σοκ συνειδησης και αυτογνωσίας, όταν κατανοούμε τα βαθύτερα αίτια της κρίσης, που αγγίζουν από το πολιτικό σύστημα, μέχρι και αντιλήψεις και πρακτικές που θεωρούσαμε αυτονόητες και τώρα πρέπει να αλλάξουν ριζικά.

Αυτή η Κυβέρνηση κλήθηκε να διαχειριστεί την πιο δύσκολη πολύπλοκη, πρωτόγνωρη και απαιτητική κατάσταση των τελευταίων δεκαετιών και εντός, και εκτός Ελλάδας. Μιλάμε για ένα έργο και ένα καθήκον υπεράνθρωπο. Ας σκεφθεί κανείς τα εργαλεία που έχει στα χέρια της η Κυβέρνηση. Δεν είναι το Υπουργικό Συμβούλιο, μία χούφτα ανθρώπων, αλλά μία Δημόσια Διοίκηση, που τελικά γαλουχήθηκε -δεν λέω για τους υπαλλήλους τους ίδιους- και έγινε ο πυρήνας του προβλήματος. Χωρίς την έγερση, χωρίς τη συμμετοχή και την απόφαση του κάθε Έλληνα, το έργο αυτό θα απειληθεί να μην ολοκληρωθεί. Γι' αυτό και σήμερα, η ψήφος εμπιστοσύνης είναι ένα συμβόλαιο με τον ελληνικό λαό. Ένα συμβόλαιο για το τι μπορούμε να υποσχεθούμε, αλλά και τι δεν μπορούμε να υποσχεθούμε από την πλευρά της Κυβέρνησης. Αλλά και το τι χρειάζεται όλοι μας, ο κάθε Έλληνας να δεσμευτεί να κάνει για την πατρίδα.

Από την πλευρά μας, η δέσμευσή μας είναι να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις, ώστε να σπάσουμε την ανασφάλεια που ζει σήμερα η ελληνική οικογένεια. Με ασφαλή, με σίγουρο τρόπο να βγούμε από την κρίση.

Υπάρχει πρόγραμμα, υπάρχει οδικός χάρτης, υπάρχει προοπτική. Με τις όποιες και αναγκαίες διορθωτικές κινήσεις και παρά τον πανικό που διάφοροι σπέρνουν, υπάρχει οργανωμένη πορεία. Και σε αυτήν την πορεία έχουμε μέχρι σήμερα τη συμπαράσταση και βοήθεια της διεθνούς και ευρωπαϊκής κοινότητας, με δάνεια-μαμούθ, το μεγαλύτερο στην ιστορία του πλανήτη μας, έστω και αν γι' αυτούς η εμπειρία είναι αχαρτογράφητη, πρωτοφανής.

Καταλαβαίνω την αγανάκτηση, καταλαβαίνω το φόβο, καταλαβαίνω την αγωνία αν θα τα καταφέρουμε. Θα σας απαντήσω. Κάθε μέρα εδώ και είκοσι μήνες, τα καταφέρνουμε, με όποιες δυσκολίες και με όποια λάθη. Αντέχουμε με αγώνα. Στεκόμαστε στα πόδια ως χώρα με κόστος, ναι, και με θυσιές. Μα τα καταφέρνουμε και έχουμε ήδη καταφέρει να σταθούμε όρθιοι και βάζουμε τάξη και έχουμε ξεκινήσει τις μεγάλες αλλαγές για ένα καλύτερο αύριο.

Και την ώρα αυτού του πόνου, θέλω να στείλω ένα σαφές μήνυμα ελπίδας σε κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνα. Η διαδρομή, να είναι δύσκολη, επίπονη, αλλά υπάρχει φως στην άκρη του τούνελ.

Μπορεί εμείς να μην είχαμε ζηήσει παρόμοιες καταστάσεις τις

τελευταίες δεκαετίες. Πέρασαμε, όμως, στο παρελθόν χειρότερες δοκιμασίες και αντέξαμε. Και άλλοι λαοί πέρασαν παρόμοιες κρίσεις με εμάς. Άλλα άντεξαν, τα κατάφεραν. Εμείς τι θα κάνουμε; Τα κατάφερε η Βραζιλία, τα κατάφερε η Κορέα, τα κατάφερε η Ουρουγουάη, τα κατάφερε η Εσθονία. Γιατί τα κατάφεραν οι γείτονές μας, οι Τούρκοι, να έχουν μία δυναμική οικονομία σήμερα; Και να μην μπορούμε εμείς; Και εμείς θα τα καταφέρουμε, όπως τα έχουμε καταφέρει σε δύσκολες στιγμές της ιστορίας μας. Μέσα στη μεγαλύτερη φουρτούνα που περάσαμε ποτέ, θέλω να έχετε πίστη στις δυνάμεις του έθνους μας. Είναι πολλοί αυτοί που, πέρυσι, μας είχαν ξεγράψει. Τους διαψεύδαμε, γιατί το θέλουμε και μπορούμε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, στις πλατείες σηκώνουμε την ελληνική σημαία. Στο Κοινοβούλιο σηκώνουμε την ελληνική σημαία, στο εξωτερικό σηκώνουμε την ελληνική σημαία, αλλά δεν αρκεί. Χρειάζεται για να σταθεί επάξια, να στηθεί σε γερές βάσεις, αυτές τις βάσεις που σήμερα δεν έχουμε. Και τις βάσεις αυτές, δεν θα τις βάλει μόνη της μία Κυβέρνηση, θα τις βάλουμε όλοι μαζί.

Γιατί όπως είπα και στην ομιλία μου στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης το 2009, ο καθένας μας γράφει αυτήν την ιστορία, ο κάθε πολίτης: Ο δημόσιος υπάλληλος από το μετερίζι του, για να κάνουμε το κράτος πιο αποτελεσματικό και φιλικό. Ο εφοριακός στη δουλειά του, για να πατάσουμε μαζί τη φοροδιαφυγή και την αδικία. Ο δικαστής από την πλευρά του, για να αποδοθεί η δικαιοσύνη άμεσα. Ο καθηγητής στο σχολείο, ανοίγοντας ορίζοντες για τους μαθητές του. Ο επιχειρηματίας, την επιχείρησή του, για να λειτουργήσει με υγιή μέσα, να γίνει ανταγωνιστικός και να στηρίξει την προοπτική για τον εργαζόμενο. Ο αγρότης και, ο κτηνοτρόφος, αλλάζοντας την παραγωγή τους, σκεπτόμενοι πιο πράσινα, πιο ποιοτικά, πιο ελληνικά για τα προϊόντα τους. Κάθε πολίτης. Κάθε πολίτης που αντιστέκεται στο «δεν πληρώνω», που δεν εκπληρώνει δηλαδή τις υποχρεώσεις του. Που αντιστέκεται και στη διαφθορά, στο μέσο, στην ανομία, στην αυθαιρεσία.

Εμείς δίνουμε και θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις, τον καλύτερό μας εαυτό. Δίνω και εγώ αυτή τη δύσκολη μάχη προσωπικά και δεν θα κάνω πίσω, για να βάλουμε τάξη στα του οίκου μας.

Εμείς δεν ξεχνάμε ποτέ, όμως, ότι όταν ξεκινήσαμε αυτήν την πορεία, η υπόσχεσή μας ήταν μία ανθρώπινη κοινωνία, που βάζει

πρώτα τον πολίτη. Ο στόχος αυτός παραμένει. Αυτή είναι η αποστολή μας. Γι' αυτό, θα προχωρήσουμε, για μια κοινωνία πιο δίκαιη, πιο ανθρώπινη, για να πατάσουμε τις ανισότητες και να απελευθερώσουμε τις δημιουργικές δυνάμεις του τόπου. Γι' αυτό είμαστε εδώ. Γι' αυτό εκλεγθήκαμε, γι' αυτό δουλεύουμε πρωτίστως. Και σε αυτήν την αποστολή χρειαζόμαστε όλοι. Όλοι μαζί να την υπηρετήσουμε.

Ζητώ σήμερα ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, για να συνεχίσει τον εθνικό αγώνα της σωτηρίας, αλλά και της αλλαγής της χώρας μας. Και τη ζητώ από όλους σας.

Ευχαριστώ.

(Όρθιοι οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Θα ακολουθήσει ονομαστική ψηφοφορία για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση.

Οι παρέχοντες ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, μετά την εκφώνηση του ονόματός τους, απαντούν «ΝΑ!».

Οι αρνούμενοι ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση απαντούν «ΟΧ!».

Καλούνται επί του καταλόγου οι Βουλευτές κ. Ιωάννης Βλατής από το ΠΑΣΟΚ και Γρηγόριος Αποστολάκος από τη Νέα Δημοκρατία.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(Διαρκούσης της ψηφοφορίας την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Υπάρχει κάποιος συνάδελφος που δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Σύμφωνα με το άρθρο 70 Α' του Κανονισμού, έχουν έλθει στο Προεδρείο επιστολές συναδέλφων ευρισκομένων σε αποστολή στο εξωτερικό, με τις οποίες γνωστοποιούν την ψήφο τους. Οι ψήφοι αυτές θα συνυπολογίζονται στην καταμέτρηση που θα ακολουθήσει και έχουν ως εξής:

(Στο σημείο αυτό κατατίθενται για τα Πρακτικά οι προαναφερθείσες επιστολές, οι οποίες έχουν ως εξής:

<<

Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΑΘΗΝΩΝ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1542

Ημερομ. 22/6/11

Αθήνα, 21 Ιουνίου 2011

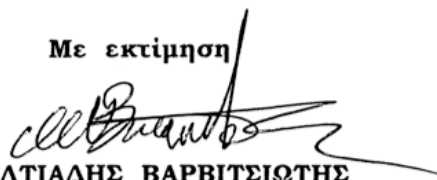
Κύριο
Φίλιππο Πετσάλνικο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό (Στρασβούργο), και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 21 Ιουνίου 2011, συνεδρίαση της Βουλής, επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση,

Ψηφίζω **ΟΧΙ**.

Με εκτίμηση

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΛΑ.Ο.Σ. ΛΑΙΚΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1544

Ημερομ. 21.6.11

Αθήνα, 21.06.2011

Προς: Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

Κύριε Πρόεδρε,

Απουσιάζοντας σε αποστολή της Βουλής στο Στρασβούργο, δηλώνω ότι, κατά την σημερινή ψηφοφορία επί της πρότασης του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης, ψηφίζω «ΟΧΙ».

Ο βουλευτής ΛΑ.Ο.Σ. Β' Αθηνών,

Κώστας Αϊβαλιώτης

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.:1566.....

Ημερομ.21/06/2011.....

ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΑΘΗΝΑΣ

Αθήνα, 20 Ιουνίου 2011

Προς
τον Αξιότιμο Πρόεδρο
της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλινικο
Ενταύθα

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στην συνεδρίαση της Βουλής της 21 Ιουνίου 2011, πάνω στην πρόταση του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής:

Ψηφίζω: ΟΧΙ

Με τιμή

Δημήτριος Παπαδημούλης

ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1539

Ημερομ. 21/6/11

Αθήνα, 21 Ιουνίου 2011

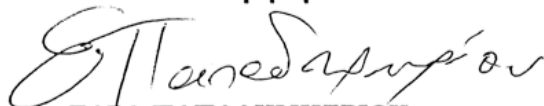
Κύριο
Φίλιππο Πετσάλνικο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό (Στρασβούργο), και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 21 Ιουνίου 2011, συνεδρίαση της Βουλής, επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση,

Ψηφίζω **ΟΧΙ**.

Με εκτίμηση

ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

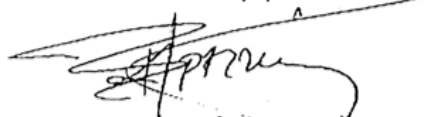
Αριθμ. Πρωτ.: 2557

Ημερομ. 21/6/11

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό, σας γνωστοποιώ σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί την Τρίτη 21-6-2011 επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, ψηφίζω...*ΝΑΙ*.....

Με τιμή

Κωνσταντίνος Βρεττός
Βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αττικής

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1562

Ημερομ. 21/6/22

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό, σας γνωστοποιώ σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί την Τρίτη 21-6-2011 επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, ψηφίζω...*N.A.I.*...

Με τιμή

Χαρά Κεφαλίδου
Βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ν. Δράμας

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2563

Ημερομ. 21/6/11

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό, σας γνωστοποιώ σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί την Τρίτη 21-6-2011 επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, ψηφίζω.....ΝΑΙ.....

Με τιμή

Μιχάλης Κατρίνης
Βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ν. Ηλείας

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

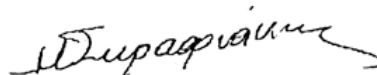
Αριθμ. Πρωτ.: 2559

Ημερομ. 21/6/21

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό, σας γνωστοποιώ σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί την Τρίτη 21-6-2011 επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, ψηφίζω.....*ΝΑΙ*.....

Με τιμή

Μαρία Σκραφνάκη
Βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ν.Ηρακλείου

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πιτσόλνικο

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

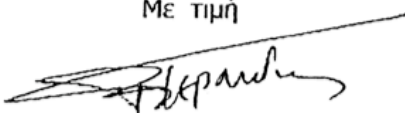
Αριθμ. Πρωτ.: 1558

Ημερομ. 21/6/11

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό, σας γνωστοποιώ σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί την Τρίτη 21-6-2011 επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, παρέχω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και ψηφίζω ΝΑΙ.

Με τιμή

Βασίλης Γερανίδης
Βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ. Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

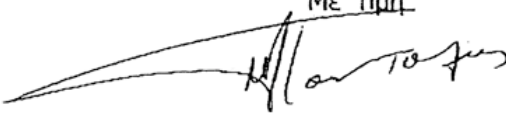
Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσόλνικο

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1564
Ημερομ. 21/6/21

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό, σας γνωστοποιώ σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί την Τρίτη 21-6-2011 επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, ψηφίζω.....ΝΑΙ.....

Με τιμή

Μιχάλης Παντούλας
Βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ν. Ιωαννίνων

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

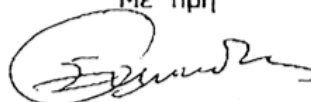
Αριθμ. Πρωτ.: 1565

Ημερομ. 21/6/21

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό, σας γνωστοποιώ σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί την Τρίτη 21-6-2011 επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, ψηφίζω.....*ΝΑΙ*

Με τιμή

Σάββας Εμινίδης
Βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ν. Καβάλας

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

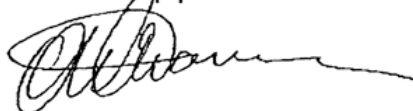
Αριθμ. Πρωτ.: 2560

Ημερομ. 21/6/22

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό, σας γνωστοποιώ σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί την Τρίτη 21-6-2011 επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, ψηφίζω.....ΝΑΙ.....

Με τιμή

Αθανασιάδης Αλέξανδρος
Βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ν. Κοζάνης

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

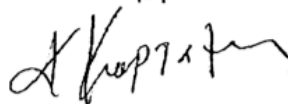
Αριθμ. Πρωτ.: 1562

Ημερομ. 21/6/11

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό, σας γνωστοποιώ σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί την Τρίτη 21-6-2011 επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, ψηφίζω.....ΝΑΙ...

Με τιμή

Κωνσταντίνος Καρτάλης
Βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ν. Μαγνησίας

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΠΕΙΡΑΙΑ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1538
Ημερομ. 21/6/11

Αθήνα, 21 Ιουνίου 2011

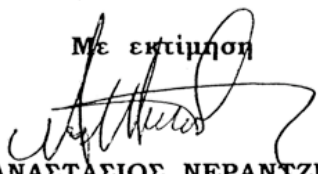
Κύριο
Φίλιππο Πετσάλνικο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό (Παρίσι), και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 21 Ιουνίου 2011, συνεδρίαση της Βουλής, επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση,

Ψηφίζω **ΟΧΙ**.

Με εκτίμηση

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1540

Ημερομ. 21/6/11

Σωτήριος Χατζηγάκης
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν.ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Αθήνα, 21 Ιουνίου 2011

Κύριο
Φίλιππο Πετσάλνικο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό (Νορβηγία), και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 21 Ιουνίου 2011, συνεδρίαση της Βουλής, επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση,

Ψηφίζω **ΟΧΙ**.

Με εκτίμηση

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ

>>>

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επιστολή η οποία απεστάλη στο Προεδρείο από τη συνάδελφο κ. Ντόρα Μπακογιάννη και εκφράζει πρόθεση ψήφου,

καταχωρίζεται μεν στα Πρακτικά, αλλά δεν προσμετράται και έχει ως εξής:

<<

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΤΟΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ
Ανεξάρτητη Βουλευτής Α' Αθηνών

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1567

Ημερομ. 21/06/2011

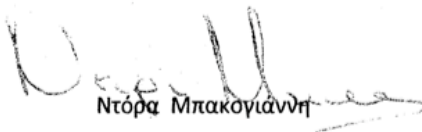
Αθήνα, 21 Ιουνίου 2011

Προς
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

Κύριε Πρόεδρε,

Λόγω της απουσίας μου στις Βρυξέλλες για τη συμμετοχή μου στην έκτακτη συνεδρίαση της Ευρωπαϊκής Ομάδας των Ευρωπαίων Φιλελευθέρων & Δημοκρατών για το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι στην ψηφοφορία για την ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση ψηφίζω **ΟΧΙ**.

Με εκτίμηση,

Ντόρα Μπακογιάννη

>>.

(Στο σημείο αυτό την προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κύριους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 298 Βουλευτές.

Στην Κυβέρνηση έδωσαν ψήφο εμπιστοσύνης, δηλαδή, ψήφισαν «ΝΑΙ», 155 Βουλευτές.

(Όρθιοι οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ χειροκροτούν ζωηρά και παραπεταμένα)

Αρνήθηκαν να παρέχουν ψήφο εμπιστοσύνης, δηλαδή, ψήφισαν «ΟΧΙ», 143 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

«Ονομαστική ψηφοφορία παροχής ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση

	ΝΑΙ	ΟΧΙ
ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ		
Ραγκούσης Ιωάννης	+	
Παναρίτη Ελένη (Έλενα)	+	
Μόσιαλος Ηλίας	+	
Τσόκλη Μαρία Γλυκερία (Μάγια)	+	
Γερουλάνος Παύλος	+	
Σιούφας Δημήτριος		+
Τσουμάνη-Σπέντζα Ευγενία		+
Αυγερινούπουλου Διονυσία		+
Αντώναρος Ευάγγελος		+
Καζάκος Κωνσταντίνος		+
Κοραντής Ιωάννης		+
Μουλόπουλος Βασίλειος		+
Α' ΑΘΗΝΩΝ		
Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος	+	
Διαμαντοπούλου Άννα	+	
Παπουτσής Χρήστος	+	
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)	+	
Τσούρας Αθανάσιος	+	
Κουβέλης Σπυρίδων	+	
Οικονόμου Παντελής	+	
Ζούνη Παναγιώτα (Πέμη)	+	
Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)		-
Αβραμόπουλος Δημήτριος		+
Παυλόπουλος Προκόπιος		+
Βόζεμπεργκ Ελισσάβετ (Ελίζα)		+
Πιπιλή Φωτεινή		+
Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)		+
Παφίλης Αθανάσιος		+
Πλεύρης Αθανάσιος		+
Τσίπρας Αλέξιος		+
Β' ΑΘΗΝΩΝ		
Λοβέρδος Ανδρέας	+	
Χρυσοχοϊδης Μιχαήλ	+	
Κατσέλη Λουκία-Ταρσίτσα (Λούκα)	+	
Κακλαμάνης Απόστολος	+	
Δημαράς Ιωάννης		+
Αποστολάκη Ελένη-Μαρία (Μιλένα)	+	
Ανδρουλάκης Δημήτριος (Μίμης)	+	
Ξενογιαννακοπούλου Μαρία-Ελίζα (Μαριλίζα)	+	
Ευθυμίου Πέτρος	+	
Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)	+	
Σακοράφα Σοφία		+
Χυτήρης Τηλέμαχος	+	
Κουτρομάνης Γεώργιος	+	
Νταλάρα Άννα	+	

Γείτονας Κωνσταντίνος	+
Παπαϊωάννου Μιλτιάδης	+
Βούρος Ιωάννης	+
Χαραλαμπίδης Γεώργιος-Ερνέστος	+
Πρωτόπαπας Χρήστος	+
Μίχος Λάμπρος	+
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)	+
Χατζηδάκης Κωνσταντίνος (Κωστής)	+
Μεϊμαράκης Ευάγγελος-Βασίλειος	+
Μητσοτάκης Κυριάκος	+
Γιακουμάτος Γεράσιμος	+
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)	+
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)	+
Παπαθανασίου Γιάννης	+
Πολύδωρας Βύρων	+
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης	+
Ντινόπουλος Αργύρης	+
Παπαρήγα Αλεξάνδρα	+
Χαλβατζής Σπυρίδων	+
Μαυρίκος Γεώργιος	+
Παπακωνσταντίνου Νικόλαος	+
Πρωτούλης Ιωάννης	+
Καρατζαφέρης Γεώργιος	+
Γεωργιάδης Σπυρίδων-Άδωνις	+
Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος	+
Κουβέλης Φώτιος-Φανούριος	+
Παπαδημούλης Δημήτριος	+
Ψαριανός Γρηγόριος	+
ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	
Μωραϊτης Αθανάσιος (Θάνος)	+
Μακρυτίδης Ανδρέας	+
Γιαννακά Σοφία	+
Κουρουμπλής Παναγιώτης	+
Σαλμάς Μάριος	+
Σταμάτης Δημήτριος	+
Καραγκούνης Κωνσταντίνος	+
Μωραϊτης Νικόλαος	+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ	
Μανιάτης Ιωάννης	+
Ανδριανός Ιωάννης	+
Παπαδημητρίου Ελισσάβετ (Έλσα)	+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ	
Ρέππας Δημήτριος	+
Κωνσταντινίδης Οδυσσεύς	+
Λυκουρέντζος Ανδρέας	+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ	
Τσιρώνης Δημήτριος	+
Στασινός Παύλος	+
Παπασιώζος Κωνσταντίνος	+
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	
Παπανδρέου Γιώργος	+
Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)	+
Οικονόμου Βασίλειος	+
Πάγκαλος Θεόδωρος	+
Ασπράδακης Παντελήμων (Παντελής)	+
Βρεττός Κωνσταντίνος (Ντίνος)	+
Βλάχος Γεώργιος	+
Μπούρας Αθανάσιος	+
Καντερές Νικόλαος	+
Γκιόκας Ιωάννης	+
Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)	+
Λεβέντης Αθανάσιος	+
ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ	
Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος	+
Παπαδόπουλος Αθανάσιος	+

Τριανταφυλλόπουλος Ανδρέας	+		Κριτσωτάκης Μιχαήλ	+
Κυριακοπούλου Μαρία	+			
Μπεκίρης Μιχαήλ		+	ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	
Νικολόπουλος Νικόλαος		+	Κατσούρας Χρήστος	+
Καραθανασόπουλος Νικόλαος		+		
Τσούκαλης Νικόλαος		+	Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	
Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος		+	Βενιζέλος Ευάγγελος	+
			Καστανίδης Χαράλαμπος	+
ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ			Αράπογλου Χρυσή	+
Τόγιας Βασίλειος	+		Μαγκριώτης Ιωάννης	+
Τσόνογλου-Βυλλιώτη Βασιλική	+		Καϊλή Ευδοξία-Εύα	+
Αγάτσα Αριάδνη	+		Βούγιας Σπυρίδων	+
Γιαννάκης Μιχαήλ		+	Ρομπόπουλος Θωμάς	+
			Καραμανλής Κωνσταντίνος	+
ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ			Γκιουλέκας Κωνσταντίνος	+
Χαντάβας Αθανάσιος	+		Καλαφάτης Σταύρος	+
			Ιωαννίδης Ιωάννης	+
ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ			Ράπτη Ελένη	+
Αηδόνης Χρήστος	+		Ζιώγας Ιωάννης	+
Κεφαλίδου Χαρούλα (Χαρά)	+		Καλαντίδου Σοφία	+
Τζίμας Μαργαρίτης		+	Κολοκοτρώνης Άγγελος	+
			Κουράκης Αναστάσιος (Τάσος)	+
ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ				
Κρεμαστινός Δημήτριος	+		Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	
Νικητιάδης Γεώργιος	+		Γερανίδης Βασίλειος	+
Ζωΐδης Νικόλαος	+		Αρβανιτίδης Γεώργιος	+
Κασσάρας Γεώργιος	+		Καράογλου Θεόδωρος	+
Ιατρίδη Τσαμπίκα (Μίκα)		+	Αναστασιάδης Σάββας	+
			Ιγνατιάδης Θεόδωρος	+
ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ			Βελόπουλος Κυριάκος	+
Ντόλιος Γεώργιος	+		Αμμανατίδου-Πασχαλίδου Ευαγγελία (Λίτσα)	+
Ρενταρή-Τέντε Όλγα	+			
Τσιαούση Ελένη	+		ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	
Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος		+	Παντούλας Μιχαήλ	+
			Αργύρης Ευάγγελος	+
ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ			Οικονόμου Αθανάσιος	+
Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη	+		Τασούλας Κωνσταντίνος	+
Κεδίκογλου Συμεών	+		Καλογιάννης Σταύρος	+
Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος		+		
Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)		+	ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ	
Μαρίνος Γεώργιος		+	Τιμοσίδης Μιχαήλ	+
Παπανδρέου-Παπαδάκη Ουρανία		+	Παπουτσής Δημήτριος	+
			Εμινίδης Σάββας	+
ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ			Παναγιωτόπουλος Νικόλαος	+
Καρανίκας Ηλίας	+			
			ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	
ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ			Ρόβλιας Κωνσταντίνος	+
Βαρβαρίγος Δημήτριος	+		Σαλαγιάννης Νικόλαος	+
			Θεοχάρη Μαρία	+
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ			Τσιάρας Κωνσταντίνος	+
Κατρίνης Μιχαήλ	+		Ταλιαδούρος Σπυρίδων	+
Κουτσούκος Γιάννης	+			
Αντωνακόπουλος Παναγιώτης	+		ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	
Δημητρουλόπουλος Παναγιώτης (Τάκης)	+		Πετσάλνικος Φίλιππος	+
Κοντογιάννης Γεώργιος		+	Τζηκαλάγιας Ζήσης	+
Τζαβάρας Κωνσταντίνος		+		
			ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ	
ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ			Γκερέκου Αγγελική (Αντζελα)	+
Σιδηρόπουλος Αναστάσιος	+		Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος	+
Γικόνογλου Αθανάσιος	+		Χαραλάμπους Χαράλαμπος	+
Τόλκας Άγγελος	+			
Χαλκίδης Μιχαήλ		+	ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	
			Μοσχόπουλος Σπυρίδωνας	+
ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ				
Κεγκέρογλου Βασίλειος	+		ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ	
Παρασύρης Φραγκίσκος	+		Παραστατίδης Θεόδωρος	+
Στρατάκης Εμμανουήλ	+		Φραγγίδης Γεώργιος	+
Σκραφνάκη Μαρία	+		Κιλτίδης Κωνσταντίνος	+
Μιχελογιαννάκης Ιωάννης	+			
Αυγενάκης Ελευθέριος		+	ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ	
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ		+	Κουκουλόπουλος Παρασκευάς	+

Αθανασιάδης Αλέξανδρος	+		Β΄ ΠΕΙΡΑΙΩΣ		
Βλατής Ιωάννης	+		Νιώτης Γρηγόριος	+	
Κασαπίδης Γεώργιος		+	Λιντζέρης Δημήτριος	+	
Παπαδόπουλος Μιχάλης		+	Διαμαντίδης Ιωάννης	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ			Τραγάκης Ιωάννης		+
Μπεγλίτης Παναγιώτης	+		Νεράντζης Αναστάσιος		+
Φαρμάκη – Γκέκη Αικατερίνη	+		Νικολαΐδου Βαρβάρα (Βέρα)		+
Μανωλάκης Άγγελος	+		Ανατολάκης Γεώργιος		+
Κόλλιας Κωνσταντίνος		+	Λαφαζάνης Παναγιώτης		+
ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ			ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ		
Ρήγας Παναγιώτης	+		Τζάκρη Θεοδώρα	+	
Παπαμανώλης Γεώργιος	+		Θεοδωρίδης Ηλίας	+	
Βρούτσης Ιωάννης		+	Γιουματζίδης Βασίλειος	+	
			Καρασμάνης Γεώργιος		+
ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ			ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ		
Γρηγοράκος Λεωνίδα	+		Αμοιρίδης Ιωάννης	+	
Δαβάκης Αθανάσιος		+	Παπαγεωργίου Αθανάσιος	+	
Αποστολάκος Γρηγόριος		+	Μίχου Μαρία	+	
			Κουκοδήμος Κωνσταντίνος		+
ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ			ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ		
Έξαρχος Βασίλειος	+		Παπαχρήστος Ευάγγελος		+
Σαχινίδης Φίλιππος	+		Τσουμάνης Δημήτριος		+
Αλεξανδρίδου Βασιλική	+				
Χαρακόπουλος Μάξιμος		+	ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ		
Ζώης Χρήστος		+	Όθωνας Εμμανουήλ	+	
Σκυλλάκος Αντώνιος		+	Κεφαλογιάννη Όλγα		+
Ροντούλης Αστέριος		+			
Διώτη Ηρώ		+	ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ		
ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ			Χατζή Οσμάν Αχμέτ	+	
Καρχιμάκης Μιχαήλ	+		Πεταλωτής Γεώργιος	+	
Πλακιωτάκης Ιωάννης		+	Στυλιανίδης Ευριπίδης		+
ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ			ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ		
Σηφουνάκης Νικόλαος	+		Βαρδίκος Πυθαγόρας	+	
Γαληνός Σπυρίδων		+			
Σκοπελίτης Σταύρος		+	ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ		
ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ			Μπόλαρης Μάρκος	+	
Μαργέλης Σπυροπάνος	+		Κουτμερίδης Ευστάθιος	+	
			Τζελέπης Μιχαήλ	+	
ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ			Λεονταρίδης Θεόφιλος		+
Καρτάλης Κων/νος	+		Καριπίδης Αναστάσιος		+
Ζήση Ροδούλα	+		Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία		+
Νάκος Αθανάσιος		+	Πολατίδης Ηλίας		+
Νάνος Απόστολος		+	ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ		
Μαρκάκης Παύλος		+	Χάιδος Χρήστος	+	
ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ			Μαγκούφης Χρήστος	+	
Κουσελάς Δημήτριος	+		Μερεντίτη Αθανασία (Σούλα)	+	
Γιαννακοπούλου Κωνσταντίνα (Νάντια)	+		Λέγκας Νικόλαος		+
Βουδούρης Οδυσσέας	+		Χατζηγιάκης Σωτήριος		+
Σαμαράς Αντώνιος		+	ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ		
Λαμπρόπουλος Ιωάννης		+	Τσώνης Νικόλαος	+	
ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ			Αντωνίου Αντωνία (Τόνια)	+	
Μάντατση Τσετίν	+		Μπατζελή Αικατερίνη	+	
Ξυνίδης Σωκράτης	+		Σταϊκούρας Χρήστος		+
Κοντός Αλέξανδρος		+	Γιαννόπουλος Αθανάσιος		+
Α΄ ΠΕΙΡΑΙΩΣ			ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ		
Καρύδης Δημήτριος	+		Λιάνης Γεώργιος		-
Μπεντενιώτης Εμμανουήλ	+		Κωνσταντινίδης Ευστάθιος		+
Μελάς Παναγιώτης		+	ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ		
Μανωλάκου Διαμάντω		+	Παπαθανάση Αφροδίτη	+	
Αποστολάτος Βαΐτσης		+	ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ		
Δρίτσας Θεόδωρος		+	Δριβελέγκας Ιωάννης	+	
			Λαφαζάνης Αργύριος	+	

Βαγιωνάς Γεώργιος

+

ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ: 298
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ»

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Δαμιανάκης Ευτύχιος

+

Βαλυράκης Ιωσήφ

+

Κουρουπάκη Ευαγγελία

+

Μαρκογιαννάκης Χρήστος

+

ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ

Τσουρή Ελπίδα

+

Μουσουρούλης Κωνσταντίνος

+

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ: «ΝΑΙ» 155

.....: «ΟΧΙ» 143

.....: «ΠΑΡΩΝ»

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς η Κυβέρνηση έτυχε της ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής, όπως προβλέπουν το άρθρο 84 του Συντάγματος και το άρθρο 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.00' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 22 Ιουνίου 2011 ώρα 10.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής αφιερωμένη στη μνήμη του πρώην Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας Μιλτιάδη Έβερτ.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ